Ars Versificatoria Ioānis

Despauterij Niniuitæ Bergarum apud Diuum Guinoccum Ludi magistri.

Præmissa Isagoge Ascensiana

II. 542. h.

VEnundantur a Iohanne petit in vico sancti Iacobi sub aurei Lilij intersignio

Liber probatis Collegii Lovanii Societ. Jesu.

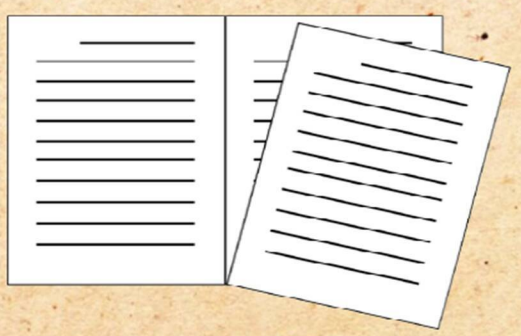

W woluminie kolejno współoprawne sygnatury:

SD 782 II

SD 783 II

SD 784 II

SD 785 II

9620/69

Dar Kuratorjum Okr. Szk. Poznańskiego.
Z księgozbioru Gimn. im. Marji Magdaleny w Poznaniu.
1930.

Ars Dersificatoria Ioānis

Despauterij Niniuitæ Bergarum apud Diuum Guinoccum Ludi magistri.

Præmissa Isagoge Ascensiana

II. 542. h.

Venundantur a Iohanne petit in vico sancti Iacobi sub aurei Lilij intersignio

Collegii Posnan. Societ. Jesu

In laudem artis versificatoriæ doctissimi viri Io. Nini uitæ carmen Iacobi papæ ad lectorem.

Quisquis est ausonios cupiens contexere versus:
Hoc eme metrificę nobile legis opus.
Syllaba quanta docet:vel qualis rite locanda:
Et qua iam versus arte regendus erit
Confiteor fuerant doctorum scripta virorum
Manca:sed hęc studio sunt stabilita bono.
Quicquid habẽt sacræ congesta volumina frugis.
Hanc nouus ingenti fœnore reddit ager.
Contrectare diu decet omni euoluere noctu:
Versibus vtilior non liber esse potest.
Hunc lege:ne vanis excedant tempora rebus:
Et data sub memori dona reconde sinu.

Hexastichon Liuini Crucij Enomij in artes versificatoriã Ioannis despauterij Niniuitæ.

Si iuuet ausonia musas celebrare camœna.
Si iuuet orphæis plectra sonare modis:
Linque sacros haustus Heliconis:linque liquores:
Desine sopniferis sępe cubare iugis.
Hic heliconis erit fons hic parnasia rupes
Ora riges vigil hoc sit tibi monte labos.

Iodoci Badij Ascensij in artem versificatoriã Isagoge seu introductio facillima.

S.D.782.II
962069
N. 406 5362

Versus seu carmẽ est certũ syllabarũ:temporuꝫ:pedũꝫ metrum.i.mensura. In vulgatis autẽ versibus syllabæ sunt duæ aut tres:interduꝫ quattuor breues. Tempora tria ãt quattuor. Nam breuis syllaba habet vnum tẽpus:longa duo:diphthongus & communis syllaba vnũ & semis:sed in carmine sẽper vnũ aut duo. Pædes autẽ quinꝫ aut sex Qui sic colliguntur : aut duę sunt syllabæ:aut tres in pede:aut interdum quattuor breues:vt in ꝓceleumatico. Si duæ:aut ambæ sunt breues:& sic non perficit pedem in certis versibus:quia non essent nisi duo tꝑa:sed in antiquis fit pyrrhichiꝰ vt deus:aut ambæ longę:& est spondęus vt currũt:aut prior tm̃ lõga & est Trochęus vt arma:aut posterior tantuꝫ longa & est iambus: vt amant Si tres syllabę:aut igit̃ tres longæ:& faciunt plus q̃ pedem: qa sex tempora:cum in pede trito non sint nisi quattuor:aut tres breues & dicitur tribrachus vt legere:aut duę longę & vna breuis:& sic faciunt plusq̃ pedem quia quinꝫ tempora:aut vna tantum longa vel ergo prima :& est dactyllus vt currere:aut vltima & est anapæstꝰ vt repetunt:aut media:& sic est amphibrachus vt amate:sed eo raro metimur vulgata carmia:eo ꝙ ex breui & longa dicimus iambũ confici.

De pedum vsu.

¶Ex his in exhametris & asclepiadeis. Vtimur proprie dũtaxat duobus dactylo & spõdęo:& licẽter ꝓ celeumatico:i pẽtamætris elegiacis totidẽ & si aliter metiri voluerimꝰ anapęsto:vt suis locis dicã. In pẽtametris sapphicis tribꝰ. Trochęo spõdęo & dactylo. Vide paulo infertius pedum sedes.

De syllabarum quantitate regulę generales ad dimensionem carminum conducentes.

Quantitas in est soli vocali:cognoscituꝫ per regulã de ipsa vocali si sola sit ãt vltima:aut per litteras cũ ea: aut post eã in eodem versu positas.

¶Vocales solę & monosyllabę producunt̃:vt a.e.i.o.u.da mnade.prę.di.si.ni.sto.flo.pro.prętereꝫ pro &.ve pro vel.ne ꝓ an.re autẽ nõ ponitur in fine.

¶Vocalis cum vocali.i.dipthongus producit̃:vt aut heu.vęh.fœnũ vbiꝫ nisi sequat̃ vocalis:vt pręeo.pręustus.vehemens &c.

¶Vocalis:ante vocalẽ corripitur fere latinis : vt deus meus.pręter e inter duo i quintę:& fio dum non sequitur ex:& gtm̃ in ius qui cõis ẽ pręter alius semper longum:& alterius semper correptũ.in gręcis fere ꝓducitur:vt aer.dius.troes:

¶Vocalis añ duas cõsonãtes saltẽ dũ altera ponit̃ in eadẽ syllaba:aut vnam duplicẽ in eadẽ dictõe positã:ẽ lõga positione:vt currunt aiuns duplices sũt x.z.& inter duas vocales posita añ cõpositionẽ:ita vt cuꝫ

sequenti syllabam faciat: vt aio. dico ante cõpositionem: qa in biiug⁹ est symplex consonans: addo ita &c. quia in tenuia vocalis est.

¶ Si tñ Syllaba sit naturalr breuis: vt accẽtu nosc̃: & sequuntur muta & liquida fit cõis: vt cathedra patris. nõ matris qa mater nosc̃ longa discendo cõmater.

¶ A vocalis finalis in omni casu corripit̃ prẽterq̃ in monosyllabis: & in ablto aut vocatiuo a ntõ in as longum finito: vt ænea palla a pallas antis. non a pallas palladis.

¶ E finalis ꝓducit̃ i omni casu ꝓterq̃ invocatiuo scdę: & ablto tertię.

¶ I finalis in oñi casu ꝓducit̃: ꝓterq̃ in dtõ & vt vtõ grẽcanio tertię.

¶ O finalis in omni casu producitur: prẽterq̃ in nomiatiuis latinis & in gerundijs: in quibus communis est.

¶ V finalis in omni casu producitur: vt hoc & ab hoc cornu. De consonantibus erunt in vltimis regulæ.

De vocalibus añ consonãtes regulę gñales.

AS olum trahit l quoꝙ & dissillaba manas.
E dissyllaba d. simul l tardant: sed & N. S
T qꝙ vel v conso. cætera corripiunt.

I tardant d vel l N & S. ceu consonitans v.

M vel r in dissyll. cætera: cętera corripiunt.

O Bogomoso dissyllaba d modo tardant.

V rapiunt b. l. p. polysyllabat: neqꝙ solum v.

¶ A in primis corripitur añ omnes consonantes simplices in primis: prẽterq̃ añ i. & prẽter dissylaba ante m. n. s. ¶ E corripitur ante omẽs consonantes simplices in primis: præter dissyllaba d & l. & prẽterq̃ añ N. S. T. & V cõsonãtẽ. ¶ I quoꝙ corrpit̃: prẽterq̃ añ D. L. N. S. & V cõsonantẽ: & prẽter dissyllaba in M. & R. ¶ O corripit̃ nisi añ B. G. M. S. & dissyllaba añ d. ¶ V vero producitur nisi ante. B. L. P. & polysylla ba in t & ãte v cũ alia littera: vt pluuianam si sola sit producit̃ vt vua.

De medijs.

AT tardant g vel v medijs: sed cętera curtant
E. c. d. tardant. l. m. n. t. vel v mihi sola
I nisi sit super uvel q possit breuiari.

O medio tardant S. T. sed cætera curtant.

V curtant b vel f. l. p. seu consonitans u.

Dum subsunt medijs: cætera longa dabis.

Excipienda sunt ponentur in ordine normæ.

Nunc satis est primam significasse viam.

¶A in medijs ꝓducit ante G & V consonantē: ante cæteras corripit
¶E ꝓducit in medijs añ C.d.l.m.n.t.v. cōsonātē. añ cęteras corripit.
¶I corripit in medijs ante omnes præterq̄ ante q & v.
¶O producitur in medijs ante S & T. ante cęteras corripitur.
¶V corripit añ b.f.l.p. & u consonātem: ante cęteras ꝓducit. De hac autem re plenior cognitio dabit in sequēti ope cū exceptiōibus quas hic non ponim⁹: quia ꝓpositum solum dare cōes regulas quib⁹ cognitis posset nouitius discipulus versificatorię artis: scādere & dimetiri per pedes diuulgatiora carminuꝫ genera: ad quam rem ꝓdest quoq̄ nosse ea quę iam dicemus.

De ellipsi & Synalœphe.

Ellipsis necat M. perimit synalœpha vocantem.

¶Quod dixi tm̄ duas aut tres syllabas eē in pede vulgati carminis intelligo de syllabis manētibus & non absumēdis dum pedes distinguūtur. Nam qñcūq̄ post M in fine dictionis sequitur in eodem versu vocalis in prīcipio alterius dictionis tunc m cū sua vocali absumitur per ellipsim. vt magnanimum ęaciden &c. scandit sic Magnani: dactylus męaci: dactylus &c. Non tñ sic ꝓnunciabo carmen: sed quasi pro vno pede dicam continue magnanimum &c. Itē quoties post vocalem in fine dictionis seqtur in eodē versu vocalis in principio alterius dictionis tunc p̄cedens vocalis quantū ad metruꝫ absumit. Vt in buc. Phillida amo ante alias: nam me discedere fleuit: scandit sic. Phillida dactylus: mantali. dactylus: as nā. spondæus &c. Causam absumptionis volunt quidam q̄ omnis vocalis ꝓfertur cū aliquali aptiōe oris: m vero cum occlusiōe: ne ergo subito claudere & apire cogeremur: vetitū est ne post m ponat vocalis nisi q̄ absumeret m cum vocali. Et qa ois vocalis os apit: nimius esset hiatus si plures vocales ponerētur continue. Interdum tamen poetę non absumunt: sed licēter de quo suo loco videbitur.

Pedum sedes in hexametro.

¶In hexametro: vt nomē indicat: sex sunt mensuræ: eo q̄ sex sunt pedum sedes singuli aūt pedes heroici carmis metrum faciūt: sicut iābici car. bini: vt alibi videbitur. Sunt aūt tm̄ duo pedes ꝓprij dactylus & spondæus. Nā in vltima sede: qa syllaba cōis vltia semp erit: trocheus dicet spondęus: & in tertia sede si pp cęsuram reperiat iambus dicet spondęus: vt oia vincit amor: & nos cedamus amori. Si tribrachus cēsebitur dactylus. His aūt pedibus duo loci sunt ꝓprij: qntus dactylo: nisi fiat spondaicus q dactyluꝫ in quarto habet spondęū in quinto. & sextus spondęo nisi fiat dactylicus hypmeter. i. in quo supra iustā mēsuram supest syllaba: q̄ sępe p vocalem sequētem absumit apud Maronem. Aliter autē vocales in diuersis versibus nō agunt in se mutuo: causa est mora q̄ fit inter duos versus: Vnde & versus dic⁹ q̄ versus sit

lector a fine vnius ad principium alterius. Reliqui quattuor loci sunt communes: ita vt possint esse quattuor cōtinui dactyli: aut quattuor spondęi: aut tres dactyli & vnus spodęus: aut tres spondęi & vnus dactylus isq; in primo aut secundo aut tertio aut quarto loco positus: aut cōtra aut duo dactyli & totidē spondei: qualitercūq; positi: Sed frequenter & continue est primus dactylus & quartus spondæus Canori etiam sunt duo aut tres cōtinui dactyli si sic positi: vt secūdus aut tertius pes non terminet partem orationis: durissimus autem esset versus in quo secundus sit spondęus partem orationis terminans: vt si sic dicas: Fallere querit fœmina duplex non bene cautos. Accipiet igitur: puer qui q; vltimas syllabas & dicet q; earum tres faciunt dactylum: & reliquę duæ spondęum. deinde diuidet reliquum in quattuor pedes iuxta regulas positas. vt arma virūq; cano: troię qui primus ab oris. Primo accipiet primus ab: dactylū: & oris spondęū: deinde diuidet sic Armavi dactylus rūq; ca. dactylus no tro. spōdæus ięqui spondęus. Si quæras quomodo sciet q; arma nō sit spondęus: qa p regulam de a casuali scit q; ma corripitur: & ita eēt trochęus qui pes nō est in hęroico hexametro sciet. Similiter sciet rūq; non esse spondæum: quia dictū est q; q; pro silt & corripitur Et de reliqs dices. Potest ēt per dictas regulas icipere a capite versus. Etsi vult cōponere carmen: faciet fere vt prima tertij pedis sit vltima dictionis. Sed dedecoro carminum alibi prolyxius dicendum est.

In pentametro elegiaco.

¶ In pentametro elegiaco sunt quinq;: & si volumus ijdē pedes. Nā primi duo pedes sunt oīno ijdē cū hexametri duob⁹ pedib⁹. & deinde seruabitur vna syllaba longa per se: postquā ponent duo dactyli & syllaba q̄ cū priore syllaba faciet spondęū. Aut post duos priores pedes sequetur sēper spondęus cum duobus anapęstis. sic. Oīa dat dñs nec tenet ipse minus: scandit priori mō sic. Oīa/dactyl⁹: dat domi. dactylus: nus est syllaba abūdās. Nec tenet. dactylus. ipe mi. dactiyl⁹ nus & nus est spondęus. Posteriori sic. Omnia dactylus: dat domi. dactylus: nus nec: spondęus: tenet ip. anapestus se minus. anapęstus: q; vltima est communis

In pentametro sapphico

¶ In pentametro sapphico est trochęus spōdęus. dactylus. trochæus spondęus: aut duo trochæi qa vltima est cōis: vt in hymno. Vt q̄. trochæus: ant la: spōdęus. xis reso. dactylus. nare. trochęus. fibris spōdę⁹.

In asclepiadeo.

¶ In asclepiadeo sunt quattuor pedes cum syllaba in medio: sunt em̄ spondęus. & dactylus cum syllaba & duo dactyli: quibus si addat syllaba erit elegiacus vt Mecœnas atauis edite regibus. scandit sic. Mecœ. spondęus nas ata. dactylus. uis: syllaba abundans. edite dactylus. regibns dactylus & cętera.

De practica.

¶ Pro practica autem ratione pauca admonuero. Primo vt facturus poema argumentum seu materiam iuxta vires suas diligat: non enim

natus ad elegiacum carmen tractabit heroicam farraginem. Nã qualitas carminis debet quadrare cum argumẽto. Secundo vt lecta potẽter re: eam totam animo concipiat priusq̃ scribere incipiat. Tertio vt excogitatam debite disponat: nam non omnia quo gesta sunt ordine poetæ dicenda veniunt. Quarto vt quibus carmen suum ditet atq; exornet præparata habeat multo ante: verba & res: itavt quęcũq; legerit apta carmini signauerit & quasi ad manum habuerit: indicio aut repertorio aliquo. Quintovt loca ad scribendum quęrat apta: vt sunt secreta & occlusa. Sextovt tempora mollia: vt sunt post soporem matutina fere: quocirca cæratos habebant olim parietes & stilum quo scribebant q̃ noctu occurrebãt priusq̃ elaberent memoria. Septiovt animum habeat serenum & curis alienis vacuum: & ex lectione alicuius poete cultioris ad consimilẽ cantum prouocatum. Octauo ne sit præceps in componendo. Nono vt sit diligens in castigando: adhibito etiam iudicio bonorum. Et decimo vt sit tardus in edendo: iuxta illã horatij: nonnũq; prematur in annum.

¶ De decem vitijs a pueris in carmine faciendo vitandis admonitio Ascentiana.

Barbara nulla inerit vox aut incongrua metro.
Nulla redundabit: nulla integritate carebit.
Nil trãsponetur Nil confundet male sensum.
Nec rapies longam nec produces breuiandam.
Nec post vocalem nec post m versu in eodem
Partibus at varijs vocalis rite sequetur
Syllaba ni pereat præcedens: vt modo dixi.
Nec succussantes: Nec pones molle crepantes,
Nec paucis numeris tibi multa licere putabis.
Nec tibi propones nisi summos quosq; imitandos.

¶ Vltimo loco monendi sunt pueri vt conficiendis versiculis vitẽt ducem vulgatavitia. Primo ne barbarũ aut incõgruum q̃cq̃ admisceant vt sunt bladum: guerra. miserere nobis. decẽ milia viri &c. Secũdo ne quid redũdans aut deficiẽs sit: vt qui: q; & quoq; aut alias particulas ꝓpter metrum dũtaxant ingerunt: Qui pedum nimis aut nõ satis ponunt qui sensum nõ explent aut frustra repetũt. Tertio neqd male trãsponatur. Quarto ne sensum cõfundat: vt has res o Luci ad te scriptas misimus ęli. dico male: qa q̃ de situ nõvulgato in oroe p̃cipiunt seruãda: p̃nt in carmie quoq; seruari: in quo etiã hypalage interdũ locus ẽ.

Verum vbi sensum sit obscurum mala est compositio: vt dico te ęaci da Romanos vincere posse: qui versus fingit falso pyrrho ab oraculo dictus est tamen aptus exemplo. Quinto syllabarū quantitas nō violabitur. Sexto nec post m nec post vocalem ponitur in eodem versu dictio incœpta a vocali nisi fiat ellipsis aut synalœpha. Septimo non ponet succussantes litteras syllabas aut pedes. Non enim erit frequēs eadem lra vt in illo versu O tite tute Tati tibi tāta tyranne tulisti. nec syllabę: nec pedes duriter positi vt in secundo loco partem orationis terminantes. Octauo ne quid sit affectate nimis turgide aut molliter sonans vt Torua mimalloneis implerunt cornua bombis & sentis per iuria gentis: Et o fortuna tā natam me cōsule Romam. talis. n. consonoritas vitiosa est. Nono vitabitur in paruo poemate magna licentia Et decimo cauebit puer ne non probati auctoris versiculos imitetur: Sicut enim nihil vtilius est ad conficienda carmina q̄ habere ad manum multa ꝓbatorum auctorum exempla: ita nihil perniciosius q̄ in certos aut non probatos sequi: vt versiculum illum Quis arte nates tamen apparent tibi nates. Et eos qui secundam corripiunt in ecclesia. cremus. Brauiū. darius. sathanas &c. aut qui iesus propyrrhichio ponūt cum sit bacchius aut saltem si ουσ in us mutes amphibrachꝰ. aut qui maria & lucia secunda producta enunciant. Sed finē facio. Si p̄ceptores hæc diligenter declarabunt: multum iuuerint tyrones.

Et hæc pro Isagoge satis sint.

Ioannis despauterij Ninuitæ in artem versificatoriam Prefacio.

¶Ioānes despauterius Ninuita Gēorgio haloino nobilissimo heroi & vndecunq; doctissimo dño haloinæ domus ac ditionis:cōi litteratorū patrono:musarum delicijs:ac suo mecœnati humanissimo Salutem Dicit plurimam.

ARtem versificatoriā (quā sticologian græci vocāt) litteraturæ partem:vt difficillimam ita longe prę cellentissimam & poetis in primis necessariam: sex annis:vehementi labore inter quotidianas occupationes elucubratam : tuo nomini consecrare nobilissime domine ausussum. vtinam eiusmodi vt vel tuis in nos meritis: vl' meo erga te studio respondeat Noui ego delicatissimum tuū palatum: noui acerrimam censuram:cui nihil non exactissimum placeat:vellem equidem celsitudini tuę meliora deuouere: quod quum nō possim.ferenda puto mecœnati meo qualiacunq; munuscula. Nam(vt Plynius ait) & dijs lacte rustici:multeq; gentes supplicant: & mola tum salsa lttāt qui non habent thura. Dabis igitur(vt spero)audaciæ nostrę veniam.nempe soles meas esse aliquid putare nugas.nō adeo sum mihi Suffenus:vt nesciam artem meam esse imperfectam.tamē audendum est quia nostra præcepta (vt columellæ verbis vtar)nō cō summare scientiam sed adiuuare promittunt. Nā(vt idem ait & me plurimum consolatur)in omni genere scientiæ:est summis admiratio veneratioq;:& inferioribus merita laus contingit Erunt fortassis nonnulli sophistę vel poetastri:pseudo graphi: physiologi:legulei:sacrificuli:asophi:plani & tenebrones:q cauillabuntur hanc artem tenuiorem esse q̄ quæ tanto viro dedicari debuerit. Verum hi tuo iudicio vehementer errant vt qui scias ipsos orbis dñatores hanc artem vt excellentissimam summope excoluisse: Augustum dico & germanicum & alios multos. Dedecerent profecto te vel alium quēuis nobilem istorum grāmatisticæ merę nugę:nullis scilicet innixa veterum monumentis:sed suis ab ignorantia profectis regulis fatuis etymologijs:rediculis discriminum versiculis:vulgi abusu;(quem pro vsu indoctissimi habent) & alijs id genus spinis. At neq; diomedis litteratura Athanosio:nec Seruij centimetrum albino:nec Prisciani op⁹ Iuliano:nec (vt neotericos attingam) anthonij nebrissēsis grammatica vnq̄ videri poterit: Isabelę hispaniarum reginę celsitudine in dignahos ego viros cū cęteris linguę latię columinib⁹:tuo ductu tuoq; auspicio imitat⁹:ex oib⁹ ferme veterū libris cognat⁹ sum aliqd in mediū afferre:vt iuuarē pro meis viribus linguam latinam instaurare. In q̄re:quicquid profeci tuum est.exquo pl⁹ didici q̄ ex alio quouis p̄ce-

Nesciit vox missa reuerti

ptore:ab est dicto assentatio.id nouit de⁹.Tu mihi aristarc⁹:Tu mœ
tius.tu quintilius:qđ quũ e multis litteris tuis lacteo lepore pro fluẽ
tibus:tum ex ijs quas hoc anno pridie iduu⁹ ianuariũ ad nos dedisti
liquet clarissime.sic enim scribis ad sit nobis deliciaru⁹ linguę latinę
zelus & auiditas.sit inter nos elegantię matoris honesta disceptatio:
maneatq⁹ in scrinijs nostris:non patiar et enim scripta mea invulg⁹ p
dire:priusq̃ priscos authores adunguem perlegerim:ne forte in erro
rem incidam.Si hoc fecerimus:miraberis:quantum fructu⁹ inde cõ
cipiemus hunc in modum & in alijs epistolis me frequenter monui
sti:ne editionem meam præcipitarem & hoc auriculis meis subinde
instilasti:nescit vox missa reuerti.& nonnunq̃ territasti vergiliano ex
emplo:qui æneida testamẽto cremari iussit.qꝫ eam non castigauerat.
Quo factum est:vt in sextum annũ dilata sit huius operis editio. Nã
ante tres annos:ratus hãc artem ita a nobis supremam manum acce
pisse:vt edenda iamiam videretur:eam tibi legendam obtuli:sperãs
(quę mea fuit inanis iactanti:me ob id opus:non parũ abs te lauda
tum iri.Verum multo aliter euenit.nam tu(vt es nobilissimorum pru
dentissimus)sensisti illico: artem meam magis ex grãmaticorum offi
na:q̃ ex poetarumveterum adytis prodijsse.qđ vt ipse non differerer.
statim rogasti:an sillij italici libros lectitasse⁹.Quũq⁹ id abnuerẽ: iuſ
sisti vt perlegerẽ cognoscerem q⁹ artem meam admodũ esse impfectã
id quod ipse mox comperi.itaq⁹ pręter eos quos ante⁹ perlegerã po
etas(qui fuerãt admodũ pauci & neoterici plures q̃ veteres)dedit mi
hi p legendos nobilitas tua lucretiũ &(quem antea cũ Horatio:Oui
dio:Martiale:Iuuenale:Persio:plegerã)Virgiliũ:p̃terea manliũ quẽ
alij malliũ vocãt:germanicũ:rufũ Ciceronẽ in arato:Catullũ:tibullũ:
p ptiũ:Senecã in tragœdijs Valleriũ flaccũ:Statiũ Papiniũ:Ausoniũ:
Claudianũ:Sidoniũ appollinarẽ:Columellã.Paladiũ:Tũ ẽt grãmati
cos & alios scriptores plurios.Ex q⁹ vehemẽ emendaui & auxi artẽ
meam:coactus multos taxare pro cõmuni:vtilitate:qui maximo in
pręcio habentur:qa licet doctissimi fuerint:tñ nõ potuer̃ intertot bar
barie militesnihilvitij cõtrahere ideo ne quẽ iniuste culpasse puter:
libet altius repetere quãta sit inter poetas antiquos & neotericos dif
ferentia:vt more boni agricolę:serere ingenuũ volẽtis agrum:liberẽ
arua prius fruticibus:falce rubos:felicẽq⁹ resecẽ:vt sciamus:inter poe
tas.quos imitari & quos vitare deceat.Neq⁹ ei oib⁹ passi⁹ credere de
bem⁹:si⁹ illis dũtaxat q floruerũt inter ducẽtos circiter quinquaginta
annos ab ortu Ciceronis ad ãtoniũ piũ:hoc est ante christianũ natalẽ
annis cẽtũ : ad cẽtesimũ quiquagesimũ.ex quo salutẽ christianã nũe
ram⁹:Nã & latin⁹ sermo:quẽadmodũ & cætera mortalia:aliqñ incœ
pit:habuitq⁹ suа⁹ infantiã:in qua vix quicq̃ effari potuit:sic locuti sũt
aborigenes primũ cum faunis vatibusq⁹ sic deinceps latini & albani

Editio operis non ꝑ plerisq; tanta, Instillauit Ammonius.

Notes. Sunt etenim multo nimirum nostrorum, Linguę latinę infantia.

fic catmia saliaria cõposita suis sacerdotib⁹ tãdẽ parũ itellecta vt q̃n tilian⁹ testat̃,nõ adeo lõge post hoc sęculũ poetę fuere.Liui⁹ ãdroni. cus:Enni⁹:plaut⁹.Nęui⁹:Pacuui⁹:Cæcili⁹:Acti⁹:Terẽtius:Lucillius Turpili⁹:Mari⁹ Afranius:dorseni⁹:Attili⁹:Trabeas:Aqli⁹ :imbrex: Noni⁹ & plures quoꝝ exceptis paucis opera iterciderũt.hos mlta li cẽter duriterq; dixisse testãt̃ Martialis:Persi⁹:Quitilian⁹ & iter grãma ticos prisciam⁹.ait aũt persi⁹ Est nũc brysęi quẽ venos⁹ liber acti: Sũt quos pacuuinsq; & verrucosa moreꝫ Antiopa.Q̃d aũt ad quãtitates attiet,raro horũ authoritate vtimur qa enni⁹ & ãdronic⁹ epici & lucil hi⁹ iterciderũt cũ reliqs qui fere comici fuerũt Plaut⁹ vero & terẽtius tã varijs vtũt̃ pedib⁹ tã sępe sũt tp̃oꝝ iiuria mutilati:tã varie a varijs versꝰ distincti:vt difficillimũ fuerit quãtitates dictionũ ex his expiscari Post hos q̃ sequũt̃:liguã latinã mirũ in modũ locupletarũt.quos oino imitãdos dicim⁹.vt sũt illi:quos a me diligẽter plectos supra memora ui p̃ter ausoniũ gallũ & sidoniũ apolinarẽ:qui lõgo tpe post reliquos mẽoratos in mltis a superioꝛib⁹ defecerũt vt hoc op⁹ plegẽti patebit: Claudianũ&si eodẽ sęculo futisse cõstet:mlto tñ min⁹ a veteꝝ istitutis ab errasse cõperim⁹.Itaq; post Hadrianũ iperatorẽ cœpit idies latin⁹ sermo maiorẽ i modũ lãgueꝛ & quodã quasi senio cõtabescere:irrũpẽ tibus i italiã barbaris q̃ nimis factũ ẽ:subaduẽtu gothoꝝ i italiã: re gũq; lõgobardoꝝ:ad fatalẽ illã toti⁹ gñis hũani pestẽ mahumeteã:q̃ cũ oib⁹ ingenuis & bõis artib⁹ sermonẽ quoq; latinũ i tercepit: q̃ ætate pauci ad modũ fuere poetę & illi q̃dẽ supioꝛib⁹ lõge idoctiores Ruf⁹ fest⁹.Alphi⁹ auit⁹.Calphurni⁹ sicul⁹ cui⁹ bucolica extãt & plegi Terẽtian⁹:Claudian⁹:Sidoni⁹:Ausoni⁹ Iuuẽc⁹:Prudẽti⁹:Fortũat⁹:Sere n⁹:boeti⁹:Prosper:Prisciam⁹:lactãti⁹:& mlti alij scriptores q̃b⁹ (quã tũ ad latinitatẽ attiet):Eaten⁹ fides hũda ẽ quaten⁹ea q̃ nobis afferũt: veteꝝ authoritate,pbari q̃ũt nã vt de reliqs:interi paululũ taceã:de si donio hermolai barbari iudiciũ li.vi.plinij ca.xxvi.neutiq̃ silebo sic aũt iqt.Sidoni⁹ appolliaris:legẽd⁹ tot⁹ :pbãd⁹ nõ tot⁹.Nã ctesiphon cõtra artẽ corripuit:Ioanes q̃q;:& heraclit⁹ & diastema:tũ alia cõplus cula cõtra artẽ vl̃.corripuit vl̃ ,producit.vt paraclit⁹ & syllogissim⁹ & cę tera:q̃ cũcta suis locis declarabo:de heraclit⁹ aliter sẽtit pi⁹ bononiẽ sis vt enucleam⁹ in mediꝭ I.añ T.Prudẽtis quoq;.vt lactãti⁹ in nõnul lis veteres poetas imitari negligentius depręhendit̃ vt seduli⁹ & ara tor multo magis hallucinãt̃ Galter⁹ Gaufredus.Alanus:pettus riga: vt sæpissime declarabo S3 omniũ lõge fœdissimi scripserunt qui hos secuti sunt:qui violata passim ac dissecta romani iperij dignitate:mi nimę seruarũt latini sermõis puritatẽ q̃d & theodosij t̃porib⁹ fieri cœ pit⁹.Nã sidoni⁹q se plinium in epistolis imitari predicat:peregrinum & gallicũ redolet(vt ait petr⁹ crinitus in illius vita) & simul̃ icepta ver borum affectatiõe:supra modũ laborat.quẽadmodũ Fulgẽtius:Eno

poetę an tiquissimi

Poetæ imitãdi liguę latię virilitas.

Ausonius gallus.

claudian⁹ liguę latię senectus.

Poetę ru diori scio nati.

Sidoni⁹ i multis er rat

dius & mamercus. Eo aũt res tãdẽ deuẽit: vt reiectis doctissimoꝝ monumentis: & omni elegãtia ꝓscripta. gothi cũ reliquis barbaris omnem romanorum ordinẽ puerterent & barbaries totius orbis fœdissima regina: latinitatẽ penitus pessunderit. Qđ idcirco euenisse: hario lari licet qa gothi plurios latinoꝝ libros exussisse dicunt & rõani prĩcipes tũ oẽs gothi: vãdali: vl' alij barbari fuerũt atq; i nullo honore fuerunt poetę apud principes & reges vt qui ab illis nõ intelligebant. Iõ delectare minime potuerũt. Christiani aũt pontifices: abbę. Cardinales: &c. eccleſię columina: poeticẽ. vt diaboli pabulũ tũ spernere cœperũt: immerito tñ vt pulcherrie in apologetico suo ostendit diuinus poeta baptista mãtuan⁹. Ita quũ nulla poetis laus honosq; fieret: poetę nulli fuerunt siquidẽ verissimũ illud verbũ honos alit artes. Et qđ martialis ait. Sint mecœnates nõ deerũt flacci marones Ergo reiectis ethnicoruꝫ libris sine qbus latinitas cõsistere negt. cõsequẽs fuit: latinitatẽ necessario interire. Qua propter barbari ipsi virgilianam poesim fastidientes: nouã versificãdi artẽ excogitauerũt: veterũ obseruationes in quantitatibus: nec scientes nec scire cupiẽtes. suas aniles excogitationes oib⁹ veterũ monumẽtis ꝓferẽtes os: suillũ, ꝓfecto habuerũt: cui id demum bene olet qđ oletũ olet: Huiusmõi itaq; versus optimos iudicabãt Aethiopũ terras iã feruida torruit æstas. & tales leoninos vocabãt Anglia: Flandria: florida Francia nescia fraudis Possidet hęc tria præmia: p̃dia: p̃lia laudis: hos tumbellarios nũcuparunt Virgo parens christi cõsistẽs inuiolata Tu mihi p̃grata summa bonitate dedisti. hos cruce signatos dixere: Ignis edax & flãmavorax mea destituere Nũmus emax animusq; sagax ea restituere. Quinetiã rigimos (vt ipsi dicunt) excogitarũt veluti Pange lingua glorioſi corporis mysteriũ Sãguinisq; prętioſi quẽ in mundi p̃ciũ Catharinæ collaudemus virtutũ insignia Pãge lingua glorioſi p̃sulis pręconium & plura his similia in quibus syllabaꝝ numer⁹ seruat: nõ metri ratio liceꝫ imaginem seruent trochaici archilocij tetrametri catalectici quare nõ satis diligens fuit Hermãn⁹ torrentinus qui hæc carmina trochaica esse credidit. Nã in hymnis de sacramẽto & diuo Nicolao. principiũ tãtũ versus est. Naꝫ quisq; cõposuit: delectatũ eẽ cõstat harmonia hymni pulcherrimi de christo: nõ nisi a doctissimo poeta cõpositi: in quo vbiq; magna cum elegantia: carminis rõ custoditur pulcherrime. Pange lingua glorioſi p̃lium certaminis indocti homines nescientes esse carmen: putarunt ex quattuordecim syllabis: quarũ septima ppetua eẽt longa: & duodecima breuis: eiusmodi harmoniaꝫ resultare: nullis pedibus obseruatis. Tanta est poeseos suauitas: vt etiã sui ignaros mirũ in modum oblectet: verum non satis dulcẽ iudicarunt hanc symphoniam nisi barbarico more eam illutilarẽt. Multa possem in hunc mo-

Tempus natiuitatis Alexandri Galli

dum:illius seculi annlia afferre:quo natus est alexander gallus:cuius opus doctriale inscribit:circiter annũ domini milleſimũ ducẽteſimũ quo tempore barbaries toto mũdo dominabatur:vsq; ad tẽpora franciſci petrarchę. Qui non ſine diuino numine circiter annum domini M.ccc.xl. barbariei belluꝫ indixit fugientesq; muſas Reuocans:ælo quentiæ ſtudia vehemẽter excitauit. poſt hũc cœpit lingua latina mirum in modum inſtaurari ab Leonardo arretino:Guarinoveronenſi: Franſciſco philelpho:maxime autẽ laurentio valla:Ioanne tortelio: Aenea Syluio:Domitio calderino:Galeoto:Georgio merula:Georgio valla: hermolao barbaro:Pico mirandulano: Angelo policiano: Philippo Beroaldo:petro crinito:Ioãne baptiſta pio & q ante fuerũt Nicolao Perotto:Sulpitio:Neſtore alijſq; inũeris. Quo tpeẽt clariſſimi poetæ Baptiſta Mãtuanꝰ:& fauſtꝰ foroliuiẽſis latinũ eloqũ mirifice auxerunt:nec itali ſolũ hanc rẽ.currarũt:Nã Eliꝰ Antoniꝰ hiſpanꝰ: Heraſmꝰ hollãdꝰ:Rodulphus agricola Friſius:Iacobꝰ Faber gallus & Iodocꝰ badiꝰ cimber vł (vt nũc loquũt) Flãder & alij plurimi diligentiſſie laborarunt ĩ inſtaurãdis veteribꝰ linguę latiæ thęſauris. Cæterũ hi oẽs (qđ bõa oĩs pace dixerim) inter barbariei milites conuerſati nequiuerũt fœditiſſimã barbariẽ penitꝰ extiguere :quĩ cõtagioſo illiꝰ veneno afflati tã in ꝓſa q̃ in carmie peccarũt alij alijs:ãt magis ãt micus ꝓut diligentiꝰ ãt indulgẽtius veterũ monumẽta ꝓſcrutati ſũt: neotericos itaq; doctiſſimos quoꝝ ne calceamẽta qdẽ ſoluer dignus ſum:animaduerti ſæpiculę aveterũ inſtitutis nõ ratione aliqna ;nõ ex induſtria ſ ex ignorantia defeciſſe. Quod ſi quid dictũ hoc:vł rideat vel mireť:ille plectis his libellis noſtris:cogeť mecũ ſentire: & tandẽ agnoſcet:qđ ſibi velit Horatianũ illud:tu nihil in magno doctꝰ deprẽdis Homero:Decepti ſunt aũt Neoterici:librorũ mẽdis:liborꝝ falſis titulis: nimia græcitate. Grãmaticoꝝ puerſis regulis. q̃ oĩa olĩs ita fuerũt pura:ita integra:vt veteribus nulla fuerit errãdi occaſio. itaq; & ſi pŏetis diuinis Baptiſtę Mãtuano:aut Fauſto: nec minꝰ ingeniũ nec pauperior vena fuerit q̃ Virgilio vł ouidio:nihil mirũ ſi nõ ęque vt illi:linguę latiæ puritatẽ cuſtodiere. ¶ Decepti ſũt inquã mẽdoſis libris:nam librariorum incuria:aut ex nimia vetuſtate corroſis litteris innũeri irrepſerũt errores:alijs alia in locum litterarum vel dictionũ pditarũ aut male ſcriptarũ ſufficientibꝰ:alijs parũ doctis mendas: nõ animaduertẽtibꝰ:hĩc emerſere tot in Plyniũ: in plautũ:in alios authores:ãnotatõesCalderini:Beroaldi:Policiani:Sabellici:aliorumq; hĩc altercatiões grãmaticorũ infinitæ:adeo vt neſcias:quo teneas nodo mutantẽ ,ptea vultũ. Mlta ergo ſũt ĩ poetis mẽdoſa p q̃ patrũ docti errores ſuos defendere conãť. In papinij libris ita legiť Terra nec illa ſamo fama de Ioue ſonanti. Mlta mecũ reputãs &c. Oĩa clam nitent &c. ſic nicomedis ꝓ lycomedis:& alia multa quoꝝ nõnulla ſuis locis

Linguę latinę iſtauratio p nouericos.

Mendoſi libri

manifeſtabo:vt rubẽtes pro rũpentes &c.& in Lucano tranfigiſt:hoꝛ
nor:phytonẽ:ſtatuta:ꝑ trãſigit horror:Platonẽ:ſtatura:In catulo:no
uiſſem:malis:ales:ꝑ nouiſſime:male:aues:i Auſonio de ſtudio pue
rili delaniatura pro delenitura. In ſeneca mídæ pro ipe & midã ꝑnu
dã:& i Virgilio ſirim pro ſcinim:ſtymphalides pro ſtymphali.In Lu
cretio glomere ꝑ põdere:perdelyr⁹ ꝑ pdelytũ:ſtatere ꝑ ſtateres: lu
canas ꝑ lacunas:ſic alia ꝑpe innũera adeo:vt difficillimuꝫ ſit ex hoc
poeta qcq̃ concludere niſi emendatiores libri inueniãt q̃ iſ quos legi
vt libro quarto.Plaga hęc ad nras acies deriuabit:ict⁹. Recte aũt lib.
ſecundo:deriuare quęũt animũ:curamqꝫ leuare.In eodẽ Ne tu forte
putes ſerrę ſtridentis a cerbũ. Horrorẽ conſtare elementis lęuib⁹ ęq̃
Ac muſę Mele pchordas organicaqꝫ &c.Mendoſũ eſſe nihil dubito
ꝑ atqꝫ mele muſę.Nã melos cui⁹ pale Mele eſt: priorem corripit lꝫ
Ald⁹ ratiõe liquidę velit ꝑduci apud Homerũ & Perſium.In eodeꝫ
pricipalis ſecũdã cõtra primitiui naturã videt ꝑducere. Qđ de mele
dixi.patet verũ eſſe ex eodẽ.Et cygnea mele phœbeaqꝫ dędala chor
dis Carmía cõſimili oppreſſa ratione ſilerẽt.In eodẽ Libya continuo
dñis priuata ſuperbis ꝑ Cõtinuo libye.vt ſit libye.eſ nã hoc nomẽ pri
mã corripit.Pluria id gen⁹ mẽdatũ in hoc tũ in aliſs authorib⁹ mani-
feſtabo:vbi opus videbit. ¶Secundo plurimũ decepit iprudenteis &
interim non aſpermãdę doctrinę viros:falſa librorꝫ inſcriptio ſeu fal
ſi librorꝫ tituli:quos ſubditicios libros vocamus:verbi grã: Ouidiana
authoritas iure ꝑ regula habet.iõ ſemedocti neſcientes e tritico ſepa
rare loliũ:fidẽ habuerũt opuſculis de publice:de trib⁹puellis:de amo
re Pãphili de philomela:devetula:de ſopno:decuculo:de limace:de
ludo latrunculorũ:de nũcio ſagaci:q⁹ hęc Ouidij opuſcula vulgo fe
rebãt:quib⁹ ab Ouidianavena:nihil magis alienũ excogitare queas:
neqꝫ em̃ ſũt(vt Aldus inquit) Ouidiovel puero digna.Miror ꝑfecto:
quonãmodo inept⁹ ille vetul⁹:de inepta vetula ſcribẽs ineptiſſie:vo-
luit credi op⁹ ſuũ eſſe ouidij.Qui vt fidẽ faceret:dicebat ſe pri⁹ ceci-
niſſe:in noua corpora mutatas formas.Conabatur nimirum ſerpen-
tes auibus:gemiare & tygrib⁹ agnos.i.ſuã barbarẽ cõnectere Ouidi-
anæ fluenti ſuauiter elegantię:ſiquidẽ nemo fuit vnq̃ poetaſter: vetu
lo illo maleſano indoctior:qm̃ in nũera ſunt ei⁹ nebulonis impruden
tiſſimi errata:vt liquetillũ lectitãti in numiſma:ęnigma:philoſophia:
homogenia & aliſs innũeris. Euidẽ ſignũ eſt hoies illius ſæculi fuiſſe
indoctiſſios:q nõ ꝑceperit eiuſmodi anileis nugas nõ eẽ Ouidij. Dio
nyſiũ quoqꝫ nõ Priſcianus trãſtulit:ſed Fãius vt ait Hermola⁹ in.vi.
Plynij ca.xxviij. Virgilio quoqꝫ:nõnulla opuſcula putant falſo aſcri-
bi :vt ætna:roſę:ciris:priapea q̃ Ouidij eẽ docet Polician⁹ ca.lix.miſ
cela:Qui macrũ quẽdã poetã fuit ſęculi multa laude ꝑſequit cui⁹nu-
li libri extãt:quare errãt qui in arte verſificatoria ytũt teſtimonio mla-

Lucretij libri mẽdoſiſſimi.

Mele

Libri falſo iſcripti

Subditurii libri

Libri falſo Ouidiani

Macer

ri de viribꝰ herbaꝝ canentis:nũ poetę quidem:sed nec versificatoris satis idonei:quã rudiori sęculo fuisse ex eo cõstat:qꝺ Plynij testimonio p sępe vtitur. Hæc eo diligentiꝰ recẽsui inclytissime dñe: ne(qđ non oino iniuria Verulanꝰ nouariẽsi obiectat) dicar tã bonis q̃ malis suffarcinatꝰ authoribꝰ. ¶ Tertio nimia gręcitate plũmi i errorẽ ducti sũt:qđ vitiũ nõ iã primũ notatum ẽ:quũ ipse etiaꝫ Horatius derideat eos qui nimis gręca latinis immiscent:nã plęriq; amoꝛ gręce linguę: latina negligunt suntq; admodũ iactabũdi & vltra modũ laudatores sui:nihil putãt sibi nõ licere gręcitate freti. Neq; meminerũt martialis dicentis. nobis nõ licet esse tam disertis:videndũ est qđ latinis placuit:nõ quid gręcis. Nõ eo id dico qꝺ gręcę linguę studere:malũ putẽ:dũ id ita fiat ne latinę linguę idiomata violemꝰ. Cęterũ ne iniuria dicar gręculis infẽsꝰ:adducã ꝑ oibꝰ vnicũ:Laurẽtiũ lippiũ collensẽ qui e gręco trãstulit Oppiani poetę veteris libros de piscibꝰ:is inq̃ Laurẽtiꝰ sępissime:dũ studuit gręcis:neglexit latia. vt videbis facile ex his q̃ notaui generosissime dñe mi Haloine. Nũc e mĩtis paueos illiꝰ versꝰ. subiecisse sufficiat:e quibꝰ lector:id qđ dico:verũ eẽ cognoscat. versꝰ itaq; lippij e diuersis libris hi sunt.

Gręcissãtes nimiũ

Laurentiꝰ lippius

Addas opypaghos istis atq; agriophagos
Est tantæ signum crapulę ventrisq; rapacis
Ediscat finẽ:luxũ crapulãq; sequuntur.
Innumeri morbi.
Inuerecunda lupi non pendent agmine pœnas
Agmina tam turpi:victus maculata pedore
Atq; fluitantem dissutis vndiq; lignis
Quattuor ascendũt scapham sed remige proni.
Sunt duo
Et mouet a cano:cuncta impedimenta parente.
Sic magnus inuerecunda canũ latratibꝰ implet.
Lesbius arion:vectꝰ delphine recuruo.
Sed quũ florentis:peregeruut tpa pubis
Et ponderosum plũbum gerit ille siniſtra.
Et sæpe extinguit:& tabo suffocat atro.

Idem male ꝑducit Scarꝰ Merulus & plura:nec artem recte seruat in epigrammatis:vt

Tales tyberiꝰ dicitur esse dapes
Corrupta est cocco:purpura galatio.
Elachrymis stillant:semper electra piiꝰ.
Post ego pelamys:post ego thynnus eram
Angele memphiticis:tibi sit coracinus invndis.

Grãmaticis quaternꝰ credendum

Si aliorum errata recensere vellẽ:plurimum turgesceret pagina. vbi tñ operęprecium videbitur:nullomodo silebo. Tantꝰ est meꝰ in con-

munem studiosorum vtilitatē amor. ¶Quarto decepti sunt Neoterici grammaticoꝝ peruersis regulis :id qđ tu nobilissime & doctissime patrone doces pulcherrime in libello elegātissimo de veteribꝰ & neotericis scriptoribus abs te cōpositō:quem ne diu:bonarum litteraruꝫ studiosis inuideas:tuam celsitudinem summopere rogamus.

Regulæ grāmeticorum vñ cōstruant

¶Igitur video plurimos tam obstinate grammaticorum:immo etiā grammatistarum regulis inniti:vt cedere nolint & puersam doctrinā abnuere.q̄is omnium veterū authoritatē:ommem rationem contra eos adduxeris:id solum amant:id iactāt olim pythagoricorū verbū. ꝑe dixit. At si nosse vellent vnicum vsum esse quē penes arbitrium ē: & ius & norma loquēdi.vsum aūt habēdum: doctissimorum loquēdi consuetudinem:& ex hoc vsu tantum grāmaticoruꝫ regulas cōstitui: scirent regulis eatenus fidem habendam:quatenus veterem authoritati non aduersentur. ☞ si aduersent:explodēdę sunt:etiam si grammatici summi eas cōstituerint. Gāmatici nāq; authoritas per se nulla est quum ex sola doctissimorum oratorum:historicorum:poetarum: & aliorum idoneorum scriptorum obseruatione cōstet ortam esse veram grammaticā:multa dicenda forent si grammatistarum ineptias refellere vellem:sed nulla est gloria præterire asellos. Etenim. In tauros libyci ruunt leones:non sunt papilionibus molesti.nec iniuria:qa expedit ipsum expugnare caput. ideo nunc animus est:vnicum grāmaticorum principis erratuꝫ cum primis insigne persequi . is autem est seruius quem merito plurimi facis:queꝫ omnibus grāmaticis macrobius non dubitauit ꝑferre:in cuius sententiam & ipe lubentissime eo:& omnibus qui sapiunt:eundum censeo. Cęteruꝫ quia nihil est in hac lachrymarū velle:omni ex parte beatū.nec qsq̄ fuit tā cōsummatę scientię:vt nihil aliquādo errauerit(vt Quintilianus author est) iō non semper optime sensit seruius:vtiin annotationibus Beroaldinis plane conspict:& ego notaui ex eo qđ dicit in illud Vergi.lib.i.ęneidos.huic coniunx sicheus erat. Sicheus(inquit seruius)primam naturā corripit:sed hic ectasin facit.licentia quæ in propriis nominibus ē: vbi licet in q̄is parte syllabæ mutare naturam idem euenit in appellatiuis si a propriis sunt vt sicanio ꝑtenta sinu:hæc ille:qbus in errorē traxit fere quotquot post eum fuerunt:grāmaticos quidē franciscum nigrū:robertū guaguinū:Gęorgiū vallam:Nicolaū ferettuꝫ & ferme cęteros.Poetasvero Franciscum petharcham:Laurentium lippium: cum multis aliis quosvbi opus erit manifestabo. Et eo res deuenitvt etiam diphthōgos passim corripuerint in propriisvt lælius. clemētia gęorgius.Quo fit vt maiore licentia vsum videas quēuis neotericoꝝ q̄ veteres vniuersos. Propria certe non magis ad placitum ponenda esse q̄ appellatiua contra seruianam doctrinā satis docent Ouidius & martialis. Ouidius quidem in li.quarto de ponto vbi cōqueritur hoc

Seruius grāmatice omnibꝰ pręst

Seruius erratum.

Sicheus.

Propria ad placitum pon et Seruiano errore ānumerat

Propa nō pōt ad placitum.

nomen turicanus non posse elegiam ingredi quia habet breuem inter duas longas.qđ non potest heroicuꝫ aut elegiacū ingredi nisi breuem producēdo:aut longam corripiendo:aut dictionem diuidendo: ita vt turi sit finis versus:canus alterius principium quoꝝ nihil licere ouidius docet.licet id fecerint bis aut ter in saphicis Catullus primuꝫ interim satis durus & hunc secutus horatius. Tu ouidio auscultes:ait autē Catullus Gallicum rhenum horribilesqꝫ & vlti/mosqꝫ britannos pro vltimosqꝫ primū Horatiꝰ li.ij:car.od.exvi. Grosphe nō gēmis neqꝫ purpura vēnale nec auro.i.vēnale Et lib.i.ode.ij.labitur ripa ioue non probante.v/xoriuꝫ amnis.i.vxorius saphici sunt cū adonijs .Ideꝫ diuisit iureiurando & pauca alia in ionicis qui numeri potius sunt q̄ carmina vt exanimari:lauit:bellerophōte id qđ in alijs generibus eēt turpissimum:nec vsq̄ pulchrum est. Carmen Ouidij(ne longum faciam)in libro quarto de ponto est.

Quo minus in nostris ponaris amice libellis
Nominis efficitur conditione tui.
Ast ego non alium prius hoc dignarer honore.
Est aliquts nostrum si modo carmen honor.
Lex pedis officio fortunaqꝫ nominis obstat
Quaqꝫ meos adeas est via nulla modos.
Nam pudet in geminos ita nomen scindere versus.
Desinat vt prior hoc incipiatqꝫ minor.
Et pudeat si te qua syllaba parte moretur
Arctius appellem.tuticanumqꝫ vocem.
Et potes in versum tuticani more venire
Fiat vt e longa syllaba prima breuis.
Aut vt ducatur quæ nunc correptius exit
Et sit porrecta longa secunda mora.
His ego si vitijs ausim corrumpere nomen.
Ridear &merito pectus habere neger.

¶Secundo ꝓpria nō poni ad placitū liquet ex martialis li. nono vbi mirum in modum conquerit dulcissimum nomen Earinus nō posse adire carmen phaleucium qa omnes syllabæ illius nominis sunt breues.ergo nec spondeum nec dactylum nec trochæū cōstituere potest Sed cur se excusat martialis/quum id nomē carinus optime ingredi posset scazōta/Ego ꝓfecto martialē ob id solū hæc scripsisse suspicor vt retunderet quorūdaꝫ poetastrorū impudentiā: qui more græcoꝝ ꝓpriorum quātitates cōfundebūt:&id quidem ineptissime qa multo licentius græci scribunt q̄ latini. qđ ostendit martialis dicēs nobis nō licet esse tā disertis Quā rē si diligenter pensiculauisset priscianus minus peccasset nec vnq̄ dixisset ꝓ eodem dici filius meus & filius mei atqꝫ alia multa q̄ laurētius valla rectissime reꝑhendit sed is(vt in ꝑfa

diuisionē dictiōiscā versus nō admitti.

tione sua testatur)etiam ex grecorum erroribus laudē se conseq̄ pos se autumat. Ita seruiū nimio grecę linguæ amore deceptū video. Nā iniquum fuit ꝓpter pauca exempla(id qđ grāmaticorū peruersitas sæpe facit)regulam constituere. siquidem licet sichæus & pauca alia tam appellatiua q̄ ꝓpria: quasdam syllabas ancipites hñtvt cognoscet hoc opus nostrū diligenter perlegens nonne ꝓpter hoc variabim⁹ primam in his dictionibus Iulius scipio naso. horatius athenæ: aristo teles. marius &c. Absit obsecro per deum immortalem hæc impudentia: &(vt vere dixerim)stoliditas Nūc audiamus dulcissimū martialis carmen lib. ix. ad Earinum domitiani ganymedem.

Nomen cum violis rosisq; natum.
Quo pars optima nuncupatur anni
Hyblam quod sapit atticosq; flores
Quod nidus olet alitis superbæ
Nomen nectare dulcius beato
Quo malet cybeles puer vocari
Et qui pocula temperat tonanti
Et quod parrhasia sones in aula
Respondent veneres cupidinesq;
Nomen nobile: mole: delicatum:
Versu dicere non rudi volebam:
Sed tu syllaba contumax repugnas.
Dicunt earinon. tamen poetæ
Sed græci quibus est nihil negatum
Et quos ares ares decet sonare.
Nobis non licet esse tam disertis
Qui musas colimus seueriores

Earinus interp̄tatur vernus ab ear. i. ver corripit nomen hoc oēs syllabas qđ possent ad placitū poni. inaniter diceret martialis syllabā esse contumacē. Græci tñ audent primam ꝓducere vti in ares priorem variare: nā homerus ita versum inchoauit teste calderino Ares ares &c. vbi primus pes est dactylus Ares. i. mars: id nobis nō licet latinis quia musas colimus seruiores. i. minus in licentiam ruimus q̄ græci quib⁹ nihil est negatum. Miror an sint vlli tam obstinate in seruij opinionē iurātes: vt adhuc seruio adhęrere malint q̄ Ouidio & martiali. Valeāt igitur quorum hi sunt versiculi: Condidit athenas: adiuuit nomine pallas lycaon archas diuinas ꝓuocat iras: Tu tamen horati doctor palus abbreuiasti Ouidius vates peligni ruris alumnis Oui. Notus feritate Lycaon Properti⁹ magnus iter ad doctas ꝓficisci cogor athenas. horat. li. iiij. c. ode. vj. Vatis horati. Adonicū carmen est Oui. detinuit nostras numerosus horatius aures Vergi. in Culice: Hic fabij deciq; hic est & horatia virtus: ne omittas coniūctionē. & Perottus credit ho

ratius a verbo oro deriuari sed quum hoc nomẽ & aspiretur & corri- Horatius aspiratur
piatur: nõ assentior per otto Martialis li. j. In momẽtanis Oui. qđ nasci
tur agris ꝑ Oui dij Idem li. vi. In põpeiano dormis huine theatro Idẽ
est nomen sancti & multorum christianorum a quibusdam male co- Otho.
reptum. Idem alibi Forsitan & posset vincere mollis otho: imperato-
ris cuiusdam & aliorum proprium. Vulgus scribit & ꝓfert gemino tt
otto. Multa videbit a nobis iuste reꝑhendi: quisquis hanc artẽ plege-
rit. Sed quur ꝓpria plus priuilegij haberẽt appellatiuis: quũ omne ꝓ Oẽ ꝓpriũ
prium nomen fuerit aliqđ appellatiuum vel ex appellatiuis deriuatũ fuit appel
vt fœlix: rusticus: germanicus: clemens: pius: piatus: romanꝰ: seuerus: latiuũ aut
lectoria: celer: liber: lupus: memor barbarus: barbara: paulus: paula: ex apel-
petrus: petra: luuẽcus: &c. stephanus: hercules: hector: hermes: nico latiuo.
laus: philippus: & cætera innumera: Adam: Abel: Cain: Habraham: Sylua Hieronymi
Isaac: Iacob: lege sylua3 beati Hieronymi & cognosces hęc oĩa fuis
se appellatiua. vt hæc ex appellatiuis. Burrhus: Purrus: Pyrrhus: Gal
ba: Cotta: Scipio: Plancus: Agrippa: Cicero. Fabius: Lucina: Elicius:
Posthumus: Syluius: Aphrodite: Claudius: Virgilius & alia innume
ra: in quibus siquis mihi non credat is legat primũ librum quintiliani
de institutione oratoria & libros fastorum Ouidij & primũ librũ epi-
stolarũ leonardi arretini. sic a Tutus tutiꝰ tuticanꝰ: a dominꝰ dominicus Valerianꝰ
ab hadria hadrianus: a domitus domitiꝰ & hinc domitianus. a Iu
lius Iulianus: a quintus quintinus: a valerius valerianus Marti. lib. x.
Ne viuã nisi te domiti permitte libenter. Idem li. primo a Valeriano
pollio petes quinto: scazon est: Obijciet fortasse aliqs poeticã necessi
tatẽ: veluti italia primã naturaliter corripit testimonio oĩum grãmati necessitas
corum Vergilius tñ primã ꝓducit: qa aliter heroicũ carmen adire ne poetica.
quibat. Idẽ factõ est in siticula: cuniculus: tegeticula: canicula & alijs
nõnullis. Quid igit faciã (inquis) si diui nicolai aut Iuliani historiã cõ
texere tulerit animus: quo noie appellabo? si nec Nicolaũ nec Iulia-
num dicere licet? & quur in magno ope nõ licebit mihi qđ Vergilio?
Scimus ꝓfecto Vergiliũ & alios necessitate quadã ꝓduxisse quæda3
aut corripuisse: verũ ea pauca sunt nec citra veterũ authoritatẽ. nã ita
lia primã ꝓducit etiã apđ enniũ & lucretiũ pluresqꝫ añ vergiliũ. Itaqꝫ
inuentis recte vtemur: noua nõ sine maxia necessitate fingemus: neqꝫ
vnq̃ nisi in opere maximo: eaqꝫ erunt pauciſſima. immo nulla: donec
iã extra inuidiæ aleã fuerimus. Quocirca intolerabiles puto eos: qui
in modico ope abutunt oi licẽtia. quũ in hac re nullo mõ laxãde sint
habenę. Igit si occurrat nomẽ versui cõtrariũ vt nicolaus iulianus tu-
ticanus &c. imitabor martialẽ q̃ circuitiõe vsus est dicẽs in eodẽ lib. II
le puer tãto dño gratissimus aula Noie q̃ signet tpa verna suo. id est
Earinus qđ interꝑtatur vernus. Sic ouidiꝰ quoqꝫ secũdũ scribẽs ad tu
ticanum: Possumus ꝑterea etiã a latinis (si is casus emergat) patrony-

mica formare a patre:a matre:patria:vt docemur quũ ex Vergilio tũ ex ouidio in metamorphosi:licet etiã paucis versiculis innuere sylla bam esse cõtumacem vt Horatius fecit li.i.sat.v.Quattuor hĩc rapi- mur. Vigiti & milia rhædis mãsuri opidulo quod versu dicere nõ est: Signis perfacile est.nomẽ oppidulli alijdicũt esse equotutiũ alijequũ tutiũ alij Entractitiũ.qđ si propria vrbiũ ponerenť ad placitũ inutilis & vana esset oratij excusatio.Sidonius apollinaris etiam docet,ppria nõ poni ad placitũ circa finẽ carminis de laudib⁹ narbonisdicens.ho rũ noia quũ referre versu Affect⁹ cupiat metrũ recusat.Præterea pos sum⁹ vti cõsilio seruij dicẽtis in illđ prio ęne.huic cõiunx siche⁹ erat: Quoties poęta aspera iuenit noia vł metro nõ cõstãtia: aut mutat ea aut de his aliquid mutilat.Nã siche⁹ sicharbras dict⁹ est.belus didus pater dict⁹ est methres.carthago a cartha lectũ in historia pœnoꝝ sic philelph⁹ nũc nicolaus nũc nicoleos ꝓ nicolaus dixit& nicolauũ qui tũ sũmum pontificem in decadibus semper nicoleon appellat. Cęte rum cau te id faciendum censeo:ne hæc mutilatio carmĩa nostra mu tilet. Q si noia barbara fuerint barbara seruabiť quantitas taꝫ in pro prijs q̃ apellatiuis sed cum diomede prisciaⁿ⁹ ait in peregrinis & bar baris.nullos certos esse accentus ideo(vt ait prisciaⁿ⁹)vt necessarium videbiť:in metro locabũť.Ego puto regulas latinas q̃tum possumus esse seruandas si tñ talia sint vt quãtitas minime constiterit qa barba ra aut e barbaris deducta nec ab aliquo egregio poeta in carmẽ de- ducta fuerit:licebit (vtopinor) ꝓ volũtate nr̃a carminib⁹ ea aptare sꝫ optimũ fuerit testib⁹ iosepho in prio hebraicarũ ãtiquitatũ & prisci no li.quito de octo ptib⁹ oronis extẽsiõe vni⁹ syllabæ facere latia aut græca vt esrom⁹ adam⁹ &c.Mãtuanus Et quã fatidico ppho balaha mus heois Idẽ seminis est nr̃i princeps Habrahãus:& altũ. Idem Esro muscꝫ arã genuit:Salmona Naason:Plyni⁹ Cecili⁹ idẽ docet dicens. Nõnull⁹ labor est vt barbara & fera noia in primis,ppriaversib⁹nõ re sultent·Nihil est qđ nõ arte curaqꝫ:si nõ potest vinci mitigeť.Hęc sũt illustrissime dñę q̃ ꝑnotãda iudicaui q⁹ i his etiã maxios viros hallu- cinatos esse cognoui:quę si nobilitati tuę ,pbabũť:sat habeo.Tu mi- hi ,pfecto mille lectores.Cupio id sũmopere studeo ab idoctis vilipẽ di:dum veteres autas eis de pulmone reuello :vt tibi doctissimo me cœnati meo & cæteris bonarum litteraꝝ studiosis placeam.Qđ si nõ consequar:æquo animo feram:nec ob id dulcissimas musas a bomi- nabor:imo dũ spirit⁹ hos regetart⁹:maxie colã & mihi iuxta hismeni am cãtilabo.Vale dulcissie dñe o & ꝑsidiũ & dulce dec⁹ meũ Bergis apđ diuũ Guinnocũ festo diui Nicasij ãno dñi Millesio quigẽtesimo decio.

Sequitur.

Ioãnis despauterij Niniuitę artis versificatorię Liber prim⁹.

¶Ioannes Deſpauterius Niniuita Ioanni Laurentio haſebroucano muſico nobili atq; ingenuarum artium profeſſori perdocto & ſuo amico primario.S.D.P.

Rimum artis verſificatoriæ nr̃ę librũ tibi mi Ioãnes Laurenti meorum amicorum prime ob maxima tua mihi collata beneficia:nuncupo:eo quidem animo:vt ipſum totis viribus contra amuſos blaterones maleferiatos defendas vna cum amico communi Euſtathio ſcoto homine illo tacite doctiſſimo:cuivel nocte in tempeſta patent muſarum ianuæ.Clamant indocti homines:rem me indignam feciſſe q; repudiato Alexandri galli doctrinali voluerim ſenem illum de ponte (vt aiunt)deiſcere.Vociferãtur me eſſe nouitatis fatuę excogitatorẽ:vt qui contra eccleſię vſum plurima puerſiſſime doceam.decani:canonici:officiales:eꝑi ita canunt & legunt(inquiũt iſti)vt Alexander p̃cepit:& audes ꝓfiteri te his doctiorẽ?Qui hæc in me abducto ſupcilio clamitant indoctiſſimi ſunt. Nẽpe in quẽcunq; authorẽ veterẽ inciderint nõ magis intelligũt q̃ rudimentarius puer Vergilium.Volunt iuriſconſulti dici &necdũ ſcirent digeſtoꝝ proœmiũ grammaticæ declarare.Poetas vituperãt & ignorãt Homerũ ab iuſtiniano:oĩs virtutis & ſcientiæ parentẽ appellari. Peripateticos ſe vocant:& quid nomen id ſibi velit penitus neſciũt:Ariſtotele putant ſe ſophiſtę iſti veſani doctiores:qui longius abſunt ab ariſtotele q̃ a pbilomelis paſſeres:hi ſolis nugis incumbũt:Ille & rhetoricaꝝ &poeticen nõ mõ cõgnouit ſꝫ etiã de vtraq; libros elegantiſſime cõpoſuit. Philoſophi Boetio acutiores videri volunt & ſexagenariį primũ illi⁹ carmen ſine cõmentariįs declarare nequeunt:reliqua niſi vt carmina ſcripta forent:carmina eſſe neſcirent:ſtultiſſimus eſſem ſi horuꝫ ineptias perſequi vellem.Decani ſunt Canonici ſunt: Animaruꝫ paſtores ſunt:iuriſconſulti ſunt:theologi ſunt : nunquid continuo doctiſſimi? Eſto nonne hoc ipſum de cerdonibus.ſutoribus:laniįs : cauponibus: paraſitis:tibicinib⁹:cæteriſq; viliſſimis homunculis recte dixeris?Nẽpe alicui⁹rei doctiſſimi ſũt ſꝫ linguę latię ignariſſimi:his ſi placerevellem:gloſſaꝝ notabilẽ in alexãdrum aut græciſmum aut facetũ legerẽ. ſic haberent ſimiles labra lactucas.notum eſt aſinos ſtramina malle q̃ aurum: verum non tanti eſt nebulonibus placere:vt a muſis ad barbariem velim vnq̃ deficere.Valeant itaq; cum ſua inſcitia vitilitigatores repræhendant ſcripta mea:vt libet non pilifacio:dum intelligam me doctis placere.Omnes zoilos:chœrulos:Bauios:Mæuios:Criſpinos:Pogios:Balbos facile contempſerim dum placere poſſim Ho-

mero:Vergilio:Horatio:Laurētiovallę Fausto:oderint itaq; me nihi
li homines:barbarieivtcūq; possunt defensores.Factam certe christo
duce mea circa adulescentulos diligentia ne pœniteat vnq̄ dominos
meos bergenses tātum laborem tantasq; expensas propter scholā sū-
pstisse in qua re diligentissimi fuerūt Robertus neuius: Abel bullinc:
Pascasius oppoghe viri integerrimi & (quem nemo satis vnq̄ lauda-
uerit) Paulus spreeu pater meus humanissimus nunc vt tandez finiā.
Oratum te velim dulcissime Ioannes laurenti vt librum hunc hilari
vultu suscipias in quo & alijs si a doctis iuste qcq̄ reprehendiveris:
id ne me celes & illis pro me gratias agito:si quidem id candide fece
rint & rogato erratis meis ignoscant:neq; enim me pigebit(vt prisciа
ni verbis vtar)dum viuo & hęc & quęcuuq; scripserovel mea diligen
tiavel amic orum monitu vel inuidorum vituperatiōe(si iusta fuerit)
emendare.Vale amicissime laurenti.Ex Bergis.xvij.calēdas Ianua-
rias Anno.M.ccccc x.

Carminis & metri seu versus definitio.

Carmen. CArmen est oratio strictiori pedu3 lege coercita & ornatissi
mum dicendi genus.Hęc ē definitio quam dat Mātuanus
in apologetico suo.Carmē ꝓprie dicitur totū poema:vt to
ta elegia:totū epigrāma in quo sensus est perfectus & aliqñ
vnicus est versus:diciturq; carmen monostichon Vergi.iij.ęneidos rē
carmine signo.hinc subiungit monostichon dicēs Aeneas hæc de da
naisvictoribus arma.subaudiēdū est:verbū posuit.Monostichon dici
tur a monos.i.solus & stichos.i.versus.Inuenies carmē ꝓ versu vbi sē
sus est imperfectus apud grāmaticos:dicit aūt carmē a canēdo quasi
canimen quia cātibus est aptū.hīc &cātiōū & oda carmē dr.Authore
tñ cęsare: Qui bñ legit carmia:bñ cantat:q vero bñ cātat:male legit:
neq; eñ lenocinio vocis 3 cū grauitate quadā ꝓnunciāda sunt:p̄sertī
carmina heroica.Carmē cremonēsis male dixit a carmēte nomē acce
pisse qa longo tpe añ carmentē carmina fuerūt:Guaguinꝰ ait: 3 hæc
ratio est admodū frigida.Eteni licet carminis vsus lōge añ fatidicam
mulierē p̄cesserit tñ añ potuit:versus & poema vocari & nouū a mu-
liere nomen sumere vt de oppidis &mōtibus sæpissime factū legimꝰ
Oui.i.fastorum Nicostratā euādri matrē a carmie carmētez dictāscri
bit hisverbis.Ipa q̄ mone nomē hēs a carmie dictū Carmiatores,ꝓver
sificatoribꝰ Ioānes Baptista pius idētidē vsurpat. ¶Carmē alio noie
versus dicit qa vnoversu finito ad principiū alteriꝰ versus reuertimur
aut qa tā diu verti debet quoad recte cōstituat hinc exit Horatianus
illud.Sepe stilū vertas iterū q̄ digna legi sunt Scripturus.neq; tevt mi
retur turba labores:vñ ait in arte.Carmē reꝑhēdite qđ nō Mlta dies
& mlta litura coercuit atq; Perfectū decies nō castigauit advnguē:iō
dixit se Virg.versꝰ facerevti fœtū effingit vrsꝰ.Versus,ꝓversibꝰ sumit

Versus.

figurate vt miles ꝓ militib⁹ Catullus ad flauiũ volo te ac tuos amores
Ad cęlũ lepido vocare versu. Tibul. li. iiij. Aeterno ſꝫ erũt tibi magna
volumia versu. Silli. xij. Hic canet illustri prim⁹ bella itala versu. i. ver
ſibus ſeu carmie. Greco noie versus appellaꝝ metrũ qa certis mẽsuris Metrum.
dimẽsum ẽ metrõ. i. mẽsura diomedes metrũ ẽ pedũ iũctura numero
modoꝫ finita & qa ꝓ metra vers⁹ metimur vult Mãli⁹ theodor⁹ ipos
quoꝫ versus metra appellari. id nomẽ apd grãmaticos oẽs in frequẽ
tiſſimo vſu eſt. apd alios ſcriptores paro inuẽtu vñ in alexandrũ dixit
Badi⁹ Vix audeã dicere cõpoſuiſſe quẽuis bona metra ſꝫ carmia bo-
no metro: iõ Hubertin⁹ cleric⁹ in epłam. Cice. ad Lẽtulũ li. j. dicit hoc
nomẽ ſicubi legaꝝ cã declaratiõis locari. verꝫ ego tã ſæpe hoc nomen
offen li vt nõ penit⁹ refugiẽdi putẽ. Quint. li. j. de iſtit Orat. Euenitvt
metri quoꝫ cõditiõe mutet accẽtũ. I dẽ Poetas metri neceſſitas excu
ſat. Macrobi⁹ de ſopno ſcipiõis li. ij. metra canoris verſib⁹ adhibeanẽ
Ply. iunior ad põtiũ ſuũ. Probauerũt inde płа metra. Gelliusli. iiij. ca.
xvij. Et metrũ eẽ integrũ põt. Hierony. in ꝓlogo Iob. Qd ſi cui videꝫ
incredulũ metra. ſ. eẽ apd hebręos &c. Vitruui⁹ oĩb⁹ iã dictis antiqor:
ſcripſit eñ libros ſuos ad Iuliũ Cęſarẽ: is inq̃ in põfatiõe qnti libri ait.
Poematũ vero carminũ metra ac pedes ac verboꝝ elegãs diſpõ &c.
Martial. li. iiij. epig. Quũ ſis ĩprobior Maſiliane. Eq cõpoſitos i me
tro tibulli: In ſtellę recitat domo libellos. i. menſura & cõpõne Tibulli
amatorios. ſ. q̃les fecit Tibul. Colu. li. iiij. c. io. Exceptis q̃ retulim⁹ me
tris Virgilij: Auſoni⁹ ad iãbũ ſuũ. Prim⁹ nouoꝝ metra incepiſti pedũ
Sidoni⁹ in põfatiõe Laudũ narbonis Miſiſti & triplicis metrũ trochęi.
Et alibi dũ metro quatiꝫ chorda glyconico. Politianus in libello cui
(panepiſtemon nomẽ metra primogenia/q̃ minime nũc a versib⁹ di-
ſtinguim⁹) nouẽ ferunꝫ. ſic Terẽtian⁹: Rufin⁹: Diomedes: Seruĩ⁹: ſcau
rus: ſiſenna & cęteri grãmatici magis tñ poeticũ ẽ carmẽ versus. cãtus
&c. Itẽ mõi & nũeri ſꝫ fere pluraliter ꝓversib⁹ qa metrũ ẽ pedũ iũctu
ra nũero mõꝫ finita Virg. nũeros memini ſi verba tenerẽ. Oui. Quaꝫ
meos adeas ẽ via nulla modos. Nũeri põterea (quos rhithmos gręci di
cũt) ſũt certoꝝ pedũ obſeruatio apd oratores ac alios elegãtes ſcripto
res pſertĩ in finib⁹ clauſulaꝝ: ſꝫ & alibi q̃s vt ĩuenies declaratũ ab enar
ratorib⁹ rhetoricorũ Cic. atqꝫ etiã ab ipo Cicerõe Quintilianoqꝫ. Cę
terę oões ſolutæ dñr & pſę qa metri lege ꝓrſus ſolutę: libere & ſpa
tioſe ꝓruunt: vt eſt quotidianus ſermo.

De pedibus.

PEs ẽ metrica ſyllabaꝝ cõſtitutio vt de⁹: vnica ſyllaba pes eẽ
negt nec plures q̃ ſex. dicti ſũt pedes qa quẽadmodũ pedib⁹
ãbulam⁹ ita & vers⁹ qbuſdã q̃ſi pedib⁹ incedere videñ. ad qd
videꝫ reſpexiſſe Virg. in. j. geo. dicẽs. Ferte ſimł fauniqꝫ pedẽ dryadeſ
qꝫ puellæ. vel dñr pedes qa illis eo mõ vers⁹ metimur quo nos pedib⁹
ſpacia. Pedes ſimplices ſũt duodecĩ: Diſſyllabi qdẽ q̃ttuor Triſyllabi

octo: reliqui cõpositi sũt sed nõ oẽs nobis in hoc libro necessarij sũt iõ multos omittemus ad alia properentes ab alijs non sine magna neotericorum iactura omissa. Qui plures pedes videre cupit: legat grammaticam Francisci nigri aut Nicolai feretti.

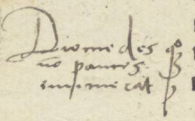

Dissyllabi pedes.

¶ Spondęꝰ ex duabus longis vt dotes a sponde. i. libamentũ & sacrificium qa sacrificantes eo frequẽter vtebanť. ideo etiã põtificius dicitť & pes stabilis quia cum magna grauitate pronunciatur.

¶ Pyrrhicusꝰ ex duabus breuibꝰ vt deꝰ a pyrrhica saltatiõe quã pyrrhꝰ primus in creta instituit vt li. vij. scribit strabo. leuiter pronũciať: ideo saltationi aptissimus: alij a concitatione quadam ignea qua mouetur hunc pedem dictum volunt. De pyrrhica saltatione quę pyrrhice dicitur Sueto. in Cæsare Pyrrhicen saltauerunt asię bithyniæqꝫ principium ludis/dicitur etiam periambus.

¶ Trochæusꝰ ex lõga & breui vt panis a trechin. i. a currẽdovľ atrocho .i. rota qa inversu rotatim acvoluibiliter fluit: dř etiã rutulꝰ & choręꝰ:

¶ Iambꝰ ex breui & longa vt doces ab iambizin. i. a maledicẽdo. Est eñ pes versibꝰ maledicis aptissimus: Alij ab iambe puella deducũt. Appellatur quoqꝫ daunius & gradarius.

Pedes Trissyllabi.

Molossus ex tribus longis vt mecœnas cuiꝰ modulatione ad bellum procedentes molossi epirotę dicuntur vsi: hinc molossũ appellari grãmatici asserunt: Hippius dicitť quia eqstri pugnę cõueniebat· hippos .n. equus est. Vocať quoqꝫ: vt niger ait: vertũnꝰ & extẽsipes & canius.

¶ Tribrachꝰ ex tribus breuibꝰ vt dominꝰ a tris. i. tres & brachys. id ẽ breuis Calepinus dicit in tribracꝰ mediã corripi Rufinꝰ apd priscianum vltimus amphibrachus velocẽ claudit iambũ. Tortellius putat apud idoneos semper produci Ausoniꝰ ad theonem Vt claudat choriambum amphibrachus. phaleucius est.

¶ Dactylus ex lõga & duabꝰ breuibꝰ vt scribite: a dactylis. i. digitisvľ a dactylis cretę populis qui hoc pede plurimum vsi dicunť: Dicitur etiam Politicus & heroicus.

¶ Anapestꝰ est duabꝰ breuibus & longa vt pietas ab anapin. i. repcuciendo quia sono resiproco recurrendo dactylum repercutit ob eam rem antidactylus appellatus.

¶ Bacchius ex breui & duabus longis vt honestas: sic dictꝰ qa m bacchi laudibus eo vtebantur. producit autem hoc nomen penultimam Rufinus at finis bacchius erit breuis vltima claudet. Idem principius Bacchius erit: concludet iambꝰ: appellatur quoqꝫ œnotriꝰ Tripudiꝰ & saltans. Antibacchiꝰ siue palimbacchius est pes bacchio contrariꝰ ex duabꝰ lõgis & tertia breui vt audite ab anti. i. contra & palin. i. rursus vľ cõtra: dř quoqꝫ latinus saturnius proponticus & theseleus.

¶Amphimacer vl' amphimachrus vtrūq; recte dī teste Neſtore: pes ē cōſtās breui inter duas longas vt trinitas: charitas: litterę: ab āphi. i. circū & macros. i. longus quia breuē circa lōgas habet. Dicitur etiam Creticus quia cretes ſaltando eiꝰ rhithmica compoſitione vtebantur

¶Amphibrachꝰ fit ex lōga iter duas breues vt venite ab amphi. i. circū & brachys. i. breuis quia circū breues eſt longa dicitur etiā ſcolius quia ſcolio q̄ erat cytharæ ſpecies conueniebat

Reliqui pedes

Reliqui pedes compoſiti ſunt ex ſimplicibus.

Diſpondęus ex ſpōdęis duobꝰ vt mecœnates Proceleumaticꝰ ex duobus pyrrhicijs vt ariete a proceleum dicit. i. exhortari & ſuadere quia ij. qui ſe ad aliqđ opus faciendū ad molē impellēdāvel attollendā hortant: frequēter ob nimiā celeritatē ſyllabarū hoc pede vtūt: hic celeuma eſt nauticꝰ clamor quo proreta. i. cuſtos & gubernator in nauis prora: remiges hortat: Martialis lētos tingitis adceleuma remos: Hiero. ad Heliodorum. Qm̄ eſcopulis enauigauit oratio: iam epilogi celeuma cantandū eſt. In Hieremia Celeuma quaſi calcantium concinetur aduerſus omnes habitationes terræ.

Dichoręus ex duobus choręis. i. torchęis vt cantilena. Trochęus aūt vocatur choræus quia choris aptiſſimus eſt.

Choriambus ex choręo & iambo: vt nobilitas. Huic contrarius eſt antipęſtus: vt legebamus.

Pæonſyllabis quattuor conſtat quarę vnica ſemp lōga eſt vel prima: & pęon primus dicit: vt multiuolus: vel ſecunda & pęon ſecūdus appellatur vt colonia: vel tertia & pęon tertius vocat. vt veniatis: vl' quarta & quartus dicitur pęon vt cęleritas: dicit pęon a pęone inuentore aut quia laudes apollinis hoc pede cantabant: qui pęan dicitur.

Epitritus ſimiliter quadrupliciter eſt: hic ſemp vnicā habet breuem: vel primā & epitritus primus dicitur: vt amauerunt: vel ſecundam & epitritus ſecundus eſt: vt cantilenę: vel tertiam & epitritus tertiꝰ ē vt diſcordiæ: vel quartam & epitritus quartus dicitur: veluti audiuiſtis dicitur (vt ſulpitius ait) ab epi. i. ſupra & tris: ſemper em̄ in ijs pedibꝰ vna tribus aliis diſcrepat: dī etiam hippius primus &c.

Ionicus a maiori ex ſpondęo & pyrrio hic: vt pręconiū: Ionicꝰ a minori ex pyrrhicio & ſpōdęo vt Diomedes: puerſe habetur in mltis libris cōtrario modo. Dicti ſūt Ionici quia iones populi in carminibꝰ eo pede vtebantur. Pedes pentaſyllabos & hexaſyllabos quiſqs ſcire auet: aliunde petat: attuli plures q̄ his in libris egeam.

Tempus.

Tempus eſt debita prolationis menſura. Syllaba breuis vnicum habet tempus: longa vero duo tpa continet: quia tatū temporis conſumitur in vnius longæ: quartum in duarum

breuium prolatione. Sunt qui dicant natura longam habere tria tempora: vt dos. Afferunt & alia multa quæ missa facimus quia ad carminis compositionem parũ conferunt Sola vocalis ꝓprie quãta dicitur: syllaba vero gratia vocalis. Pedes eorundem temporum cuꝫ aliꝭ proeis interĩ locantur p̃sertim in comœdiꝭs quales sunt spondęus: dactylus: anapestus: amphibrachus: ꝓceleumaticus. & dicitur resolutio qapes in pedem per tempora resoluit. Arsis siue sublatio est qua pedis t̃pa in priore ꝑte eleuantur. Thesis siue positio qua pedis tempora in posteriori sua parte deponunt. Prior pars pedis arsi eleuat posteriorthesi detrimitur. de proportione & aliꝭ non inutilibꝰ: sꝫ nec multũ necessariꝭ videte si vultis vl nigrum vel aliũ: nobis hęc sufficiunt.

resolutio
Arsis.
Thesis

Hexametrum carmen.

Eiusꝙ compositio.

Hexametrum senis carmen pedibus sit &vsꝙ
Dactylus est quintus: sextam sibivult regionem.
Spondæus reliquisꝙ locis sit vter libet horum.

Carmen hexametrum sex pedibus cõstat: nũero quidẽ sex: genere vero duobꝰ tantũ: spondęo & dactylo: quitus locꝰ dactylũ sibi perpetuum vendicat: sextus vero spõdæũ: reliqui hunc vel illum vt volumus. Exempla sunt ex Vergilio. Pandit interea domꝰ omnipotentis olympi. Luctantes v ẽtos tẽpestatesꝙ sonoras. Musa mihi causas: memora quo numine lę̃o. Sylvestrem tenui musaꝫ: meditaris auena. Scãdę. i. pedes distinguę sic pandit. intere. a domꝰ omnipo. tẽtis o. lympi. &c. Hexa. i. sex metron. i. mẽsura qa sex pedũ ictibꝰ ip̃m metimur: hoc genere scribimus heroũ: regum & principum gesta cũ laude: sed longe sublimiori stylo q̃ res rusticorum pastorũ aut satyricę hoiꝫvitia &c. vñ Heroicũ dr quũ heroũ gesta eo genere describunt. Quũ alię res hexametris exarant licet ijdem maneãt pedes: heroicum ꝓprie nõ dicet. Pythium appellat: qa pithij apollinis oracula hexametris dabantur: Homericuꝫ ab Homero nũcupat. quia res gestę regũꝙ ducũꝙ & strtia bella. Quo scribi debent nũero monstrauit Homerꝰ: Hexameter versus latine senarius nominatur: epos etiam hoc genꝰ vocat sꝫvideamus: quinã pedes licenter admitti inueniantur.

Pedes nothi siue illegitimi.

Hęc te legitime docui: nam sępe poetæ
Ipsa minus seruant: tu quanta licentia cautus
Est permissa vide. nequando turpiter erres.
Nanꝙ rei grauitas: quinta in regione locauit

Spõdęum:veluti magnum iouis incrementum

Datq; pedes alios maro:tu puer elige legem.

Heroici versus pedes legitimi.i.ex carminis lege debiti sũt dactyl⁹ & spõdę⁹.admittunt tñ nothi.i.illegitimi p poeticã licẽtiã quã cauebis quia rara occurrit:nec nisi in magnis opib⁹ eorũ poetar⁹ q extra oẽm inuidię aleã positi sũt.Poetę itaq; in quinta regione sępe spõdæũ locãt vbi rei grauitas & maiestas significat:aut mœror & lãguor: tñ id raro est faciendũ:necvnq; in epigrãmate Virgili⁹ .Chara deũ soboles magnũ iouis incremẽtũ.idẽ.Cornua velatarũ obuertim⁹ antemnar⁹ Idem Tu ne ille ęneas quã dardanio auchisę. Et li.iij.ęnei.armatũq; auro circũspicit oriona. Et iterũ ij·ęne.de sinone maximã tristitiã lan guorẽq; simulãte. Cõstitit atq; oculis phrygia agmia circũspexit.vbi etiã bisyl⁹ est synalœpha:vt viuacius languor ille rep̃sentaret. Simi lia in Lucretio:Ouidio:cæterisq; reperies:sed ferme dactyl⁹ tũ quar tũ locũ sibi vẽdicat. Addã vnũ ex ,ppertij li.ij.Sũt apd̃ infernos tot mi lia formosarũ. Pulchra sit in superis scilicet vna locis:rarissime sũt sex spondęi. Enni⁹ (vt est apud Crinitũ li.xxij.ca.vij.) Ciues Romani tũc facti sunt cãpani hi versi⁹ spõdaici dicũt. Qñq; sexto loco est dactylus sed vix nisi hypermeter locũ habeat. Vergilius ad tuba terribilem so nitũ ,pcul excitat horrida:ob eam rem talesversus dactylici appellãt. ¶Reperiuntur & alij pedes in diuersis locis hexametri qui sunt iam bus:anapęst⁹:,pceleumaticus nisi cęsurę licentiã esse velis. Tu licẽtiã cauebis nisi iã tãt⁹ fueris:quãti hi apud quos ea licentia reperit:& tũ ita caute: & ita parce licentia vteris:vt veteres. Afferã e diuersis au thoribus nõnullosversi⁹.in quib⁹ nothi pedes sũt:id aũt p̃ceptor medi ocriter doct⁹ facile declarabit. Ex Vergilio hos versi⁹ annotaui.

Liminaq; lauruscq; dei:totuscq; moueri.

Dona de hinc auro grauia:sectoq; elephanto.

Muneribus tibi,pampineo grauidus autumno.

Floret ager. ¶Versus etiam spondaicus est.

Mortem contemnũt:laudato vulnere getę.

Fluuiorum rex eridanus camposq; p omnes.

Addidit & natę turniq; canit hymenęos.

Tenuia nec lanę per cælumvellera ferri.

Tityre pascentes a flumine reice capellas.

Genua labant vastos quatit:æger anhelitus artus.

¶Inuenio similia apud alios Sil.li.vj.

Cętera sinuatis glomerant sub pectore gyris. Et li.vij.

Ducit sinuato captiuum ad littora lino. Lucret li.iiij.

Aciebus binis quoniam res confit vtraq;:Silli.lib.i.

Genua labant:fessiq; humeri gestamina laxant. Et li.quarto.

Tenuia vix summo:vestigia puluere laxant.Colu.lib.xi.
Talis humus vel parietibus:vel sepibus hirtis
Claudat. ¶Notabis aũt documentũ seruianũ:in illud Vergi.j.Geor.
Tenuia nec lanę per cęluꝫ vellera ferri:vbi ait Seruius proceleuma tí cus pro dactylo:quam rem quotienscunqꝫ facit Vergilius seruat locũ synęresi:vt in.ij.ænei.Sectaqꝫ intexũt abiete costas.In eodẽ labat arie te crebro.Et iterum in eodẽ Hęrẽt parietibus scalæ.Synęresis ẽ duarum syllabarum in vnã ꝓpter versum cõtractio sic tenuia fit dactylus sic ariete quasi u vel i vocalis fiat cõsonãs sic in fillio excusari possunt: sinuatur & sinuatis:id manifestum est apud Papiniuꝫ in duodecimo Thebaidos.Ortus & instantẽ cornu tenuiore videbat Luna diem.Et apud Propertium li.iij.Induit abiegnę cornua falsa boui.

Vltima versus anceps.

Vltima cuiuscꝫ est communis syllaba versus:

Ne credas esse in sexta regione trochęum

Vltima syllaba cuiuscũcꝫ versus est anceps.i.cõmunis siue ad placitũ vnde ait Rufinus At finis bacchius erit:breuis vltima claudet:lõga sit an ne breuis nullum discrimen habetur.Ideꝫ docet quintilianus & Cicero & nos sępe id ostẽdem⁹:ideo licꝫ vltima exametri videat breuis non est trochęus vergi.Si quis habet nummos veniens:exibit inanis.

Pentemimeris cum alijs cęsuris.

Per pentemimerim breuis est producta licenter.
Pentemimeris est vbi post duos pedes manet syllaba partem oronis finiẽs veluti:omnia vincit amor:hic post duos pedes omnia/vincit a/ manet syllaba mor finiens hanc orationis partẽ amor.Cuiusmodi syllaba inuenitur licẽter produci si naturaliter sit breuis ne dicat tertio loco esse iambus quẽ nõ recipit heroicuꝫ teste quintiliano in lib.i. de instit.orat.vergi.in buccolicis Omnia vicit amor & nos cedam⁹ amorı.Et alibi at tibi tymbre caput euandri⁹ abstulit ensis.hac licẽtia pce vtendũ est nã seruius in illud quinti ęneidos Cede deo dixitqꝫ & ꝑlia voce diremit Quæ inquit vacat metri causa & maluit perisologian facere q̃ vti communi syllaba:quæ frequens vitiosa est:hinc terentianus Nec tanta in metris venia cõcedit vti .hęc seruius Errauit igit alexãder cum multis alijs nimis sæpe hac licẽtia abusus : Minus aũt vituperanda est:vbi syllaba in consonantem desinit:q̃ vbi in vocalẽ.Vergi.ij.æne.nostrorum obruimur:oriturqꝫ miserrima cædes.non est(vt male putat alexander)tribrachus sed dactylus Iuue.sat.j. Et latũ media sulcũ deducit arena ponit exẽplum hoc franciscus niger:cui in iuuenalem cum calderino astipulat Badius.Mãcinellusvero dicit ablatiuum & in antiquissimo libro pro glossula qui appositum esse. Apud

Vergilium tertio ẽne.eiusmodi syllaba ꝑpter heptemimerim producitur invocalẽ desinẽs post treis pedes dona de hinc auro grauia secto q̃ elephanto Imperat ad naues ferri.Seruius ait grauia finalitatis gratia producitur sed satis aspere:nam in nullam definit consonantẽ vt oia vincit amor &c. Nũc vt oia recte cognoscãtur:videam⁹ qd sit Cæsura:& q̃lli⁹ species ¶ Cęsura est sectio partẽ orationis finiens:pcussionisq̃ decorũ reddẽs ictũ:vt oia vincit amor vbi syllaba breuis (ga ꝑpter cęsuram necessario quiescim⁹)vnũ tempus lucrifacit & pro lõga habeꝫ vt iã dictum ẽ.Cęsure etiam articuli dicunt & greçe cõmata Cęsurarũ species hę sunt Pentemimeris:hemipentemimeris.Trochaica tertia:trochaica quarta:heptemimeris:& pondaica: bucolica: de prima sat dictũ ẽ Pentemimeris dicit latine semiquinaria a pente .i.quinq̃ & hemi.i.semi.extrita aspiratione vt in philippus& argyrippus & meri diuisio quasi diuisio semiquinaria.Nã duo pedes & semi pequi vna syllaba constat faciunt dimidiũ quinq̃ pedũ:Si qs tñ velit p aspirationẽ & es nõ p is in fine pẽthemimeres nõ pẽhemimeris scribere cũ aldo minime reclamauero.video ipse aliqñ aldũ. ¶ Hemipẽtemimeris q̃si dimidiũ pẽtemimeris ẽ quũ post pedẽ primũ manet syllaba ptẽ orõnis finiens ratiõe cui⁹ breuis nõnũq̃ producit:caue imiteris luca:li.ij. Dũ sanguis inerat duꝫ vis materna:pegi. Iuue. Quis nescit aut quis non vidit vulnera pali:sic plura licet aliter possum⁹ quędã ex cusaꝫ vt alibi videbim⁹. ¶ Trochaiaca tertia cęsura(si parce misceaꝫ) oppido quã iucunda est vbi post duos pedes manet trochę⁹ partẽ orationis finiens. Vergilius Nõ omnes arbusta iuuant humilesq̃ myricę:Trochaia quarta estvbi idẽꝫ fit post tres pedes:exẽplũ facile inuenies.Heptermimeris estvbi post tres pedes manet syllaba ptẽ orõnis finiens.Vergilius.quo vitam dedit ęternam:cur mortis adempta est Conditio? Latine semiseptenaria diuisio dicitur ab hepta.i.septẽ hemi.i.semi & meri.i.diuisio.In dicto exemplo ẽ trochaica secũda vbi post primuꝫ pedẽ manet trochęus partem orationis finiẽs: quod vbi. cõtingit nõ inuenuste omnino abest trochaica tertia cuꝫpẽtemimeri: vt in hoc ipso exẽplo Alioqui si trochaica tertia absit aut pentemimeris carmẽ claudicare: &quasi podagra afficividebiꝫ.Inuenies tamen carmina apd doctissimos vbi pentemimeris atq̃ omnis trochaica abest aliquando etiã vbi nulla cęsura est sed hæc quę rata sũt:estimãꝫ in pulcherrimo corpore non dedecentes nęuuli:quos tamẽ vt possum⁹ maxime vitabim⁹ quia de hac re Terentianus teste Seruio dixit.Ratum concedam:fieri non posse negabo.Horatius in libro secũdo ser. Vt te nasidieni iuuit cœna beati Sine vlla cęsuraversus est/duri sũt hi vers⁹ eiusdẽ quia heptemimerim tantuꝫ obtinent. Nec facundia deseret hunc nec lucid⁹ ordo.Si defendere delictũ q̃vertere malles Vergilius.Sic amor omnes vnus habet:decernere ferro. Idem Esto nũc sol

Cæsura

testis & hęc tibi terra precanti. Idez. Addã cęrea pruna & honos erit huic quoꝙ pomo. Secundus pes rariſſime eſt niſi dure admodũ inte gra dictio. Elegans ẽ vbi null⁹ pes eſt integra dictiovt Iuſtit iaꝙ dedit gentes frenare ſuperbas. itaꝙ ex eiſdem verbis alius ruſticum carmẽ efficiet: alius elegans aut noninuenuſtũ vt. hos pręceptor nobis verſ⁹ dicere iuſſit/hos nobis verſus p̃ceptor dicere iuſſit. ¶Spõdaica ẽ vbi q̃rtus pes & ſpondę⁹ finiens orationis partem: vt albanıq; patres atq; altę mœnia troię. Buccolica vbi quartus pes dactylus eſt partẽ oratio nis finiens: vt nos patrię fines. & dulcia linquímus arua: & tantum de cęſuris. Caueas autem licentiam de qua locuti ſumus Vergilius. xij. ęnei. congredior fer ſacra pater & concipe fœd⁹. Idẽ li. xi. eiuſdẽ Ora tis equidem & viuis concedere vellẽ. Quod Vergilius dixit Addam cęrea pruna & honos erit huic quoꝙ pomo volunt durum eſſe nõ ob id ſolum q⁹ abeſt trochaica vel pentemimeris: verũ etiam quia quit⁹ pes in diſſyllabũ durius exit: Cęterum nullo modo recti⁹ dulce ab a maro dignoſces & ſeparabis q̃ poetas optimos quotidie relegẽdo. ne exiſtimer tamẽ hunc laborez refugiſſe: vt breuiſſime potero: heroici de corum perſtringam. In ſubitanea re inſurgunt canore quinq; dacty li cõtinui veluti panditur interea domus oipotentis olympi. Deſpon daicis dictũ ẽ & de cęſuris. ¶Heroica maieſtas in primis diligit plu rium in ſe verſuuz implicationẽ quam cathenã appellant. Ita vt ante tres aut quattuor verſus raro ſenſus perficiatur. Tale eſt pricipiũ ter tij ęne. Poſtq̃ res aſiæ priamiq; euertere gentem Immeritam viſũ ſu peris: cecidit q; ſuperbũ Ilium: & omnis humo fumat neptunia troia Diuerſa exilia: & deſertas q̃rere terras Auguriſs agimur diuũ ¶Nõ nunq̃ tamẽ pulcherrimũ fuerit: egregiam aliquam ſententiam vnico verſu concludere. veluti tantę molis erat Romanã condere gentem. Tantũ euí mutare valet longęua vetuſtas. ¶Venuſtũ & momẽtoſũ eſt repetere aliquando dictionẽ in hunc modum (verum ſemp memi nerim⁹ nihil oẽ odioſius affectatiõe) Sequit pulcherrim⁹ aſtur/Aſtur equo fidens. Ardentia lumina fruſtra. Lumina nam teneras arcebant vincula palmas. Sic Perſius Tum vetule auriculis alienis colligis eſ cas: Auriculis quibus & dicas cute perditus ohe. ¶Neq; indecorum eſt illud ſi parce fiat multa ſuper priamo rogitans ſup hectore: multa. ¶Quid illud nonne vehemẽtiſſimũ Tu ſpes. nunc vna ſenecte. Tu re quies miſere: decus imperiũq; latini. Te penes. Sic. Tu mihi q̃cũq; hoc regni: tu ſceptra iouemq; Concilias. tu das epulis accumbere di uum: Magnam profecto vehementiam habet cum gratia vbi op⁹ fu erit huiuſmodi repetitio. ¶Politiſſimum cenſetur. Heroicuz quod i principio habet ſpondęum non finientem orationis partem ſequen tibus duobus dactylis in hunc modum: defeciſſe videt ſua nunc pro miſſa repoſci. ¶Deſinit pulchrę in triſſyllabam: nec male in biſſylla

heroici de coz breui ter perſtri ctum.

bam:durius autem in tetrasyllabam pentasyllabamq; dictionem durissime vero in monosyllabam nisi encletica sit aut animalis nomen: aut nisi monosyllaba præcedat vt procumbit humi bos &c. Obseruationes non semper reperies:nempe ex industria grauissimi poetę:negligentiores interiz videri volūt:neq; enim vnus aut alter nęuus dedecet corpus egregium/longe plura reliqui grammatici afferūt. Nobis hęc paucula sufficiunt:reliqua ex ipsis poetis multo copiosi⁹ q̄ ex grāmaticis percipienda:missa facimus.

Pentametrum carmen.

Pentametrum vult quinq; pedes:per tertius esto

Semper spondęus:quartus quintusq; anapęstus

In reliquis spondęus erit vel dactylus:vtvis.

Pentameter vers⁹ cōstat quinq; pedibus:quoz tertius semp spondę⁹ est quartus & quintus anapęsti:reliqui spondęi aut dactyli.vt his mixti vt vis.semper autem assit pentemimeris. Testimonio sunt Martii. Omnibus inuideas liuide nemo tibi. Ouidi⁹ libro primo trist. Indelibatas cuncta sequūt opes. Ibidem:Null⁹ ad amissas ibit amicus opes. Marti.Si post fata venit gloria non propero:Scande Omnibus.dacty.Inuide.dacty.as li.spondęus·uide ne.anap.mo tibi anap.nunq̄ tertio loco est iambus quia per cesuram fit spondęus licet id cauendum sit:vt dixi. Oui.Arte leuis currus:arte regendus amor:Nec vltimo loco ali quādo est tribrachus quia vltima cuiusq; est communis syllaba vers⁹. Hunc scandendi modum:video veterib⁹ placuisse.Quintilianus lib. ix.de compositione optime est fini iunctus anapęstus:vt qui sit pentametri finis. Ouidi⁹ in lib.iij.de ponto ad cupidinem ait tu mihi dicta isti iuuenilia carmina primum. Apposui senis te duce quinq;pedes.Sido.in prefatione de laudibus narbonis:Misisti mihi multiplex poema.doctum:nobile:forte:delicatū. Ibant hexametri superbientes.Et vestigia iūcta sed minora.Per quinos elegi pedes ferebāt. Aliter scādūt Guaguinus:Verulanus:nebrissensis:nec damno quia idē gen⁹ępe diuerso mō metiri possumus:neq; authore carēt qa in cētemetro Seruius ait Elegiacum constat pentemimeri:prima heroica.scda dactylica vt est hoc Mœret diffusis:flens elegia comis.Elegiacū.i.vers⁹ pentameter constat:pentemineri heroica.i.duob⁹ dactylis vl̄ duob⁹ spondęis:vel spondæo & dactylo aut contra:& syllaba patrem oīonis terminantę quę lōga est vel positione vel sua natura vl̄ cęsurę licētia hinc sequitur pentemimeris dactylica.i.duo dactyli & syllaba·Et si dicas pentameter dicitur a pente.i.quinq; &metron.i.mensura ergo habet quinq; mēsuras seu pedes.dicunt duas illas syllabas cęsuraz qua sivnus pes sit:facere mensurāquintam.Inuenies tamen pētametrum sine cæsura heroica:sed ad modū dure quare nō imitarivellē vllo mo

do. Catullus ad ianuam. Speraret nec linguam esse nec auriculã. Idẽ ad Mallium Muneraq; & musaruꝫ hinc petis & veneris. Ibidẽ. Qua veniens vna atq; altera rursus hyems. Ibidem Troia virum & virtutũ omniũ acerba cinis. Idem ad amicũ. Illã affligit odore ipe perit poda gra. Idem ad ingratũ. & modo qui me vnũ atq; vnicũ amicũ habuit Et ad lesbiam: Nec desittere amore omnia si facias. Ex his liquet Catullum in hoc genere fuisse interim duriusculum. ¶ Desinit pẽtametrum venustissime in dictionem disyllabam: nec male in tetrasyllabã pentasyllabam ꝙ interim etiam in hexasyllabam. Duriter aũt in trisyllabaꝫ: durissime in monosyllabã nisi encletica sit q̃ ad superioris dictionis substantiaꝫ pertinere videtur: aut nisi monosyllaba præcedat. Nec tñ q̃ grãmaticis dura videnť. poetæ vsq; quaq; refugerũt: de omnibus afferam pauca testimonia. Ouidius in primo tristium. Interdicta mihi cernitur italia. Mart. Dantur opes nullis nunc nisi diuitibus Propertius Contactum nullis ante cupidinibus. Helena ad paridẽꝫ. Nec sedeo duris torua supercilijs. Mart. Protinus ingẽtes sunt inimicitie. Properti⁹ in pricipio lib. primi. Et caput impositis pressit amor pedibus. Idem. Et veniãt hedræ sponte sua melius. sic idem alibi sæpius. Tibullus. Fecit: & antiquis imposuit laribus. Idem cantat & applauso tela sonat latere: sic idem sæpius: frequẽtissime vero Catullus vt ad aust. lenam Quod nec das nec fers sępe facis facin⁹. Idẽ ad Cornelium Cuius sit penitus nota fides animi &c. Mars. lib. ij. Deliciæ populi q̃ fuerãt domini. Et alibi.. Necvolo qđ crucitat necvolo qđ satiat sic idem sæpi⁹. Oui. li. i. de ponto Quolibet vt saltem rure frui libeat. Et li. iij. Vix excusari posse mihi videor. Et lib. quarto Spectarẽ qualis purpura te tegeret. sic alibi nõnũq̃: sꝫlõge rarius q̃ Catullus: Tibullus: Propertius: Vergi. in coppa Lilia vim meis attulit in calatis. Ibidẽ. Est hic munda ceres est amor est Bromi⁹. In eodẽ Et pendet iũco cęrule⁹ cucumis. Ide fecit plini⁹. vij. epist. Nũc venerẽ effingat nũc veneris puerũ. Marti. Sũt hęc tria quidẽ zoile sꝫ mea sũnt. sic alibi sępi⁹ Et Catul. aut facere hęc a te dictaq; factaq; sunt. Tolerabilia ora sũt in fine duo monosyllaba Proper. li. i. Vni sic̃ placet culta puella satẽ. Oui. in qnto tristiũ Præmia si studio cõsequar ista sat. est. Monosyllaba p̃eũte synalœpha frequẽs est. Oui. Et solũ cõstãs in leuitate sua est

Elegiaꝫ carmen.

¶ Pẽtameter versus appositꝰ hexametro facit carmẽ elegiacũ. Ausonius. Fortunam reuerenter habe quicũq; repẽte Diues ab exili ꝓgredi ere loco. Totũ poema elegia dicit ab eleos. i. miseratio qa hominũ dolores q̃rimonię seu lamẽtatiões & aduleścẽtuloꝝ amores hoc gñe primũ scribi cœperunt: postea etiã q̃cũq; aliæ res. Inuẽtor latet docẽte in arte poeta horatio Versibus impariter iunctis q̃rimonia primuꝫ Post etiã inclusa est voti sentẽtia cõpos Quis tñ exiguos elegos emiserit aut hor Grãmatici certãt & adhuc sub iudice lis est. ¶ Debet hexa

meter cum pentametro sensus cõcludere aut suspẽdere ita vt in seqn-tibus duobus penitus absoluatur,nec potest dictio regens poni in pẽ tametro & recta in sequente hexametro aut cõtra:id tñ nõ semp ob-seruatum video Oui.quinto tristium.Pone metũ : valeo corpusq; qđ ante laborum impatiẽs nobis inualidũq; fuit:Sufficit atq; ipso vexa-tum induruit vsu.Catul. Alloquar?audiero nũq; tua verba loquentẽ, Nunq; ego te vita frater amabilior:Aspiciam post hac?at certe semp amabo.Idem de coma berenices Scilicet in vario ne solum limite cęli Ex ariadneis aurea tẽporib' Fixa corona foret &c.Verũ quod raręest ne in vsus traxeris vt sæpe admonui. ¶Carmẽ elegiacũ gaudet bi nis epithetis.i.adiectiuis nõ turgidis vel inflatis vel affectatis qđ fere ita fit vt duo adiectiua duobus substãtiuis pponantur vbi prius prio-ri respondet:frequẽter tñ aliter inuenies neq; eñ leges sed elegantiã trado Propertius libro secundo Sic me nec solę poterunt auerte syl-uæ Nec vaga muscosis flumina fusa iugis Neq; dedecs istud alijs ge neribus carminum vt Syluestrem tenui musam meditaris auena. Ca ue ne sint eiusdẽ casus numeriq; qa ambiguitatẽ parerẽt. Id nõ ẽ quũ Vergilius dicit Mollia lutheola pingit vaccinia calta. Ne sint aũt epi theta duo quia vitiosum est teste seruio quale est dulcis frigida aqua ideo decorum adiectiuum est insigne vero substantiuũ apud verg.ijs. æne. Androgeo galeã clypeiq; insigne decorum induitur:Nũc videa mus de trib' alijs gñrib' carminũ qb'freq̃nter in testimonijsvtemur.

Asclepiadęum carmen.

Vult asclepiadis versus spondęon habere

Principio:binos hinc rite capit choriambos

Pyrrhicius sequitur quo non velocior alter .

Asclepiadæus versus constat spondęo duobus choriambis & pyrrhi cio Sanctorum merita inclyta gaudia.Fratres vnanimes fœdere ne-xili Scande sancto :spondęus:rum meritis:cho.inciyta gau.cho. dia. Pyrrhicius adde syllabam habebis pentametrum carmen: sanctorus meritis inclyta gaudiola.Potest etiã scandi vt sit pẽtemimeris ex spõ dęo dactylo & syllaba lõga q̃ rõnę cæsuræ interim naturaliter breuis ꝓducitur.Caue imiteris:hinc sequũtur dactyli duo sic Festum/nunc/ cele/bre/m ignaq;/gaudia & profecto sine pẽtemimeri claudicat hoc carminis genus Nomẽ capit ab asclepiade inuẽtore vel asclepiadeis frequẽter vso:Scribitur ad principes viros. Horatꝰ ad mecœnatem Mecœnas atauis edite regibus.Ibidem. Terrarum dominos euehit ad deos.hic vltimus pes pyrrhicius est aut dactylus licet vltima syl-laba natura,ꝓducatur.Cicero in Oratore postrema syllaba breuis an lõ ga sit ne in versu quidem refert : dicitur hoc carmen choriambicus a pedis dominio:quibus iũgatur postvidebimus.

Sapphicum carmen.

Quinq; pedes ſapphus carmen capit:eſſe trochęus
Vult primus:quartuſq; & quintus:tertius autem
Dactylus.ipſe locum ſumes ſpondæe ſecundum.
Hoc carmen poſt treis verſus ſibi iungit adonis
Metrum.quod ſic fit ſpondæum dactylus anteit

Verſus ſapphicus cõſtat trochęo:ſpõdæo:dactylo : duobus trochæis veluti.vt queãt laxis reſonare fibris ſcande vtque/aut la/xis reſo/nare/fibris/hic fibris trochęus eſt p regulã.vltima cuiuſq; eſt cõmunis ſylla ba verſus. Nomen habet a ſappho puella primũ hoc genere apd grę cos vſa.hoc carmen citra pentimemerim duriuſculũ eſt & pœne clau dũ id tamen elegantiſſimi authores non ſemp refugerũt horat/Mer curi fecunde nepos atlantis.idem Quem virũ aut heroa lyra vel acri &c.Tu cauebis quantum potes:verum meminer is:pulchuꝫ corpus non dedecere vnum aut alterum nęuulum ¶ Huic carmini poſt treis verſus addes vnum verſum adoniuꝫ ſiue adonicum ſic dictũ ab ado ne puerovel ab adone inuẽtore qui cõſtat dactylo & ſpondęo hinc fit regreſſio ad ſapphicos:ſcribimus hoc genere deorum laudes : amo res quoq; & alia multa.Horatius ad fuſcum.

Integer vitæ ſceleriſq; purus
Non eget mauri iaculis nec arcu:
Nec venenatis grauida ſagittis
Fuſce pharetra.

In adonico fere ſemper ſenſꝰ concludit. idtñ horatius aliſq; nõ ſemp obſeruãt Hora.lib.ii.car.ad groſphum Te greges cẽtum ſiculæq; cir cum mugiunt vaccæ:tibi tollit hinnitum Apta quadrigis equa te bis aphro:murice tinctæ veſtiunt lanę mihi parua rura &c.

Phaleucium carmen.

Quum facies carmen quod compoſuiſſe phaleucus
Dicitur:in prima ſpondęus erit regione:
Dactylus inde datur:triplicem cui iunge trochęum.

Phaleuciꝰ verſꝰ cõſtat ſpõdęo dactylo & tribus trochęis qui ſine pẽte mimeri mancus eſt licet aliter interim licenter reperiesveluti apd ca tullũ Nec ſeſe gremio illius mouebat.ſic alibi ſæpius. id tu cauebis quia auſonius ait iſtos compoſuit phaleucus olim Qui pentemineri tenet priorẽ.Scãde iſtos/ſpondęus/cõpoſu/dacty/it pha/leucꝰ/olim/ tres ſunt trochæi Catul/Paſſer delicię meę puellæ.hic vltima corripi tur qa vltia verſꝰ eſt cõmunis.plura videbis in quinto libro/Nomẽ ac cepit a phaleuco inuẽtore q etiã phaleuciꝰ dr a terẽtiano dicẽte Hoc

cereri metro cantaſſe phaleuci⁹ hymnos dicit hinc metrũ dixere pha leucion iſtud dicũt phaleuci⁹ verſ⁹ hendecaſyllabi qa ſine ſynalœpha & ellipſi vndecim ſyllabaꝝ ſũt Scribim⁹ hoc genere epigrãmata &c. Nũc qa de ſynalœpha & ellipſi ſæpe mẽinim⁹: nec ſine eis verſ⁹ plærũ ꝙ metiri poſſum⁹: tps ẽ de his q̃ta poſſum⁹ maxia diligẽtia diſſerẽdi.

Ellipſis & ſynalœpha.

M. necat ellipſis ceu vocalem ſynalœpha

Dictio dum ſequitur quæ a vocali incipiatur.

Ellypſis eſt. M. litterę cũ ſua vocali detractio: abſumptiovi interẽptio quoties dictio aliq̃ in M. lrã⁊ deſinit & dictio ſeq̃ns a vocali ſumit exordiũ vt i hoc epitaphio virginij rufi diſticho apud plyniũ li. viij. epi. ad rufonẽ. hic ſit⁹ eſt rufus pulſo q vindice quondã Imperiũ aſſeruit nõ ſibi ſ⁊ patrię. Scãde imperi aſſeru/&c. Perſi⁹ in ſecũda ſatyra Impello expugnã nãq⁊ eſt ſcabioſus & acri Bile tumet. ſic lege non nã vt fecit geor. Val. placẽt. li. iij. ca. xxxvi. & apd iuuenalẽ ſat. ix. Viuẽdũ recte quũ ꝓpter plurima tũ de his Prędipue cauſis: ita hñt emẽdatiores libri nõ tum his vt in hunc poetã notauit doctiſſim⁹ vir Badius. Etem vetuſtiſſimi tantum & nimium illorum amatores. M. nõ interimebãt Ennius inſignita fere tum milia militum octo. Duxit delectos: belluꝫ tollerare potentes ſic Priſci. ſic habet Geor. Val. li. xxxi: alij tñ forent ꝓfere alij duo milia hñt ſed hæc lectio videtur aptior. difficile eſt certe in poetis qui interciderunt veram lectionem hariolari. Lucret. li. i. quantum Corporum in plumbo eſt tantundẽ pondere par eſt. Ibideꝫ Corporum officiũ eſt: Et alibi Corporũ oino ſenſuꝫ pars ſola tenere: ſic idẽ ſępius qđ imitandũ nõ eſt qa iã exoletũ nã qđ auſoni⁹ ait poſt M. inciſum eſt puto ſic non tota videt. excuſat qa. M. hic nuda lra eſt nullivocali annexa. Gæor. val. li. xxxviij. ca. xxxvi. putat Catullũ nõ in teremiſſe. M. in ſoſpitẽ quũ dixit in argonaut Soſpitẽ ereptum ſe oſtẽdit viſere portũ: Cęterũ emẽdatiores libri hñt coniunctionẽ ſenſui ſatis neceſſariã. Soſpitẽ & ereptũ &c. Vt autem in hac re veteres nõ ſecuti ſunt Vergilius & Ouidi⁹ cũ cęteris iuniorib⁹ ita nec in eo ꝙ veteres s. lram interemerunt niſi forte rariſſime. nos vero. s. nunq̃ abſumem⁹ Lucil. lib. i. ſat. Queꝫ neq⁊ lucanis oriũdi mõtibus capri. Sueuius apd macrobium. iij ſatur. Diſſeruere nouos fruct⁹ mortalibus dantes. Catullus in vltimo operis ſui verſu Affixus noſtris tu dabis ſupplicium Lucre. li. i. Naꝫ fierẽt iuuenes ſubito ex infantibus puis: ſic alibi ſępiſſime vt apud vetuſtiores oẽs: qđ vt durũ poſteritas repudiauit niſi in paucis: nos aũt. s. nuſq̃ abſumemus. Horat: regis op⁹ ſteriliſq⁊ diu palus aptaq⁊ remis Manilius li. ii. Taurum cytherea tuetur. Formoſos phœbus geminos: cyllenius cancrum: Cicero in arato Puluerulentus vti de terra lapſus repente: Scande montibu/mortalibu/& cætera.

Lonis perſio

Lonis Iuuenalis

M. non interempta

S iterẽpta

Aliquando inuenit cum sua vocali interimi Vergi. hic hãmone satus & rapta garamantide nympha nisi mẽdose legatur ꝑ rapta & grãmatide nympha Martialis Sardonichas: smaragdos: adamãtes: iaspidas vno. Sũt tñ qui velint secundã corripi in smaragdos qa interdum. Deliquescit vt aiunt Iu. Dispositis ꝑdiues hamis &c. Vergi. aut ouiũ fœtus aut vrentes culta capellas Scande Aut ouiũ fœtant. Viditamen libros in qb⁹ erat aut fœt⁹ ouiũ Idẽ li. xii. Inter se cotisse viros & decernere ferro scande viret ita mlti legerunt quos sequit cũ prisciano sulpitius sed in hunc ait seruj⁹ vera & antiqua lectio est cernere nã vergilius imitat⁹ est Enniũ apud quẽ cernere pro decernere capitur quũ dicit olli cernebant magnis de rebus agentes Idem. Ferro nõ auro vitã cernamus vterqꝫ hęc seruj⁹ In eadẽ est opinione seneca in epist. quin quagesima octaua legẽs cernere non decernere vtrinqꝫ suffragat politianus quib⁹ libenter astipulor qa cernere ꝑ decernere etiã apd Catullũ est. Certe ego te in medio versantem turbine leti Eripui & poti⁹ germanũ amittere creui q̃ tibi fallaci supmo in tpe de essem plaut⁹ in argumento ãphytriõis pro patria ãphitryo dũ cernit ꝑ hostibus hitu mercuri⁹ ei subseruit sosię hic cernit ꝑ decernit & certat sumit. cato succes⁹ in dignos noli tu ferre molestę Scande succes sin dignos Idẽ Qd nosti factũ ñ recte noli silei scãde noli ilere vbi. s. iprincipio dictionis abijcit. qd apd veteres nusq̃ notaui: ideo Mãcinel⁹ vtrũqꝫ mẽdosũ putat sic restituẽs Successũ indignũ noli sufferre molestę· Qd nosti factũ nõ recte nõ sileat. S. igit veterũ more nũq̃ interimas: nisi antiqssima transferas e gręco: idqꝫ vix concessero. Politianus tamen non abstinuit: vt antiquarius haberetur. ¶ Ellipsis cum. i. i secũda syllaba vel cũ e ellipsis interptatur detractio ex ec & lipo vel lepo. i. desero desicio linquo dr̃ etiam ecthlipsis ve ecthlipsis cũ e exili & th aspirato. i. expressio vel elisio ecthlibo. i. exprio elido excudo. Scansio (qa de ea sępe loqmur) ẽ legitia metri in singulos pedes distictio: sic dicta quia per pedes veluti scalarũ grad⁹ scandentes incedimus: ita dicũt Diomedes Priscianus & omnes denicꝫ grammatici ne dicas cuꝫ indoctis scandisare: sed tempus est vt de synalœpha dicamus.

Cernere decernẽ.

Scansio

Synalœpha.

Synalœpha est vocalis detractio quotiẽs in eã dictio desinit & sequẽs ab ea inchoatur: vt Sera nimis vita est crastina viue hodie/scãde/sera nimis vi: testera. stina vi. uodie. dicit a syn. i. cũ & a lœphe. i. ꝓssio hoc est vocaliũ compressio. ☞ si versus finiatur in m vel in vocalem: & sequẽs a vocali incipiatur nulla erit ellipsis aut synalœpha ꝑterq̃ in paucis versibus q hypermetri dicuntur: vbi versu finito manet syllaba in m. vel in vocalem desinẽs quę a principio alteri⁹ vers⁹ absumitur. Vergili⁹ ęne. x. Sternitur in fœlix alienovulnere. cœlũqꝫ Aspicit & dulces moriẽs reminiscitur agros. primi versus pes sext⁹ est cœlum: hinc ma

hypmetri

net ſyllaba que in vocales deſinens.quã principiũ ſequẽtis verſus ab ſumit:nam ſcanditur quaſpicit &c.ita dices deſimilibus & hiverſus li citi ſunt cuilibet dummodo parciſſime adhibeant quales hic paucos ſubiecimus Vergi.in nono.Omnia lõgeuo ſimilis vultumq; colorẽq; Et crines albos.Iuue.ſat.vj.Nupta ſenatori comitatae hippia ludiũ Ad Pharon ita lego cum Badio nõ cum Mancinello ludũ pro ludius Vergi.ſecundo Georgi.Inſeritur vero ex fœtu nucis arbutus horrida Et ſteriles platani.Et Geor.j.Aut dulcis muſti vulcano decoquit hu morẽ Et foliis vndã Sil.li.iiij.Tyburtis magios hiſpallatẽq; me taurũ q;.Et damũ dubia meditatus cuſpide vulnus. Hypermeter igit verſ9 eſt q poſt debitos ſibi pedes habet ſyllabã a principio ſequẽtis verſus abſumendã:diciturq; a b hyper.i.ſup & metron.i.menſura quia vltra ſuam menſuram ſyllabã cõtinet:quã (vt dixi) neceſſe eſt in m.velvoca lem deſinere ſequẽti verſu avocali incepto niſi fiat ſynẽreſis hoc dicit Seruius in illud Vergi.ene.Quib9 orbis in oris iactemur doceas:igna ri hominũq; locorumq; Erramus.Diomedes quoq; ſic ait.Obſeruat autem in heroico verſu nevltimus pes ſit triſſyllabus:exceptis paucu lisverſibus qui hypmetri dicunt:quorum abundantiam excipiunt hi verſus qui ſequunt a ſynalœpha ratiõe rhithmica facta:eo q; factũ/vi tiũ quod erat in fine verſus:continuatio ſequentis emendat.neq; ſolũ cõtingit id hexametris:ſz ẽt ſapphicis & plurib9/nũq; tñ id vidi in pẽ tametris Hora.iiij.ca.in.ij:ode.Plorat & vires animũq; moreſq;.Au reos educit in aſtra nigroq; inuidet orco.Hic duo ſunt hypmetri.Idẽ ij.car.ode.xv.Mugiuntvaccę tibi tollit hinnitũ apta q̃drigis equa&c. pp dicta malus eẽt verſus vt me defendã dones arcũq; ſagittaſq; Sic ero latronis tutus ab inſidijs.neq; ei ſequẽs verſus a vocali inchoatur & ſi poſterius que tolleres latinitatẽ lædere.Nã q; cõiunctio niſi ge minata in medio nõ ponit vt meminit valla in libello de ſui & ſuus. Ideo ineptũ eſt alexãdrinũ illud cuſtoſq; ſacerdos&c.Cõiunctio quo q; diuerſa coniũgit:iõ male dicit Iunx erunt dextra dextrę latuſq; de formes rugis vetulę gelidiq; ſeneſq;:qa ſupfluũ eſt in vtroq; vltimũ q̃. Sed quęret hic quiſpiã:nonne hoc excuſat poetica licentia?Nã poe tæ plærũq; aliqd pro ſupplemento verſus addidiſſe cõperiunt.Verg. j.ẽn.Multus ille & terris iactatus & alto:Ille teſte ſeruio vacat poſitũ vt ſtet verſus:In eodẽ libro multa quoq; & bello paſſus.hic ait Seruí9 duas coniunctiones ſeparatas naturaliter nõ coniungimus niſi metri neceſſitate:ergo vna vacat.ſilia ſæpe notat Seruí9 ſz ſi caute reſpexe rimus vix repiem9 qcq̃ in Vergilio penitus ſupuacaneum.vitabimus itaq; ſuperfluas coniunctiones & q̃is inania verba parũq; ad rẽ pti nentia.Polyſyntheto & aſyntheto ſi res expoſtulat rectevtemur ſz po lyſyntheto rari9 Vergi.Panaq; ſyluanũq; ſenẽ nymphaſq; ſorores.Idẽ Ferte citi ferrũ:date tela:ſcandite muros. Obſeruãduz quoq; ẽ ſeruij

Que con iunctio

Exũdãtia metri gra

documentū in illud ęne. i. Vi superū sęuę memorē iunonis ob irā. hic ait seruius inuenies sępe pro actiuis passiua posita vt pictis bellantur amazones armis aut cōtra vt populatę ingentē sarris aceruuz. hęc variatio vel potius contrarietas reperit in alijs partibus oronis vt sit nomē ꝓ aduerbio: vt. hoc tūc oipotēs cælo descēdit ab alto ꝓ huc: sic in participio vt & qua vectus abas. i. qua vehebat & in nomie vt hic memorē non q̄ meminerit sz q̄ in memoria erat. hęc nos imitamur: sz non ua ad illoruz exēpla nō formamus: Hęc Seruius: quę sunt valde cōtra eos qui maiori licētia abutunt in libello q̄ Vergilius in tota æneide. Non sum adeo obtusꝰ: vt nescia poetas multa licēter duxisse veluti vulcanū pro igne: venerem ꝓ amore: abietem pro tabellis: pocula acheloia pro qbusuis aqs: raucū clamat ꝓ rauce: Pars secāt pro secat vos o calliope aspirate ꝓ tu calliope teste Seruio: de hoc tū in syntaxi diximus: & ipa ꝓneste qa intelligit illius appellatiuū: cybelle ꝓ cybele: & id genus alia q̄ plurima: quorū quædā nunc veneri ducūtur. Nō tamen licet vsq; adeo lilentiā ꝓtendi quasi liberuz sit cuiq; scriptori: relictis grammaticæ pręceptis omnia ꝓ voto cōfundere. Etenim (vt ex pulchro seruij præcepto didicimus) in licentia magis inuētis q̄ inueniendis vtimur. Ex dictis liquet multo liberiorez esse in loquendo poetam q̄ oratorem aut historicuz. qđ ostendit quintilianꝰ in lib. i. de institu. oratoria: Authoritas ab oratoribus vel historicis peti solet Nā poetas metri necessitas excusat. hæc fabius. Quidam grammaticorū cōtemptores volunt omnia sibi licere. omnia iudicio aurium pensicu lantes ex authoritate gellij Verū hi vehementer errant: nam solis doctis auribus mos gerūdus est. Doctæ aures sine notitia grāmaticę nullæ sunt. scribēdi recte sapere est & principiū & fons. an non credis chœrulum aureis suas cōsuluisse cōsuluit certe sed indoctę erant. Quicqđ doctis auribus placet: bonū est: sz id quærēdum est an omnium aures doctę sunt. veterū auribus multa placuerūt q̄ vergilij auribꝰ displicue re nisi admodū parce in paucis. Sunt (inquit martialis) qui attoniti legunt terrai frugiferai Actius & quicquid pacuuius q; vomūt. Si ꝓ cuiusq; auriū iudicio conficiēda sit oratio: infinitꝰ erit scribendi modus. Errāt itaq; hoies. neq; enim voluit gelliꝰ aut ꝓbus apud gellū. oia ꝓ auriū iudicio moderanda (vt isti moderari volūt: quo ignauiā suā excusent) sed dixit si diuersę sint voculę synonymæ: interrogabimꝰ aurē quoqđ loco magis locari deceat: veluti an rectius treis partes an tres ptes dicemꝰ &c. Multa ꝓfecto vitanda sunt in carmine a me & alijs grāmaticis diligētissime in diuersis locis declarata q̄ contēptores isti grāmaticoꝝ sine grāmaticoꝝ p̄ceptis minime q̄rūt vitare. itaq; semp marsi sunt nūq̄ vergilij: Afferā nūc de vitijs pauxillula. Ergo i carmie fere eadē vitant q̄ in ꝓsa vt sermonis ambiguitas & inepta adiectiui a substantiuo: nominis a cognomine: recti a verbo: dictionis regentis a

Licentia poetica:

Auriuz iudicium.

vitia carminis.

recta: declarati a declarante traiectio. Earūdem litterarꝫ vel syllabarꝫ
pręsertim longarum dura cōcursio. veluti te has res o luci ad. scriptas
misimus æli Carmina māca canis O fortunā natā me consule romaꝫ
Casus cassandra canebat: Exiret mentes fraternas grata malis lis O
tite tute tati tibi tanta tyrāne tulisti. Vbi. m. crebra est metacismus dr:
vbi. l. labdacismꝰ. vbi. i. Iotacismꝰ. vbi vero. s. polysigma Exēpla Mi-
hi male maximā miseriā mltiplicasti Sol. Lunaqꝫ luce lucēt alba leui
lactea. Iunio iuno iouis iure irascit. Sosias in solario soleas sarciebat
suas. Est tñ vbi sibilo opus est veluti sale saxa sonabant. Idem poeta
artificiose. r litterā frequentē posuit vt stridorē exprimeret vt de oron
tis naui tēpestate obruta: Torquet agens circū & rapidus vorat ęquo
re vortex Ideꝫ At tuba terribili sonitu ꝓcul ęre canoro Increpuit. vbi
impetū & vehemētiam maiorē significās vsus est creberrime dactylo
vt alibi Quadrupedāte putrē sonitu quatit vngula cāpū. & in. iȷ. æne.
Conuellimus altis sedibus impulimusqꝫ ea lapsa repēte ruinā cū soni
tu trahit & danaū sup agmīa late Incidit. Vitabis itaqꝫ pleonasmū: pe
rissologian: macrologiā: āphibologiā: tautologiā: cacophaton &c. licꝫ
poetæ nō semp vitauerint in magnis opibꝰ. Itē versꝰ leoninos vt ęthio
pum terras iam feruida torruit æstas: frequētes vitabimus: interim tñ
non inuenuste interserentur Verg. Caua tēpora ferro Traiscit. I nunc
&. verbis virtutē illude supbis sic apd oēs alios parce isperſos cernes
Hæc igit iā dicta vitia fugienda sunt. nō tñ adeo qn interdum afferāt
elegantiā & iucunditatē carmini. Nā (vt diomedes ait) plerūqꝫ etiam
nimiæ artis opinio fugiēda est: & interponenda simplicitas rudis atqꝫ
imperitę dictionis: nō ꝓpter hoc solū: qꝫ in oībus rebus nimiū lenoci
niū odio dignū est sed qꝫ plærūqꝫ acribus sensibus maior iucūditas si
naturaliter ꝓferatur Semp euphonię inuigilandū ē qa (vt idē author
inquit) euphonia in dictionibꝰ plus interdū valet q̄ analogia vel regu
laꝰ ꝑceptorū ¶ Seruius in illud æne. iij. ꝓgredior portu classes & litto
ra linquens: ait finitus est versꝰ ptícipio qd raro fit apud latinos: apd
græcos est vitiosissimum. hoc p̄ceptū Seruij nullo modo verū est Nā
q̄ vitio sum est apud grecos nescio: Certe apud latinos est frequētissi
mum: neqꝫ est aliquo mō asymphonia vel cacophatō hoc ē incōsonā
tia aut malus sonus Verg. herbas. cōtundit olentes: & summa papaue
ra carpens: syluasqꝫ sequentes: Suaue rubenti: Iāqꝫ videnti: Vidi cum
matre legentē: Sub nocte canētem: Sub rupe iacentē: Et grandia lilia
quassans: cui prima frementē: Iam brachia cōtrahit ardens: glæbasqꝫ
iacentes: Syluāqꝫ sonantē: lapidemqꝫ reuertens: retinacula tendēs. sic
idem alibi persæpe. sic Catullus: Ouidius Propertius: Horatiꝰ: cęteri
qꝫ plus milies ideo seruiū hæc dixisse vehemēter miror. Ridiculus ni
mis est in multis alexādervt in duodecimo li. siue (vt alexādrinis pla
cet) capitulo vbi fatue sic p̄cepit de synalœphą & ellipsi. Viles sūt istę

Nota

ptícipiū ī
fine versꝰ.

Alexãdri erratũ i synalœpha & ellipsi

p̃ cunctis & remouẽdę Etenim licet hæ figurę videri possũt duriores tñ vbi aut languorem indicam⁹ aut rem tardiorẽ vel magnã plurimũ venustatis afferunt. Vergi. Monstruꝫ horrendum informe ingens cui lumen ademptuꝫ : non potuit melius poliphenu mostrositas pictura indicari q̃ hoc versu. Idem Nec dũ etiam iraruꝫ causæ seuiqꝫ dolores exiderant: Magnam igitur gratiam hꝫ hęc collisiovbihiatu & magnifica prolatione opus est. siquidẽ (vt Cicero ait) habet ille tanq̃ hiatus & cõcursusvocalium molle qddã &qđ indicet nõ ingratam negligentiã de re hominis magis q̃ de verbis laborãtis ¶ Elipsis & synalœpha duriores sunt in principio versus amonosyllaba incepti sꝫ poetę non semp refugerũt Tu studebis vitare quãtũ potes. Qui ipse sui nati mĩ xerit igremiũ. horat. Nã vt ferula cędas meritum maiora subire verbera non vereor. Martianus capella Quę istoꝝ laudes, ptulit harmonia: idem apud alios quoqꝫ sꝫ parce inuenies ideo rarissime imitare: monosyllabę nãqꝫ iterẽptio nũq̃ bñ sonat. Itẽ duriuscula putat collisio in quito pede hexametri & ĩ anapęstis pẽtametri p̃serti si sit ellipsis. poetę tñ nõ sẽper obseruãt Iuue. Loripedẽ rect⁹ derideat ethiopẽ alb⁹. Sic alij quoqꝫ Tu caueto nisi forsitã rarissie qa (vt sępe dixi) nęuul⁹ elegãti corpori nõ turpis ẽ. ¶ Vocalis non absũpta sed correpta tñ.

Monosyllabę nãqꝫ iterẽptio nũq̃ bñ sonat

Non perimens longam raro breuiare poeta

Consueuit veluti sunt in sulæ ore canendæ

Vt diximus. M. aliquando non perimi priscian⁹ in pihegesi & formã cõtra positarũ imagine corni. sic vocalis ante vocalez non semper absumit sꝫ aliqñ solũm corripit q̃d notandum magis q̃ imitandũ censeo Vergi. in buccolicis Et lõgũ formose valevale inqt iolla. Idẽ Credim⁹ anq amãt ipi sibi sopnia fingũt. Et alibi. Victor apd rapidum simoẽta sub illo alto: Priscia. ipihegesi. Nũc magno nobis sũt insulę ore canẽdæ: Vergi. Insulę ionio in magno q̃s circa celeno. Idẽ Clamarẽt vt litus hyla hyla oẽ sonaret. sic plura inuenies tam parce in tanto opere imitanda. ¶ Vocalis ante vocalem immutata.

Id mitare magis. vocalem nil variatam

Interdum cernes velut ionio immenso

Aliquando vocalis manet inuariata: sed id quoqꝫ notandũ magis est q̃ imitandũ. Oui. lib. quarto Meta. iactari quos cernis in Ionio immẽso: vers⁹ est spondaic⁹ Vergi. in bucco. Et succ⁹ pecori & lac subducit agnis alijs tñ legũt & peccori succ⁹ &c. Marti. li. xi. Clamant ecce mei io. saturnalia versus Vergi. iiij. ęnei. Lamentis gemituqꝫ: & fœmineo hululatu Tecta fremunt. Sedul. Credite iam miseri adueniet dominus Vir. Amphion dircæ⁹ in actęo Arachyntho: similia apd Ouidiuꝫ in methamorphosi mlta leges Verg. i. ęnei. Posthabita coluisse samo

hic illius arma Marti.li.ij.Pontice cuꝫ lycino hic quoq; magnꝰ homo est.Iuue. sat.ij Si fur displiceat verri:homicida miloni Vergi.Clamat sent vt littus hyla hyla oñe sonaret notū ē hęc similiter posse defēdi vt superiora.in quibꝰ tñ gramatici voluerunt h.aspirationem:consonātis vim obtinere:vt apud Vergilioꝰ.ix.ęne.Terga fatigamꝰ hasta nec tarda senectus & lib vij.Feruida pinum substinet:ac natę turnicq; canit hymenęos:& lib.x.Graius homo infectos linquens profugus hymenæos Verum hęc facile soluūt quia in oībꝰ cęsura est cuius licētia i similibꝰ locis breuis:ponit apud Verg.grauia sectoq; elephāto:grauidus autūno.Oia vincit amor:H igit tñ aspiratio ē. Horatiꝰ. Quo me cunq; rapit tempestas deferor hospes :vtut est notanda sūt nō imitanda exemplavbi vocalis ante vocaleꝫ aut aspirationē nō absumit: nisi tam parce in tanto ope:vt ea quæ nunc subiciā vbi vocalis corre h.aspira. pta naturaliter non admittur.Verg.j.ęnei.Et vera incessu patuit dea: tantum. ille vbi matrem.Catul.Saltū laudemus:dūmodo ipse egeat.Emēdatiores libri habent:dū tñ ipe egeat.Verg.ęnei.ix.Rūpe moras oēs turbataq; arripe castra:hęc tria testimonia adduxit Mācinelliꝰ cui in vltimo astypulat Nicolaus feretus reprehēdens eos qui legūt rūpe moras oēs:& turbata arripe castra:ga ignorāt(inquit)illd a Seruio dictū in.i j.ęnei.vitiosum esse cęsuram cadere in synalœphā.Etiā ignorant q cōsunctionē cōmunē esse tā sequēte cōsonāte q̄ vocali:vt ait Seruius in.iij.ęnei.Liminaq; lauruſq; dei.Ouidiꝰ.Et bis io arethusa io arethusa vocauit.Claudianus. Tū vaga humorum grauitas &c.

O & heu.

Heu o non perimes:at o interdum breuiabis.
Vbicunq; vocales integrę sūt dictiones nunq̄ mutant ante vocalē:teste Sulpitio:vt ij.e.&c.Ego tantū testimoniū inueni de o aduerbio& interiectiōe & ferme ꝓducitur:vbi est vocandi aduerbium: interduꝫ corrūpitur:heu quoq; non interimit sed semꝓducit.Tibul.lib.ij.O ego ne possem tales sentire dolores.Ouidiꝰ in epi.penelopes.Ovtinā tūc quū Lacedęmona classe petisset:Obrutꝰ insanis esset:adulter aqs Horatiꝰ.Tonsori lycino commiserit o ego lęuus. Idem.O & p̄sidiuꝫ & dulce decꝰ meum:asclep.est.Proptiꝰ li.iiij.Egerat a stabulis o erythręa tuis.Ouidiꝰ.xiiij.Meta.O & de latio:o & de gente latina:Pręcipuum matrona decꝰ :vbi etiam in latio vocali vltima sine interemptione perstat.Verg.in buco.Te corydon o alexi trahit sua quēq; voluptas.propertiꝰ li.ij.Tu quoq; o eurytion vino cētaure peristi Ouifast.iij.Heu vbi pacta fides/vbi q̄ iurare solebas?Papi.li.v.theb.Heu vbinūc furiæ.idē licere puto in hei & ah si opus fuerit.

Vocalis ante vocalem in eadem dictione absumpta.

Vocalem perimunt plęrumq; in nomine eodem.

cī

Sic mato docte refers:aluearia vimine texta.

Epi̇syna lœphasis Sinęresis.

Synaloepha fit nonnũq̃ in eadẽ dictiõe Oui.Notus amor phędrę:nota est iniuria thesei sed tunc synęresis potius dr̃ siue episynalœpha q̃ est conglutinatio duarũ syllabarũ in vnam facta: vt pãtus ꝓ pãthous Episynapto.i.cõiũgo.synęresis.i.cõplexio vl̃ cõtractio:a syn.i. cõ qđ cõiunctionẽ indicat & hęresis diuisio quasi diuisoꝝ cõiunctio: vt alcinꝰ ꝓ alcinous bini pro biuni/synęreo .i. cõtraho vl̃ cõiungo hęresis aspiratur qđ indicat aphęresis ideo quidã synhęresis dihęresis &c. aspirant.Ego puto sine aspiratione rectæ scribi synęresis vt philippꝰ de qua re in orthographia dicã si christus cũ sanitate vitaꝫ cõcesserit.

¶Synęresis ẽ duarũ vocaliũ in vnã cõtractio naturaliter diuisarum vt thesei phaetõ Tereo aureꝰ trisſyllaba sũt.aliqñ tñ metricãvt disſyllaba ꝓferũt.Nũc oĩa latius per doctissimorũ poetaꝝ testimonia ostẽdem. Properti li.iij:O centum ęquoreo nereo genitore puellę. Vergili.in buco.nec tm̃ rhodope miratr & ismarꝰ orphea :quantũ oĩs mũdꝰ gaudet cãtãte sileno.Et alibi.Lege sub eurystheo fatisiunonis iniq̃.Sido. in.epithalamio polemij.Hic rotat excussũ vibrãs in sydera pindum Enchelad̃:rapido fit missilis ossa typhoeo:prophyriũ:&c.Iterũ Ver. Furtũq̃ promethei Idẽ aiacis oilei Proptius. Nõ sic hæmonio salmonida mixtꝰ enipeo.Oui.in.vi.meta degeneras scelꝰ est pietas in coniuge tereo. Nec mora traxit ityn.In his oĩbus fit synęresis vt reliquis obliquis noĩs i eus per eu diphthon:vt autẽ hęc synęresis nõ est passi admittẽda:ita nec penitus refugiẽda:ſz versibꝰ pce inserenda:quãdo quidẽ nẽo poetarũ eã contẽpserit ¶Quod aũt synęresis fuerit in dtõ typhoeo satis liquet:qa typhoeus in eus desinit p eu diphthongõ vt orpheus nõ in æus typheus per æ diphthongõ vt Mattheus: quẽadmodũ recte docet contra tortelliũ nestor nouariensis:quia solũ nomẽ in eus per vnicã syllabaꝫ habet a in actõ singulari scde declinatõis vt thesea orphea persea &c.est itaq̃ typhoeus trisſyllabũ.scda syllaba ẽ pho.tertia eus qđ liquet qa actus eius in a ẽ tetrasyllabus Oui. quito meta.Atthereas ausũ sperare typhoea sedes. Ibideꝫ Emissũq̃ ima de sede typhoea terrę: Cęlitibus fecisse metũ:& paulopost.Huc quoq̃ terrigenãveniſſe thiphoea narrat.Ergo apd Verg.primo Gęor. Cæũ q̃ iapetũq̃ creatſ æuũq̃ thyphoea:&cõiuratos.hypermeter ẽ qavocalis sequit.Apd Ouidiũ vero li.iij.Nec quo centimanũ deiecerat igne typhoea.nunc armat eo:nimiũ feritatis in illo est synęresis est quia sequẽs versus a cõsonãte inchoat:vt apd Vergiliũ in note omnia in.vi. ęnei.Bis patrie cecidere manus:quin protinus omnia Perlegerẽt oculis hæc vera & antiqua lectio est teste in hũc locũ Badio. Petrus crinitus li.xxii.ca.vii.dicit eẽversũ dactylicũ qa(vt ait)textuspes ẽ dactyl̃.

¶Secundo fit synęresis in posſessiuis in eus penultima correpta: forsitan & in ꝓductis sed testimonia nulla habeo. Oui.xii.meta. Barbã

erat incipiens barbę colos aure⁹ aureaq3: Ex humeris medios coma depẽdebat in armos: vbi ẽt hypermeret ẽ & scãdit Aure⁹. aura Quex humeris &c. Verg. Ferreq3 eumenidũ thalami & discordia demens Petrarcha li.v. aphricę dũ subterraneo tremuit pia Roma tumultu. Verg. i. ęne. Atria. dependent lychni laquęaribus aureis sic plũbe⁹ & similia inuenies. Fit idem in nonnullis aliis. Verg. quarto Gęorgi. Synęresis in possessiuis in eus

Seu lento fuerint aluearia vimine texta Tibul. lib. ii. Rure leuis verno flores apis ingerit alueo. Cõpleat vt dulci sedula melle fauos hic est apis pro apes Claudi. Theodosi⁹ priuatus adhuc. Lactanti⁹ Duo decies vndis irrigat omne nem⁹. Vergi. Fixerit aeripedẽ ceruã: non potest esse proceleumaticus contra multos quia aer primã ꝓducit Aerípes. i. leuis quasi aereis pedib⁹ dicitur quoq3 ab æs æripes. i. ęre os pedes habens: sic volunt sumi apud Ouidiũ in epist. narrat & ęri pedes martis arasse boues. Marcus manilius lib. ii. duodecatemoriũ cõstat bissenaq3 cuncta. hęc perciissime imitabimur: & tu3 carmẽ etiã exornabũt: vti qđ nũc subiscio. Propti⁹ in li. iiij. Eosdẽ habuit se cũ q3bus est elata capillos. Eosdẽ oculos: lateri vestis adusta fuit: mendosi codices habẽt hosdẽ hoc nõ cõsiderãtes Tortelli⁹: Sulpiti⁹ & mlti alij scda3 in abiis eodẽ & eadẽ dixerũt aliqñ corripi: Mecũ est Gæor. vallali. xxxviii. ca. xi. s3 dictos versus ꝓpertij (equibus opinio nra oino ꝓbat) Gęor. nõ ponit: meũ ẽ hoc vt alia pluria. Vergi. i buco. vno eodẽ q3 igni sic nostro daphnis amore. Idẽ æne. xii. vno eodẽq3 tulit ptu: patribusq3 reuixit. serpẽtẽ spiris: Et alibi vna eadẽq3 via: saguisq3 animusq3: sequũt. Propti⁹ li. i. Hoc eodẽ ferro stillet vterq3 cruor. Idẽ li. iii. hac eadẽ rurs⁹ lygdame curre via. Calphumius ecloga quarta. Rupe sub hac eadẽ quã ꝓxia pin⁹ obũbrat. Cato. Nõ eodẽ rursu rñdẽt vltia primis Hos authores poterim⁹ pce imitari: qa pce vsi sunt: vt qđ dixim⁹ alibi detenuis lucret mittunt efficies quoq3 debẽt mittere tenuis. Idẽ tenuis ei mẽs ẽ & mire mobilis ipa. Ruf⁹ fest⁹ in arato. Tenuia & angusto lumẽ iac3 ore pęthrã. Stathi⁹ obnubit tenuia ora comis: ac talia fletu: vbi ꝓpter tot breueis duæ vocales abiiciũt: qđ rariissime reperies nisi sit dihpthõgus. Serenus Ebibe seu salibus piper adde & tenue cuminũ Synęresis in ijs quę oĩb⁹ licẽt in lectione sequenti docebit. Aluearia Theodosius. Eodem. Eadem. Eosdem Tenuis

Synęresis nullivitanda.

Omnibus ista licent Huic cui dii diis quoq3 dehinc dein

Proin deest semianimis prout deorsum prẽhendere seorsum

Sic ii. sic iisdem Quędam diuisa leguntur.

Verg. huic cõiũx fichę⁹ erat: In hoc & i cui i ẽ cõsonãs testib⁹ Sulpitio & nebrissẽsis ex Priscia. huic iterdũ dissyllabũ ẽ. Sido. i iij. pãęgyrico. Assurrexit huic: coxit ęt torrid⁹ auster: pi⁹ baptista i hũc locũ ait dispesci qñq3 biptilẽq3 vocẽ fieri huic. Priscia. author est papiano testimõio Huic

Ser⁹ huic voto videat dare thura nepotes. sic legit recte pi⁹ : l⁊ vulg⁹ grāmaticoꝝ legat læt⁹ huic dono videas dare iura nepotes. Papi. in syluis Fall⁹ huic pēnas &c. Ruf⁹ fest⁹ Finis huic gades septenaq; gur

Cui gite vasto. ¶ Vergi. Cui pēdere sua patereris in arbore poma. sic cō posita Oui. iiij. Trist. Cur quoties alicui chartę suavincula dēpsi. Ho. Nō cuius hoi cōtingit adire corinthū. diuidit interdū. Albin⁹ Ille cui ternis capitolia celsa triūphis. Manli⁹ li. iiij. Sic erit & sedes fugiēda:

Dij diis. petēdaq; cuiq;. ¶ Oui. ix. met. Dij meli⁹: dij nēpe suas habuere sorores. Verg. dijs aliter visū. In ꝓsa sūt dissyllaba ex singulari dius vñ est mediusfidi⁹. nā syneresis ꝓpter carmē solū inuēta ē nec extra carmen duę vocales invnā sylla. cōtrahūt nisi ꝑ diphthō. q̄ in dij & dijs nulla ē. aliud ē de bini bigę q̄ hic vocales q̄dā penit⁹ extritę sūt: q̄ vti nō ꝓfe runt: ita nec scribūt nā integra sūt biuni bitugæ: neq; sil'e ē de huic & cui in qb⁹ ꝓprie synæresis nō ē ſ⁊ naturaliter monosyllaba sūt vt dtūs ei in qb⁹ i cōsonās ē: vt in hui⁹ cui⁹ ei⁹. Ei tn ad differētiā iteriectōis (vt Priscia. ait) sępe ē dissyllabā Catull⁹ de ęmylionō (ita me dij amēt) quicq̄ differre putaui. hic dij recti⁹ est dissyllabū. scdo I interēpto. dei & deis scd⁊ rectā declinationē sępe legunt: vt in declinatiōib⁹ declara mus. ¶ Iuue. sat. xv. dehinc clamore pari cōcurrit & vice teli Sęuit nu

De hinc da man⁹. sępissime dissyllabū ē. Sil. li. vj. dira dehinc in bella ruit: & li.

De in cuꝫ x. Fama dehic glisc̄te sono iā sydera adibat. sic leges i pap. Ver. Ho.

suis. auieno cęteriscq;. ¶ Dein. cū suis deide deiceps. Verg. experiar: tu dei

Proin. de iubeto certet amyntas. Hora. Redde age q̄ deiceps resisti. ¶ Proin

proinde vñ ꝓinde Verg. Proide tona eloqo. Deest sic deerā dees deero deesse

Deest de- deesse &c. Sil. li. vi. Nec cernere deerat frustra semiecū q̄rētia lumia cę

erat & cæ. lū. Mart. li. viij. Sit mœcenates nō deerūt flacce marōes Luca. li. iiij.

Semiais. Nō deest ꝓlato ieiun⁹ vēditor auro. Idē Quicq; fluat multo nō deerit

& similia. corpe sāguis: sic Vergi. Oui. cęteriq;. ¶ Semiaminis semihō semiūcia semiermis &c. in qbusdā i ne scribit qdē nā semūcia sępi⁹ lego q̄ semiū cia. Verg. semihois caci facies quā dira tegebat Oui. Frigidior glacie semianimisq; fui. Idē semiustāq; facē vigilata nocte viator Sil. xij. Se miermēq; manū sternēdā obiecerat hosti. sic sil'ia iuenies plima. Pro ut apd Hora. legi & ꝙad vt scādat ꝓput quoad. sic meip̄m teip̄m anteit p̄it. Deorsū seorsū in Lucre. sūt freq̄ntia. i alijs nō iueni: apd eūdē deer ro deerras. verbū prime sil'r p syneresin ꝓfert. hui interiectio mono syl. ē teste nicolao feretro. ¶ Prehēdo tā notū ē vt extrita diphthō. prē do scribat. ij ijs ijdē ijsdē pl'r declinata Vir. Iidē vēturos tollem⁹ i astra nepotes. fecit id in fœmineo gñe Phil. in q̄ta q̄tæ. Nescis qb⁹ e flagrā tib⁹ ardēt. bestiolæ flāmis. Oia iā dicta p̄ter huic cui in ꝓsa vocalibus diuisis ꝓferūt & in carmie si op⁹ fuerit qcqd alexādrini & alij qdam garriūt. hęc ē mea opinio. rō mea iā satis liq̄t vbi de dij & dijs loqmur.

¶ Diæresis

Scandere si bene vis: tu nosce diæresin apte.

Ex vna per quam duplex fit syllaba sempet.
Sic syluæ vates lyricus trissyllabon effert.
Dięresis est vni⁹ syllabę in duas diuisio vt syluę dissyllabū ē ꝛvates lyric⁹ Horati⁹ p treis syllabas syluę dixit ideo notitia hui⁹ figurę ac scā sionē necessaria est dięresis.i.diuisio:dięreo.i.diuido. Nūc videam⁹ i qb⁹ dictiōib⁹ sępi⁹ ē dięresis Ergo i & u ꝓpositę i eadē syllaba reliqs vocalib⁹ vł etiā sibi:cōsonātes efficiuntur nec vocaliū vi retinēt: ideo diphthongō nō efficiūt vt Ianua: Ieiun⁹:traijcio:Ioc⁹ Iuppiter:van⁹. ven⁹.vinū.voueo.vult. Interdū tñ p diæresin vocales efficiūt omnino licenter:nusq̄ nisi pcissime in tāto opere id imitādū ē Plaut⁹ in ꝓlogo asinarię.hoc agite sultissꝑtatores nūc iā: vers⁹:ē iābic⁹ trimeter i q̄ iādissyllabū ē qđ apđ alios nusq̄ iueni Verg.Iā noua ꝓgenies &c. Terēti⁹ in ādria Sine inuidia laudē iuenias & amicos pares.hic teste pri⁊sciano Inuidia pētasyllabū est:vers⁹ terētij est iābic⁹ trimeter cui⁹ prim⁹ pes est tribrac⁹ nec aliter stare posset vt li.i.dicit prisciañ⁹. Horati⁹ i epodo niuesq; deducūt iouē.nūc mar nūc syluę hic teste eodē syluę trissyllabū ē:nāq; dimetrū iāhicū ē cōiūctū pētemimeri heroicę qđ aliter stare nō pōt nisi syluæ trissyllabō accipiar. Soluit(vt idē author notauit)trissyllabū est i hocphāleucio Catulli ad passerē:q̄ zonā soluit diu ligatā. Subiūgā ipe plra hui⁹ rei testimōia vbi u cōsonās fit vocalis.Ouidi⁹ Nūc quoq; te saluo p soluēda mihi.Catull⁹ de coma bere nices:Cōdita qn veri pectoris euoluā.ouidi⁹. i episto.debuerāt fusos euoluisse suos ¶Hęc de soluo & voluo sūt admodū frequētia Catullo:Tibullo:Propertio:Ouidio:ideo nō ꝓhibuero si parce admiseris ¶Sđo u/post g.s.qñq;:& post q sęp liqscit.i.nec vocalis nec cōsonās hēri pōt nec penit⁹ nulla lra:neq; ei ꝓferr vt vocalis nec penit⁹ subpri mit ꝛ quasi lāguidiori quodā sono rapti ꝓnūciar vt lāguor ligua aqua suadeo suauis.V in aqua:vocalis ꝓprie nō ē qa dissyllabū nomē ē ergo u & a in eadē syllaba locāt nō p synęresin:nōp diphthōgō nō ē igit vocalis.neq; consonās est.qa prior in a qua ꝓduceret.In quibusdā locū h3 diæresis Verg.de liuore.Nō lux nō cibus ē suauis illi phal. est.Sta/i/theb/Immo agite & positis quas nox inopina suasit Verg.in hortulo/hol⁹ suaue multiplex herbę gen⁹ Iamb.tri.Horati⁹.viij.sat. lib.i.Quū mihi nō tm̄ furesq; feræq; suetę Lucilli⁹u vocalē vertit i cō sonantē qa maluisti trissyllabū ꝓtulit vt i versilogo docet Mācinell⁹ Luciliū i hoc imitari nollē.Sueu⁹populi nomē sēp trissyllabū est luca. ii.Fūdat ab extremo flauos aquilone sueuos. Nūc redarguēda ē grā matistarū & indoctissimoꝝ hoi3 ipudētia q cōtra veritatē conāt defē dere.i.eē cōsonātē in Iacob⁹ ies⁹:iason:iaspis:iābus & plurimis alijs.

I & u.vbi vocales vbi cōsonātes sūt

Iam

Inuidia

Syluæ

Soluit

Euoluo vliquidū

Suaue Suasit

Maluisti. Sueuus

I vocalis vbi male putatur esse consonans.
Nominibus.grecis.nō consonat in vel hebręis

Quapropter dices iacobus:iambus:iaspis:
Profert iulus.iapis.ioannes & iesse.
Suaueq; ab indoctis lanitatum nomen iesus.

Iesus.

Iason
Iambus
Iaspis.

Iacobus.

Iaseph

Iulus.
Iuli⁹

Iudæa
ɔyx

I:lr̃a neq; ĩ grecis neq; ĩ hebreis vnq̃ est cõsonãs:vt docet Geor. valli placẽtinus li.xxxviij.ca.xxx.idẽ docet Aeli⁹ Antoni⁹nebrissẽsis:ĩ qua per indoctos decepti sunt.Sulpi.& niger in noie ies⁹de quo niger ait. E añ ſ ꝓducit vt leſ⁹ ꝑter iesus vbi niger dupliciter peccat qa leſus ĩ eptũ ẽ exẽplũ.siqdẽ p ae diphthongõ:scribit & iesus indoctissime demit nec excepit. niger plura igit ly niger m'ta nõ iepte docuit de metri accẽtib⁹:de generib⁹ carminũ:de poematis: tñ in quãtitatũ regulis ne pili quidẽ faciẽd⁹.ẽ ſ; p gam⁹. Ex hac doctrina patet errasse petrũ rigã ĩ genesi:de quo cõcepit virgo beata iesũ & Alexãdrũ Dat iesus vm quarto:lãbo vl'nulla vl'saltẽ tertia det.Et cuspis iaspis &c. Fili⁹ alphei iaco biq; maria qescũt &c.in quib⁹ rigã authorẽ habet pardo maculosiorẽ. Arator ies⁹ priore ꝓducta sẽper dissyllabã facit. Prudẽtius fere extrita elr̃a isus videt dixisse:at neutri⁹licẽtiã imitari veli. In sedu.li.iiij.Pręceptor misereť.potes nãq; oia iesunescim⁹an dissyllabũ sit an trisyllabũ.Similiter peccãt q pvnicã syllabã iob dicũt :aut p duas iasõ.iesse:Ioseph Iacob Ionas &c. Afferãt nũc de plurib⁹ testimonia Oui.vij.met.Pelle moras tibi se sẽp debebit iasõ Hora. in arte Syllaba lõga breui subiecta vocat iãb⁹:Baptista mãtuan⁹ M'ta sin⁹ & colla virẽs ornabit iaspis. Qd si dicãt(vt sũthoies cõtumaciſſimi & ĩ puersa opiniõe obstiatissimi)hos vers⁹ eẽ spõdaicos:ꝑbe illas bęluas irrisero versib⁹ ĩ quib⁹ nihil subterfugij. est horat.in epodo ode.iij Perũxit hoc iasonẽ:iãbic⁹ dimeter.Sido.epist.ix Feroxiãb⁹& trochęus hactenus:iãbic⁹ trimeter. In eodẽ li. Rar⁹ iãbo versus est adonic⁹ Marti.lib.ix Et p̃citũ magnis fecit iaspidib⁹.Claudian⁹ad iacobũ magistrũ equitũ.Per cineres pauli:per cani limina petri:ne laceres vers⁹ dux Iacobe meos:valeat igit riga plurimoꝝ errorꝝ fõs in luca dicens Alphei Iacob⁹ thadde⁹ Bartolomę⁹.Iuuẽc⁹: Aegyptũ cũ mre simul trãsportat ioseph idẽ vrget mũitis mariã puerũq; ioseph⁹. sic habent emãdatissimi libri non Iosephvrget &c.Verg.i.ęne. Iulius a magno de missũ nomen iulo.vbi notabis ĩ vocalẽ Primitiui Iul⁹ esse versã in deriuatio Iulius in cõsonãtẽ:quinetiã ipe Hora. Iul⁹ dissyllabũ ꝓtulit p synęresin in li.iiij.car ode.scda.Pindarũ qsqs studet ęmulari Iule cęratis ope dędalea Nitit pẽnis vitre o datur⁹ Noia ponto. Tres sapphici sunt cum adonico. Idem cõtingit iniudęa & iudæ⁹ qa Iudasvñ hęc formať hebreũ est ergo trisyllabũvt Aeli⁹nebrissẽsis docuit luca. In certi iudęa dei:Hora.Vin tu iudęis oppedere.Idẽ fecit Oui.ĩ noie Iazyx noie ppli:in ij.li.Trist. Iazyges& colchi meterąq; turba getęq;:da nubij medijs vix prohibeť aquis vbi indocti p.I. lazyges legerũt

Valeri⁹ flacc⁹ li.vi. Increpat & districto sic vrget iazygas ense. hic i vocalis est: notauit hanc rem in .iiij. Plynij Hermolaus barbar⁹: idē fit īterdū in noie Naias Nō dānarem itaq; prudentium vī Iuuencu3 nisi semper licenter protulisset tes⁹. Nā inuentis parce vtendū est: similia fingere vix in maxio opere nisi parcissime licet id cognosces si veteꝝ monumenta diligenter excusseris. Iapyx. iapyx. iapis: iapetus & alia quędam in medijs syllabis visunt: aut in vocali añ vocale3: Iuuencus. dixit ioānes cui talia redditties⁹. ¶Hęc sūt mi Ioānes laurēti q̄ tibi dicata voluimus ob veterem nostram amicitiam: neq; em opinor pyladen vehemētius amasse oresten aut contra q̄ ego te & tu me amas Fūgere nunc igit amici officio: hoc est totis viribus libellos nostros defendito ab illiteratis canib⁹. Ego secundum librum aggredior: aspiret cœptis nazara cui fœlix (vt iuuencus ē ait) patria ē & nomē iesus.

Despauterij artis versificatorię Liber secundus generaleis quantitatum regulas continens

¶Ioannes despauteri⁹ ninriulta Ioāni neuio hondiscotano theologo eloquētissimo: & apd Louanios lilianoru3 moderatori prudētissimo & suo prędceptori oppido q̄ venerando. S.D.P.

SEcūdū artis versificatorię nrę libellum celcitudini tuę non veritussum dedicare prędceptor mi disertissime q̄te (quem parētis loco sēp habuerim: nec vnq̄ minoris fecerię q̄ apollinarē suū Gellius) oratorio & poetico studio: succisiuis tē porib⁹ vehemēter oblectari certo sciā. Neq; ei moī alioī theologoꝝ paucistui similib⁹ exceptis grāmaticā vt tenuē cauillaris: ex cui⁹ ignoratiōe in quauis doctr na multa erroī mlia irrepserūt. Plurimi lane sophistę & a grāmati glossulas pulchre callent. Qui diui Hieronymi: & Augustini & Sidonij scripta: aut aliorū veterū theologorū rite noscāt paucos reperiri tuo facile testimōio cōuincā. Fœlix, pfecto es p̄ceptor optie q̄ liaturą policiorē sēp amaueris q̄ facit vt veteꝝ & neotericoꝝ monumēta iuxta itellīgas. Talis nāq; philosoph⁹ es q̄ē vult architectū suū eē victruui⁹: hoc ē theolog⁹ summ⁹: nulli⁹ artis expers. Talis quoq; est theolog⁹ & vere philo'oph⁹ p̄ceptor me⁹ venerabilis Ioannes raetshouē: talis ac tāt⁹ quātū fuisse Tauū philosophum p̄dicat Gelli⁹: immo maior quia theolog⁹ excellētissim⁹: cuius memi nero dū spirit⁹ hos reget art⁹. Ad te redeo dulcissīe neui orās te (quez artis nrę doctissimū eē scio) vt quędam vide bis recte a nobis reprehensa de fēdas cōtra imperiti vulgi abusū. Plurima nāq; aliter iperita multitudo: atq; ego cum doctis profert quare nō ignorans me vehemēter ab iperitis vituperatū iri: hui⁹ te libelli defensorez cōstitui. Obsecro ne eē recuses id si impetro: omneis theonū & dētes & nasos facile cōtēnaz. Vale cū doctissimis viris & amicis nris Iodoco lęto & Martino dorpio Exbergis. x. calēdas Ianuarias anno domini. M.CCCCC.X.

ciiij.

Quantitatis syllabarię regularum generalium Prima de positione.

OVm postponuntur vocali consona bina
Aut duplex longa est positu : & si duo subsint,
Finali: raro positu producitur illa.

Vocalis naturaliter breuis quã duæ cõsonãtes continuo sequunt: ita vt vna cõsonãtiuꝫ in eadẽ dictione cum vocali ponatur aut quam in eadeꝫ dictione sequitur duplex. i. x. ꝫ. vel i cõsonans: producitur ea vocalis positiõe siue positu consonantiuꝫ vel duplicis. & si vocalis sit vltima dictionis littera & in principio sequentis dictionis sequantur duę consonantes rarissime producit positione. Consonãs bis posita pro duabus habetur: vt prima in amnis, producitur positiõe: similiter bis vbi consonans sequit: vt Bis venit ad mulcturã. sic rexi gaza aio sed iam latius singula declarabo. ¶ Dixi igitur vocalis qa omis syllaba gratia vocalis quanta dicit. ¶ Dixi naturaliter breuis qa si naturaliter, producatur nõ opꝰ fuerit ad positionẽ cõfugere: vt vocalis i est & ast naturaliter corripit vt liquet ex es & at. Ast certe poeticuꝫ est & vix recipitur nisi sequẽte vocali. Vergi. Ast ego q̃ diuũ incedo regina. Persius tñ dixit: Ast vocat officiũ. ¶ Dixi ita vt vna cõsonãtiuꝫ &c. qa nõ optet vtrãqꝫ in eadẽ syllaba locari: verbi gra a in at corripit: eadẽ si cõsonãs in principio sequẽtis dictiõis ponatur: producet Verg. At regina graui. ¶ Dixi aũt quã in eadẽ dictione seqtur: duplex hoc est x. ꝫ. cõsonãs. Tũc eñ vocalis positiõe, producitur: X semp duplex est: vt dixi texi rex & ponitur pro cs vel gs. ¶ Z rarissime simplex ẽ necvnq̃ sine authoritate. Ver. Arma virũ tabulæqꝫ & troia gaza pvndas. Idẽ Et gaza distabat. Produc igit nazara eleazar azimꝰ sꝫ id cõpositũ est: testis est Mãcinellꝰ. Nebrissẽsis dicit mlta de perizoma cõtra Alexãdrũ qđ si inueniat corripit inqt qa cõpositũ est. ¶ I duplex ẽ inter duas vocales vt aio baiulo baiulꝰ Seduliꝰ. vẽter puellę baiulat secreta q̃ nõ nouerat duo sunt iãbici dimetri vt illđ. Clausstrũ marię baiulat: si recte riga. Inde viris sctis baiulat ille crucẽ. Inept igit est versiculꝰ Clotho colũ baiulat lachesis net & atropos occat: de hoc versu aliqđ videbis in lra o i vltimis syllabis. baiulo ẽ onus fero: sũt q nolũt recte dici baiulꝰ lrarũ sed tabellariꝰ grãmatophorus. Id credo esse verũ: vbi p̃cedẽs vocal pcõpositionẽ aduenit corripit vt biiugus triiugꝰ quadriiugꝰ: reiscio tñ variat vt patebit. ¶ Dixi postremũ q̃ si vocalis sit vltima dictiõis lra Et in principio seqntis dictiõis sequant duę cõsonãtes rarissime producetur positione adeo vt vix ea positio sit admittenda nisi pcissime in maximo ope. Expertꝰ loquor: plegi eñ omneis fere poetas Lucretiũ: Verg. Catullũ; Tibullũ; Propctiũ; Ouí. Hora. Manilíũ; Cicero. Germa

Ast.

I Baiulo.

nicũ Lucanum Senecam: Persiũ: Iuuenalem: Martialẽ: Valeriũ flaccum: Sillium: papinium: rufum auienũ: Columellã Palladium: Claudianum: ausonium: sidonium: & in his oĩb⁹ vix septies aut octies eius modi positionẽ repire potui & id q̃dẽ in eis ferme locis vbi aut dubia fuit lectio aut cęsuræ licẽtia eẽ potuit. Cõcedam⁹ itaq; aliqñ repiri cõtra alexãdri doctrinã ſ̃ ita vt dixim⁹ Sil.ix. Immane ſtridens agit cre broq;coacta Vulnere bellatrix,pperos fert belua greſſ⁹luc.li.iij. Procũ bunt nẽora ſpolianꝫ robore ſyluęvergi.li.ix. Ferte citi ferrũ: date tela: ſcandite muros. Iuue.ſat.viij. Occulta ſpolia & plures de pace trium phos. Poſit us ẽ teſte mãcinello interp̃te. idẽ ſatyra vltima: Curabitis vt ſit vindicta grauior q̃ iniuria dignũ erit ergo idẽ ſat.vj. Medijſq; in naribus ingens Gibbus & acre malũ ſæpe ſtillantis ocelli. ſ̃ alij libri hñt ſemp qđ videt ſenſui auidiſſime carpẽtis rectius cõuenire: Sũt q credant vltimã in hiſtoria naturaliter breuẽ poſitu ,pduci apud Iuuenale⁹ dicentẽ hiſtoria ſpeculũ &c. At fallunꝫ hoies qa hiſtoria in eo loco ablatiu⁹ eſt qđ patet p adiectiuũ eius,recẽti ait aũt Iuuenalis ſat/ii Res memorãda nouis annalib⁹ atq; recẽti hiſtoria: ſpeculũ ciuilis ſarcina belli: alij fallunꝫ in illo eiuſdẽ poetæ ſat.iij. miſeræ cognoſce ,pœmia rixę vbi inepte legunt p̃mia quũ legẽdũ ſit procœmia nõ præmia vt mancinellus docet. Venerabilis beda (cui⁹ artẽ nõ legi) affert ex ſedulio (vt Guaguin⁹ ait) adueniat regnum tãtãq; ſc̃ illud. at impreſſio quãvidi habet adueniat regnũ cęleſtevidelic̃ illẽ Adducit neſtor exvi.meta. ouidij: deſeruere ſui nymphę vineta tmoli. verſus ẽ ſpondaicus vt neſtor ait & ,pducit vltia in vincta põne qa ſequunꝫ tm nã tmolus diſſyllabũ eſt nec vſq̃ legit timolus triſſyllabũ contra tortelliũ qui dixerat in ouidio timoli legendũ vt verſ⁹ ſtaret i quovidet tortelli⁹ errore⁹ alexãdrinũ ſeq Oui.x.meta. Iudice ſub tmolo certamẽ venit ad impar vergilius hunc montẽ tmoliũ appellat dicẽs in gæor. Tmolius aſſurgit qb⁹ & rex ipe phaneus Sũt tñ poſt neſtorẽ viri doctiſſimi qui aſſerant vtrũq; dici tmolus & timol⁹ & i ouidio timoli legi vt raphael regius & gęorgi⁹ valla placẽtin⁹ Ii.xxxviij.c.x. Is p plinĩ ,pbat q dicit veteres dixiſſe timolũ idẽ aſſerit hermola⁹ barbar⁹ in li.pli xxxiij.ca. viij. qa vtrũq; teſtaꝫ dici teſte ſtephano & timoli non tmoli haberi in ouidio cõtra neſtorẽ ¶ Aelius Antoni⁹ nebriſſenſis vir doctiſſim⁹ ad ducit teſtimoniũ catulli dicẽtis. dulce mnemoſynon mei ſodalis: phaſeucius verſ⁹ ẽ in quo putat e in dulce ,pduci põne: verũ infirma ẽ hęc cælij,pbatio qa catull⁹ nõ mõ iãbũ huic carmini in primo loco dedit ſed etiã trochęum Catul. de acme iſta turpiculo puella naſo Et negat mihi veſtra redditurã: Perſequamur eã & reflagitemus Mœcha putida redde codicillos Redde putida mœcha codicillos: Quinq; ſũt hẽ decaſyllabi in eodẽ epigrammate. idẽ ad lycinũ Semimortua lectulo iacebant; phal. eſt vbi prim⁹ pes eſt trochęus nã ſemiyltimã corripit

Tmolus.

Tmolus

mneſteus meneſte⁹

Lonuz Oui dimus

Oui.li.ii.met.Semifer iterea diuinę ſtirpis alūno lętus erat ¶Macrobius dicit vltimā in ablatiuo fratre ꝓduci in hoc ſpōdaico vergili .li. ix.nec clycio genitore minor nec fratre mneſtheo vbi etiā ſynęreſis ē Meñ apud græcos vim mutæ obtinet vergi.æne.iiij. Mneſthea ſergeſtumq; vocat fortēq; cloantū Seruiꝰ macrobio haud idoctior legit Meneſtheo gratiaverſꝰ ſic aliſ quoq; Sta.vi.theb. Diſcusnec dubia iū cta ve meneſthea victū Tranſabijt meta:ſic ibidē meneſtheus ſæpe. E quibus facile intellígere poſſumus.rariſſimā eſſe poſitionem &vix admittendā ſi dictio in vocalē deſinat & ſequēs a duabꝰ cōſonātibus inchoeť.nā ſi a duplici ꝓpetuū corripieť luc. Talē fama canit tumidū ſupꝫquora xerxē.verg. lā medio apparet fluctu nemoroſa zacynthos Eteñ vbi poſitio videbiť eſſe aut cōiunctio forſitā erit ꝓperā ſubtracta aut cęſura locū habebit nā qđ nebriſſenſis cū ſulpitio affert exVergilio Tribulaq; traheęq;& iniquo põdere raſtri:nľlo mõ ꝓbat hāc poſitionē qa q; ſimili loco apđvergiliū ꝓducť vbi poſitio nullo mõ locū h3 vt.iij.æne.liminaq; lauruſq; dei:vbi ſeruiꝰ ait breuis ꝓ lõga poſita eſt:defendiť aūtvel qa monoſyllaba ad artē nõ ptinētvl particula q̄ ſui ſubſtantiā nõ h3:mēbrum putať ſuperioris orationis.hęc ſeruius:quibus qd velit nõ ſatis intelligo qa monoſyllaba nõ minꝰ ad artē ptinere videnť q̄:polyſyllabavt a/ab/de/e/&c. Et mēbrū eē ſupioris oratiõis nihil confert ad ꝓductionē.ideoq; puto,ꝓduci ſolum cęſurę cā(vt añ dixi)Vergi.alibi drymoq; xantoq; ligeaq; phylodoceq; : Idē euriq; zephyriq; tumēt.Oui.Syderaq;ventiq; nocēt.Idē.Sarculaq; raſtriq; graues.Rectius igiť corripiemꝰ finalēvocalē Sido.dulcia mnemoſyne de mirans carmina ſapphus Oui.piſcoſamq; gnidon grauidā amatūtha metallis.Horat.linquimus inſani ridentes p̄mia ſcribæ.Idem: ignoſcent ſiquid peccauero ſtultus amici.Luca. Terga ſedent crebro maculis diſtincta ſmaragdo.huius rei exempla facile multa inuenies in quibus tñ vel.ſ.abſumi vel liquidā locum habere teſtātur diomedes & priſcianus ſecūdum quos mali eſſent verſus hectora deuicit certamine phthius achilles. Fœda phthiſis putri torquet meaviſcera tabe Non p̄termittant doctiſſimi capellę opinionē de poſitu in.iij.libro ſic dicētis Proximi ſermonis conſonātes nihil p̄cedentem adiuuāt l3 vergi.refrageť dicēs. Arma virūq; cano troię. Et ítē fōteſq; fluuioſq; voco

Regula ſecunda de liqueſcentia.

Cum mutat liquidam ſcribens in ſyllaba eadem
Ancipitem ponas vocalem quæ breuis eſſet.
Hanc tamen in proſa ſemper breuiare iubemus.

Sunt l & r liquidæ:quis raro iungimus n m.
Quando vocalē natura breuē ſequunť muta& liquida eandē cū ſeq̄ vocali cōſtituētes ſyllabā: ita tñ vt p̄cedēs vocalis ī ea dē dictiōe po

nat:ipa ē anceps in verſu: in ,pſa vero ſemp correpta.mutę ſunt.b.c.d f.g.k.p.q.t.liqdę.l.& r.& aliqñ.n.m.Oui.xiij.met.Et ꝑmo ſimilis volucri mox vera volucrisverg.Albanicq;patres Oui.q̃to.met.Tēp⁹atla veniet tua q̊ ſpoliabit arbor.Ibidē.Id metuēs ſolidis pomaria clauſe rat atlas mōtibus Claudian⁹ in ſexto cōſulatu honorij Texerat vrbez Tarquinio mirāte cocles.verg.ij.gęor.Ingredior ſanctos aus⁹reclude re fōtes Sil.li.pri.Fas apire mihi/ſuperūq; recludere mētes·De n&m rariora ſūt exēpla vt arithmos.i.nūer⁹ & tegnon.i.fili⁹ apd euripidē corripiunt teſte priſciano li.j.Marti.invltio epigrāmate li.ix.Quę no ua tā ſiles genuit tibi leda miniſtros.Quę capta eſt alio nupta lacęna cygno.Sūt tñ q hēant Quę capta ē cygnonupta lacęna alio. at apud hora. manifeſte corripit i q̃to car.ode.iij.Donatura cygni ſi libeat ſo nū Aſclep.ē Auſoni⁹ ad paulinū.lōgęuę tñ ſupam⁹ honore ſenecta Quid refert/cornix nō iō añ cygnū.Vale.flac.li.iij.veloq; ,pneſſuz eſt finis metri Procneſſos iſulę nomē ē.Sūt q dicāt ſignū prmā ſilr corripeř apd lucretiū nil tñ eē ſigni mixtas potuiſſe creari:plegi hūc poe tā ſz dormitaui(vt opior paululū)dū me hic verſ⁹ ſubter fugit.Oui.vi. meta.ad mandata,pgnes & agit ſua vota ſub illa ſic hñt nōnulli libri: alij vero mādata ad ,pgnes &c.Mar:.li.viij.delectat marīū ſi pniciol⁹ ichneumon ſignificat ichneumō beluā quādā ægypti.Mācinell⁹ Cōmunē mediā greęis ſeruabit arithmos.Sil.li.viij.Ecce iter primos terapnęo a ſangaine clauſi.Idē li.xiij.Nōnūq affirmat terapnæos ilion armis Ceſſurū.Paris ad helenā.Rure tærapnæo nata puella phrygē. Sta.iiij.ſyl.Sic lubrica ponit Mēbra terapnęa reſolut⁹ gymnade pol luxTerapne⁹.a.ū.a terapne/es patera helenę ſcribit ſine aſpiratōe cū p añ n non terapne nec teramne teſte bergomate:horat.li.ij.car.ode q̃rta.Mouit aiacē telamōe natū forma captiuę dominū tecmeſſe.duo ſūt ſapphici.Oui.iij.de arte Odim⁹ & mœſtas:tecmeſſā diligat aiax. Tecmeſſa mulieris ,ppriū ē in quo m liqda ē.Notauit idē gæor. valla placētin⁹ li.xxxviij.ca.x.errauit igit:tardiu⁹ credēs cōtra priſcianū m nūq liqſceř.Idē li.j.car.ode pria Si neq; tibia ſeuterpe cohibet nec po lymneia Leſboū refugit tēdere barbiton.hic poſt ſi neq; tibias ſequūt duo aſclep.Oui.qnto faſtoz diſſenſere deæ q̃rum polymneia cœpit Prima.vergi.in ciri.Nā verū ſateamur:amat polymneiaverū.hic n liq̃ſcit m mutæ vim obtinet vt ex macrobio diximꝰ.Mācinell⁹ i verſilo go M tanq̃ poſuit mutā/Polymnia penultimaz ,pducit vt elegia quia greęce cū ei diphthōgo ſcribit a poly.i multū & mneia.i memoria.hic diphthong⁹ diuidit quēadmodū interdū elegeia dicim⁹ ,p elegia.In hac ſnia ſūt nebriſſenſis & nicolaus ferett⁹:Calepin⁹ quoq; in cui⁹ope male dicit penultima corripi in polymnia vt alia multa qd̄ video eſſe chalcographoz incurię aſcribendū.Sunt q ꝑpera ſcribant(vt ait Nicolaus ferettus)polymnia a poly.i.multum & hymnos id eſt lauda tio

Cygnus.

,pneſſos

Pignum Prognes.

Ichneumon. arithmos terapnę⁹.

tecmeſſa.

polymnia

feretto aſtipulaſ nebriſſẽſis dicẽs/ſũt q polyhymnia iſcribãſ ſ3 hi nõvi dẽt qđ quũ polymneia p ei diphthongõ in penultima ſcribaſ: autho res diphthõgũ ſoluerũt qđ plęrũq; in eiuſmõi dictionib⁹ fieri cõſueuit vt elegeia &c. Oui. viij. met. debuit illi⁹ miſereri & ignoſcere no bis: ſic hñt oẽs libri quos vidi. Certe veteres gnoſco ,pnoſco dicebant vt gnat⁹ ,p nat⁹ &c. Nũc igr̃ vt hãc rẽ paucis finiã l & r ſine dubio lig

Ignoſco. dę ſũt m vero & n liq̃ſcũt in paucis q̃ authoritate cõſtãt nã nõ inuẽtis vti minime auderẽ. Quẽadmodũ. s. lr̃a apud enniũ liqueſcit in verbo

Aſto. aſto in hoc verſu apud varronẽ li. iij. de lingua latia Subulo finitimas ,ppter aſtabat aquas. id in alijs imitari nõ auderẽ i aſcẽdo teſto ſ3 nec ip̃3 aſto ſatis auſim corripere. S. quẽadmodũ abſumiſ ſatis dictum eſt Priſcian⁹ vult ẽt perimi apđ vergi. in. xi. ponite ſpes ſibi quiſq; ſ3 hęc q̃ ãguſta videtis de hoc i p̃cedẽte lectiõe ãple dixim⁹ ¶ Dixi notãter i regula vocalẽ natura breuẽ Nã q̃ ſñ poſitõe: ,pducit nulla liq̃ſcẽtia po teſt corripi vt pria in matrimoniũ ſic ſcđa in aratrũ lauacrũ & tertia in ſimulacrũ inuolucrũ cõtra tibigã ¶ Dixi eãdẽ cõſequẽte vocali cõſti tuẽtes ſyllabã &c. alioq; liqueſcẽtia locũ nõ hẽret vt obnuo abruo &c. Sũt q dicãt d liqueſcer̃ in ſmaragd⁹ pp illđ martialis li. v. Sardonicas ſmaragdos adamãtas iaſpidas vno Portat in articulo ſtella ſeuere me us. Calderinus tñ ait hic. S. perimi. veterum more

Regula tertia de diphthongis.

Diphthongum produc in gręcis atq; latinis
In gręcis ſemper: verum ſubeunte latina
Vocali breuio veluti pręit atq; pręuſtus

¶ Oĩs diphthõg⁹ naturaliter ,pducit tam in gręcis q̃ in latinis vt mu ſę cœna: audio: euge. in græcis quidã ẽt ſubeũte vocali vt ęac⁹ euãder œagr⁹. In latinis vero tũ corripiſ vt p̃eſſe pręuro p̃hendo & oĩa a p̃ poſita ſequente vocali p̃hendo exemplũ daſ a gæor. valla li. xxxviij. ca. xj. Oui. li. viij. met. Cõcipit iterea validos ęetias ignes vergi. Gurgi te iã medio portãs œagri⁹ hębr⁹ idẽ ęne. viij. Stipitib⁹ duris agiſ ſudi buſve p̃ſtis Oui. xii. met. raptaſq; comis p vim noua nupta p̃henſis Cicero in arato Nã quox ſtirpis tellus amplexa p̃hendit de illis. In

Diphthõ ſulę ionio in magno &c. dictũ ẽ ¶ Diphthõg⁹ eſt duax vocaliũ vi ſu

gus. am retinentiũ in eadẽ ſyllaba cõglutinatio ſiue cõplexio Dico vocali um ,pter i & u cõſonãteis vt iuuo voco. ¶ Subdo vi ſuã retinentiũ ,p pter u liqdũ vt ligua aqua ſuadeo ¶ Addo i eadẽ ſyllaba ,ppter phae tõ qđ tetraſyllabũ eẽ teſtaſ quitilian⁹ li. i. inſtit. orat. dicens adđ varro nẽ. i hoc verſu Quũ te flagrãti deiectũ flumie phaetõ: vitiũ eẽ qđ græ

Phaeton. ci ſynęreſin vocãt nã ſi eẽt ,pſa oratio eaſdem lr̃as enũtiare veris ſylla

bis líceret Male ígit dixit tortellí⁹ phœtõ scribí p œ díphthõgõ qđ patet etiã testímonio veterũ poetaꝝ Marti.li.v. Audaci q̃st⁹ de phaeonte pater horat.iiij.car.ode.xj. Terret ambustus phaeton auaras sap.ẽ venit a phaeno.ȷ.luceo ¶ Díphthõgus dicít duarũ vocalíũ son⁹ a dísbis & phthoggos son⁹ latíni g añ g in n vertũt & dicũt díphthõgos vt angel⁹ ꝑ aggelos. ¶ Sũt aũt díphthongi qb⁹ latíni vtunt̃ æ œ au & eu & in paucis ei atq; í pauciſſimis yí de cęteris gręcoꝝ díphthõgis qb⁹ nõvtimur nihil dicã ¶ Au & eu vti scribunt̃ ita ꝓferũt̃ sic æ & œ in qb⁹ tñ e magis audít a & o obscurí⁹. Ei & yí ꝓferunt̃ pene p ı lõgũ sȝ ignauia & ignorãtia hoíuȝ fecit vt vix qsq; recte sciat díphthõgos ꝓnũcia re: ita soní illaꝝ iã oblitterati sunt. neq; eñ eodẽ mõ ꝓnunciandũ est cedo cuius ꝑteritum cessí: & cædo cuius ꝑteritum cecidi. neq; itẽ eodem modo ęs nomen vt esverbũ. neq; rursum fœlix vt felis: au fœmina vti femur nã quid vtilitatis haberẽt díphthongi sí nõ ꝓferrent̃: neq; enim díphthongi inuẽtæ sunt vt p eas lõgę syllabę a breuib⁹ noscãtur qa sedes: cedo cessí: pedo & alia innumera ꝓducunt̃ sine díphthõgis: debent ígit & scribi & ꝓferri vt nebrissensis mlt̃is docet & Gęor. valla li.xxxi. dicit ãbas vocales in dipthõgis hŕe vocẽ retusam: & sensit id Guaguinus dicẽs Ae & œ forti⁹ vegetiusq; ꝓferi debere. Sed quid dicã de asínis ístis qui ne scribẽdas quidẽ díphthõgos cẽsent: quas ẽt in líbris nõ adeo veterib⁹ semp scribi cõspicimus vt in singulis fere tẽplis & cœnobijs & bybliothecis vídere licet. Mihi certe ois epistola: ois libet sine díphthõgis qd gothicũ saperevidet̃: díphthõgos itaq; ae & œ a veteribus semp scribbeant̃ vt patet ex arcub⁹ triũphalib⁹ & antiquis lapidib⁹ e terra erutis & in numísmatis & ex martialis li.xi. vbi in lupũ iocat̃: q martiali p̃diũ dederat. sȝ adeo exiguũ vt prãdiũ maluísset: hinc iocat̃ poeta festiuíssimus: vñ post mlta dicit. Erasti lupe lŕa sed vna. Nã quo tpe p̃diũ dedísti: Mallẽ tu mihi prãdiũ dedísses. Prædiũ vna lŕa mutata fit prãdiũ ponẽdo scȝ n pro e: ergo in p̃dium teste Martiale ẽ a lŕa: ¶ Au licẽter dięresin in nõnullis patit̃. Catul. verbosa gaudet ven⁹ loquela. phal.est. vt hoc eiusdẽ. Si linguã clauso tenes in ore. in fine hęc díphthõgus nusq; est nisí in laus & fraus nam emaus castelli nomen trísyllabũ est vt recte docet Hermãnus torrentinus.

¶ Eu in principio scribit̃ vt euãder euangelus ꝓpriũviri euãgelium ab eu. i. bonũ & augelus nuncius qđ inepti scribũt evvangeliũ euen⁹ euemon euion euan. Sunt græcíssantes qui volũt hęc efferri quasí scriberet̃ efander efãgeliũ &c. ¶ Reperit̃ in finevt heu. Itẽ pseu⁹ orphe⁹ &c. q ꝓpria sunt oia & ı ipsís dipthõg⁹ diuidit̃ aliqñ e correpta vt orphę⁹ aliqñ e producta vt gryne⁹ Ouí.xí.meta. Cũq; suis gryne⁹ ímanẽ sustulit arã ígnib⁹. Ibidẽ de eodẽ. Figit̃ hĩc duplici gryne⁹ lumía ramo Fruiturq; oculos vbi aũt eus p díphthõghuȝ: vbi eus p duas syllabas legi debȝ: diligẽter poetaꝝ lectiõe díscẽdũ ẽ ¶ Eu dięresin patit̃ ı

Au

Eu.

Heū

heu vt dicit Seruí⁹ in hūc versū Vergilij heu q̄ piguí mī est mihí tau rusī auro: vbi tñalijlegūt he heu alij heuhu. Oe ī fi. nō scribīt iō beroe trisyllabū est ¶ Ei in fine est vt hei: & apd veteres scribebaī ꝑ i longo in datiuis & ablatiuis vt vieis sueis &c. id tortell⁹ notauit in marmoribus & numismatis. Ei in actis pluralib⁹ tertię declinatiōis vbi gtūs in iū desinit vt parteis treis: id video a doctissimis adhuc hodie obseruari: iō & ipse id diligēter custodio. ¶ Yi in paucis vtimur vt harpyia ilí thyia: ea ponā ī i añ a ¶ Ae diuidīt iterdū interposita aspiratōe: vt placet gellio vt a en⁹ ab ęs ahenu⁹ & ahene⁹ Ver. Et luce coruscus ahena. Oui. j. met Tertia post illā⁹ successit ahenea ꝑles. Hor ī epi. Si recte facies hic mur⁹ ahene⁹ esto ¶ Apd veteres mutabaī in aí. iā id exoleuit vt aquai. nepai aulai &c. Lucre. li. i. Ignoraī em̄ q̄ sit natura animai. Si duæ vocales p synęresin coeāt nō est diphthongus vt phæton aureus docet. hoc Lācilotus de hac re multū differēs. ¶ Essem his contēt⁹ ní si indoctissimi hoíes diphthōgos adeo neglexissent: vt etiā rarissimus sit ex elegātioris lrāturę studiosis: q̄ has inuiolatas obseruet. iō q̄q̄ hęc res magís ad orthographiā ꝑtineat opæprecīū putaui eas tradere in his libris qa cōtraria iuxta posita magis elucescūt. Etem̄ q ante scripserunt fere oēs diphthongatata nō diphthongatis anumerauerūt. Igí tur omissis au & eu in qb⁹ rarí⁹ peccaī: solū de æ & œ dicemus ponētes q̄ añ vocales sūt suo ordine post regula de e añ vocales. Quæ vero ante cōsonātes sunt ponētur suo ordine post regulas de E añ cōsonātes in tertio libro tam in medijs q̄ in primis. Nunc duæ tantum regule gnerales declarandæ sunt.

Oe
Ei.

Yi
Ae
Ahenus.
Ahesteus

De æ regulæ generales duæ.

Pręnę vuę

Prima Prę syllada vbicūq; in latinis reperīt etiam si occulta sit cōpositio æ diphthongo notabīt. vt præs prædis præda p̄do p̄dor pręco p̄lum a p̄luendo vt notauit tortelli⁹ p̄sto p̄stolor. Tolluntur pauca quę non ideo corripiunt qa vocalem añ vocalem habeant vt preces p̄cor precium p̄mo vnde pressus pressi interpretor precíæ vuæ Vergi. Purpureę præcię &c: Dicūt deriuari a p̄coquus qa cito maturescūt Præcox tñ diphthongū h3 Calphurni⁹ in secūda ecloga insita p̄cocibus subrepere pśica prunis ¶ Vnicū est gręcū prœtus viri ꝑprium hñs œ diphtongō in syllaba præ. Præsbyter græcū diphthongo caret.

Presbyter

Posterior regula Genitiuus & dtūs singulares: Ntūs & vtūs plurales æ diphthōgo annotant vt musę illę venerādę. sic lecturę ipę istæ quæ hæ eę Quibus addes q̄ nomen etiā singularis numeri hæc cuiuscūq; numeri: Papæ interiectonē vt vęh dolētis aut malū minantis dictionē Nę pro certe & vtiq; asseuerādi aduerbiū sic q̄dam quęnā isthæc &c Aes fæx plębs de quibus alibi dicemus & tñ gñatim de diphthōgis.

¶ Regula quarta de vocali ante vocalem.

Vocalis breuis ante illam manet vsq; latinis.

Vocalis añ vocalē in latinis corripit vt mariꝰ maria lucíꝰ lucia libraria controuersia vicaria caduceus abigeus copia cornucopię lectoria & alia plurima in qbꝰ imperitū vulgꝰ turpissime peccat, Claudianus ad christū saluatorē: Quēq; vtero inclusum marię mox numine viso: virginei tumuere sinꝰ. Prudētius in psycomachia: Nec mea post mariaꝫ potis es pstringere iura. Sidoniꝰ in eucharistico: veni nūc spūs oro pō tificē dicture tuū q pectora priscæ Intrasti mariæ. Baptista mātuanus Ad mariæ thalamos famulā misere siopē, Iuuēcus poeta ab hieronymo multū laudatus: Tūc maiora dehinc idē mādata minister Detulit ād mariæ demissus virginis aures: Iterū claudianꝰ Carpebat teneros maria cū coniuge sopnos. hic est nomen vxoris honorij. Philesphus quoq; in decadibus semp corripit maria mulieris, ppriū vt beatę virginis & sororis moysi. At marias mutat vt est italorum quorundam cognomen. Qđ siquis dicat maria debere produci qa hebræū est: ille nugas egerit: qa nō oē hæbreū penultimā pducit Seduliꝰ. Quis fuit ille nitor marię quū christus ab aluo, pcessit splēdore nouo, Alibi idē author maria semp, pducit in quo eū nō sequmur nec rigā nec aratorē nec petrarchā nec itē alios quotquot produxerūt hoc nomen contra græcos & latinos. Sido. li. epist. viij. Prisco lucia quē dat e senatu versꝰ est phaleucius. Annuit corripiť. Verg. x. Annuit & totū nutu tremefecit olypū Ennius tñ pducit teste Nicolao feretto dicēs in quito annaliū Annuit sese mecū decernere ferro. Tu caue Enniū primꝰ imiteris.

Maria.

Iuuenis ad Hieronym. laudatus.

Lucia.

Vlan

Quinq; exceptiones.

Ni capit r fio produc & nomina quintæ
E seruent longum si prędit i ceu speciei
Anceps ius erit patrio: dic semper alius
Alterius breuio tantum commune sit ohe.
Caius & cai produc: conformia iunge.

Exceptiones sunt quinq;.

Prima exceptio. Fio producitur vbicūq; abest r vt fiebam fiam vbi vero adest r corripitur: vt fieri fierem. hora. ij. car. ode. viij. dente si nigro fieres vel vno Turpior vng ue sap. cū ado. mart. li. vij. Quo posset fieri modo seuere phal. est. ¶ Suffio infio corripiuntur quia a fio lōge disfidēt defiio. & āt confio, pducunť vbi r abest hinc defioculus. i. vnoculus cui oculus defit marti. xij. hinc defioculus & inde lippus phal. est vltima in defioculus cæsuræ licentia, pducitur.

defioculꝰ

Suffio infio

Secunda exceptio. Nomina quintę declinatonis producunt e añ i in gtis datiuisq; si p̄cedat i sicut speciei: secus corripiūt vt fidei rei q̄ tñ lucretius, pduxit nisi mēdosus sit liber, Tu qđ nēo hactenꝰ ausꝰ ē imitari

ne sequaris: ait aũt lucreti⁹ li.i. Prętera rei quę corpora mittere posset Et li.ij. Cuiusvti memoror rei simulacrũ & imago. Idem produxit

Rei.

vocalẽ añ vocalem in dtio ei ab is forte quia veteres (vt Cicero memi nit) duplici ii scripserũt põpeii eii ait quod exuleuit qa ait sp corripiť & sil'iter ei Iuue. Ire viam pergant & eidẽ incumbere sectę Ait autem lucret lib. vi. Sc3 & fluui⁹ qui visus maximus ei Sulpitius legit ei mo nosyllabu3 sic maximus ei est. Priscianus quoq; ait ei dtm̃ natura esse monosyllabũ s3 diresin pati nevideatur eẽ interiectio id probari põt p catullũ ad quinciũ Eripeť ei noli m'to qđ chari⁹ illi est oculis Q uic quid est lucreti⁹ dissyllabo vs⁹ est priore ꝓducta in li. vi. Et manibus nitidũ teneris opus effluit ei.

Alterius.

¶ Tertia exceptio. Pronoia scdę declinatõis & noia hñtia sda3 decli nationem ꝓnominũ variãt i añ us vt vnius illi q̃ in prosa tm̃ ꝓducunť Alius in gtio tm̃ ꝓducit alteri⁹ solũ corripiť. M ataratius dicit soli⁹ ẽt tm̃ ꝓduci Terentianus grãmatic⁹ aus⁹ est alteri⁹ producere (vt priscia nus notauit) i hoc trochaico petrametro catalectico Sescuplos vlynã vincet alteri⁹ singulũ: septẽ sũt pedes dissyllabi & vna syllaba sext⁹ pes spõdę⁹ ẽ qa iãb⁹ esse neqt Tu i hoc terẽtianũ ne imiteris qa iter neote ricos nũerať. Nã añ eũ sillius mart. & cęteri corripuerũt luca. hatpem alterius &c.

Cohe

¶ Quarta exceptio. Ohe interiectio exclamãtis & satiati variať Per sius Auriculis quibus & dicas cute perditus ohe. Marti. in fine quarti libri: Oheiã satis est ohe libelle. phal. ẽ hora. sat. v. li. ii. donec ohe iam est finis hexametri: sũt q idẽ posse fieri in vaha & aha autument: ohe bacchãtis ẽ &tũ magis corripiť vergi. vii. ęne. heu ohe bacche fremẽs hora. dissyllabũ fecit p synaresin li. ii. car. ode. xix. Euohe recentimẽs trepidat metu. vers⁹ est alcaicus dactylicus

¶ Quinta exceptio. Pompei Caistaivultei simileśq; vocatiui ꝓducũť & vbicunq; i cõsonãs in vocalem vertitur vt fit in caius trissyllabo &c. Marti li. ii. Qđ peto da Cai non peto cõsiliũ Et alibi Si donare vocas promittere nec dare Cai. Oui. quarto de ponto Accipe põpei deductum nomen ab illo Debitor est vitę qui tibi sexte suę. Martialis li. iv. ad cõdilũ Peruigil in pluma Caius ecce iacet: sępe i victis. i. manet cõ sonans aut per synaresin ꝓferť hora. dur⁹ ait vultęi: nimis attentusq; videris. ¶ Huic sillius dissyllabũ ꝓduxit aut codex est mendos⁹ in. li. .x. Iuueni (nesi3 tibi longior) huic Et genus & clara memorandũ a vir gine nomen. Papinius corripit dicens Fals⁹ huic pennas & cornua su mere terræ. hũc sęqris. ¶ Nunc de gręcis dicendum.

Caius. Põpeius. Huic

De vocali ante vocalem in gręcis.

Regula gręcorum multa est quam prosa recludet.
Gręcorum quędã producũt añ vocalẽ vt aer latria: quędam corripi-

unt vt sophia.Nō possunt facile vna aliqua regula doceri ideo regu las ꝑ viribus collegim⁹ de græcis & barbaris quas ante me posuit an tonius nebrissensis & alij nonnulli verū eas adeo declarauī & ampli= aui vt iure meas dixero neqꝫ tamen sū vsqꝫ eo temerari⁹ vt hasme cō sumauisse putē ſ3 auxisse dūtaxat qm̄ siqd ex veterib⁹ cōtra me recte afferatur libenter cedam & candide docentem amabo plurimum.

A ante vocalem in græcis & barbaris quibus latini vtuntur. A ante a corripiť vt phraates virī proprium nausicaa alcinoni filia po nit hoc exemplū nebrissensis. Martialis Si mihi nausicaę patrios cō Nausicaa cederet hortos: Alcinoo possem dicere malo meos Baal Sedul. Tunc coluere baal nunc elegere baraba3. ¶Habrahā iueino ꝑduci contra Habrahā nebrissenſē Sido.li.epist.vij. Habrahā sāctis merito sociāde patronis Arator lib ij. deus inquit habraham.est finis versus.

¶A ante e corripitur vt phaetō veluti i regula diphthongorum pro bauim⁹ Aello canis nomen deriuatum ab aella.i.impet⁹: turbo: ꝑcel la: Oui.iij.met. Et cursu fortis aello Est etiā harpyię nomē in eodē li. Aello. Exterruit ales aello Danae persei mater horat.iij.car.ode.xvi. Inclu Danae sam danaen turris a henea Asclep.est. Pasiphae minois vxor Proper Pasiphae li.ii.vobiscū est iope.vobiscū cādida tyro: vobiscū europe nec proba Aedon pasiphae Auso. in epig.me potius clausę subijce pasiphae. Baptista mantuanus Et scelera admisso pasiphaęa boue. ¶Aedon auis ē luſ= cinia philomela non (vt quidā sopniant) musici nomen apud vergilū de cātu sirenū vbide plīb⁹ auib⁹ fit mētio l3 forte metaphoricos mu sicu3 aliquem intellexerit. ait autem vergilius Quodqꝫ leues calami quod suauis cantat aedū Quod lyra qđ cytharę quod moribūd⁹ olor. Seneca ī aga: ramo cātat tristis aedonis vers⁹ ē anapestic⁹ dimeter h3 hic spōdęos duos & dactylos duos: nā sine anapęsto sępe anapęstic⁹ dī vt in li.v. docebo Calphur. ecloga vi. Sivincat a cāthida cornyx vo calē supet si turpis aedona bubo: Aliqui libri hñt turpior: & ita synę= resin patereť: vt apd senecā in octauia redderet aedon cui⁹ pēnas est anapesticus dimeter ex dactylo & tribus spondęis

¶Exceptio aer. Luca.li.i. Aer & longi volueut titana labores. Lucre. Aor li.iiij.ꝑ sinęresin ꝑtulit dicēs. Expirant aerē panaces: absynthia tętra hūc imitat⁹ est Sido. in epithal. polemij dicēs hunc aerē piterqꝫ deos sic autumat ortos Idē fecit in deriuatiuo seu cōpositō Verg. dicēs Fi xerit aeripedē ceruā: vbi milti male putarūt eē ꝑceleumaticū: ſ3 hęc synęresis p̄sertim in primitiuo ē admodū dura: nec facile imitanda: vt neqꝫ illa in eodem epithalamio sidonij. Materiā cunctis creaturis aera credēs: nec illa eiusdē in eucharistico ad Faustū episcopū. Seu te conspicuis gradibus venerabilis arę. Cōcionaturū plębs sędula cir cūsistit: scđs versus est spondaicus. Laertes.

¶Laertes ę. vlyssispī Oui.xiij.met. Nā mihi laertes.pī ē: arcesi⁹ illi. sic

laerte.es vrbs cicilicię: Varrop synęresin dixit O mi laertiade qcquid dicã aut erit aut nõ. Apd. Hora. scdo sermonũ dicit O laertiade &c.

Michael. ¶Michael. propriũ angeli & hominis. Valerius flacc⁹ poeta elegantissimus ad quẽ Martialis sępius scribit: is in quãin lib. sexto argonauticorũ ait: hic & odoratus flagranti crine michael: vbi michael nomẽ est vni⁹ caspiadarũ q dicunt esse iudęi. Antonius mancinell⁹: Augur romulidas inter celebrande Michael. Idẽ doc3 Antonius nebrissensis dicendũ esse de cæteris in ael propter authoritatem Flacci: vt Raphael Israel &c. Adducam ego plura testimõia: Lactanti⁹ firmian⁹ Israel tu rex dauidis & inclyta proles. Male addiderunt indocti hoies verbũ es qa sensuinõ est necessarium: nec in emẽdatis codicibus hẽtur. hoc notauit bebelius: nam ego lõgo tpe lactantiu3 nõ vidi nisi in papinium Sedulius li. iij. Quia non dormitat in ęuum Qui regit israel nec⁹ prorsus dormiet vnq̃ In eodem libro. Sed domus israel quia necdum nomie gẽtes auxerat Fortunat⁹ Israeliticos iussit ad esse viros: s3 hic errauit in syllaba si. quã male corripuit Israel. reliquos floreat añ gen⁹ hũc poetã ne vt vilẽ aliquẽ contẽnas. Fuit em añ tẽpus beati Hieronymi vt ex petro crinito disces. Prudẽti⁹ i psycõmachia. Non aliter cecinit respectãs victor hiantẽ: israel Rabiẽ &c. Arator sẽp synæresi vsus est: vt Israel dicta tenet. Caue imiteris nisi forsitan rarissime Iuuẽc⁹ male corripuit vt plura alia dicẽs. Tũ primũ iusto cõcurrit nathanaeli Ide3 Israelitarũ cumuletę gloria gentis: sed hicsinę resin esse malimne tãtus poeta dicatur etiamtertiã syllabã corripusse. Sidoni⁹ quoq3 nimis licenter corripuit: etiã vltimã syllabã dicẽs in eu charistico rapiens quum tympana siccus israel appẽsi per cõcaua gurgitis iret Aggeribus vallatus aquę in eodem Nec secus intremui q̃ si me forte rebeccę Israel aut Samuel crinit⁹ duceret ãnæ: s3 iuuare posset hunc synęresis vt in aerem creaturis concionaturũ quã nos vitabim⁹ Per hęc deceptus est philelphus in nona septimę dicẽs. Petructus michael Romanę gloria senæ. & meus iste gin⁹: Et desideri⁹ Herasmus in his sapphicis Porro tu primas tibi vendicato Carminis pętes Michael beate Proxime primis Raphael canere. sic (si recte memini) Politian⁹ plurescq3 doctissimi viri a quib⁹ tantũ me in doctrina ab eẽ fateor quãtũ ab philosopho aut summo oratore abest: holitor: verũtamẽ Sępe ẽt est holitor verba opportũa locut⁹. Nõ ferãt itaq3 excellentissimi viri egre se in nõnull'a despauteriolo famulo suo reprehẽdi: nãminime resputissent (vt opinor) authoritatẽ elegãt issimi Valerij flacci si animaduertissent.

In ael nomina. Israel. Venãtius honorius.

A ante i corripitur. vt naim vrbs in sedulio. Thebais phocai s naid⁹ viri punici nomẽ in prio li. sillij. Iudaicus apd Iuuenalẽ & alios Cayster cũ y greco nã iu his libris vbicũq3 dico. i. corripi vel produci intelige tã de i latino q̃ de y greco. I. latinũ dicim⁹ qa ĩ pure latino alio y.

nō vtimur ſꝫ de his in orthographia diſſeremus fauēte chriſto. Saïs proprium nomē mineruę & cuiuſdā vrbis cuius incolę ſaitę dicūtur. Propertius li.iȷ. Mercurioq; ſais fertur.bœbæidos vndis Virgineum primo cōpoſuiſſe latus. Saïs

Exceptio.achaia regio græcię vnde achaicus & achaïs idis & achę achaia & achiu. Paris ad .Helenā Ah quoties dices q̄ paup achaia nr̄a eſt Oui.v.met. Pars ego nympharū q̄ ſūt in achaide dixit. Producunt ꝙs veteres gti & dti in ai ſiue latini ſiue greci vt animai aulai terrai frugiferai &c. Honolaides vide menœceus. E. ante N.

¶Laïs idis mulieris proprīū Properti:Non ita complebāt ephyręę laidos ędes. ¶Laicus ſimiliter ꝓducit ga a laos.i.populus & laï viri ꝓprium q; aliquādo diſſyllabū inuenitur. Laïs

¶Naïs idis fluminis nympha q̄ etiā naïas dicit Verg.. Cādida naïs: hexametri finis eſt quoq; fluuij nc mę q e tauro naïces i pōtū mergit. naïs

¶Panchaia regio arabiæ Verg.li.ij. Gæor totaq; thuriferis pāchaia pinguis arenis. Panchaia

¶Taïget cū y græco mōtis nomē Lu.li.iiij. Gelidiq; iculta inuētus taygeti. ¶Taygete es vel taygeta æ cū y agenoris filia:&vna pleiadū Oui.li.iiij.faſt maïan & electran taygetenq; iouī. Thaïs mulieris pro priū marti.li.iij.Thaïda quit amat &c. ¶Traici a thracia. Boetius li.iij.Ode.xij. Vates thraicius gēmēsverſ eſt glyconic trimeter. Taygeti. Taygete. Thaïs. Thraici.

¶A ante o producitur vt aon laocoō amithaōmachaō chaō didyma on imaon parthon lycaon. laomedon &c. Oui.in primo met. Notus feritate lycaon. Teſtimonia facile occurrent q; ſi ea multū deſyderes ex neſtore petito:is abūde ſatiſfaciet.

¶Exceptio.aglaodos canis nomē dict q;ſplendidos dētes haberet: nā a glaos ſplendid eſt & odus dēs Oui.iij.met. Labros & a glaodos & acutæ vocis hylactor.hic forte non iepte legerē agriodos teſte regio q agreſti& feroci dēte interptari pōt:agrios nāq; agreſtis feroxq; dicit. Aglaophon pictoris nomen. aglaodos.

¶Chaos.oim rerum cōfugio. Oui.i.met.quē dixere. Chaos

¶Gabaon Sedal li.i.Sol.ſtetit ad gabaō. Eſt vrbs iudęę Guaguin tamen producit tu,corripe. Gabaon

¶Laodocus viri ꝓpriū Vale.flac.li.i.Nitit hinc talaus fratriſq; laodocus vrget remo terga ſui. Laodoce tñ mulieris nomen ꝓducit correpta ſecunda in epiſtola eius ad Læandrum. Laodoc. Pharaon.

¶Pharaon rex ægyptivariatur:ſed doctior eſt a quo corripit q̄ aquo producitur quod alios non animaduertiſſe vehemēter miror. Arator li.ii. Nec iam ſua iura pharaon ægyptuſq; tenet. In eodē Quē vinxerat añ pharaō Claudian adaiacobū magiſtrū eqtū. Sic quict ferox Gelidū tranauerit iſtrū mergat:volucres ceu Pharaonis eq ¶Phaon iuuenis a ſappho poetide impatienter amatus:Mart.li.x.Durus Sul

pitiam phaon amaret Phal·est Ouidi⁹ in epistola Sapph⁹. Arua pha on celebrat diuersa thyphoidos ætnæ. Ideo nō imitabor Heraſmum dicentem Pharaon equoreas Venerem trāsuexerisvndas.

Aonia ¶Aonia pro hannonia gallię regiōe corripitur a petrarcha in epist. li.j. dicente Proxima puluereo strepit ois aonia cāpo. at aonia ab aō aonis: vnde aonides musæ producitur Ouidi⁹ Separat aonios actæis phocis ab aruis.

Archela⁹. Nicolaus proteſila⁹ A ante u producitur vt amphiaraus archelaus q̄uis Guaguinus corripuit: Nicolaus cōtra ineptulos quosdaȝ. Nā eiusdē originis sunt cū menelaus proteſilaus: dicunt nāq; aliaos. i. popul⁹ Oui. in epist. Laodamię. Bella gerant alij proteſilaus amet. Idem alibi Redde parin no bis helenaȝ menelaus habebit. Guaguin⁹ hic patrē illudit dextrā mē titus esau Iuuēcus. Inde capharnaū gradiēs puenit ad oras. Seduli⁹ li. iiij. Iāq; capharnaę synagogā intrauerat vrbis. Nomē est vrbis iudęæ.

Esau Chaphar naum. ¶Exceptio danaus, ppriū viri vñ greci dicūt danai. Vergi. lib. æne. ij

Danaus Quicqd. i. timeo danaos & dona ferentes.

œnoma⁹. ¶Oenomaus hippodamię pater Papi li. i. theb. Illic mauortius axis œnomai.

¶Talaus propriu viri. vide a ante o Laodocus.

E æ. atq; œ. ante vocalem.

Aegea ¶Ante a producit vt calliopea Deiopea penelopea cytherea & multa alia q̄ græce p ei diphtbongō scribunt aut p ʜ ita quā in e longā plęrūq; vertim⁹ Verg. Orphi caliopea: lino formosus apollo: dicimus etiā calliope penelope &c. ¶Aegea via in naui teste Pōpeio sic dicta q⁹ in eo maxię q̄q; res agi solebāt Lucilli⁹ Multa foro ponēs ageaq; longa repleť. Cōtra primitiui naturā ꝓducit primā siue sit ab ago latino siue ab ago græco. i. duco: vñ est agoge

Pareas q̄ primā corripere in medijs A añ g ꝓbabo contra plures. ¶Pareas

Oreas sine aspiratione teste oibono in illud Lucani lib. ix. Et cōtent⁹ iter cauda sulcare pareas: serpētis nomen est. Oreas adis montis nympha ab oros. i. mōs Vergi. ænei. i. hinc atq; hinc glomerant oreades: illa pharetram fert humero. Errauit in hoc vt in multis petrarcha dicēs in. iij. aphricę Oreades faunique leues satyriq; frequētes plaudebāt. Produc itē cētaurea panacrea althea galathea euplea &c. ¶Ardea corri. vt trabea cōtra indoctissimos quosdā aliter p̄cipiētes: sūt em̄ latia Verg.

Ardea Trabea Geor. i. Altā suprauolat ardea nubē. nomē auis dicta q⁹ ardua petat. Est etiā italię oppidū. Oui. ij. fast. Cingit iterea Romanis ardea signis Iuue. fast. viij. Ancilla natus trabeā & diadema quirini: Et faces meruit regum.

Exceptiones tres.

¶Prima. acti in ea ab eus fere e corripiūt Oui. vi. met. artificē medijs immittā terea flāmis. Nō nūq; tñ ꝓducat q̄ tñ in sol' inuētis faciēdū ē

Verg.iij.ęne.Idomenea ducē deſertaq; littora cretę.Idē ęne.j.Iſionea petit dextra lęuaq; ſereſtum:hęc variatio accidit teſte Serui. q; gręca lingua quituplex ēvtpote Aeolica ionica:dorica:attica:cōis:nec corripiť ſolū e añ a in actō nois i eus:ſ3 ēt añ i &o & u in cæteris obliqs quā tū ego notare potuivt tydei tydeos tydeo tydeū. Oui.in ibin. Tantalides tu ſis tute reiq; puer.K.tere⁹ primā cor.Hora.j.car.ode.vj.nec curſus duplices per mare vlyſſei.Et ode.xxiiij. Qđ ſi thraicio blādius or pheo verſi ſūt aſclepiadęi:ergo in ntō etiā dim⁹ vlyſſe⁹ achille⁹.Sido. in ppētico Calcat pirithoūq; theſeūq; phal.ē Martialis:Flet philomela nephas inceſti tereos & q̄ Muta puella fuit garrula fertur auis Oui. in ibin. Strymoniæ matres orpheon eſſe rate.

domenea

Tereus

¶Scda thea.i.dea corri.vt dorothea leucothea declarabūť in e añ ustn galathea & amalthea ꝓducunť vt malo me galathea petit.&c.

Aeneas.

¶Tertia. Aeneas viri ꝓpriū in actis aplicis corri.teſte valla i Matthęum Aeneas vero viri troiani ꝓpriū ꝓducit.Vergi. Aeneas aſſū: hinc tn ęneades patronymicū maſculini gnis inuenio ſemp corri.Sūt autē ęneade Romani lucre.li.j.Aeneadū genitrix hoiz diuūq; voluptas.Alma ven⁹;Ver:Quos cōtra æneadæ bello fecere ꝓphanos.Sic alij oēs nec inficior tn poſſe ꝓduci.Arator ęneas viri aplici nomē ꝓduxit ſed in plurib⁹ p̄cipue ꝓpriis hallucinari videť:iō amplector vallę ſniam.

Aeneadę

Albunea.

¶Albunea mōtis & fontis ꝓpriū hic ab aliq̄b⁹ incipiť nō ſatis apte ſi Seruio credimus q̄ vult latinū eē & nomē in albo recepiſſe Verg.ęne. vij.Lucoſq; ſubacta Cōtulit albunea:nemorū q̄ maxia ſacro fonte sonat. ¶Andreas lz iuuēcus & alij multi ꝓduxerint vultvalla corripi in Matthæū. ¶Artocrea & ſiquid ſile ſit.Perſius. Oleū atrocreaſq; popello largior an probiles.Antheas:Reate.is oppidi nomen.

Andreas.

Artocrea

Baleares.

¶Balearis populi hiſpanię fundæ iaciēdæ pitiſſimi a ballin.i. iacio correptiōis gratia vno.l.extrito vel a baleo.Herculis comite ibi relicto.Siluius libro tertio.Feruida bella ferēs balearis & alite plumbo.

Bareas

Boreas

Bractea

¶Bareas viri ꝓprium in.iij.ſat.Iu.boreas vētus Verg.Hic tn boreę Broteas Bractea Verg.li.vi.ęne.Ilice ſic leni crepitabat bractea vēto. ¶Broteas ꝓpriū viri Oui.v.met.hic gemini ffes Broteaſq; & cęſtib⁹ hāmō ¶Carneades viri ꝓpriū videbis in a añ d Cleāthes Perſi⁹ Fruge cleā thęa &c. ¶Cleadas viri ꝓpriū Sil.li.vij.Gens cadini cleadas.devnico hic gēs diciť Clearch⁹ vt cleāthes & q̄cq̄ da cleos.i.glia deriuaťvtrūq; eſt philoſophi ꝓpriū.Chorea variať lz gręce p ei dipht.ſcribať. Prope.li.ij.Protin⁹ & nuda choreas imitabere ſura vergi.vj.ęne.Pars pedib⁹ plaudūt choreas & carmina dicūt Oui.viij.met.Immemores noſtri feſtas duxere choreas ¶Cyaneę videbis in i ante a Cochlea.

Carneades

Cleāthes

Cleadas.

Clearch⁹

Chorea

¶Idea teſte valla in acta apoſtolica corripiť licz neotericoꝝ plæriq; ꝓduxerint qb⁹ nimiſq̄ libēter aſſentiť cōtra vallā calepi. ſcribiť gręce ει Δεα cū ei dipht. in prīa ſyllaba & e tenui ſiue breui in ſcda ſyllaba.

Idea.

¶Leander siue leandr⁹ viri ꝓpriũ sũt qui dicãt variari propter autho
ritatem phílelphi dicentis in sexta hecatosticha decadis nonę Mox
appulsa fores nec eñ cessisse leandro gaudeat &c. Verũ quia phílel⸗
phus in pluribus a veterum institutis defecit.putam⁹:hoc nomen tã
Larchus tũ ꝓduci Oui.iij.de arte sæpe tua poteras leãdre carere puella Trana
bas aim nosſetvt illatuuꝫ.Marti.Quũ peteret dulces audax Leandr⁹
amores ¶Learchus Inous filius Sta.iij.theb.Semianimẽ heu lęto re
Lea ferens clamore learchum ¶Lea siue Leæna Oui.quarto met.vt lea
Leæna. sæua sitim multa cõpescuit vnda Vergi.Torua lęna lupum sequitur
¶Malea laconiæ promontoriũ variatur licet græce per ei diphthon
Malea gon scribatur Luca.lib.vi.Et ratibus lõge flexũ donare maleæ Idẽ.li.
ix.Dorida tũc maleãq; & apertã tęnaron vmbris.Papi.theb.lib.Atri
pit extemplo maleę de valle resurgẽs:Notũ iter ad thebas. ¶Mele
ager vl'gr⁹ viri propriũ Oui.vitj.meta q̃uis meleagron haberet.
¶Magaleaoppidi nomẽ a Idũt:nõnulli mihi testimoniũ nõ occurrit
meleager ¶Nealces viri propriũ Ver.x.æne.deiscit atronium sali⁹ :saliũq; ne
alces siqd fiat a neos.i.nouus corripiaꝛ vt neapolis nearchus ¶Neæ⸗
ra mulieris proprium Ver.ipse neęrãdũ fouet ¶Nemea vl'nemee es
vrbs & sylua Ver.Et vastũ nemeę sub rupe leonẽ Marti.Non mara⸗
Nealces. thon taurũ nemee frondosa leonẽ/Mataratius putauit variari ꝓpter
hoc dictũ lucani:nemęi pectora mõstri sed fallit qa legendũ ẽ p quat
Neæra tuor syllabas nemeęi pectora monstri:nã possessiuum in ęus excedit
Nemea. primitiuũ saltẽ vna syllaba vt acta acteus creta creteus sic nemea ne⸗
meę⁹ Oui.ix.met.his elisa iacet moles nemeæa lacertis.aliqñ tñ synę
resinpatit Sil.xiiij.Nõ frũdosis morguentia cãpis Abstinuit marte in
Nemeæ⁹ fido comitata nemæis.Itaq; semper corripiemus licet videaꝛ produ
ci(nisi mendos⁹ sit liber)apd senecã in hercule œthæo vbi hoc ẽ ana⸗
pęsticũ dimettumiuga spartes nemeęq; sonent:puto legendũ nemeę
ętetra syllabum nesin primitiuo etiam prima dicatur variari qd nẽo
adhuc notauit.
¶Oceanus maris deus & ips mare lectũ est in neutro oceanũ Est ẽt
viri proprium Mart.Et q̃reris si te suscitat oceanus.
Nceanus ¶Platea variaꝛ lꝫgręce scribatur per ei diphthongõ horat.li.ii.epist.
Plures sunt plateæ nihil vt meditantib⁹ obstet Catul.ad aureliũ Nõ
Platea dico:a ppõ nihil veremur:Istos qui in platea modo huc modo illuc.
Platęæ In re prętereunt sua occupati phal.sunt:ꝓductionis nõ occurrit mihi
testimoniũ aliđ q̃ grãmaticorũ significat aũt viam lationẽ &c. At pla
Platea tæę oppidi Bœotiæ ꝓpriũ cũ ę diphthongo scribiꝛ testib⁹ Tortellio
& Guarino & dicit sine singulari numero plateę arum:vnde platęen
ses pp'li.papi.tertio theb.vlgiles arsisse platæas.Marti li.quarto.Et
ferro plateam suo sonãtem phal.est nõ de oppido Bœotiæ .sed celti
Rhõphea beriæ loquit.ideo sñ diphthongo scribatur.
¶Rhomphea licet gręce per ei diphthongon scribatur:ĩuenit corri

pi. Valeriꝰ flaccꝰ libro sexto Acquaq; nec ferro breuior nec thŏphea igno. Baptista mantuanus. quã gens aduersos ferat thŏphea cohortes. Est gladij species. Rhea saturni vxor papi. Achil. primo. Sic sub matre rhea. Pro matre auentini producitur. Vergilius septimo æneidos. Collis aduentini sylua quem rhea sacerdos furtiuum partu sub luminis edidit auras. Rhea.

¶ Tegea vnde tegęꝰ & tegeaticus Papi. Non tegea: nõ ipsa deo vocat alite fœlix cyllene. &c. oppidi nomẽ ẽ. ¶ Theano us vt clio us: mulieris proprių. Ver. x. a ne. Quẽ nocte theano. In lucẽ genitori amico dedit. ¶ Theanum oppidi nomẽ in prima epistola Horatij. Cras ferramenta theanum tolletis fabri. ¶ Theatrum amphithreatrum. Vergilius. Alta theatri &c. Thearus. Tegea Theano Theanus

¶ Ae añ a Acacꝰ pelei pater Achillis auꝰ vñaeacides est peleꝰ vł achilles vel pyrrhꝰ &c. ¶ Aeas ęntis epiri fluuiꝰ ponitur in i ante u sperchius. ¶ Aea insula iuxta phasin fluuium nomen est dissyllabũ: ideo male dixit. Georgius valla placentinus ęæa pro insula habere ae añ ae quod verum nõ ẽ de primitiuo: sed bene de deriuatiuo æęus vnde circe dr ęęa Valerius flaccꝰ libro sexto. Illinc iuratos in se trahit ęa barnas. I dẽ libro quinto debitus ęęis dux thessalꝰ appulit oris. ¶ Anapæa auis q̃daꝫ ¶ Astræa iustitia astræi filia ¶ Astypalęa vna cycladõ Aestypale es est in ea insula vrbs ¶ Aulęaorũ velamina picturis intexta. Horatius. Si plausoris eges aulęa manentis & vsq; sessuri &c. Alio nomine dicuntur peripetasmata & peristromata. ¶ Artachęas. pprium viri cũ ch aspirato in tertia teste Tortellio. Ae ante a Aeacus aeas Aea Anapęa. Astręa astypalęa Aulæa. arthaceas

¶ Cęa isula in mari ęgęo a cęo gigantæ dicta testis ẽ Tortellius vide œ ante u cœus: Camelęa herba teste Guarino. ¶ Carthęa vrbis. p prium. Cressęa regio macedonię Cittęa vrbis nomẽ. ¶ Diceavrbis nomen. ¶ Dicæarchus iustus priceps. dicæos id est iustusarchos id est priceps est philosophi nomen. ¶ Dicęarchia vrbis nomen. Quidaꝫ tamẽ scripserunt cum ae diphthongo in penultima dicarchæa Sido. Nanq; dicarchęę translatꝰ puluis arenę. Cęa Camelæa Carthea. Cressæa. Cyttęa. Diceą

¶ Elęa vrbs lucaniæ q̃ etiam hela dicebatur: hinc patrium nomẽ elęas atis. vt arpinas aquinas vt ꝫeno & parmenides eleates fuer unt. erythręa insula. diceęrachꝰ diceęarchia

¶ Galilęa iudęę regio hinc gallięus a um. Gęa id est terra q̃ etiam gedicit vnde sine diphthong. georgica & geometra teste Guarino & tortellio. quibus nõ credo vt in ae añ o videbis. elęa Galilæa. Gęa

¶ Hylea cum y græco scithiæ vrbs teste tortellio Hylæa

¶ Iudęa Luca. libro secũdo. Capadoces mea signa timẽt & dedita sacris incerti iudæa dei. Omnibonus inquit immo tu incertum deũ colis insane poeta. Nã iudęi vnũ deũ verum solumq; colebant. Iudęa.

¶ Lethęa mulieris proprium. Lilæa duarum vrbium nomen Papi. Lethęa. lilęa

Meãder, theba.vij.Coriciũq; nemus ꝓpellẽtemq; lilæam.

¶Meander vel mędrus męoniæ fluuius.Oui.ix.met.nõ secus ac liqdis phiygius mæãder in vndis.Est ita sinuosus flexibus vt sæpe creMeãdrus datur ad fontem reuerti.hinc obliqtates oẽs meãdros veteres appellarunt Cicero in pisonẽ.Scio quos tu mæãdros q̃siuisti.Est etiam pi-Margæa. cturæ genus qđ festus neutro genere męãdrum declinat a similitudiMaræa ne mæãdri.Vergi.Quã plurima circũ purpura mæãdro duplici meliMelibœa bœa cucurrit Mæander etiam est iudęæ mons.

Nęę. ¶Margęa fons.Maræa & melitæa vrbs.

Nylęa. ¶Nęæ.i.fullones quia olim a veteribus græcis oĩa fere opera elana

Pęan. nęæ dicebantur.hoc dicit nestor.Nylęa vrbis nomen.

phęax. ¶Pæan apollo & illius ac cuiusq; dei laus:Iu.Parce p̃cor pæan & tu

petręa. depone sagittas Vergi.vj.ęne.Vescẽtes lætũq; choro pæana canẽtes.

pergea. Nec hꝫ vt inepti docuerũt in gtõ pęãtis.¶Phęax corcyrę ppĩis:regio

platęę. ipa phęacia ẽ:hinc phęacꝰa.ũ.& phęaciꝰ a.ũ.Iu.sat.xv.Tãvacui capi

Propylęa tis ppĩm phæaca putauit.propt.lib.iij. Nec mea phæacas ęquãt po-

Scęę maria syluas:petrarcha primã syllabã indocte corripuit ecloga decima.Phyax cũ y græco corripitur. Ouidiꝰ q̃rto de põto.Nec vincet cy clops sæuum feritate phyacẽ.Petræa nymphæ nomen.Pergęa diana

œ ante a. a pga oppido.¶Platęęvide e ante a platea.¶Propylæa.i.vestibulũ.

Alphsi- ¶Scęę:illi quędam portę fuerunt.

bœa. Oe Ante a Alphesibœa proprium mulieris ab alpho.i.inuenio qua

melibœa si bouem inueniens.Eiusdem originis ex secunda parte bus.i.bos al-

Eribœa. phesibœus melibœus melibœa etiam vrbis nomen.Eribœa ꝓpriusEubœa mulieris:vt sthenobœa.¶Eubœa vnde euboicus a.um.

stenebœa ¶Dianœa figura quędam & mens siue intellectus.

Dianœa. ¶Hyrœades cum y græco ꝓpriũ virí.¶Homonœa ꝓpriũ mulieris

hyrœades interp̃tat cõcordia.hoc videbis in o ante m.Addit nestor qđ p̃positũ

homõœa oportuit Gonorrhœa cũ vnico n & duplicato rr.interp̃tat semẽ fluẽs: nã gonos semẽ ẽ:rhoe fluxꝰ:gonos etiã filiꝰ vñ ãtigonꝰ chrysogonus.

¶Oeagrus pater orphei:vnde œagrius a.um.vt œagrius hemus.

¶Pœas antis pater philoctetæ nec desinit in an vt quidã falso docue

runt.hinc pœãtius dicitur ipe philoctetes.Ouidius.Pœne decem to-

pœas. tis aluit pœãtius annis.¶Phoronœa.i.sapiẽtia aut prudẽtia ¶Phlœ

phronœ. as proprium viri.vide o ante.c.ochus.

phorõœa

phlœas

E ante e

EAnte e corripitur vt nemee.es:Non est autem bonum exẽplum leæna quod dat nebrissensis: quia habet e añ æ diphthongon:nec bonum exemplum est eetion in quo peccauit alius quia producit e ante e vt iamiamvidebis.

Exceptio.Eetion Andromaches patet:qui apud cilicię thebas imperauit: Ouidius quarto fastorum:rhœteumq; capax figæaq; litto-

ra transit. Et tenēdoveteres eetionis opes. Idē duodecimo metamor. Etionęas impleui senguine thebas. Male quidā excipiunt. ęęa & tisęe quia primus habet diphthongon ante diphthongon si sit deriuatiuum vt diximus: secūdū habet ae diphthongon ante e Vidi ęetion impressum cuz ae diphthonho sedvitiose (vt opinor) quia nec tortel lius: nec nestor nec guarinꝰ nec placētinus p̄cepit & Calepinꝰ in litte ra e ponit eetion. Eetion

¶Ae ante e. Aeeta colchorum rex dicitur quoqꝫ ęetes. ę. pater fuit medeę vnde ip̄a ęetias appellatur: Dictio est ęeta trisyllaba vt docet Gęorgius valla: Medea iasoni. Accipit hospitio iuuenes ęeta pelasgos. sed quia græci interdum diphthongon antevocalem corripiunt: ideo (vt notauit diligentissimus grammaticus Nicolaus ferettꝰ) Prima in ęeta nōnunq̄ corripitur: qđ rarissime imitabimur. Hipsiphile iasoni: nō hęc ęsonides sz filia phasisęetę. Aurea phryxęę terga reuul sis ouis. Multi (inter quos est volscꝰ epistolaruz ouidianarum ęnarrator) legunt per o oete sed male vt ait ferettus. Ego autē longe aliter sentio: legendum scilicet esse phasias patronomycum a phasis ,pmedea & ęetæ dissyllabū: non per suaz naturā sed per synæresin: sic filia phasias æetę: nam hāc sinęresin idem nomen alibi patitur: vt apud eundem septimo met. Dissimile mq; animum subijt pater ęeta relict. Vergiliꝰ aut alius in obitu mecœnatis: viscera dissecti mutauit arietis agni. Aeetias & succis omne perita suis. Aliter Ouidi. septimo met. cōcipit iterea validos æetias ignes. sicī valerio flacco æeta æetis idis & ęetius a um. vbi autem synæresis est puto dictiones integre scribendas vti alueus aluearia aureus &c. Ae ante e Aeeta. Nisęe.

¶Nisæe cū i in prima vel nesęe cū e in prīa syllaba teste nestore genitiuo nisæes nymphæ nomē Ver. nisæe spioqꝫ thaliaqꝫ cymodoceqꝫ.

EAnte i proponitur vt deiopea deiphobe deiphobꝰ deida mia deianira theia cybeleius phœbeius priameiꝰ perseiꝰ & similia possessiua: vbi diphthōgus soluitur: vt in elegeia calliopeia. testimōia plurima citat nestor q̄ vt iuentu facillima omitto paucis cōtentus ad alia q̄ ille non dixit properās Ausoni in epigrammatis Vincas cumanam tu quoqꝫ deiphoben. Propertius libro quarto Territa vicinas theia clamat aquas. Luca. In medijs echinieis aquis Vergi. ij. Geor. Quid memorādū ęquebaccheia dona tulerunt &. iij. æne. O fœlix vna ante alias priameia virgo. Persiꝰ i p̄factione Cātare credas pegaseium melos Scazon ē. Oui. ix. met. neqꝫ ad huc steneleius iras Soluerat eurystheꝰ & lib. x. Hāc simul & legē rhodopeius accipit orpheus. Ibidē Cybeleius atys. Ibidem. megareiꝰ heros Ibidem cynereius heros Talia facile plurima inuenies. E ante i possessiua in eius Aeneis.

¶Exceptio. Aeneis variatur papi. in fine xii. thebaidos viue precor nec tu diuinam ęneida tenta Oui. in. ij. trist. Et tamen ille tuę fœlix

æneidos author Contulit in tyrios armavirumq; thoros. Idem in.iij. de ponto. Aeneidos vati grãde tulliſſet opus & in.ij.triſtiu3 ſũpſerit

Nereis. eneidẽ/genitrix vbi prima reqret Aeneadũ genitrix vñ ſit almaven⁹. ¶Nereis variatur nec poterit quiſq; ad ſynęreſin recurrerevt foſitã in æneis & æneades faceret Oui.xi.met.S3 memor admiſſi nereida colligit orbã.& lib.xiij.diſcedũt placidiſq; natant nereides vndis.Papin. ix.theb.Qualiter iſthmiaco nondũ nereida portu Leucothoen planxiſſe ferunt:ſed ſatis de productiõe in q̃ nemo dubitauit Vergi.v.ęne. nereidũ phorciq; chorus Papi.ix.theb. Nereidũ miſerata choros. ſic idem alibi ſæpe Sil.lib.iij.Eluit oĩs ab antris nereidũ chorus & ſueto certamine nãdi Cãdida pſpicuo cõuertunt brachia põto.Sido.in burgo.Nereidu3 chorus alme doce.vocatiuus eſt chorus.Claudia.in p̃fatione ſecunda lib.contra Eutropium:Sed vereor teneant ne te tritones in alto laſciuas doctum fallere nereidas Ouidius lib. primo met. Nereides ſyluaſq; tenẽt delphines & altis Incurſant ramis. Idem lib. xi.Nereis ingreditur conſueta cubilia fluctu & lib.xiij.metamor. Nerei te vereor tua fulmine ſæuior ira eſt.hęc eo diligẽtius collegivt manifeſto cõfutarem quorũdam opinionẽ dicentiũ martialẽ nereis p̃ter aliorum morem corripuiſſe in epigrãmate.xxvij.Luſit nereidum do

Neippe cilischorus ęquore toto ¶Neippe/es.mulieris nomen valeri⁹flacc⁹li.

Ae ante i. vi.In labẽtis eq tẽdẽtẽ frena neipẽ ¶Pyreic⁹ pictoris nomẽ vide.i.añt

¶Ae ante i Barcęi populi nomen vt ſabęi derſęi deruſęi chariandęi. Chidnęi mipſęi Thamanęi q̃ ſingulariter in æus deſinũt licet q̃dã ſingulariter raro inueniãtur ſic rhipęi videbis hæc in Tortellio.

¶Cęyx cum y gręco halcyones maritus.

Cæyx. ¶Oe ante i onomatopœia.i.nominis fictio vt balo mugio hinnio ab

Oe ante i onoma atos.i.nomẽ & pœeo.i. ngo pœia fictio proſopopœia.i.pſonę fictio:proſopõ perſonam dicimus.

Oenoma topœia.

E ante o. Deois. AAnte o corripitur.male itaq; dicit in lib.maccabęoꝝ petr⁹ riga Quẽ iam cleopatre lęſerat intus amor.

¶Exceptio Deois idis nymphæ nomẽ Auſonius ad Theonẽ.Vrgineasinter choreas deoida raptã Suſtulit emerſus ſtygiſfornacib⁹horchus Ouid.vi.met.Aureus vt danaen aſopida luſerit ignis mnemoſy

Eos eous heosheo⁹ nem paſtor:variuſq; deoida ſerpens Ergo rectius corripitur. ¶Eos.i.aurora vnde eous productis prima & ſecũda.i.oriẽs ſiue orientalis græce ſcribit per ita quam litteã in e longã vertimus:dicimuſq; adiectiue eous a.um.Atheos cũ aſpiratiõe eſt lux & oriẽs.hinc heſperus & heous.i.orientalis vtrunq; eſt apud ,ppertium libro.ii. Siue illã heſperiis ſiue illã oſtẽdet heois:Vret &eoos:vret & heſperios.hic

Ethneon. liquet hęc nõ ſignificatione differre ſed quãtitate ¶Ethneon oppidi nomen vidi hic a quibuſdam exceptum.

¶Gedeonvnus iudicum israel variaſ.Sidoni⁹ in eucharistico. Inficiensq; dehinc nō tacto vellere terram Firmasti gedeona tubis inserte canoris.Baptista mātuanus in scdo marianę. Velleraq; & siccos magni gedeonis imbres.nequirēt hi duo magis aduersari.verum quum videamvtrūq; sępicule in ꝓpriis pręsertim a veteribus deficere & inter christianos.vterq; magnus est:neutrum refellendum putaui. Gedeon.

¶Lageos vitis genus& hęrba quędā leporaria a lagos.i.lepus vergi. in secundo Gęor.Et passo pythia vtilior:tenuisq; lageos.

Ae ante o.Acteon viri propriuꝫ Oui.libro tertio metamor. Ac velut absentem certatim actęona clamāt petrarcha vti in plurimis& hic erauit dicens in lib tertio epist. Aut indignitatem acteoni spectare diana ¶Aegeon gigas qui etiam briareus per trisſyllabuꝫ dicit. Stat. audierat duos laxātem ægæona nexus Oui.met.ii. Aegæona suis immania terga lacertis ¶Alcmęon philosophi nomē. ¶Aeol⁹ vētoruꝫ rex Aeola illi⁹ filia ¶Aelia regio ¶Aeoliæ insulæ Vergi. Aeoliā venit &c. Aeole nāq; tibi &c. ¶Aeon græcum nos æuū dicimus. ¶Arę os vel aręus centauri nomen in.xij.met. Ae ante o Acteon. Aegæon. Alcmęon Aeolus Aeon Aræus

¶Gęon.i.nilus ¶Gæorgius nomen viri proprium qđ neotericoruꝫ quidā variauerunt q̄ recte ipsi viderint:Ego ꝓducenduꝫ tantūmodo censeo interꝑtatur colonus a gęa vel ge.i terra & ergon.i. opus.eādē habent deriuationem gęorgi.populi quidā gæorgica quæ ad agricultum pertinent Gæorgia terræ opus.seu cultus ¶Gęomātia ex terra diuinatio Gęometria sciam de terrę mēsuris gæometravł gęometres terræ mensor gęograph⁹ q de terræ ambitu scribit vt dionysius & strabo.Tortelli⁹ & Guarinus volunt oia hęc diphthongari pręter gęorgica & geometres quia id secūdum nomen videſ:corripi in.iij.sat. Iu. Grammaticus rhetor geometres pictor aliptes.Horū opinionē refellit nestor quia hæc apud græcos sine dubio per æ diphthōgon scribūtur ergo etiam apud nos quocirca in Iuuenalen̄ debet legi geometres ſ3 Gęometra ꝓductis prima & scda:correptis vero tertia & quarta. Gæorgius valla placētinus lib.xxxviij.capi.xi.dicit apud Iuuenalem gæometres legi p synęresin:id qđ apud Ouidium fieri in ęeta docuimus.itaq; cū æ diphthōgo scribit gęometres contra tortelliuꝫ nec tamen secūdā dicit ꝓduci contra nestorem sic defendo ausoniuꝫ Ad vrsulum grammaticum:Vel quot iuncturas gæometrica forma fauorum.hæc synęresis parcissime admittēda est ¶Sidoniū in valde multis erasse comperiet quisquis opus nostrū diligenter perlegerit: veluti etiam in hoc nomine gæometra in libro quarto epistoluruꝫ:Tractator gæometra musicusq; phal.est vt apud eūdeꝫ in laudibus narbonis Non huicquum gæometricas ad artes. Gęomātia Gęometria. Geographus.

¶Męotis idis palus scythica cuius pisces męotidesvel mæotici dicū tur Iuue.sat.xv. Tale qd excusat mæotide sęuior ira Aeg⁊pt⁹ :sic alij Mæotis.

omnes p̃ter ouidium ſemel tantum in tertio libro triſt. Longior anti quis viſa męotis hyems vbi diphthõgõ licenter corripit teſte neſtore id nos raro faciam⁹ nec ad huius exemplũ alia corripiam⁹. Forſitan Ouidio fuit alia cauſa corripiendi q̃ neſtor ait. ¶ Męon propriũ viri ¶ Mæonia regio. Meonides vel mæonius. i. homerus perſius ſat. vi.

Męon
Mæonia.
męonideſ
Pheocomes
palęolog⁹
Pæon
pæonia.
Oe ante o
Bœoti.
Bœorix

Mæonides quintus pauone ex pythagoręo. ¶ Phæocomes propriũ cẽtauri apd Oui. met. li. xij. a phæan qđ fuſcũ ſicut quaſi fuſcã habens barbã ¶ Palęolog⁹ apud philelphũ in prima decimæ viri nomen. ¶ Pęon medicus & pes metric⁹ pæonia herba & regio pęones populi cũ ę diphthongo ſcribuntur teſtibus Tortellio: Guarino: neſtore: licet nonnulli voluerint per œ ſcribi pœon &c. Oe añ o. bœotia regio abœto neptuni filio appellata authore nico⁹crate vel boue cadmi duce vt ait Ouidius lib. iij. met. Mœnia facco⁹das bœotiaq; illa vocato/ inepte igitur dixit philelph⁹ in ſeptia par tæ Temne ſinens quantum ſus ore bœotia geſtit ſcribitur rectiſſi⁹me cũ œ diphthõgo in prĩa ſyllaba licet vulg⁹ boetia ſcribat & neſtor dicat œ habere in ſecũda ſyllaba & gęorgius valla dicat tranſpoſitis ſyllabis bocetia dici vt ceyx dicimus gręci vero cyex: teſtes mihi ſunt doctiſſimi viri: hermolaus barbarus angelus policianus qui ſe ita iue niſſe inueſtiſſimis codicibus ſcribit. ſic raphael regius & calepin⁹ cũ multis aliis ¶ Bœorix cimbrorum. i. fla mingorum rex a mario de⁹bellatus non ſine plurimo romanorum ſanguine.

¶ Homœoſis homœo teleutorus: homœopton: homœoptoton no mina figurã ¶ Homœomeria. i. ſimilitudo partiu3. de hoc dicã alibi. ¶ Oeos attice Populus.

Eañu.
Alphęus.

ANte u producitur vt ſpondęus pes metricus. maleus ꝓ priumviri Alpheus proprium fluuij ab alpho. i. impetigo ſiue vitiligo qa eius aqua dicit maculas tollere Oui. qui⁹to. met. Quo properas arethuſa ſuis alphe⁹ ab vndis &c. Eſt etiãviri ꝓpriu3 & tũ ſcribit cũ ę diphthõgo vt quidã volunt: baptiſta mantua nus Quattuor alphæo iudam ſimona Iacobum.

Creuſa.
Dorothe⁹

¶ Exceptio. Creuſa ęneævxor vergi. ſubijt deſerta creuſa. fuit aſcanij mater ¶ Culeus coleus. ¶ Derotheus viri propriũ a daron. i. domũ & theos. ideſt deus ſic dorothea & tranſpoſitis partibus alia propria theodor⁹ theodora ſic timothę⁹ & theotimus ſic enthęus. i. deo plenus ſic alia atheos. i. deus vt leuchotea quaſi alba dea leucos albus eſt hęc omnia inquã corripiũt contra indoctorum abuſũ Sta. i. ſyl. Enthea lauro eſt: finis verſ⁹ Mãtuan⁹ de p̃ſidẽtia oratoris & poetę: h3 anthea pectora vates. ide3 in agonę diuę margaritę dorotheu3. theodorã: agapen: quũ milia nu

Entheus.
corothe⁹.

per. &c. Iuue. Lautorum pueros artē scindens theodori. Marti. libro quinto Miraris theodore magna cā est phal. est Fortunatus & cum timotheo viuere cura meo Catulus vetus poeta cuius opera non extāt is apud Gellium ait Aufugit mi animus credo vt solet ad theotimum Ouidius. iiij. met. leucothea deum cum matre palæmona dixit. sic dositheus & alia multa. theodor⁹ timothe⁹.

¶Euneus proprium viri & siquid a neos. i. nouus deriuaretur ¶Euganeus a. um ab euganeis montibus Iu. Euganea quantunuis molli or agna. Sic multa alia possessiua vt herculeus caucaseus tartareus tę nareus concheus: Euneus. Euganę

¶Matteus cibus quidam vnde matteolicus id est gulosus sed meru la legit cum y græco mattyum vide Martialem si vis hanc rem plene intelligere. Matteus.

¶Orpheus trissyllabum pro orpheus dissyllabo Vergilius in Culice tantum non orpheus hebrum testantem tenuit ripis syluasq; canēdo sic Androgeus. orpheus.

¶Zebedeus variat. Iuuencus Illi zebedeum genitorē in puppe reli quūt Baptista mātuanus. Tertia de natis tibi zebedee duob⁹ Edidit. Zebede⁹

Ae ante u habet regulam generalem. Omne ferme deriuatiuum in æus a græca dictione per æ diphthōgon scribitur vt ex prisciano col legimus & ex frequenti poetarū lectione animaduertimus vt a timo id est honoro: æstimo iudico: timæus proprium viri: a ptolemo. i. pugno ptolemæus proprium viri Attici sine t polemo dicunt: ab acta. i. littus actęus ab achaia achæus. i. græcus alij dicunt Achæum fuisse xuthi filium vnde dicta est achaia. achæi etiam dicunt achaici & achiui Acteus. i. littoralis etiam est viri proprium ¶Agoras. i. forum hinc agoræus. i. nundinarius Creta regio. Cræteus: ida idęus. mytilene mitylenæus: tysbe tysbęus ¶Cyrenę cyrenę⁹ phœbe & phœbus phębę⁹ plurimum fiunt eiusdmodi possessiua a nominibus græcis in a vel e: nec solum tamen ab his adeo vt nullam hic videam certam regulam: nam versibus obtemperasse poetas ex eo manifestū est q; nunc in æus per ae diphthōgon nunc in ius penultima correpta in plurimis feciſse comperiuntur: vt a mausolus mausolęus vnde mausolęum sepulchrum: Iulus iulęus: phryx phryxæus: Cleanthes cleāthęus: orpheus orphęus: pythegoras pythagoræus: Amynthas amynthæ⁹: Atlas atlātæus: Cadmus cadmęus Sillius in primo. Gens cadmęa super regno certamina mouit. Ibidem pigmalionęis quondam per cærula terris. A pygmalion. Cōtra ab agamenon fit penultima breui agamēnoni⁹: vt ibidem. Ante agamemoniā gratissima regna mycenen. A rhœtus rhœtæ⁹: a lagus lagęus: a laomedon laomedontęus: & si opus fuerit laomedōtius: ab elisa elisæus. A pelops pelopęus: a dionysius diony Æ ante u Possessiua in æus & ius

seus:a thoas thoãteus:a gigas gigãtę: a polydamas polydamãtæus: a polyclętus policletæus:a phlegeton phlegetõteus sic alia innumera in Vergilio:Ouidio:Sillio:& alijs notaui. A cyclops cyclopę penultima breui. Ab elis elæus. A maurus maurusius Ab acheron acherõtæus & acherusius: A dędalus dędalius penultia breui:vel dedalæus p diphthõgon. Horatį. Iule cæratis ope dedalæa. sapphicũ est. Idẽ ode vltima libri secundi. Iã dędalæo ocyor icaro : versus est a caicus dactylicus. Sil.li.xiiii. Dedaliã repetẽs pœnã qui fraude nefãda. Ausonius Dędalię pudet hãc latebras subiisse iuuencę. Proptius libro secundo: Nec sic incolumẽ minois thesea vidit dædalium sino quũ duce rexit iter. Colu.lib.vndecimo. Nec tibi dędaleę quęrantur munera dextræ dicimus quoq; dędalus a um. Lucretį in primo. Tibi suauis dædala tellus submittit flores: sic tã in latinis q̃ in grecis varia fiũt possessiua. vt a fagus faginus & fagineus a populus populnus & populeus. A quercus quernus & querneus quare non damnarem qui vtrũq; dixerit ficulnus & ficulneus. Verg. Et nobis idem alcimedõ duo pocula facit fagina &c. Ouidius quarto fast. bis sua fagmea tẽpora fronde tegit. Claudianus populeo suspirat populus ictu: sic cærulus & cæruleus. A concha concheus. Vergilius in culice Conchea bacca maris. Itẽ a romulus romuleus & romulus a um. Vergi. septimo eneidos Nec romula quondam: vllo se tantuz tellus iactabit alumno. A phaeton phaetõtius & phaetontęus. Sillius libro septimo. Nũq̃ phaetontį ãmnis Sãguinea pontũ turbasset decolor vnda. & lib. decimo. Obuersam spectans ora ad phaetontia prolẽ. Sta. theb. primo. Et phatontęa mundum squalere fauilla. Idem in tertio dicit: inacha tecta: quuz frequẽtius legamus inachius a um. A dodona dodonęus a um. & dodonius. Vergilius libro tertio æneidos. Ingens argentum dodoneosq; lebetas. Claudianus in primo de raptu ꝓserpinæ. Vñ datę fruges pplis & glãde relicta: Cesserit inuẽtis dodonia querc⁹ aristis. A pseus perseus & perseius sic multa alia formãtur. nã a bacchus bacchęus bacchęius & bacchicus dicit. A typhoeus typhoęus & typhoius Verg. i. ęn. Nate patris summi qui tela typhoia temnis/ab epicurus epicurę & epicurius. Oui. in priapęis. Vt credas epicurios citati. phal. est Sido. in epithal. polemnij Ast epicureos eliminat vndiq; virtus ¶ A nero neronęus & neronianus Papi. i. syl. (fas sit cõponere magnis parua) neronęa nec q̃ mõ lotus in vnda: hac iterũ sudare neget. ¶ A Maro qđ vergilij nomẽ est maronæus & maronianus Idẽ in quarto syl. Tenues. ignauo pollice chordas Pulso maronæiq; sedens in margine templi Sumo animã & magni tumulis accanto magistri. i. (vt domitius ait) ad tumulũ vergilij qui erat in neapolitano & possidebat a fillio poeta. Idẽ in secũdo syl. Ante annos culicis maroniani : phal. est. Pegaseus & pegaseius a pegasus Catul. ne si pegaseo ferar volatu phal. est Proper. li. ii. Non si

Dędalius
Dędalæus
Faginus.
Fagineus
Romulus a.um
Phatõtius.
Phaetõeus
Dodonęus
dodonius
typhoęus &typhoius
epicuræus.
Epicurius.
Neronæus
Nerõianus
Maronęus
Maronianus.
Pegaseus
pegaseius.

Pegaseo verteris in aera dorso Nec tibi si ꝑsei mouerit ala pedes Seneca in hecuba Aetas pegaseo corripiet gradu asclep:est Persius Cătare credas pegaseium melos Scazon est. Claudia.iiij.de raptu ꝓserpinę Quę taliaviuo ausa tonãte manus Rupit ne typhoia ceruix inarimen ¶ Boreas boræus.a.um.Oui.in.q̃rto trist.vita procul patria a pagenda sub axe boræo est. Ab arethusa arethusius a Gortyna gortyni⁹ penultia breui in illio legi. A meleager meleagrę⁹ ab euãder euãdrius E quib⁹ facile intelligimus nullã hic esse rl'am ſ3 solã poetarũ obseruationẽ Itẽ a cylenę cyllenius & cyllenęus. Marcus manilius li.i. Tu princeps author q̃ sacri cyllenie tanti Rufus in arato Cõsurgente freto cedit lyra cyllenea ¶ Parnassus parnass⁹ & pnassæus. Idẽ in arato O mihi nota adyti iã numina parnassæi ſpõdaicus est vt p̃cedẽs Oui. v.met. Tẽpla tenebam⁹ parnassia vidit eũtes. Itẽ hercules facit hercules vel herculi⁹ penultima correptavt caucasus caucaseus bactra bactre⁹ ixion ixioneus &c. heracles vero heraclæus cũ ę diphthõgo qđ idem ẽ cũ herculeus Iuue.sat.i.hæc ego non agitẽ ſ3 quid magis heracleæas aut diomedæ as hic mancinellus ait herculeus qa hercules latinum est/beracleus quia heracles grecũ hanc rationẽ mãcinelli eẽ ad modum frigidã ex dictis satis liquere putamus Nũc pauca ordine alphabetario subijciamus.

Cyllenius Cyllenę⁹. Arnasse⁹. Parnassi⁹ herculæ⁹. heraclæ⁹.

¶ Alceus viri proprium vt q̃ sequuntur alphæus antæus aristæus ancæus ariæus aristręus sic astręa a aridæus araeus atthæus asæus annæcus quorũdaꝫ cognomen vt annæus seneca Marti.li.viij.annei faceret manus sereni pha.est sic terẽtianus:annæus seneca & pomponi⁹ ante secundus. Inuenimus anni⁹ ꝓpriũ viri penultima breui Marti.li.vii. Promensishabet annius magistros phal.est.

annæus. Onnius

¶ Bagęus:bęus:Barptolomęus:propia virorum

¶ Cęreum oppidi nomen. Cnęus viri nomen.

¶ Daridęus ꝓpriuꝫ viri. Cætera iam nota sunt. a dicte dicęus a dirce dircæus Dicæus.i.iustus.

¶ Eumęus ꝓprium viri. Ennosigęus.i. neptunus:quia terã concutit Enno concutio. Gęan:terram.

¶ Hebęus proprium viri ¶ hebręus.i.iudęus: hylæus centauri nomen. Histięus viri ꝓprium: ęistięa oppidum. hymenæus nuptiarum deus:hemerithęus febris ſpecies.

¶ Idęus ꝓprinm & appellatiuum: Iudęus: Isæus viri & fluuij nomẽ: Idumęus quia ab idume.

¶ Lilybęum vrbs/& promõtorium ¶ Lyce⁹ mons. ledę⁹ quia a leda. ¶ Lyæus & lenęus.i.bacchus a lenon.i.lacu teste seruio cõtra donatum quia mentem leniendo deductũ voluit: siquidem (vt Seruius ait) grecum est: iam nomen grecum non recipit latinam etymologian.

Lenęus

¶ Maccabęus cũ duplici cc & ę diphthongo nomen barbarũ quovo

maccabęus.

cati fuut illi viri fortissimi apud sacras litteras nominatissimi. hoc do cet Calepin⁹ ¶Manichę⁹ hæretici nomẽ ¶Matthęus duplici tta-
Matthę⁹. postoli nomẽ Sedul. li. i. hoc Matthæ⁹ agens hominem generaliter im plet in hoc errauit riga vt videbis in a ante t Mausołęã dictũ ẽ ¶Mu sęus poeta insignis. Menechęus cũ ch aspirato viri ꝓpriũ cui⁹ Cice ro meminit teste tortellio.

¶Nazaręus quia deriuatiuũ nazara ¶Nisę⁹ loc⁹ inrer medos vbi eg nascũtur pulcherrimi ¶Nabathe⁹ a nabth vnde regna nabathęa.

¶Pangęus in singulari masculinũ in plurali pangęa. orum. neutrum teste nestore ¶Papęus. id est iuppiter apd scythas ¶Padæ⁹ Phranæ⁹ & multa possessiua vt pherę⁹ phœbę⁹ ¶Piręus cũ i latino proprium viri ¶Pyręus cum y greco portus athenienſis Phariſſę⁹. ¶Plębæ⁹ a plębs & plura satis ex dictis nota ¶Pylęus propriũ virj ¶Pygmę-us nanus ¶Philippęus a philippus: cuius rei testimoniũ in his libris occurret.

¶Saducę⁹ ¶Scarabæ⁹ ¶Spęleu3 ¶Sigęum. hęc fere post patebũt ¶Telonæ⁹ Tortelli⁹ in masculino genere ponit: alii vero in neutro tęloneũ ẽ aũt vectigal & publicanorũ mensa: A telos. i. tributũ & ve-ctigal. Trophęũ & quæ iam patent Thymbręus Timę⁹ trochę⁹. Itẽ quod viri proprium est tirthęus.

œ ante u. Cœus ¶Oe ante u alphesibœus melibœus eubœus & quęcũqꝫ a bus. i. bos deriuationẽ habent quia græce scribuntur per oi diphthongũ.

¶Cœus gigas cũ œ dipthongo testib⁹ tortellio: Guarino: Gęorgio valla: sic cœa insula Tortellius dicit etiam scribi p æ diphthõgõ. Ne stornegat om iovllã habere diphthongon. Oui. met. vi. Quoqꝫ modo audetis gẽitam titanida cœo Latonã ꝑferre mihi idem in epist. Cin-gitur ęgeo nomina cœa mari.

I ante vocalem
Et primum ante a.

I ante a

IAnte a corripitur: vt niæthus fluuij proprium cum i latino teste tortellio sequente æ diphthongo. Sunt tamen qui ne-ęthus cum e in prima syllaba scribant. & intelligenť omẽs regulę tam de y tenui quod gręcum dicũt q̃ de i latino vt hyades me dia pro regione & quæcunqꝫ apud græcos scribuntur per iota idest i correptum inter quæ suut omnia virorum propria in ias ex hebræis sumpta teste doctissimo grãmatico ælio antonio nebrissensi cui vtiꝫ credo. Ausonius ad omnipotentem deum Helias & solido cũ cor pore pręuius enoch hũc recte imitat⁹ est diuinus poeta Baptista mã tuanus vt helias ardenti cælum petijsse volatu: Sic faustus quoqꝫ ele-gãtissim⁹ elegiarũ scriptor Ad laurentium carmelitam Quib⁹ helias olim raptus ab ardenti solido cu3 corpore curru Indumẽta dedit. Iu uencus Zachariasvicibus cui templum cura tueri. Idẽ hic ab arima-

Noia he-breą i ias Helias.

thia nomen gestabat ioseph Idem.corripuit hieremias v t mantuan⁹ ezechias ʒ iuuenc⁹ producit helias vt mantuanus in bucolicis q̃ illi adhuc adulescentulo effluxerant vt scribit:huiusmodi nomina in ias alexander cuʒ venerabili beda dixit produci.Nec mirũ quia hi nõ ex græcorum scriptura:non ex veterum poetarum scriptis:sed ex prudẽ tio:sedulio petro riga: & ex aliorũ poetarum christianorũ libris grã-maticam suam confirmauerunt qui sępe errauarunt vt patebit perle gẽti hos libros.Arator produxit matthias. Ananias helias.Sidonius apollinaris in eucharistico helias produxit.Zacharias corripuit prũ dẽtius golias & similia produxit. Nos hęc omnia corripiam⁹ qa per iota scribũt vt theologia monarchia symphonia euphonia orthogra phia melœdia vt comœdia:gigantomachia Astronomia gęometria symmetria agonia athanasia ablepsia anastasia Categoria chirurgya dysẽteria dysuria Mania melãcholia euphemia phãtasia eucharistia vt charistia qd tñ valla dixit produci.vsia sophia philosophia cõtra Priscianũ in accentibus sũt tamẽ qui illũ librum negent esse Prisciani vbi etiam vrania male dicitur produci.Mancinellus in figuris faret se non obseruasse quãtitates qa nõ potuit semper vt pueri carmẽ edi cerent:id tñ veteres factitasse non comperio.Nos itaq; contra vulgi abusum hęc oia corripiamus & q̃cũq; eiusdẽ sũt derivationis & q̃cũ q; nõ excipiem⁹ nisi cõtrariũ veterũ authoritate ꝓbet nãm iis libenter cedimusvt q talia excepissem⁹ si aimaduertissemus. Nunc de nõ nul lis testimonia veterum afferam:nam de omnibus nec volo nec sivelĩ possum quia non omnia ingressa sunt poetarum libros Lucretiuslib. iij.Harmoniam graij quam dicunt q; faciat nos Viuere cum sẽsu Sic homilia.i.sermocinatio quod teste Nestore cum i latino scribit ivtra q; syllaba.Marti.li.vi.hic pius antistes sophię sua dona ministret Idẽ lib.i.Quũ tibi sit sophię par fama & cura deorum.Verg.in cir.Florẽ tis viridis sophię complectitur vmbrisvbidẽ Aeternum sophię cõiũ ctum carmine nomen.Auso.de ternario numer. Tres sophię partes tri a punica bella trimestres. Annorũ cęliq; vices afranius apd Gel-lũ li.xiij.ca.viij. Vsus me genuit mater peperit memoria So hiã vo-cant me graij:vos sapientiam:duo sunt iambici Sophiam Anapæst⁹ primus pes secũdi versus Valeat igitur pettuis riga multoꝝ errorum pater dicens in genesi.Constituit ecclesiamvera sophia patris:cũ hoc errauerunt Alexander & Petrarcha cum multis alijs Petrarcha quidẽ dicens li.ii.epist.ad conuiciatorem Nacta sophię.versus finis ẽ. Ale-xander christus vera sophia &c. Nicolaus feretꝰ dicit apud græcos sophia ꝓduci licet Martialis corripiat apd latinos & phocilides apd græcos Verũ ego feretto minime credo nisi adducat aliquos poetas fide dignos q hoc nomen ꝓduxerũt:quũ etiã græce per iota scribaꝫ vt rectissime Nebrissẽsis docuit.Ita corripit philosophia yt in hoc iã

harmonia

Sophia.

Philoso hpia

bico trimetro. Hospes resiste & philosophiã dorsenni lege Seneca dicit hũc versum insculptum fuisse dorsenni poetę comici monumẽto vt refert Petrus crinit⁹ libro primo de poetis latinis capitu. xii. Oui. i. fast. Et prius antiquus dicebat agonia sermo. Idem secun. festorum Proxia cognati dixeꝛ charistia chari sic galactia phlebotomia aplebs aut plebs. i. vena & tomo incido Absit ergo vt cũ prisciano vel Mancinello dicam⁹ barbarismũ esse: siquis penultima breui philosophia dixerit aut Vrania vnius uouem musarum nomenq; vranię sępi⁹ appellatur: nam qđ ex Vergilio in opusculis afferꝛ admoduꝫ debile est quũ ibi etiam scda cõtra omniũ poetarum vsum producatur: & contra primitiui naturã vrania poli mot⁹ scrutatur: & astra. Emẽdandus est hic locus librariorum incuria oli deprauat⁹: sic inquã restituend⁹ ẽ Vranieq; poli motus scrutaꝛ & astra. Aut Vranie cęli mot⁹ scrutaꝛ & astra. Aut Cęlorũ vranie mot⁹ scrutaꝛ & astra Id pꝫ ex primis poetis Claudian⁹ de cõsulatu theodosij: Vranie redimitã comas. Oui. v. fast. Excipit vranie fecere silentia cunctę. Idem quito met. Excipit vranie q̃cũq; est causa videndi Papi. octauo. theb. Ipsa diu inspectis lethũ p̃dixerat astris Vranie: cupit ille tamẽ pugnasq; viroscq;: Vranie ẽ etiã helena stella nautis suo incẽdio mortifera: vt docꝫ Lactãti⁹. Baptista Mantuan⁹ in li. iii. de cala. Vranie dulci septeꝫ discrimina cantu: dicitur ab vranos. i. cęlũ. In opusculis Vergilij plurima fuisse vitio librariorũ de prauata clarũ est ex Badianis enarrationib⁹: & hos libros plegenti clari⁹ liquebit. Sunt qui philosophia theologia & similia dicãt produci non ratione sed vsu: quia aures in his ab ortent correptionẽ pauia papia. Astronomia theologia Matthias &c. hoc est collatra re canibus: corrudere asinis nam quoq; hę sunt tam dedicate aures correptionem in his ab horrentes. Nimirũ asinorũ longo ab vsu iã olim deprauatæ: qbus obtẽperare tã dedecet doctos q̃ philomellã inepto cuuatæ: quib⁹ obtẽperare tã dedecet doctos q̃ philomellã iepto cuculorũ cuccuc oblectari. Hora. ex in arte vt gratas inter mẽsas symphonia discors. Idẽ Interdũ tñ & vocẽ comœdia tollit. Cui nõ sic euphonia melœdia ꝓsœdia⁹ Marti. hãc norũt vnã sęcula naumachiã. Calepin⁹ sępe dicit penultimã corripi ꝓducit & cõtra. iõ nisi ꝓbauerit nulla ẽ illi fides adhibenda. Eũ vbi i añ a ꝓducit. & si grecę per h ita liaꝫ scribaꝛ quã in e lõgã sępi⁹ vertim⁹ aut per ei diphthõgũ: Inter q̃ hęc notaui. Plura si quis ex ꝓbatis authoribus aĩaduerterit: his nris aditiciat non inuidebimus.

Vrania Vranie

Symphonia Euphonia

amphigenia ęgialia alexãdria

¶ Amphigenia vrbis nomẽ Papi. iiij. theb. Quos fertilis amphigenia Planaq; misene mõtanaq; mittit ithone: ¶ Aegialia vl ęgialea vl ęgile est mulieris ꝓpriũ: Prisci. in perihegesi Cõiugis incestę ꝓ fraudes ęgi alię. ¶ Alexãdria & alexandrea ꝓducit vtrũq; teste Priscião li. i. Sũt q̃ dicãt ea q̃ greęce p ia & ea terminanꝫ sub ia corripi sub ea vero

ꝓduci:hīc fiunt cōtra Prisci.& nestorē ideo eis nihil credo nisi corte
puōis testimōia ex veterib⁹ ꝓferāt:Propr⁹ li.iij Noxia alexādrea do
lis aptissia tell⁹:ſ3 hic actius adiectiuū ꝑ ę diphthōgō ſcribēdū alexā
dręa nā ex dictis liq⁹ ab alexāder alexādrę⁹ ita recte formaī vt ab me
leager meleagra⁹ a cadm⁹ cadmeus &c. Nōnulli hic alexādria lege
rūt.At alexādria siue alexādra a lubrīātiuū ēſſe dubio i li.iiij.car.Ho
rat ode.xxiiij.Port⁹ alexādria supplex.hic penul.ꝓducīt versꝰ est iā-
bic⁹ dimeter hypercatalectic⁹ habēs quattuor pedes &syllabā port⁹ spō
dę⁹ est quia actus pyalis.Ale.iāb⁹.xādri.spōdæus qa trochęus hic nō
recipit.a sup.iāb⁹ plex syllaba supās:sēius est alexādria parefecit ti-
bi augusto port⁹ & vacuā aulā ¶ Antiochia vl antiochea teste nesto-
re. ¶ Alabia.i.innocētia ſ3 recti⁹ ablabea scribīt qa ei vertit vt cythe
reia cytherea hoc ait.Calepi.aliqñ vertit in i longū vt elegeia elegia. antiochía
¶ Angaria teste nebrissēsi. ¶ Animoria Theb.vi.apd Papi.Aut cyr Alabia
rhā tauris animoriāq⁹ supinat. ¶ Aristocratia.i.optimatiū principa- Angaría
tus ꝓducīt:ga gręce habet ei diphtl:ōgō:vt dicunt Badi⁹ i libros Ba- animoria
tus ꝓducīt:ga gręce habet ei diphtl:ōgō:vt dicunt Badi⁹ i libros Ba- Aristocra
pristę de patiētia ¶ Argia mulieris ꝓpriū Pap.theb.ii.ornat⁹ argia ge tia
rit &c.Et quoq⁹ fōs & regio & sēp ꝓducīt. ¶ Alithyia cuꝫ yi diphthō Argía
go in penul.scribīt:legīt in quita septię apd philelphū. ¶ Astydamia Alithyía
& hippodamia:nā ex scda pte eadē ē origo. ¶ Augias ꝓpriūviri teste Astyda
Tortellio. ¶ Anthiaę propriū viri apud Lippiū in oppiano. ¶ Aca- mia
demia rectius corripīt vide A ante C.

¶ Coronia nomen oppidi a coro cētauro teste lactātio Sta.vii.theb. Coronía
messe corroniā baccho glisāta colētes Glisas ātis etiam oppidi nomē Cyaneę
¶ Caneę.arū cū y insulę in pōto.adiectiuū cyaneus a ū.vt cynaei mō cyraneus
tes Luca.li.ii.Cyaneas tell⁹ emisit in ęquora cautes frequēs ēi Vale Cyane
rio flacco. ¶ Cyane.es etiā cū y greco nympha & fons in quē illa con
uersa dī:variaī Ouī.in scdo de ponto.Quaq⁹ suis cyanē miscet anap⁹
aquis idē met.li.ix.Cognyta cyane pręstanti corpore nympha:sic le-
git nestor ſ3 nōnulli malit cyanee tetrasyllabū sic in cyane corriperēt
prima & secunda in cyanee cyanees prima produceretur & significat
hoc nomen si iam męandri ex qua miletus tulit byblida cum cauno.
huic sententię inherendum censeo. Nam cyane.v.met.& alibi semp
corripitur quantum sciam.

¶ Dia insula. Ouī in i de arte.Qua breuis ęquoreis dia ferīt aquis. Día
¶ Deiademia pyrrhi mater Papi achileidos.prio Aeaciden furto iā deidamía
nouerat vna latentē dedamia virū ¶ Dulia teste nebrissēsi.i.seruitus Dulía
hominis. ¶ Diana variatur : aliq inter græca reiſciunt. Macrob⁹ in Diana
prio satur.vult esse latinū.nobis quātitatē rite docuisse abūde ē Ouī-
dius.iiii met.Ira pharetratę fertur satiata dianę Hora.in car.sęculari
Phœbe syluarumq⁹ potens Diana.saphicum est ibidem Quindecim
diana preces virorum sap.est.1 dē alibi Infernis neq⁹ cīn tenebris dia-

Deiopia. na pudicũ Liberat hippolytũ. Ver. Exercet diana choros. Correptio est longe frequẽtior. ¶ Deiopia frequẽtius dicim⁹ deiopea nymphę nomen est apud Vergi. primo æneidos.

Elegia. ¶ Elegia nũq̃ corripit cõtra Bernardũ veronensem interp̃tem Tibulli. Pluresq;. Nam apud Ouidiũ male legũt (vt cõtra tortelliũ & domitium sentio cũ nestore) Flẽdus amor meus est elegia flebile carmẽ vbi dicũt pęnultimã corripi ꝓductis contra omniũ veterũ consuetudinẽ prima & secunda quasvt peruersam saluent opinionẽ dicũt variari: & alibi apud Ouidiũ eẽ ꝓceleumaticũ. Inter quas vultu petulãs elegia vocatur: vbi volunt prima ꝓducta cęteras corripi. veriſſime profecto aiunt modũ errorẽ in pricipio esse maxime in fine: siquidẽ penultimã ꝓduci ex eo manifestum est q⁹ græci p ei diphthõgon scribitur. Martialis lib. v. Differ opus: Nec te facundi scęna catuli. Detineat cultis: aut elegia comis. sic ꝓducitur apud Ouidium vbi ineptũ est ad ꝓceleumaticũ refugium: Sta. i. syl. Quas inter vultu petulans elegia propinquat. Aliqñ tñ (qđ in alijs quoq; fit) ei diphthõgus resoluitur siue diuiditur: sic legendum est apud Ouidiu3 Flẽdus amor meus est elegeia flebile carmẽ. Idẽ alibi Flebilis indignos elegeia solue capillos.

Energia. ¶ Energia teste tortellio: & est efficacia.

epiphãia ¶ Epiphania. i. apparitio

Eusebia. grẽce scribit per ei diphthongum: vt Eusebia teste Goudano. Et elẽ

Elenchia chia. i. increpatio Eumenia benuolẽtia. ¶ Eugenia teste nebrissensi:

Eumeni. quia ex secunda parte eadem est deriuatio cum amphigenia & iphi

Eugenia. genia. ¶ Entelechia apud philelphum in quarta quintæ Entelechia

Entele- etiam tũ conuenientia quædam.

chia ¶ Hermenia teste nebrissensi & est interp̃tatio: hinc peri hermenias

hermenia oratio est ex p̃positione peri quę genitiuũ habet: & significat de & ge

Perihermenias nitiuo hermenias hoc est de interp̃tatione. ¶ Hippodamia mulieris

Hippodamia. proprium. Ouidius: venit vt in phrygios hyppodomia fin⁹ ¶ Hypdulia quia componitur a dulia. ¶ Hyperia nypha Valeri⁹ flaccus libro

hypdulia quarto. Fleuit animone: flerũt messeides vndę Fleuit & effusis reuocãs hyperia lacertis ¶ Homœomeria similitudo partiũ lucre. li. i. Nũc

Hyperia. & anaxagorę scrutemus homœomeriam.

Homœomeria. ¶ Iasius q ẽt Iasiõ dicit a cererevehemẽter iasion dilect⁹. Oui. ij. trist. In venerẽ anchises. in lunã latmi⁹ heros. In cererẽ iasius q referaẽrit: Idẽ. ix. met. Querit canescer mitẽ Iasiona ceres: vbi mẽdose legebaẽ: teste regio: Aesona flaua ceres

Iasius ¶ Iapet⁹ titani filli⁹. Oui. li. j. met. Quã satus iapeto nuptã fluuialibus vndis &c. sic Iapetionides. i. ꝓmethe⁹ vl deucalion vti sit iapetion pænulti. ꝓducta primtiuũ.

Iapetus. ¶ Iapetides aũt viri ꝓpriũ corri. Oui. v. met. Tu quoq; iapetide nõ hos adhibẽd⁹ ad vsus.

Iapetides ¶ Ilithya cũ yi diphthongo in pęnultima est dianę nomẽ qa a parturiẽtib⁹ p̃est vl dicit ab ilascomę. i. placo vel ilasco. i. deos benignos facio. Non placet aũt q̃ Domitius ait in ciryn ab hyle. i. syluag

Ilithya.

thea dea hoc ē syluarū dea ꝙ sic scriberet hylithea cū y greco aspira to in pricipio vt hyle:& cū e in penultima vt leuchothea qđ inauditū ē.Oui.ix.met.vocabis.Prępositā timidis parietib⁹ ilithyiāvers⁹ ē spō daicus.Hora.in car.seculari.Lenis ilithyia tuere matres.sap. ē quare nō dubito mēdū esse apud Vergiliū in cri Perdere sęua p̄cor p flumi na sacra ilithyię pro dianę.Opusculis Vergilij admonui sępe nō faci le fidē habēdā ꝙ plęrūq; mendosa sunt. ¶Ironia teste tortellio ꝙ i prima & penultia cū ei diphthōgo scribit ¶Iphigenia mulieris ꝓpri um.Oui.xij.met.Flentibus añ arā stetit iphigenia ministris.

¶Gastrimargia penultia ꝓducta nimia in gluuies:vt apđ Aristotelā in ethicis.Gastrimag⁹ gulosus hoc dicit Calepinus& post eū bebeli⁹

¶Laodamia mulieris ꝓpriū sic ꝙqđ eiusdē deriuatiōis reperit Oui. Hęmonis hæmonio laodamia viro.Langia fons papi.iiij.theb. hæc quoq; secreta nutrit langia sub vmbra. ¶Lampia vrbs archadię a cā dore pluuiarum dicta(vt ait Lactanti⁹)nam lampō splenpidū est.Idē in eodem Candensq; iugis lāpia niuosis.Latria id est cult⁹ baptista in libro tertio.Cala.Est fidei caput est veri latria tonantis:gręce scri bitur teste nebrissēsis cū ei diphthongo hinc dictio pētasyllaba idolo latra id est idoli cultor& hexasyllaba idololatria idolorū cult⁹ nō ido latra nec idolatria:vt ineptum vulgus dicit:dicit hoc Valla i Matthę um.Calepinus vulgo interim concedit in qua re nō habebit me riua lem. ¶Ligia &etiam ligea mulieris proprium.Mart.libro duodecio Toto vertice qđ gerit capillos:Annos si tot habet ligia trima ē.Phal. Est etiam nimphæ proprium. ¶Litania cum i in pria syllaba meli⁹ q̄ letania id est supplicatio cum ei diphthongo in penultima teste Io anne castronio litaneuo id est supplico.hinc litanus serui nomē i asi naria Plauti poti⁹ q̄ libanus teste Ioanne pio. ¶Landrianus propriū viri apud Philelphū in ij.vij. ¶Lęmargia teste Calepino ingluuies. ¶Lebadia vrbs Bœotię apollini sacra legitur:hoc nomen apđ Gel liu3 li.xij.ca.v.papi.vij.theb.Et valles lebadia tuas:quidā libri habēt thebaida.

laodomia
Langia.
Lampia
Latria.
Idololatria.
Ligia
Litania
lęmargia
Lebadia

¶Mātia id ē diuinatio cū ei diphthōgo teste Tortellio hinc acromā tia:pyromantia:gæomantia: hydromantia:sciomantia:necromātia: quā i docti nigromātiā dicūt:Est ei necromātia ex mortuorū cadaue rib⁹ diuiatio:necros.i.mortu⁹ necrosis mortificatio. ¶Magia.i. incā tatiocū ei diphthōgo similiter scribitur. ¶Martias propriū viri Sido nius ad maiorianū Marcyæq; timet manū ac rudentem Phal.est. Melāthia deucaliōis & pyrrhę filia.mœchia teste nestore.i.adulteriū ¶Nicia vl nicea vrbrs & Nicōedia vl nicōedea testib⁹ prisćão & ne storī. ¶Ophias gigas Clau.li.iij. de raptu ꝓserpię hęc arma minātis sustiet:hos onerat ramos exut⁹ ophias ¶Orithyia nymphę nomē cū yi diphthongo in penultima Oui.in vi.met.Dilectaq; diu caruit de⁹

Mantia
Necro mantia
Magia
marcyas.
melāthya
Mœchia.
Nicia
nicōedia.
Ophias.
Orithya.

Pędia. otithyia.versus spondaicꝰ est.

petiphe ia ¶ Pædia græce serebit cū ei diphthōgo teste nestore.ē aūt pędia ęrudi
Peridia tio institutioqꝫ i bonas artes & castigatio teste valla in epistolā pau
Paphagi as li ad hebræos vbi ait disciplinā iepte dici castigationē ¶ Peripheria
i.circūferētia græce ei diphthōgon hꝫ ¶ Peridia mulieris ꝓpriū ver
Philias gi.xij.æne.nomē echionium matrisqꝫ genus peridię ¶ Paphagias vi
Phias. ri proprium apud ouidium in ibin ¶ Philias propriꝫ viri i primo vale
Pleias. rij flacci ¶ Plias/adis/græce scribit cum ei diphthōgo tamen a latinis
varia tur:aliquando diphthongꝰ diuidit. At productio est lōgę frequentissima Ver. Arcturū pliadesqꝫ hyades:geminosqꝫ triones Ouidi.iiij.
Priami des. fast.pliades incipiathumeros releuare paternos Vergi.i. geor.pleia
desqꝫ hyades claramqꝫ lycaonis arctō Oui.fast.quito.hinc fata pleio
ne cum cęlifero atlante iungit(vt fama est) pleiadesqꝫ parit/fuere sep
tē athlantis &pleiones filię in stellas septē mutatę ¶ Priamides pri
ami filius aut nepos contra primitiui naturā producit Verg.priamidēqꝫ helenūqꝫ &c. Ouidius hanc tibi priamides mitto ledęa salutem
Pththia ¶ Pnthia cū phth aspiratis i eadeꝫ syllabavrbs telliq nusq̄ legit phi
thia cōtra tortellū nisi fallor. Seneca in hecuba Aptiorphthię meliorqꝫ fœtu:Sapphicū est Catullus progenies phthię clara superuehit:
hic phthiꝰa.ū. & phthioticꝰ a.ū.& phthiotis.idis. dr quoqꝫ pluraliter
phthię.arū.dido ęneę Nō ego suꝫ phthius magnisqꝫ oriūda mycenis
Polymnia Catulus.deserit scyros liquāt phthiotica tēpe Horat. lib. iiij. ode.vi.
phthius achilles:adonicū est. ¶ Polymnia nō polyhymnia vide in liq̄scētia:ideo in epigrāmatis vergilij legito p diæresin sine cōiūctiōe q̄
Signat cuncta manu:loquit polymneia gestu.scribit ei græcę p ei diphthongon vt dixim⁹ & hic.n.liquescit vt in ichneumon.
Rhetoria ¶ Rhetoria pro arte rhetorica eadē rōne producit.
Thalia ¶ Thalia vna musarum & matris nympha. Mart.li.ix. Frāge leuis ca
Thyas lamos & scinde thalia libellos ¶ Thyias.adis cū y diphthōgo teste feretro sacrificula bacchi vergi. Thyias vbi audito stimulat trieterica
Iante E. baccho.
Pierus ¶ Iante e corripitur vt Hieron.
Priene Exceptio. Pierꝰ viri &mōtis nomē vñ musę dictę sūt pierides.
Oui.v.met.pierꝰ has genuit pelleis diues in aruis ver.pergite pierides ¶ Priene biātis pria rectiꝰ corripit licꝫ sidoniꝰ variarit.hic
peneꝰa.ū.Sido.i pmo panęgyrico prienęe bia q̄ plꝰ tibi turba malorū ē. Idē i laudibꝰ narbōis Et tu quē dederat bias prienephal. est vbi
priene primā corripit & recte qdēnā græci corripiūt vt pꝫ ex versibꝰ
quos piꝰ baptista i sidoniū adducit:qs ipe latinitate donauit eqbꝰ vnꝰ
est Turba bias genitꝰ canit ampla priene malorū:hic piꝰ male corripitvlti.i priēe qd nō ex ignorātia sꝫex iaiaduertētia accidisse opinor:
declinat nāqꝫ priene.esvt semele es:prisciānꝰ i perihegesi. Inter milesiū

currẽs Latamq; prienen Tu primã semper corripito.
I ante i corripitur vt dijambus.

I Ante o corripitur vt iole.
Pria exceptio. Noia in ion tertię decliationis ꝓducũt i ani o vt ixiõ oriõ ariõ echiõ hypion pãdiõ ãphion ophiõ ædipodiõ ꝓ œdipꝰ vñ œpodionides iapetiõ ꝓ iapetus vñ iapetiõides methiõ ethiõ & alia innũera: nestor plurima affert testimõia: nos paucis cõtenti erimus: Sidoniꝰ in eucharistico. Nunc sarmata nũc· Hilarion versus finis est. Sta.iiij.theb. Comit equos ac inde iugo luctat ariõ eq nomẽ ẽ ver. in damõe Orpheus i syluis iter delphinas ariõ hic cytha rœdi nomen est. Lippiꝰ male dixit lesbius arion &c. Papi.li.iiij.theb. Flet pr̃ & lacertũ cõpõit corpꝰ echiõ: Hora. Perfidꝰ ixiõ. Idẽ dictꝰ & ãphiõ: vale. flac. li.vj. Et geticũ pona ferit ntũs ẽ prio regis getici nomẽ Tollũt ab hac exceptione Hæc & fortassis. pira quę his adijcere fuerit cuiq; liberum.

I ante o.
noia i ion
Hilarion
Asterion.
mphitryõ
carmeniõ
Cercyon.
Chromiõ
dedalion
Eetion
endymiõ.
Emathiõ
Eurytion.
Ethalion
Ion.
melãchiõ
Sycion
Agilon .
tongilion
Socration

¶ Asterion fluuij nomẽ apud Papi.theb.iiij. ¶ Amphitryõ cũ y græco in tertia syllaba hinc ãphitrioniades. i. Hercules Auso. amphitrio nidem puerum &c.
¶ Carmeniõ vide e añ n ¶ Cercyõ onis cũ y græco viri propriũ Ouí. vij.met. Cercyonis letuꝫ vidit serealis eleusis. ¶ Chromiõ videbis in crementis. ¶ Dedaliõ viri ꝓpriũ. Idẽ lib.vi. Quũ se Dedaliũ saxo misisset ab alto. Deucaliõ. Diõ viri nomẽ Apuleiꝰ in pria oione apologię. Qui insanũ me animi reddis amice Dion.
Eetiõ viri ꝓpriũ vide e añ e. ¶ Endimiõ viri ꝓpriũ testimõiũ occurrat i a añ m. i primis ¶ Egiõ. ¶ Emathiõ Ver. ixiene. Emathiõa liger
chotineũ sternit asilas. ¶ Eurytiõ cẽtauri nomẽ g ẽt euritꝰ dr̃ testimonũ est vbi de o interiectione locuti sumꝰ. Ethaliõ nauta tyrrhenꝰ in delphinũ versꝰ Oui iij·met. Eqbꝰ ethalion te sęꝫ ois in vno &c.
¶ Geryon qui etiam geryones alibi patebit:
¶ Ion viri ꝓpriũ Sta. i theb. sternit iona chromis ita ponit nestor: video tñ apd Papi. ipressũ sternit hyrona chromis cũ y gręco aspirato.
¶ Iasion vide i ante a.
¶ Melãchiõ viri ꝓpriũ Mart.li.x. Hoc tandẽ sit a prurit i sepulchro. Calua plotia cuꝫ melachiõe phal. sunt. morion. onis videbis in o añ r.
¶ Mimation in i añ m. video quosdã addidisse maschion
¶ Oariõ. i. oriõ videbis m o añr. Oenopiõ videbis i œ diphthõgũ añ n
¶ Porphiriõ gigãtis nomẽ pygmaliõ viri ꝓpriũ in prio ęnei.
¶ Sicyon cuꝫ y gręco in scda syllaba vrbs & insula apd Ouí. in ibin & Iu. sat. iij. Tongiliõ viri nomen in .iij. Mart. Socratiõ viri nomen corripitur a Catullo.
Philistiõ viri nomẽ i n Mart. Et qd scribẽdũ potiꝰ maschliõ nomviri in.v. Mart.

Secunda exceptio. Ariobarzanes.

Clio ¶Clio vna musarum Ouidius in primo de arte. Non mihi sunt visæ clio cliusq; sorores.

Dios. ¶Diogenes philosophi nomẽ Auso. in epigrãmatis. diogenes obijt
dius. a. u3. no obijt ſ3 abit. dicit ioue genit⁹ qa dios iuppiter est: genes genus: iõ cõtra naturã ꝓducit ab Ausonio: qa dios teste Seruio corripit: vñ di⁹ dia diũ. i. diuinus. a. um. ꝓducit: cõtra primitiui naturã. nos cũ Auso. primã i diogenes audacter ꝓducem⁹ nec di⁹ a ũ. vnq; corripiem⁹ & (vt ientio) ip3 nomẽ dios interdu ꝓducere poterim⁹ qa iub dio ꝓducit & significat sub: cælo sub ioue. ita dicit Asconi⁹ in oões Ciceroís: nec dicim⁹ sub diuo qđ est cõtra iperitũ vulg⁹ Verg. xj. ęne. Italides q̃s ip̃a dec⁹ sibi dia camilla delegit: Persi⁹ qd dia poemata nartẽt Lucre. li. ij. Dux vitę dia voluptas Verg. iij. Geor. Ne mihi tũ mollis sub dio carpere sopnos Neu dorso libeat nemoris iacuisse per hærbas.

Enyo ¶Enyo. us bellona Papi. xi. theb. hoc ego mars habeat vulgataq; iactet enyo.

Hermiõa ¶Hermonia vrbs ĩ mari ægeo Verg. ĩ icri. hinc sin⁹ hinc statio cõtra
Herios. dat hermonia. ¶Herios videbis in aañ n panos.

Iob ¶Io sanctissimi viri nomẽ dissylabũ est cõtra idoctos. Prudẽti⁹ in psy
Ionium comachia. Nã ꝓxim⁹ Iob. Hęserat inuictę bella inter dura magrę.

Ionia. ¶Ioniũ mare qđ volũt ab io dici. Oui. Iactari quos cernis i ionio im
Iones. mẽso. at ionia regio corripit vt iones & ionos viri nomẽ: vñ ionia di
Ionos. cta ẽ qdã male dixerũt ꝓduci Oui. vi. fast. Nec latium norat quẽ p̃bet
Io. ionia diues Luca. li. vi. Prim⁹ thessalię rector telluris ionos. In formã calidę pcussit põdera massę. Ionos sil' ponit apd Claudianũ in lib. ii. cõtra eutropiũ. Hora. ode. vj. li. iij. Mot⁹ doceri gaudet Ionicos versꝰ ẽ dactylic⁹ alcaic⁹. ¶Io. ius inaci filia a ioue in vaccã versa variat: l3 ꝓductio sit frequẽtior Oui. j. met. Cõstiterat quocũq; loco spectabat ad io Idẽ in epist. Hypmetrę ad linũ Quę tibi cã fugæ ẽ: qd io freta lõga perras. Nõ poteris vult⁹ effugere ip̃a tuos: Inachi quo ꝓperas &c. Idẽ in ibin Ethalõ vt vita spoliauit ifili⁹ hospes. Quẽ memor a sacris nunc quoq; pellit io isidi⁹ possessiuũ ab ip̃is a p̃mitiuo lõge discrepãs Idẽ. ix met. Isi paretoniũ mareoticaq; arua pharonq; q̃ colis &c. io iteriectio vel aduerbiũ sp corripit. Idẽ alibi dicite io pęã & io bis dicite pæan.

Spio. ¶Spio nymphę nomẽ ꝓducit teste Badio Verg. v. ęne. Niseæ spioq; thaliaq; cymodoceq;. Sũt tñ q habeãt niseęq; spioq; &c. & videt poly syntheto pulcherrime cõuenire.

thiodamas. ¶Thiodamas ꝓpriũ viri apd Oui. in ibin & apd Papi. viij. theb.

Tante u corripit: vt Iulius priameius.

Artius Exceptio. Arius. scythię popul⁹ luca. li. iii. Substringẽs arimapse comas hic fortis arius. At arri⁹, ꝓpriũ viri & arria ꝓpriũ mlieris gemino. rr. corripit Catul. Chõmoda dicebat siq̃ cõmoda vellet dice

re & hinsidiasarrí⁹ insidias. Sic arrius hæretici nomẽ: l3 Valla in Matthęũ cõtradicere videaẽ. Seduli⁹. hęc est vera fides: hãc spreuit hñe salutẽ arrí⁹ infœlix. Arator li.i. Fusa ruit arrí⁹ aluo Marti. li.j. Casta suo gladiũ quũ traderet arria pęto. Agenius. i. imberbis teste Goudiano.

Agenius.

¶Bacchius pes metric⁹ vide pedes at viri ꝓpriũ corripiẽ: Hora. Sat. vij. li.i. Compositus melius cũ bitto bacchius in ius.

Bacchius

¶Brauiũ vl̃ brabium scribitur gręcum ei diphthongo ideo ꝓducẽ authore valla in Matthęũ & nestore in vocali añ vocalẽ & est pręmium victorię. Brabenthę sunt spectaculorum iudices qui victoribus in certamine exhibent præmium & coronas.

Brauiũ vl̃ Brabium

¶Chius a um. possessiuũ cõtra primitiui naturã ꝓducẽ. primitiuũ ê chios chii q̃ est insula in mari ęgęo: Catullus consulis ex chio soluite vincla cado. Luca. li. viii. Quas alĩne cautes: & q̃s chios aspat vndas.

¶Chius. Chios

¶Dari⁹: Oui. in ibin. vtq; necatorũ darij fraude scdi Claudi. in epist. ad Hadrianũ Dariũ famulis manib⁹ doluisse perẽptum Ferẽ & ingẽti solatus: fata sepulchro nomẽ est persarũ regis. Seruarũt hãc quãtita tẽ recte Baptista & Faust⁹: Baptista i cõsolatiõe sup morte collę Quid gen⁹ ęneadũ: qd regni regna darij lapsa canã. Faust⁹ de genuẽsib⁹ victis. Sic bñ facũdo psuaserat ore dari⁹. Ergo hallucinaẽ Sidoni⁹ ad fœlicẽ dicẽs. Et primũ darii. tumł tuãtes phal. ẽ versus in quẽ dicit Baptista pi⁹ italię dec⁹. Darii Ois eruditoꝝ schola cõsono adstipulatu scda i tẽta, pfert: quũ pria sit anceps & bitẽ poranea: & ad nutũ carminatoꝝ: ꝓbat id pi⁹ p Oui. & claudianũ: dicitq; suppeteẽ sexcẽta ad hãc rẽ exẽpla: q̃ prudẽtẽ se p̃terire affirmat. Errat sil̃r deduli⁹ li.i. dicẽs. Nec minus & darii furuerũt iussa tyrãni: & petrarcha ad ęneã senẽsez li.i. aut Dariũ tomyris &c. errãt quotquot sidoniũ imitãẽ.

Darius.

¶Di⁹ a ũ. vide i añ o Diogenes. Fit a deriuatiuo dios p duplex ii: iõ ꝓducẽ cõtra primitiuũ dios. i. iupiter

Dius.

¶Dryudę teste badio ꝓducẽ: sũt aũt galloꝝ philosophi scribẽ cũ y græco quidã Druidę dicunt alii dryudæ.

Dryudæ.

¶Eugeni⁹ viri ꝓpriũ teste nebrissensi qa habet eãdẽ deriuationẽ cũ iphigenia: sic eugenia iõ errat Philelph⁹ dicẽs in secũda quintæ. Proluerit meus eugenius quod territat vnq̃.

Eugeni⁹.

¶Graphiũ teste nestore qa gręcę scribẽ p ei diphthongon. Latini tñ corripiũt: qa aliqñ scribẽ p iota. Oui. Quid digitis op⁹ ẽ gaphiũ lassare tenẽdo: & est styl⁹ quo scribim⁹ graphiariũ est graphiorum theca. Mar. in apo. hęc tibi erũt armata suo graphiaria ferro. Gynęciũ teste nestore loc⁹ secretior in ædibus vbi solę mulieres conuersantur.

Graphyũ

Gynęciũ.

¶Hormius fluui⁹ musis sacer. Papi. vii. theb. vos etiã nñis heliconia turba venitis addere rebus opẽ. Tuq; o pmesse canoris: & fœlix hormie vadis armatis alumnos bellorum resides.

Hormius.

¶Lycius cũ y græco in pria syllaba. i. apollo sic dict⁹ a lyco. i. lupo qa sicut lupi pecora rapiũt: ita sol hũorẽ haurit radiis: vel a luce qa yete-

Lycius.

res grẽci primã lucẽ añ solis ortũ lycẽvo cabãt :& ea lux lycophos hõ die dicitur hæc & multo plura Macrobius li.i.satur.Papi.theb.x.Tẽ pla lycie dabis & ditia dona sacratis postibus:Nõnulli libri hñt cũ æ diphthõgo lycię:ꝫ mẽdosę(vt opinor) Lyceus nãqꝫ mons est arcadiæ notissimus ¶At lycius a um.pro gẽte lycię sine dubio corripiť.vergi. i.æne.vnã q̃ lycios fidũqꝫ videbat orõtẽ ꝓ apolline semp ꝓducitur.

Lycium. ¶Lycium vel lyceũ cũ y græco in prima fuit athenis aristotelis scho= la vt platonis academia.fuit quoqꝫ lyciũ Ciceronis gymnasiũ de quo ipe ait Inqꝫ academia vmbrifera nitidoqꝫ lycio Fuderũt claras fœcũ di pectoris artes:male legitur lyęo.

Orius Orithius. pãdochiũ ¶Orius viri ꝓpriũ Oui.xii.met. Oppressitqꝫ duos brotean & orion orio mater erat mycale.hic orion actũs est & orio dtũs a noiatiuo oriꝰ ¶Orithius videbis in primo o ante r.

¶Pãdochiũ vniuersale hospitiũ ꝓducit cũ oibꝰ eiusdẽ deriuationis noibꝰ qa docheion teste nebrissensi scribit græcę p ei diphthongõ.Pã totũ ẽ docheiq.i.receptaculũ.sic xenodochiũ pegrioꝝ hospitiũ xenos i.hospes &pegrinꝰ Prochodochiũ.i.mẽdicoꝝ receptaculũ chos.i.mẽ dicus plura talia reperies

Xenodo= chion. Dochion Polium bybliopo lium. Ichthio= polium ꝑmnesiũ. Scaphius

¶Poliũ.i.locꝰ vbi aliqd vẽdit vtimur in cõpositis penultia ꝓducta teste nebrissensi qa græce cũ ei diphthõ go scribit vt bybliopoliũ vbi libri vẽdunt:ichthyopoliũ vbi pisces vẽ ditant.ichthiys.i.piscis cũ i latino sequẽtibꝰ ch & th aspiratis cũ y grę co polo.i.vendo sic œnopoliũ thermopoliũ pharmacopoliũ &similia ¶Prymnesiũ cũ y græco funis nauticus teste eodem.

¶Scaphiũ teste nestore qa grẽce scribit p ei diphthõgon aliqñ etiã p iota& sic a latinis corripiť.Martialis li.xi.In scaphiũ mœchę sardana pale tuę.lu. Et ride positis scaphiũ quũ sumiť armis.ẽ matula a silitu dine scaphe dicta/de significatiõe apud alios plura leges

Sperchiꝰ. Trophiũ. Ichthyo= trophius. Brepho= trophius. Orphano trophius.

¶Sperchiꝰ cũ ch aspirato thessalię fluuiꝰ Oui.ſ.met.Populifer sperchiꝰ& irreqe tus enipeus.Apidanusqꝫ senex:leniſqꝫ amphrysus &æas.

¶Trophiũ locus vbi aliquid educať.vtimur eo noie in multis cõposi tis penultima semp lõga qa teste ælio nebrissensi græce scribit p ei di phthongõ quã in i longa vertimus vt ichthyotrophiũ apd collumel lam legi ꝓ piscina vbi educantur pisces Trophe ẽ educatio. Brepho trophiũ est paruulorꝝ hospitiũ vbi infantes exposititi alunť:brephos infãs est.Orphanotrophiũ locꝰ vbi alunť o phani. eiusdẽ cõpositiuis plura leges si vocabularios diligẽter excusseris ¶Heliotropius vide tur mihi ꝓduci apud priscianũ in pihegesi.hic lapis heliotropiꝰ q no minevero pistrophiũ dictis iungendus.ãmonui Teloniũ teste Bebe lio sed gæorgius valla scribit cum diphthongo vt visum est.

O antevo calem. Ioannes.

OAnte a corripitur vt oaxes.

Exceptio.Ioannes quia græce scribit per o mega q̃ lĩa ppe= tuũ ꝓducit:& scribit ſñ aspiratiõe.totũ hoc dicit hermolaus

barbarus in.vi.plinij ca.xxvi.vbi reprehendit sidoniũ apollinarẽ q cor-ripuit ostenditq; sidoniũ plærũq; græce linguę esse ignarũversus sidonij in eucharistio hic est qua nũc helias:nũc te iubet ire ioannes : vbi baptista pius ait. Ioãnes nõ sat ad poeticũ examẽ:qppe scribẽtib⁹ita grẽcis ὡρρησ.nec obstat architreniũ silr eo hemeistichio ,pnũciasse/ libis est nõ libra ioãnes hęc pius.Cũ sidonio errauerũt seduli⁹:arator petrarcha:philelphus.mancinell⁹:hymnographus:& plures:nõnulli vero variarũt:nos tñ ,pducam⁹ neq; errãtiũ mꝰtitudo vitiũ excusat licet ob id videaẽ honestius/nõnulli recte vsi sunt Iuuẽcus.dxit ioãnes cui talia reddit ies⁹/Alibi tñ mutauit vocalez in cõsonantẽ dicẽs Ipe ẽ ioãnes fœlix vẽtur⁹ in æuũ:Baptista in catharinaria Prim⁹ ioãnes humeros cui lucida vestit puellis Aelius antoni⁹nebrissẽsis:Est mihi ioãnes pater:est catharinaq; mater: Faust⁹de ioãne ganæo:duret ioãnes ceruo viuacior ipo. Oarion q̃is alij dicãt aorion videbiẽ in o añr. Oarion.

¶Siloa a christianis variaẽ. Arator. Ille iacebat iners cui ,pxima mota siloa/Sedu.li.iiij.Voce monẽtis Accepta dñi:siloaveniẽsset ad vndã Siloa

¶Stoa.i.portus vñ stoici:Martianus capella li.vj. corripit stoasis.

¶Troas.adis.vergi. At ,pcul in sola secretę troades acta.

Troa

O ante E corripitur vt cloe mulieris proprium Marti.li.iij. Tota te peteram carere.phal.est. O ante E

Exceptio. Aloeus gigantis nomẽ aloides aloei filius.quidam aspirãt luca.libro.vi. Impius hanc ,plem superis immisit aloeus.boetia non recte dici ,pbauimus. Aloeus.

¶Noe ab oratorevariaẽ scda semp,pducta Sedulius li.i.Nũc bonus heliæ qui perfidus antea noe. Noe

¶Typhoeus satis patuit in sineresi &hypmetris Troes heroes & siq̃ talia sunt cremento patent Oetha mõtis nomẽ patebit in œ ante t. Typhoe⁹ O ante.

O ante i corripitur vt eubois euboicus vide sebetus.e antecedente b. Pyrois.

O pois simois pyrois hocvltimũ cũ y gęrco in pria scribiẽ:solis equi ẽ nec recte dĩ penultia lõga in quo mlti hallucinanẽ. Oui.scdo met. Intereavolucres pyrois eous & æthon Solis equi quartusq; phlegron hĩ nitibus auras. Flãmiferis inplẽt:pedibusq; repagula pulsant: Valerius flaccus lib.v. Et formidãtẽ patrios pyroẽta dolores. Columella li. xi. Nec seriusardor sic micat aut rutil⁹pyrois aut ore corusco hesper⁹ hic est lapilli nomẽ a calore ignito dĩcti nec põt hic legi pyrous scũda extenta Notenẽ obliqui minois trois herois & e longis deriuata aloides alois:typhois minoius toicus:herois:heroicus: &c. Valerius li.v. Deois

Non tibi aloidæ quibus hęc fera murmura iactes. Lagois

Exceptio deois:vide e ante o.

¶Lagois piscis nomẽ horat.sat.iij.li.ii.Nec scarus aut poterit pegrinã iuuare lagois. Est etiã auis cuius carnes leporinuz gustum ꝑfe fe-

runt:lagos.i.lepus.

¶Oiclus viri nomen oiclides:baptista in exhortatiõe cõtra infideles
Oiclus Et sacer oiclides &c.Sic iuuenies apd ouidiũ in libro tertio de arte.
Stoicꝰ. ¶Stoicꝰ philosophorum quorũdã appellatio Stoicides vel stoicida est stoici emulator aut simulator potiꝰ Persiꝰ Mendose colligis inquit Stoicus hic aurem mordacilotꝰ aceto Iu.sat.ii.fugerunt trepidi vera
Troilus ac manifesta canentem.stoicidę.
Troia. ¶Troilꝰ priami filiꝰ vergi.i.ęne.Parte alia fugiens amissis troilꝰ armis ¶Troia aliqñ fit trissyllabũ pria sẽp ꝓducta verg.ii.æne.huc vti diqꝫ troia gaza sꝫ hic adiectiuũ Seneca corripuit o in troia nisi dicas spondæeũ eẽ ꝓ dactylo:Ego neutrũ puto extra tragœdias & id qdẽ tã parce imitandum id videbis in e ante tmethone.
Zoilus. ¶Zoilꝰ homeromastyx & ꝓinde quiuis doctorũ repræhẽsor & aliorũ virorũ nomẽ.Martialis.Zoilꝰ egrotat:faciũt hanc stragula febrẽ.

O ante o corripitur vt laocoon.

O ante u corripitur:vt alcinous panthous autinoꝰ &c.

Achelous, Pyrous, ¶Exceptio.Achelous dei & fluuij nomen Ouidi.ix.met.dixit & Vt vicas alios acheloe dracões ¶Pyrous cuiusdã heros nomẽ vt dicit
possessiua nestor pyrois autez solis equus vt dictum est. ¶Producuntur omnia
in ous. possessiua in ous vt a latona latous ab argo argous ab arctos actous:
Cous a gela gelous:a myrtilus myrtous Sic omnia similia Testimonia sunt
inuentu facillima. Horatius lesboum refugit tendere barbiton as-
Latous clepiẽ. A co insula:cous.a um:hęc insula etiã coos appellata est prior breui. Ouidi.in arte Si venerem cous nunq̃ puxisset appelles.
Pro insula vero papi.hũc ipse Coo plaudente philetas.Qui dicũt de riuatiuũ cous variari carent(vt opinor)testimonio Papi.i.syl.Latous vatẽ pater& semel eius euchan:latous.i.appollo:Euchan.i.bacchus Idem lib.i.theb.Seruatoremqꝫ parentum latoum votis iterũqꝫ iterũ qꝫcanamus: inepte habent hoc loco nonnulli libri latoiden plra testimonia si cupide desideres legendus est nestor.

V ante vocales corripitur semper

Regula quinta de deriuatiuis.

CEriuata patris seruabit dictio normam
Consona si patris maneat:docet istud aratrus
Multa tamen tolles:post declarata vel ante.

¶Syllaba tanta est ī deriuatio quãta fuitin ea primitiui parte vñ immediate deriuabaꝫ si cõsonans primitiui maneat ī deriuatiuo vt legi ꝑteritũ priorẽ ꝓduxit:ergo etiã legerã legisse legissẽ legerī legero qa a legi formãꝫ:lego aũt priorem corripit ergo etiam legebã legã legerẽ &c. Diligentissime discant pueri deriuationes verborum de quibꝰ

verſiculi ſunt. Præteritum verbi de ſe dat tẽpora quędam Ram. ſſem rim. ro. ſſe. Formabit cætera prędens. Item a ſupino formãtur particiꝑia p̃teriti temporis & futuri in rus item nomina in tio & tura & multa in us quartæ declinatiõis & alia plura: quod diligẽter conſyderandum eſt propter natura natio natalis &c. Item ſupinum aratum producitur: iõ etiã qđ ab illo fit: aratrũ non poſitu tantũ ſꝫ ipa natura: Neſtor dixit corripi quia græce ſcda correpta arotron dicitur latini autẽ (vt vult neſtor) o breue in a breue verterunt: neſtorem ob hanc rẽ Sulpitius deridet dicens. Vis aratrũ neſtor nõ vis (quo dignus) aratrum: Eſſe arator qui vis verus arator eris. Et recte me hercule ſulpitius qa aratrum a doctiſſimis ſemper producitur & ab aratum recte formatur. Eadem ratiõe producuntur tantum licet conſonans mutetur. Inuolucrum ſimulacrum ambulacrum lauacrum ab inuolutum ſimulatum ambulatum lauatum teſtes mihi ſunt Badius: Bebelius: Ferett⁹ inter italos magnę authoritatis grammaticus & rhetor / neſtor cõfirmat opinionem ſuam authoritate petri rigę hominis quantitatum negligentiſſimi. Dicit aũt regia in Aurora noſtræ carnis humum crucis hoc aratro quaſi ſignãt. Egovideo hoc nomẽ etiam a ſidonio corripi in laudibus narbonis diuerſas aratro vias cucurrit phal. eſt hunc ſecutus eſt petrarcha in. viij. aphricæ dicens Nunc aratrum antiquis inſulet mœnibus. omnes vnus habet prædas hoſtis: qcquid ẽ: opinor aratrum tãtum ꝓduci quia hi in multis errauerunt vt ſæpe oſtẽdo in his libris. ¶ Dixi in regula vnde immediate deriuabaꝫ quę nãq; a p̃teritis formãtur regulam pręteritorum ſeruãtvt rupes a rupi ſedes a ſedi teſte Badio. Quæ a p̃ti ſunt. p̃tis quãtitatẽ obtinẽt vt ſedile a ſedeo vocabnlũ a voco / At vocula voculatio & vociferor a vox vocis vt regina & regula a rex regis: legitimus a lex legis Etymologiæ vel deriuationis diuiſatio admodũ difficilis ẽ iõ in primis inſpiciẽda eſt rex̃ natura poſterius nãq; a priore deriuari neceſſuꝫ ẽ ideo ſedeo a ſedes deriuari volunt nõ cõtra. ¶ Addidi ſi conſonãs primitiui maneat alioq ad ſpecialeis regulas currẽdum eſt. talia ſunt binus trin⁹ bimus trim⁹ quadrimus: mobilis: fomes iumẽtum iunior prelum a premo qđ (vt ferettus ait) diphthõgon vſu recepit. aliį a prẽluo. is. deducunt: ſęculum cum æ diphtongo a ſenex teſte varrone Iucundus a iuuo / Iocundus non dicit. idem eſt vbi in primitiuo eſt vocales antevocalem aut vbi poſitus fuit in primitiuo & deſinit eſſe in deriuatiuo. Ideo aprimitiuis recedunt ibo quibo numen ſerium a eſeorſum & riſusvt volũt titulus quater tigilum ſigillum offella &c. ¶ Cæterum multa cõtra primitiuorum regulas aut ꝓducuntur aut corripiunt: quorum nonnulla iam dicta ſunt vt priamides chi⁹ &c. plura declarabũtur vt regulavitupero totus feriæ feralis humor iugerũ pat⁹ laterna rex regis lex legis vox vocis viginti gradiuus rapa vena ſicelis remus cunę ſerius maco

Aratrum

Arotron.

inuolucrũ
ſimlacrũ.
ãbulacrũ.
Lauacruꝫ

Aratrũ a riga correptũ & a ſidonio & petrar

ror iapetides & multa alia cõtra primitiuorum naturam producũtur cõtra corripiunt hęc quorum primitiua ꝓducunt dicax a dico stabilis sopor nato: siquidẽ aristа lotiũ vitiũ lucerna lituus qa teste festo fit
Vasillum. a lite. Seruius tñ vult græcum esse: vasillum a vasvasis. Marbodeus in lapidario ad neronẽ teste nestore. Quæ solis radijs in aqua subiecta vãsillo. multa alia postea leges.

Regula sexta de compositione.

Simplicis obseruat mensuram compositiuum
Cuius diphthongus vel vocalis varietur:
Hanc legem spernunt dicus a dico: innubus atq;
Pronubus ambitus nihilum cum semisopitus
Peierat a iuro cum deierat agnitus & cog.
Connubium varies: ab itum comitia dicas.

Compositum sequitur simplicis regulã & cõtra etiam diphthõgo aut vocali mutata: vbiq; tñ obseruãdę sunt regulæ positionum & vocaliũ ante vocales: vt ludo colludo lędo illido Amicus inimicus: tabeo: intabeo: taceo: reticeo: facio: reficio. ¶ Recurre semp ad trisyllabici: & accentus quãtitatem facile indicabit: vt reficis intabes &c. ¶ Per hãc regulam ꝓpositiones in compositione quãtitatem priorem seruãt: vt abeo adamo subeo euoco deduco: Amoueo amitto auerto aui⁹ &c. ab a quæ ꝓducunt. Quintilianus tñ dicit cõponi ex ab. ablatione b. litteræ vt omitto ex ob aperio ex ad: q̃ duo primã corripiũt: vt apella & aplustre qa fiũt ex greca priuatiua pticula. A. Verg. Sępe leui sop-
Initium num suadebit inire susurro. Iõ teste Nestore male dixit regia in libris regum. Initium fidei designant hostia portę: quamobrem non dubito esse vitium in carmine Vergilij de ludo. Initio furijs ego sum tribus addita quarta: rectum esset principio. ¶ Ab hac regula demun-
Ambitus tur A dico nomina indicus: vt causidicus maledicus. A nubo pronuba innuba cõnubiũ a Verg. variat. Ambit⁹ participiũ ab ambio ãbiui
Nihilum. ambitũ Oui. i. met. Iussit & ambite circũdare littora terrę. Ambit⁹ no-
Hilum. men semp corripit Claudi. in ij. cõsolatu honorij. Luget auaritiesfly gijs innexa cathenis. Cũq; suo demens expellit ambitus auro. ¶ Nihilũ Persi⁹ Gigni de nihilo nihil in nihilum nil posse reuerti. fit a ni. i. nõ & hilũ res nullius precij: vtpote fabæ nigrũ qđ ꝓducit. Lucret. lib. iij. Nil igitur mors est ad nos neq; pertinet hilũ: semisopitus videbis i
Comitiu̅ sopio in o antep. Cętera satis patent ꝑter comitiũ qđ a simulitãdo dictum volũt: & ꝓducit etiã primã cõtra multo⁹ ignorantiã. Sil. li. viij. Namq; huic comitia campus: Iura atq; arma tulit de cãpo Martio loquitur vbi erãt comitia. Orichalcũ ab oros. i. mons dicit ex quo fodi-
tur non ab auro: ideo semper corripit: vt apud Hora. in arte.

Se & di.

Se produc & di prẽter dirimo atq; disertus.

Se & di p̃ponens latinę insepabiles pducunt: segrego diduco. Corripiunt tñ dirimo disertus vergi. v. ęne. & p̃lia voce diremit Ho. fœcundi calices quẽ nõ fecere disertũ secur⁹ pducit qa ex p̃põne fit securis corripit qa a verbo seco fit. seuer⁹ vndecũq; est corripit vt eqdẽ qđ nestor putat ab ego & qdẽ deriuari/Prisciañ⁹ primariũ esse opinat vide e añ q. digãma dilemma corripiunt quia greca sunt.

Seuerus pro Seuerus cur Seuerus Expudm

Re p̃positio inseparabilis.

Est re breue. at refert a res producere debes.

Reiscit & reicit: Nam quæ iacio tibi format

Prius interdum tollunt vt corripiantur.

Addit vel demit metri grauitate poeta

Re p̃positio in separabilis corripit vt redeo reditus, p annuo puẽtu renuo &c. Persius invltia sat. Pingit an renuis &c. nũq; iueni renuo p duplex nn qcquid aliq dicãt: Oui. li. ij. de põto. At reditus iã quisq; suos amat & sibi qd sit vtile sollicitis supputat articulis. refert a res cõposi tum pducit alioq corripit nec vnq; duplici ff refert scribat cõtra gęorgiũ vallã qa melı⁹ opinamur a noie res & verbo fert fieri refert qñ regit gtñ & abltõs mea tua sua nña vestra de quo verbo satis a nobis in syntaxi dictũ est ¶ Reiscio a re & iacio pducit positu qa in eo verbo i. duplex efficit teste nebrissensi: vbi aũt corripit i cõsonans abijcit qđ etiã cõtingit in aliis cõpositis a iacio vt adiscio vl' adicio: abiicio: vl' abicio subiscio: vl' subicio obiscio vl' obicio nam correptionẽ positio ipe diet nisi cõsonãs i abijciat. Ea abiectio in p̃sa barbarismũ facit in carmine in his cõpositis a iacio oibus licet quicquid dicat guaguinus & quidã alij qui nõ diligẽter satis poetas plegerũt. Vergi. in buco. Tityre pascentes a flumine reice capellas hic corripit. est aũt in quinta regione pceleumaticus teste prisciano qui p synęresin fit dactylus. Idẽ Gęor. iij. Reisce ne maculis ifuscet vellera pullis Idẽ ęne. ix. Raiscint parmas & equos ad mœnia vertunt. Idẽ bis reiecti armis Et ęne. qnto hęc fatus duplicẽ ex humeris reiecit amictũ. reiecit reiectũ nũq; corripiuntur qa in eis i consonãs duplex est nõ ratiõe sed autoritate propter biiugus triiugus quadriiugus nec video cur nõ tã in reiscio q; reieci fit duplex: ideo miror seruium dixisse in illud. xi. ęne. Sic ait atq; oculos rutulos reiscit ictus/ectasin esse licet spelonga dici posset propter p̃teritũ reiecit. qd his velit seruı⁹ nõ satis intelligo qñqdẽ tã bñ in reicit i cõsonãs ẽ q; in p̃terito reieci Sta. theb. sexto. Prouid⁹ astu Et patria vigil arte non lacõ hos reiscit ictus. lucret. li. ij. videm⁹ Reiicere in terras natutã m'taq; cętis Oui. de arte Reisce succinctos oposo stami

Reiscio

Reiecit

ne fuſos papi.lib.quarto theb. Tela manu reicitq; canes ī vulnus hi-
antes Oui.adijce troianę ſuaſorē antenora pacis. Marti.li.x. Siqd no
Adíſcio. Adicio. Obíſcio. obicio. ſtra tuis adicit vexatio rebus: Sic corripitur infinitiuus adici in prin-
cipio ſeptimi thebaidos: Vergilius in moreto Et ſummis ſpoliat co
riſs contemptaq; paſſim Spargit humi atq; abicit Iu.ſat.xv. hunc abi
cit ſęua dignum veraq; charybdi Oui.íj.de ponto Turpe putas abici
q; ꝙ ſit miſerandus amicus, pductionē facile reperies nūc nō occurrit
Verg. obíjcis hoſti. luca. lib. viii. Cur obicit magno tumulū maneſq;
vagantes. de pompeio loqtur. Idem li.ix. Pompeiumq; deis obicit q̄
pauca catonis &c. Sillius li. quarto Arietat in prios obicitq; innania
Subíicio. Subicio. membra Arietat proceleumaticus eſt aut per ſynęreſin dactyl⁹. arie-
tare eſt ariete pugnare papi. decimo theb. Pectoraq; inuiſis obicit fu
mantia muris. Claudian⁹ in quarto conſulatu honorij Cur ānos obi-
cis: pugnę cur arguor impar. Sil.li.xiii. Iungere tum fata & ſubici iu
bet ocyus ignes papi. Acil primo: fata videre prior ſubicit gauiſ⁹ vlyſ
ſes luc. a libro .viii. Sit ratis a ſuperi ꝙ non cornelia fuſo crine iacet
ſubiciq; facem complexa meritum imperat. Idē in ſeptimo. Ipſe ma
nu ſubicit gladios ac tela miniſtrat: ne vereamur imitari quę tam ſæ
Additio vi remoti o metricā pe apud probatiſſimos legimus: ſi ī aliquo carminum genēr op⁹
eēt tr ibracho idē putarem licere ī tetraſyllabis adijciouſubijcio &c.
Quicqd dicat cum nigro bebeli⁹ neſtor dicit quoſdam putare reicio
qñ corripitur fieri ex ico id neſtori non placet nec mihi qa ico produ
citur tantum. ¶ Poetæ profecto plęrūq; metri gratia aliquid addūt
aut demunt, id in proſa eſſet barbariſmus prętęrq̄ forte in paucis iā
olim in proſa admiſſis. In his q̄cūq; ſunt magis inuentis vtemurq̄ ex-
cogitandis: tum id etiam caute videbimus: qñā rara ſunt & quæ fre-
quentia: nam raris rarovtendum eſt: frequenter: vſurpata non obhor
rebimus. frequentia quidē ſunt vincla ſęcla tomacla pro vincula &c.
Alitū cælitum vbiq; recepta ſunt, alitū cælitum non aſpernanda vt
neq; religio reliquiæ lz rellihio reliqę frequētiora sūt neceſſitate. Ra-
Indupe-rator. riora ſunt lāna ꝓ lamina ſurpite ſurpuerat ꝓ ſurripite &c. ſic domni
pro domini video o ante n ¶ Ridendi ſunt religioſi qui domni voca
rivolunt non domini. Induperator pro imperator in carmine recte di
ces legitur apud lucretium. li.iiii. quē imitat⁹ ē iuuenalis. idugredi. ī
indupedita indumanu induforo lucretio & hęc antiquioribus relin-
quam⁹ quia vergilio & cęteris qui ſequūt vt nimis dura diſplicuerūt
ꝓ in gredi in manu &c. lucret. lib. i. viaq; indugredi ſceleris. In eo-
dem Inter ſe nexus min⁹ aut magis indupedita ſic alibi ſępe. ¶ Hip
Hypona. pona gemino pp eſt equorum ſtabulorumq; dea ab hippos. í. equus
vnde hippocrates &c. Iuuenalis tamen metri gratia vnum p abſtulit
dicens ſat. viii. Iurat ſolem hiponā & facies olida ad præſepia pictas
¶ Petracha auſus eſt vnum n aufferre ab Hannibal in ſexto aphricæ

Te quoties hānibal video &c. sic idem circa finem libri septimi. Idē in. decimo aphricæ geminat r in terencius dicens Seruatore suo prior it terentius horum cęterum qa in multis manifesto errauit petrarcha nolim eum in his imitari quia nullū habet authorem: nec ipse author haberi debet: vt sępe patebit in hoc opere Lucretius refficit dixit p refici. quod parcissime imitandum est vt in libro primo belli fera. mūera mauors. Armi potens regit: in gremiū qui se petuum se Reffi cit: ęterno deuictus vulnere amoris Mauors quoq; poeticū ē nā in ꝑsa mauors dicit. Idem li. prio Reccid ere iferiora magis q̄ corpora nostra. ibidem At neq; recidere ad nihilum res posse neq; autē De ni hilo testor: Idē li. quito. haud igitur cessat gigni de rebus & in res Recidere assidue quoniā fluere oia constat Propertius Reccidit inq; fusos mēsa supia pedes p recidere & recidit/id parce imitaberis. Lucre. li. i. reducit ven⁹ & reductū dædala tell⁹. Idē li. vj. Nec poterant vllam partem redducere eoꝝ: Horat. dij tibi dent capta classem reducere troia p reducere: id parce imitādū est ¶ Apd lucret li. quarto vidē referūt corripi pdistāt ſ3 opinor esse mendā nec quoq̄ modo imitandū: vsq; adeo magni referunt studiū atq; voluntas. Idē li. ii. id rursum cæli relatū tēpla receptant. Lucreti⁹ imitat⁹ est terentiū dicentē in phormiōe Qd ab illo allatū ē id sibi relatū putet vbi metri gīa l geminari vult donat⁹ Id parce imitandū ē qa relatus vnico l freqnentissimū est Iu. dixerit astrolog: credēt a fonte relatū hāmonis ¶ Hęc oib⁹ licēt rettulit & retulit: repperit & reperit ī ptō: reppuli & repuli horat i i. epist. li. ii. Rettulit acceptos regale numisma Philippos Catul. Si reditū retulisset is haud i tēpore lōgo. Sed emendatissimi libri habent tetulisset vt sit vetus p̄teritū a tollo Sueui⁹ antiqu⁹ poeta: fera prędia bello in psas retulere suo: Auso. in cpig. Qui laqueus collo nectebat: repperit aurū Thesauriq; loco: q depositi laq̄ū: At cōdiderat posti q̄ nō repperit aurū Aptauit collo: quē repperit laqueū: Seduli⁹ li. quito geminauit p in participio reperiens. id nolem imitari: Dicit aūt: reperiens regem q⁹ se rex dixerat esse obiecit. Ouidi⁹ ī epistola medeę Quęq; feros repuli doctis medicatib⁹ ignes Nō valeo flammas effugere ipa meas. Claudi. in itj. consul. ho. Reuolutaq; telavertit ī authores & turbie reppulit hastas: Immolo sēper primā producit angelus Policianus cōcedit se noue corripuisse quia in alijs verbis similia fecerūt veteres Tu producito semper reddo tam in ꝑsa q̄ in carmie sē pq; d geminat: nec ab eo fit redditus nomen sed a redeo reditus etiā pro annuo ꝓuentu vt dictum est.

Refficit

Reccido.

Mauors poetice

Recidit Propr.

Redduco

Referunt

Rellatus

Rettulit.

Retulit

Repperit

Ceperit

reperiens

Rettuli repperunt

Retuli

Reditus.

¶ Pro.

Est pro breue in græcis pro longum rite latinis.

Pro greca ꝓpositio p ante semper corripiūt vt prolepsis ꝓlogus pro

fi.

pheta prometheus promethia cum ei diphthõgo in pęnultima apd
gręcos ergo pænultima producit: propõtis prophasis ppolis propo
pmethe⁹ propõtis. la ppyleũ &c. Oui. in primo meta. Inde pmethides placidis epime
thida dictis mulcet. Idem in quarto de põto. Misit in has siquos lõga
ppõtis aq̃s. sic cęteri p̃ter manliũ nisi mẽdos⁹ sit codex i libro quarto
Aequora & extremum ppontidos hellespontum Idem ibidem Illũ
etiamvenerata colit vicina ppontis ppheta Bebelius dicit variari cui
prophęta credem⁹ vbi pductiõis testimoniũ ex pbato poeta attulerit Rufinus
prologus apd priscianum Agnouit metrũ seruatq; terenti⁹ artẽ. Nã plogos tri
metro didicit cõponere versu errauit i hoc vt in multis alijs alanus di
cens plogus in sopnum murmur euntis erat. hinc male imitant Sule
Pro m tmis piti⁹ & bebellius. Prohibeo corripit quia vocalis est ante vocalẽ Per
sius. Oleũ artocreasq; popello largior an phibes ¶ Pro latina p̃põ p
ducit: vt p do pficio. Ouidi⁹. Nõ pfecturis littora bob⁹ aras. ppe aũt
corripit vñ ppero pper⁹ ppinquus item quæ simplicia sunt pbo p
brum ppertus corripiunt. plęriq; pptius a pro deducunt Item pri
prorũ mã corripit procul: vn de vel a porro nonnulli deducunt ea quę cor
repta legimus: & tñ plurima pducta vident significationes de pcul
proripio prottiny aut porro hẽ revt ptea⁹ pripio &c. Ver. Quo nũc se pripit ille hoc ẽ
pcul rapit. Idẽ En ipe capellas Protenus ęger ago. i. porro ten⁹ qua
si longe a finibus teste Seruio. Pro igitur in compositis semp pducit
in mere latinis quancunq; videat significantiã habere exceptis pau
Im.p. cis quorũ meminit Gellius lib. ii. noctium atticarum: sz ipe rẽ paucis
tetigit quã longe clarius studiosis aperiã: & plura q̃ ille adducam.

¶ Pro correptum.

Corripias: pronepos pfugat: pfugit: pficiscor
Et picio peto significans cui iungo pcello
Atq; pphana pfessa pfunda profesta profati
pronepos Propino vario: procuro iungo profundo
Sic bene docte locas propello propago lucreti.

Ouidi⁹. xiij. met· ¶ Esse iouis pnepos. Idẽ. x. met. Est neptun⁹ auus
pnepos ego regis aquarũ. Persi⁹ tã reliqua ex amitis patruelis nulla
profugo. pneptis nulla manet patrui. Errauit itaq; Sidoni⁹ in epithalamio po
profugio. lemij dicẽs: Fœliciter ęuũ ducite cõcordes sit nati: sintq; nepotes Cer
profugus nat & in pauo sibimet qd pnepos optet. Vbi etiã vltima cõtra totam
vetustatẽ nimis licenter corripit ¶ Profugo as. priæ apd philelphus
in octaua septię: & in quinta nonę. ¶ Profugio tertię Valeri⁹ flaccus
li. vij. Contingat mihi deinde mori: sic fata· pfugit. hinc nomẽ pfug⁹
Verg. i. ęne. Italiã fato pfug⁹ lauinaq; venit littora hinc quoq; pfu
giũ qd omnes syllabas corripit quare non docte satis dixit psper: vn·

ꝓfugiũ tutus eſt deus iꝑe timenti: ſed forſitan ita mendoſe legit pro cõfugiũ. Proficiſcor ꝓfectuſſũ. Vergi. vij. ęne. Arcades his oris genus a pallante ꝓfectum. Proptius lib. iij. Magnum iter ad doctas ꝓficiſci cogor athenas: ſic cęteri poetæ: necvnq̃ producitur contra plurimos: quoniã apd Propertiũ in fine ſecundi libri non ꝓfecto a ꝓficiſcor legitur: neq; ſẽſui congruit. ſi ꝓfecto a ꝓficio & ita habent optimę impſſurę: & ſenſus eſt optimus ſic: hęc quoq; perfecto ludebat iaſõe Varro. i. Varro cantauit amores ꝓfecto Iaſone. i. poſtq̃ ꝓſcripſit geſta argonautarum: nec apud Iuuenalẽ in emendatis codicibus legitur Sat. vij Profectur a ſed proceſſura vt teſtatur etiam doctiſſimus ferettus ſic Proceſſura domo ſicula non mitior aula ¶ Procio is. iui itum pęnultima ſupini lõga. i. prouoco primã, pducit at procio is iui itũ penultia ſupini breui: & prima ſilr correpta. i. peto hinc proc⁹ proco. as recipro co: teſtis eſt cũ neſtore Calepin⁹. ¶ Procello is. verbum Lucreti⁹ li. vi. Turbinis immanẽ vim, puomit. atq; ꝓcellit. hinc ꝓcella. Vergi. ęnei. i. Stridẽs aq̃lõe ꝓcella. ¶ Profan⁹ a quo ꝓfão as. verbũ aut cõtraytrũq; a fanũ. i. tẽplũ & hoc a fando (vt feſto placet) qa pontifex in dedicatõe tẽpli certa verba ꝓfari ſolet: alij a faunis nomẽ deducũt: alijgręcũ eſſe volunt a phaneleõ. i. manifeſtũ qa e phano reſponſa dabant hi pph ſcribũt. illi p f. Verg. Procul o procul eſte ꝓphani. i. irreligioſi & impij quaſi ꝓcul a fano. Oui. Sc3 oẽ ſacrũ mors importuna ꝓfanat. Fanum nobis placet cũ Gæor. val. li. xxxiij. ca. vi. eſſe latinũ ¶ Profiteor eris ꝓfeſſuſſũ. Oui. in. ij. de remedio. Vtilitas lateat qđ nõ profitebere fiet. Hora. in arte. Inceptis grauibus plęrũq; & magna ꝓfeſſis: errauit igit teſte neſtore arator li. ij. Paulũ eẽ miniſtrũ Aeterni ſcitote dei ꝓfeſſio vera mẽdacide teſte ſonat. ¶ Profund⁹ Verg. Cælũq; ꝓfũdũ ¶ Profeſtus a um. Auſo. de ſtudio puerili. Studiũ puerile ſatiſcit. Lęta niſi auſteris varient feſta ꝓfeſtis: male capit ab indoctis ꝓ pridie feſti: ſi3 ꝓ gam⁹ ¶ Luca. in. ix. hoc ſatis eſt dixiſſe Ioue ſic ille ꝓfat. Verg. in. iiij. ęne. & ſic accẽſa ꝓfat: Variat aũt ꝓpino: ꝓcuro: ꝓfũdo: ꝓpello: ꝓpago. as. verbũ. Mart. in xij. hoc quoq; nõnihil ẽ qđ ꝓpinabis iiſtis. Ide3 lib vj. Nemo ꝓpiabit callidiore tibi. i. ꝓhibet a pre. i. añ & pino bibonã e gręco h3 originem. Tibulus Iꝑe ꝓcuraui ne poſſent ſęua nocere ſopnia: Sil. li. vi Haud ſecus ac ſtabulis ꝓcurans ocya paſtor. Vergili. ęne Qđ ſup ẽ lęti bñ geſtis corpa reb⁹: Procurate viri Hora. Hęc ego ꝓcurare & idoneus iperor & nõ &c. Catulus: has poſtq̃ mœſto ꝓfudit pectore voces. Oui. in epla canaces. Iꝑa nihil ꝑter lachrymas pudibunda ꝓfudi. correptio eſt lõge frequẽtior. Lucreti⁹ li. iiij. Eſt ꝓcul a tergo q̃ prouehat atq; propellat: hinc frequẽtatiuũ propulſo as. vt i eodẽ libro de echo. Sex etiam aut ſeptẽ loca vidi reddere voces: ynaꝫ quã iaceres: ita colles collib⁹ iiꝑis Verba propulſãtes iterabãt dicta referri idẽ in eodẽ libro. Atq; aliũ ꝑ ſe propellens aera voluit. Ne vcrea

Profugiũ ꝓficiſcor.
Procio
Procio
Proco
Procęllo.
Procælla.
Profanus
profão. as
profiteor.
profeſſio.
profũdus
profeſtuꝫ
profari.
propino.
procuro
profundo
propello.
propulſo.

ꝓpago a. ris puer venerabilis Lucretij authoritatē amplecti. Idē li. j. Propagat genus posset vitāq; tueri: Ibidē. Nec ratione fluunt alia: stragēq; ꝓpagant: & idē li. v. vt ꝓpagando possent procludere ęcla. Ft paulopost vt potuisset ꝓpagādo ꝓcludere proleꝫ. in his certe de eadē re loquit eademq; manet significantia. Ideo in verbo nō obseruāda est differē

Propago. nomen tia quam in noie ꝓpagādo ponūt grāmatici dicētes ꝓpago pro vite producitur Verg. Flexos ꝓpaginis arcus. ꝓpagine corripit. Idē Si romana potens italia virtute ꝓpago: pro eodē dicitur propages is. duo sunt adhuc corripenda: profecto aduerbiū affirmādi quasi pro facto vt dicunt grāmatici & proteruus a proterendo: ergo corripitur vtrunq; cōtra primitiui naturam. Hora. in arte. ille profecto· Est finis versꝰ

Profecto. ꝓteruus. Ouidius· Multa miser timeo quia feci multa proterue: habete si iubet versiculum.

Sunt contra patrem correpta profecto proteruus.

I & o in compositis.

Pars si componens: fini prior i vel o donat.

Sit breue cuncti potens & Thimotheus manifestant.

Quod si non semper manet i produc̄ito semper

Habet hæc regula partes duas quarū prior est: dictiōes cōpositæ siue latinę siue greçæ terminātes i i primā partē cōpositiōis breuiāt i vt bifidus trifidꝰ at bisacutus corripit primā p regulā cōpositoꝝ sesqpes se

Sacrificiū miuit vitisator Archigenes: Anthiteton sacrifico sacrificiū: Enniꝰ sic nos ille suos dissacrificare puellos. Errauit ergo teste nestore Arator dicens Forma sacrificij perfecti prisca canistro: tres panes offerre iubet meliꝰ dixisset Sacrifici forma ꝓ sacrificij. ¶ Posterior ps dictiōes greçę terminātes i o primā partē cōpōnis breuiāt illā o: vt dorothea samothracia timotheus cymothoe leucopetra ꝓtotomi zelotypus. &c. oia sūt inuētu facillima. ¶ Dixi in regula. Qđ si nō semp &c. qa si ex declinatiōe tantū ꝓueniret: produceretur: vt tātidē tanticūq;: quāticunq; eidē cuiq; quantilibet quātiuis: Iu. quanticūq; domus cōstet: Manilius li. ij. Omne quidē signū sub qualicūq; figura. siquis siqua ꝓ ducūtur quia vix apparet cōpositio. siquidē variatur vide i añ q idē ꝓ ducitur in masculino. Scilicet & ilicet ꝓducunt quia fiunt a scire & ire per remotionem syllabę tollunt: & alia nōnulla his versibus cōtenta.

A quotus atq; dies quod fit variato at ibidem

Et tibicen erit longum cui iungis vbiq;.

Protrahit Ausonius matricidam grauitate.

Lagopus gæolophus Atq; theophila produc.

Cum leucopetra: quidam gæometra iungunt

Quod medius facit atq; dies producito semper.

A quotus & dies fit quotidie & hinc quotidianꝰ: & variari pōt vtrūq; sed quotidie apud solos neotericos repperi corripi: vt apd Mātuanū quotidie. in vita diut Geōrgijvideo reliquos parū a cute de hac dictiōe scripsiſſe quia sępius primā corripit Rartiſſie assumptiōe t lre ꝓducit vt apd Catulum ad malliū. Ne nimiū simꝰ stultoꝝ more molesti. Sępe etiam iuno maxia cęlicolū. Cōiugis in culpa flagrauit quottidiana Noscēs omniuoli plurima furta iouis vbi notabis magis q̄ imitaberis pentametro versu sensū nō pficinec susp endi: apud alios reperio prima correpta secūdā produci Mart.li.x. Leuis dropace tu quotidiāo Et.li.xi. Quo tu quo liber ocyose tēdis· Cultꝰ sindone nō quotidiana. Sido.li. viij. hoc pnix habitu meū memēto: Orpheū vise q̄ quotidiana: Saxa & robora cornea sq; fibras: Mollit dulciloqua canorꝰ arte. omnes pha Ibidem leuciſ sunt & orpheū per syneresin est spondæus Marti lib.iiij. Quotidianam refice nauseā nummis Scazon ē ¶ Iuue. sat. v. vl si qñ datur Tibicen custos affixus: ibidē. Sc tota vetustas: quare imitari nollem Iuuencū dicentē. Oblatusq; ibidē mox demōis horridavirtus. Idem ille iubet cunctis ibidem cōuiuia poni. Hora. in arte Tibicen didicit prius exti muitq; magistrū: Sedul. li. iij. Funereosq; modos cātu lachrymāte gemebat Tibicen: plāgorq; frequēs confuderat ædes/mēdose legi tibicines: qđ foret intollerabile. Cur aūt magis producat tibicen q̄ tubicē: Vbiq;. hęc est ratio quia tubicē fit a tubavbi a in i seruata quātitate vertitur: Vbicunq; at tibicen fit a tibi a: ideo tibiscem dicēdū fuerat: iāverterūt duas bre matricida ues i vnā lōgā: vt in bigę trigę quadrigę ꝓ biiugę &c. sic auriga ꝓ auriga: ab auras agendo dictus. ¶ Vbiq; q dicūt variari: afferant ex veteribꝰ testimoniū: alioqui nugas ęgerint vbicūq; variatur: Claudi. in laudibꝰ stiliconis. Occurſant vbicūq; velis. Oui. meta. viij Seruor vbi cunq; est: vni mea gaudia seruo. Ausonius metri grauitate produxit matricida dicens i monostichis Cęsarū (q̄ an Ausonij sint dubitat baptista pius) Matricida nero propriį vim ptulit ensis Sido. in. ii. panægyrico. Matricida pius ſz ne ſpreuiſſe dolerem: pōt corripi vt patricida & parricida i tra gœdijs. Senecę. & profecto nimis licēter hęc producūt qñ nulliveteres heroicorū aut elegiacorū scriptores ausi sit hęc producere: quare nō placz mihi licētia aratoris dicentis parricida tra his: patricida vocabulum a veterioribus parū vsurpatum recte in he- patricida xametris & pentametris recipitur parricida. rr. geminat Horatius libro tertio car. ode xxix. Telegoni iuga parricidæ. versꝰ ē Alemanius Meridies dactylicus tetrameter: vbi tertius per necessario est trochęꝰ. ¶ Lagopus &c. suis locis declarabūtur: de gæometra satis dictū ē. ¶ Meridies quasi mediꝰ dies producitur: sic verba meridio & meridior idē opinor facit tandū in pridie & postridie. vide i añ d in medijs Catullꝰ ad ipsi thillam · Iube ad te veniā meridiatum: phal. est Marti. libro

tertio inter tepentes post meridiem bluxos. Sedet ambulat liber acri bus curis. Scazontes sũt duo sic Meridian⁹ Pomeridian⁹. ¶ Reliqua corripiunt: vt omnimodus multimod⁹ in Lucretio sępe lecta Marti. libro. iij. Non nautas puto vos sed argonautas: Retro in compositio ne variatur: vt extra compositionem sic intro. Lucre lib. tertio Sic ani mas introduxerũt sensibus auctas. Oui. iiij. met. Ipse retrouers⁹ squa lentia protulit ora. Controuersia corripit a Sido. lib. viij. Declamatio controuersiarum phal. est. Marti. lib. xii. Offensus genitor trinoctiali. Affecit domi cœnio clyentem. phal. est.

Regula septima de pręteritis dissyllabis.

Præteritiua tenent primam dissyllaba longam

Tole bibit scidit atq; fidit tulit. ortaq; do sto

Præterita dissyllaba ꝓducũ priorẽ vt veni aphiletico malecorreptus primã recte dici vbi de duob⁹ tm̃ loqmur i syntaxi dictũ ẽ. Tollũt sex

Liqui. bibi &c. steti dedi Addit nestor liquo liq; qđ vultvariari ꝫ male & ei i vergilio nõ liq̃rat legit sic Nã ꝑ suã patria liq̃rat tellure sepultã ꝫ sic Nã ꝑ suã patria ãtiq; cinis ater hẽbat. testis est seruius: cui recte astipu lant laurenti⁹ valla & Sulpiti⁹ valeri⁹ flacc⁹ li. vii. Si te septra: domũ si te liquisse parẽtẽ Senserismendosse legit reliquisse vt paulo añ dignior es & fama meis tã parta venenis Pro dignior es tã fama meis ẽ parta venenis/ Emi ꝓducit ꝓ regulã & teste volsco & aliis doctissimis apd

Emi ouidiũ in epistola did⁹ nõ emi ptm̃ ꝫ pñs emo legitur sic Qđ tibi do naui pfide littus emo & ꝓfecto optim⁹ sensus est bñ inspicienti/ Iuui sp ꝓducit. Catullus ꝓ syncopã duriusculã iuerit metri gĩa ꝓ iuuerint dixit decoma berenices Non ita me diui: vera gemãt: iuerit Ita hñt

Iuui optie ipræssure qcqd aliq garryant ¶ Martialis li. iij. Vnguẽtũ fateor bonum dedisti Cõuiuis here ꝫ nihil sidistiveteres scicidi dixere teste prisciano Rui corripit quia hꝫ vocalẽ ante vocalem.

Regula octaua de geminatis præteritis.

Corripiunt binas geminantia ceu ceciderunt

Tolle ceciderunt a cędo a pedo pepedi.

Pręterita geminãtia principiũ ꝑmã & scdaꝫ syllabas corripiũt nisi posi tio ipediat vt tetegi peperi pepuli tutudi ¶ Dixi nisi impediat ꝓpter spopondi fefelli vbi pria tm̃ corripit vt in duob⁹ exceptis Cecidi a cę do pepedi a pedo. Iu. sat. iij. Ebri⁹ ac petulãs q nullũ forte cecidit dat

Contudi. pœnas Hora. Nĩ diſploſa ſonat q̃tũ vẽſica pepedi. Coꝑositũ ſiplicis regulã imitat. Oui. v. tristiũ Cõtudit ĩgeniũ patiẽtia lõgi malo⁹/ En niuꝫ imitari nõ ausi (qa nẽo hactenus imitatus est dicẽtẽ vires q̃ valẽ tes cõtudit crudelis hyems: Et em̃ forte mẽdosum ẽ pro contulerat.

Regula nona de supino dissyllabo.

Cuncta supina tenent primam dissyllaba longam
Pręter nata sero cieo linosto sino sisto
Do ruo cū queo eo reor at staturus atū dat.

Supina dissyllaba ꝓducūt priorē syllabam vt visum lusum Tollunt
satum a sero: citū a cieo: litū a lino: statū a sto & sisto: sitū a sino: da- Citum
tum a do: rutum a ruo hinc dirutū &c. in simplici ruitū recti⁹ dicim⁹
quintū a queo: itum ab eo sed ambitus satis est dictū: ratū a reor: sta-
tur⁹ cōtra primitiui naturā prīa⁹ ꝓducit Oui. i. met. Nec fruit sopno
vigilantib⁹ excita curis Sta. theb. iij. atq; hic ingēti capaneus mauor
tis a more Excu⁹ & longā pridē indignātia pacē Corda tumēs: hæc
a cieo sunt Citū a cio producit Silli⁹ ii. quarto Accitas ꝓpere castris
in prędia cōsul raptabat turbas primusq; ruebat in hostē. Luca. Stra
tisq; excita iuuent⁹. Oui. in epist. canaces. Oblit⁹ a dñę cęde libellus Saturus
erit idē. ii. met. Hic situs est phaetō currus auriga paterni idē quar-
to fast. Hic status i cælo mitos ꝑmē sit in annos a sto statū ē. cōposita
hñt itūvt ꝑsistū institū &c. aliqñ tñ ꝓ reducta pęnultima hñt atūvt con Stat⁹ a ū.
statū hinc constaturus &c. sed ipsum etiam statur⁹ cōtra primitiui na
turā ꝓducit Luca. li. ii. Hic acies statura ducū. Ide in vi. Et statura re
dit Papi. vij. theb. Speine obstatura pelasgis Oui. primo fast. Musa
quid a fastis nō stata sacra petis. Valerius flaccus li. ij. Nostrę stata do
na salutis Luca. li. x. his ascripsit aquis quorū stata t ꝑ a flat⁹: hæc a si-
sto sunt. Verg. Nos abijsse rati &c. Terēti⁹ in hecyra Nā cuz cōpressa
est nata. Forma in tenebris nosci nō quita est. Oui. met. i. Sed itū est ī
viscera terrę. de ambitus dictuz est. Claudi. i. li. i. in rufinū Clientes Fal
lit & ambitos a principe vendit honores: fuo is fui futū vñ sū sui & fu
turus habet. olim corripiebat priorē supini qđ futur⁹ ostendit Hora.
in arte vtiliumq; sagax rerū & diuina futuri sic ꝓfutur⁹ qđ nimis licē
ter ꝓduxit (nisi mendosus sit codex) Mātuan⁹ in consolatione super
morte collę dicēs. Profutura cupit nocitura: ignara futuri: iz ꝑfectu-
ra. forte legendum ē. Spuo sputū ꝓducit. Sedulius nimis licēter dixit
li. v Hæc sputa per dñm nostrā lauere figurā: iz fortassis legēdū ē Spu
ta hæc ꝑ dominū. &c.

Regula decima.

Præ tum vocalem de vi reliquis dabo longam.

Omne supinuz nō dictū mutās vi syllabā in tū ꝓducit vocalem añ tū
vt expeditum petitū hinc noia expeditus a um expeditio Sido. libro
viij. epist. Succigāt hedęre expeditiores: phal. ē vt apd eūdē de laudi Impedito
bus narbonis. Nam quis ꝑsidis expediti cnem. Aut victricia castra ꝑ- as
teribit: sic impedio ui itum. aquo tñ frequentatiuum impedito vi-
deo semel corripi apud papi. j. theb. hos obit atq; illos ferroq; mican

tia tela Decutit: impeditat numero secꝫ ipꝫ aviciſſim Arma premũt: ſꝫ forſitan impediunt ſcriptum reliq̃rat Hora. Quãdocꝫ bonus dormitat homerus. Papi. iiij. ſyl. Cũcꝫ tibi vagitat tertius infans: at vbi a in i mutatur fit cõtra primitiui naturã correptio: vt clamatum clamito ſic eſum eſu eſurio &c. petitur⁹ Claudian⁹ corripit: ſꝫ in hoc nõ puto eũ imitandũ eẽ: dicit aũt in. iij. de raptu proſerpinę. Ipm etiã petitura Iouem. ſic arator hinc humana probãt: cęlũ petitur⁹ oliuæ. Progreditur Inſtare nemus: produc quocꝫ ſolutũ volutũ q̃uis nõ recte formẽtur & potitũ iratum qa actiuũ foret potio iui itũ. &c. Obliuiſcor oblitũ producit: licet nõ recte formet. ¶ Dicta nobis. ¶ Tonatio &c. producũt a quia ex antiquo ſupino in atũ &c. pecto in pterito olim pectiui habuiſſe dicitur hinc pęnultima longa pectitus quod nunc nõ inuenit: habuit quocꝫ (vt opinor) pectiui & hinc pęnultima breui pectitum. Columel. libro vndecimo. Verum vbi iam puro diſcrimine pectita telus Male dixit riga in Luca. partitio q̃ſdã ſciſſuras ſchiſmate gignit. In cęteris pñtis norma ſeruabit niſi vocalis añ vocalẽ aut põ: aut cõſonãtis mutatio ipediat qđ addo propter poſui rettuli: genui: coegi potui.

Petiturus

Regula vndecima de verborꝫ crementis.

¶ A in crementis.

Creſcens produc niſi cremento dare primo.

Crementũ verbi eſt vbi excedit ſcda pſona ſingularis nũeri pñtis tpis indicatiui modi actiuę vocis q̃ ſi defuerit qualis foret oſtendit: vt amam⁹ creſcit qa excedit hãc pſonam amas: oſcularis creſcit qa ſi ſcda pſona actiui verbi foret ipa eẽt oſculas. Crementum ne credas cũ parũ diligentib⁹ Latine nõ dici colu. li. vj. ca. viij. Seminariũ crementũ capere nequeũt. Notat hæc vox a Beroaldo in margine: vocalis in primo cremẽto eſt q̃ erat ſecũdę pſonæ vltima. reliquę in ſcdo cremẽto eẽ dicunt. ¶ A igit in omni cremẽto producit: vt amam⁹ legebam⁹: excipit in primo cremẽto do as. dare cum primę coniugatiõis cõpoſitis: vt venũdabam peſſundabam &c.

¶ E in crementis.

Ni ſubit r produce ſemper: quum ſubit r do
Cum ſocio ternæ breue: præſens: protrahe retis.
Semp e corripitur præ ram rim ro. breuis adde.
In reliquis produc q̃uis ſteterunt Maro dicat.

E invtrocꝫ cremẽto producit: vt amemus amarem⁹ docemus: legebã niſi poſtponat r nã tũc corripit oẽ pñs tertię declinationis vt legor eris. legerem⁹ legere cũ ſocio. i. pterito impfecto cõiũctiui mõi. ¶ Reañ re vel ris ꝓducit: vt legereris. ¶ E añ rã ri ro, ſemp corripit vt lege

rã legerim legero sic amauerã &c.quieuerã:sed q̃erã,pducit qa p syn copam ẽ vt deflerã &c.berisvl bere corri.vt amaberis amabere. ¶Fe rã velim ferebã:edã ero &c.corripiũt primã syllabã qa in regularib⁹ nõ foret crementũ.Cętera ,pducunt vt steterũt legerũt qualia Vergi. & plures licẽter corripuerũt:nos nõ imitabimur nisi tã pce i tãto ope Terenti⁹ in ,plogo eunuchi.Postq̃ ędiles emerũt&c.hic emerũt corri pit teste Diomede Verg.ij. Gęor.Miscuerũtq; hęrbas & nõ innoxia verba.Idẽ.iij.æne.Obstupui steterũtq; comę & vox faucib⁹ hęsit.Idẽ in buco.Matri lõga decẽ tulerũt fastidia menses:Hora.epist.iiij. Dij tibi diuitias dederunt:artẽq; fruãdi.Sil.li.viij. Terruerũt pauidos ac censa ceraunia nautas:sunt q legãt in p̃terito plusq̃pfecto steterãt mi scuerãt &c.qbus cũ Diomede refragantur mille exemplaria.

Eemerũt
Miscuert
Steterunt
Tulerunt
Dederũt.
terruerũt.

¶I in crementis.

Item V & O.

I produc primo cremento dummodo quartę.

Est verbum:debet semper producier iui.

Corripe pręteritis imus vndiq; venimus edit.

In coniunctiuo rimus ritisq; licenter.

Inuenies:nolite velito velimus & itis.

Et simus sitis produc.Erit u breue non o.

I in primo cremẽto verbi q̃rte cõiugatiõis semp ,pducit: vt audimus auditis audite audirẽ&c.ibam ibo:scibã scibo experibor:q̃ antiqspla cebãt: audiũt corripitur qa vocalis est añ vocalẽ.Itẽ pręteritũ i iui ,p ducit vbiq; i añ vi vt petiui petiuerã. ¶Imus in oi pręterito corripit vt venimus audiuimus nisi in p̃terito cõiunctiui vbi Seruio⁹ & Diome des volunt rimus & ritis ppetuus ,pduci:Nebrissensis etiãvult futurũ ,pduci.Ego magis astipulor Gęorgio vallę placẽtino li.xxxviij.ca.x. vbi ait hæc licenter produci propter tot breues nõ in p̃terito solũ sed etiã in futuro si caute respexerim⁹:q̃is Ser. dicat Vergiliũ corripuis se egerimus:quia aliter stare nõ poterat vers⁹:ait aũt Vergili⁹.vj ęne. Nãq; vt supremã falsa inter gaudia noctẽ ęgerim⁹ nosti. Oui.quarto de ponto hæc vbi dixeritis: seruet sua dona rogate. Ennius Non mi aurũ posco:nec mi precium dederitis. Oui.vi.met. Hausto aquę mihi nectar erit:vitãq; fatebor Accepisse simul vitã dederitis in vndis.Idẽ in priapęis Vtilis hęc arã si dederitis erit:& in.iiij.de põto.Quũ gelidã thracen & opertũ nubibus hęmon: & maris ionij transieritis aq̃s. Ibidem copia nec vobis vllo ,phibente vidẽdi:Cõsulis vt limen contigeritis:erit Catull⁹ ad lesbiã:dein Quũ milia multa fecerim⁹ phal. est:poteris similia nõ frequentia sine affectatione ,pducere:O in cremento ,pducit:vt amatote V vero corripit vt volum⁹.cętera nota sũt.

Rimus & ritis in cõ iunctiuo.

Regula duodecima de noim crementis.

CRementū nominis ꝓnominis & participij est excessus obliq in syllaba vel syllabis supra nominatiuum eiusdem numeri: vt puer Pueri. Qui quoruꝫ. In cremento aūt plurali a & e & o ꝓducūtur vt horum harū rerū: i & u corripiūtur vt artibus artubus. ¶ De cremento autem singulari licet Priscianus: Alexander: Sulpitius & plures in declinationibus agunt: malui hic eam rem tractare plene & in declinationibus in glossulis nudo sermone sine testimonijs admonere pro tenellulo pueruloruꝫ captu. Prima declinatio in singulari non crescit nisi pro e dicaī ai de quo satis dictum est: nec quarta nisi in datiuo vbi est vocalis ante vocalem: de quinta in vocali antevocalem dictum est. Ergo a secunda auspicabimur.

¶ Crementum secundæ declinationis.

Quæ sequitur primam tantum producit iberi.

Iber. Celtiber. In secūda declinatiōe vnicū ꝓducit pęnultimā gti iberi iberí & eiꝰ cō positū celtiber celtiberi: nā de tydei orphei &c. de aliꝰ &c. dictū ē vt de aulai &c. Marti. li. viȷ. Ille meas gētes & celtas rexit iberos ibi diuisit cōpositū ne corriperet vt luca. in. iiij. Celtæ miscētes nomē iberis. Sil. li. iiij. venere & celtæ sociati nomē iberis. i. celtiberi: nomē accūs est ꝓ synecdochen rectus a sociati Marti. li. i. Vir certiberis nō tacēde gētibus iambicꝰ trimeter ē. male ergo corripuit petrarcha in primo aphricæ Celtiberūqꝫ aīos quibꝰ auxiliaberis arma &c. ꝓ celtiberorū cū petrarcha errauerit guaguinꝰ pluresqꝫ ꝗs noīati carpere cādor meꝰ vetat

Tertiæ crementum.

¶ A & O

Dic atis. Onis ab o fer. inis breue: protrahis enis.

On si vertis in o mensus sit qui fuit ante.

A corripiť vt poema poematis dilēma. atis argumētū qđ aduersariuꝫ vtriqꝫ capit lēma inscriptio ¶ Ab o ꝓducūť onis & enis vt cato. onis anio enis sꝫ anīē quoqꝫ dī ¶ Inis ab o corripiť vt virginis &c. ¶ Si gręca in on amittāt n seruāt in o bliqs quātitatē quā habuerūt vt agamēno: onis briton onis sic brito saxo. onis macedo. onis vāgio. onis q̄ corripiunť Iu. xv. sat. Qua nec terribiles cimbri nec britōes vnq̄. i. britāni Mart. li. xi. ꝓduxit dicēs. & veteres brachę britonis paupis & q̄. i. britāni teste calderino ¶ Nestor putauit saxo. onis etiā ꝓduci allegās lucanū in primo: Et bituri lōgisqꝫ leues saxōes in armis in q̄ re errat ne flor qa sine lr̄a. s legēdū est axones q sūt gallię populi accolę axōis fluuij teste Cęsare in cōmētariȷs: vt declarat sulpitiꝰ disertissimꝰ lucani interpres: q̄ etiā biturix legit nō bituri & cōdigne me hercule qa bituri ges sępissime repies apud idoneos vix vnq̄ bituri q etiā galliæ populi sūt: saxonis igiť pęnultimā corripit Sidonius. iij. Fuderit & q̄q̄ scotū & cū saxone pictū. hocyltimū etiā populi nomē est Claudianꝰ in ꝓmo

Britones. Saxones. Axones.

li.cõtra eutropiũ Nõ longinqua docẽt domito qđ saxone tethys mitior &c. Idẽ in cõsulatu honorij &c. Maduerũt saxone fuso. Orcades populi sunt alemanię fortissimi Luca.vãgiões bathauiq; truces quos ęre recuruo Stridẽtes acuere tubæ.populi nomẽ est. Cõtra ꝓducit vecto.onis etiã populi nomẽ ſ3 hæc oĩa recti⁹ in on desinũt quoꝝ q̃da3 ꝓducũt Sil.li.iii. At vectonũ alas balat⁹ ꝓbat ęquore apto.luca.li.iiii. vectonesq; leues ꝓfugiq; a gẽte vetusta Gallorꝝ celtis miscẽtes nomẽ ibers. ¶C.

Dices halecis nec spernes melchisedechis.

Baptistamantuanus Pectore sacrifici melchisedechis erat. Mart. Halecem sed quam protinus illa voret.

¶D.

D auid dauidis dices:bogudis bogud optat.

Iuuẽcus Edidit hic mariã dauidis origine ioseph. sic lactãtius vide a añ e Israhel. Nebrissensis in declinatiõibus nostri dixere dauidis:prima contra aliorum morẽ corripit:tu ꝓducito.

¶L.

Masculeũ dat alis:neutrum formatur in alis:

Elis cum solis produc:reliquis breuitatis.

Al alis maculini gñis corripit pænultimã vt sal salis hoc nomẽ apđ veteres etiã neutrũ fuit & nihilo min⁹ eandẽ corripuit vergi.i.æne. Vela dabãt læti & spumas salis ære ruebãt. Iuue. Expande hãnibalẽ &c. sic cęteri Enni⁹ tñ ꝓduxit dicẽs Quę pp hãnibalis copias cõsiderãt: testis est apđ gelliũ li.iiij.valeri⁹ prob⁹ grãmatic⁹ p̃stãtissimus q in hãnibalis hasdrubaľ &c. pænultimã circũflexit teste gellio. Cęterũ ꝓb⁹ nũ q̃ me habuerit riualẽ:neq; eñ adeo sũ antiquari⁹:vt qđvideã displicuisse maroni & q sequunť oĩb⁹:id amplexãdũ putẽ q̃is apđ enniũ centies reperiať. Neutra ꝓducunť vt capital capitalis apđ plautũ in menęchmis sic danielis michaelis &c. & solis/reliqua corripiunť vt vigilis cõsulis saluis a saul apđ baptistã mantuanũ/regia ꝓduxit quẽ parui facio: Tanaquil/ilis teste placẽtino li.xxxi.ca.xix. heliol. olis ꝓpriũ viri teste prisciano. Hãnibaľ. ¶N

On nimis incertum est:en inis dat:cætera produc.

En inis corripiť vt noĩs:Cętera ꝓducunť vt pæan anis. damẽ/enis seben.enis:virorum ꝓpria.delphin inis &c. hymen tamen videtur hymenis pęnultima correpta facere quia secũda syllaba ꝓducitur in hymenęus qđ ab hymẽ deriuatur ſ3 huius nominis hymen obliquos nõ dum apud veteres reperi ¶De on nequeo dare certã regulam. Nam multa ꝓducuntur:plura corripiuntur. Producuntur quidam in obliquis hæc & plura Amydõ aneon babylõ cytherõ caulõ colophõ chro

Salomon

mlon cycon damon daphnon dolon emathiõ helicõ lacõ ladon na-
ſamon platanon porphirion peteon ſaſõ ſinon ſimõ ſicyon ſalomon
chromiõ. qđ cum o in ꝑma ſolomon ſæpiſſime notaui impreſſum: Triton Tri
gon:hæc prꝫter ſimon notauit neſtor omnium teſtimonia afferẽs ad
Chromion quem mitto his non contẽtum Ouí.viȷ.met. & qꝫ ſuam ſecutus arat
Lamy Chromiȷ vn chromiona colonus.chromion cum ch aſpirato & i latino vrbs eſt in
cypro ita dixit neſtor ly aliq libri creymona hñt aliȷ cremyona:hora.
Creymon Pythias emuncto lucrata ſimone talentum nam de ſimo & ſimõ ideꝫ
Simon eſt iudiciũ vti de agameno & on Teſtis mihi eſt i ſũma declinationũ
Antonius mancinellus ſũmus grãmaticus. Iuuencus Ille ſimõis erat
tectis quem lurida lepra Virtute ipſius diffugerat: Idẽ de petro Ales
proſequitur cantu mentẽqꝫ ſimonis Circunſtant triſteꝫ verbis ꝑſagia
chriſti. Idem ſemel corripuit dicens ꝑ ſolidũ ſimonẽ &c. ſic fortunat⁹
Sidon nollẽ hoc imitari.ſolon producit pſi⁹ erũnoſiqꝫ ſolões apđ quẽdã ma
Sidonius le corripit i epitaphio ſeptẽ ſapiẽtiũ.errãt qdã dicẽtes penultimã gti
Sidonis. corripi vbi vltia ntí corripit, nã a doctiſſimis vltima nois tertiæ in on
nuſq̃ corripit vt in vltimis doceo/itaqꝫ hic nulla eſt regula. Pluria cor
ripiunt vt cicon onis propriũ & appellatiuũ palæmõ ſic philæmon te
ſtevalla in mattheũ canon demũ Cnomon hyperion amithaon aga-
memnon ęſon amphion ixion mennon pęon lycaõ ſindõ &c. Ouí.xi
met. Ecce nur⁹ ciconũ tectæ lymphata ferinis pectora velleribus &c.
Quędã variãt vt ęgeon vide ę añ o Gedeon vide e añ o Oriõ videbis
Edon. ī primis ſyllabis ¶ Sidũ i primitio ꝓducit hic tñ ſidoni⁹ variat & ſido
Edonus. nis idis Sil.li.viȷ.venerat ad bellũ tyria ſidone nepotũ Excit⁹ ꝑce/vrbs
Edonis ẽ phœnicię ver.i.ęne. Atqꝫ eqdẽ teucrũ memini ſidona venire Sil.lib.
Edonius. viȷȷ. Sidonis in latia trepidabat naufraga terra.i.ãna did⁹ ſoror verg.
i.ęne. Obſtupuit ꝑrio aſpectu ſidonia dido: Idẽ i q̃rto: Sidoniã picto
chlamydẽ circũdata libo ¶ Edõ ſine aſpiratõe & ſine diphthõgo cõ
tra Gaſparinũ & tortelliũ teſte neſtore greçe i pria ſyllaba hꝫ ita quã
nos lĩam i e lõgã vertere ſolemus etiã edon⁹ dr & variat i deriuatiuis
ipſum primitiuũ edon vl edonus ꝓducit Propti⁹ li.i. Nec min⁹ aſſi-
duis edonis feſſa choreis Sil.li.iiij. Edonis vt pãgęa ſuptrieteride mo
tu Luca. Edonis ogygio decurrit plena lyęo Ouí. Protinus i ſyluis ma
tres edonidas oís Idẽ i ii. de remedio amoris/Ibat vt edonio Referẽs
Demũtur trieterica baccho/Edõ vl edonus mõs ẽ ſiue ꝓmõtoriũ thrachię/Edo
ΠΑΤΗΡ ΜΗΤΗΡ nís idis bacchi ſacerdos Edoniȷ ppli verg.xii.æne. Acvelut Edoni⁹ bo
&c. reę quuꝫ ſpũs alto Inſonat.iiij.gęo. Edonis idis etiã eſt vrbs aphricę
ęgypto adiacens. ¶ R.

Aris produco neutris: Nectar iubar aufer.

Protrahe nar naris: Furis: veris: ricimeris:
Byzer ſer & iber in ter greçum ęthere dempto

Oris ab or produc:Cum neutris corripe græca
Arboris & memoris breuies indictaq; cuncta
Aris ab ar neutris gñis' ꝓducit.vel laq̃ar.aris &c.tollunt nectaris iuba
ris ¶Boſtar ē ꝓpriū viri nō appellatiuū licꝫ vulgꝰ capiat ꝓ ſtabulo bo
uis & ita ponat ſꝫ nō ꝓbat calepinus:q; ſit viri ꝓpriū videbis ex libris
ſillij italici & ex oꝛone Ciceronis ꝓ ſcauro/noia āt in ar ꝓpria fere ſūt
punica vt hamilcar:aris geſtar.aris q̃ ꝓbꝰ apd gelliū voluit in obliqs
pęnultimā ꝓducere:id poetę nuſq; faciūt nec tu facies ſi mihi auſcul
tas ¶Far fatris poſitu extendit pſiꝰ Farre litabo hinc farrago & farreꝰ
a ū.qd tñ aliqñ abiectiōe r lrę corripit Mart.li.xi.huic piſtor fareas fa
cit placētas phal.eſt hīc etiā farina vnico r ſemp corripit verg. Piguiſ
q; farinę ¶ꝓducūt q̃ ſequunt in lra nar naris fluuij nomē cuiꝰ obli Fareus.
quos nōdū repperi niſi apd grāmaticos vergi.Sulphureas naribꝰ aq̃s Alij feriæ
ꝓ naſi foramie nō nar ſꝫ naris in n.io dr Fur furisver.eris nota ſūt ver Ricimer.
gi.vere nouo &c. ¶Ricimer eris viri ꝓpriū Sido.in prio panęgyrico Bizer.
Præterea inuictꝰ Ricimer quā publica fata reſpiciūt ibidē fœdera nl
la cū ricimere facit quē cur nimis oderit audi.ſic ibidē ſępiꝰ ¶Byzer
eris cū y græco populꝰ pōti.dr quoq; buzer & in ſecunda declinatiōe
buzerꝰ.hic byzericꝰ portꝰ valeriꝰ flaccus li.v.byzereſq; vagi Philytæq;
a noie dicta littora ¶Ser eris populꝰ ſcythię dictꝰ a ſeravrbe apd quē Ser.
ſūt arbores lanigere vñ ſerica veſtimēta cōficiunt verg.velleraq; vt fo
liis depectāt tenuia ſeres:Sido.in panęgyrico maioriani Aſſyrius gē
mas:ſer vellera:thura ſabęꝰ:ſer etiā eſt vermiculꝰ vt in pliniū dicit her Erier.
molaꝰ gtio ſeris &c. ¶Erier eris etiā ꝓducit teſte placētino li.xiij.ca. Iber.
xix. ¶Iber is tā ꝓ hiſpano q̃ armenio nā qui in hiſpania ſunt ab aſiæ
populis oriūdi putant & vtroq; regio iberia dr Luca.Occurrat ibe
ribꝰ alter.i.iberis Priſci.in pihegeſi Quē iuxta terras habitāt orientis gręcaī ter
iberes ¶Gręca inter multa ꝓducunt penultimā ne fallar ſi oīa dixe- Brachio-
ro Ego hęc ſolū colligē valui brachioniſter.eris armila teſte neſtore. niſter.
¶Crater.eris poculū aut aliud vas amplūvergi.Crateras magnos ſta Crater
tuunt acvina coronāt.Ab actio fit nomē p̄mę fœminini gñis hęc cra-
tera qd calepinꝰ male dixit eē maſculinū vt crater ga in dictū vergilij
verſū ait ſeruꝰ hic crater gręcū ē hęc cratera latinū ¶Character eris character
id eſt ſignū & dicēdi ſtylꝰ Characteriſſimos.i.deſignatio cū ch aſpira-
to t exili ꝓducit teſte neſtore & ęlio antonio ¶Cremaſtet:eris teſti- cremaſter
bus eiſdē & ē neruꝰ a quo teſticulꝰ depēdet Clu.li.vij.ca.xxiiij.author Climater
eſt ¶Climater.eris.teſte nebriſſenſi hinc climatericꝰ Plinⁱ li.vii.Scā
fili.annoꝝ lege occidua quā climateras appellāt:multa dicit in anno
tationibꝰ beroaldꝰ nihil aliud ē q̃ piculūvitæ fortunaq; hoīm ex aſtro
rum lege.hīc climatericū tps ¶Clyſter cū y græco i obliqs pęnultimā Clyſter.
ꝓducit ga apd græcos vt in cęteris ꝓductis ita nō vertit in e breuem

vt fit in aer & æther testes mihi sunt nestor nebrissensis ideo male dixit macer: Appositus digitis aut int⁹ clystere fusus/instrumentū ē quo medici aluū repurgāt a clysin.i.abluere vulgus suppositorium vocat: Clysm⁹ ablutio est.docti etiā a glādis specie balanū dixere Tortellius etiā clysterium vocat. ¶Halter eris ꝓducit teste nestore Quidā sine aspiratione alter scribūt & in ntio etiā alteres.is recte dici autumant. Martialis in apo. Quid peunt stulto fortes haltere lacerti Exercet melius vinea fossa viros. pondus est qđ in manib⁹ accipit ad saliendum velocius ¶Luter ꝓducitur in obliquis teste nestore vas est purgādis sordibus deputatum ¶Panther eris teste eodē aľ quoddā quasi tota fera ther feta ē pāthera pęnultia lōga etiā ferę nomē ſz diuersę ne lōge mittā vide calepinū ¶Physeter eris cū y gręco piscis marinus mirabili magnitudine dicit a physao.i.spiro vel sufflo Auienus in arato delphinos viridēs & physeteres anhelos ¶Prester serpētis gen⁹ alio nomine dipsas dicit Est etiam vētus turbo vniuersa amburens & perterens Lucretius libro sexto Presteras graij quas ab re noītarunt. Ibidem Et quasi demissus cœlo pręstera imitet. ¶Stater stateris ꝓducitur teste nebrissensi quod inde formatum nomen statera declarat cōtra Calepinū & plures vide in medijs:e ante r. ¶Soter eris.i.saluator & viri ꝓprium ꝓducitur teste Nebrissensi:id verum esse mōstrat hic deductum nomen soteria vide in primis o añ t. ¶Produc oris abortis cū memoris arboris: vetustissimi ne loquerētur græcanice ꝓduxerunt hectoris:& similia:id ne vergilio nec q̄ sequunt placet:ideo semper corripiemus cum omnib⁹ nō dictis vt mulieris gutturis martyris &c. Marti.li.j. Amethystinasq; mulierū vocat vestes: Scazon cui⁹ sex sunt pedes: quartus erū iamb⁹ est: nā spondæus eē nequit. priscian⁹ in accentibus dicit ꝓduci sed nō ꝓbat:& multi negāt libellū illū esse prisciani: ex terentio quoq; & plauto semp deprehendimus correptionē: philelphus vt plures p priscianū aut aliū decept⁹: hoc nomē male ꝓduxit mancinellus & plures p mendosos Lucretij libros decepti sunt legētes mulieris vbi legēdū est Nebrissensi teste: adiectiuū muliebris vt li.iiij. Siue vir ū soboles siue ē muliebris origo. ita habet impressio quā ego vidi: docet idē Nestor nouari ēsis. ¶Ador oris. patuit i hete roclitis: obliquos em̄ variat. lucar auis nomē in obliqs corripit: lucar neutrū, p precio qđ ex luco capit, ꝓducit teste nestore Castor corripit etiā pro aiali qđ fugatū se castrat. Castor grecū est latinā nō recipiēs etymologiam Iuue. xij. sat. Imitatus castora q̄ se eunuchum ipe facit cupiens euadere damno. Testiculi atq; iō medicatū intelligit inguē. latine dicit fiber. Cōposita simpliciū regulā seruāt qa corripiunt a decus & corpus qbus addes antiqua q̄dā a puer: vt indecor q̄ ntūs in vsu nō est teste Seruio. Verg. li.xj. Noñ tñ indecorē tua te regia telinquit

Halter.

Luter.
Panther.
physeter.
prester
Stater.

Soter.

Mulier

Tricorpor marcipor publipor.i.marcí puer &c.Rhetor corripít quía
gręcum est &c. ¶As.
Atis ab as produc.ab anas anatis breuiato.

Cætera corripies nisi r vasis.dico vadis vas.

Lra clara ē Anas anatis sine dubio corripít:vt recte docet nestor ante
nus i arato latipedēq; anatē cernes excedere pōto. In hoc certe nō er-
rauit macer dicés anseris aut anatis mixta piguedie tauri: sulpiti⁹ vo
luit ꝓduci allegās illd Martiał li.iij. Et anatis habeasvropigiū macrę
Scazon ē nestor eūdēversū ad correptionē citat:sic etiā nebrissensis ſ3
fallunt oēs q1 nec ꝓductio nec correptio ex hoc versu deduci pōt:nā
prim⁹ pes & anapęst⁹ & tribrach⁹ eē pōt. De anapęsto Persi⁹ hederæ
ieqces:ipe semipagan⁹: de tribracho Martialis in pricipio primi lib.
An lō tm veneras vt exires: Anas ē auis & fluuius & vetulorū morbus

¶Es.
Es breuiat nisi cum locuples:mercesq; quiesq;.

Sic hæres: Græcū iungo quod præbuit etis.
Es breuiat pęnultimā gti vt miles itis.interpres iterptis ceres cereris
deses idis. Producunt vero locuples locupletis.merces mercedis.qes
etis sic inqes inqetis hæres.edis. Et greca q̄ hnt in gtio etisvt magnes
etis.tapes lebes chremes &c. Termes etis,p vermiculo vt qdāvolūt ꝓ
ramo oleæ notū est habere termitisvt miles.itis. Omnia fūt clara Aes
æris.præs Prædis diphthongo ꝓducuntur.

¶Is.
Is breuiat. Tollo glis glitis Quodq; dat itis
Et psophis crenis & grecum quod quoq; in n fit.

In is corripiunt pęnultimā gti vt lapidis isidis cineris:ſ3 ꝓducit glis Dis ditis.
gliris glitis & gliris credo nō inueniri l3 cū alexādro ea ponāt non ꝓ-
bent Nestor: Sulpiti⁹: Mācinell⁹: ꝓducūt q̄ hnt itis vt dis ditis sic sam
nis gris lis verg.patet atri ianua ditis: Ouidi⁹ teste nebrissēsi corripuit
dicēs Et pulsata nigri ianua cęca ditis ſ3 mēdosu3 puto ꝓ iouis qa ni
gri aut stygij vl ꝓfundi iouis ꝓ plutonis frequēs est:tu igr tm ꝓduci-
to. Produc ēt psophis idis cū p añ s nomē vtbis a psophide erycis sica psophis
ni filia Ouí.quito met.vtq; sub orchomenō psophidaq; cillenēq; Pa- Crenis
pi.iiij.theb.æphitios idē ardor agros psophidaq; celsam vastat:est &
pluriū vtbiū nomē ¶Crenis idis nymphę nomē ꝓducit teste ꝑsciano
li.vij.ꝓtrahe delphis inis salamis inis thracis inis &c. q̄ p in etiā finiūt

¶Os.
Protrahit os tria corripiunt bos compos & impos

Os in obliquis pęnultimā producit vt rhinoceros:tis. custodis floris
minos minois tros troiis; herois ab heros:cætera patent.

¶Vs.

Vs breuiat tollas prę dis. ris. tis quod habebit
V præter pecudis liguriſq; intercutis addo
At melius melio ris habet conformia iunge.
Vs penultimā gti corripit vt corporis velleris tripodis œdipodis: in ntō trip⁹ nō tripos dī Producūt q̄ hñtvti svdis aut uris vt virtutis ſub
ſcudis iuris ſic icudis cōtra ieptulos hora. Et male tornatos .cudi red
dere verſus: corripiuntur pecudis liguris a ligus & itercus itercutis:
Comparatiua producuntur vt melioris &c.

Bs. Ss. Ms.

Conſona quum pręit s patrij pænultima curta eſt:
Hinc cyclopsſeps gryps conops cercops remoueto
Atq; europs hydrops dolopis dic raro dolopis.

Gryps — Nomē in s pręcedēte cōſonāte vt bs ms ps pænultimā gtī corripit vt lelaps: pis nomen canis &c. Produc tñ plębs plæbis quia diphthong⁹ eſt Seps ſepis gryps (quod in obliquis aſpiratiōnē ſuſcipit: grypbis te ſtis eſt nebriſſenſis vergi. in buco. Iungēt iā gryphes equis animalia ſunt equis infeſta: dicit quoq; gryp⁹. pi. Eſt etiam gryp⁹ naſus adūc⁹: Et ænygma, ſiue inſolubile. ¶Cyclops producitur tñ cōtra ſulpitiū bebeliūq; horat. in arte Antiphatē ſcyllamq; & cū cyclope charibdin: dī acyclos rotūdus & ops. i. oculus. ¶Conops. i. culex hinc conopęū i. velum ad arcendos culices extendi ſuper lectum ſolitum Iu. ſat. vj. vt teſtitudineo tibi lentule conopęo Cercops .opis. populus a ioue i ſimias verſus. Oui. xiiij. met. Quippe deū genitor fraudem & piuria quōdā Cercopu; exoſus gētiſq; admiſſa doloſæ In deforme viros al mutauit vt ijdem diſſimiles homini poſſent ſimileſq; videri. ¶Eu rops ſicyoniorū; rex additur hic a nebriſſenſi nā ab hoc europā mul ti dictā volunt ¶Hydrops aqua intercus hydropycus q̄ hydropē pati tur horat. Si nō vis ſanus cures hydropic⁹ & ni. Male dixit macer. hy dropicis ſic humores deſiccat aquoſos. male quoq; riga i luca. hydro picum currat ieſus & ne prio recumbas ¶Dolops. pis rectius corripi pitur quia ſolus ſillius ꝓducit teſte neſtore dicens li. v. Telum igēs p q; arma viri pq; arma dolopis neſcio an mendoſe legit/nā mihi p le genti ſillium ea q̄tītas nō occurit luca. li. iiij. Aut dolopes numidęq; vagi. Populi ſūt teſſalię ¶Caput capitis ſatis p; ideo ad x pergo

Cyclops
Canops.
canopęu;
Cercops.
Eurōps
Hydrops
Dolops

¶X.

Prę gis vocalem breuio producito lex tex
Ex icis abbreuiat vibex niſi cętera produc.
Pręter abax ſimilax atrax cum dēopace candax

Fax & atax pharnaxq; panaxq; ſtoraxq; colaxq;
Pix & onyx illix hiſtrix cũ maſtiche varix
Coxendix & eryx fornixq; calixq; cilixq;
Dic filicẽ ſallicem laticẽ natricẽq; niuẽq;
Cappadocem celocem cum;pręcoce iungiť iſtis
Dux crux nux crux atq; volux. Variabo ſyphacem
Et bebrycem raro nomen producimus iſtud.

Vocalis añ g corripiť vt remex remigis grex gregis phryx phrygis S3 ꝓducũť lex legis rex regis ſic illex ꝓrex qbus addes frux frugis ſ3 no mitiuus eſt rariſſimus. Corripe itẽ icis ab exvt vertex verticis: vnũ ꝓducitur vibex vibicis quod in ntõ per e ſcribi teſtatur priſcian9 aliqui tñ vibix dici voluerunt vti lodix non lodex dici probauimus Perſius Si puteal multa cautus vibice flagellas: Cętera ꝓducũť in obliquis vt myrmex. ecis halex. ecis pax pacis arctophylax acis piſtrix. icis tã ꝓ muliere pinſente q̃ ꝓ piſce & ſydere feſtus in arato Cedit apex ſũma qua lux piſtrice coruſcat. Cicero in arato ſemiferãſubter caudã priſti cis adhę ſit q dicũť corripi authoritate (vt opinor) carent. hoc ẽt piſtris dicit Germanic9 in arato. nãq; aries ſupra piſtrin piſceſq; ferũť ſic etiã feſt9 piſtris etiã nauis eſt apud vergiliũ Pernix. i. velox a pnitorvirg. pedicus celerẽ pnicib9 alis plurimi dicunt etiã ſerui9 ſi recte memini pnix aliqſi ſignificare pnicioſũ ac nocium a perneco & tũc aiũt pęnul timã in obliqs corripi id puto eſſe falſum donec exvetere poeta pro betur correptio nec vſq; inueni ꝓ pernicioſo niſi in methaphoricos forte nã q crudeliter aliqd agere cupit: id perniciter aggrediſolet: pni cies a pernix non ẽ ſ3 a nex aut pneco Phœnix. icis producit bebeli9 dicit variari: cuí credere ſi teſtimoniũ evererib9 citarex: reſex ecis opi nor corripi vt reſeco vñ deriuať: nũc declarem9 per ordinẽ correpta.

¶ Abax. acis qđ p3 p id qđ ẽ ab illo abac9 Perſi9 nec qui abaco nume ros & ſect o ĩ puluere metas ſcit riſiſſe vafer. Iu. Ornamẽtũ abaci nec non & paruulus infra. Eſt menſula numeratorũ Oui. iiij. met. Et cro con in paruos verſũ cũ ſimilace flores. hic quitus pes eſt proceleuma tic9 teſte neſtore. alij legũt ſmilace vt ſit ſmilax diſſyllabũ quia vbi ꝓ celeumaticus eſt. loc9 ẽ ſinereſi teſte ſeruio quę hic nulla eſſe põt Eſt nomen arboris albuz flora proferentis ¶ Atrax acis fluuius ętoliæ & macedonię vrbs Catull9 Smyrna cauas atracis penitus mitteť ad vn das. hinc atraci9. a. ũ. & a tracis idis pro hippodamia ¶ Drox pax vn guẽti gen9 Seren9 nec nõ appoſito curãť dropace mẽbra ſic mart. &c. ¶ Candax inſula creta q̃vulgo candida dĩ pęnultia gti corripiť teſte neſtore. Cãdax etiam ſiue cãdacis fuit ęthiopum regina iu. Candacis ęthiopũ dicãt archana Oui. i. meta. Tu face neſcio quos eſto cõtẽtus.

Vibex.

Pernix

Abax.

Similax

Atrax

dropax

Candax

Fax

amores irritare tua nec laudes asserre nostras ¶ Atax q̃dã aspirãt test e

Atax calepino. athax ẽ fluuius ꝓpe narbonẽ Sido. li. ix. Atacẽ tonare cum suis oloríb⁹ Iãb. tri. prim⁹ pes est anapęst⁹ hinc atacinus horat. i. ser. hoc erat expto frustra varrone attacino ¶ Pharnas viri ꝓprium luca.

Pharnax. li. ii. Tygraneq; meũ nec pharnacis arma relinquas ammoneo ¶ Pa-

Panax nax: acis herba cuius succus opopanax dicit. Colu. li. xii. ca. iij. Panax vtroq; tẽpore leui & subacta terra rarissime differt. Idẽ li. xi. Nũcme dica panaces lachryma succoq; salubri Glaucęa & ꝓfugos victura papauera sopnos spargite &c. hic panaces p'ale ẽ hic panachęaher ba. Luca. li. ix. Et panachęa potens & thessala cẽtaurea. ¶ Storax p o

Storax aut styrax per y græcũ genus aromatis & arbor ipsa vnde fluit. V ergi.

Styrax in círi Non styrace ideo flagrantes picta capillos Seren⁹ Aut styracẽ-

Colax tor nes aut duri vulturis alam ¶ Colax parasiti nomen testat sulpiti⁹ in obliquis corripi sic silax & forte p'ra at thorax & corax producunt cõtra quosdã ¶ Pix notum est. ¶ Onix. i. vnguis & lapillus precio sus

Onyx. in obliquis sumit aspirationez hinc sardonix etiam lapilli nomẽ vtũ

sardonyx q; cum y græco testimonia patent in generibus. addam vnum: Mar-bodeus in lapidario ad neronem Sardonychem faciunt duo noía sar dus ouyxq; sic legit nebrissensis: nestor autez sic sardus & onyx vbi di-cit Marbodeum errasse in prima syllaba sic alexander nequam errat dicens vngula dat nobis quod & Onycha signat & Onyx Onycha. ę. vt lampada lãpadę. a. lampas. hos autem errare ostendit Propertius

Histrix. dicens. Et crocino nares murrheus vngat onyx Histrix hęrenaceus

Illix Calphurni⁹ venit & hirsuta spinosior histrice barba. ¶ Illix. i. fraudu

Elix lẽtusab illicio sic illyx icis ab elicio sulcus aquarius per quẽ aqua e li

Mastix ris ducit: testis vtriusq; ẽ nestor. Mastix in obliquis sumit aspirationẽ vt mathicis fœmineũ ẽ cõtra Alexandrũ q etiã [illegible] dicit in obliquis ꝓduci in qua re errat sic Bebeli⁹ quẽ si quis defẽdere velit afferat p' illo testimoniũ. Serec⁹ Mastichis addent iã fracta milia farra Idẽ ru gos. cũ y græco ẽ flagellũ. mastygia. i. verbero. ¶ Varix vena pl⁹ ęquo

Varix. intumescens: sũt q dicãt notim singularem ẽt esse varicis. Hora. Vari-

Varicus ce succiso &c. hinc varic⁹a ũ. i. ãpliore passu gradiẽs. Ouí. li. iij. de arte Illa velux cõiunx vmbri rubicũda mariti: ambulat ingẽtes varica fert q; gradus: hinc varico as. & depon. ẽtaliter varicor aris. & diuaricor p

Coxẽdyx uaricorq; Celsus li. ii. At varix ortus &c. Nebrissensis male putat va-

Erix rix primã corripere: varicosus contta primitiui naturã primã corripit ¶ Coxẽdyx icis. i. coxa Serenus. Clausa acies inter geminę coxẽdicis

Eornix vmbras. Eryx cum y græco viri. vrbis mõtisq; nomẽ Verg. i. ęne. Siue

Cilix Erycis fines: regẽq; optatis acessẽ ¶ Fornix ho. in fornice stãtẽ &c. Ca lix notũ ẽ. ¶ Cilix ppñ nomẽ: fœmineũ cuius cilissa est: regio. ipa ci-licia. Iuue. sic pugnas cilicis laudabat & iã⁹; ẽ quoq; ꝓpriũ viri ¶ Fi

lix hętba Verg.ii. Gęor. Et filicē incuruis inuisam pascit atratis. dimi nutiuū ē filicula. Icē & fugit ad salicē &c. ¶ Larix arbor nebrissēsis i ix. desinere ait: qdā volūt etiā p e larex dici. Ego p i larix ivictruuio & alijs semp legi hinc larign⁹a um & Larignū castelli nomē apd victruuiū Luca lib. ix. Et larices fumoq; graue serpentib⁹ vrunt. Natrix pro serpente nā p fœmina nādi perita notū ē pduci Luci. tñ li. ii. Si natibus natricē impressi crassā & capitatā ¶ Nix notū est. ¶ Cappadox quispiā in cappadocia nat⁹. Persi⁹ Cappadocas rigida pigues pauisse catasta sic cappadoc⁹ cappadocia ¶ Celox nauicula a celeritate dicta testimoniū tñ grāmaticoꝝ mihi ē. Pręcox ocisvide primā regulā diphthōgorū Faust⁹ tñ pduxit i obitu Caroli dicens· Quū referata fuit p̄cocis ianua lethi Volux addit Prisian⁹ in accētib⁹. Syphax cū y gręco ppriū viri variat. Proptius li. iij. Hānibalis spolia & victi monumenta syphacis: Claudianus de bello gildonico Compulim⁹ dirū syphacē fractūq; metello: traxim⁹ immanē martj sub vinda iugurthā Cęteri aūt pducūt. Bebryx cū y gręco ppis in bebrycia nat⁹: vnde bebrycius a um. variat. Sil. li. iij. Possessus baccho sęua bebrycis in aula Cętou (quantū notare potui) corripiūt Valerius flacc⁹ li. iij. Procul ef. fera virtus: bebrycis & scithici pcul i clemētia sacri: sic est in libris Valerij quos ego vidi Narix icis corripit: vide aañ r. Et tñ dulcissīe p̄ceptor nęui de gnalib⁹ quātitatū regulis tuo noī dicatis: nūc iesu fauēta speciales quātitatū regulas diligenter enucleabimus.

Larix

Natrix

Cappo dox

Celox

Præcox

Volux

Syphax

Bębrya

Artis versificatoriæ liber secundus Ioannis despauterij Niniuitæ explicit⁹ est.

¶ Eiusdē In tertiū librū præfatio ad virū vndecī q; doctissimū &lōge late famarissimū Iodocum Badiū ascēsium.

Accessimus tandem Badi amicissime & omnium litteratoru3 patrone hūanissime: ad tertium artis versificatoriæ nostrę libru3: quē immensi laboris p elagus iustissime dixerim: quatinus adeo difficilis est primarum & mediarum syllabarū puantitatis traditio: vt Gęorgius valla placentinus homo vtriusq; linguę doctissimus: rei difficultate p territus: quum cętera huius artis sacramenta prudentissime tractasset: de primis mediisq; syllabis omnino silendum putaret: siquidem tanta est syllabarum varietas: vt nec regulis nec exceptionibus satis explicari q̄at ideo optimū est ad poetas confugium sed hoc ipsum: semper sc3 ad poetas confugere tā est difficille vt pl⁹ tpis sit impēdendū quæritādis quātitatibus q̄ cōponendis poematis. Quocirca opere p̄ciū putaui diligēter perlectis poetarū monumēis: q̄ inueniissem regulis contraria per exceptiones ordine alphabetario digerere tametsi nō dubitaueri adhuc de eē nōnullla: qa nō oia possu

mus oēs:hoc certe nemo inficiabit. Laudabile eē aliquo prodire ten⁹ ſi nō dat vltra. Inueni quędā apd grāmaticos adhuc mihi ignota q̄ ſi ne teſtimonijs appoſui relinqns ea ſtudioſis diſcutienda. Clamitabūt duræ ceruicis homines plęraqꝫ a me excepta debere gemino cōſonā te ſcribi:at ego cōſonāte ſimplici ea vbiqꝫ repi nec q in orthographia contrariū doceret inueni:vt Saluſti⁹ ſabus. Caduceator lagō. bamu ra mamercus danubius & alia pluria a paucis añ me excepta:ſed qd facient in breuib⁹ q̄ plurima primus aīaduerti:multa certe blaterant indocti hoies quo puerſam opinionem ſuam tutentur. Cōtra hos oēs defenſorem te paro ſi tu id ꝓmittis doctiſſime Badi:hūc librū qualē cunqꝫ tuo nomini conſecrās:Carmen hic vt in reliquis:nō cempoſui: quia tanta eſt dictionum ſylua:tā aſpa ſæpeverba:vt hexametros mo dos penitus aſpernent:vt nō poſſet carmē cōfici niſi & longiſſimuꝫ & duriſſimū qa plurima collegi ſcitu neceſſaria añ me a nullo animad uerſa q̄is cuncti fuerūt lōge me doctiores q hæc vt minutula p̄terie runt:ſiquidez aquila nō capit muſcas:ſed has muſcas ſiue nugas ne glectas video multos errores peperiſſe:ideo eas p̄terire indignū iudi caui. Nūc ne præfatio modū excedat:rem ipam aggredior:aſpiret au dacibus cœptis deus noſter mitiſſim⁹ ieſus chriſtus. Vale dulciſſime Badi. Ex bergis apud diuum Guinnocum. iij. iduum Ianuariarū An no domini. M. CCCCC. XI.

A ante conſonanteis in primis ſyl labis. Et primo ante B.

A ante B Strabo.

Ante b corrípit vt faber ſtrabo ſabín⁹ Iu. Sediſti qua nemo faber &c. Inept⁹ ē verſ⁹ faber in anga río &c. Hora. ſat. iij. lib. ſ. Si qd ſitvitiū nō faſtidire ſtrabonē appellat pętū pater hoc eſt cōtra Alexā drum Sulpitiū &c. quod aūt quidā ſtrabo ꝓpriuꝫ ꝓduci aiunt:friuolū eſt niſi exveterib⁹ teſtimoniū afferant. Nam eadem eſt quantitas ꝓprij & appe latiui niſi cōtrariū ex veteribus doceatur: vt regul

Sabinus.

lus clęmens ſabínus &c. in qua re multū hallucinat petrarcha in lib. ii. epiſt. ad Ioannē columnā. Vt brutuꝫ ſontēqꝫ ſimul colliſit arūtem ob tulit vt decios gladijs hoſtilib⁹ vltro Sabínū chereāqꝫ ſuo:rigidūqꝫ Ca tonē Marcellūqꝫ dolis:regulū vigilādo pemit. Eripuiqꝫ animā mixtā cum ſanguíne ſyllę decerpſit marium ferro bibiumqꝫ cruētis vnguib⁹ Maiore licentía vſus eſt in tot verſiculis q̄ in tota ęnēide Vergilius qa perſuaſerat ſibi petrarcha ꝓpriorum q̄titates eſſe cōes. ¶ Nota vbiqꝫ germinata vt ſabbatum Sedul. li. iiij. Sabbata ꝓpter Condita ſunt ho

Sabbatuꝫ

minem ſed non homo ſabbata ꝓpter:ſic Iuuenalis & perſi⁹ vt recuti tacqꝫ ſabbata palles Petrus riga male dicit in Luca. ante diē ſabati dū licet illud agi. ¶ Notabimus pręterea quæ ex ſecundo libro noſcunt

flabã flabã corripiuntur tñ flabilis flabulor aris & flabulũ at ꝓducit a fabar fabilis effabilis a nabã nabilis

¶Exceptio Abel hebrẽũ nomen viri ꝓprium a christianis variatur.

¶Crabro non scabro vt in sacris corrupte legit teste nebrissensi qui cum Sulpitio opinat ꝓduci quia corruptione nõ iuenit.

¶Fabula hora. Fabula nullius veneris sic fabella qa nusq̃ video corripiat fabullus fabulla propria ĩ Martiale cũ gemio.ll corripiũt. ¶Fabrateria oppidũ cãpaniæ a quo fabraternꝰ nõnulli hic excipiũt qa scribi putãt cũ r.in pria frabrateria Iu.sat.iii.optima sorę aut fabrateriæ domꝰ aut frusinõe parat ¶Fabrũ qa a flabã ſ3 hic flagellũ variat Propertius in scdo.Et modo pauonis caudę flabella supbę Oui ĩ.iii fine titulo.Qđ faciunt nostra mota flabella manu.Idem li.i.de arte Profuit & tenuit ventos mouisse flabello.

Crabro
Fabula
Fabella
fabraterĩa
Flabrũ
flabellum

¶Labor eris: verbũ tertię vñ collabor vt tibi labit exiguo qđ ptũ est tpe longo.labor nomẽ corripit Ver.Labor oĩa vincit improbus & duris vrgens in rebus gestas:corripit labo as. Claudij in victoria stiliconis contra alaricũ Romanũ reparate decꝰ molẽqꝫ labãtis Imperii fulcite humeris sic cęteri quos videre licuit ꝑter Lucret.li. vi.dicentem Atqꝫ vl'in pris quũ labat funere funꝰ:& Iuuẽcũ Respondit dñs labat qa pectore vro Instabilis fidei nutans ꝑ lubrica gressus.Et Spũs iste viget sed corpusdebile labat.Labefacio corripit qa a labo.as.fit nõ a labor nec a labes.is.qđ ꝓducit Verg.ii.ęne.Hic mihi pria mali labes &c. ¶Labicũ oppidi nomẽ variat hinc labicꝰ a ũ.& labicanꝰ a ũ.Ver. vii.ęne.Et picti scuta labici. Sil.li.xii.Cãpos ingressus a arma labici. Mart.li.epist.Labicana leui cespite velat humus.Labicꝰ ꝓpriũ viri & labica ꝓprium mulieris eandẽ seruant quantitatem.

Labor.
Labo as.
alij degẽs in re
Labes.
Labicus

¶Nabis viri proprium apud Sillium.li.xv.

Nabis

¶Pabulũ & verbũ pabulor Vergi.i.ęne.Pabula gustassent troię &c.

¶Sabꝰ sctĩ filiꝰ vñ sabini dicti sũt pria cõtra primitiui naturã corrupta sctũs dei nomẽ ẽ Sil. lib.viij.Pars sctm̃ voce canebãt:Authorẽ gẽtis pars laudes ore ferebãt.Sabe tuas q de patrio cognoie primꝰ dixisti ppłos magna ditione sabinos.Sabatiꝰ idẽ in eodẽ. Quiqꝫ tuos flauina focos:sabatia quiqꝫ stagnatenent. Sabatia stagna prope Romã sant:vt Strabo meminit

Sabus
Sabatius:
Sabura

¶Sabura viri ꝓpriũ Idẽli.xv.Stridentẽ sabura cornu excepit.Et Luca.li.iiij.vt sibi cõmissi simulator sabura belli:at appellatiuũ saburra ꝑ grãdiore arena geminator rr.corripit cõtra Priscia.Ver.i/ii.Gęor. vt cymbę instabiles fluctu iactãte saburrã Tollũt Quidã forsã scribe rent sabbꝰ sabbatiꝰ sabbura proprium Ego p̃ceptum nõ hẽo nec vsq̃ sic scripta inueni:iõ excepi.Scabidꝰ teste Alexandro at scaber scabies scabiosus corripiuntur

Sabura
Saburra.

Scabidus

Tabraca oppidi ꝓprium teste nebrissensi qa correptionẽ nõ inuenit

Tabraca.

Iu.sat.x. Tales aspice rugas. Qualeis vmbriferos vbi pandit tabraca saltus in vetula scalpit iã mater simia bucca. ¶ Trabigilus ,ppriũ viri apd Claudianũ li.ii.in eutropiũ ¶ Tabes tabũ tabeo &c. Ver.iii.ęne. Et terrã tabo maculat.

trabigil⁹.
Tabes
Tab

A ante C

Acidia

Acipẽser

Acãthis

AAñ Corripit Baptista mãt. Sic hoiꝫ falso deludit accidia vultu. Recti⁹ acedia dicere qaꝫ ita plęrũqꝫ in e longũ vertit male dr̃ gemino cc. accida & ẽ pigritia tædiũ anxietas hinc acediare est anxiũ esse: sic acipenser piscis nõ accipẽser dicit quoqꝫ aquipenser Mart. ad palatinas acipensera mittit e mensas. Achantis idis auicula. quæa lio nomine carduelis dicitur. Achantus cum th aspirato in tertia syllaba i. spina Verg. iij. Georg. Littoraqꝫ halcyonem resonãt & a cãthida dumi hęc est vera lectio: male omittit & cõiunctioquæ res Sulpitium decepit qui credidit ,pduci. Verg⁹ in buco. Et molli circum estansas amplexus acãtho. ¶ Academia semper corripit: ſꝫ penultimã variat ita malo cũ becichemo dicer quã dicere cũ Sulpitio treis variari Hora. epist. vlt. Atqꝫ iter syluas academi q̃rere verũ. Claudi. In latiũ spretis Academia migrat athenis. Sido. iepithal polemij. Obuiet & q̃q̃ totis academia sectis. Et ī .i. panęgyrico Quicqd nil verũ statuẽs academia duplex personat Cice. apd Ply. li. xxxiij. nat. hist. Incꝫ. academia vmbrifera viridiqꝫ lycio. Laurea Cicerõis Atqꝫ academiæ celebratã noie villã: nõ sequar eũ q dixit Marc⁹ academię &c. q̃q̃ is callimach⁹ iter neotericos doctissim⁹ teste Badio In Ouidio videt ,pduci achesti⁹ ſꝫ alij echastius. alij oncheſt⁹ habẽt.

academia

¶ Exceptio. Producuntur primo habentia b aut p ante a vt brachiũ paco placo. hinc de me baculus pacisco placeo placẽtia ęoppidi nomen vnde placentinus pacorus pachynus spatium Mart. lib. ix. Scis quid in arsacia pacor⁹ deliberet aula. Sine aspiratõe scribitur fuit parthorum rex. Oui. quinto met. Dextera sed ausonio man⁹ est subiecta peloro læua pachynę tibi lilybeo crura præmuntur. flc cęteri quos vidi p̃ter Priscianũ in perihegesi contra oim morẽ corripientem secũ dã syllabam procurrens pachyno longe c clausitriscꝫ pelori. Ouidius primã produxit adiectione c litteræ teste nestore dicẽs Equibus imbriferos versa est pacchyn⁹ ad austros ¶ Brachiuꝫ producitur ab omnibus ideo nõ dubito quin apd germanicũ in arato sit mẽdũ Se velle arcto phylax brachiorum munera cęcus

Pacorus:
Pachyn⁹.

Acer.

¶ Acer adiectiuũ Oui. ii. de ponto Acer & ad palmę p securſur⁹ honores Si tamen horteris fortius ibit equus. Substantiuũ arboris nomen est & corripitur Idem. x. met. Et platanus genialis acerqꝫ colorib⁹ impar. hinc acern⁹. ¶ Acis idis viri & fluuij nomẽ in sicilia Oui. iiij. fast. p̃terit & ripas herbifer aci tuas idẽ xiij. met. vbi hui⁹ fabulæ loquit Acis erat fauno nymphaqꝫ simethide cretushoc. Claudian⁹ noue corripuit dicẽs in iij. de raptu proserpinę Luc⁹ erat ,ppe flumẽ

Acis.

acim quod cādida profert Sępe mări pulchroq; secat galathea nata
tu vulgo atiz legiť sz mendose vt opinor/ in eodem libro corripiť licē
ter secunda in petitura. ¶ Acoris idis sacerdotis curantis funera no- Acoris
menvt dicit Calderinus in illud martialis.li.iij.in vetustissimā dicen-
cis si cadauer exigis tuum scalpi Sternat acoride triclinio lectus
Scazontes sunt duo vbi a producitur in acoride sed videť mihi potiꝰ
oño a coride vt sit ntūs nō acoris sz coris idis qcqd dicat calderinꝰ qa
sensus cum latinitate sic perfectior est/ Acham proprium viri in pru-
dentij psycomachia.
¶ Cacus viri ꝓpriū variatur Propertiꝰ li.iiij. Incola cacꝰ erat metuē Cacus
da raptor ab ātro Oui.i.fast. Cacꝰ auentinę timor atq; infamia sylue
Idē.ix.met.his cacus horrēdū tyberino gurgitæ monstrū.
¶ Cacabo as.pdicū est quū vocē edūt author de philomela apd quē Cacabo.
in tantillo carmie multa sūt errata Cacabat hinc perdix hic glacitat ī
ꝓbꝰ āser ¶ Cacabꝰ.i.olla papi. q̄rto syllabarū Alborum calicuz atq; Cacabus
cacaborum phal.est.
¶ Dacꝰ ppli nomē cuius regio dacia noiatur vnde dacicꝰ a.ū. Mart. Dacus
li.vi. Grāde iugū domita dacꝰ ceruice recepit papi.theb. prio Et cō-
iurato detectos vertice dacus petrar/ male dixit epistola vltima li.iij.
Et dacus & rutilo peplexus crine sueuus At corripitur daca.ę.ꝑ ori
tis populo supra bactrianos Sil.li.xiij. Cursu signa tulit cui puia ba-
ctra daceq; Virg.lib.viii.ænei. Indomitiq; dacę. Daca.
¶ Facūdia. Oui.xiij.met. Mota manꝰ ꝓcerū ē & quid facūdia possit, Facūdia.
Tūc patuit fortisq; viri tulit arma desertus. Flaccilla vt flaccus posi- facundus
tu extenditur.
¶ Graculus cuiꝰ primitiuū est gracus.i. monedula nō garrulꝰ Rufus Graculus
in arato. Agmine quuz denso circumuolitare videť Graculꝰ & tenui
quū.stridūt gutture corui: versitamē licet multi hic exceperint puto
geminare cōsonantem & hinc esse gracorū cognomentū: & aliqui as Glacilla
pirāt gracchulꝰ ¶ Glacilla. ¶ Glacito vide a añ c. cacabo. Hiacynthꝰ glacito
huc non pertinet cōtra Alexandrū & Guaguinū dicētes primazvari hiacynthꝰ
ari quod falsum est quia hic i est vocalis. Vergilius. Ferrugineos hia
cynthos.
¶ Machina Luca.li.i. Totaq; discors. Machina diuulsi: turbabit fœ Machina
dera mūdi maledicit hymnographus. Totius mūdi machinā guber
nat sap.est ¶ Macezer viri proprium Claudi.de bello gildonico Ma Macezer.
cezer fugiēs qui dira piacula fratris spesq; suas vitamq; tuo cōmisit
asylo Macero.as.passiuū est maceror doctissimi sēper ꝓducūt Lucre. Macero.
li.iiij. Macerat inuidia añ oculos illū esse potentem: Illum aspectari
claro qui incedit honore. Ibidē aduenit id qđ eū de rebꝰ sępe futuris
Maceret. Hora.i.car. Ode.xiij.q̄ lētis penitus macerer ignibꝰ asclep.
est. Idē ī Epodo ode.xiiij. Contenta phryne macerat lāb.di. est Gę

manicus in arato Maceror hoc vnũ & doleo tibi deeſſe terẽti Oui. in epiſtola acontii. Maceror interdũ ꝙ ſunt tibi cauſa doloris: qđ indocte legit interdũ maceror q̃ res decepit Priſcianus ſiue Fãniũ in perihegeti dicentẽ. Frangit hircino maceratus ſãguine tm̃ hoc nolim imitari nec plura alia in eodẽ opere Errauit ſilr macer & pres atq; ipe Baptiſta mẽtuanus de morte collę. Quid te incõſulte pergis macerare? quid oẽs pdis. De ꝓductione afferã adhuc vnum teſtimonium. Calphur. Ecloga. v. Te potiar crocale qua nunc ego maceror vna. ¶ Macies ꝓducitur teſte Sulpitio: at corripiunt perpetuus macies & macer etiã ꝓprium Vergi. Hehu q̃ pingui macer eſt mihi taur⁹ in aruo Oui. ii. de ponto. Ecquid ab impreſſę cognoſcis imagine cærę: hęc tibi Naſonẽ ſcribere verba macer. Cato q̃ ſi magne noſces labores hęr barũ vires macer id tibi carmine dicet. Nec cum indoctis omittas pro nomen Quidã male produxit.

Racipalis ¶ Racipalis viri proprium Luca. li. v. deiotarum & gelidæ dominus racipalin ore Collaudant

Thrace Thracin. ¶ Thracia & tracæ es· & thracca ę. hinc thracius a um. Seneca in hecuba. fortis armentis lapidoſa thrace. ſap. eſt. Thracin & thracis oppidum thracię hinc thracinius a um. Luca. li. vi. Flebile pieridum thracin p̃ciumq; nefandum.

Vacienus ¶ Vacienus viri ꝓprium Mart. Docti patria narbo vacieni phal eſt.

Vacia. ¶ Vacia teſte nebriſſenſi cui in exteriorem partem crura flectuntur.

Vacillo. ¶ Vacillo variatur: correptio eſt acceptabilior Lucretius libro tertio Tum quaſi vacillãs primus cõſurgit & omnes. Paulatim redit in ſenſus. Ibidem prępediunt Cruravacillãti tardeſcit lingua madet mens

Vaccinĩ Vaccinium poſitu extenditurvt vacca authore neſtore Vergi. Alba li guſtra cadunt vaccinia nigra liguntur.

zacharias ¶ Zacharias primam rectiſſime ꝓducit correptis ſecunda & tertia vide vocalem ante vocalem.

A ante D Quadro. AAnte D corripiturvt quadro as quadra quadruium cõtra Suſpitium Marcus Manilius lib. ii. Sed ſi quis contentus erit numeraſſe quadrata. Ibidem. Qui conſtruit orbẽ Ter

Madeo, triginta quadrũ partes p ſydera reddat. Sic arator. Quæ cuncta p vnedas arca quadrata tulit. pad⁹ facile erit teſtimoniũ vt madeo. Oui. xv. met. Emathiiſq; iterum madefiẽt cędę Philippi· mendoſe legit made

Spadeo. ſcent vt apud Luca. li. vi. Madent ꝓ manent a mano as. Inſpicit & gladios q toto ſanguine madẽt: q niteant. legito manẽt cõiunctiui modi Iuue. ſat. i. Quum tener vxorẽ ducat ſpado Næuia tuſcũ figat aprum Male aũt arator li. i. Qua ſpado iugatis Aethipũ pgebat equis: errat ſimiliter nebriſſenſis in generibus: Radalo ꝓpriũ viri corripit a Valerio flacco lib. vi. Ideo quidã male exceperũt hadria. Manilius lib. iiij. Italiã atq; hadriã comitatus nomine pontum.

Exceptio Adamvariatur. Ausonius in carmine paschali deceptũ miseratus adam quẽ capta venenis. Implicuit sociũ blãdis erroribꝰ ęua. Sido lib.vijIam patriã ingrediẽs:sed de qua decidit adã: sic sedulius & arator. Adon onis ą etiã adonis in recto Mart. Capella.li.ii. Hammon &arentis libyes ac byblius adon. Cęteri corripuerũt quos rectiꝰ imitabimur quia capella posuit cõplusicula contraveterum consuetudinem Oui.x.meta. Cælo pręfertur adonis.

Adam
Hadria
Adon.

¶Caduceum mercurij virga qua pax significaꝛ hinc caducifer mercuriꝰ Caduceator legatꝰ pacis Oui.li.iiij.fast. Tartara iussus adit sumptis caducifer alis:dicit etiã virga caduceꝰ. ¶Caduſij populi priscia nus in perihegesi. Post hos caduſij durissima rura colẽtes. ¶Clades Vergilius Quis cladem illius noctis &c.

Caduceũ
caducifer
Caducea
tor.

¶Dada viri ꝓpriũ apud philel.in.ix.viij. ¶Dadila reste bebelio.

Caducij.
Clades.
Dada.
Dadila.

¶Fadus viri ꝓpriũ Sil.li.v. hinc fadũ petit & veterẽ bellare labicum Vergi.ix.æne. similiter producit ꝓpriũ viri fadus

Fodus

¶Gades insulæ Marti.li.j. Gaudẽt iocosæ canio suo gades. scaꝛonẽ. hinc gaditanus: Idẽ lib.vj. Et gaditanis ludere dicta modis. ¶Gadir vrbs opulenta in gadibus: Festus in arato Gadir prima fretuꝫ solida supereminet arce. Idẽ pœnus quippe locũ gadir vocat vnditq; septuꝫ. ¶Gadilon ¶Gladis tellus quædã Prisicianus in pihegesi. Est igitur põto tellus circũflua prĩa cui nomẽ gladis: statuas hęc Herculis inter ¶Gradiuus.i.mars vix poeta est qui nõ variauerit Valeriꝰ flaccꝰ lib. iiij. Inclyta amaꝛonidũ magnoq; exorta gradiuo gẽs ibi Verg.ęne.iiij Gradiuumq; patrẽ geticis qui præsidet oris.

Gades
Gadir.
Gadilon.
Gladis
Gradiuꝰ.

¶Ladas ę.cursor Alexãdri velocissimꝰ Catul. Ne ladas ego pẽnipef ue Perseus phal. Est vt apud martialẽ lib.ij. Qđ si per gracilesvias pe tauri. Inuitũ iubeas subire ladã.

Ladas.

¶Ladon viri & canis & fluuij ꝓpriũ Oui.j.met. Donec arenosi placidũ Ladonis ad amnẽ venerat. sic pro cane. li.iij.met. Quadi populi apud Baptistã in exortatiõe cõtra infideles. ¶Radix radico. ¶Suadeo suadela spadix. ¶Trado traduco. ¶Vado nota sunt Verg.iiii.geor. Spadices &c. principiũ versus est ſꝫ vadũ corripit & vador aris Verg. Illiditq; vadis &c.

Ladon.
Quadi.

A ante F

AAnte F corripitur. Pgrsius Omne vafer vitiuꝫ ridenti flaccus amico tangit. sic Afranius apud Ausonium in epigrãmatis. Quę viderentur tolenda scribuntur per ph.

A ante G

AAnte G corripitur vt agylleus cũ y græco ꝓpriũ viri Papi. vi.theb. Leuat ardua cõtra mẽbra cleonęæ stirpis iactator agylleus. Ibidẽ q̃sitaq; p̃mia laudũ dat sociꝭ seqtur negle ctus agyllea thorax. In argumẽto eiusdẽ libri qđ Stathiꝰ non compo suit male sic ponit. Tydæus agyleũ superauit agone pelæ strę. Tagus semp corripit apud doctissimos licet petrarcha semel ꝓduxerit: si te

de memini. Tu id ne faxis. corripiť quoq; tagax. i. furũcul⁹ Lucilius Proscribere posse tagacẽ: nã tãgo pro tãgo veteres dixerunt teste Põpeio. Neq; fit a taceo es vt Vgutio sopniat. At ꝓducunť vndecũq; sũt indago ambages contagium contagio coagulum repagulus: testimonia facile patebunt.

Exceptio. ꝓducuntur habentia f vel p ante a vt fagus flagito flagitiũ pagus pagina: hinc demo flagro flagellũ fragor nomẽ a frãgo fragro asfragiľ pagasa vñ pagasęus iason. pagasęa puppis oppidũ ẽ thessaliæ. Ouid. vij. met. Iamq; fretum minyę pagasęa puppe secabãt. Plaga pro reti vel ora nã provulnere ꝓducit. Idez. i. met. Totidẽq; plagæ tellure. premũtur Lucre. lib. j. Innumerabilibus plagis vexata p auum.

Pagasa. Plaga

Plagium. Plagiari⁹

¶Plagium crimen eius q rem liberã vẽdit aut seruo suadet fugã aut qui aliena sibi vẽditat. hinc plagiarius q plagiũ cõmisit vt q aliena carmina pro suis recitat &c. aliť dictũ volũt plagiariũ vel plagiatorẽ q; lege fannia plagis dãnat⁹ esset: qđ si verũ est cõtra primitiui naturã corripieť. Marti. li. j. Impones plagiario pudorẽ. phal. ẽ reliqua alphabetario ordine annectenda sunt.

Agalma. Agea Agis Cragus.

¶Agalma. i. simulacrũ: larua: statua. Capella fœlix lib. vi. Quã docto assimulãt habitu q agalmata firmãt ¶Agea vide e añ a ¶Agis idis. lacedęmoniorũ rex: alius fuit vir lycius Verg. ęne. x. Et lyci⁹ ꝓcesserat agis. docent hoc Tortellius & Nestor.

¶Cragus vel cragos montis nomẽ rectissime corripiť Hor. j. car. Ode xxj. Syluis aut viridis cragi. versus est glyconicus Ouid. ix. met. Iam cragon & lymirẽ &c. Priscianus tñ in perhigesi produxit: nolim imitari dicit autem Perhibent quem nomine cragum.

Lagon Lagũcul⁹ Lagopus Lagus

¶Lagon onis pueri nomen cuius diminutiuum est lagũculus qđ corripitur Mart. li. ix. Nos facimus bruti puerũ nos lagona nanũ. Papi. i. syl. Molles Caioli lagũculiq;. vbi imperite legiť caseoli nam teste calderino papi. loquiť de pueris aut pueroꝝ imagũculis ideo diminuti ua sunt a lagõ & caius. versus stat. fuit phaleucius Lagop⁹: odis auis leporino villo pedes hñs vt merula ex plynio docet licet domitius lago pice pro ancilla legat qđ non cõuenit quia de bestijs a diuersis hominibus amatis loquitur Martialis lib. vij. dicens Si meus aurita gaudet lagopode flaccus ¶Lagus ægypti rex variatur sed ꝓductio ẽ longe frequẽtior luca. li. v. donata est regia lagi. Iu. sat. vi. Famosaq; mœnia lagi Sil. x. Sic lagæa ratis vasto velut insula ponto conspecta illisit scopulis. lagęa hoc est ęgyptia Luca. li. x. Pugnauit fortuna ducis fatumq; nocẽtis ægypti regnũ ne lagi Romana sub arma iret an eripęret mundo memphiticus ensis victoris victiq; caput. baptista in catharinaria Lagus omnibus author. vergilius quoq; sed de alio loquitur. æne. x. Obuius huic primũ fatis adductus iniquis sit lagus hunc &c.

Laganus.

¶Lāganum cibus quidam. petrus tiga in epodo/Lagona lata notāt & fratris & hostis amorem/ At lacanum cū ch aspirato est omne holerum genus & longe differt a lagano vt dicit cum nestore calepinꝰ horat. sat. vi. Inde domū me Ad porri & ciceris refero lachaniq; catinū.

Magalia.

Magalia vergi. ene. i. mirat molē eneas magalia quōdam.

Mago.

¶Mago onis frater hānibalis Sil. iij. Mago ꝙtit currus & fratrē spirat in armis.

Saga.

Petracha in hoc vt in pluribus hallucinatus est.

¶Saga. æ. mulier venefica Mart. in. xi. Expiet vt sopnos garrula saga tuos. sic sagus. a. um. sagio. is vñ p̄sagio & p̄sagus At sagum vestimentum corripitur Iu. sat. vi. An sagavendēti nubat caupone relicto. Corripitur sagax Lucret. li. ii. Nec minus hæc animū cognoscere posse sagacem. Idem tñ lib. i. & li. v. pduxit dicens Ordine quæq; suo sagaci mente locarunt Nescio an mendum sit non ausim imitari.

Tragula.

¶Strages & stragulum nota sunt.

¶Tragula teli genus Sillius lib. iij. Cui tragula semper Fulmineā armabat celebratū missile dextrā

¶Tagitia teste sulpitio tragema. atis teste eodem a trago. i. comedo. At tragos i. hirc⁹ corripitur vñ tragœdia Marti. Inde tragos celeresq; pili mirādaq; matri barba. i. hircus hoc est graueolētia vt multis declarat Beroaldus in annotatiōibus.

Vagina

¶Vagina oui. x. met. Pendenti nitidū vagina diripit ensem

Vagio.

¶Vagio Ibidē Reddit onꝰ vagitq; puer. Idem in epist. canaces Vagitus dedit ille miser sessisse putares. Vagor. oris. i. vagitus lucret. li. ii. Et superātur item. miscetur funere vagor Author philomelæ dicit vagire leporum esse & corripit primā quem indignum fide esse sępe dixi/ Ait autem Glaucitat & catulus sed lepores vagiunt.

Sequitur A ante L.

A ante L.

AAnte l producitur in dissyllabis vt balo as Sil. xv. Mille sub altis lanigeræ balant stabulis Ouidius in. iiij. fast. Tactaq; fumāti sulphure balet ouis.

Exceptio. Corripiunt nomia in gtis crescentia vt salix phalāx salus salo calix Nebrissensis in generibus pducit calyx cum y græco. Ego authoritatez desydero Excipiunt halec pro liquamine qd per x quo q; dicitur teste nebrissensi halex Ales itis verg. in moreto. Excubitor q; diem cātu prędixerat ales Calphurni⁹ ecloga secunda. & quęcūq; vagis alituum ferit aera pēnis. hic s perimitur in vagis more veterus id nō imitamur

Ales

¶Calo. onis variatur teste nestore Ego autem correptionem nondū inueni nā apud Ouidium quarto fastorum Per flā mā salisse calones mādosum est pro colonos: id quod nec ipe nestor diffitetur Hora. ij. sermo. hunc pmixerūt calones quinetiā illud accidit &c. persius Caloni citius sambucā aptaueris alto. Est autem calo authore festo militis seruus qui clauas ligneas vel fustes ī bello gerit & dicitur a cala. æ. i. fustis vel claua lignea lucil. Scinde calā vt calea-

Calo.

Thales: ergo calo onis cõtra primitiui naturã producitur :calo .i.voco corripitur vnde est versiculus.dum te calo calo ligniferũ vocito ¶Thales tectissime corripit Iu.sat xiij.Chrysippus nõ dicit idem nec mite thaletis ingeniũ Sido.in primo penægyrico mileto qđ certe thales vadimonia culpas Idem produxit contra aliorum morem nec ausin imitari vt in epithalamio polemij. Thales hoc etiã numeris inquirit & astris Ibidem Thabes mileto genit⁹ vadimonia dãnat Ibidẽ Quart⁹

Halo. anaxagoras thaletica dogmata seruat.

Cales. ¶Alo is verbum secundæ sed halo.as prime producitur.

¶Cales iũ plurale quod singulariter quoq; cales.is dicit oppidi nomen est vnde calenũ vinũ inter p̃ciosa numeratum nomẽ habet a calai conditore Silb.xii. Threiciãq; calen.vide etiã a ante r arũci ¶Cala.æ.& calo.as vide supra calo nis.

falę ¶Falę arum turres ligneę vnde falarica quã a phalaride quidã dictã putãt & p ph scribũt tã phalæ q̃ phlarica Iu.vi.sat. Consulit ante falas Luca.vi.Hũc ãt tortilibus vmb rata falarica neruis obruat.Falum testę nigro

Halys ¶Halys cũ y græco fluuij nomen.Oui.iiii.de ponto.Huc licus huc sagaris peneus hipanisq; chratisq; Influit & crebro vertice tort⁹halys Partheniusq; rapax & volues saxacynapes. Labit & nullo tardior ãne tyras & tu fœmineę thermodõ cognite turbę & quõdã graiis phasi petite viris.Halys etiã est viri proprium similiter correptum apud vergi.ix.ęne.

Malus Palam ¶Malus a.um:adiectiuum vbi hęc substantiua sunt producũt testimonia sunt inuentu facillima.

¶Palã prępositio aduerbiũ satis patz in syntaxi.Bebelius dicit Martianum contra aliorum consuetudinem producere nequiui id ex capella deprehendere licet diligentissime perlegerim.propalã secũda correpta aduerbium.i.palã Palin quo incõpositis vtimur vt palinodia propalo:as verbum etiã secundã corripit quia apalã ¶Pales dea Palilia Oui.iiij.fast.Nox abijt oriturq; aurora palilia pascor Non poscor frustra si fauet alma pales:Palilia sunt palisfesta

Salum Talos. ¶Salum.i.mare Boet.li.i. hoies quatimur fortunę salo Anapestic⁹ dimeter est:nę salo dactylus est gratia finis ¶Talos vel talus viri .propriũ verg.ænei. xii.Ille talũ talãq; neci fortemq; cethegum Talus appellatiuum notum est produci vñ ẽ talaris ¶Valens propriũ viri corripitur vt vale quiafit a valeo:vales.&c.

¶A ante l in polysyllabis corripitur vt phalaris tyranni proprium Iu.sat.viij.Ambigue si quando citabere testis Incertęq; rei phalaris licet imperet vt sis falsus &c.si neotericorum aliquis produxerit q̃tuis doctus scito illum nõ esse imitandũ Mart. li.xi.Carmina nulla .p

Salebra. bas molli quę tramite currũtsed quę persalebras altaq; saxaq; cadũt

sic Horatius cęteriq; quod est contra alexandrum guaguinum nigrũ bebelium pluresq; ¶Notentur in omnibus regulis geminãtia conso nantem vt palene regio macedoniæ callimachus callistratus ballista teste nestore a ballo.idest iacio machina bellica est Ouidius xi.meta. Quum laceras aries ballista ve concutit arces Caue petrarcham imi teris in quarto aphricę dicentes Ac turbãda ꝓcul ferientes castra ba listæ ¶Pallium qđ nonnulli dictumvolunt ꝙ palã sit sic palludamen tum & palliatus & palludatus. Iuue.sat.vi.Cum palludatis ducibus præsente marito: Ausonius vnum labstuli qđ vix imitãdum puto :ait autem in epig. Molle aurũ palijs gręcia texe tuis ¶Allium q̃uis vni co l scribi putet pomponius etusius vt in.xi.columellę dicit pompo nius fortunatus: Sunt qui aspirando hallium dicant ab halãdo vergi. allia serpillumq; herbas ¶Allia fluuij nomẽ semper l geminat cõtra ferunium.in illud verg.vij.æne.Quosq; secãs infaustũ interluit allia no men vbi dicit ll versus gra geminari quia prima naturaliter corripiẽ. Luca.in.vij.Quas alię clades &c.seruio astipulanẽ nestor & ferett⁹.ſ errant vt pulchre declarat Beroaldus in annotationib⁹ & omnibonus cum sulpitio ĩ Lucanũ nã apd Lucanũ alię est ntũs pluralis fœminei generis ab alius.a.um.quod sensus facile ĩdicat.Monistas habuit pu gnæ pharsalia partes Quas aliæ clades alię.i.alliẽsis & cãnensis &tre biana: Allia igiẽ nunq̃ corripitur Luca.li.vij. Et damnata diu Roma nis allia fastis sic Ouidius & Sillius cęteriq; Allius viri proprium in quarto Sillij.

¶Alea Hora.Perraro hęc alea fallit ¶Alecto furia ꝙ vna verg.lucti ficã alecto &c.Aliphe cãpaniæ oppidum Sil.li.viij Aliphæ & clanio contemptę semp acerræ hinc aliphanus.a.um Hora.sat.vlt. Inuertũt aliphanis vinaria tota. ¶Aledius viri proprium Iu.sat.v. Tibi habe frumentum aledius inquit.

¶Balena piscis Iu.Quãtum delphinis balęna britãnica maior ¶Ba lanus ꝓprium viri nusq̃:notaui appellatiuũ corripitur.

¶Caligo.i.obscutitas & hincverbũ caligare Iu.Et genus humanũ dã nat caligo futuri ¶Calisto lycaonisfilia Oui.ij.fast.Calisto sacri pars fuit vna chori ¶Calatia campanię oppidum Sil.viij.Nec paruis abe rat calatia muris.

¶Dalila ita dicendũ censet Badius non dalida & ꝓducitur a christia nis: Bebelius dicit se in emendatissimis codicibus inuenisse dalda & sanson non sampson.

¶Laletania hispanię ꝓuincia vt docet calderinus. Hinc laletanus.a um.Marti.li.i. A caupone tibi fex laletana petatur.

¶Malobatrum vnguentũ quoddã hinc malobratatus apud Sidoniũ Hora.ij.car.ode.vij.Malobatro syrio capillos versus ẽ alemanius da ctylicus tetrameter prim⁹ pes est dactylus Sido.in.i. panægyrico lilia

Ballista. Pallium Allium Allia. Alea. Alectio. Aliphæ Aledius. Balena. Caligo. Caliſto. Calatia. Dalila laletania. Malobatrium

narsillum:casiã:colbcasia:caltã:Costum:malobatrum:myrrhas.opo balsama:thura Parturiunt cãpi. Malliacus põne ꝓducitur vt mallos

Pallatiuꝫ. oppidi nomen malea corripitur vide vocalem ante vocalem.
¶Palatium & palatinus variãtur sed ꝓducta volunt geminare l consonãtem a balãdo deducũt alij apellãte euãdri filio Tibul.lib.iii.Sed tunc pascebãt herbosa palatia vocę Propertius li.iiij. Aut vbi nauali stant sacra palatia phœbo Ouí.i.met.haud timeã magni dixisse palatja cęli sic Vergi. fil.multi alij Martí.li.viii.Summa palatini poteras æquare collosii. Idem in eodem Qui pallatinę caperet conuiuia mẽsæ.Ambrosiasqꝫ dapes non erat ante locus.Idem lib.ix.Astra licet ꝓpius pallatia lõgius essent. sic idem alibi fere semp Papi. primo sylu. Dum noua contemptis surgãt pallatia flãmis Sil.xij.q̃ tanti fuerit ca

Qualea. dere vt pallatia cernas ¶Qualea dicuut produci alexãder sulpitiuſ
Saluſtius qꝫ authoritatem desydero
Saluſtius viri ꝓprium Horat.sat.ii.li.primi Merx est in calsse secũda libertinarum dico:saluſtius in quas non minus insanit q̃ qui in cœchat

Salentinũ de geminatione nec vsuꝫ nec põceptum habeat vt neqꝫ in eo qđ sequitur ¶Salentinum ꝓmontorium italię salẽtinus lacus vnde salentini

Squaleo. populi ꝓducitur aũt vt multa alia contra primitiui naturã siquidem

Scalena. a salo.i.mari hi populi nomen accepere Sil.lib.viij.Additur his calaber salentina qꝫ cohortes vergi.iii.ęne.Et salẽtinos obsedit milite cãpos Squaleo.es facile occurret testimoniũ. ¶Scalena teste sulpitio.

Talea. ¶Talea lignorum putamen ne barbaruꝫ credas quia galli taleare dicunt nã hi e latinis plurima sumpserunt:Ea certe dictione vtitur frequenter columella atqꝫ etiã plinius & varro vt declarat nonius marcellusSerenꝰ Fraxinea in flãmis quẽ fudit talea succũ.hoc testimoniũ adducit nestor.Idẽ paꝛ sibi cõsãs in i añ l legit hic tilia quod nomẽ quum apud omnes corripiatur Nestor ꝓpter hunc locũ putauit vari ari:Inepte sane:nã quid foret tãdem fraxinea tilia? Tu igiť talea nõ tilia legas. Talio ꝓducitur qa fit a talis.Mart.li.xii. Corrumpit sine talione celebs.

A ante m, Hamus. Ante m producit in dissyllabisvt hamus Martialis.Sic aui dus fallax indulget piscibus hamus Iuue.autem saty.xiiii. Dispositis prædiues damisvigilare cohortes:interemit cũ vocalis.s qđ nõ imitamur:notat hoc Mãcinellus in hũcver

Amen pro: Amo sum Iuuenalis. Amẽ Auso. Amen ad oipotentẽ deum.Et respõsurus ferit aera vocibus amen:nonnulli corripuerunt Tu ausoniũ imitare.

Camers. Exceptio Amo verbum vnde nomen amor &c. Vergilius. in bucolicis Omnia vincit amor.
¶Camers tis.& populi nomen Verg.ænei.x.Protinꝰ anteũ & lycam prima agmina turni psequit:fortẽqꝫ numã:fuluũqꝫ camertẽ.Sil.li.iiii.

Stetnit impulſu vaſto percuſſa camertũ prima phalãx. ¶Chlamys cum chaſpirato & y græco. Perſius iã clamidas regũ &c. Chlamys

¶Fames. Oui.viij.met. Peſtifera lacerare fame &c. at ꝓducit fama vnde ifamis infamo as. diffamo as. &c. Fames.

¶Lamus viri ꝓprium Oui.xiiij.met. Inde lami veterẽ leſtrygonis in quit in vrbẽ Venimus: aut iphates terra regnabat in illa. Sil.xvi. Tũ lamus & ſicoris proles bellacis ilerdæ. ¶Ladmus poſitione ꝓducitur Idem lib.i. Hunc miſeratus adeſt infeſto vulnere ladmus. Lamus.

¶Samos inſula Vergili⁹. Poſthabita coluiſſe ſamo. ¶Same inſula & vbrs. Idẽ ẽne.iij. Dulichiũq; ſameq; & neritos ardua ſaxis. Samos. Same

¶Tamen Oui.ij.met. Quid tñ hoc ꝑdeſt. ¶Thamos teſte Snlpitio Tamen

¶Zama oppidi nomen Sil.lib.iij. Et ẓama & huberior rutulorum ſã guine tapſus. Thamos. Zama

A ante m corripitus in poliſyllabis vt amuſſis apud Vergilium de viro bono. Notenť cõpoſita ab a amoueo amito & e longis deriuata vt a flamen flameũ flaminica Flamini⁹ ꝓprium viri & appellatiuñ vt flaminia via flameolum flameus color. Iu.ſat.ii. Segmenta & longos habitus & flamea ſumit &c.

Exceptio. Amentum. ſic vocamus illud paruum lorũ quod iaculo adnectitur vt illo melius impellatur. Sil.iiij. Haſta minat. Amento reno uantq; noua fornace bipennes. Hinc verbũ amẽtare Luca. Iaculum amentauit habena. Amentuꝫ

¶Amian⁹ ꝓprium viri. Marti.li.ij. & blãda eſt tibi mater amiane phal eſt. Amianus

¶Bamura aphrice oppidum inopia ferri laborãs Sil.li.iij. Tũ chaly bis pauper bamuræ cruda iuuentus. hic paup gtñ regit. Bamura.

¶Dametas ꝓprium viri. Vergi. in buco. Dic mihi dameta cuiuꝫ pecus an meliboei. Dametas

¶Lamentũ & verbũ lamentor Claudi. nil nautica ꝓſunt Turbatæ lamenta rati. ¶Lamina idẽ li.ii. in rufiniũ. Cõiuncta p artem flexilis in ductis aiať lamina mẽbris. diminutiuũ eſt lamella apd victruuiũ li.vij ca.iii. Latmius montis nomen & viri poſitione ꝓducit. Oui. in. iii. de arte. Latmius endymion non eſt tibi luna rubori. Lamẽtuꝫ. Lamina.

¶Mamercus virorum quorundã ꝓprium In ſat.viii. Mamercorum alapas. Mamertini populi cãpaniæ amamertia oppido hinc mamertinum vinũ Marti. in xeniis Amphora neſtorea tibi mamertina ſene ꝺa Si deť quoduis nomẽ habeť põt Mamuri⁹ viri ꝓpriũ Oui.iii.faſt. Quis mihi nũc decꝫ quare cæleſtia maris. Arma ferãt ſalii. mamuriũ canãt. ¶Mamurianus viri ꝓpriũ. Mart.li.i. Tãgi ſe toto mamuria ne tuo ¶Mamurra viri ꝓpriũ gemino rr vt mamurr⁹ viri ꝓpriũ vtrũ ꝓ eſt apud martialẽ hoc quidem in libro x. illud vero libro. ix. ¶Samaria ꝓducitur apud aratorem libro primo Samarię vicina petens, mamerc⁹ mamertinus. mamuri⁹ mamuria nus. mamurra Samaria.

A ante N Manes.

A Ante n producitur in diſſyllabis vt manes perſius laudant conuiuę nũc non e manibus illis &c. neſtor credit variari/ Correptõis teſtimoniũ ſumẽs ex lucretij lib. iii. Et nigras/ mactant pecudes manibuſq; deiſq;/ id eſt cõtra omniũ cõ/ ſuetudinem quia ipſe etiã lucretius alibi ſemp producit & lucretius certe fuit obſeruatiſſim⁹ quãtitatũ teſte baptiſta pio. ideo licet ſic habeatur in libris lucretij quos vidi credo hũc locu3. mendoſũ vt plęrą q; alia in luctetio culpa nimię vetuſtatis/ ſic autẽ reſtituendum Et nigras mactant pecudes & manibus &dijs inferias mittunt: quicquid ẽ non puto vitio carere ſi quis manes corripuerit.

Anas. Ana

¶ Exceptio anas vide crementũ ¶ Ana p̃poſitio greca. ideſt ſurſum & re vt anaglyptum vas ſcultu3 Mart. li. iiij. Nec mẽſis anaglypta de paternis ¶ Analecta micę ſub menſa cadentes Mart. in apo. In p̃cio ſcopas teſtatur palma fuiſſe ſed preciũ ſcopis nunc analecta dabunt. Sic analogia &c. ideo nõ ſatis docte dixit ſidoni⁹ i euchariſtico Ana chorita tremit qui q̃q̃ frigora portet eſt autẽ anachorita eremita ana choreſis. i. eremus choros locus eſt anachoreo ſecedo ¶ Anus. i. vetula mulier Ouí. v. met. Prodit anus/ p̃podice ſecũ dę declinationis notu3 eſt produci.

Anaglyptus Analecta

Anachorita Anus.

Canus Can

Cano .is. verg. arma virũq; cano ¶ Canis Ouí. iij. met. dũ dubitat vi/ dere canes. liui⁹ andronic⁹ in hymno de diana dirige odori ſequos ad certa cubilia canes hic ſextus pes iambus ẽ quia ẽ verſus myſur⁹. i. iſi ne claudicãs in hoc ſolũ ab heroico differens q; ſextus locus in myuro ſibi iambum vendicat tales videbis compluſculos apud crinitum i vita liuij andronici. Lagairi ſunt qui i medio claudicãt. acephali qui in principio &c. ¶ Canens vxor pici quia a canendo nomen accepit

Lagairi Anacephali

Canon Clanis Danus

¶ Canon onis vnde canonic⁹ aliqui male dixerunt produci: Auſoni/ us is demum exceſſit grammaticos canonas. i. regulas. ¶ Clanis fluuius campanię etiam clanius dicitur Sil. viij. Et clanis & rubico ſenonum de nomine ſenę.

ſcribeleto phi legręõ

¶ Danus viri proprium Ouí. v. metamor. Iaculu3 danus ore momordit ¶ Danis is proprium viri Idẽ li. xij. Añ tamen lęto dederat phile/ græon & hylen Eminus iphinoum collato marte daninq;. Sulpitius male dicit p̃duci danus & dane: nam hoc ſecundũ puto nõ inueniri ſed danae. Legi aliqñ per m damis ſimiliter correptũ. ſ3 dam⁹ p̃priũ viri p̃ducitur Sil. iiii. Et damũ dubia meditat⁹ cuſpide vulnus.

Danuis

Man⁹.

¶ Manus notũ eſt. ad verbu3 vnde creditur deriuari mano. as. p̃ducitur Arator temen niſi mendoſus eſt liber corripuit dicẽs hoc de fõte manat: id tu ne imiteris.

Panax Panos. Phanes

¶ Panax vide cremẽta ¶ Panos opidi nomẽ manilius lib. iiij. bactraq; & herios: babylon & ſuſa panoſq; ¶ Phanes. i. ſol qa quotidie ſe renouat vt ait macrobi⁹. li. i. ſat. Philelph⁹ i ſeptia tertię. Hũc veteres di

ũ vates dixere phanetha.sic ꝓpriũ viri phanes & appellatiuũ in com positis vt aristophanes &c.horat.Eupolis atq; cratinus aristophanes q; poetę.in his cũ riga multi errant ¶Planus græcus quo vtũt latini pro scurta.sychophãta :impostore:deceptore:apud Ciceronẽ: labe rũ:gelliũ nec est ꝓpriũ in horat.vt docet in ãnotationibus beroaldus. horast.in epist.ad sceuã Nec semel irrisus triuijs attollere curat Fra cto crure planum licet illi pluria manet lachryma:pſãctũ iurat⁹ dicat osirin Credite nõ ludo.plan⁹ adiectiuũ notũ est produci. planus

Rhanis.

¶Rhanis nympha dianę comes iterpretatur aspersio & gutta.Oui. iij.met.Excipiũt laticẽ nipheq; hyaleq; rhanisq;& pſecas& phiale fũ duntq; capacibus vrnis.

¶A ante n i polysyllabis corripit.vt lanio.as.lani⁹ canalisverg.geor. iij.ad puteos aut alta greges ad stagna iubeto Currentẽ ilignis pota re canalibus vndã Notentur e lõgis deriuata vt ianua ianitor ianua sius lanugo lanificiũ phanaticus panariũ. planities sanitas.at sanies corripit quia aliũ de est.sanio insanio vanesco euanidus &c.Notent gemiata vt canabis teste nestore hęrba quę canabũ dicit apud palla dium Persius Tum mare transilias tibi torta cãnabe fulto Cœna sit i transtro.ãniculus:sed vnico n a nulus pro circulo quẽ indigitis gesta m⁹ ab ãno nomẽ h3 & semp primam producit. Canabis.

Anulus

¶Exceptio.Anippe mater pleridũ a musis in picas versarũ licet alij enippe legant alij euippe Oui.quito meta.Pęonis anippe mater fu it ita hñt libri veteres scripti & apud italos impressi. Canidia venefice nomen vt in vltio versiculo sermonumvelut illis. Canidia afflasset peior serpentibus aphris ¶Caniusviri proprium vide gades & qđ ꝓpositũ oportuit blane⁹ Marti. lib.ij.Coponẽ lanitũ q; blaneũq; phal.est. Anippe

Canidia

Canius

Blaneus.

Danubi⁹.

Ganeo.

¶Danubius fluuij ꝓpriũ Oui.danubij mediis vix ꝓhibent aquis. Ganea

¶Ganeo.s.helluo & & meretricũ amator ganeũvl ganea.i.æ.gulosorum & meretricũ diuersorium Iu.sat.xi.Sed laudẽ siliquas occultus ganeo pultes Philelphus in quinta octauæ Quem nulla silebunt lustra lupanarem resonis te ganea trullis cãtabũt Prudentius in psyco machia ꝑter aliorum morẽ corripuit dicens Ima patti & laxa ganeæ lege teneri & Sido/in scdo panægyrico Quẽ crapula vexat & pallens pinguedo t3 ganeaq; penni Pressus acescentẽ stomachus nõ explicat aurã Par est vita suis.i.porci Et baptista in bucolicis desidiosa vorax ganeę studiosa palatum &c.Tu ganeo & ganeũ nũq; corripies & ga nea libentius ꝓduces si mihi cũ sulpitio/ausculta bis. Ganeum

Lanuuius

¶Lanuuium oppidulum italię adhuc extans vt dicit mãcinell⁹ ī iii. car.horat.ode.xxvii.vbi hoc ẽ sappicũ Raua decurrẽs lupa lanuuino.adiectiuũ est lanuuino quia prędessit agro:quia ab lanuuius fit lanuuin⁹.a.um Properti⁹ li.iiij Lanuuiũ ãnosi vet⁹ est tutela draconis

Catullus in n gnatiu3 Aut lanuuinus acer atq3 dentatus Sca3ō est. ali qui geminant n.

Manius. ¶Mani9 ꝓpriū viri a mane dici creditur. Mart. li. x. Tu mihi simpli cib9 mani dilectus ab annis. ¶Manili9 manilia hominum ꝓpria Iu. Manilus. sat. vi. Nulla fere causa est in qua non fœmina litem mouerit: accusat Manilia. manilia si rea non est ¶Manet9 viri proprium apd philelphū in. vii. Manetus scde. Panaretus quia pan ꝓducitur vide e ante t.

A ante P. Pape. Apluſtre

APante p corripitur vt papæ interiectio: ne credas sub papa compræhēdi Persius sat. v. Marc9 dama papæ marco spō dente recusas &c. apluſtre Cicero in arato. puppibus absū ptis fluitantia q̄rere apluſtra Manili9 lib. i. Ascendere cęlum Incipit: argiuāq3 rate3 p apluſtria sūma. ab a priuatiua pticula & pleo nauigo quia nauigationi minus necessaria sunt napæ vide æ añ l lęlaps Api nę vide i ante n aphronitrum vt aphrodite. i. venus napus napo teste neſtore contra Sulpitiu3 hęc dedi exēpla quia multi in eis errauerūt: siquis nos refellere conetur: id ex poetis veteribus agat non ex gram

Appulia Appulus. maticis secus meras nugas egerit ¶Notentur vbiq3 gemiata vt asp- phytus sappho cappodox capparis pappa puerorū cibus pappare cibum sumere pappus auusvappa. i. villum & homo nihili pappasa re auum. vocaī appiavia appias adis. i. venus. mappa s3 mapalia cor ripiť vergi. Et raris habitata mapalia tectis ¶Appulia regio appul9 in appulia genit9 Marci in appo. velleribus primis appulia parma se cūdis. Horat. sat. v. Incipit ex illo montes appulia notos oſtētare mi hi quos torret atabulus & quos Nunq̄ erepsemus nisi nos vicina tri uici villa recepiſſet. idē alibi. lucanus non appulus anceps. sic cęteri.

Apulia appulia secūdā sēp ꝓducit quā appul9 semp corripit i quo pria se per positiōe ꝓducit quā apulia remotione vnius p aliquādo corripit Idem in iii. car ode iiii. Nutricis extra limen apulię versus est alai cu: dactylicus limen apulię duo sunt dactyli quia vltima versu cōmu nis est: petrarcha more suo oia confundit ideo non est imitād9 vt. iii. aphricę Is tibi uāq3 apulis rapidum sub finibus ortum mittit equum bellis habilē. & li. vii. hunc sonipes apulus &. x. ecloga Appuliæ cala brūq3 nemus sub valle galesi.

apidanus apœnin9 apher ¶Exceptio. Apis is velidis rex ægypti & in aphrica vicus & bos q pro numine colebatur luca. libro viij. Lustra suæ phœbes non vnus vixerat apis. Fœmineū apis pro apes notum est corripi ¶Apidanus fluui9 vide. i. añ u Sperchi9 Apœninus mōs Verg. xij. ęnei. Vertice se

Crapula. Capo. attollens pater a pœninus ad vndas. ¶Aphrica apher aphricus. Verg. iii. geor. Armentari9 apher agit tectumq3 laremq3. Crapula vide ganeo a añ n. Capo. mart. li. iii. Ali9 coactos nō amare capones. Sca3on est dicť etiā cap9: Varro Ex gallo galinaceo castra-

to fit căpus.

¶Lapathes is cũ th aspirato hęrba quędã:Seren⁹ Sæpe chelidoniã cũ succo lapathis addes. Alexander nequã.Lapathes cib⁹ ẽ & holus componit eundem:lapathosvel lapathum etiã hęrbę nomen primã corripitvulgo radix dicitur teste tortellio Colu.in.xi.Lubrica tã lapa thos tã thami sponte virescunt:thamus hærba est:lapa hęrba etiã pri mã ꝓducit sed video fere lappa gemino pp.scribi. Lapathes

¶Papas.ę.i.custos pędagog⁹ aut pater tractũ nomen a syracusis vbi pas pater dicitur vñ pergeminationẽ papas:hinc papare blande pa trem appellare hęc Mancinell⁹ in illud Iu.sat.vi.Timid⁹ pręgustet popula papas:Hic papa ꝓ sũmo pontifice alii aliunde derivant.Ae lius nebrissẽsis credit pro summo poutificegemino pp.pappa scribi: producitur autẽ ab aratore. ¶Papi⁹ viri nomen vñ papia lex Auso. in epig.Papia lex placuit:iulia displicuit.Papil⁹ viri ꝓprium Marti. lib.iiii.Cur q̃ vis fieri papile facta doles. ¶Papinius poetę nomẽ.Si do.ad fœlicem.Non qđ papinius tuus mensꝯ.phal.Domitius añ syl uas papiniį omnio cõtrario modo posuit quia forsitan errore seruii fuit imbut us dicẽs hic tecũ pariter velit papini Phœbus castaliũ no uare carmen phal.sunt. Papianilla propriuꝫ mulieris Sido. in propẽ tico.Cõiunx papianilla quẽ Pudico phal.est ¶Papilio Marti. li.xij. In tauros lybici ruunt.leones:nõ sunt papilionibus molesti phal.sũt. ¶Paphagones Priscianus in perihegesi Paphagones post hos ma riandiniqꝫ sequũt Bithyniqꝫ viri pinguissima rura colentes. Qua the bas pulcher gratissima fluminavoluit. Papas. papas pater papa papa papius Papilus papinius. papianil la: papilio. Paphago nes. Rapum

¶Rapũ vl rapa.ę.a rapio volũt derivari:ergo cõtra primitiui naturã ꝓducit Marti.in xenijs hęc tibi bruniali gaudẽtia frigore rapa:Quę dam⁹ in cœlo romulus eẽ solet Palladius.rapa mutat in napos Sapo. Sapis Saperda

¶Sapo onis:substantia emaculatoria Seren⁹ Attrito sapone genas purgare memẽto. ¶Sapis is fluuij nomẽ video isaur⁹ i añ s ¶Sapda cõchæ gen⁹:sũt q a,sapio deriuent ergo contra primitiui naturã ꝓdu citur Persius & quid agã?rogitas en.saperdam aduehe ponto.

¶Vapulo.as Iu.Ego vapulo tm̃ est finis versus.

A ante E.

A Ante q corripitur vt aqua laqueus aquila etiam viri pro prium licet arator variauerit vt li.ii.Aquila tũc pręceptor erat vir plurima laudis instrumenta gerẽs. Cõpositа notã d i sunt quaq̃ quaqꝫuersus nequaq̃.

A ante R

A Ante r corripitur vt larix quod male dicũt variari vt opi nor Ariminuꝫ qđ in secũdo epistolarũ male ꝓducit a Pe trarcha ad Lucinũ. Arabs arabia arabius.Ver.Eoasqꝫ do mus arabũ pictosqꝫ gelonos.at arabia & arabius propter tot breues admittuut alterũr & positiõe ꝓducuntur arrabia &arrabius.Propti⁹. li.ii.Nec si qua arabio lucet bõbyce puella.In eodẽ lib.Et domus in arabia arrabia

tacte te tremit arabię ¶Notenť cętera geminatavt carruscarruca car
ra fluuij nomẽ carrę vrbs:parrhiſij orũ.ſarra ſarraceni.Sedul. Saucia
iã vetulę marcebãt viſcera ſarrę:Sarraſtes ppl's.tarraco hiſpanię op,
pidũ:parrhaſia parrhaſis parrhaſius pictor & ppl's:marrubij populi:
varro varrus virorũ ,ppria barrhus elephas & pditus aduleſcens apd
Hora in.iiij.ſatyra & in epodo ode.xii. Arretiũ vñ arretin⁹ Perſi⁹ fre
gerit heminas arreti ędilis iniquas Marti.in apo. Arretina nimis ne
Arretius. ſpernas vaſa monem⁹ Laut⁹ erat thuſcis porſena fictilib⁹.errauit hic
æneas ſylui⁹in epitaphio Leonardi aretini qđ habetur poſt leonardi
epiſtolas. Arrius arria.phauruſij populi cũ aut diphthõgo Priſcia.in
perhegeſi. Cõtinue poſt hos ſequiť phauruſia tellus. ita habeť in li,
bro nobiliſſimi haloini vbi aliqui legerunt phariſia & hic exceperũt.
Ara Exceptio.ara notum eſt ſed aſpiratum hara porcorum ſtabulũ corri
pitur qđ de auibus quoq; dicit apud Colunellam li.ix.ca.xij.&.xiiij.
Oui.Cura fidelis haræ:ab ara cõtra primitiui naturã corripiunť aru,
ſpex aruſpicina aruſpiciũ q̃ ab ara aue quidã dici voluerunt vide cor
Errata ri, nucopiæ:corripiť quoq; hariolus &verbũ hariolor: Errauit riga teſte
ge. neſtore dicẽs in Daniele.hariol⁹regis ſoluereviſa negt.I dẽ errauit in
miniſcor alcheldemac Maccabæ⁹ Barabbas tibia Ptolemę⁹ ſericus
mithridates conopęũ origenes paraſceue ſabbatũ cãdacis & alijsval
de multis ptim a Neſtore animaduerſis. nã longum fuiſſet oia enar,
Arete. rare quia riga eſt pardo maculoſior. ¶Arete es.vl'areta æ ſuperioris
dionyſij filia & alia eodẽ noie vxor alcinoi producit primã ſecũdãq;
ſyllabasvt ,pbat neſtor ex Apollonio & Homero grẽcis poetis in q̃ re
Areo. errauit Tortellius vide e añ t areta logus. ¶Areo es.arid⁹ &c.Verg.
Area. Aret ager. ¶Area ab ariditate dicta. Idem Area tũ primũ eſt ingenti
æquãda cylindro.at corripiunť vndecũq; ſunt arena ariſta arundo.
Arene ¶Arene es.oppidũ Valerius flacc⁹ li.j. At frater magnos lynceus ſer
Aruci. uatus in vſus. Quem tulit arene poſſet qui rumpere terras. ¶Arũci
Aruncus. italię populi Neſtor cõtra ſulpitium putauit per au diphthõgon au,
runci dicendũ eſſe at libri quosvidi hñt arunci:arunca aruncorũ vrbs
Aruncus etiã viri proprium & apud Plynium ſignificat villum a ca,
pellarum mento dependẽtem vt docet cum Sulpitio Beroald⁹ &ſem
per producitur vt dicit Sulpitius de aruncis populis. Vergi.æne. ſep
timo. Aruunci miſere patres fidicinaq; iuxta æquora quiq; cales. lin,
quũt amniſq; vadoſi Accola vulturni: pariterq; ſaticulus aſper.
Aruns ¶Aruns viri proprium apud Vergilium .xi.enei. in hoc errauit pe,
Aram. trarcha:vt patuit ina ante b. ¶Arã viri proprium apd Mãtuanũ qđ
alii fortaſſis corripuerunt.
Barium ¶Barium oppidum italiæ Horati.ſat.v. barimœnia piſcoſi de hinc
Baris gnatia lymphis per apocopen pro bariį ¶Baris idos nauiculę ſpeci
Bairne es Propţius li.ţertio.Romanamq; tubam crepitãti pellere ſiſtro Bari

dos & contis rostra liburna sequi.Barine es.mulieris proprium apud Horatium libro ii.car.ode.viij.Pœna Barine nocuisset vnq̃. sapphicum est.

¶ Carica ficus species Oui.i.fast.Quid vult palma sibi rugosaq; carca dixi. Carica

¶Carolus petrarcha corripit: cereri fere ꝓducũt. Est igitur anceps. Carolus

¶Caria cuius ppli cares dicuntur a singulari car caros fœmineumẽ. Caria.

caiera vt docet regius in illud iiii.met.Lyciæq; propinquos Caras ai. Cares.

dit:Mart in primo epigrãmate Aere nec in vacuo pendentia mausolæa Laudibus in modicis cares in astra ferant hic aere ab aer persyneresin dissyllabum est nisi putemus in prępositionem esse expungẽdã:nec potest primus pes esse,pceleumaticus quia aer priorem necessario,producit.Manilius libro quarto. Arcades antiqui celebrataq; caria fama. Auienus in arato.Lux hebes est matri vix qualẽ caria quõdã Nouerat intrantum per claustra tenacia clauem:carpendꝰ est Carolus arrietinus neotericus poeta qui hoc(vt pleraq; alia)contravetere rum consuetudinem ausus est corripere dicens nũc caria ãtiquo fuerat spoliata sepulchro:reprehẽdus quoq; Nestor est qui ꝓpter Carolum dixit cariavariari:ideo non iniuria Sulpitius obiectauit Nestori Carex.

ineptorum poetarum testimõia ¶Carex vnde carectuꝫ Vergiliꝰ.Tu post carecta latebas. ¶Carus.a um.quod multo vendit vñ caritas sine aspiratione charus a um.i.dilectus vnde charitas cum aspiratione Carus Charus

sic omnia adiectiua in arus vt clarus rarus testimonia sunt facilię:charus etiam viri proprium apud Ouidium:naꝫ propria appellatiuoruꝫ Clarꝰ.

vnde descendunt quantitatem custodiunt vt clęmẽs rusticus seuerus Claranus

&c. sic si quis a claritate nomen apud latinos sortiretur:clarus indubie primã ꝓduceret vt claranus apud Ausonium ad vrsulum grãmaticum et apud Martialẽ in li.x.Nã dicere apud Vergilium clarus & amycus corripi vt a communibus distẽt sapit triuia: quale molitores cõmenti sũt de rusticꝰ & alijs plerisq;:qm̃ clarus & amycus cũ y gręco gręca sũt quibꝰ correptis vtũtur gręci poetæ linguę latinę penitꝰ ignari:Ait autem vergilius decimo æneidos·Et clarus & hemõ lycia comitanꝫ ab alta:forte dicitur a claro insula vnde clarius apollo Ouidius primo met:Et claros & tenedos &c.

¶Charis itis.id est gratia corripit vt charistia licet hinc putet charus chara charum originem traxisse Ouidi⁹.quinto fast.Protinꝰ accedunt charites:nectuntq; coronas. ¶Carinas .atis.grammatici nomen in.vij.sat:Iu. Vide thrasymacus a ante s· ¶Claris fluuij nomẽ Carinas Claris

vide e ante q sequana

¶Darius regis psarũ nomẽ rectiꝰ ꝓducit vide i ante u. Darius

¶Glarea sicca & sterilis duraq; terra Lucanus lib,iiij.Aut ipulsa lemi turbatur glarea vena Glarea

Gnarus.

Lariſſa ¶Gnarus vnde ignarus.

Laruſa. ¶Lariſa vel lariſe es. & gemio ſſlariſſavide i mediis i añ ſſic lariſſus

Larius fluuij nomẽ. ¶Larius italię lacꝰ. Claudi. de victoria ſtiliconis contra alaricum Protinus vmbroſa veſtit qua littꝰ oliua larius & dulci mentitur nerea fluctu. Catullus Comi mœnia lariũqꝫ littus phal. eſt. Vet.

Larinates ij. Georgi. Telari maxime teqꝫ fluctibus & fremitu aſſurgens bęnace marino. ¶Larinates populi omnibus ſyllabis productis apud Silliũ

Larides teſtimonium facile occurret. Larides proprium aut patronymicum

Laronius Verg. x. enei. Daucia laride tymberqꝫ ſimilima proles. Laromꝰ viri ꝓ

Laronia priũ in. xiiij. ¶Silliꝰ. Laronia mulieris proprium Iu. ſat. ii. Non tulit ex illis toruũ Laronia quedã clamãtẽ toties. Mart. li. ii. Abneget & re

Larus tinet noſtrum laronia ſeruũ. quidã libri hñt per au diphthongõ Lauronius & lauronia vt teſtatur Mãcinellus. Larus autẽ auis fulica (vñ quidam putarunt larium littus deduci) corripitur in quito odyſſe homeri teſte neſtore: riga tñ vt alia pluria cõtra doctorũ vſũ auſus eſt ꝓ

Larunda. ducere dicẽs Larꝰ fluminis ẽ habitator & incola terrę: ẽ quoqꝫ viri ꝓ priũ & corripit Sil. li. iiij. Gorgoneoqꝫ larrum torquẽtẽ lumia vultu. ¶Larunda nymphę nomẽ Auſonius in monoſyllabis. Nec genꝰ hoc domuũ larunda progenitus lar.

¶Larina proprium mulieris apud Verg. xi. ęne.

¶Maris viri proprium ac etiam fluuij in iſtrum fluentis Sillius vii.

Larina Inde ruens thurin & buten & marī & arſen dat leto: fuſumqꝫ manus

Maris. confere maleon. Omnia ſunt virorum propria maleus' diphthongon ae habet

naris ¶Narisnaſi foramẽ Ouidiꝰ duodecio met. acta retro naris: medioqꝫ

narix eſt fixa palato. ¶Narix naricia naricium & narice es. vetuſtiſſimum

naricia locroruꝫ oppidum: vnde fuit aiax hinc naricij populi de quibus Vergilius tertio eneidos. Hic & naricij poſuetunt mœnia locri: hinc nari

narea cia pix: ergo narix icis in obliquis pęnultimã corripit: pro in ſulavlyſ

pareo. fis in mari ęgęo rectius per e neritia dicitur. ¶Narea & naret ponit

pharis Sulpitius.

¶Pareo es. vñ appareo compareo Vergilius primo ęneidos. Paret

pharus. amor dictis. ¶Pharis is. oppidi nomen. Seneca in hecuba pharin ampſã iouis & coronis ſap. eſt. Verulanus dicit pharus producit & Badius vult veſtem quãdã ſignificare: pharus certe ęgypti regio corripitur Lucanus libro octauo. Crimine bellorum maculas pharona: arua

ꝗ noſtra: hinc pharius a um id eſt egyptiꝰ. Quare compoſitio ne notum eſt quia ex ablatiuis qua & re.

Rarus

ſmaragdꝰ ¶Rarus notum eſt. vnde raro rarenter raritas &c. vt a clarus claritas clareo &c.

¶Smaragdus video ſẽper corripi niſi forſan apd Martialẽ Sardonicas ſmaragdos admãtas iaſpidas vno &c. vbi. s. primit & apd prudẽ-

tium in psyco.has inter species smaragdina gramine verno/rectis cor ripies quia nonnulli volūt dliqueſcere apud Martiales licet neſtorve lit hoc nomen variari.

Varix.

¶Varix & varicus vide incrementis varix ſic adiectiuum vari .a.um quod etiā viri nomē & fluuij nomen eſt licet gemino r aliud viri ꝓpri um varrus legatus.at varius viri proprium corripitur vt varius adiectiuū Perſius fallit pede regula varo varillus viri ꝓdriū ꝓducit inſe cūda ſat.lu.varicosi a varix cōtra primitiua naturā corripitur. Perſi dixeris hæc inter varicoſos centuriones.

A ante S.

Ante S in diſſyllabis ꝓducitur vt naſo Ouidius Naſo legē dus erat tūc quū didiciſtis amare.male ꝓfecto petrarcha. in.ii.li.epiſt.ad cōuitiatorē.Laudat mea carmia tybris:Par thenope ſtudioſa ꝓbat nec terra naſonis reſpuit aut flacci/ nocte credidit ꝓpriam curam.habendā eſſe nullā.phaſis fluui hic phaſias adis & phaſianus.

Baſis

¶Exceptio :baſis.i.ſubſtētamētū vñ etiā orbiculos quibus in menſa vaſa ſuſtentāt baſes appellamus teſte beroaldo Mart.li.ix.in ſcripta eſt baſis indicatq; nomen.verſus eſt phaleucius.

caſa praſon

¶Caſa domūcula ruſtica aut paſtoria.vergi.atq; humiles habitat ca ſas contra primi iuū:ſi quidē a ſupio caſum fiat.

¶Pralō greçū nomē.i.portū vñ praſinus.i.porraceus & viridis vt ve ſtis praſina Mart.li.x.de nia praſina ſynthesis cꝛpta te ga.praſin ēt eſt viri ꝓprium.viridis ad colorem relatū ne barbarū putes .Oui.Et niger a viridi turtur amatur aue ¶Phraſis

Quaſi

¶Quaſi Oui.Et q̄ſi diſcedens &c.Catullus videt ꝓduxiſſe dicēs Cui ego q̄ſi eadē totidē mox de pcor illi &c.Tu tñ corripias cū cęteris.

Taſus Thraſus

¶Thaſos vna cycladū cū th aſpirato Papi.v.theb.Et paphos & nco roſa thaſos.Hinc thaſius.a.ū.Thraſus viri nomen Ouidi in ibin An te diem rapt onno adeūda thraſo.

Caſius maſaniſſa

¶A añ sin polyſyllabis corripit vt caſius mōs vñ caſi a um a caſa in ſula & hęc a caſo cleomachi patre que duo &diſſyllaba puto corripi Luca.li.x.Lucifera caſia ꝓſpexit rupe diēq; maſaniſſa : cū a ēt iſcda ſyllaba teſte tortellio poti q̄ p.i.maſiniſſa fuit rex numidarum. quidā male opinantur ſſ geminare in principio maſſaniſſa : vellem docerēt ꝓteſtimonia Cui.vi.faſt.Poſtera lux melior ſuperat maſaniſſa ſypha cem.Nolim ergo imitari petrarcham in quinto aphricę dicentē Maſ ſiniſſa tibi &c.ꝓducit quoq; traſymenus contra doctoꝝ vſū.Notētur vbiq; gemiata vt caſſandra caſſiepe vl caſſiepea caſſellius Caſſia viri proprium in quo prēter aliorum morēvnicum eſt ſubſtulit Sidonius correptionis gratia in ſcdo panęgyrico dicens.Et tibi flacce acies bru ti caſiiq; ſecuto.Carminis eſt author qui fuit & venię.niſi forſitā lꝛgē dū ſit:caſſiq; per apocopen pro caſſij.

Exceptio.

Asius Asius asiaticus & asis idis. ab asia q̄ est terrę habitabilis pars maxima
Asiaticus contra primitiui naturā inuenio: hęc ꝓduci q̄q̄ corripi posse non ne-
Asis gauerim. Oui. v. met. Iam sup europā sublimis & assida terrā vectus
Asia erat iuuenis Et li. xii. Ecqdvbi asiacas casuras aspicis arces: Ingemis?
Vergi. primo Gęor. Asia circum. dulcis in stagnis rimātur prata cay-
stri. Et. iiii. Gęor. Opis & asia deiopea. Idem. vii. ęnei. Dant per colla
modos sonat amnis: & asia lōge pulsa palus: vbi seruius ait Asia pria
longa est palus mysię: prima vero breui est regio & terrę habitabilis
maxima pars Vergi. iij. ęne. Postq̄ res asię &c. Nebrissēsis dicit se ne-
scire an sit vsq̄ palus quę vocetur asia: vnde apud Vergiliū asia est ad
iectiuum vt dicat in generali prata asia: palus asia hoc est asię regiōis
nam mysia: caister: lydia in asia sunt: ideo minus verum videtur Ser-
Asopus uij dictum.

¶ Asopus fluuius achaiæ & æginę pater. Papi. vii. theb. Asopos ge-
nuisse datur luca. li. vi. Accipit asopos cursus phœnisq; melasq; Aso-
piades. i. æacus asopi nepos. Oui. vii. met. Huic asopiades petis irrita
dixit & vrbi non faciēda meæ Asopis idis. i. ęgina vt in eodem libro.
Si te non falsa loquuntur isse sub asopidos quondā amplexus æginę.
Alii hñt Eginę amplexus quondā sub asopidos isse & semp vel pri-
ma vel secunda contra pirimitiui naturā inuenitur corripi nisi mēdu-
sit: Nicolaus valla in homero lib. quarto. masculine dixit asopis idis
pro fluuio. At post hærbosi venere asopidos vndas. mallem veteres
imitando asopus non asopis idis pro fluuio dicere.

Basium. ¶ Basium & basio as. Mart. duodecimo. Paruum basiat vsq; mario-
nem phal. est.

Caseus Lasius ¶ Caseus Vergi. Pinguis & ingratæ primeretur caseus vrbi.

¶ Lasius virí prorium sępius tetrasyllabum Vergi. ęnei. x. Iasius im
brasides hicetaoniusq; timœtes.

Iaserpiciū ¶ Laserpicium grāmatici plures dicunt ꝓduci Catulus ad Iesbiam.
& magnus numerus libyssæ arenę lacerpiciferis iacet cyrenis phal.
sunt ex quibus de prima huius dictionis syllaba nihil iudicare possu
mus quia Catullus primæ regioni nunc spondæum nunc iambum
Mnasill⁹. donat tertiam ꝓduci hinc manifestum est.

¶ Mnasillus satyri nomen Vergilius in buco. Pergite pierides chro-
mis & mnasillus in antro Silenū pueri sopno videre iacētē. Vbi ꝓdu
cit primā in sileno quā corripit. Ibidē Ois gaudet mūd⁹ cantāte sileno
Nasica ¶ Nasica viri propriū patebit in i ante c. Nasidius viri nomen Luca-
Nasidius nus libro nono. Nasidiū marsi cultorē torridus agri pcussit prester.
nasidien⁹ ¶ Nasidienus viri nomen Horatius sat. vlt. Nasidien⁹ ad hęc tibi dij
quęcūq; p̄ceris commoda dent: Inuenio apud Martialem eadē quā
nasidian⁹ titate Nasidianus viri proprium cum a in penultima.

¶Pasiphae mulieris proprium vide a ante e. Pasiphae

¶Pasiphilus viri proprium Palladius Pasiphile ornatus fidei cui iure fatemur: sic pasithea apud catullum de aty. & berecynthia: si quicquid est a pasa. i. omnia. Pasiphilꝰ

¶Spasio viri proprium Papi. primo syl. Diues spatio quos agit tumultus phal. est. Spasio

¶Thrasymachus viri ꝓpriuꝫ Iu. sat. vij. Sicut thrasymachi ꝓbat exitus atq; secundi Carinatis & hunc inopem vidistis athenæ. thrasymachus

¶Thrasius aũt viri nomen: qui busirin humana hospitiuꝫ nece posse aquas elici docuit: corripiẽ. Oui. in primo de arte. Quuꝫ thrasius busirin adit monstratq; piari. apud Horatiũ sat. ij. lib. ii. Thrasius viri diutis ad paupertatẽ redacti nomẽ ꝓducitur. Quum deerit egẽti Aes laquei precium iure inquit thrasius istis iurgaẽ verbis. aliqui tñ hic legunt tralius cum l non cum. s. vt notat in hunc locum Badius. Thrasius

¶Vasidius viri ꝓprium Sillius li. xv. Cadit obuius acri Cratulo vasidio libicæ regnator arenæ. Vasidius.

¶A ante T. A ante T

MAnte T corripitur vt latro statera status quater quaternus atauus Vergilius. O terq; quaterq; beati quattuor p̃miti uum ꝓducitur positione. Idem. quattuor hic iuuenes &c. Horatius. Mecœnas atauis edite regibus asclep. est Catus id est sapiens vñ ꝓpria catus ti. & cato onis. Sil. iiij. Obuia quadrupedis p̃ceps catus ora tulisset hic viri ꝓprium est de appellatiuo post hęc ille catus q̃tumuis rusticus ibit: Sedul. lib. primo. Sed tantum certare cati. pro musione fele siue æluro similiter corripitur a Mãtuano in bucolicis & recte quia a sagacitate cati dicuntur qua voculavsus ẽ palladius libro quarto capit. ix. Contra talpas ꝓdest cato frequenter habere in medijs carduetis: raphael regius ex nestore dicit i septimo libro Quintiliani cattus pro fele tt germinare: cui non credo nisi pro illo testimonium veterum quispiam afferat: scimus cattos gemino tt populos eẽ & cattas aues quod ex Martiale facile noſces Atrox atlas Platea nunq̃ video ꝓduci nec Plato ideo non credo illis qui putant variari nisi testimonium ex veteribus afferant Horatius sat. iij. libro secundo. Quorsum pertinuit stipare platona menãdro sic cæteri: Blatero quoq; semper corripitur Horatius. Audit quuꝫ magno blateras sermone faciscꝫ. Lucillius deblaterat plenus bonus rusticus concinit vna hic s perimitur in bonus & rusticus: Author philomelę indignus est quem imitemur blaterat hinc aries & pia balat ouis. hinc blaterones importuni locutores. Nestor dicit similiter corripi blatio qđ probat ex plauto in amphitryone vbi blatis sextus pes est: sed quum apud comicos: addmittãtur etiã scazontes ineficax est probatio plurimi scribunt cum & exilibus blactio ab ax blactos. i. stultus quia bla Catus. Platea Plato. Blatero Cattus. Blatio

ctire est stulte & inaniter loqui: ideo philelphus in decadibus semper ꝓducit Tortellius etiã blactero eodem modo scripsit quẽ falli ex correptione manifestum est: ego in nestoris sententiam eo.

Cathena. ¶Cathena tantum corripitur in quo decipitur Nicolaus ferettus ex mẽdoso martialis codice. Expectãt curę cathenatiq; labores vbi emẽ

Nates dati libri habentq; geminatũ sic expectãt curęq; cathenatiq; labores ¶Nates nomen video vbiq; corripi nisi apd Ausoniũ si non sit mendum in epig. Eune quid vxoris grauidę patria inguina lãbis Festinas glossas non natis tradere nates. Tuttandum corripio. Idem ad thæonem Percussaq; natesvicino podice nudat. Persius Elisaq; nates &c. Horatius sat. viij. Nam disploſa sonat q̃tum vesica pepedit: dissisa nate ficus at illæ currere in vrbem: Mart. in apopho. Sępe tñ pueris abstulit ista nates: ridiculus sane est versiculus. quãuis arte nates: tamen apparent tibi nates.

¶Catholicus notum est corripi: vt cætera ex cata græca p̃positione. Sidonius tamen cum aliis quibusdã christianis licẽter ꝓduxit dicens libro. iiij. Vi quę catholicam fidem lacessunt Phal. est. Catullus quoq; sine dubio corripitur: & tamen videtur ꝓduci apud Catullum ad lesbiam in hoc sapphico. Ocyum catulle tibi molestum. nescio an noue

Attagen. secundo loco trochęum dederit: statera cõtra Verulanũ vide e ante r. Notentur geminata vt attagena attagen: Horatius. Non attagen Ionicus est iambicus dimeter: nebrissensis metri gratia in generib⁹ vnum

Blatta tabstulit: id alibi ne feceris. ¶Blatta vermiculus libros corrodens & aluearia lędens: aliqui cum p blapta scribunt a blapto. i. noceo Martí Constrictos nisi das mihi libellos admittaz tineas truceſq; blaptas

Matthæ⁹ phal. sunt. ¶Blatthęusgemio tt. i. purpure⁹. ¶Matthias Matthęus i

Attegiæ quo riga peccat dicens in genesi. Vt tua pspicue scripta Matheę ferũt notauit hoc nestor vide æ añ u. ¶Attegiæ de quibus mĩta Iuuenalis interpretes in sat. xiiij. Dirue maurorum attegias castella brigantũ i. vmbracula aut tabernacula sic atteia. Antonius nebrissensis dicit ꝓduci & excipit patagia fluuij nomen quem errare credo quia in omnibus libris inuenio pãtagia cum n ante t & ita positione producitur.

Pãtagia. Claudianus in secundo de raptu pserpinę Pãtagian nomeq; gelã qui prębuit vbi concelebrãt: sic cæteri. Hæc diligenter recensui quia in his hallucinatos (qui ante me scripserunt) animaduerti plurimos.

¶Exceptio.

¶Producuntur ea quę hñt m ante a vel prędẽte muta ante a vt mater frater cratus viri propriuz apud Claudianum in p̃fatione nuptiarum honorij cratis: vnde craticula. Corripiuntur tamen mathon vel

Mathon Matella. matho cum th aspirato proprium viri. Iu. sat. prima lectica mathonis est finis versus. ¶Matella vas vrinarium Martí. lib. x. dispeream si tu Pyladi præstare matellam dignus es: aut porcos pascere pirithoi. At

matula ꝓducitur. Philelphus. ix. p rimę Intrauit plenis nō vltima ma
tula neruis & in tertia quartæ. Vrinam matula seruat. Matinus mons Matula
vnde matinus. a. um. Luca. li. ix. vulturnis & calidi lucent buceta mati Matinus.
ni. Sunt aūt buceta loca in quibus boues hyemāt. Iuue. sat. xiiij. Nota Mathesis
mathematicis genesis tua. vide mathesis E ante s. ¶ Matieni populi matema-
apud priscianum in perhigesi ¶ Cratinus crater⁹ crates etis stratocles ticus
virorum propria: cratis: scyllę mater & quæcūq; alia sunt a cratos. i. ro matieni.
bur & tiratos. i exercitus Persius in. j. sat. Audaci quicūq; afflate crati Cratinus.
no Iratum epolidem p̄grādi cum sene palles/ Aspice & hæc &c. Ideꝫ
in. iij. sat. Et quid opus cratero magnos ꝓmittere mōtes. Furius biba Craterus
culus. Et cor zenodoti en iecur crateris Phal. est. Verg. in ciri. I p̄e cra Crates.
tem matrē &c. Crathis aūt cum th aspirato achiuorum fluuius corri- Cratis.
pitur vide a añ halys. Idem nomē pro fluuio calabrię ꝓducit. Oui. Crathis.
xv. met. Crathis & hinc sybaris vestris contermínus oris Electro simi
les faciunt auroq; capillos.

¶ Ater Catullus Nil nimium studeo cæsar tibi velle placere nec scire Ater
vtrū: sis albus an ater hō. sic atramentū atrium vndecūq; sit nō inueni Atrium
correptum ¶ Atella vnico t teste nestore cāpanię oppidum hinc atel Atella.
lani ludi. Sil. li. x. Iamq; atella suos iamq; & galogræcia adegit.

¶ Atina cāpaniæ oppidum Vergi. æneí vij. Tela nouāt atina potens Atinas.
tyburq; superbum. Ardea crustumeriq; & turrigerę antemnæ: Atina
quoq; boetiæ vrbs fouit: Atinas viri proprium corripitur. Vergili⁹. xi.
æne. Fugit acer atinas.

¶ Atys cum y gręco puer cybeli dilect⁹ Persius Claudere sic didicit Atys
versum berecynthius atys: alioꝛ nomen corripit vt in viij. theb. papi.
& in. iij. Lucani & quinto met. deplorauit atin sic p filio croesi apd phi
lelphum in. iij. primę ¶ Blathara viri ꝓprium in. xi. Mart. nisi baccha blathara.
ra legatur quo nomine frequenter vtitur id potius credo.

¶ Catillus variatur fuit filiꝰ amphiraivatis thebani cuius tres filij Ca Catillus.
tillus: tyburtus: coras dicuntur tybur condidisse hinc catillus. a. um. i.
burs Sil. iiij. Anienicolæq; catilli. i. tyburtes hic ē finis versꝰ vbi corripi
tur nisi men dū sit nā cęteri. ꝓducunt & tu potius producito. Idē in tv.
viij. hinc tybur catille tuum sacrisq; dicatū fortunę p̄neste iugis verg.
vij. ęne. Catilluſq; acerq; coras argiua iuuentus Horat. lib. i. car. xviij.
ode Circa mite solum tyburis & mœnia catili versus est Alcaicus cho
riambicus pentameter vbi in gtio catili vnum l abla um est correptio
nis gratia aut noue spondęus pro pyrrhicio nam versus constat spon
dæo tribus coriambis & pyrrhicio.

¶ Clathrus vel. um nebrissensis excipit quia correptionem nondum Clathrus
repperit.

¶ Fatum fatidicus nota sunt quia e supino producto dicuntur venire Fatum.
vt natura natꝰ natalis sed corripit nato. as. contra primitiui naturam. Natura.

Gnatia Gnatia opidi nomen apud Ho. vide bariũ a ante r.

Latus. ¶Latus. a um. vnde latitudo qđ videtur oriri ex participio latꝰ a fero At latus eris corripit vndecũqꝫ veniat. Testimonia facile occurrent.

Latona ¶Latona phœbi mater Oui. vi. met. Colitur latona ꝓ aras.

Laterna ¶Laterna contra primitiui naturã quia dicit a lateo Mart. i apo. Dux laterna vię clausis feror aurea flammis ¶Natura natio &c. satis patent.

Quatinus ¶Quatinus per i i. quia quatenus per e quousqꝫ & inquantum. Ho. Quatenꝰ. in ser. deniqꝫ Quatinus excidi penitus vitiunt irę &c.

Saturnus ¶Saturnus pius Saturnũqꝫ grauẽ nro ioue frãgimꝰ vna. ¶Scatiniꝰ

Scatimus viri ꝓpriũ hinc lex scatinia ita habent oẽs libri quos videre licuit nõ cũ n añ t scãtinius aut scãtinia Iu. sat. ij. Citari añ oẽs debet scatinia respice primũ &c. Auso in epigrãmatis ab ausonijs interi defecit vt quũ scđam corripuit dicẽs Scatiniã metuens nõ metuit titiam.

Saturius. ¶Saturius decurio cubiculariorũ domitiani. Mart li. iiij. in aphrus Saturioſqꝫ modos partheniosqꝫ sonas calderinus dicit veteres libros habere sigerios & trãquillum habere saturium ergo quũ mar. & sueto. de eodem loquãt necesse est in vtroqꝫ legere saturiumvl sigerium hęc & plura calderinus quæ studiosis discutienda reliquo.

Statim ¶Statim ꝓducit teste marcello cui astipulant nestor & baptista pius pro pseuerãter æqualiter & continenter diciturqꝫ a stãdo Plautus in amphitrione nec recedit loco quin statim rẽ gerat statim. i. cõstanter continue. versus est iambicꝰ trimeter nullum admittẽs trochęum vnde gemio cc reccedit leges vt añ diximus reccidit ꝓ recidit. Affera ego aliđ testimoniũ: Festus in arato Tunc succisa ceres statim cuꝫ mergite culmi. Construit. At statim temporis aduerbiũ ꝓ ilico mox subito corripitur tantũ ne credas variari Seneca in hecuba. Stulta est fides celare qđ ꝓdas statim. iãbicus trimeter archilochius Catullꝰ verum siquid ages statim iubeto phal. est.

Statius. ¶Statius viri ꝓpriuꝫ & poetę clarissimi nomen Iuue. sat. vii. Lętam quũ fecit statius vrbem &c. in hoc errauit philelphus in quinta priæ

Stlata. dicens Nasovalet nugis: statius modo barbara blactit.

¶Stlata nauigiũ latũ sic dictũ vt stlitem pro litem &c. hinc stlatarius latus & ãplus Iu. sat. vij. Spõdet ei tyrio stlataria purpura filo. hęc ex festo mãcinellus in dictũ versum Iu.

Vates. ¶Vates vaticinor vaticanus Verg. heu vatũ ignare mentes. hic nota sunt vatiniꝰ & vatinianus nisi contra primitiui naturam dicas corripi cui sententiæ quidã infœliciter aduersanť Mart. in apo. vilia sutoris calicem monumenta vatini pro vatinij viri proprium est Catul. Odisse m te odio vatiniano phal. est.

Vatinessa ¶Vatinessa oppidi nomen Mar. lib. iiij. Et paruæ vada pura vatinessæ phal. est.

A ante u.

ANte u corripiturvt auus aula fœmineum est trissyllabum ne cum ineptis dicas aua Persius Ecce auia aut metuens diuum matertera cunis Exemit puerum.

Auidien⁹

¶Exceptio.

¶Auidienus viri proprium Horatius sati.ij.libro.ij. detorserat auidienus.ē finis versus Nota ex a ꝑpõne deducta ꝙa ꝓducunturvt auerto auius a.um.ſꝫ auis licet hinc deducãt corripitur Vergi.i ęnei.Nec posse italia teucrẽ auertere gentem.Idem Gęor.ij. Auia tunc resonant auibus virgulta canoris.

¶Claua clau⁹.clauis clauiger.testimonia facile occurrent.

Dauid.

¶Dauid viri ꝓprium vide crementa.Dicitur quoꝙ dauides.æ.vide i ante d.

Dauus.

¶Dauus virí nomen Persius daue cito hoc credas iubeo ¶Daualus virí nomen apud philelphum in tertia septimæ.

Flauus

¶Flauus.a.um.flaueo &flauius virí propriũ siquid amplius reperiatur habens consonãtem ante l volunt ꝓduci Verg.flaua ceres &c.Iue sat.iiij. Cum iã semianimum laceraret flauius orbem

¶Gauisus vide atrida. A in vltimis ¶Gnauus vñ ignau⁹ Oui.in primo de ponto. Det mihi formosa gnaua iuuenca manu.

Gauisus. Gnauus.

¶Lauinium oppidum & lauinia filia latini quę oppido nomẽ dedit tam manifeste variãtur vt iure rideãtur qui vbi in vergilio genitiuus lauini corripitur substituendum putãt latini:Verg.xij.æne.Illo quæratur coniunx lauinia cãpo.Ibidam mihi mœnia teucri constituerit vrbiꝙ dabit lauinia nomen.Idem primo ęne.Italiã fato profugus lauinaꝙ venit littora Oui.vi.fast. Et populus laurens lauiniũꝙ meum vbi contra aliorum morem secunda corripitur Idem iij.fast.Hãc tibi cur tradã pia causa lauinia coniunx Est mihi vergi.xii.en. Exulibus ne datur ducenda lauinia teucris.Idem cernes vrbem & promissa lauini mœnia Iu.sat.xii. Atꝙ nouercali sedes ꝑlata lauino. Tibul.li.ii. Ante oculos laurens castrum muruſꝙ lauini est.

Lauiniu⁹

¶Mauors & mauis mauult satis nota sunt.

¶Nauis nauita nauigo nauo.as. nota sunt Horatius. Nauiget anticyram.

Pauo.

¶Pauo & pauus & paua sed prius cõmunis generis est Auso,ad pauinum.Vincit centum oculos regia pauo tuos.Colu.ix.cap.xi.Fœminæ pauones quæ non incubãt ter anno fere partus edunt: Ausoni.in epig.Pauaꝙ de pauo constitit ante oculos Gellius pauus esamo prę stantior est.

Pauus. Paua.

Prauus

¶Prauus Hortius ain arte Non magis eẽ velim q̃ paruo viuere naso:Vergi.de viro bono Offensus prauis dat palmã & præmia rectis. Sic prauo & compositum deprauo &c.

Rauus.

¶Rauus.a.um.i,subnigervide a ante n Lanuuium hic rauila rauos

Raula Raudus. oculos hñs: & Raudus viri proprium. Catullus. Quęnam te mala mens misselle rauide. Agit p̄cipitem in meos iambos phaleucij sunt duo: prior autem hypermeter.

Suauis. ¶Suauis suauium suauiari nota sunt. Sed si prima syllaba dividat: tunc prima breuis secunda erit longa

Sauo. ¶Sauo. onis fluuij nomen vidi correptum sed cum versu poeta excidit producitur tamen si calderino credimus qui dicit sauo non sason legi. in hoc hendecasyllabo papinii quarto syluarum Et linterna palus pigerq; sauo. nestor sason legit.

¶E ante consonantes in primis syllabis: & primo ante B.

E ante B. EBante b corripitur vt nebula nebulonis Ouidius. Illic & nebulas illis consistere nubes iussit &c. Hebræus ebur Vergilius India mittit ebur. neq; vsq; producitur: contra nestorem nam in catullo non ebore nysæo legitur sed e bere

Ebur. nicę ovt sit oratio ex prępositione e & ablatiuo beronicæo a berenicę

Febris. us a.um: quod est possessiuum a betenice. es egyptiorum reginę nomine de cuius coma loquitur Catullus vbi dicit e berenicæo vertice cæsariem. Febris corripuit serenus teste Badio: nebrissenses producitantum dixit quia apud veteres correptionem nondum inuenerat: Nestor contra Sulpitiuz dicit naturaliter corripi sed testem citat nō satis idoneum macrum de viribus herbarum dicentem hæc nonduz tremulo potāda dabis febrienti. Idem vnaquaq; die febre si vexabit æger Philelphus ix. viij. At tu si sapias febriēti pocula sępe Ori appone sagax. Ego disceptationem primis dirimam Catullus. verum nescio quid febriculosi scorti diligis hoc pudet fater Phal. sunt.

¶Exceptio.

Trebula. ¶Producuntur habentia duas consonātes ante e vt crebro creber. a.

Crebenꝰ. um. trebula oppidi nomē Mart. in xenijs. Trebula nos genuit &c. crebenus fluuij nomen vnde crebenis. idis Oui. xi. metamor. Aspicit he

Trebia. sperien patria crebenida ripa .i. crebeni filiam Auso. pro viro quodā corripuit dicens. Sic q̄vænalis tam longa ætate crebenus. Non habet emptorem sit tibi pro p̄cio. Corripiuntur etiam Trebia fluuius cisalpinæ galliæ Trebatius Trebonius trebius virorum ppria Sil. libro. iiij. Planitiem metuens trebiam collesq; petebat petrarcha in. iij. lib. epist. male produxit Horat. docte trebati. fama treboni: sunt versuuz fines. Trebiꝰ est apud Iu. in satyra quinta.

Debeo. ¶Debeo Horat. debemur morti nos nostraq;.

Debilis ¶Debilis debilito Vergi. debilitat gressus debilitatq; pedes.

Debæ ¶Debæ variatur sed rectius ,pducitur populi sunt. Philelphus satyxxx. Quodq; magis mirere debas: gens herculis hospes nullo hz in p̄

cio.producti o eſt apud Propertium li.iiij.Si ¦te coaiuuat debarumꝙ aurea ripa Etquę ſub tyria con cha ſuperbit aqua.

¶Eboſita Stat.primo ſyl.Et quas p̄coquit eboſita cannas phal.dicit mel.ex arundinibus.Ebrius & quicquid hinc eſt quia dicitur cōponi exe p̄pōne & bria.i.vas vinarium licet ab haurendo alij deriuent & aſpirent hebrius qđ minus placet.vtut eſt cum Nebriſſenſi ꝓducendum dicimus quia correptio uō conſtat Perſius Ebriꝰ ante fores &c. Eboſita. Ebrius

¶Hebe pubertas & Herculis vxor hinc Ephebus Vergi.de liuore. Non potus iuuat aut ſapor lyęi.Nec ſi pocula iuppiter propinet Aut hæc porrigat & miniſtret hebe phal. ſunt. Hebe

¶Hebrus teſte ſulpit.

¶Nebris dicit ꝓduci tantum Antonius Nebriſſenſis quia nuſq̄ reperit correptionem. Nebris.

¶Rhebas ę nomen fluuij Vale.flaccus li.iiij. Aut ſocijs tētata quies nigrantia quā iam littora longinqui q̄ exirēt flumina rhebę:vide quo ꝙ paphagones a aū p. ¶Rhebus equi nomen Vergi.nono ęne.Rhebe diu res ſiqua diu mortalibus vlla eſt:ſunt qui per œ diphthongon rhœbus ſcribant teſte nebriſſenſi. Ehebas. Rhebus.

¶Sebetus fons & fluuius iuxta neapolin vnde ſebetis idis Papi.i.ſyl. Eubois & pulchra tumeat ſebetus alumna Vergi.vij.æne.Nec tu carminibus noſtris indictus abibis Oebale:quem generaſſe telon ſebeti de nympha Fertur teleboum capreas quum regna teneret. pro teleboarum. ¶Sebum pro ſeuum. Sebetus.

¶Thebæ arum.thebe es.thebanus thebæus ſatis nota ſunt Apuleiꝰ teſte Nneſtore vult hęc ae diphthongon obtinere quia veteres plerū ꝙ ʜ ita gręcum in ę diphthōgon verterunt hinc thebais idis.papinij poema de rebus thebanis.

¶Zebedeus viri proprium a chriſtianis poetis ꝓducitur.vide e aū u Ae ante B Cæbes pro loco.At cebes populi & viri nomen diphthōgon non agnoſcit. Zebedeꝰ Ae ante b Cębes

¶Gląba teſte Gęorgiovalla licet Calepinus ſine diphthōgo ſcribat Vergilius.j.ęnei.Terra antiqua potens armis atq̄ hubere glębæ. Gląba.

¶Hębudes plurale tertiæ inſulę ſunt ſcribitur per æ diphthongon teſte Calepino. Hębudeꝭ

¶Plębes ei vel plebs plębis vtrūq̄ dici ꝓbauimus in heteroclitis. Plębs.

Oe ante b bœbeis theſſalię palus Lucanus in.vij.Ire per oſſęam rapidus Bœbeida ſanguis:vbi notante Sabellico male legitur Boetida aut bocheida.

¶Bœbe es.theſſalię vrbs Ouí.vij.met.Iūcoſaq̄ littora bœbes carpſit ¶Bœbius viri ꝓprium Luca.li.ij.Flere vacet vix te ſparſum p viſcera bœbi.vocatiuus eſt.Errat in hoc petrarcha vide a aū b in exēplis Bœbe Bœbius

Cœbum. ¶Cœbum Auſo diſtinguit ſolidos cœbo prę eunte ttientes.

Oebalus. ¶Oebalus viri nomēvnde œbalia regio hinc œbalius.a.ūvide ſebe

Oebaſus. tus ¶Oebaſus viri ꝓprium Valerius flaccus li.vi.mediā moriens de

Oebades ſcēdit in haſtā Oebaſus in feſtuꝫ ſummiſſo poplite phaltez. Euaſiſſe

oebarjs ratus ¶Oebades viri proprium teſte tortellio ¶Oebaris darij ſtabu

Phœbus. larius teſte eodem.

¶Phœbus.i.apolo ¶Phœbe.i.diana phœbi ſoror.phœbas adis fa

tiloqua phœbi numine afflata.

E ante C. SAnte C corripitur vt ſpeculum ſpecula locus vnde ſpecu

lamur at ſpecula diminutiuum a ſpes e premitiuo produ

ctionem habet vt regula a res vt ſecurus quoq; a p̄poſitiō

inſeparabili ſe ſic mecū tecū ſecū.Corripe iterū p̄corp̄ces

precia precium:cætera a pre diphthōgo producuntur de quibus ſa

Echinus. tis dictum eſt ideo de his nihil dicam:Echinus vt cūq; accipias corri

pitur licet quidē male putarint:variari & ꝓducit pethracha ecloga

xii.deceptus forſan mēdoſo libro ſexto lucani vbi echinus legit mē

Echeneis doſe pro echeneis nāvera lectio eſt non puppim retinens euro tendē

te rudenter In medijs echeneis aqs.Echeneis latine remora piſcis ē

minimus maximas naues ſiſtens/echin⁹ vero alius piſcis eſt & vaſcu

lum quoddam & terreſtre aial &caſtanearū tegmen & echin⁹ untis

vrbis nomen.nihil horum inuenio produci.Marti.in xenijs Cortice

Echo depoſito mollis echinus.erit ſic cęteri.

¶Exceptio.Echo.us ſoni repercuſſio & in eū verſa nympha echeo,

i.reſono.as.Echi valles argutę Oui.iii.met.Nec prior ipſa loqui di

dicit reſonabilis echo.

Imbecill⁹ ¶Imbecillus:a·ū vel imbecillis ab in&bacillus quaſi bacillo indigēs

hoc ē debilis cōtra primitiui naturā ꝓducitur licet prudētius contra

aliorum morem auſ⁹ eſt corripere Lucreti.li.i.Adde quod imbecilla

nimisprimordia fingit:Horat.ſermone.xvii.Imbecillis iners ſigdvis

adde popino.

Lechania ¶Lecania ꝓprium mulieris Mart lib.v.Thais habet nigros:niueos

Lechię. Lecania dentes ¶Lechię arum cum ch aſpirato port⁹ corinthius a le

che.i. porthus Sta in ſyluis.his paru⁹ niſi lechię veterarēt:Inous fre

ta miſcuiſſet iſthmos phal.ſūt domiti⁹ inquit mēdoſe in aliis haberi

deuię ſyllabā tamen Variauit(inquit)Nā ante lechęo corripuit dicēs

Lecynth⁹ Curua palęmonio ſecluditur vnda lechęo ¶Lecynthus producitur

teſte neſtore ex viij.odyſſeæ homeri & ex ariſtophane: Eſt aūt olea

mecœnas rium vaſculum.de genere alibi ſatiffecimus·

Secius. ¶Mecœnas doctiſſimorum patronus Horat. Qui fit mecœnas.

¶Secius.i.minus contra primitiui naturam ſi a sec⁹.i.aliter deduca

Sthechas tur.Vergi.ii.Geor.Indulge ordinibus nec ſecius omnis in vuguem.

Idem xij.ęne.Haud ſecus accenſo glicit violētia turno. ¶Sthechas

adis insula in rhodani ostio prope massilienses: sunt autem stechades tres sic dictę q̄ in ordinem sint positæ: a stichaome .i. per ordinē incedere stichon ordinem versumq; appellamus: hęc oibonus in illud lucani. li. iii. Venerat in fluctus rhodani cum gurgite classis Stechados arua tenens: video impressum cum œ diphthōgo stœchados sed prę ceptum non habeo & calepinus inter non diphthongata reiecit. scribitur cum ch aspirato

Theca

¶ Theca. æ. i. repositorium Marti. in apo. sortitus thecam calamis armare memento: hinc dactylotheca bybliotheca scribitur autez cū ch aspirato.

Ae ante c

¶ Ae añ C. Cęcus cū suis vt cęcutire pariz videre. cęculto as cęco similis sū. Cæcare cęcū facere ¶ Cęcias ę: ventus nubes attrahēs teste aristotele ¶ Cęcubi cāpaniæ ppli apud quos optimū ē vinū qđ cęcubum dr. Martialis cęcuba fundanis generosa coquuntur amicis. ¶ Cœculus pręnestis. conditor hinc cęliorum familia quos alij acæcutientibus oculis dictos volunt Est quoq; cęcilius: proprium viri cæcilia proprium mulieris Cęcilia quoq; serpentis nomen ¶ Cęcinos ānis qui rhegynū agrum a locrensi diuidit ¶ Cæcinum italię oppidum haud pcula sicilia de cęculo verg. vii. ęne. Cęculꝰ: hūc legio late comitatur agrestis.

Cæcus. Cęcu bi Cęcias Cæculus. Cæculius Cęcilia. Cęcinos. Cęcinum

Fęx

¶ Fęx fęcis cuiusuisrei excrementū. diminutiuū est fœcula hic fęculentus. i. fęce plenꝰ & turpis &c. fecare e fęcibꝰ exprimeī vinū fęcatū e fęcibꝰ expressū. defęcare. i. purgare fęcutinus. a. ū. i. fæculētꝰ Gellius Eas finitiones pręrācidas neq; fęcutinas grāmaticas spectaueris sed aurē tuā interroga quo quid loco cōueniat dicere ¶ Fęcinię vuæ quę pluſq̄ cæteræ fęcis afferunt alio noie rubellanæ dicunt ¶ Fęcundus teste tortellio & gęorgio valla hinc fęcūdare &c. milti p œ fœcūdus fœcundare scribunt ¶ Hæc pronomen dictum est.

Fęculētꝰ. Fęcare fęcutinus fęcinię fęcundus Gręcus

¶ Grękꝰ græcia grękanicꝰ &c. & verbū grękari & p̄grękari & grękisso &c. ¶ Iękt ptiñ a verbo iacio authore tortellio.

phęcasius

¶ Phęcasius vñ phęcasianꝰ & phęcasiatꝰ significationē vide apd interpretes Iuuenalis i illud sat. iii Phęcasianorū vetera ornamēta deoruz.

¶ Sæculū centū annoz spaciū: hinc sæcularis & sęculare. alij a sequēdo alij a senibus deducunt.

Sæculum

¶ Vęcors vęcordia teste guarino licet sint qui huic opinioni refragētur vt videbis apud calepinum in vęh.

Vęcors

¶ Oe ante C. mœchus adulter mœchia adulterium hinc verbū mœchor aris. Hinc mœchalium. i. scortillū.

Oe ante c Mœchus

¶ Oecos. i. domus hinc multa sunt vt œconomus pecuniæ & fruguz dispensator quasi domꝰ lex inepte dicit p̄positꝰ qđ substantiue apd doctos nō inuenies. male quoq; iconomꝰ dr per i in prima syllaba hic œconomicꝰ. a. ū. nomos lex ē ¶ Oeci. orū loca vbi matressfamilias cū

Oecos Oeconomus Oeci.

Oecumenicus

anificibus sedent ¶Oecũ lanicus. i. vniuersalis & ad totũ orbẽptinẽs

Oechalia

vnde œcumenicũ consilium ab œcomene. i. vniuersus orbis teste tortellio sic œcumentũ & œcumatic⁹ ¶Oecinires viri proprium teste tortellio cum y greco in tertia syllaba ¶Oechalia cuꝫ ch aspirato diuersarũ vrbium nomen ¶Oechali⁹ fluuius. ¶Oechalides oechadiu

pœcile

parœcia nõ parochia ab œcos in mediis videbitur

E ante D

¶Pœcile porticus athenienſis. ¶Pœcilos lapillus

Pedo

Ante d in dissyllabis producit vt pedo verbũ vnde oppedere apud Horatium. sedes nomen contra primitiui naturã: nã sedeo & sedile corripiunt. Notent formata e breuib⁹ vt pedum pastorius baculus quo pedes pecudum detinentur vergi. in buco. At tu sume pedum. Est quoq; oppidi nomen cui⁹ incolæ pedani sũt Horat. li. i. epist. iiij. Quid nũc te dicã facere in regione peda

pedum

na: pedo. onis cui grãdiores sũt pedes & viri ꝓpriũ est. Iu. sat. vii. Sic pedo conturbat. Pædor æ diphthongon hꝫ vt statim videbimus

Exceptio

¶Cedo ecliptícũ. i. dic vel da nã cedo cessi ꝓducit Pertius hæc cedo vt ad moueam templis & farre litabo. ¶Cedrus arbor Horat. in arte Speram⁹ carmina fingi posse linẽda cedro & læui seruãda cupresso.

Cedo.
Cedrus.

¶Edo. es. est. vndo comedo exedo ambedo.

¶Medon. ontis viri proprium Oui. iii. met. Primusq; medõ nigrescere cœpit: Ver. vi. ene. Ingemuit glaucũq; medõtaq; therſilochũq; Valerius flaccus li: iii. liquit & vndantes mensas infectaq; pernix. Sacra medon.

Medon

Scheda

¶Scheda qđ multi inepte putarũt ꝓduci scribit autẽ: cum littera sequente ch aspirato dimlnutiuum est schedula iepti scribunt ceda cedula. Est autem scheda charte foliũ nonduꝫ compactę & scedulã nõ inepte dixeris chartulã vel papyrulũ in qua aliquid scriptũ ẽ. designificatõe plura leges apud martialis interptes in illud libri quarti. Nec sũma potes in scheda teneri Phal. est: vbi pria i scheda corripit.

Edonus
Edilus

E ante d in polysyllabis corripitur vt medeor medicus.

Exceptio.

¶Edon⁹ odonis idis ꝙa fiunt ab edõ de his incremẽtis satis dictũ est ¶Edilus viri propriũ Mar. li. i. epig. Edile si properas dic mihi ne ꝑperem· video impressũ æ diphthõgo ędilus & id mihi placet

Gedippa
Gedeon.
Hedymeles
Medea
Media

¶Gedippa viri ꝓprium apud Ausonium ad theonem ¶Gedeõ variat vide vocalẽ añ vocalem.

¶Hedymeles cytharœdi nomẽ ab hedis· i. dulcis & melos. i. cant⁹ Iu. sat. vi. Quo tener hedymeles operã dedit hũc tꝫ hoc se solat Sigd aliud ab hedys fiat producat scribitur hoc nomen cum y greco.

¶Medea venefica notissima Oui. vij. met. Frustra medea repugnas.

¶Media regio cui⁹ incolę medi sũt hic medicus a. ũ. verg. ii. Gæor.

Media fert triſtes ſuccos tardũq; ſaporẽ:luca.li.viij.Permedica rura ¶Madica hęrba verg.i.gęor.vere fabis ſatio tũ te quoq; medica pu tres Accipiunt ſulci & milio venit ānua cura ¶Medoaci pli apd mā- tuanũ video autem cenomani. Meca. Medoaci

¶Nedymus viri proprium Oui.xii.met.Robore nedymnũ iaculato rẽq; lycotam Sternit.ſcribitur cũ y gręco. nedymnus.

¶Sedentani:hiſpaniępopuli prope nouam carthaginẽ Sil.libro. iii. Sedẽtani. Sedentana cohors quã ſucro rigẽtibus vndis &c.ſucro onis fluuij no Sedulus men eſt. ¶Sedulus. ¶Seditio ſeditioſus ſatis nota ſunt. Seditio

¶Ae ante d:Aedes tam templum q̃ domus priuata hinc multa ſunt Ae afi D. ędicula a dificoędepol ęcaſtor.Aedilis ædituus ædimus. ¶Aedilus Aedes cũ viri propriu. q̃uis aliqui ſine diphthongoedilus ſcribũt dictũvt eſt. ſuis. ¶Aedo licet ab e & do ſit multi per ae diphthongon ſcripſere

¶Aedon diphthõgon non habet vide a ante e. Cædo

¶Cędo cũ ſuis:in p̃terito aũt cecidit diphthõgon perdit Cęduus a. Cędicius um:vt ſylua cędua q̃ cędit: Incędua q̃ nõ cedit vt lucus. Cędicus Cędilus. proprium viri apud Vergilium nono & decio ęneidos. Cædilius viri Cędes proprium in.xiij.ſat.Iu ſedes mors omnia a cędo verbo formari pu- tant.

Dędalus.

¶Dedalus viri proprium dędallin.i.variare hinc dędallum gręci va riũ vocãt:& logodędalos hoies dicunt ſermonisvarietate decipiẽtes: Dędaliõ. Dędala orũ.vrbs lycię a dædalo nomen accepit· ¶Dędalon viri pro- prium.

Hædus

¶Hęd⁹ teſte .Varrõe oli a ſabinis fæd⁹ dicebaꝫ poſtea hęd⁹ f in hver ſa vt harial⁹ ꝓ fariol⁹.hic hędill⁹:ſedill⁹ & hædicul⁹ diminutiua & poſ ſeſſiuũ hędin⁹ a.ũ.Iſidor⁹ ridicule deducit ab edo es eſt:& ſine aſpi- tiõe edus ſcribit.id Neſtor non reprobat qa credit eduli corripi a Ma nilio.li.v.Incipient eduli &c.deceptus eſt Neſtor p mędoſũ aliquẽ co dicẽ:nã optimas ipreſſuras video habere nõ eduli ſz hędi ſic incipiẽt hædi tremulũ ꝓducere mẽtum:vt paulo poſt in eodẽ libro Olenę ſer uans prægreſſos tollitur hędos:ſic alibi ſemp ſic cęteri oẽs. ¶Hędui Lędo ppli quidam galliæ.Sed ſi hœdus pro fœdus p œ ſcribat Badius. pędagog⁹

¶Lædo & quicquid hinc eſt lęſio &c. Pædago

¶Pędagog⁹.i.puerorũ ductor & cuſtos ſic quicquid ẽ a pes pędos.i. Pædia puer & pędagogium id eſt ſeruitium atq; mancipiuz:pędagiũ.i.pue- i ędico rorum ſeruorumq; habitatio. ¶Pędia eruditio inſtitutioq; in bonas Pędera artes. ¶Pędico tam nomen q̃ verbum. ¶Sęderaſtes ihoneſt⁹ puero ſtes rum amator:pæderaſtia turpis puerorũ amor ¶Pędotriba vl pædo pęde triues ludi litterarii præceptor.Prędaretus viri proprium quaſi pue- ues. torum virtus.Pędomachia puerorum pugna. ¶Pędor.i. ſqualor & prædor. quęuis immunditia ſeu putor in animali a pęs pędos.i.puer qa pue- pędiculi. ri ſordibus plęrunq; ſunt obnoxij hinc pæditi ſordidi & obſoleti dicũ

tur Pap.theb.iiij.Obsitus exhauisto pędore & sanguine vultus Luca. li.ij.Longusq; i carcere pædor.hic quoq; pędiculos seu pędũculos q & pædes dicunt:appellari volũt: quos alij a pedum multitudine dicti

Phędros

os putant sine diphthõgo & ij melius vide i ante c.Pędiculi etiã pulsi quidã sunt. ¶Phędros grecis pulcher dicitur hinc multa sunt:vt

Phędromus

phædromꝰ adulescẽs in Curgulione Plauti. ¶Phędria adulescens in eunucho Terentij.Phædron ꝓpriũ viri. ¶Phędra ꝓpriũ mulieris. ¶Phædrus viri ꝓpriũ vt phęderotõ. ¶Phędon viri ꝓpriũ Sido.ini. pãęg.Socraticusq; animꝰ post fatũ in phędone viuus. ¶Phædymꝰ viri ꝓpriũ phędyme es.mulieris ꝓpriũ vtrũq; cũ y greco. Oui.vi.meta. Phædymus infœlix & auiti noĩs hęres Tantalus.

Phędon

¶Rhęda pro curru teste Guarino Hinc rhędariꝰ auriga hinc epirhędiũ etiã pro curru quodã ex greco epi.& gallico rhęda author ẽ Fabius. ¶Sędoverbũ quasi sanũ do:vt quidã volũt :vt alij q̃si seorsuꝫ do

Rhęda

Epirhędium

Sędo

¶Tędet tędiũ ptesum Tętulus.i.fastidiosus. ¶Tędia ꝓpriũ mulieris.Iu.sat.ij.Tædia nõ lãbit cluuiam nec flora catullam. ¶Tæda fax teste Nestore ex apuleio.

Tedia

Tęda

Oe ãte D

Oe ante d.Fœdus fœdare fœdus fœderis & quæcunq; ex his deriuantur quicquid dicit Isidorus:

Fœdus

¶Lœdoria mordax dicacitas per l non per m.mœdoria licꝫ ita sit in Tortel.Multi in neutro lædorium dicunt.

Lœdoria

¶Oedipus pi.vel podis.vel œdipodes dæ.primæ thebanorũ rex vnico p.cõtra ineptũ quendã Sta.œdipodæ cõfusa domꝰ nomen adeptꝰ est a pedũ tumore quia œdema est tumor πουσ pus.i.pes

Oedipus

¶Phœdorus viri ꝓprium authore Guarino veronensi.

Phœdorꝰ

E ante F

GAnte F corripitur vt nefas Iu.sat.xiij.Credebant hoc grande nefas & morte piãdum:Si iuuenis vetulo non assurrexerat.Inepte quidam.Proh nefas horrescunt crines: longissimus forem si neotericotũ carmina trãsuerso calamo signãda vbiq; insectari vellem

E ante G

EAnte G corripitur vt regio. Notent compositа vt segrego dego a de & ago versis breuibus duabus in vnam. longam.

¶Exceptio

Egates

Egates insulæ Sil.li.i.Flore virẽs auet egates abolere parentũ petrarcha in hoc noĩe errauit vt deprehendes ex.vij.aphricę Egregius ꝓducitur quia ex e prępositione fit.

Gregoriꝰ

¶Gregorius cum h ita in prima syllaba & o paruo in secunda scribitur teste bebelio id recte obseruauit Baptista mãtuanus.quidam primam male corripuerunt secunda producta.

Hegaleos

¶Hegaleos papi.xij.theb Diues & hegaleos nemoruꝫ pneq; benignꝰ Vitibꝰ & pingui melior lycabesos oliuę:montes sunt attici.

Lego

¶Lego as.hinc relego allego ablego &c.primę sũt Luca.li.vj Ac me

dio pugnare foro dū bella relegē: hinc legatꝰ qđ ſimiliter ꝓducīt app Horat. ſat. v. Legitimꝰ ꝓducīt ꝙa fit a lex legis nōa lego is. Horatius in arte Legitimūꝙ ſonū digitis callemus & aure. male ſcribīt ab imp itis gemino tt. ¶ Megareus (ni fallor) p̄ducīt. xij. thebaidos vbi adiectiuum eſt megareus a um. legitimus

¶ Pegaſꝰ equꝰ perſei alatꝰ vñ muſæ pegaſides Ouí. v. met. vera tñ fama eſt & pegaſꝰ huius origo fontis ꝓ hoc equo nunq̄ corripīt. Apud calphurniū corripīt alterius eq nomen ecloga ſexta. Aſpice q̄ timeas genꝰ eſt (vt ſcitis) equarum non iugale mihi quarum de ſanguine ponā velocē pegaſū. Apud Iuuenalē ſat. iiii. ꝓducitur ꝓ viro quodā. Idē ꝓ alio viro corripīt. xii. ęne. Tū lirin pegaſūꝙ ſuper &c. ¶ Phlegeus viri ꝓpriū. pap. ij. theb. iubet ire ſub vmbras phlegea. pegaſus

¶ Rhegiū cū y græco brutiorum vrbs Oui. xiiij. met. Rhegyō īgredí tur feruēteſꝙ æſtibꝰ vndas iterp̄tat abruptū: hīc ei ſicilia abrupta eſt ab italia: incolæ dicūt rhegyni. eſt aliud regiū vñ regienſes noīantur. Phlegeus Rhegyus

¶ Regula a rego cōtra primitiui naturā aut a rex regis vt regulꝰ pro priū & appellatiuū ſic regina. Horat. ſat. iii. aſſit regula pctīs q̄ pœnas īroget ęquas. Marti. in fine libri ſecundi. Tu tñ hūc fieri ſi mauis regule primum Vnū de titulo tollere iota potes: errauit in hoc Seduli ſi. iii: poſt regulus nato quidā moriente rogabat: & pętrarcha ſępe vt li. vij aphricę hac īpa in pria regulū fortūa ſuꝑmis. Aequarat ducibus recte aūt in. iii. aphricę. Regulꝰ expoſitꝰ &c. ſic ꝓducūt regulꝰ ſerpētis nomen: regulꝰ & regilla veſtis & regaliolus auicula. Regula Regulus.

¶ Tegula a tego cōtra primitiui naturā Iu. Vltimꝰ ardebit quę tegula ſola tuę Vegrandis cōpoſitōe notū ē. Adde p̄dictis ſlege vrbis nomen apd priſcianū in perihegeſi. Iūgit bebelius ſegerie. Siquis plura notauerit. addenda curet vt ars hęc tandē perficiatur. Tegula Slege.

¶ Ae ante G Aegi præteritū ab ago teſte Tortellio. Aegonomus capraruꝫ rector ab αἴξ ex ęgos. i. capra & nomos. i. lex hinc multa ſunt quorum ſignificata latius ab alijs declarantur. ¶ Aegęon gigas ¶ Aegeus theſeí pater vnde ipſe ægides dicīt ¶ Aegeū mare. ¶ Aegea. ę. ęge es. ęgę arum: vrbium nomina Aegæ quoꝙ inſula in mari ægeo. Aege es. amaꝫonum regina. ¶ Aegialeꝰ abſyrtꝰ medeę frater. ¶ Aegiale es. vel ęgialea diomedis. vxor. ¶ Aegialus achaia interp̄tatur littus. ¶ Aegeria mulieris nomen. Aegis idis. palladij pectoris munimentum Aegiochꝰ iuppiter ſic ęgylos ægylops ęgyſthus ægon qđ non ſolum paſtoris ſed etiā ꝓmōtorij nomen eſt Papi. v. theb. Vētiſꝙ abſentibus ęgon motus. Aegocephalus Aegolethron Aegoceros ęgos ęgopotamitę. Aegipanes Aegonus Aega proprium mulieris Aegilos ęgophthalmos ęgomallias ſic quicquid fit ab ex ęgos. vñ volūt dicí ęglogam ſermonem de capris & rebus paſtoralibus ab ęgō. i. capraruꝫ & logos. i. ſermo id Neſtor negat quia diceret inquit ęgloga Aeañ G. aegi Aegonomus aegeus aegęū aegęa. aegę aegialeus aegiale aegialꝰ & cętera ab ex ęgos. aegloga. Ecloga

Aegina. Aegle.

ō vult cū c lra ſine diphthongo ecloga ab eclego.i.eligo qđ cōponit a grecis ex & lego dicit electio explanatio & elegātia ¶Aegina mulieris & vrbis nomē. ¶Aegle es.nymplę &mulieris propriū:

Aegypſus

¶Aegypſus viri proprium ¶Aegypſos vrbis nomen cum y græco Ouidi⁹ in primo de ponto. Caſpius ęgypſus de ſe ſi credit ipis condidit & proprio noie dixit opus. ¶Aegyptus virī & regionis nomē cum y græco

aegyptus Aegnide

vt ęgyptius ægyptiacus ęgyptini. ¶Aegnide vrbs& mulier. ¶Aegi

aegiroeſſa.

rœſſa vrbs ęolię vt ait Tortellius.

Aeger Freęgi.

¶Aeger ęgrotus ægritudo ęgrimonia &c. Lucreti⁹ li.iij. Pręter ei q̄ cp morbis tum corpus ęgrotat verſ⁹ & ſpondoicus tolliturcp cum ſua vocali s in corpus. Aegroto.i.ęgroptus ſum neutrum ē:ægrotor aris. putamus non dici contra indoctos. ¶Freęgi a frango teſte Tortellio. Neſtor i dictiōe ęglogu dicit cp græci oēs dictiōesvbi e ē añ g p ai diphthongon annotare cōſueuerunt vt ęgon ægeon ęgyptus p̄ter ego pronomen & egeiro.i.erigo.

Pęgi Pęgma

¶Pægi p̄teritū teſte Tortellio. ¶Pegma qđ etiā p c pęcma quidam ſcribunt ę diphthongon habet teſte Tortellio eſt ludus & machina q̄dam a pęzo.i.ludo hinc pęgnia triſſyllabū cū i añ a gtō orū.dicūt ludibria teſte eodem ſic p̄gniū pueri nomen

Oe añ .g. Nœgæus E ante L.

¶Oe ante g Nœgęum cū ę diphthōgo in ſecūda ſyllaba Amiculi genus & pro candido interimponit Liuius. Lachrymas de ore Nœgęo terſit.

Ante L in diſſyllabis producitur vt velum velo as vnde revelo.

¶Exceptio.

Chelis Celer. Celox Solox.

Chelys cū ch aſpirato & y græco & cythara papi.iiij.ſyl. Cedam⁹ chely iam repone cantus. vocatiuus eſt chely &verſus phal. At chela ę.producitur Vergi. inter chelaſcp ſequētes. ¶Celer tñ. propriu⁹ q̄ appellatiuū Oui. x. met. emicat & ſumma celeri pede libat arenā hinc celox ocis nauicula a celaritate dicta q etiā celonis appellatur. Enni⁹ labit vncta carina p ęquoracp alta celonis: nō docte igitur in gñeribus Nebriſſenſis dixit Fœmineis addex solox celoxcp phalanxcp vbi etiam solox male producitur Lucillius paſcali pecore ac montano hircoat cp ſolocę. Eſt aūt ſolox pec⁹ lana cōtextū: aut ipſa craſſior lana.

Gela Gelu

¶Gella vrbs & fluuius ſiciliæ Sil. xiiij. venit ab amne trahens nomē gela venit & heſa.

¶Gelu qđ vetuſtiores gelū quocp dixere & maſculine gelus hic gelare gelare &c. Lucre. lib. v. Aſſiduoſcp geli caſ⁹ mortalibus affert & inlib. vi. demittit quaſi ſæpe gelum quod continetur in ſe. ¶Gelos gelotos.i.riſus.

Helix.

¶Helix icis. hederæ ſpecies: vnico.l. cōtra Tortelliu⁹ quia teſte Neſtore corripitur a Theocrito in primo edyllio, Ego inueni Helix viri

propr iũ corripi in sexto Vallerij flacci dicentis Nestoris hastę Immo
ritur primęu⁹ helix: nec reddita charo nutrimenta patri.

¶Helox loci nomen in quarto hebaidos papinij. Helos.

¶Gelops opis ꝓpriũviri papi.xii.theb. Ore remordit helops hume Helops
ro transmisit tapix.

¶Lelex viri proprium Ouidi⁹.viij.met. Nericiusqꝫ lelex. & gẽtis no Lelex
men. seruat semp e in obliquis vt lelegis Luca. Mox lelegum dextra
pressum descendit aratrum.

¶Melas fluuuij nomen papi.theb. palladiusqꝫ melax & viri propriũ Melas
Valerius flaccus li vi. processere melas & idaſme nusicipit hasta An
te melas. pro fluuio vide etiam asopus a añ s ¶At mela ę viri ꝓpriũ
ꝓducit i.xiiij. filij & fluuij ꝓpriũ in Catullo ad tanuã. Flau⁹. quã mol
li. percurrit fiumine mela: n. elas. i. niger corripit monstrat melampus

¶Meles is vel etis fluuius prope smyrnam Sta.iij.syl. Smyrna tibi gẽ Meles
tille solũ potusqꝫ vercndo fonte meles. Meli .i. mel corripitur: sed in Melos.
compositis solum vtimur: vt melimelum ¶Melos dulcis modulatio
Lactãtius de christi resurrectione fitqꝫ repercusso dulcior aura melo.
apud Persium. Cantare credas pegaseium mellos ll geminatur pro=
ductionis gratia quod polliciano non placet qui nectat legendu⁹ pu
tat: id hermolao non placuit qui in annotationibus super plyniu⁹ cit
ca finẽ li. xxxij. natu. hist: censet recte legi vnico l melos. quia homer⁹
simul primam produxit in hymnis. Idem dixit aldus. Idem dicit Ma
rullus deridens policianũ quem ecnomũ vocat dicẽs. posse negas di=
ci melos facunde poeta: atqꝫ adeo picas nectar ais canere. Sc⁊ huc stu
dio curaqꝫ trahẽte fideli. Nequãdo placitu⁊ nectar ab ore cadat. Sed
neqꝫ diuinus male μελοσ ακισερ homer⁹: Nec nisi q laudat nectar
iepte canit. Quid dicam de tãta tãtoꝝ viroꝝ dissensiõe? Nõ nim inter
eos tantas componere lites. Conciliũ meũ est vt cũqꝫ legendũ sit apd
psiũ nũq ꝓducendã esse priorẽ in melos qd indecliabile esse male cũ
vulgo docet calepin⁹ qa iam melo abltũs visus est & plalis ntũs actũs
qꝫ mele ante positus in p̃fatione totius operis. Sealus

¶Pelops rex achaiæ tãtali filius Oui.vi.met. Mater i inuidia est hãc
tunc quoqꝫ dicitur vnus flesse pelops. Telon

¶Scelus eris Oui.xv.met. heu quantũ scel⁹ ẽ in viscere viscera cõdi. Velut.
Scelos. i. crus. vide e ante l periscelis. Velim.

¶Telon onis rex capreaꝝ vide e ante b sebet⁹. ẽ alioꝝ quoqꝫ ꝓpriũ Selibra.
Luca. li. iii. dirigit huc puppim seri quoqꝫ dextera telonis.

¶Velut veluti velim velis notissima sunt.

¶E ante l in polysyllabis corripitur vt selibra vide scripulum I añ p
fit ex semis & libra prisciañ⁹ tũ in libello de ponderib⁹ (vbi multa sũt
contra veterum consuetudinem) ꝓduxit dicẽs Selibrãqꝫ ferunt mel=
lis supesse bilibri. Tu martialem semp id nomẽ corripientes imitare.

Delibut⁹ ¶Notent E lõgis deducta vt delius delia belides ʒelotyp⁹ velites delibut⁹ a de & libuo verbo antiquo.j.vnguo naʒ delibut⁹ vnctus est q⁹ dam dicunt participiũ esse sine verbo. alii dubitant an cõpositum sit Hora. i tertio epodo hoc delibutis vita donis pellicẽ Serpẽtẽ fugit ali⁹ te Iambic⁹ trimeter cũ dimetro: vbi libu iambus est: quare nõ imita bor prudẽtiũ in pſycoma. dicẽtẽ delibuta comas: oculis vaga: lãguida

Elegans voce. Elegãs ab eligo nomen nã pticipiũ est eligens quidã male corri puerũt: Catull⁹ ad flauium. Ni sint illepidę atq; inelegãtes Ideʒ ad fa bullum. Sed qd suauius elegantiusve Et alibi. nec sane nimis elegan te lingua Marti. libro septimo. Sed tu dulcior elegantiorq; versus sũt

Elicius omnes phaleucij Elicius iuppiter ab eliciẽdo: vt in fastis Ouidi⁹ do⁊ cet. Elogiũ ꝓducit apud Vergiliũ in culice. Eadẽ rõne ꝓducit elixus

Delecto qa ex e & lib. i. cinis ignisq; apud veteres Mart. li. iii. Quid diuidebat

Deliciũ balneator elixus scaʒon est. delecto deliciũ deliciæ qa a delicio & hoc

Elysium a de & taciovñ elicio &c. Verg. Delicias dñi &c. Ellychniũ positione

Electra producitur vt ellipsis.

¶Exceptio

Delubrũ ¶Delubrum Oui. i. met. Ad delubra deæ

¶Elysiũ cũ y græco i scda syllaba hic elysius a um. Verg. li. vi. Mitti⁊ mur elysium & paucilæta arua tenem⁹ Electra mulieris ꝓpriũ vide i vocali ante vocalem Taygete properti⁹ libro. ij. Nõ electra suum sal

Electruʒ uum quum aspergit Orestẽ. Vulgo tamẽ habeť mẽdose Nec sic ele⁊ ctra suũ. &c ¶Electrũ oui. ij. met. Inde fluũt lachrymæ stillataq; so leti gescũt de ramis electra nouis Verg. viij. ęne. Quod fieri ferro liquido ve põt electro vers⁹ est spõdaicus vbi vulgo male legiť potestur sic i ci ri Coralio fragili & mouit lachrymoso electro similitet spõdaic⁹ ẽ vbi inepte legiť coralio fragili & lachrymoso mouit electro. testis mihi ẽ clarissim⁹ ille i re litteraria heros angel⁹ politian⁹ cui neqcq̃ cuʒ Sul⁊ pitio refregať Curius Lancilot⁹ & nicholaus ferettus quẽ pulchre re fellit becichem⁹ licet potestur & poterať olim dicta sũt qd Politanuʒ minime latuit: vt videbis in miscellaneis capite lxxi nõ tñ cõstat Ver giliũ. dixisse posteť & licet qñq; latini ω mega & н corripuerint forsi tan non cõtinuo id cõcesserim eos hoc feciſſe i electruʒ. Nos itaq; ele ctrũ semp ꝓduci dicam⁹ & hippiũ erraſſe fateamur vt i ꝑfatiõe dictũ ẽ quãtũcũq; aduersęť ferrett⁹ Quidã aspirãt helectra helectrũ. Elegia nũq̃ corripi satis ꝓbauim⁹ i i añ a. cõtra puer sã nõnullorũ doctrinam

Helias ¶Helias vide i añ a. ¶Helios sol vñ Helias adis. solis filia Oui. ij.

Helios met. Nec min⁹ heliades lugẽt & inania morti Munera dãt lachrymas sic heliodor⁹ heliotropiuʒ & siquid aliud ex eodẽ fõte deriueť. ¶He

Helisos lisabet a christianis variatur. Helisos variať: vide i ante s.

Melius ¶Melius meliꝰ viri ꝓpriũ apud philelphum. in sexta quintę. quãtu⁊ pulchra boni mors afferat, illę monebat, Melio te adiens morere iq⁊

nam nec olympũ ascendes&c.

¶Pelamys cũ y greco piscis quidã Iu.sat.vij.Siccus petasunculus & vas pelamydũ. ¶Pelion thessaliæ mõs rectissimę ꝓducit qa semel tm̃ corripit a Silio.li.iii.Ossaq; cũ pelio cunq; hęmo cesserit othrys Alibi quantũ scio semper producit:poterit tm̃ parcissime corripi Ouidi. xij met.Paruoq; in tpe nud⁹ Arboris orthis erat: nec habebat pelion vmbras hic nud⁹ gtm̃ regit.hinc pelias adis.ꝯ.hasta achilis thessali ouidius in primo de remedio.Vulneris auxiliũ pelias hasta tulit.at pelias ę lasonis patruus corripitur.Idem.vij.met phasias assimulat peliæ ꝙ ad lumina supplex.Confugit.peleus dissyllabum est vnde pelides quidam inter trisyllaba male reiecit nisi dieresin vt orpheus.

Pelamys
Pelion
Pelias
Pelignũ

¶Pelignũ Ouidij patria cui⁹ incolę peligni dicunt Marti.Nõ hæc pelignis agit videmia plis:sic cęteri ergo i.ij.li.epist.indoctę ita dicit petrarcha Sulmo sibi patria ẽ atq; i his mihi crede pelignis naso secũdus ad est. ¶Pelusiũ ęgypti vrbs & vnũ ex ostijs nili hĩc pelusius a.ũ. & pelusiac⁹ Luca.li.viij.Et peduciasi tã mollis turba canopi Marti.i xenii s Accipe niliacã pelusia munera lẽtẽ Sil.li.iij Castraq; pelusi Romano subruta ferro.pro pelusij.

Pelusius
Speiunca
Speleum

¶Spelunca Verg.vj.æne.Spelunca alta fuit vastoq; ĩmanis hiatu.

¶Speleũ Idẽ i buco.Certũ est i syluis iter spelęa ferarum Malle pati Apulei⁹ vult ẽt in prima esse diphthõgõ qa veteres sępe verterũt ʜ in æ diphthõgõ vt cęra scęna plæraq; sepeleũ.i.spelũca.

¶Teleboas viri ꝓpriũ Oui.xij.met.Cthonius quoq; teleboasq; Ense cadũt nro. ¶Teloæ etoliæ ppli & isulę quędam vide sebet⁹ e ãte.b. ¶Telebo⁹ viri ꝓpriũ Sil.li.vj Teleboi medio surgũt q̃ regna ꝓfũdo ¶Telocoon viri nomẽ Valeri⁹ flacc⁹ lib.iij.Anceus achelũ Sternit & elatę ꝓpi⁹ succedere dextre telecoenta sint. ¶Telegon⁹ viri nomen Properti⁹ li.ij.Quid petis ęęi mœnia telegoni. ¶Telemach⁹ ꝓpriũ viri Hora.vij.epist.Haud male telemach⁹ ples patiẽtis vlysse i ¶Telem⁹ viri ꝓpriũ Oui.xii.met.Telem⁹ eurymedes quẽ nulla fefellerat a les. ¶Telephus viri nomẽ Horat.i arte Telephus & pele⁹ quũ paup & exul vterq; Proijcit ampullas.Telo.i.pficio.

Teleboas
Teleboę
Telebo⁹
Telecoõ
telegõus
Telemachus
Telemus
Teleph⁹

¶Velabrũ loc⁹ Romę vbi optim⁹ flebat caseus q vel abrẽsis dicebat. Tibul.li.ij.Atqua velabri regio p3 ire solebat Marti.i xenijs.Nõ quẽ cũq; focũ nec fumũ caseus oẽm s3 velabrense q bibit iꝑe sapit In velabro oẽs ganeatę epulę parabant. ¶Velicer fluuj nomẽ Sido.in iij. panęgyrico Bructerus vluosa quẽ velicer abluit vnda bructerus ẽ populi nomẽ.

Velabrus
Velicer

Ae ante L Aelia Varronis pręceptor & regio & mulier.

¶Aeli⁹ viri nomẽ. ¶Aelian⁹ ꝓpriũ & appellatiuũ. ¶Aelea.

¶Aelurus.i.felis.

¶Bælua.cũ ae diphthõgo teste Gęorgio valla hinc beluin⁹ & bęlut⁹

Ae ante l

Hora. Belua multorũ capitũ es Sũt q gemino ll bellua scribãt sine di phthõgo inter quos est senẽsis credẽs hic bellũ dici.

Aelurus
Belua
Cælũ
Cælo
Cœluz

¶Cælũ cælãdi instrumẽtũ: sic cælo as sculpo Auso. li. i. ep. talia fecer ũt ferrea cæla deã. ¶Cælo as. i. sculpo siue signovnde vasa cælata dicun tur que ancęsa veteres appellabãt q; forẽt circũ cęsa hic cælũ mũdi ps lõge pulcherrima qa stellis cælatũ ẽ cui opinioni astipulat senẽsis. lij tñ a εοτλοp. i. cauum dici volũt teste Varrone iõ cũ œ diphthõgo scribũt cœlumhic cœlestis &c. & cęlebs alij sine dipthõgo celũ scribũt p cõtrariũ a celo. i. abscõdo nobis placet pria opinio vt p ae dipthõgõ cælũ scribat. ¶Celsꝰ. i. sublimis a cælo deriuari volũt hic p̃celsꝰ excelsꝰ q̃ alij a cello. i. cedo deducẽtes sine diphthõgo scribũt: id nobis placz at cællo ceculi. i. cędo cecidi diphthongon habet: vnde percællo præ cęllo, pcællo recęllo. Cella & quicquid est hic diphthõgo caret quia a celo. i. abscondo fit.

Cælius
Lælaps

¶Cælius viri & montis nomẽ Cælia mulieris propriũ.

¶Lælaps lælapis. cãis, ppriũ & forsitãt viri aliq̃n a lælaps lælapos. i. turbo inis q; velox sit vt turbo. oui. iij. met. Inde ruũt alij rapida velo cius aura Pamphagus & dorcheus & oribasꝰ archades oẽs nebropho nosq; v lens & trux cũ lęlapetherõ & pedibus pteralas & naribus vti lis agre hylæusq; ferox nup pcussꝰ ab a, p deq; lupoꝰ cepta nape ¶Læ liꝰ lęlia hoim ,ppria Marti. li. xii. Quidfacies oculo lælia nõ emit. Ni miũ decepit petrarchaz error seruianꝰ nã ausus est diphthõgon in p priis variare: nam. iij. aphricę ait Acriri, ppere lęliũ iubet. I licet ille af fuit. alibi nunc, pducit nũc corripit tu id ne feceris ne pctꝰ habere ne geris

Lælius
Lælia

O ante L

Oe ante L: Cœlius cœlia hominũ propria multi tamen per ę diphthongõ scribunt at cum lra selius selia e. iã hominum propria sine diphthõgo scribũt quia corripiunt vt ex Martiale facile dep̃hen des ¶Cœliaci & quciqdex κοιλοσ. i. cõcauꝰ deriuat vt cœlisyria. i. ca ua syria cœlistomia quod p ae quoq; recte scribi credit Calepinꝰ quẽ vide. ¶Chœliꝰ viri propriũ & choelia mulieris ,ppriũ trisyllaba p sy nęresin sũt natura suapte tetra syllaba esse dicunt: priꝰ ẽ apd Silliũ li. x. Posteriꝰ vero apd Vergi li. viij. æneidos. ¶Oelius.

Cœlisyria
Oœlistomia
Chœlius
Chœlia

¶Fœlix tã proorũ q̃ appellatiuũ sic fœlicitas fœlicito as. &c.

Fante M

Ante M corripitur vt gemo. at positione ,pducit plemmyri um cũ y greco in secũda syllaba fluui j nomen.

¶Eceptio

Producunt q̃ ab lra ẽt aspirata ichoant e vt eminꝰ hemia &c. hic tollũ tur verba emo & emio vñ redimere & redimire. ,pducũt quoq; dissyl labꝰ. tertię declinatiõis crescętia i gtõ vt schema nẽo. temo Sido. li. ix. Schema sic artis phaleraq; iungã saphicũ est: Thema lz qdã velint corripi: hinc epithema. i. superimpositũ pęnultima producta teste Ne

Thema

ſtore in dictione epitome· Arator lib.ij.dat & actio pauli ad vitæ præcepta viã ſic themate iuncto: himagis alterius ſoluerũt vocib⁹ ora ſic author argumẽtorũ Papinij quiſqs fuerit tandem Themate propoſito narrat thetis alma rapinã.

¶Hic excipiunt nem⁹ memor chremes themis femur Horati⁹. Ira tuſqꝫ chremes. Oui.j.met. dicthemi qua ꝑ generis damnũ reparabile noſtri Arte ſit. Verg.x.ænei. Eripit a fœmore & trepidãti feruid⁹ iſtat ita legẽdũ: ẽ nõ fœmine cõtra Seruiũ quia fœmẽ diphthõgon œ hꝫ teſte Neſtore femur ãt notum eſt ſemp corripi. Femur

¶Cremẽtũ vñ incremẽtũ Vergi. in buco. Chara deũ ſobelos magnũ touis incrementum. Cremẽtũ

¶Crema ę. apud Philelphũ in nona decimæ oppidi nomẽ eſt italiæ. Crema

¶Demo is dempſi ĩ ꝓterito teſtimoniũ facile occurret ¶Demũ aduerbiũ Perſi⁹ Nũc demũ numero &c. ¶Demos·i. popul⁹ hinc multa ſũt ꝓpria & appellatiua demodoc⁹ demophoon demoleõ demarchus demarchia demoſthenes democrit⁹ teſtimõia paſſim occurrent Iu.ſat.x. Eloquiũ aut faman demoſthenis aut Ciceronis. in quo hallucinatur ex quadam (vt ira dixeri inaiaduertẽria neotericorũ poetaꝝ ſaltẽ elegiacoꝝ princeps dicẽs: vñ fuit ꝓfugo vocitata demoſthene plębes ¶Demetrius apud Iuuenalẽ & alios viri ꝓprium ſic demenetur democles. &c. Demo Demum demos cũ ſuis đmoſthenes

¶Mnemoſyne muſaꝝ mateꝛ quicqd ei⁹ originis eſt iũgaꝛ. Ouidi. vi. met. Aure⁹ vt danaẽ aſopida luſerit ignis mnemoſynẽ paſtor variuſqꝫ deoida ſerpens Catul. ad aſiniũ. Verũ eſt mnemoſynũ mei ſodalis. j. monumẽtũ phal. ẽ Sido. ĩ epithalamio polemij Mnemoſinẽ europã ſemelẽ lędã cynoſurã. Actiñ ab e finiuit ĩ em cõtra oiꝫ authoritatẽ ſiqdẽ in en cæteri perpetuum finiunt. Memoſi Al. imbet

¶Phemi⁹ viri propriũ philelph⁹ in nona primæ Sic fertur phemius oliꝫ eſt finis verſi⁹. ſiqd fiat apheme. i. fama vt polyhem⁹ producitur. Phemius

¶Remex rem⁹ remigo. as remigiũ Properti⁹ li.ii. Iam licet & ſtygia ſedeat ſub arundine remex Verg. i. æne Franguñ remi ſic rẽi oꝛ op pidũ galiæ nõ ĩ decliabiliter remis vt inocti dicũt. Sido. in eu chariſtico. Pręterea q̃ me pridẽ remos veniẽtẽ ¶Rhem⁹ turni miles. Verę ne. ix. Armigerũqꝫ p̃mit rhemi aurigamqꝫ ſub ipſis. At rem⁹ romuli frater corripiť Perſius Vnde rem⁹ &c. Remigius viri ꝓpriũ puto ꝓducia remex remigis. Remex. Remus Remit Rhemus Remigu Remus

¶Semi cũ ſuis vt ſemis ſemiſſis ſemihomo &c. Perſi⁹ nullo thure lita bis hæreat ĩ ſtultis breuis vt ſemũcia recti. ſic ſemodi⁹ ſemita quaſi ſemriter ¶Semẽ ſemino ſeminium ſeminariũ ſemẽtis. teſtimonia vulgo patẽt Semi inquibuſdã i pen tus ꝓditvt ſemũcia non in oñibus qc quid dicat nebriſſenſis vt ſemihomo ſemiermis. &c. Semi Semen

¶Temetum vinũ dictum q̃ mentẽ tentet & labefactet variať hinc

Temetuꝫ temulẽtꝰ temulentia Iu.xv.sat.De corcyræa temetũ deduxerat uua. Hora.epistola vltima Accipis uuã Pullos:oua:cadũ temeti nẽpe mõ isto paulatim mercaris.agrum

Ae añ M aemulus. ¶Ae ante M ęmulus ęmulor hæc chœroboscus aspirat teste Gęorgio valla.

aemilia aemilius ¶Aemilia sermonis lepiditas hinc ęmiliꝰ ęmilia hominum propria ęmilia quoqꝫ regio,est & æmilianus propriũ & appellatiuũ Martia. Pauper eris semp si paupes ęmiliane Danť opes nullis nũc nisi diuitibus.Petrarcha more suo errauit in.iii.epist. ad marcũ iuniorẽ dicẽs Si ferro cohibere fugam & cõuertere in arma consternatez acie dux marcꝰ emilius esto.Recte aũt in ꝓmo aphricę.Prẽterea ęmilio nimiũ fors inuida bello ¶Aemon.onis viri proprium vñ Aemonia regio q̃ etiam thessalia dr vñ æmonius a.ũ &ęmonis idis:qdã aspirant hęmonia vt calepinus meminit.

aemon aemonia.

Clęmens ¶Clæmens ꝓpriũ & appellatiuũ vñ clemẽtia etiam ꝓpriũ mulieris ideo minus docte.petrarcha dixit in prio epist.ad dionysion Cõiuge gn etiã spoliata clementia magno Tũc aderat. ¶Cęmentum.

Dæmon. ¶Dęmon . onis dæmoniũ dęmoniacus hinc cacodęmon &c.dęo.i. intelligo scio.

Hæmus. Hęma cũ suis. ¶Hęmus mõs trachiæ dictꝰ ab hęmo filio boreę & orithyię Tortellius dicit sine aspiratione scribi æmus. ¶Hęma.i. sanguis vñ multa sunt:& hęmatites lapillꝰ ruboris sanguinei ¶Hęmorrhois serpẽs cuius morsu sanguis effluit rhois.i.fluo. Luca.li.ix.At nõ stare suũ misere passura cruorem Squamiferis ingens hęmorrhois explicat orbes.

Hęmorrhois. hęmorrhois item ẽ sanguinis fluxus morbus grauis ¶Hęmonia iaz patuit ¶Hęmibetũ ¶Męmus viri propriuz Philel.nona septię Mę me decus senæ:mentis solatia nrę ¶Læmargia pænultima longa in gluuies lęmargus gulosus.

Męmus. lęmargia. Oe añ M Cœmiterium Cœmẽtũ. ¶Oe ante M.Cœmiteriũ a cœmoamę.i.sopio quia ibi mortui dormire dicuntur in docti a cimis.i.dulcis cimiteriuz dici autumãt quos nestor bene reprehẽdit ¶Cœmentũ lapis ad edificandũ aptus. vñ cœmentarius & cœmentitius.a.ũ.a cœnõ .i.cõe quasi cœnimentum alij cũ æ diphthongo scribunt cæmentũ quia dici volũt a cędendo & hæc opinio videť mihi verior.

Fœmina. ¶Fœmina.æ.fœmina.ũ fœmẽ ntũs rarus ẽ vt in heteroclitis diximꝰ hinc fœminalia & effœmino.as.

Lœmius. phœmonoe. ¶Lœmius.i.apollo apud lindios vt refert macrobiꝰ libro prio satur. ¶Phœmonoe es filia phœbi quę hęroicũ carmẽ prima cecinisse dr. Papi.ii.syl.Referetqꝫ arcana pudicos phœmonoe fõtes. Est quoqꝫ alterius phœbadis nomẽ Luca.li.quito Phœmonoẽ errare vagã curisqꝫ vagantem.

phœmon ¶Phœmon lacus archadię vide E ante N. pheneum.pœmenis ca

nis nomẽ interpretaẽ pastoralis vt pœmetica Oui.iij.met.Pecudesq; secuta Pœmenis & natis comittata harpya duob⁹ & substricta gerens sicy oni⁹ ila ladon & dromas & cianache.

E ante N

EAnte N producitur.vt denus menopilus iudæi nomẽ apud martialem lib.vij.Notentur generalibus regulis nota vt siren sirenis rem renis Arator libro secũdo Studeatq; sacerdos Renibus obstrictis mysteria castus adire:mendosi libri habent obstrictis renib⁹ &c.

¶Exceptio.

Blenę

¶Corripe hñtia ante.e.b.g.s.t.v.vt bñ gen⁹ senex teneo ven⁹ hīc tol lunt geneśar apud sedulīũ.blenę populi sine capitib⁹ habẽtes ī pecto re faciẽ.Claudian⁹ de nilo.Errat Per meroẽ blẽasq; feros atrãq; syenẽ Spleniũ qa a splen deriuant significationẽ vide apd martialez li.ij.Et numerosa linunt stellãtẽ splenia frontẽ multũ dissentiunt calderinus & merula:sthẽo.us medusę soror testimoniũ mihi excidit:sẽio & sen⁹ a sex Persi⁹ Quid dexter sẽio ferret scire erat ī voto.Senæ.arum opidi nomẽ philelphus ẽt singulariter sępe loquit senа.ę.cõtra primitiui naturã ꝓducit qa senones corripit q sunt galli vñ senę dictę sunt vide Clanis.A añ N. vel tinias I añ N strenuus licet nõnulli gemino n scribant strennu⁹ ¶Strena munusculũ Auso.ad vrsulũ Curã,p strenis excubuisse tuis. ¶Tenos insulę nomẽ vide didyme I ante D.Vena venor.aris Venucula vua.iiii.sat.li.ii. Horatij sẽia ꝓpriũ mulieris. Mart.li.xij.Dicis senia sz negãt latrones Phal.est venenũ corripit licz putet a venis nomen habere.

Spleniuz

Senio

Senus

Senę

Strẽnuus

Strena

Tenos

Vena veu

nor

Véucula

Senia

¶Enyo vide vocalẽ ante vocalẽ ¶Enipe⁹ vel enipheusu fluij ꝓpriam videi ante u sperchi⁹.etiã ẽ viri ꝓpriũ Papi.xi.theb. Egregi⁹ lituo dextri mauortis enipe⁹ hortator ¶Etm̃ cõiũctio notissima ¶Enaspe apd Papi.ī.iiij.theb. ¶Enipsevrbis nomẽ Seneca in hecuba Quæq; formidãs borean enipse sab.est ¶Enęsim⁹ viri ꝓpriũ Oui.viii. meta. At nõ litiferos effugit enęsim⁹ ict⁹.aliq libri hñt p o onęsimus.

Enyo

Enipeus

Eñ

Enaspe.

Enipse

Enęsim⁹.

¶Fenestra Iu.quũ pateant altę caligentesq; fenestrę.

Fenestra

¶Menander viri ꝓpriũ vide plato a ante.t. ¶Menalina ꝓpriũ mulieris apud Ouidiũ quart o fastoz ¶Menapii populi germãię Marti.ī xenijs Cęretana mihi fiet vel massa licebit De mẽapis lauti de peta sõe vorẽt. ¶Menecrates menetias menetes menephrõmenele⁹ cũ eu diphthõgo menelaus menalippus menalippe menachas menęchm⁹ & quicquid fit a meneo .i.maneodicta noia sũt hominũ ꝓpria testimonia vero sunt admodũ facilia Papi.iiij.syl.Pahenope clari genus ecce menecratis auget ¶Menęceus cũ eu diphthongo creõtis thebanorũ regis filius Sta.vii.theb.video quæ noster signa menœceus. Que noster gerat arma creõ q̃ celsi⁹ ahena Sphynge p ingẽtes hamolaidas exeat hemon Sphynx thebanoruz signum vt aquila Romano

Menãder

Menalia

Menecra

tes

& similia

menæceꝰ

tũ homolaides septẽ thebarũ portæ hĩc vrbis ipsa heptapylos dicta est vt docuit lactantius firmianꝰ papinij fidissimꝰ iterpres.

Menœetius

¶Menœtius propriũ viri hic menœtia des apud Valeriũ flaccũ li.vi.

Mnestheus.

¶Mnestheus vide positionẽ. Menenꝰ viri ꝓpriũ Catullꝰ vxor menenisępe quã i sepulchretis Scazõ ẽ ¶Menæses viri ꝓpriũ vide añs.

Menenꝰ
Meneses

¶Penes p̃positio Horat. in arte Quẽ penes arbitriũ ẽ &c. penu vl pe

Penes
Penu

nũ vl penꝰ penitꝰ & penetrare nota sũt vt penates. pheneũ lacꝰ & opidũ arcadię licet tortelliꝰ phœmon p oe diphthõgõ legerit Oui. xv. met. Est lacꝰ arcadie pheneũ dixere ꝑores ¶Prenesis video sẽper corripi videto e añ s tñ, pducit phreneticus Martiale li. xi. Inuasit medicus sica phreneticus eucli.

Penitus
Penetro
penates
pheneum
phrenesis

¶Xenos. i. hospes & peregrinꝰ hinc xeniuz munus hospitalitatis. xenocrates viri propriũ Mart. in xenis Ois i hoc gracili. Xeniorũ turba libello: Mãtuanũ non imitabor dicentẽ de locuplete manu xenia mitta dabat. xenodochiũ dictum est. sic corripit axenos. i. inhospitabilis est quædam maris pars quę dicta est postea ꝓ antiphrasin euxinꝰ cũ i longa in pęnultia e in ei diphthongon versa qa euxemos grẽce dicitur ideo priscianũ in perihegesi cõtra omniuz consuetudinẽ dicentẽ. posthos cerceį iuxta quos euxinus altis. nolim imitari Ouidius i tristibus. Erigida me cohibẽt euxini littora ponti. dictus ab antiqs axenus ille fuit. Hinc ẽt ꝓxenetes vel proxeneta. i. negocyator & media tor iter venditorẽ & emptorẽ ptoxeneo. i. concilio vel induco ad aliquid faciendũ Martialis. x. vatiniorũ proxeneta fractoꝝ Scazonẽ sic xenophanes xenodorꝰ philoxenꝰ aristoxenꝰ &c. de qbꝰ ẽt in medijs aliquid dicemus.

Xenos
Xenium
Axenus
Euxinus
ꝓxeneta

¶Zeno bia zenõ & plura p zeta scripta aliũde fiũt: ideo nõnulli male exceperũt zonõ qđ pænultimã i obliquis ꝓducit cõtra idoctos. Mar. li. ix. ad pãnicũ Democritos zenonas iexplicitosqꝫ platonas Sido. i epithal. pol. Chrysippꝰ zenõqꝫ docẽt p̃cepta tenere ¶Xenodotꝰ certe ꝓducit vt pz i crates a añ t. ideo xenos videt variari. disquirãt hãc rẽ diligẽter politioris litteraturæ studiosi.

zenon

Aeanten
Aeneas.

Ae ante N æneas vel ænea testeneștore hincæneis æneadæ.

Aenos

¶Aenos laus vũ apæneos & parenesis ammonitio.

Aenus.

¶Aenus vrbs & fluuiꝰ testore Aeneus. i. ereus æ nobarbꝰ niri propriũ

Aeneus.

&ænaores tubicines.

Aenea.

¶Aenaria insula. ¶Aenna vrbs siciliæ ¶Aenea ẽt vrbis nomẽ Aeni isula iuxta sinum arabicum ¶Aenygma sermo obscurꝰ ænygma

Aeni
anygma

ton ꝓpositor.

Bęnacus.

¶Bænacus teste nestore cuztortelio lacꝰ ẽ galiæ cosalpinę petrarcha in. x. ecloga male corripuit videtariꝰ a anter.

Cænos.

¶Cænos. i. nouus hĩc multa sunt vt cęnodoxia noua gloria cænotaphium nouum sepulchrũ. At p oe coenos cõmunis est & coenodoxia

Cœnos

cõmũis gloria coenotahium cẽmũe sepulchrũ Cenosine diphthõgo.

.i.inanis hinc cenodoxia ianis gl'a.cenotaphiū vacuū sepulchrū.hæc pulchre declarat tortelli⁹. ¶Cæneus cum eu diphthōgo vir q̄ antea foemina fuerat & cęneis dicebatur. ¶Cæ ne vrbis nomē apud sinum laconicū vnde cænites port⁹ & ceneus iuppiter Oui victor ab œchalia cænęo sacra parabat vota iouí. ¶Chlęna vestis quę lęna quoq; dicit at leno & lena spuciſſimorū ho minuz appellationes diphthōgo carēt. ¶Eręnū a frangēdo vnde frænare effręnus &c. ¶Lęna vestis vt dictū ē ¶Lęneus.i.bacch⁹ a lęnon qp lacū sicut teste seruio: ¶Mænas adis baccha a męnomę.í.furere. ¶Mænalus pluraliter męnala.orū mons & vrbs hinc męnalius.a.ū. ¶Nęniæ.arū qđ singulariter quoq; lectū est nænia.æ.& í neutro genere pluraliter nænia.orū quidā tñ sine diphthongo scribūt quos nō imitor. ¶Scæna ex veterū cōsuetudine qa græce p н scribit qđ in æ diphthō gō veteres vertebāt ijdē diphthōgo annotabāt qcqd cōtra primitiui naturā elōgū hzyt sæmē dæn⁹ &c.id mltis exvarrōe & alijs declarat tor elli⁹.scæna inūbratio ē ascia.i.vmbra hic scænic⁹.pscæniū scenōa atis cænos scænophegia.oz scænitæ arabiæ populi ¶Tænar⁹ loc⁹ laconiæ vbi putabat eē descēs⁹ ad iferos hic tęnarí⁹a.um.& tænarū oppidí nomen. ¶Tęna vl' tęnia fasci & lapis albicās sub aqs í fascię similitudinē Vergi.v.æne.Puniceis ibāt euincti tpa tenis. Idem lib.vij.ænei.Fit longę tęnia vittę.Tęnia etiā est pisciculus qdaz.Tęnie pluraliter tantum ē oppidum ¶Vęneo.í.vendor vęnū vęnūdo authorē Apulei⁹ teste Nestore. Oe ante N Cœnos.i.communis hinc cœna quod multorum eēt cōis vñ coena as.coenatio cœnaculū domicoeniū icœnis &c. ¶Cœnobiū vbi cōis vita est bios vita dicit cœnobita penultia lōga i cœnobio viuēs. ¶Cœnū.i.lutū a cœno.i.iquino. ¶Chœnis icis & chœnica ę.cū chaspirato mēsura quattuor sextariorū Prisci.in libello de pōderib⁹.Recipit geminas sextari⁹ vn⁹.Qui quater assūpt⁹ fit Gratio noie choenix. ¶Fœn⁹ oris.diminutiuūē fœnusculū fœnero &fœneror & fœnebris adiectiuū vt fœnebris lex de foenore foenū qa sine cura foenus p̄bet hic foenisex foenisec⁹ & foenisiciū fœniseca &c. ¶Fœniculū hęrba cui⁹ femē terręmādatū magno fœnoī rddit fructū gręce marathrō dī ¶Mmnia a munitēdo nā œ dipthōgō p u veteres posuerūt & contra qa mœrus pro mur⁹ lectū est hinc submoeniū &c. ¶Oenos.í.vinū hic mlta sūt Oenopola œnopoliūœnophorū œnigena œnipotes œnophil⁹ œnāthe hoc yltimū yrbis nomē ē & florisvuę

Cenos
Cæneus
Cæne
Chlęna.
Frenū
Læna.
Lęnęns
Nenię
Scęna cū
suis.
Tęnar⁹.
Tęnaz.
Tęna
Tęnie
Vęneo
Oe añ N
cœnos cū
suis
Cœnum
Chœnex
Fœn⁹ cuz
suis
Fœnum
Fœnicu-
lum
Moenia
Oenos cū
suis

anthos flos cũ th aspirato: flos est vuę labruscę vnde œnanthinus vi
guentum. ¶Oenecus ętolię rex hic oenides, ptideo ¶Oenomaus
oeneus hippodamiæ pater: elidis rex. ¶Oenochonũ thessalię fluui⁹. oenops
oenomaꝰ. viri proprium. ¶Oenopion viri proprium. Ci. in arato. Oenopionis
oenochonum auens epulas cœnare nitentis. ¶Oenone es mulieris proprii. ¶Oe
oenops notria italia œnotrij itali. ¶Oenotrꝰ sabinorũ rex oenotrides insulæ
oenopion ¶Pœne aduerbiu⁊ Luca. x. Vidicta senatꝰ pœne data ẽ famulo. hic
oenone pœnultimꝰ. Rufinus Tulliꝰ hũc laudat cui sit pœnultia lõga. ergo ma
oenotria. le legit in Alexãdro An erit is iũcta fietq⁊ pęnultia lõga expũge encle
Pœne. ticã: diphthongon habere pœne docet Gęor. valla licet Calepinꝰ in
pœnuria. ternõ diphthongata reiecerit: hinc pœnuria teste festo q⁊ pœne minꝰ
pœnula. sit q̃ necesse est Claud. li. ii. in ruf. Tanta ne gestandi fuerit pœnuria
pœnus ferri. ¶Pœnula vestis testis Gęor. valla. Pœnus carthaginensis dimi
pœna. nutiuum est pœnulus qđ est nomen fabulę plautinę. Hinc œ in u vet
phœnix. sa punicus a ũ ¶Pœna pœnitet & quicquid hinc fit vnde tamen pu
phœnicia nio œ in u versa aut contra. ¶Phœnix auis & populus phœnicia re
gio: phœnix quoq⁊ viri & arboris nomen: & color rubeus vnde phœ
niceus a ũ. i. purpureꝰ color neutro gñe phœniciũ dicit. Phœnix etiã
fluuiꝰ est thessalię in asopũ fluẽs: phœnissa fœmina phœnicię phœni
phœnico copterus auis rubeis alis nã ptera ala dicitur. Iu. sat. xi. Et scythicę vo
pterus lucres & phœnicopterꝰ ingẽs Tortelliꝰ legit p duas dictiões phœnix
Schœnos opterus & dicit opterum esse auẽ quandam.
cum suis. ¶Schœnos cũ ch aspirato post s. i. funis hinc multa suntvt schœnoba
tes funanbulus neurobata funerepus.

¶Schœnoplocos funarius seu restio Itẽ schœnos & schœnismos. i.
terræ mensura continens quinquagĩta stadia vt inquit. Herodotus
li. ij ¶Schœnos oppidum bœotięa schœno atlãtis pre nomẽ accepit
hic atlanta puella vocat schœneia: schœnis idis & schœnis idis Oui.
x. me. Talia dicẽtẽ molli schœneia vultu aspicit Sido. inp̃fa. epithal.
pol. Tradit schœnida ter cadente pomo Phal. est. Claudianus in lau
de serenæ reginę hippomenes trepidꝰ cursu ferroq⁊ secutã Auratovo
lucrẽ flexit schœneida pomo. schœnos, p oppido leges i septio the
baidos papinij. Schœnꝰ eadẽ scriptura ẽ arbor ex lẽtiscogñe Schœ
Schœnus nꝰ. untis flumẽ athenis, proximũ a iũgis nomen h⁊, pinde iũcarios i hu
pania schœuntas vocat strabo. ¶Schœnitia amnis q̃dam archadiæ
¶Schœnũ locꝰ i bœntia vbi vnguẽtũ pessimũ esse dr. hicviliores me
retriculas vocant schœniculas.

E ante P. Vepres Crepida. Epi

EAnte p corripit: vt vepres Horat. Corna vepres & pruna
ferunt Crepis idis & crepida licet apud græcos primã &
pęnultimã, producãt teste nestore Persiꝰ. Nõ hic q⁊ crepidas
graioru⁊ ludere querit. sic cęteri. Epi. in omnibus compositis cõtra
alexãdrũ vt epacta epla episcopꝰ ephebus ab epi. & hebe. i. pulertas

nõ a phœbꝰ vt cũ catholico sopniat vgutio Iu.sat.ii.Armeniꝰ zalates cũctis narrat ephebis Rufꝰ ĩ arato Troicꝰ haurit aqs & fũdit ephebꝰ ab vrna hic mendose legit fũditq; ephebus ab vrna hic ephebia pria aduleſcẽtię ęthas authore donato & (si alexãdro neq; credimꝰ)locus ĩ quo pueri ꝓstãt:errat tñ neq; in pria syllaba dicẽs.Quo ꝓstãt pueri loc9 ẽ ephebia dictꝰ:epheſ9 corripit vt videbis in e añ s ideo peccat petrarcha dicẽs.x.eclogla.Qui docet epheſios:tyrios qrũpere cãpos Epops.i.upupa Oui.vi.met.Nomẽ epops volucri:facies armata vi(det Alexãder nequã Cũ fulicis upupisq; petũt excelsa volãdo. Erauit in vtroq; petrꝰ riga ĩ leuitico dicẽs upupa q; meliꝰ ita dr epopa ni dũ idẽ teste neſtore male dicit in li.nũerorꝫ Ollarum carnes peponũ fercula poros.qa peponũ corripitur ab homero & alijs.

Epiribus

Ephebus

Ephebia.

Epheſus.

Epops

¶Exceptio.

¶Cepus absq; diphthongo teste neſtore monſtroſum quoddã aꝰ in ęthiopia a babilõijs adoratũ Philel.invi.quartę adducaſq; licꝫ cepos vulpesq; luposq;

Cepus

¶Cephiſ9 bœotiæ fluui9 vñ cephiſis idis & cephiſi9.a.ũ.Luca.bœoticolere duces quos impiger ãbit fatidica cephiſus aqua.

Cephiſus

Cephe9.

¶Cepheus andromedę pr vñ cepheni ppli Oui quito met. Conãti mittere cepheus Quid facit exclamat&c.Et in prio versu:dũq; ea cephenũ medio danaeius heros agmine cõmemorat.pro cephenoruꝫ.

Cepio.

¶Cepio viri ꝓpriũ Sido.in primo panęg. Haud aliter cæſus quõdã quũ cepio robur:dedidit auſoniũ:ſi a cępis deduceꝝ diphthõgo ãno tibitur cępio:licet id obſeruari non viderim.

¶Ephith9 viri proprium Verg.ii.æne. Addunt ſe ſocios thiphe9 & maximus armis epithus oblati per lunaꝫ hypaniſq; dimaſq; & laterí agglomerant noſtro iuueniſq; chorebus. Apud eundẽ alibi eſt iphit9 ſed de altero forſitan loquit. ¶Epitus cũ y græco viri ꝓprium Oui. iiij.faſt.Proxim9 eſt titulis epytus alba tuis ¶Epiros vel epirus ẽ regio q; moloſſia chaonia & albania dr.hic epirota nat9 in epiro Luca. in ii.Primus ĩ epirũ boreas agat. ¶Epytides,ppriũ aut patronymicũ apud Vergilium quinto æneidos.

Ephitus.

Epytus

Epirus

Epytides

¶Gepida populi nomen Sido.iij.panęg.Gepida trux ſequit ſcotuꝫ burgundio cogit

Gepida.

¶Hepar atis grecũ quo latini vixvſi ſunt ſignificat iecur ſcribit teſte neſtore cũ ita aſpirato qd ĩ e lõgũ vertit : plrũq; ꝓducit ab homero in vndecio odyſſeę teſte neſtore ꝗre pecccauit macer dicẽs.Sũptũ curat Hepar nec ab epi dr vt cũ catholico ſopniauit Vgutio: errat ſimiliter Alexãder cũ macro.erã quotquot hos imitant

Hepar.

Lepõtic9.

¶Lepõtic9 viri ꝓpriũ Sil.li.iiij.Occidis & triſti pugnas lepõtice fato

¶Repo.is vñ obrepo ſubrepo Horat.in arte.verũ operi lõgo fas eſt obrepere ſopnũ Germanic9 cęſar ĩ arato Tũc cynoſura alte repi. tũc

Repo.

Repẽs totus in vndas mergitur: orion. humeris & vertice cepheus: mendose hñt fere oẽs libri. Tũc alte sinosura repit &c. At repens nomẽ ꝑ repentinus aut aduerbialiter ꝑ repente vndecunq; sit: perpetuũ corripit. Verg. æne. xii. Quo ruitis quo ve ista repẽs discordia surgit. Oui. i. fast. Bina repens oculis obtulit ora meis.

Sepia. ¶Sepia piscis ex cuius cruore atramentũ fiebat & pro atramẽto sumitur apsio dicente. Nigra qđ infusa vanescat sepia limpha: sepia ẽt

Sepias ẽ scopulus iuxta atheniẽsiũ littora ¶Sepias adis loci nomẽ Valleri⁹

Sepio. flaccus li. ii. Iam sciathos subsedit aquis: iam longa recessit sepias atlit &c. ¶Sepio. is ire seps sepis & seperie. Ver. Vicio ab limite sepesni

Sepuz hilhorũ putat calepin⁹ diphthõgari: nestor dicit sepio & sępes a vete

Sephora. rib⁹ diphthongo æ notari solere quos imitari operę p̃ciũ ẽ inquit nestor quo teste seps pro serpente greçũ nomẽ diphthõgo caret ¶Sepũ ꝑ seuũ piguæ illđ in bob⁹ vñ fiunt candella qđ p b sebũ quoq; dicit. ¶Sephora mulieris ꝑ priũ producit riga vide p̃putiũ u ante t.

tlepolem⁹ ¶Tlepolemus herculis filius Oui. xij. met. Prelia tlepolem⁹ pylio re ferente dolorem Pręteriti alcide tacito nõ ptulit ore. ¶Vepicus pro ducit: cõpositione vt vegrandis & veiouis.

Ae ante P Ae ante P Aepia ę teste nestore vrbs propinqua pylo:

Aepia ¶Aepolus caprarius sic ępole ępolcia æpoliũ ¶Aepit⁹ viri ꝑpriuz

Aepolus. teste tortellio forsan idẽ de quo Oui. loqt ¶Aepi cũ y greco teste ne

Aepitus. store vrbs quõdã subnestoris ditione in mõtibus sit a nã ępy sublime

aepy ẽ ępys alt⁹ hic epyc⁹ pastoris nomẽ apud patrarchã in sexta egloga & æpy mulieris nomẽ ibidẽ. æphitios vrbs q̃dãvñ ęphiti⁹. a. ũ vide in cre

cęps mẽtis psophis idis.

ceps ¶Cęps. pis. loci cuiusdã nomẽ at ceps philosophi diphthongo caret

cępi author h⁹ ẽ guarin⁹ ¶Cępi ptm̃ a capio ex veterũ cõsuetudie authore tortellio cui refragat guarinus astipulat vero calepin⁹: ego veteres nõ inuit⁹ imitabor sic p̃cepi &c. Guarinũ nõ dãno cuius opinionẽ sequit regius dicẽs in xii. fabij Citra diphthõgõ ceperam⁹ legẽdũ mihi

Cępe & videt vt intellígam⁹ sũpseram⁹ ¶Cępe neutrũ & cępa æ fœminino

cępa teste nestore ex apuleio a capitis magnitudine Oui. Cędẽda ẽ hortis eruta cępa meis. lecta sunt quoq; cępitiũ & cępiti⁹ vt i heteroclitis declaramus.

lepherigones ¶Lępherigones ppli. quidã teste tortellio.

¶Sępe aduerbium ¶Sępes & sępire teste nestore vide e añ p sepio.

sępe ¶Oe ante p Cæpi verbum defectiuum est ab antiquo cœpio de quo

Oe ante P fatis diximus in eclipticis. hinc cœptus a. um & cœptum. i. initiũ hic

Cœpi incipio teste nebrissensi ergo cum œdiphthõgo scribitur teste nebrissensi in cœptus. &c.

E ante Q EAnte Q corripitur: vt equidẽ quod Vergilius teste seruio tãtum primæ personę dedit vt non equidẽ inuideo &c. Ideo putarunt esse cõpositũ quasi sit ego qdẽ. ꝑpquod Badius cẽ

set ętnā nō eēvergilianā in qua dī haud equidē mirū factu qđ cernim⁹ extra.sic persi⁹ Non equidē hoc dubites.Ideo prisciam⁹ vult equidem esse simplex.Ego equidē apd salustiū soluerē per regulā æquiualēs geminis &c.Neqꝫ nequeo corripiunt cū nefasvt quicquid fit a nec vl neqꝫ& ꝓducunt a ne aduerbio ꝓhibendi venientia vt nequis neq; ne quando nequaq; nequicq;(vt est apud gellium) Oui.Nequitia est quę te non sinit esse senem verg.hic tibi nequa moræ.

Sequana.

¶Exceptio.

¶Sequana fluui⁹ vnde sequanici & sequani populi hui⁹ fluuij accolę.Luca.li.i.Optia gens flexis in gyrum sequana frenis Martialis.hāc tibi sequanicę pinguē textricis alumnā Sido.in.ii.panæg.rigidis hūc abluit vndis rhenus:arar:rhodan⁹:mosa matrona:sequana:leđ⁹: Clitis:claris:arar:&c.petracha li.iii.epist.ad ralnaldum corripit sequana male quidem vt alia multa.

Ae añ Q. equus cum suis.

¶Ae añ Q equus ab aqua vñ primā diphthongivocalem accipit nā aq; sædata adequaī hic equalis eqtas eque equor equo as equinoctiū equamentū equanimis equæuus equalaneū equiman⁹ equilibiū eq paro æquidiale equipolleo equiuocū &c.Georgi⁹ valla vult ex greco ecos deduci ideoqꝫ diphthōgon nō ratione sedvsu obtinere.

¶Aequicolus forte ab equus populus thuscię.Sillius li.viii.rastrisqꝫ nouant æquisquola rura. Equicolus viri proprium corripitur Vergt. ix.ęne.Et pulcher equicol⁹ armis.Aequimeliū loc⁹ quidā romę erat vbi melij domus terrę equata erat.

Aeqcolus Equicol⁹. Aequana

¶Aequana montes surrentini hinc æquanus apd Sillium li.v. ¶Aequitutium oppiduli nomen.

E ante R corripit

QAnte R corripit vt eryx eros otis.viri proprium erotiō mulieres nomen erato perit⁹. Mart.li.ii.ex hoc occisus rufe vidētur eryx.sic Verg. & alij tam pro monte q; pro viro:ideo male dixit petrarcha in vi affrices Sulcantibus equor Insula iam venerięꝫ placens a littore portus Exoritur:contraqꝫ sedet fortissimus eryx Hora.Agricolam laudat iuris legumqꝫ peritus Martia.libro.x Plorat eros &c.merula etiam viri cognomen sed soranus errore Seruij imbutus aliter locet.

eryx

¶Exceptio.

¶Produc dissyllaba habētia p añ e vt pera pero peronis calciamētū rusticū:hinc peronatus Iu.sat.xiiij.Nil vetitum feciſſe volet quē non pudet alto per glaciem perone tegi:pero.us.nymphę nomen apd ꝓpertium li.ii.Produc quęcūqꝫ per ve syllabam inchoantur:vtverona æ.Mart.li.x.Nec sua pl⁹ debet tenui verona catullo.Iterū labat hic petrarcha dicēs ecloga.x.Ecceveronei per pratavirētia martis ire dulcos video. ¶Tollunt vtrīqꝫ quędā pheres etis.viri propriū papi.viij: theb.Strauit abanta phetes Phere oppidum:vñ phereus a um.Oui.

Verona Pheres Phere

ij.de arte Cinthius admeti vaccas pauiſſe phereas fertur:& in parua
delitulſſe caſa.vereor veru verutū vulgo nota:veræ dꝰ equus cū æ di-
phthōgo in ſecunda ſyllaba teſte Neſtore.hinc verædarius nuncius
Verædus qui equo vtitur:Martialis Stragula ſuccincti venator ſumme verędi.
¶Beryllus lapilus properti9 li.iiij.Et ſolitū digito Beryllon adderat
Beryllus ignis:ſic cęteri.ideoprudentiū nō imitabor dicentē in pſyco.hinc tibi
ſapphyrū ſociauerat indeberyllō ſcribitur cum y greco:vt qđ ſequit
Berytus berytus phœnicię vrbs.Priſci.in perihegeſi.Antiquāq; tyron:beryti
Cleros & mœnia gratę.
¶Cleros.i.ſors hinc clericus & clereta ſena in plautina aſinaria Sido.
li.ix.Clerici nequid maculet rigorem fama poetæ.ſapphicuꝫ cū ado-
nio.ſcribitur græce per η ita litterā perpetuo longā.¶Ceruſa pigmē
Ceruſa tum vnde mulieres ceruſata dicūtur Mart.Et ceruſatem cadiora cu-
te.Auſo. de biſſula Sandyx & ceruſa alias ſimulate puellas.¶Cera-
Cerathus thꝰ cū aſpirato cretę fluuius Vergilius in ciri.Carpathium fugiens &
Ceretum flumia cerathæa.¶Ceretū oppidū a Calepio ſine diphthōgo ſcribi
tur incolæ ceretani dicunt hinc ceretanū vinum Marti.Ceretana ne
Cherithꝰ phos ponat:ſetina putabis.Sil.iij.Nec ceretani quondam tyrianthia
Eridanus caſtra.¶Cherinthus viri ꝓpriū apud Tibullū.
Erigone ¶Eridanꝰ fluuius Vergi.Fluuiorū rex eridanꝰ.¶Erigone nympha-
Erepum inter aſtra relata.Idem primo Gæorgi.Qua locus erigonē inter che-
Erucha laſq; ſequētes¶Eretum oppidi nomē.Idem vii.ęnei.Ereti manꝰ om
nis oliuiferæq; mutuſcæ.Erucavermis græce καμπη campe campes
dicitur. Columella libro.xi.Naſcunt volucres ſerpitq; eruca p hortos
Mart.lib.xi.Erucam male paſcit hortꝰ vnaꝫ phal.ē.Eſt hærba quoq;
Oui.li.ij.de remedio.Nec minus erucas iubeo vitare ſalaces.ab ero
dendo nomen vtrūq; dicitur licet vgutionē q id dixerat non primus
(vt opinor)neſtor irrideat vermis nāq; folia eroditHærbavero beſtio
las oēs corpori innaſcentes errodit & venerē excitat alij ab vrēdo du-
cūt Gæorgiꝰ valla huruca ſcripſit cū u i pricipioaſpirato.aliqui.ſ.i.r.
verſo & ue eruca dicunt ab eſu/alij ab uro.apuleio teſte neſtore pla-
ceet ab herēdo dici & diphthōgo aſpirata hęruca ſcribi qm̄ rebꝰ quas
occupat tenaciter ihęreat ſic idē hęrugo ſcribit ꝓ vitio ferri & ſegetis
¶Erigin9 ¶Ero erus mulieris ꝓpriū magis placꝫ aſpirari hero us.
Feralis Erij colles veneri ſacri.Marullus.Sācteq memphiꝫ puer erioſq;.Tē-
peras colles & emœna cypri arua.Saphici ſūt.
¶Feral' cōtra primitiui naturā dicit ꝓduci a fera.i.mors Luca li.ix.
Sic vbi fata caput ferali obduxit amictu.i.nigro & atro quali lugētes
vtūt hinc ferale proī fœlici & mali ſignificatiuo vt ferale carmē fera
les dies.At feralia a ferēdo feſti quidā dies qa ępulę ī iis ferūt ꝓmi-
Ferię tiuū ſequit Oui.ij.faſt.hāc qa iuſta ferūt dixere feralia lucē.Vltia pla
candis manib9 iſta dies Ferie ꝓducit;cōtra primitiui naturam quia

a ferendis epulis dicunt feriæ vel a feriendis victimis teste Pōpeio. Marti. li. xij. Brumę diebus ferijsq; saturni Sca3ō. Idē li. v. Durū ē p dere ferias: rogamus iacturā patiaris hāc ferasq; phal. sūt Hora. ode. quinta li. iiij. Lōgas o vtinā dux bene ferias. Asclep. est hīc ferio as: ferior aris. i. vaco. vñ variat⁹ Marti. li. iii. de basso. Nec feriat⁹ ibat añ carrucā Sca3ō ē papi. li. i. Sil. Et musę ꝓcul ite feriatę phal. ē sic Hora. li. iiij ode. vj. Sic veteres oēs: ꝙre capellā non imitabor dicēt ē li. ix. Feriato liqt arcu vers⁹ ē iābic⁹ dimeter catalectic⁹ vbi scdo loco noue spōdęū dedit nec petrarchā scribētē sic ad philippū patriarchā Sic ti bi curatū ferias pstare libelli: & li. ij. epist. ad Gabrielem3 amoreū si tñ aspertor. ferias fortūa dedisset: errarūt plres i heteroclitis & alijs quos nomiare nō sinit cādor ¶ Ferōia dea. Hora. sat. v. Ora manusq; tua la uimus feronia lympha: hic lauim⁹ tertię cōiugatiōis est feronia quo que est quarundā vrbiū nomen semp producit o.

¶ Geriones ę prię vl̄ is tertię & Geryon onis & Geryoneus ei. rex hi spanorū ab hercule perēptus. hinc Geryonace⁹ Lucreti. li. v. Quidue tripectora tergemini quoq; geryone vis nestor mendose codice dece ptus omisit quoq; fecitq; spōdaicū sic Quidve tripectora tergemini vis geryōe scd3 quā lectionem nō solu3 tertia ē cois vt ipe ait s3 etiā scda qđ ille substicuit nobis placz prior lectio qa notū est multa men dose legi i Lucretio: nā oēs poetæ pria extēsa cōtrahūt scda3 tertiāq;. Ver. ęne. vii. Geryone extincto tirynthius attigit arua. sic cæteri. geryones

¶ Hera ꝓ iunone (nā her⁹ hera pro dñs dña notū est corripi) hic pro ducta multa sūt vt heracles. i. herculesvñ heracleus vide e añ us i pos sessiuis heraclea calpe: heracleę arum oppidum proximum neapo lin heracleapolis plurimū vrbium nomen. ¶ Heracleō herba quam Hercules inuentisse dicitur. heracleota nux. heraclit⁹ heraclides & he racleotes philosophorum ꝓpria Herodes herodianus herodotus vi rorū nomina heros: vnde herous a um. heroicus & herois & herome Oui. xiij. met. Vulgiq; secutū vltima murmur erat donec laertius he ros astitit Marti. li. ix. Clinicus herodes trulla3 subduxerat ęgro. hera clit⁹ vide i añ t. Herodotus vide o añ t cætera p heracleus nota sunt ¶ Hereū iouis fanū vnde ipe here⁹ dī ita omibon⁹ & Sulpitius det clarāt illā Luca. heræa mōstrator ait: nō respicis arces? s3 vide ne dicē dū sit herceas: nā teste Calepino hercosdī septū clausturūq; hinc iup piter herceus est quē intra dom⁹ cōseptū qsque colebat ¶ Heriphile es. vna sibillarū. Tibul. li. ii. Quicqd amalthea: quicqd marpesia dixit heriphile phœbo grataq; qđ monuit. at sine aspiratione in principio & cū y' greco in tertia syllaba eriphyle vxor amphiarai corripit Verg. li. vi. His phędrā ꝓcrimq; locis mœsiāq; eriphylē Iuue. Occurrēt mltę tibi belides atq; eriphylę ¶ Herios loci nomen vide panos a añ n. ¶ Meriōes is. viri nomē Oui. xiij. met. Nec magis idomene⁹ patriaq; Hera cuz suis

Heręum. Hereus.

heriphile

herros meriones

kiij.

Neritos. creatus eadez Meriones peteret maioris frater atridę.

¶Neritos insula & mõs vide same a añ m. Neritum duorũ oppidorum nomẽ ẽ vt Nestor declarat. ¶Neris is. montis argiui nomẽ vt ait callimachus Papi. iiij. theb. Neris & ingẽti turritę mole cleone.

Neris. Nerio ¶Nerio enis. vis martis Gellius dicit a multis ꝓduci: eos tñ qui ꝓbe locuti sunt corripuisse vt nęro cũ quo symbolũ habz: põt ergo corripi.

¶Neritos (vtpluscula de hoc dicamꝰ) pro mõte itachę masculinum ẽ apud homerũ teste Petro marso in illud Sillij li. ii. Haud tibi neritia cernes cũ prole laborẽ. i. segunthina prole quia ꝓpe zacinthũ insulaz

Nærítius vñ oriundi sunt saguntini: ẽ neritos hinc neritius vlysses neritiæ rates non naritius aut naritiæ: nã vlysses neritõ tenuit nõ narissiã notat hoc Bartholomæus merula in primũ Ouidij de remedio. Quid tibi ꝓfuerunt circe pscidos herbę. Quũ tibi neritias abstulit aura rates: ne legas ꝑ a in prima naritia.

Nereus ¶Nereus sñ diphthongo in prima syllaba teste tortellio deus maris vide larius a añ r hinc nereis nerine &c. Marti. li. iiij. nympharũ pari

Serus ter nereidũqꝫ domus. hic scda manifesto corripit.

¶Serus. a ũ. vñ serũ extrema pars diei & sero aduerbium Vergi. iiij. æne. Seraqꝫ terrifici cecinerũt oia vates. Cicer i arato videt corripuisse dicens. Occidit andromache clarũ caput & sera pistrix labit: horribileis epulas funesta requirens. Ego puto mẽdosum ꝓ fera: nã hoc epithetũ optime pistrici congruit: vt ex sequentibus facile ostenditur & omnes producunt serus aum. ideo nusquã dixero variari sic produc serotinus ad serum pro aqua lactis corripitur solum Tibul. li. ii.

Seron. Raraqꝫ per nexus est via facta sero corripitur quoqꝫ soluz sera ianuę aut fenestrę &c. clausula Marti. li. x. Ferrea perpetua claustra tuere se

Sera ra. nec apd Sillium vsq̃ producitur quicquid dicat Nestor quia legẽdũ ẽ apud Sillium li. xiii. Sera. i. tarda sic. obnixi torquẽt obices munimina sera hoc est tarda nec profutura videto Sillium & intelliges mꝫ to rectius sera legi q̃ seræ.

¶Sera vtbs serum producitur videto ser eris in crementis: ferra istrumẽtum dẽtatum positione producitur vt cerritus.

Seranus. ¶Seranꝰ viri ꝓpriũ cõtra primitiui naturã qa afcerẽdo dici te statur bergomas Sil. li. vi. Seranus clarũ nomẽ tua regule proles.

Seriꝰ ¶Serius. a um. i. grauis nõ iocosus hinc aduerbium serio & seria orũ i. res seriæ. Marti. Parcep̃cor socero seria forsan amat.

Seria. ¶Seria vas Persius O si sub rastro crepet argẽti mihi seria dextro her

Toreus culę Idẽ sericolę veterẽ metuẽs dera der e limum.

Theridamas ¶Tereus variatur vide e añ a primã exceptionẽ: rectius tamẽ producitur adeovtcorripere vix ausim.

Thero ¶Theridamas cũ th aspirato viri & canis nomẽ quasi feras domans

Theron a ther theros. i. fera sic ꝓducitur quicquid hinc deriuat vt therõ canis

& virí nomẽ thero us.nympha thera quarundam vrbium nomen. Oui. iii.met.Prĩa melanchętes ítergo vulgnera fecit proxĩa therida mas &c.theron vide lęlaps ae añ l.Callimachus Noie caliſto fuerat ꝺ poſt mõthera.dicta fuit tellus vrbis origo meę. Claudian⁹ in ſecũdo de laudibus ſtiliconis Spelũcas canibus thero rimaꝝ iberas. Thera.

¶Xeros.i.ſiccus quo in cõpoſitis vtimur ꝓducitur vt xeroloph⁹ ſiccus tumul⁹ nẽpe ex lapidibus vt principiũ virorũ:lophos tumul⁹ ẽ xero libya ſicca libya :xerophaſiũ ſiccorũ ciborum comaſtio xeropthalmia ſicca lippitudo quũ nõ fluũt oculi ſꝫ graueſcũt:xeria ẽplaſtra ſicca ſicut hygrẽplaſtra vocãꝝ liquida ẽplaſtra:hinc ẽt xerampelinę veſtes i.virides teſte nebriſſẽſi alii alia dicunt videto interp̃tes Iuuenalis in illud ſat.vi. Et xerãpelinas veteres donauerit ipſi Xeros cuꝫ ſuis.

¶Zerinthi⁹ Oui. primo triſt. Inde leui vento ʒerinthia littora nacta.

¶Ae añ r Aere⁹ vt ęs æris hĩc ęrari⁹ & ęro as vñ ſubęro obęro ęroſ⁹ ętificiũ ęruſco ęria iſula ęra monetę nota:ęra.i.loliũ vñęric⁹ i.loliace⁹ ¶Aerugo inis.rubigo in ęre vel argento & virí deſcit.rubigo vero ꝓprie eſt inferro.&ſegetibus alíj hęrugo dicunt ab hęrendovt dictum eſt in eruca e ante r. Aereus & cætera abęs. Aerugo

¶Aerũna ab ęro verbo greco.i.leuo &tollo.i.miſeria hĩc ęrũno ſi calamitoſi neq; fit ex e & rumen vt ſopniatores dicũt. Aerũna

¶Aerope tetraſyllabũ atrei vxor diphthongon nõ agnoſcit teſte Calepino Oui.ii.triſt.Si non aeropen frater ſceleratus amaſſet Conuerſos ſolis non legeremus equos. Aerope.

¶Cæra ex vererum conſuetudine:nã latini teſte apuleio plęrũq; ſolebant in ae diphthongon vertere greci cerion ſine diphthõgo fauũ vocãt:ſunt tamen qui velint latinum eſſe a careo.es.eo q; mellis perfuſione careat. hinc multa deducunt vt cero as.incęro cæratura cęreus cęrotum & cęratum cęrofolium cæroſus cærin⁹.Cæriũ cęris cęroma cęrithe es fœmiẽi gñis hęrba cũ th aſpirato hꝫ cære mellæ miſtę ſaporẽ ver.iiij.Geor. Trita meliſphylla & cęrithe ignobile gramẽ Cæra cuꝫ ſuis

¶Cæruleus & cęrulus color qui glauc⁹ cęſi⁹ venet⁹ & thalaſſicus dr & cumatilis nam cymata fluctus ſunt.dict⁹ quaſi cęluleus aut a cęra hinc cęrula orum.i.maria Ouid.mel.Cęruleum tritonavocat ſic cęteri. ¶Cęteres lapillus. Cęrulus Cęrites. Cęrete.is Cęre

¶Cęrete.is neutruꝫ vrbis nomen q̃ agylla quo q; dicitur & cęres.itis pęnultima correpta.Verg.viij.ęne.Eſt in gens cęremõiæ gelidum lucus prope cęritis amnen.dr eriam hoc cęre is.Sil.viij.pu. Chęro cũ ſuis. læctos cęre viros:hinc patrium nomẽ cõmunis generis cæres.etis pænultia lõga Verg:li.x.Qui cærete domo qui ſunt minionis in aruis. Chęre.

¶Cęremonię a cære hetrurię oppido teſtepompeio ¶Chęro.i.gaudeo.chære.i.ſalue vtrũq; cum ch aſpirato hinc chęrubus virí propriũ in epidico plautina quaſi gaudẽs conſulere bule ẽ cõſilium ¶Chæro polũ hęrba Col.li.xi. Iã breue chęro polũ. ¶Chærea aduleſcẽs. Chę Chęrebulus

Cheropolu
Chęrea.
Cheruſci
Hęreſis
Hæreo
Hæ rba
Hęres
Męreo
Mæra
Plæraqꝫ
Plæriqꝫ
Quæro
Quærcus
Sphęra
Serius
O ante R

reſtratus chęremon chęripp⁹ chærephon ſũt virorũ ꝓpria Chęrelia ꝓpriũ mulieris Chęronia vrbis nomẽ ¶Chęruſci populi p ch aſpira to ſequente æ diphthõgo teſte ſtrabõe: ſꝫ lucan⁹ corripit & claudianus. hæc in quartũ plinij hermolaus

Hæreſis. i. optio electio & ſecta. dictio eſt græca ab hęreomę. i. optovꝫ eligo non ab hęreo vt in docti ſopniant. gtũs eſt hęreſeos Cicero i ꝓparadoxis Cato in ea eſt hęreſi quę nullũ ſequit florem orationis. i. ſecta pro qua viã inepte dici opinamur. aſpirari oſtẽdit cõpoſitũ aphæreſis & epaphęreſis Marti. li. viij. detonſis epaphęreſis capillis phal. ẽ Baptiſta in coſtide. hæreſibus variꝫs idẽ hæreſib⁹ ſacrã legẽ tritonia pallas propter hæc & pręſertim propter martialis authoritatem non imitabor prudentium hic & in pluſculis hallucinatũ: in pſychomachia dicentem ruptis hęreſis petit horrida membris errãt itẽ alexander & plures carpendi non imitandi hinc ſunt hæretic⁹ hęreſiotes hęreſiarcha &c. ¶Hęreo hic hęreſco hæſito hærugo hæruca teſte apuleio vt de Eruca E ante R. & hęrba qꝫ terrę fixa hæreat diphthõgon retinet teſte Gęorgio valla quicqd dicat tortelli⁹ hic hærbare exhærbare hęrbeſco &c. hærbiſãder. ¶Hæres edis. qui bõis defuncti adhęret qã dominus fit ꝫ ſint q ab her⁹. i. dñs deducãt hic hæredipeta &c. hęrediuꝫ prædiũ qđ ex hæreditate ꝓuenit: hęreſi⁹ viri nomẽ addũt qdã hęremius ẽt viri proprium.

¶Mæreo teſte apuleio vt neſtor ait quẽ ſequit Gæorgius valla ꝓtriſtor a marcẽdo ſi varroni credim⁹ vnde primã diphthõgi vocalẽ aſſũpſit hinc mæror oris. mæſt⁹ mæſtitia męſtifico mærare. i. merentẽ fare Pacu. q multis męrauit modis. Inuenim⁹ ſine diphthõgo prĩa breui mereo & mereor i alia. ſignificatione vt eclipticis dictũ eſt.

¶Mæra teſte tortellio cui in dictione mur⁹ ſuffragat neſtor quarta prœti filia ex Antia. vxore: eſt quoqꝫ aliarũ ꝓpriũ nomẽ Papi. viii. the. Quos mæra ſacerdos ediderat Oui. vii. met. Er quos męra nouo latratu terruit agros. hic ẽ mulier i canẽ verſa vñ aliqñ canis nomẽ eſt illic vero ſacerdos veneris

¶Plæriqꝫ plæræqꝫ vñ aduerbiũ plærunqꝫ ſingulare pleruſqꝫ & ſimplex plærus aut pleri in vſu non eſt.

¶Quęro quæror quærito ſed deponẽs queror ſine diphthõgo corripit. ¶Quærin⁹ viri propriũ qdã addũt. ¶Quærc⁹ quærn⁹ quęrcer⁹ quærcetũ & ſi qd hic ſit diphthõgõ habere vult calepinus.

¶Sphæra aut ſpæra Manili⁹ li. i. Ingẽti ſpæra totũ p̃cingit olympum ideo prudẽtiũ nõ imitabor dicẽtẽ i pſycomachia. Cui⁹ ad arbitriũ ſpera mobilis atqꝫ rotunda græca dictio eſt: proinde ineptiunt q a ſpatio dictã volunt hinc ſphærociſm⁹ hemiſphærium & plura.

¶Særius nomẽ fluuij at verbũ ſpero latinũ ſine diphthõgo ꝓducitur

Oe ante r Chœrulus ineptiſſimi pœtæ nomen Hora. lib. ii.

epiſt;Gratus Alexandro regi magno fuit ille Chœrilꝰ ĩculcis q verſibꝰ & male natis retulit acceptos regale numiſma philippos:peccat ĩ hoc petrarcha ĩ.iĩ.li.epi.ad cõuiciatorẽ ĩterp̃tat porculꝰ nã chœros porcꝰ ẽ ¶Chœrades & chœrillꝰ virorũ ꝓpria. Chœrilꝰ Chœrades

¶Mœris viri ꝓpriũ Vergi.ĩ buco.Quo te mœri pedes an quovia du cit ĩ vrbẽ. ¶Mœrichꝰ & merecles virorũ ꝓpria. ¶Mœreo ita multi ſcribũt ſ3 rectiꝰ p ae diphthõgõ ſcribiť mæreo vt dixi. Choerillꝰ Mœris Mœricus mœrecles

¶Ante ſ ꝓducit vt Cteſiphon viri ꝓpriũ in quo teſte Hermolao barbaro peccauit Sidoniꝰ apollinaris in prio panægyri co dicens.Nec teſſera caſtris ĩ cteſiphõta dať.totũ hinc tibi ceſſimus axem.Idem de laudibꝰ narbonis cauſa3 ſeu cteſiphõtis actitaret phal.eſt Veſanus ſemper ꝓducitur apud ;Ouĩ.xiiij.met.mendo ſe habetur in multis libris veſana pro inſana.ieſꝰ huc nõ ptinet cõtra plures vt dixi. E ante S Cteſiphõ

¶Meſana vrbs ſicilię a latinis ſemp ꝓducit quos ſequemur l3 Thõas pyndari ĩterpres corripuit meſene teſte Neſtore Sil.li.xiij.Incũbens meſana freto niuibuſq; reuulſa. Meſana

¶Exceptio

¶Meſẽbriaci Ouĩ.j.li.triſt.Inde meſẽbriacos portꝰ & opeſõ & arces Prętereat:a meſembria oppido dicit. Meſembriaci

¶Rheſina variať Marti.li.iij.Veterno rheſinaq; pigriores phal.ẽ vbi iambꝰ ẽ prio loco more Catullião l3 id rariſſimũ ſit apd Martialẽ Idẽ ĩ eodẽ rheſina veneto nec reſecare luto.Iu.ſat.viii.Nã qd rheſinata iuuẽtus Mart.li.iij.Rheſinata bibis vina falerna fugis ꝓter hęc nõ aſſẽtior apuleio q teſte.Neſtore vult rhæſina ae diphthõgon habere. Rheſina.

¶Seſoſtris ęgypti rex Luca.li.x.venit ad occaſũ mũdiq; extrema ſeſoſtris Auſoniꝰ oo geminauit dicẽs ad pontiũ Et q regnauit ſine nomie mox ſeſooſtris: Seſoſtris

¶Theſis.i.poſitio corripiťvt liq̃t ex cõpoſitis antitheſis ſyntheſis&c.

¶Veſagus viri ꝓprium Sil.li.iiij.demetit auerſi vaſagus tũ colla iubaq; Suſpẽſã portãs galeã: ¶Veſulus viri ꝓpriũ.Idẽ li.v.Tũ veſulus calido lapſãtẽ ĩ ſanguie fratrũ enſe metit rapido.Eſt etiã liguriæ mõs Vergi.x.ęne.Actus aper multos veſulus quem pinifer annos defẽdit ¶Veſeris teſte Sulpitio. ¶Veſeuꝰ vartať Sta.iiij.ſyl.Tibi nobile vulgus Creſcit:& inſanto ſolať damna veſeui.Vergi.iij.geor.Talẽ diues arrat capua & vicĩa veſeuo Nola iugo ſic legit neſtor dicẽs nolã eẽ cãpanię oppidũ:alii legunt ora.ĩ regio.Eſt aũt veſeuus mõs cãpãię q̃p ſyncopam veſuius dicit:appellatur quoq; veſuuius per quattuor ſyl labas Sil.li.xiij Monſtrať veſeua iuga atq; in vertice ſummo depaſti flammis ſcopuli.Idem alibi Euomuit paſtus per ſæcula veſuiꝰ ignes Martialis.hic eſt pãpineis viridis modo veſuiꝰ vmbris.nomẽ habet a cõflagratione qua cõflagratus eſt:nã veſuię ſecũdu3 veteres fauillæ ¶Theſis Veſagus Veſulus Veſeris Veſeuus Veſuius

BIBLIOTEKA UNIWERSYTECKA W POZNANIU

Ae ante S Aesagius
Aestus cũ suis
Aęsacus
Aęsculus
Aesculapius &c.
Aesis
Aesquilę Exquilę
Aesyrmꝰ aesymnꝰ
Blæsus
Cęsũ cuꝫ suis
Castrum Cæsitum
Cæsiꝰ
Fresus
Gæsa
Lęstrigones.
Mæsolus
Męstus
Pęstum
Phęstus
Quæso
Quęsiui
Phęreus
Oe ante S Crœsus
Mœsius

sunt Esau Gauguinꝰ corripuit vt visum est in vocali añ vocalem. Ae ante S Aesagius montis propriũ teste Tortellio.

¶Aestus ęstuo ęstas & si qd hic deriuet. ¶Aesacꝰ Priami filiꝰ ĩ mergũ versꝰ. ¶Aesculꝰ arbor. ¶Aesculapiꝰ solis filiꝰ ¶Aeschynes orator ¶Aeschylus poeta ¶Aeson iasonis pĩ. ¶Aesopꝰ fabulator phryguis æsepus vide e añ p. ¶Aesar & æsarius fluuiꝰ nomẽ. Aestimo nõ vt timeritiores dicũt (extio. fit em̃ teste Nestore & Laurẽtio (valla ab ęs & timao. i. appcio hinc mutãdo diphthõgon ĩ i lõgũ cũ ppositione ex fit existimo. ¶Aesis fluuiꝰ nomẽ vñ vrbs quędã vmbrię dicit ęsis vl ęsia incolęvero æsinates. ¶Aesquilię teste Gęorgiovalla ꝫ rectiꝰ scribimꝰ exquiliæ quia teste Ouio. ab excubijs dñr: nã ait in fast. Adde qꝫ excubias vbi rex. Romanus agebat. Qui nũc exqlias noie collis hꝫ mons est q exequilinus quoqꝫ dr ¶Aesyemus cũ y gręco teste Tortellio vrbs thrachiæ. ¶Aesymnus cũ y gręco teste eodẽ græcoꝝ priceps ab Hectore interfectus. Aesthatocolicon.

¶Blęsus titubãs qui litteras ꝓferre nequit ablaterare deriuari volũt ¶Cæsũ supinũ a cędo hic cæsus cęsio cæsi aduerbiũ p isionẽ: cæsar & cæsar ois. cæsoniꝰ & a cæsarea &c. cęsaries cęsura cæspes cæspitar. cæstꝰ pugilũ arma a cædãdo hęc oia dñr at cestꝰ cigulũ diphthõgõ nõ agnoscit. ¶Cęsæna quoqꝫ vrbs vocata ẽ qꝫ exiguo amne cęsa. i. diuisa sit in incolę cæsæonates dñr ¶Cæstrũ instrumẽtũ quo cauar ebur at ꝓ telo quodã cestrũ sine diphthõgo scribit. Cæsitũ linteolũ circuncisas oras habẽs Cæsius color quasi cęlius hinc cęsulia oculos cesios habens.

¶Fræsus. a. um. i. fractus: vetus est. hinc fręsæ fabe.

¶Gęsa orũ: tela gallica q̃ nõnulli p c. cęsa dicũt & a cædẽdo fieri putãt. ¶Hęsi hæsum hæsito satis patent ex hæreo.

¶Læstrygões teste Guarinoꝫ Calepini. inter nõ diphthõgata reiecerit Guarino astipulanr Tortellius & nesto Ppli fuerũt in extremo italiæ pessimi quos hũana carne vctitasse phibent a lęsteias i. latrocinijs. ¶Mæsolus fluuius indię vt docet Nestor ĩ doctione mausolus. ¶Męstus męstitia męstos as. męstifico vide męreo ae ante r.

¶Prestũ appidũ lucanię vñ pæstanus a ũ. ¶Phęsius masculini generis filius bori & mons siue ꝓmontoriũ cretę Phestus fœmini generis vrbs in monte phęsto.

¶Quæso ecliptícum verbũ q̃ sitiui q̃sitũ quęsio q̃stor quęstus. i. lucrũ at questus. i. querela sine diphthõgo scribit. ¶Apuleius reste nestore addit thæsauriis versa ita lra in ae diphthongon: id ĩ eo noie vix inuenio obseruari Omisi in ae añ r phęreus Alexãdri tyranni cognomen phęręa vrbe qa phęreus inuenio vbiq; primã corripere.

Oe ante S Crœsus rex lycię ditissimus a cyto victus

¶Mœsia vrbis & quarũdã regionẽ nomẽ mœstus mœstitia vide mœreo œ añ r. Rectius putamus ꝓ ae diphthõgon scribi męstus &c.

¶Oestrus ab œstreo.i.insanio quia volatile paruũ ẽ qđ armẽta vexat & i furorẽ ferme agit: alio noie asilus & tabanus appellatur: & aliqñ i neutro gñe œstrũ teste Tortellio Verg. Est lucos silari circa ilicibusq; virẽtẽ plurimus alburnũ volitãs cui nomẽ asilo Romanũ est. œstrum graij vertere vacãtes. Asper acerba sonãs quo tota exterrita syluis dif rugiunt armẽta Sta. p furorẽ poetico sumit dicẽs. Tempus erit quum laurigero tua fortior œstro facta canã: & p furore diuina culorũ Iuue nalis cœpit dicẽs Sat.iiij. Phanaticus œstro pcussus bellonatuo diui nat: nõnunq; diphthõgus diuiditur Sta.ii.syl. docto pectora cõcituscq; œstro phal.est. ¶Oestros fluuius pamphyleævt mela docet. ¶Oesy pum cum y gręco teste Gęorgio valla vnguentũ quodam quo mulie res vtebantur. Oui.lib.i. de remedio Pyxides inuenies & rerum mil le colores. Et fluere i tepidos œsypa lapsa sinus. Nestor male legit eso pa cum ae diphthõgo i prima syllaba & om secũda dixitq; significa re mõlia in quo penit⁹ sopniasse videt. de hoc nõ nihil Calepin⁹ quẽ videre poteris. Oestrus

Oestros

Oesypus

Error Nestoris

EAnte T producitur vt meta metior itis E ante T

¶Exceptio

¶Corripe habẽtia p vel v añ e vt peto veto Deme petalus viri propriũ. Ouidius.v.metamor.

¶Petal⁹ irridẽs stygiis cane cętera dixit Pręter eũ suis diphthongo noscitur. Petalus

¶Betulũ oppidũ hispanię Vergili⁹.vij.ene. Quicq; rhipas betulũcq; te nent atq; arua celenę. Betul⁹ hispanie fluui⁹. Betula arbo similiter p ducũtur teste Nestore. Betulum

¶Cethegus propriũ viri vide a ante l talos. Cethęg⁹

¶Cletabeni populi priscia.i perihegesi. Atq; fabę post hos nec nõ ha bitant cletabeni. Cletabẽi

¶Cetra.i.scutum dicit corripi Nestor ¶Cetra

¶Creta scythici loci nomẽ Valeri⁹ flacc⁹ li.prio deficiã scythicũ me tuẽs põtũ q; cretãcq;. Pro Iouis patria vñ cretẽsis & creteus perpetuus producitur. Creta

¶Etiã notũ ẽ. Etheocles is.viri. ppriũ Papi.iij theb. hęc senior multũ q; nefas etheoclis aceruat. ¶Ethemõ viri p priũ Oui.v.met. Instabat pte sinistra Chaoni⁹ molphe⁹. dextra nabathę⁹ ethemon. Etiam

Etheocles

Ethemõ

¶Etesię. atũ flat⁹ aquilonii ante canis ortũ spirãtes dicti q; singulis annis statuto tẽpore redeũt etos annus est etesias.i.annuus secundas producit qa p h scribitur a gręcis Seneca i thyeste Aestas veliferis sol uit etesiis asclepiadęum est. ¶Ethedus viri. ppriu⁹ apud Papi. li. deci mo theb. Ethos.i.mos vñ ethicus moralis ethologus qui de moribus docet. At ethos pro causa pducit de qua re sic loquit Baptista pius illum versum sidonij i epithalamio polemij. Physica vel logico logicũ Etesiæ

Ethedus

Ethos

Ethologus

vel iungit ad ethnos: si nō ethos causā: ſz morales ſignificat perperā
poſitū q̄ pria breui ꝓferaſ ethos. Ethia luſit opuſculū callimachꝰ de
cauſis ſcz quē ſeruius citat: maxio errore lapſuq; pudēdo domitij cal
derini q ethia trāſfert: eo. Martialis carmie legas (ethia callimachi)
ad mores ſyllaba refragāte hæc baptiſta pius ab ethos tñ ꝓ more pæ
nulti a lōga fit cacoethes tetraſyllabū nō cacethos authore politiano
in miſcelaneis capite xlvi. Antonius mācinellus dicit ethos pro mo
re ꝓduci ꝓ conſuetudine corripi in pria ſyllaba vt videbis in vltimis
ſyllabis in es. Nec de fuerūt qui ethos ꝓ more æ diphthōgo ſcriberēt
æthos tō nō iuſte ſatis reꝑhēdi videtur ſidonius.

Fretum. ¶ Fretuz. i. mare ab aquarum fremitu dictū Oui. in epiſt. Nota mihi
freta ſunt aphrū tangentia littus. Mendoſe legit nota aphruz ſunt fre
ta mihi tangētia littus Tibul. lucra petituros parētia p freta vētis. mē
doſe vulgo habeſ lucra petituros per freta patētia vētis nam fretum
ſemp corripit.

Geta. ¶ Geta vel getes æ. gēs truculētiſſima dicēte Ouidio Nulla getis to
to gēs ē truculētior orbe. Idē in ibide inter larmaticas inter geticaſq;
ſagittas mēdoſe legitur getas quia ineptum ē getas ſagittas Ver. my
uio vſus eſt dicēs mortē contēnunt laudato vulnere getę ſextus pes iā
bus ē Iu. ſat. iiij. Tanq̄ de geticis aliquid toruiſq; ſycambris Mancinel
lus legit getis & dicit hic primā ꝓduci qđ nūq̄ imiteris.

Hetruria. ¶ Heteros. i. alter vl aliter hinc heteroclitus & (vt neſtor declarat) he
truria licet ſine aſpiratione quidā ſcribi voluerunt Etruria & alii peſ
ſime cū diphthongo ętruria Proptius in primo Sit mihi p̄cipue pul
Meta. uis hetruſca dolor verg. ii. gęor. Sic fortis hetruria creuit.

metros cū ſuis. ¶ Meta p̄pō gręca. i. trans hinc methodus metaphora &c.

metallum ¶ Metros. i. mēſura vñ metrodorus metreta dimetrū &c. Mart. ll. v.
metaurus Plurimus hiſpanas mittet mihi nauta metretas. at meter. i. mater pro
ducitur vñ metropolis ortygometra &c. ¶ Metalluz facile occurret
teſtimonium ¶ Metaurus vel um fluuij nomen Horat. iiij. faſt. ode.
metiſcus. iiij. Teſtis metaurū flumē & haſdrubal verſꝰ ē alcaleꝰ dactylicꝰ Luca.
li. ii. In læuuz cęcidere latus veloxq; metaurus Cruſtumiumq; rapax
& iunctus ſapis iſauro ¶ Metiſcus proprium viri Sil. Iamq; hoſcum
rutulūq; pholū ingentēq; metiſcum.

metha ¶ Mehanœa pœnitētiæ dea Auſo. in epig. Nēpe vt pœniteat ſic me
nœa metyllus. thanœa vocor.

meterei metabus. metellus. ¶ Metyllus venefici nomen Marti. li. iiij. Iratum calicē mihi metylli
phal. eſt meterei populi vide iazyx in fine libri primi ¶ Metabus viri
ꝓpriū Sil. li. iiii. Non illum metabus illuz cerſior vfēs euaſere tamen.

melopon meto. ¶ Metellus viri propriū in. ii. Martialis & apud Vergiliū &c. ¶ Me
topon vide in o ante p. ¶ Meto & metuo nota ſunt. ¶ Meton viri ꝓ
prium rufus in arato Sed primęna meton exordia ſumpſit ab arte.

¶Methone cũ th aſpirato vrbis nomẽ Valeriꝰ flaccus li. i. Nelideſq; periclymenus quẽ parua methone Seneca ī hecuba An frequens riuis leuibus methone Quę ſub oethę latebroſa ſyluis Miſit infeſtos troiæ ruinis nõ ſemel arcꝰ. ſapphici ſũt cũ adonio vbi oethæ triſſyllabũ prima ꝓducta & troiæ triſſyllabũ pria correpta. Metuo Meton. Methone

¶Retro aduerbiũ vnde retrorſuꝫ &c. Oui. Acta retro naris & retro p poſitio nõ eſt. Retro

¶Tetricꝰ mons ſabinorũ aſperrimus hinc tetricꝰ. a. um. ꝓ aſpero tri ſti ſeuero Mar. in apo. Nemendica ferat barbari prandia nudi dormiat & tetrico cũ cane pera rogat Sil. li. viij. A tetrica comittant rupe cohortes. ¶Tetra. i. quattuor vñ tetraſyllabũ tedradoron pęnultima longa quattuor palmarũ. doron: ì. palmus Horat. ſat. iij. habebat ſæpe ducentos ſępe decẽ ſeruos modo reges at q̃ tetrarchas ¶Tetrinni re anatum eſt quum vocẽ edũt ſi authori philomelæ credimꝰ dicẽti ī fluuiiſq; natãs forte tetrinnit anas ¶Thetis cũ aſpiratione ī pria ſyllaba & ī latio ī ſcda achilis mater. Oui. xi. met. Iuppiter ęquoreę thetidis cõnubia vitat. ¶Tethys cũ aſpiratiõe ī ſecũda ſyllaba ſeq̃nte y gręco vxor oceãi variat: ſꝫ rectꝰ ꝓducit ꝓductionẽ vide ī vltis Marti. verſu ſecũdo libri quiti Cęſar & hic triuiã ꝓſpicis ide tethyn Ver. ecloga quarta. Quę tẽtare tethyn ratibꝰ quę cingere muris oppida q̃ iubeant. legit quoq; actũs tethyia apd Priſcianum in perihegeſi. Tetricus Tetra cuꝫ ſuis. Tetrimio Thetis Tethys.

¶Ae ante T Aetas per ſyncopam pro ætas hinc ęternus æterno. as. ¶Aethia pro cauſa multi diphthongo notant vnde ætologia cauſę reditio. ¶Aether quicquid eſt ab ætho. i. ardeo vt æthra mulieris proprium & ętheris ſplendor. ęthiops vulcani filius & ęthiopię populus a cremato aſpectu ops opos aſpectꝰ dicit. ¶Aethon ſolis equus ætherius viri nomẽ ſcribit autem ętho cũ th aſpirato. Aetna mõtis nomen eiuſdẽ eſt originis extrita aſpiratione teſte gęorgio alexãdrino in epiſtolã ſapphꝰ vbi dicit. Arua phaon celebrat diuerſa typhoidos ętnę Aeteus Aetites. Aetas. Aethia Aethocũ ſuis Aether Aethõ Aetiops. Aetna

¶Aethalia cũ th aſpirato & a in ſecũda ſyllaba inſula ī mari liguſtico Aethalia.

¶Aetholia cum o in ſecunda ſyllaba ſiue a pirationevnde ætolus regio eſt contigua acarnanię. ¶Aeta mons theſaliæ vt ait calepinꝰ ſed melius ſcribitur cum œ œtha vt dicemus. Aetholia

¶Cæteri cæterę cętera ī raro vſu eſt ſingulare cęter cętera cęterũ qd. cõiunctio etiam eſt. Cæteri Cætus

¶Cętꝰ vide in œ diphthõgo añ t cœtus

¶Dętor. oris viri ꝓpriũ põit hoc tortelliꝰ ex quo nõ pauca fũpſimꝰ. Frętus. i. confiſus quidã a fruor deducũt alij aliũde. ¶Dętor Frętus Fętula.

¶Gætulia regio aphricę cuiꝰ incolę gętuli dicunt mart. li. x. Ad manũ Tecũ ego vl ficci gętula mapalia pœni & poterã ſythicas hoſpes amare caſas. Idem ī quarto epigrãmate Tradita gætulis nec cepit are

Martia lotis

na nocentes.ita legendū cēset sulpiti⁹ licet vulgo habeat traducta est getulis qđ gęorgius merula ita credit emendēdū traducta est geticis aut gyaris quādo ī vtrūq; locum relegarent nocentes: nā nimis licenter cōtra rationē græcam & vsū lationꝭ ꝑmas syllabas poete corripuisse nulla metri necessitate coactus Est tamē q corrigat tradita gętulis quā correctionē nō ꝑbam⁹ q̄q̄vt vera sic frequēs lectio sit traducta nō tradita hęc gęorgi⁹ merula.Nestori nulla correctio placet & dicit diphthōgon corripi vt ī męotis & secūdā vt in appul⁹ contra ꝑmittiui naturā:nobis magis placet lectio gęorgiana aut sulpitiana licet mendose quoq; apud agrętiū citet hic vers⁹ vt ostēdat significatio verbi defero qa sequit. Et delator hꝫ qđ dabat exiliū. Itaq; si mihi auscultes nunq̄ corripies primā aut secūdā ī gętul⁹ hinc gętulic⁹ tā ꝑpriū q̄ appellatiuū Iu.sat.viij.salue getulice seutu.

Lętumn.

Lætor.aris lęt⁹ & quicquid hinc fit vt lętamē qa seges lętas facit.

Lętus
Petus

¶Pęt⁹ ꝑpriū & appellatiuū ꝑ eo q obliq̄ ī altū respicit & q oculos leuiter versat vt lasciui hinc veneris oculi pęti appellātur.

Apuleꝰ grꝫ ma

¶Ręte vel rętis ręticulū rętiaculū rętia.ę.irrętire &c.teste Apuleio vt docet noster nā apuleii grāmaticam non vidi.

Ręte.

¶Teter.a.ū.i.mal⁹ fœdus īsuauis hinc tetrare verbū nestor testis ē a veteribus hanc vocē diphthongo annotatā fuisse quos imitari operę precium est.

Oante T.
Cœtus.

Oe ante T.Cœtus.i.cōuentus cōgregatio: at ꝑ pisce cætus æ diphthōgo annotat secūdū apuleii sententiā teste nestore licet gasparin⁹ & Torteli⁹ diphthōgō habere negēt qa greçe diphthōgō non agnoscit:pluraliter cęte dicim⁹ Auienus in arato distāte andromedā prolixi tramite mūdi Perterret cæt⁹ hocē cōtra seruiū qa putauit singulariter ntm nō.inueniri ¶Cœtē gręci thalamū vocāt hic ꝑ cœtion anthitalamū dicūt teste calepino.

Cœtus pro pisce

Cœtus
Fœtuosꝰ

¶Fœt⁹ fixū quartę & adiectiuū fœt⁹.a.ū.fœto fœtisico fœtuos⁹ non fœtos⁹ fœtura ¶Fœteo fœdus.&c.

Fœtus
Fœteo

¶Hœthyni cū taspirato sequēte y gręco populi quidā teste tortellio

Hœtheni
Hœthichius

¶Hœthichi⁹ teste eodē viri propriū cum t exili sequente y græco & ch aspiratio

Lœtum

¶Lœrum.i.mors a luo teste apuleio ꝑscian⁹ credit latinū esse abāti quo verbo leo les let quia mors omnia delet idęꝫ sine diphthōgo scribim⁹ letū:varro a lethe quod oblitionē dicit facit lethum sine diphthongo cū th aspirato nec defuerūt qui cnm ę lętum scriberēt per antiphrasin qđ minime lętum sit hinc lœtalis &c.

Mętius

¶Mœtius vir doctissimus tempore Horatii de quo in arte ait.Siqđ tamē olim scripseris ī mœti descēdat iudicis aures

Oethæus

¶Oetha cū th aspirato thessalię mons vnde hercules œthę⁹ dicit qa in illo mortuus est Verg.in ciri Postera lux vbi lęta diem mortalib⁹ al-

mñ Et gelido veniẽs mani quatiebat ab œthamẽdose legebaꝝ: & geli do veniẽte mãe vt docet badi⁹ qa mane semper ꝓducit ergo mani= legit iuxta dicta seruii & sergii Interdũ diuidit diphthõg⁹ Valeri⁹ flac⁹ li.ij. Phasin & oethẽ scythicisq; picula põti redde ait. vide methone E ante. T. ¶ Oetosyros apollo dicit ¶ Oet⁹ sine aspiratõe aloei fili⁹ pugnauit cũ diis i creta vñ œtii campi. dicit hoc tortelli⁹ Vergil. i cu lice nã vict⁹ sedet imanis serpẽtib⁹ œtos deuictũ mœst⁹ ꝓcul aspiciẽs ephialtẽ male plerisq; in libris habeꝝ othos.

¶ Prœtus vir cui⁹ filię prœtides dicunꝝ.

¶ Rhœt⁹ mons troię hinc rhœte⁹ a.ũ. ¶ Rhœte⁹ dissyllabũ viri ꝓpriũ in primo valerii flacci.

Mans

Oethosi= ros

Oetus

Prœtus.

Rhœteus

Rhœtus

SAnte V ꝓducit vt leuin⁹ Leuina Marti. lib. vi. In Pompeia no dormis leuine theatro male autẽ petrarcha in. vi. aphri= cę Illa sꝛasperior sẽtẽtia visa leuini optia. Sic leui leuita licꝛ nõnulli hæc peruerse corripuerũt.

E ante V

¶ Exceptio.

¶ Breuis breuiare facile occurret testimoniũ.

¶ Leuis nõ grauis leuitas leuare Vergili⁹ i bucoli. Ante leues ergo.

¶ Seuer⁹ a sequendo verũ vt seuer⁹ iudex bebeli⁹ dicit inepte dici se uer⁹ leo pro crudelis verg. amnẽq; seuerũ. i. tristem ait calepinus.

Breuis

Leuis

Seuerus

Ae añ u Aeuavxor adami ꝓtoplasti. ¶ Aeuũ quitern⁹ greci ęõ dicũt

¶ Lęuis teste calepio ꝓ plano nõ aspero. psi⁹ trossul⁹ exultat tibi per subsellia lęuis sic lęuor lęuigo &c. Sta. i. theb. Pars teretes lęua remãu ac disponere mensas Nestor & Georgi⁹ valla negãt hęc diphthõgon habeꝝ qa leuo grece cũei diphthõgo scribit quẽ i elõgãvertere cõsue uim⁹ aut i i longã ¶ Lęuus. a. um. i. sinister hic læua siniꝛa man⁹ gręce dicitur hinc leuorsũ.

Ae ante u

Aeua

Aeuum

Lęuis

leuorsus

Λευόσυς

¶ Nęu⁹ corporis macula hinc nęuos⁹ & nęuol⁹ viri propriũ & nęui⁹ nęuia. hominũ propria.

¶ Scęu⁹ cũ sc. i. sinister scęa siniꝛa man⁹ gręce dr̃ hic scęuola viri co gnomẽ & aliqñ nomẽ ¶ Scæu⁹. a. ũ. i. dur⁹ horrid⁹ crudelis hic seuio. is & sęuitia. es. sæuio. is &c. œ ante u nõ iueni.

Lęuus

Neuus

Scęuus

Sæuus

¶ Oe ante Z

¶ Trozen ei⁹ viri & vrbis nomẽ cui⁹ icolæ troꝛzeni dicũt diphthõgõ hẽre testis ẽ tortelli⁹ Seneca in hecuba An maris lati sinuosa troꝛzen sap. est aliqñ diphthõg⁹ diuidit ꝑma breui Stat. Et quas vicina tro= ꝛzen Iungit opes ita legit Hermannus tortẽtinus an recte nescio quia nõ est mihi nunc papinius.

Oe ante z

Troꝛzen.

I ante consonãtes in primis syllabis

Lybia

IAnte b corripiturvt libya vt libye Lucre. li. ii. Continuolibye dñis priuata supbis ita lego lꝛ vulgo habeat libya cõtinuo &c. liburnũ vehiculi genus cõtra Alexandrum vide a ante r.

Liburnus

Liber

Libanus. aris ſic liburni ppli apud Hora. & alios iber iber⁹ vt exctemētis liq̄t: ideo errat petrarcha in ii. aphricę dicens litt⁹ ad iberu3 reſonet fibra. teſte Neſtore: libanus mōs Priſcianus in. Dionyſio Aſt humilē liban⁹ claudit por tent⁹ in ortum. Nō ſequar ſedulū li. iiij. dicētē Semp habēs frōdes & tanq̄ libana cedrus. Tyberius viri propriū in quo errat

Tyberius Lippi⁹ vt in p̄fatiōe ad mecœnatē meū declarauit. Hora. iii. ſat. li. ii. Te tyberi numerare: cauis abſcondere triſtem ptimui. vtūs eſt

¶Exceptio.

¶Fibula vñ verba refibulo. diffibulo verg. quarto ęne. Aurea purpu

Fibula reā ſubnectit fibula veſtē. Mart. li. ix. iā pedagogo liberatus & cui us refibulauit turgidum faber penē Sca3ō duplex papi. vi. theb. Torto chlamydem diffibulat auro.

¶Hybernus ab hyems ſatis patet hybris teſte Nebriſcen.

Hybern⁹. ¶Ibis. Iu. ſat. xv. Pars hęc illa pauet ſaturā ſerpentibus ibin. ¶Ibic⁹

Ibis. viri proprium Hora. iii. car. ode. xv. Vxor pauperis ibici verſus eſt gly

Ibicus conicus. ibo ſcibo ſcibā in crementis patent.

¶Liber. i. bacchus & mobile vñ libero liberalis &c. Verg. liber & al

Liber. maceres. Idē libertas q̄ ſera tñ &c. p cortice & codice corripiť. Hora. Hic meret ęra liber. ¶Libo as. Vergi. Oſcula libauit ¶Libū. Idē. Et

libo adorea liba p herbā ſed libo ppriū viri corripiť apd Hora. epiſt. xx.

Libum ¶Libra l3 Neſtor quodā in loco velit corripi hinc librare &c. Lucre.

libra li. iiij. Et libella aliqua ſi ex parte claudicat hilū. Oia mēdoſe fieri &

libella obſtypa neceſſū eſt q̄re nō imitabor hymnographū Paulinū nolēſey

libethrus. ep3 dicētē. Nardi maria piſtici. Sup̄ſit librā mox optimi verſus ſunt

Lihethra. dimetri iābici. ¶Libethr⁹ vl'a mōs & fōs magneſię muſis ſacer vñ ip ſę libethrides dicūť cū th aſpirato Ruſ⁹ iu arato. Et deuota virū tege ret libethra perēptū Ver. i buco. Nymphę nť amor libethrides. ¶Phi

Scribo bę teſte goudano.

Scriboni⁹ ¶Scribo vñ ſcriba ę. &c. Hora. ſcribim⁹ ido cti. ¶Scriboni⁹ & ſcribo

Scriblita. nia hoi3 ppria. Prop li. iiij. Nec te dulce caput mater ſcribonia leſi.

¶Scriblita placēte ſpecies Mart. li. iii. Circunlata diu menſis ſcribli

Sibilus ta ſecundis verebat nimio ſęua calore manus.

¶Scibilis vt ſcibam & ſcibo ſcibulus vel um ſibilo Verg. Venientis

Tibia ſibulus auſtri ¶Sibia.

¶Tibia papi. ſeptimo theb. Tibia cui teneros ſuetum pducere ma

Tribulu3 nes. nequeo excuſare petrarchā in ſeptima aphricę dicētem Impleat hic ocreas femori tibiaſq̄ pedeſq̄ armet: hinc tibicen. Tribulū li: &

Tybur p eodē tribula læ: vehiculi genus quo frumēta in area teruntur Ver. i. Gęorg. Tribulaq̄ trahęq̄ & iniquo ponderere raſtri. hic neutrum ē: Varro Eſpicis in area excuti grana qđ fit apd alios iumētis iunctis & tribula hic fœmineū eſt: tribulus autem. i. ſpina corripi notū ē Ouid. x. met. Folium tribuliq̄ fatigant triticeas meſſes ¶Tibur oppidi no

mẽ cum y greco vide eatyllus a añ t hic tiburs & tiburtin⁹ & ꝓpriat y burt⁹. vii. ęne. Tyburna murri vxor apud Sillium libro ii.

¶Vibius. i. duplicis vitę vt anfer analcꝫ q a tã in terra q̃ in aquaviuit. Sta. iii. syluarũ Vibia cur magnos ęquent animalia diuos? Vibius quo qꝫ viri proprium ẽ mart. li. ix. vibius hanc marti. ꝑ duce vouit auem.

¶Vibidi⁹ viri nomẽ Hora. sat. vltima Sũm⁹ ego & ꝓpe me visc⁹ thurin⁹ & infra (si memini) varius cũ seruilio balatrone vibidi⁹ quos me cœnas adduxerat vmbras viburnũ breuissimũ virgultũ verg. in buco. Quãtum lẽta solent inter viburna cupressi ¶Vibex pꝛ in crementis.

¶Gibb⁹ positione ꝓducit a nõnullis male exceptum.

IAñ C corripit vt frico Martialis li. iiij. hic oleo corpusqꝫ frico mollicꝫ palęstra, strigo libẽs. male ī plęrisqꝫ libris omittit pri⁹ qꝫ qa frico vbicꝫ corripitur: vtdicax lꝫ dico producatur

¶Exceptio.

¶Cliciades viri proprium Ouidius in ibin. Cliciadæcꝫ mõ circũdatus ignib⁹ atris Sꝫ mitis libri hñt p t Clitiades Aliqui tñ hic exceperũt. Cyce es p y græcum mulieris nomẽ Ero ad Lęãdriũ Lucidacꝫ alcyõe Cycecꝫ & a limone nata. Cicorea vr̃ ꝓduci in. xi. colu. quũ vere corripiatur. Hora. li. i. car. ode: xxxi. Me cicorę a leuesqꝫ maluę versꝰ alemani⁹ dactylic⁹ tetrameter.

¶Dico. is. tertię nã primę corripit qđ indicant composita dedico indico prędico.

¶Fic⁹ hic ficuln⁹ & ficedula. Mar. res mira ẽ fic⁹ nõ hꝫ vn⁹ ager ficedula videbit: in e añ d. ¶Ficelię loc⁹ in vrbe qdã teste calderio Martialẽ li. vi. sic legente Incolis & veteres tu quoqꝫ ficelias. Merula tñ ficedulas legit & ī antiquo codice sic se reperisse dicit.

¶Icarus dædali filius Oui. i. trist. Icarus icarias noie fecit aquas.

¶Icaria insula in mari icario Luca. ipse p icarię scopulos epheſumqꝫ relinquens ¶Icari⁹ mõs atticę & pr̃ penelopes q icariot⁹ quoqꝫ dr̃ vñ ipa icariotis. idis. dr̃. Proptius Quęqꝫ ferũt fasi⁹ icarioti tuos. ¶Icon i cõcula iconi⁹ iconism⁹ iconiũ authores sũt nestor & sulpiti⁹ ¶Ico. is pcutio tñ producit contra multos q cõtradixerit afferat cõtra me veteris poetę testimoniũ Lucret. li. iii. Percussit corp⁹ extra ꝓpellit & icit In eodẽ Nec radicitus ẽ vita se rollit & icit si quis dixerit lꝫ is cap fuerit icit hic ptñ. esse nugas egerit qa infinitũ icere manifesto ꝓducit a Catullo ad gelliũ ī vltio epigrãmate infestũ telis icere musca caput: multos decepit grãmatistarũ puersitas.

¶Liciũ vnde trilix. icis testiuiliciũ liciatoriũ Luca lib. x. vt mox ẽ phariis miscẽdi licia telis ¶Lician⁹ viri ꝓpriũ Mart. li. i. epig. videbis altã liciane bibilim. Iãb. tri. arch. ¶Licheus viri ꝓpriuꝫ in. xiiij. Sil. ¶Lichenchum ch. aspirato vt p̃cedẽs: morbus qui a mento mentagra latine dicit Mart. li. xi. Non vlcus acre pustulę ve lucẽtes nec triste mẽ

Vibius
vibidius.
Vicurnuꝫ
Vibex.
Gibbus
I ante C.
Frico.
dico
Ficedula
Ficus
Ficelię
icarus.
icaria.
icon
ico.
Licium.
Licianus.
Licheus.
Lichen

Lichas. ¶ Lychas viri ꝓpriũ variaꝝ a Ver
gilio vide camers A ante M. at ꝑ herculis famulo in saxum verso sẽp
Mica. corripiꝝ. Oui. ix. met. Ecce lycham trepidũ cũ y gręco & ch aspirato.
¶ Mica frustitullulũ e panevel alia re decidẽs & cœnatiõis paruę no
micypsa mẽ Mart. li. ii. Mica vocor qd sim cernis cœnatio pua Idẽ li. vii. Null
laqꝫ mica salis nec amari fallis in illis. ¶ Micypsa viri ꝓpriũ apd Fau
stum de victis genuensib⁹ iam tribus exhalãs natis micypsa vocatis.
Nescio an veteruꝫ authoritatẽ sequaꝝ. ¶ Micylus cũ y gręco in scda
Nicecum ꝓpriũ viri Oui. xv. met. Micylus illius dijs acceptissim⁹ ęui.
suis. ¶ Nice. i. victoria nicao vinco hinc nicolaus quasi ꝓpꝛi victor nican
der nicanor nicophanes nicomachus nicostratus nicostrata niceros.
otis nicocrates & alia multa hoim ꝓpriaqꝫ oia primã producunt licet
versificatores quidam magis q̃ poetæ id non obseruauerint iter quos
reperietur riga sic nicopolis oppidi nomen quasi victorię vrbs qd no
men primam producit in baptistæ catharinaria cui⁹ ẽ & hic vers⁹ Ni
comachi proles stellis etimãthidos visæ philelphus nicolaum quin
tum indecadibus suis semp nicoleon appellat quia nicola⁹ hexam e
Niceteriũ trũ nequit adire Iu. sat. iii. Et cęromatico fert niciteria collo Est aũtꝫ
Pica citeriuꝫ vel per e in secunda teste mãcinello niceteriũ victoriæ p̃miũ.
Pic⁹ ¶ Pica. Mart. in distichis. Pica loquax certa dominũ te voce saluto.
Mesi non videas esse negabis auem
¶ Picus alia auis & vir in eam auẽ (vt fabulaꝝ) versus Oui. xiiij. met
Picus in ausonijs proles saturnia terris rex fuit. ¶ Picenũ oppidũ ita
lię hinc picens. tis. & picentinus tam appellatiua q̃ propria. Sil. li. vi.
Picenum Picenum diues Mar. Picẽtina ceres niueo sic nectare crescit ¶ Phyc⁹
untis: cum y gręco oppidum & ꝓmontoriũ Luca. li. ix. Impulit ac sæ
Sica uas meritum phyrũta rapinas sparsit.
¶ Sicabreuior gladius quã latrones baculo abscondũt hĩc ficariꝰ vn
co scribitur a nebrissensi & calepino nec video qui cõtrariũ p̃cipiat.
Siliquus. dr quasi seca a secando vt aliqui voluntvidebis in u ante b. subula &
o ante q alioq. hinc sicula diminutiuum apud Catullum ad ianuam.
sicut ¶ Siciliquus mẽsura continẽs scrupula sex volunt dici q⁹ semiũciam
Sicubi secet videto i ante p. scrypulus sycos i. ficus vnde sycomorus sycophã
ta vide in medijs sycomorus o ante r. ¶ Sicut sicuti sicubi sicũde nota
Spica. sunt Claudi in iij. de raptu ꝓserpinę Desertoscꝫ thoros & sicubi sede
Seicus. ratolim perlegit.
Spicum ¶ Spica verg. in moreto allia cũ fractis spicis dicit quoqꝫ spic⁹ & qd
Spiculnꝫ. plurali caret spicum Cicero in arato Spicũ illustrę ferens insigni cor
pore vergo. hĩc spiceus. a um. spicilegium spico as. & inspico & spicu
lũ hastain spicarum speciem & aculeus verg. iiij. Gęor. Et spicula cęca
relinquũt de apib⁹ loquitur.
Sichęus ¶ Sichæus dictus maritus variatur lꝫ correptio sit longe frequentior

Verg. huic coniunx. ſichæꝰ erat. Idem ille ſichæum &c. ¶Sicilia grę ci ſicelia cū e in ſecūda etiā dicūt hic ſicelis Sappho ad phaonē Quid mihi cū leſbo ſicelis eſſe volo Verg. in bucco. Sicelides muſę &c. Hic Siculꝰ. a. um. qđ contra primitiui naturā corripīt tm̄. Idē. iii. ęne. ore arethura tuo ſiculis confundīt vndis. Sicilia inſula eſt quę alio nomine Sicania & trinacria & triquetra dicīt: ſed ſicania vt ſicanus. a. um. primam & ſecundam variat (vt opinor) Verg. æne. iij. Sicano prætenta ſinu iacet inſula contra Plenimyrium vndoſuꝫ Sil. lib. xiiij. Sidera: eliſęis aderat gens ſicana votis Idem in eodem. aſtus miſcebant tyrios leuitate ſicana Oui. xiij. met. Sicania: tribus hęc excurit in ęquora liquis ¶Sichaviri, ppriū cū ch aſpirato. Sil. ix. At ſicha auxiliū magno turbāte dolore ¶Siconius viri propriū Catullus Siconi arbitrio populi tua cana ſenectus Spurcata impuris moribus intererat. vćūs ē. Quidam cc geminant.

Sic ila
Sicelis.
Siculus
Sicania
Sicanus
Sicha.
Siconius.

¶Ticinus fluuij nomen Sillius lib. i. dū Romana tuę ticine cadauera ripę ſic cęteri ideo apud eundem li. vi. lego Adde & tinici ſpumātes ſanguine ripas licet vulgo (vt opinor) mendoſe legatur adde etiam. hāc opinionē noſtrā adiuuat vir vndecūq; doctiſſimus. Bapliſta pius carpens illud ſidonij in tertio panęgyrico. Vltima iā claros q̄rūt poſt damna tinici. cęteri (ait prema intenta proferunt quēobrē nollē imitari Serenū dicētē Allia p̄cepit ticini ſentētia necti. i. ſchola papiēſiū quia ticinum in neutro genere a fluuio nomē oppidi eſt quam papiā nunc vocant: Errat ſemper philelphus forte per mendoſam fillij. lectionem deceptus vt in decima octauę Quoſq; pater ticinus nitida p lucidus vnda: Serenus inter neotericos reijcitur ab ęlio ātonio nebriſenſi ls inter hos ſit vetuſtiſſimus & in pauciꝰibus defecerit a ſuperioribus vt habemus ex petro crinito.

Ticinus
Ticinum
Trica.
Apina

¶Trica ę. vel trice. es vrbs cretę Seneca in hecuba Parua cortynę ſteriliſq; trice. ſapphicus eſt. Eſt etiam apuliæ oppidū vt apina quę oppida cum tanta ignominia euertit diomedes vt in prouerbia abierit nā quoties nam nulliꝰ p̄cij noīare volumꝰ: tricas apinaſq; vocamꝰ Mart. Sunt apinę tricęq; & ſi quid vilius iſtis Tricæ in eadem quātitate ſūt capilli aut res alię quibus gallinarum pedes inuoluūt hinc extrico in trico verba ¶Tricies triceni Martii. bis tibi triceni &c. ſic triceſimꝰ qđ t igeſimus quoq; dicitur.

tricies.
Triceni

¶Vicus iñ vicinus. a. ū. vicinia vicinitas Horat. Turba impia vicī vicies viceſimꝰ & viceſimꝰ viceni Ver. in ętna vicenos perſępe dies iacet obruta moles mart. li. i. Nō plenū mōvicies hēbas phal. eſt Addeī potes bichus viri, pprium apd philelphum in x. vii.

Vicus.
Vicinus.

IAnte d producitur vt idus. Martia. libro iii. lux tibi poſt idus numeratur tertia maias Neotericorum quidam male corripīt vt idolatra cōtra ſulpitiū & plures quia idolatra

Iante D.

tra dicẽdum est prima producta. qui aliter fecerunt carpant Oui. vi. met. Aequa viro fuerat/lydas tamẽ illa pvrbes &c. vulgo. male habẽt lydias. idem alibi Risit amatorẽ lyda puella suum: sic cęteri ergo puto emẽdãdũ. Phidias. Phidias statuarij anomẽ Mart. li. ix. Lysippũ lego phidię putaui phal. li. x. quoq; Phidiacę cuperẽt quam meruisse man⁹ sic cęteri. iõ nõ imitabor ausoniũ: nisi forsan mendũ sit: dicentẽ i e pig. Cuius opus phidiæ: qui signum palladis ei⁹ &c. Pridẽ pridie cõtra Sulpitium vide i añ d. postridie.

¶Exceptio.

¶Cnidos vel us. phrygię oppidum: hinc cnidius a um Nestor p c scribit quia per ggnidos non scribit: sed proferẽ vt Caius Luca. libro. viii. Cnidus Patuæ rędit saxa sami: spirat de littore coo Aura fluens. Cnidon ide fugit claramq; relinquit sole rhodon magnosq; flnus telmesidos idæ. Compensat medio pelagi pampnilia puppi. ¶Cydõ cũ y gręco vrbs Cydon cretę hinc cydon onis. aliquis illius vrbis & cydoni⁹ vt cydonia poma & cydon canis. Stati. vii. theb. Credas e plebe cydonũ Parthorumq; fuga totidem exiluisse saggittas Marti. in distichis. Si tibi cecropio satu rata cydonia melle Ponent dicas hęc melimela l; Sil. ii. Gesaq; latra Cydonia torq; cydon tectũq; fociq;. ¶Cydonias adis. contra primitiui naturã primam producit & secundam corripit Ouidius in. i. de arte Illum Gnosiades cydoniadesq; iuuentæ: ita legit Nebrissensis ego vero opinor vitio librariorum/q; omissum & veram lectionẽ esse illũ gnosi adesq; cydõia desq; iuuencę. ita habẽt libri quos ego vidi. ¶Cydon Cydon viri proprium variatur Sta. ix. theb. Et male dilectũ miserę cydonasorori. Idem quinto theb. Quid te flaue cydon &c. de quo Seruius in illud Vergi. x. ęne. Dũ sequeris clytium infœlix noua gaudia cydõ sic ait Sane cydõ ꝓpriũ naturaliter ꝓducit. cõmune corripit stat. ẽtĩ proprio corripuit vt hæc regi ꝓmissa cydõ. Quod fecit abutẽs licẽtia quavtimur i noibus ꝓprijs: hæc Serui⁹ vbi docet ꝓpriorum syllabas esse cõmunes i qua re decipit vt ĩ ꝑfatiõe clare docui. Tu igit dic variari Didyme Cydon viri proprium.

Didymi ¶Didyme es cum y gręco in secũda syllaba insula vna ex eolijs Oui.
Didymus vij. met. At non olearos didymeq; & tenos & andros. Didymiorum
Didymę⁹ etiã cũ y gręco in secũda sũt montes fœlicis arabię. ¶Didymus eadẽ scriptura viri ꝓpriũ interpretatur gemin⁹ hinc apollo dict⁹q; geminã specie sui numinis prędicat illuminãdo formãdoq; lunã Marti. li. iiij. Plus habuit didym⁹ plus philomeus h; Sedul. li. v. Cui didym⁹ cognomen erat de Thoma loquit Dindym⁹ cũ y græco i secunda mõ-
Dindym⁹ tis nomẽ positione ꝓducit; plurale est. dindyma orũ Oui. iiij. fast. din
nidymaõ dymon & cybele⁹ & amœnã frõdib⁹ iden. Est quoq; viri nomẽ Mare.
Fides libro. v. Velle tuũ nolo didyme nolle volo.

¶Didymaon cum y gręco in secunda viri nomen Vergilius æne. v.

Et clypeus afferri iuſſit didymaonis artes. Clypeũ artes appoſitio eſt.
¶Fides tertię & quintę declinatõis in diuerſis ſignificationibus etiã ſi ꝓpriũ fuerit. Hora. Muſa dedit fidib⁹ &c. Ver. æne. viij. Accipe da ꝙ fidẽ. ſic fidelis & pfid⁹: at verbũ fido ꝓducit ſic infid⁹. fidiculę corripitovt fidesvñ deſcẽdit funiculi ſũt ꝙb⁹ extorqueť veritas. ſic fidicẽ fidicia & fidi⁹de⁹q fidęi p̃eſt hic mediuſfidi⁹iurãdi aduerbiũ q̃ſi ita me dius (.i. de⁹ vñ dij plurale mãſit in vſu) fidi⁹ iuuet: hęc declaratio magis mihi placet q̃ eorum qui dicunt fidius dici a fili⁹ verſo. l. m. d. vt ſit di⁹ fidius Iouis fili⁹q a dios iuppiter ẽ Out. vi. faſt. Quęrebã nonas ſctõ fidioꝙ referrẽ: hic ſctũs etiã ẽ cuiuſdã dei nomẽ ¶Fidelia ę vaſis nomẽ. Perſius Tumet albafidelia vino. ¶Fidena. ę. vel fidenæ arum italię oppidus variať Iu. ſat. vi. Viuat fidenis & agello cedo paterno. Verg. ęne. vj. Hic tibi nomentũ & gabios vrbẽꝙ fidenẽ. Guido ꝓprium viri variatur a Fauſto.
¶Hydor cũ y gręco aq̃ ẽ variať a gręcis teſte. Neſtore hic hydrops hydra hydria. ¶Hydaſpes fluuius indię Luca. vj. Qua rapid⁹ gãges & qua nyſæus hydaſpes ſimiliter corripiť x. æne. vbi eſt viri ꝓprium.
¶Idem in neutro gñe vñ idẽtidẽ Catul qui cedens aduerſus idẽtidẽ te ſap. eſt. Idus i viri ꝓpriũ apd Silliusli. ij. ¶Idume es. iudęęvrbsvñ idume⁹ &. um. Luca li. iij. Gazaꝙ & arbuſto palmarum dίues idume.
¶Ideo non cõiunctio facilę occurret.
¶Idonę⁹ vide ꝓcuro i. ii. lib. ¶Idaſmen⁹ viri, ꝓpriũ vide melas e añ l.
¶Midas. ę. vl mida rex notiſſim⁹ ob auriculas aſinias Sta. ii. ſyl. viue midę gazis & lydo ditior auro. Claudi. in. ii. de ſtiliconis laudib⁹ dita bat rutilo quidquid myda tangeret auro apud eũdẽ mẽdoſe leges midę & midam pro nudæ nudam.
¶Quidẽ cõiunctio Oui. i. met. Ille quidez obſequiť ſed te decor &c.
¶Rhidiũ Mart. li. ii. Quũ ſint cura tibi ſimulẽt quę cornua lunæ. In rhidio poteras phœbe lauare pedes. rhidiũ (vt iquit domiti⁹) geometrię dimenſiõis vas ab auguſto fundo in oris latitudinem exiẽs. Idem ait poſſe legi ibricio. Metulæ neutrũ placz ſz lugẽdũ credit rhytiũ cũ y gręco in principio qđ ſignificat vas lunari ſpecie vt ait.
¶Sidicini ppli cãpanię apud quos eſt oppidũ theanũ Sil. lib. v. Nec ſidicina cohors defit: viridaſi⁹ armat mille viros ¶Sidoni⁹ dicũt variari: ego nec hoc nec ſidonvſq̃ notaui corripi vide crementũ. Tridẽs bidẽs biduũ p regulã gñalẽ corripiunť vt triduũ Mart. li. ij. Si tot⁹ tri duo tibi legať phale. ẽ. i. vulgo habeť. Si totus tibitriduo legať.
¶Video Verg. ii. æne. Ouę ſit rebus fortuna videtis.
¶Viduus a um. vidulus & quicquid hz v añ i teſte Sulpitio.
¶I añ f corripiťvt triformis de ſimplicibusexẽpla non inuenio.

Fides, Fidius, Fidelia. Fidena, Hydor, hydaſpes, Idem. Idus, Idume, Ideo, Idoneus. idaſmen⁹, Midas, Rhidium, Sidicini, Triduum, Video! Viduus. I ante f. I ante G.

IAnte G breuis eſt vt migro contra Alexandrum. M. manilius lib. iii. Sed tempore ſedes naſcentum acciperẽt, ꝓprias: ſigniſcꝙ migrarent Lucre. li. ii. Incꝙ locum quando remigrat

phrigius. fit blanda voluptas. Phrigius a ū. apud Vergilium & alios.

¶Exceptio.

Digentia fligo frigus. ¶Digentia ę. riui ꝓpriū Hora. xix. epist. me quoties reficit gelidꝰ digentia riuus Quē mandela bibit rugosus frigore pagus

¶Fligo ver bū vnde affligo infligo &c. sic fligę aruꝫ. Claudi. Flectit & assuetum spolijs affligit egestas.

¶Frigꝰ frigeo frigutio frigero refrigero frigil friguilla auis sꝫ rectiꝰ (vt Nestor ait) frigulla positōe ꝓducit sic quoq; frigo is. ꝓducit verbū tertię rufus in arato. Si matutino fringuilla resultat ab ore

Gyges ¶Gyges lacus lydię hic gygæus a um. Proptius li. iij. Omphale i tantū formę ꝓcessit honorē lydia gygęo tincta puella lacu. Etiā. cū ē viri ꝓpriū ꝓducit Verg. ix æne. Principio phalarim & succiso poplite gygē Excipit. Producitur quoq; ꝓ puero formoso Hora. ii. car. ode. v. Luna mari cnidiusue gyges. versꝰ est alcmanicus dactylicus tetrameter. At Gyges nomen immanissimi gigantis corripitur Ouidius iiij. fast. Quid grauius victore gyge captiua tulisset. Et in trist. Cētimanūq; gygen. Sta. ii. theb. Dircæumq; gygē scribitur semper cuꝫ y græco

Pyga. ¶Pyga ę. cum y gręco Hora. sat. ii. li. i. Ne nummi pereant aut pyga aut deniq; fama. hincde pygis adiectiuuꝫ. Ibidē. de pygis: nasuta: brevi latere ac pede longo est.

Pygargus ¶Pygargꝰ capreę sylvestris species aut (vt vult Plynius) aquilæ genus albicante cauda: nam pyga cū y gręco cauda est: argos albus nec dicitur per d. pygardus. Iuue. sat. xi. Semine cū magno lepus atq; aper & pygargꝰ versus est spondaicus.

phrygiuꝫ. ¶Phrygium lignum aridū vt vult Badius.

phrygia ¶Phrygia viri proprium apud Ouidium in sbin.

Sigęum ¶Sigęum troię promontorium & vrbs hinc sigæus a um. Luca. li. ix

Sigęum Sigęasq; petit forme mirator arenas.

Sigęrius. ¶Sigęrius vide a ante t saturius. ¶Stigo in vsu non est sꝫ bene īstigo vestigo &c. Verg. in ætna. Pressosq; instigāt agmine ventos

¶Strigilis variaꝫ Persius I puer & strigiles crispini ac balnea defer. Iuue. sat. iii. Sonat vnctis Strigilibꝰ pleno cōponit litea gutto. de hoc in declinationibus dictum est.

Triginta. viginti ¶Triginta trigesimꝰ vide a in vltimis a tris vt a bis viginti vigessis vt tressis octussis &c. mar. xii. Amphora vigessis modiꝰ daꝫ ęre quaterno

AnteL Hilum Miletus. ¶I ante L.

I Ante L producitur vt hilum nullius precii res & fabæ nigrū grum. Rufus in arato. Non eget huiꝰ enim sedes sacra numinis hilum. Nihilum tamē corripitur. Miletꝰ ionię vrbs Marti. li. viii. Nec miletus erat vellere digna tuo. Huius conditor miletus etiam dicitur. Ouidius. ix. met. Sponte fugis milite tua: celeriq; caria Aegeas metiris aquas & in aside terra mœnia constituis positoris habentia nomen Iuue. sat. vi. Et sybaris colles hinc & rhodos & miletos

spondaicus versus est:sic cęteri.Ideo non imitabor aratorem sa piusculę in hanc artem peccantem vt perlegenti totum opus frequenter liquebit:is ait lib. ii.Sicanio lateri remis vicina mileti:In eodem mē sibus hibernis trib⁹ in regione mileti.Ilithyiga tantus produci docui in i ante l.Mile milia substantiua nam mille adiectiuum positione p ducitur vt Sillius poetæ nomen licet frequenter imprimatur & silius & sylius.

¶Exceptio.

Tilia.

¶Corripiuntur habentia syl'tañ i vt stilus sileo. Tilia Ouidius.viij. met.Quoq; minus dubites tilię conterminа quercus collibus ē phrygijs.sic cęteri.nec apud serenum tilia sed talea legēdū est vt docui in talea ante l Errauit in hoc Nestor.hinc tolluntur p filotrum vnguētū quoddam.Mart li.iii.Pfilotro faciēq; leuas & dropace caluam & lib. vi.Pfilotro nitet aut acida latet oblita creta.

pfilotrum

Syla

¶Syla cū y gręco sylua & mons lucanię Verg.ęne.xii.Ac velut ingēti syla summo ve taburno.

Silen

¶Silenus bacchi nutricius variaē Ver.i bu.Silenū pueri &c.Ibidem Cantate sileno ¶Scilicet Vergi.Scilicet is superis labor est ¶Sylo viri ,ppriū apud Catullū video vnico l scribi.

Scilic

Sylo

¶Tyle es.cū th.aspirato & y gręco teste Nestore contra Tortellium qui cū i latio sine aspiratiōe tile scribi p̄cipit.dī quoq; thule teste Nestore vt cupressus p cypressus.Mancinellus negat per y scribi qa gręca habet ou diphthongon quam in u longum vertimus:ideo solū per u thule dicitur Verg.i.Gæor.Tibi seruiat vltima thyle Sil.xvi.Incola thyles.Thylos similiter scriptum teste Nestore contra Tortellium alterius insule nomen corripitur.Prisci perihegesi id te docebit.Bilibris corripiē cōpositōe vt trilix trilinguis.

Tyle

¶Cillium folliculus quo oculus integit a cilere.i.mouere hinc supcilium quod pilis obtegitur.In priapęis Conueniēs latio pone supcilio

Cilium.

Cilicia

cilix

¶Cilicia ę.regio vnde cilix cilissa cilicium.ij.vide cilix in crementis.

Cylundr⁹

¶Cylindrux cum y gręco in prima syllaba vide a ante r area fit a cylizo id est voluo.est lapis & in menęchmis coquus.

Cylyd.os

¶Cylydros vel us cū y gręco vtrobiq; serpentis nomen Luca.lib.ix Chersydros tractuq; via fumante cylydri

Filix

filimaci⁹:

filimacia.

¶Filix vide crementum.

¶Filimacius & filmacia hoīm propria.Sido.li.v.Hoc faueat faciem pulcher fillimachiusvdam.Idem li.ii.Locarunt matronam filimaciā sepulchro phal.est.

Gilippus

Gilium

¶Gilippus proprium viri Tibullus iiii.Non magni potior sit fama gilippi:sic apudvergilium ęneidos.xii.Gilium loci nomen apud petrarcham in sexto aphrice linquitur ad lęuangilium vicinaq; contra stat iuga.

Hilaris. ¶Hilaris hilare &c. græce hilaros dr hic hilarꝰ & hilariõ ppria & hilarœdus lasciui & delicati carminis cantor verg. Et mito iprimis hilarans cõuiuia baccho ¶Hyle. eo bœotiæ oppidũ variaꝫ qa nebrissẽ sis dicit pduci ab homero Papi. Qui breue littus hyles. p sylua & sarmatica gente pducit valerꝰ flaccus Mouit & hylęa supplex cũ gente syenen ¶Hylas ę herculis puer Verg. Clamassent vt littus hyla &c. A ante o.

Hyle.

Hylas

Hylactor ¶Hylactor cũ y græco vt duo pcedentia canis nomen vide aglaodos

Ilærda. ¶Ilerda. ę. vrbs hispanię vide lamꝰ a ante m. ¶Ilertes ę. cyrenaicoꝝ dux i secũdo bello punico Sil. li. tertio Consilio viridis sed bello serus

Ilertes

Iliſſus. Ilertes ¶Iliſſus fluuius atticę variaꝫ teste nebrissensi & scribit gemio ſſ. ego tñ i versibꝰ quos citat vidi helisos apud Papiniũ cũ e aspirato & vnico s vide helisos i añs ¶Ilaris hilarꝰ &c. sine aspiratiõe nonnulli scribunt Apuleius tñ aspirãda censet vt dicit nestor. ¶Ilaira mulieris nomen vide i ante r.

Ilaris,

Lilæa ¶Lilęa quarũdã vrbiũ nomẽ vide æ añ a. ¶Lilęꝰ viri ppriũ Sil. xiiii.

Lileus Quã rapidis puppẽ mãibꝰ frenare lilęꝰ dũ tẽtat sęua trũcaꝫ mẽbra bi-

Lilibæũ. pẽti ¶Lilybeũ cũ y græco i secũda sequẽte b cũ æ diphthõgo sicilię ꝓmõtoriũ & vrbs vide paschynꝰ. a añ c.

Milium. ¶Miliũ frumẽtũ quodã volũt a mille dici ppter acinorũ multitudi-

Milio nẽ Mar. li. xij. Frumẽtũ miliũ ptisanãqꝫ fabãqꝫ solebas vendere pragmaticꝰ nũc emis agricola ¶Milo vel millõ athletę & aliorꝝ nomẽ corripit tantũ a latinis lꝫ quidã dicant a græcis pduci Ouí. xv met. Robora flet qꝫ milõ senior quũ spectat ianes Luca. Põpeiana reũ clauserunt signa milonem.

Pila. ¶Pila sphęrula lusoria Horat. Indoctusqꝫ pilę. at cũ y græco pyla p columna pducit Verg. viii. æne. Saxea pyla cadit. Horat. sat. iiii. nulla taberna meos habeat neqꝫ pyla libellos.

Pilus ¶Pilꝰ. i. crinis Catul. Prætor nec faceret pili cohortẽ phal. est At pilũ pducit p telo romão a pimẽdo dictũ quasi perillũ hinc pilatꝰ pilo armatus Mart. Et pilata redit iãqꝫ subitqꝫ cohors. hinc pilatus cognomẽ infœliſſimti ponti licet alia sopniẽt indoctissimi barbariei assertores Sedul. li. quinto mox igit dominũ pilati ad mœnia duci. minus docte corripit ab aratore & nõnullis alijs.

pilatus

Pylos ¶Pylos cum y græco vrbs a nelo nestoris patre cõdita vñ nestor pylioꝰ dr. Sta. iiii. theb. Mittit opes danaasqꝫ pylos neleia turmas Nõdũ nota pylos Ouí. li. i. de põto Crede mihi pylio nestore maior ero Pileꝰ vndecũqꝫ fiat pducit Persius hęc mera libertas hãc nobis pilea donãt ¶A pilꝰ fit verbũ pilare Mart. Quę pstas cęlũ quę labiene pilas.

Pylene ¶Pylene. es. cũ y græco vrbs ætolię teste Lactãtio Papi. iiii. theb. bel li fama viros sensit scopulosa pylene.

Philyte. ¶Philyte apud Valeriũ flaccũ li. v. vide byzer in crementis.

¶Philetus vel piletus viri proprium apud .Pap.in secundo siluarum & in secundo libro Martialis. philetus

¶Pylades cum y græco viri ꝓpriũ vide matella a ante t pylades

¶Philos.i.amicus hinc multa sunt vt philosophus philoponus philos cũ suis
leros otis.philomela philomon philomelus philetas philadelphus
philippus philenis philetes philn⁹ œnophilus philo onis.philodem⁹
philagri⁹ philoctetes &c.quę oia phi syllabam corripiũt Marti.lib.ii.
candide κοιρε φιλωρ sunt hæc tua candide παρτα Quæ tu ma-
gniloquus nocte dieq; sonas.Marcus Manili⁹ lib.i.Arma philippæ
os implerent agmine campos.Vergi.iii.ęnei.Parua philoctetę subni philocte-
xa petilia muro.ꝓper.li.ii.Tarda philoctetę sanauit crura macha- tes
on idem li.i ii.Callimachi manes & coi sacra philetę.in vestrum q̃so philetas
me sinite ire nemus:sic philisteõ ꝓpriũ viri Marti.li.ii.mimos ridicu
li philistionis sic hęc & cętera a philos sẽper corripiũtur :ideo periti philoso-
poetæ nunq̃ in heroicis:elegiacis/saphicis.phalucijs cęterisq; generi phus
bus tribrachũ & ꝓ celeumaticũ respuentib⁹ vsi sũthis dictionib⁹ phi philoso-
losophus & philosophia sed pro ijs semper dixerunt sophus sophia : phia
quamobrẽ olim imitari Sidonium dicentem ī epitha lamio polemij.
Ilicet hic summi residẽt septem sapientes.Innumerabilium primor-
dia philosophoꝝ hic vn⁹ maiori licẽtia vsus est q̃ cæteri omnes añ eũ.
Nec sequar vetulum maleferiatũ dicentẽ Philosophia exiliũ patitur
& philopecũia regnat.Sido.quoq;ꝓduxit philoctetes dicẽs ad fœlice
Philocteta tibi dedit pharetã.vtũs:ẽversus aũt phal.vbi in philocteta
prima male ꝓducit vt notat baptista pi⁹:s; forsitan aliqs more Catul
liano diceret primũ pedẽ eẽ iambum:phylires populi apud priscia-
uũ in peribegesi. phyle

¶Phylę arum.aut pylę arum.cũ y græco vrbs pluraliter teste Sulpi- phylace
tio in illud Lucani.li.x.Regni clausira phylę cũ v græco vt phylace es
oppidũ thessaliæ vbi regnauit ꝓtesilaus hinc phylacides dictus,pdu
cta pria cõtra primitiui naturã.oui.ī.ij.de arte phylacides aberat Lao
damia tu⁹ vxor ꝓtesilai Laodamia hinc phylacea dicitur vel phylace
ria.Idẽ in ponto:vt viuat fama cõiunx phyloceiacui⁹ Iliacã celeri vir
pede p̃fit humũ.Luca.libro.vi.Quæ tetigit phylace theleosq; & do-
rion ira

¶Pylax custos phylattο custodio hic siquidẽ corripit:vt docet arcto phylax
phylax cum y greco. phylax

¶Phylira cum y greco in prima arbor quam latini tiliam appellant phylira
hinc phylirę dicũtur tenuissimę membra nulę inter corticẽ lignumq;
tilię qb⁹ in coronis oblectabantur cõuiuę qua de re multa dixit Be-
roaldus in annotationib⁹ & politian⁹ in miscellaneis cã.lxxii.Ouidi⁹.
v.fast.Ebrius in cinctis phylira conuiua capillis saltat.Horatius i.car.
ode vltima displicent nexę phylira coronę sap.est Pro chironis ma- Phylira

trel.l.duplicat teste Gęorgio valla hic phyllirides chirō & phyllirius quod secundācontra primitiui naturā producit autvnico l phylcreius id rectius credo.Ouidius quinto fasto. Phyllirides tenuit saxo stant antra vetusto.Ibidem Excipit hospitoi iuuenem phyllirius heros aut heros aut phylireius heros.Idem.vij.met.Non exempta foret pœnæ

Scyllaceū fugit alta superq;.Pelion vmbrosuz phylireaq; tecta superq; othryn &c.sic scyllaceum quoq;(vt asserit strabo lib.viii.teste Feretto.ll gēinat tamen Vergilius correptionis gratia l.vnum abstulit ī.iii.ęneidos dicēs.Caulonisq; arces & naufragiū scylaceum.scylla quoq; tam mulieris q̄ herbę nomē l.geminat & apud Columellā male vnico.l.vulgo scyla legi putamus.

I anteM Iante M.in dissyllabis,producit:vt cimex icis Mart.lib.xi.Nec toga nec focus est:nec tritus cimice lectus.In eodē libro.Et teges & cimex & nudi spōda grabati.Limus hinc sublimis illimis oblimo as.limen hinc elimino as.strymō hic strymoni⁹ a.um. Luca.iii.Deseritur strymon &c.

¶Exceptio.

Dimas ¶Dimas antis viri ꝓpriū vide ephit⁹ e añ p.papi.vi.theb.Phędymus atq; dimas.

Fimus ¶Fimus Vergi.i.gęor.Ne saturare fimo pinguí pudeat sola neue.Errauit in hoc nomine Petrus riga in exodo dicēs Cum fimo vituli carnes coriumq; cremantur.

Hymen ¶Hymēvariatur Catul.Hymen o hymenęe hymen ades o hymenęe Ouí.i epist.Turpia famosus corpora iungit hymen.Hymene⁹ tñ corripit:est nuptiarū deus

Nimas ¶Mimas antis.mons in mīori asia Oui.iij.met.Et tandē niuib⁹ rhodope caritura mimasq;.Est quoq; gigātis nomēvide ophias i añ a de quo Horati⁹ quoq; lí.iij.car.ode.iiij.Sed qd typhœ⁹ & valid⁹ mimas vers⁹ est alcaic⁹ dactylic⁹

Nimis ¶Nimis aduerbiū Hora.Sed nimis arcta p̄mūt olidę cōuiuia captę. i.meretrices fœtidę aut fœtores axillarū.

Simon ¶Simō & simo vt agamēnō & agamēmo vide cremētū:iō baptista,p
Simo ducētē nōsequar multo min⁹ seduliū dicētē li.iiij.Stagna petit parua
Simia. q;sedēs insimonis alno.

¶Simul Vergi.ęnę.iiii.Quam simul actali prę sensit peste teneri.

Thymuz ¶Thymū hærba apibus gratissia cū th aspirato & y græco Vergi.i. ęne.Feruet op⁹ redolentq; thymo fragrantia mella:sic cęteri iō errat Nestor q volūt variari ꝓpter idoctū Macrū masculine dicētē.Si decit thym⁹ ꝓthymis ponere thymbrā p̄cipiūt medici.Errauit macer ivalide multis vt op⁹ nostrū plegēti patebit docti thyma nō thymos dicunt.Oui.i.de arte olentia nactę Pascua per flores & thyma summa volant.

Iante M in polysyllabis corripitur vt timãtes tis. proprium viri Valerius lib.iiii. Monitur Rediere timantis. fuit etiam pictor parrhasij ęmulus vt ait Tortelli⁹ quẽ nisi vidissem: putassem declinari timas antis. vt dimas antis. & ante excepissem: hymetus cuꝫ y græco mõs atticæ in. vii. æne. quidã libri corrupte habent hymettia pro simethia. timœtos viri proprium. In. ii. ęneidos. Chimera q̃is a græcis per ei diphthongon scribaꝫ i prima syllaba teste Hermolao barbaro in quintuꝫ Plynij: id notauit nebrissensis ante me: nam & ipe Hermolaũ i Plynium perlegi. Chimera

¶Exceptio.

¶Chimerinos i hyemalis Mart. li. ix. Si darer autumn⁹ mihi nomen oportnos essẽ horrida si brumę tpa chimerinos: dictus ab ęstiuo therinos tibi mẽse vocarer. Tẽpora cui nomẽ verna dedere quis est. Chimerinos

¶Cymodoce es. vl cymodocea nympha maris dicta q̃ vndas maris quietscere faciat vide i añ o. spio. Cymodoce

Cymothoe cuꝫ y gręco vt p̃cedens nomen a cyma. i. fluctus & theoo curro etiam est nympha maris Sil. li. vii. ad quæ cymothoe nympharum maxia natu: siquid eiusdem sit originis producaꝫ. Cimmerij pulsi nomẽ positu ꝓducit teste Nestore: dimidiũ ꝓducit cõpositione vt nimirum. Cymothoe

¶Hymera cũ y gręco fluui⁹ & oppidũ Sil. li. xiiii Armauere suos qua mergit hymera ponto Hymera

¶Lymone mulieris propriũ apud Ouidiũ in ibin. Limone.

¶Mimalionviri ꝓpriũ. Properti⁹. li. i. minalio nullos fugiendo tul'e labores Sęuitiã duræ cõtudit iasidos Ouidi⁹ i. ij. de arte amãdi Flesse sub arborib⁹ mimaliona ferũt: mimallones gẽino ll. i. bacchę corripit Persius Torua mimalloneis &c. Mimaliõ

¶Simius et simia Iuue. sat. viii. Cuius supplitio nõ debuit vna pari Simia nec serpens vnus nec culeus vnus. Marti. i apophoretis Calidus enixas elidere simius hastas: sic cæteri nam apud Statium nunq̃ corripitur cõtra Calderinum Nestorem: Bebeliũ inepte legẽtes simium pro nimium verba Papinij infine syluarium sunt. Infantẽ lingua nimium salibusq; proteruum. insulsissimus sensus est si simium legas vt cum Sulpitio sentio. simię insulę sunt in carpathico mari & opior simiter produci. Simius Simia,

¶Simil⁹ agricolæ nomen vergili⁹ i moreto. Simil⁹ exigui cultor quũ rusticus horti Similus

¶Simet⁹ fluuij nomẽ. Verg. ix. ęne. Genitor quẽ miserat arcens Edu & i matris luco simethia circum Flumia. pinguisvbi & placabilis ara palici: at simeth⁹ viri ꝓpriũ corripit Sil. li. ix. Arma fuere dec⁹ victori bina simetho. Similius Simeth⁹

Timagenes philosophi nomen Hora. epist. xx. Cupit hyarbitam tia- tiagenes

Tímęus. genis æmula virtus sic quicquid est atime.i.honor(licet estimo correptũ quidã hinc essevelint qđ vt corripi notũ est ita hinc detiuari incertume st) vt timęus timothæus timarchus Sedul.dũ residens cæcus timothe⁹. tímęi filius illud:errauit more suo riga dicens in luca Bartimę⁹ timęi filius vn⁹ erat. Fortunatus & cuꝫ timotheo viuere cura meo. Timarchus viri proprium est in quarta tertię philelphi.

I ante N. Plynius I Ante n producitur.vt ply.viri propriũ Mart. Facundo mea plinio thalia phal.est Auso.in epig. vidit nubentem Plyni⁹ andrógynum petrarcha in ij.libro epist. ad ramaldum male corripit dicens hęc iuga Vergilius:Plynius tenet illa secũdus. Inarima trinacria vinum : inũ licet a gręcis corripiatur teste nestore. luca.li.ix Et tectum lino spargam per vulgus osirim Inachus n Bẽ in secunda syllaba vt marine.

¶Exceptio

¶Corripiuntur habentia purum c vel m vl's ante i. ¶Purum dico p pter crinis scrinium clino inclino &c.spinus spina quę producuntur. Exempla sunt cinamomum minus sino.is.poetę vbi cinamomũ dicere non poterãt cinamum gemino n dicere nam eadem arbuscula est cinamomuꝫ & cinamum neq; a canna dicitur vt indocti arbitrantus Luca.lib.x. Infudere comę qđ nondum euanuit aura Cinnamon externę nec perdidit aera terrę pro cinamomum per syncopaꝫ teste oi bono. Mart.li.iii. Et fluere excusso cinnama fusavitro.tortellius teste nestore errauit dicens cinamomum n geminare. Nestor affert gręcũ versum ex dionysio in perihege si vbi producitur tertia correptis cæteris in cinamomum. Cinnyps cũ duplici n & y gręco in secunda syllaba teste nestore contra tortellium est libye fluuius& in xii.fillii viri p prium in obliquis suscipit aspirationẽ vt cinnyphis hĩc cinyphius a. um. Verg.iii.Geor. Cinnyphii tondent hirci.

Cinamomum. cinamum

Cinnyps.

Minon. Minotaurus. ¶Tolluntur ab hac exceptione Chinea colis brixię apđ catullũ ad lanuãvt interptaẽ partheníus. Minos cretensium rex Ouí.viii.meta. Omnia possideat non possidet aera minos. Minotaurus monstruꝫ labyrintho inclusum Verg.vi.ęne. Myxtũq; gen⁹ prolesq; biformis Minotaurus inest veneris monumenta nefandę.

Mineus

Mina. ¶Mine⁹ viri,ppriũ vñ mineius& mineis.idis Ouí.iiii.met. Finis erat dictis & adhuc mineia proles vrget op⁹ ¶Mina.ę.i.mna libra dicũt produci minæ.arum pro cõminationibus corripi vt verbũ ipsum minor at mino.as.pro ago produci petrus rigam libro maccabæorũ Fx auro clypeum minarum mille minarũ ex partem:in hymno diui Frãcisci tam potest corripi q̃ produci Mina gregeꝫ duc ad regẽ nõ addu cit alia testimonia ad productioneꝫ nestor ideo hęc omnia iuxta corripi credo quia Priscianus in libello de ponderibus semp corripit vt

Accipe pręterea paruo quã nomĩe graii m nã vocitãt nostriq; minã dixere priores In eodẽ Sexagita minas seu vis sex milia drachmas mini⁹ nii. ꝑ priũ viri apd Beroaldũ & minæi populi apd ꝑsci i pthegesi

¶Sinũ. i. vas Verg. i buco. Sinũ lactis & hęc te liba ꝑape quotãnis Ex pectare sat. est dr̃ quoq; sinus ni. Plaut⁹ ei ne hic sin⁹ cũ vino ferr̃. pro aliis significatis corripit verg. Sic effata sin⁹ lachrymis ipleuit obortis Sinum.

¶Synas adis cũ y greco & vnicũ restes nestor̃ phrygię oppidũ fœmĩ generis Papi. lib. i. Syl. Purpura sola cano phrygię quam sęnados ãtra Ipse cruẽt auit maculis lucentib⁹ atys. Ibidem ꝑ lapide synadico masculine dixit Regula lõga synada distictũ variat Synas

¶Sina mõs q ẽt sinai saltẽ i gtõ grecanico ꝓducit a baptista mãtuano

¶Ginus viri ꝑ priũ corripit in nona septię philelphi dicentis Et meus iste ginus. Ginus

¶Hinulus cernorum pullus & ex equo & a sina mul⁹ variat vt ostẽdit deductũ hinuleus Properti⁹ atq; hiuli pellis totos operiebat amãtes. Horati i odis vitas hinuleo me similis chloe. asclep. ẽ Geor. valla aspirat nomẽ licet sint ꝑ sine aspiratiõe scribi ꝓcipiãt. Idẽ scribit gmio n hinnulus qd̃ mihi placet Hinulus

¶Inula hærba Colu. lib. vndecimo Capparis & tristes iulę ferulęq; minaces. Inula.

¶Inuus pan hĩc castrũ inui ẽ oppidũ qd̃ nũc nouũcastrũ dr̃ q; ibi colebat pan vt dicit Serui⁹ i illud Verg. vi. ęne. hicollatĩas ponẽt mõtib⁹ arces Pometios: castrũq; iui bolãq; coramq;. Inuus

¶Lin⁹ viri nomẽ Oui. Et linõ i syluis idẽ pater edidit altisverg. nec linus huic mater &c. Marti. li. i. Dimidiũ dõare lio q̃ credere totu3 Qui mauult: mauult ꝑdere dimidiũ Errat petrarcha adcõuiciatorẽ dicens Orpheus amphion vel natus apolline lin⁹. Linus

¶Lino & linio. is. hic illinio oblio &c. Hora. Imcomptis allinet atrũ Vergi. Seruataq; mella thesauris relines Seduli⁹. Mẽbra operis natal e lutum per claustra genarum Illiniens hominem veteri de semie sup plet. Errat more suo riga i tobia dicẽs Linit hic oculos: fit medicina petri. Apud Lucretiũ libro quarto sensus facile iudicat non illiniaris necillinaris legendũ esse: sed illicitaris sic: Vt melius vigilare sit ante Qua docui ratione cauereq; ne illiciaris Nam vitare: plagas in amoris ne iaciamur non ita difficile est q̃ captum rętibus ipsis exire & validos veneris perrum pere nodos Notate diligenter hæc verba Lucretii. Apud vergilium in ętna non linitur habet in emendatis libris sed per elenitu a lenior iris. i. mitigor & est optimus sens⁹ vt videbis exr do ctissimi Badii enarratione sic igit̃ legas si lenitur opus restat magis vritur illic. Lino. Linio

¶Ninus rex assyriorum Oui. iiii. met Conueniant ad busta nini late antq; sub vmbra. Ninius

Ninos ¶Ninos vrbs assiriorum maxima quæ niniue quoq; dicitur quo nomine in Flandria oppidulus brabantię conterminũ duobus milibus distans ẽ gerardi monte vbi diuus Hadrianus religiosissime collit: niniue ę mea patria vbi vterq; parens Ioānes despauteri⁹ sartor & margareta despauteria obstetrix in domino quiescunt ꝓ quorum animis orationem dominicam legere cum angelica salutatiõe ne pigiat te ꝙ quis meis laboribꝰ euaseris doctior: id a discipulis exigãt p̃ceptores si iustũ peto. Aniniuefit niniuita vñ niniuita q̃ niniuẽsis dici malui Luca. Et fœlix (sic fama) ninos: ventosa damascus.

Pynarus. ¶Pynar⁹ fluui⁹ Priscian⁹ ī perihegesi cui tamẽ imẽso fluuij se gurgite miscẽt per longum pyramus. spaciũ pinarusq; voluti Scribitur cuz y græco.

inarus. ¶Tinarus viri proprium Vergi. ix æneī: Irrumpunt aditus retuli. vt videre patẽtes. Cõtinuo quercẽs & pulcher equicol⁹ armis Et p̃ceps animi tinar⁹ & mouortius hæmõ. hic s lra ĩterimit nisi tollas & vel legas martius.

Tinea ¶Tinea vermis Marti. lib. ii. Non metuas mortẽ næuole: sed tineas Iu. sat. vii. Positos tinea pertunde libellos Oui. xv. metamor. Agrestes tineæ (res obseruata colõis/ferali mutãt cũ papilione figurã: sic cęteri quotquot sũt fide digni quo circavariari nõ recte dicit Nestor neq; ei imitabor serenũ dicẽtẽ Natura ĩterna est cũ viscere tinea serpens Nec seduliũ lib. iiii. Nõ mordax ęrugo vorat: nõ tinea sulcat. Nec rigã i Luca. In terris vbi sũt ęrugo: tinea: fures.

Tines. ¶Tines. etis. apd philelphũ ī pria nonęidẽ tamẽ in secũda sextæ mã le producit linus.

¶Timias cũ i aña fluui⁹ ꝓpe meuaniã Sil. lib. viij. Et lauat ingentes perfundẽs flumine sacro Clitumnus taurũ narq; albescẽtibus vndis ī tybrin ꝓpãs tiniæq; inglorius humor. Et clanis & rubico & senonus de nomine senæ.

¶Tynicus cum y græco & ch aspiratio in tertia ẽ virī nomẽ. Marull⁹ At nõ sic tynichusq; senex spartanaq; natũ fleuit eris molli mollior ip se nuru.

¶Trinoctiꝰ trinodis & similia cõpositiõe noscũt auso. de numero ternario Trina tarẽtino celebrata atrinoctia. ludo

I ante P Scyphꝰ.

I Ante P.

IAnte P. corripitur: vt Scyphus cum s ante c sequẽte y græco non cyphus nec vsq; ꝓducit vt contra Tortellium bene docet nestor. nec enim apud Vergilium in emendatis codicibꝰ est ī vii. æne. Hoc pater anchises cypholibabat ad aras s3 auro libabat cũ Tortellio errat Sulpitiꝰ Mar. li. viii. hic scyphꝰ ẽ ī quo misceri iussit amicis largiꝰ ęacides & bibit ipe merũ. Deceptꝰ ẽ Tortelliꝰ (si nestori credimꝰ glossa ĩterlineari vbi habet auro. i. cypho expũ

ca librariorum vitios littera.

¶Niphates q̄q̄ apud grecos ei diphthōgo scribaſ teste nebrissēsi Iuue Quosdā facit iste niphate in populo cypros Oui.x.met. Telluris cypriæ pars optia &c. Niphates

¶Cyperus qđ Sulpitius male dicit produci pro hoc tamen nestor ie pte cyprus legerat apud Sulpitiū Homerus in tertio odisseę Ende kyperos est hereoici finis Theocritus in primo edyllio teste nestore simíliter prima breui secundam produxit scribitur per y grecum i pria syllaba & ei diphthōgon in secunda syllaba quā vertimus i e longum vel. i longum vt cyperus vel cypirus arbor estdicta a latinis ligustrum Est hærba quoq; in hoc terrat macer dicēs Cum trito validuz cypiro si iungis acetum. fructum produci candindum. Hiero. i cātici s cap. i. botrus cypiri dilectus me⁹ mihi i vineis engadi. mendose legit cypri Cyperus quoq; est viri propriū mart. li. viii. a pistore cypere nō recedis phal. est. Cyperus

¶Hipocrita corripitur vt oia ab hypo. id est sub veluti, hypocaustū hinc hypocritius a Philelpho semper corripitur pro simulatore naz nam hypocrisis simulatio quasi subiectio iudicii ab hypocum y græco. i. sub & crisis. id est iudicium ideo teste nestor errauit tiga in seuiti co dicens Aurea facta foris simulans hypocrita fingit: errat Sulpitius & quotquot putāt hoc nomen posse produci quia optime sic hexametrum ingreditur. Pessimus a populo vult sanctus hypocrita dici Papi. in syluis vbi languidus ignis in errat Aedibus & tenuem voluūt hypocausta vaporem hypocausta sunt vaporana vbi sudamus i thermis Syphax vide crementum ideo errat petrarcha in viii. aphricæ Nunci. us hostem aduentare refert: syphacis filius vltro aliquando idez corripit quia putauit propria variari in quo errat vt docui in præfatione. Cipppus hipocrates & ab hippos cætera positione producuntur: vt Dysphilus malus amic⁹. Nam dys cum y greco in: compositione malum indicat hinc. Dyscholus luue. sat. iii. Non est romano cuiq̄ locus hic vbi regnat Protogenes aliquis vel dyphilus aut erimātis Mancinell⁹ tamē Diphilus legit ꝓ iouis. i. cæsaris amico: nobis prior opinio magis placet. Hypocrita hypocausta Dysphil⁹ Diphilus

¶Exceptio.

¶Gryp⁹ est gryps & nas⁹ adūcus & ænygma gryphō greci isolubile dicunt vide crementum. Grypus

¶Hypates. is fluui⁹ sicilię Sillius. xiiii. Hypatem ac faciles su perati gurgite parcopātagiā cū y græco vide scribi vt hypate oppidi nomē Hypates

¶Iphis viri ꝓpriū & puellę i virū versę dī ab iphi. i. robur qcqd igit fit ex ephi ꝓducaſ Oui. ix met. Vota puer soluit q̄ fœmia vouerat iphis Iphus

¶Iphigenia & iphianassaumlieris ꝓprium vide i ante a. Iphigēia Iphianassa

¶Iphitus viri proprium Vergilius. ii. æne. Iphitus & pelias mecum Iphitus

iphinous. ¶Iphinous viri proprium vide danis a añ n.

iphinoe. ¶Iphinoe es.propriũ mulieris Valeriꝰ flaccus li.ii.dicta placent por
iphiclꝰ tatq; pręces ad littora graijs.Iphinoe.

¶Iphiclus viri nomen Propertius libro.ii.Cognitus iphicli surripu-
iphilus isse boues.

iphias ¶Iphilus viri proprium in prio Valerij flacci.

¶Iphias patronymicũ.Ouidi.v.trist.Ausaq; iaccensos iphias ire ro
gos ,ppter hęc errauit petrarcha quia credidit,ppria esse cõmunia di
cens in.vi.aphricę.Cernit iphim& nimio consumptã blyblida luctu.

Niphe ¶Niphe lꝫ nõnulli libri habeant nymphe nã nymphe cũ y gręco hic
legendũ nõ ẽ cũ sit hic niphe nymphæ dianię nomẽ & iterp̃tat testere
gio lotrix a potu niphin.i.a lauãdo vide rhanis a añ n.

Pipilo ¶Pipilo as.passerũ est cũ vocẽ edunt.Catul.de passere.Ad solam do
minam vsq; pipilabat phal.est.

idez ¶Pipo.as Varro in aboriginibus mugit bos:ouis balat:gallina pi
pat Author philomelæ.Accipiter pipat:milꝰ hiansq; lepit Pessimꝰ
at passer tristia flẽdo.pipit.Ego columellę auscultandũ puto de galli
naceis pullis dicẽtis in li.ix.ca.v.Aiaduertat an pulli rostellis oua per
cuderint & auscultet̃ si pipiant:corripiť quoq; pipinna vndecũq; sit a
Marti.in.li.vndecimo.

Rhipæi ¶Rhipęi montes scytici a rhipixo.i.flo quia ventis perpetuus obno-
xij sunt Vergi.Georgi.iij.Gens effrena nimis rhipęo tunditur euro.

Riphęns. ¶Ripheus viri nomen vide Ephitus e ante p.

Ripa ¶Ripa Verg.Non bene ripę creditur.At rhipe arum.promontibus
archadię corripitur vide Betulum e añ t:sic rhipes cum y græco achi
uorũ populi hoc nomen corripi credimus.

Scipio ¶Scipio proprium & appellatiuum Siluiꝰ.xiii.Aspicit & subito tur
batur Scipio visu Horatius.i.sat.libri secundi Attamen & iustum po
teras& scribere fortem scipiadam.Plautus in asinaria·Scio esse q̃ me
hunc Scipionem contui.Iambicum trimetrum ẽ sic cęteri quotquot
fuerunt digni fide:multi in hoc errauerunt interquos est petrarcha di-
cẽs vt alibi sępe in tertia aphricę.Maximus in magno Scipio notissi
mus orbe.aliquando tamen produxit nec miror:naꝫ sibi persuaserat
,ppria variari.

¶Scrypulum quod y in v verso dr̃ scrupulũ cõderis genꝰ ẽMart.li.v.
Saturnalitię ligulã misisse selibrę flãmarisue togę scripula tota decẽ
luxuria est Idẽ.lib.x.libras scripula sextulasq; dicit phal.est Ouidius
aut alius de medicamine faciei Quiq; parant marathri scrypula:myr
rha nouẽ.sic cęteriquibus fides habenda est.Errat igitur macer dicẽs
Quattuor aut scripulos mihi significare videtur & priscianusꝰ in car-
mine de ponderibus(si prisciani sit quia plusscula sunt in hoc carmie
doctis imitanda)vbi dicitur.Siciliquus drachmæ scripuli si adiectio

fiet Sępe idem nomen ponit & semper corripit. masculinum apud ve teres non legi.

¶Sipho. onis fistula aut canalis tubus perquem vrgente spiritu aqua vel altus liquor emittitur hinc diminutiuum est siphũculus .i. exigua fistula ex ęre: plumbo aut marmore ex qua exilit aqua efôte Iu. sat. vi. Effigiencq; deę longis siphonibus implent. ¶Sipus. untis oppidũ a multitudine sepiarũ sepiꝰ priꝰ dictũ hĩc spõtinꝰ vt Nicolaus perottꝰ sipũtinus. Sil. li. viij. Quę fuit calaber subducta luce repente immẽsis tenebris & terram & littora sipꝰ li. v. Quas recipit salpina palꝰ & sub dita sipus Montinus. Sipho. Siphũculꝰ Sipus. Syphariũ

¶Syphanium cũ y græco sunt qui dicant esse mimorũ p̃miũ aliꝗ vela mẽ esse putãt scęnarũ vide grãmaticorũ dissensiões in illud. Iuue. sat. viii. Consumptis opibus vocẽ damasippe locusti Syphario clamo sum ageres vt phasma Catulli. Stypẽdiũ.

¶Stipendium cũ y græco teste nestore contra primitiui naturã corri pitur quia a stype dicitur testevarroneCatullus Indomito nec dita fe rens stypendia tauro Sido. Quę captiua dedit quõdaꝫ stypendia bar che; Idem contra oim authoritatẽ corripuit li. viii. dicens Possit fœ dere substipendiali. phal. est hoc nõ imitandũ est teste baptista pio. Stypes. Stypa

¶Stipes. itis Verg. stipitibus duris agitur: sunt qui deriuent a styps & cum y gręco stypes scribunt. Stypo:

¶Stypa vnica s teste nestore & y in u versa stupa ducitur hinc stupeꝰ a. um. Verg: ii. æne. Sublicĩt lapsus & stupea vincula collo innectũt Gæorg. valla vult pp geminare styppa stuppa styppeus stuppeus.

¶Stypo .as. i. condenso & rimas obthuro quia i hoc stypa vti solemꝰ Oui. iij. met. Qua q̃q̃ comitũ turba est stypata suarũ. at corripiunt stipula & stipulor aris. Verg. stridenti stipula &c. Iu. Quantũ vis stipulare & ptinus accipe qđ do.

¶Tiphata. orum. collis ppe capuã Sil. xii. Arduus ipse tiphata Inua dit propior. Tiphata.

¶Tiphys cũ y græco in secũda syllaba nautę nomen valerius flaccꝰ li. i. Peruigil archadio tiphys pendebat ab astro. Tiphys.

¶Typhon. onis gigas et impetuosa ventorũ rotatio. Manilꝰ lib. iiij. Quum fugeret typhona venꝰ subsedit in vndis Ouidius. ii. fast. Ter ribilem quondam fugiens typhona dione. Iterum. Manilius libro se cundo. Marito typhonis habentur horrendę sedes quem tellus ęua profudit Quũ bellum cęlo peperit Pro vento autẽ Luca. li. vii. Et tra bibus mixtis auidas typhonas aquarũ detulit: mendose legebaꝫ phy tõas teste fidissimo iterp̃te lucani verulano. nullos iueni veteres qui typhon corripuerint: ideo nolim imitari martianuꝫ capellã i hoc cõ tra oim authoritatem corripiẽtem in secundo li. quum dicit Dissona sacra mitram ditẽq; ferumq; typhonem. Neq; phileplhum dicentem Typhon.

m. i.

in.iii.vi.Redderet inferior fieremq; typhõis amathor.&in quita octa-
uę dicta typhonæo crepitẽt tua grandius ore.Typhœus etusdẽ gigã-
tis nomen primã semper corripit vt in sinalœpha & hypmetris vsus
est ¶Triphillis apud prisc. in perihegesi.
¶Vipera Oui.x.meta.venenum Vipera diffundit crescentesq; abstu
lit annos.

¶I ante Q.

I ante Q. Siquidez.

IAnte Q corripitur vt siquidem etiam vbi oratio est licet tũc quoq; produci posset Oui. iiii.fast. Sed si forte tibi non est mutabile pectus Statq; semel iuncti rumpere vincla thori: Hoc quoq; tentemus si quidem ieiuna remansit Sin minus inferni coniugis vxor erit.Idem li.iii.siue titulo.Quę mihi ventura ẽ si quidẽ est ventura senectus:Cum desit numeris ipsa iuuenta suis.in qua correptione videtur liberiore vsus licentia:nemo enim si vnq; corripuit: at composita vox perpetuũ corripitur:sed vnde composita est significationẽ non gerit Est enim siquidem idẽ qđ nã:in qua significatione inquit Lucanus lib.iiij.Hoc si quidez solo ciuilis crimine belli. Dux cause melior es eas.

¶Exceptio.

Liquens. Liquor

¶Liquetius venetiæ fluuiꝰ:hinc ad iectiuum liquetius a.um. vt apd Vergilium ęne.ix.teste seruio Quales aereæ liquẽtia flumina circuz. iperitiores teste seruio legunt liquẽtia.

Liqueus.

¶Liquor eris deponens tertię Verg.i.Geor.Liquit & zephiro.putris sę gleba resoluit:liquor nomen rectiꝰ corripit qa solus Lucretius pduxit vi libro.primo.Pondus vti saxis:color ignis:liquor aquaruz Et ibidẽ Fiet vti cibꝰ omnis & aridꝰ & liquor ipe.Liquẽs a liquor ver.

Liquesco. Liquo. Liquidus

aut quũ liquẽtia mella Liqueo.es hinc liquesco corripit Persius.Tot tibi quũ in flãmas iunicũ omenta liquescant Verg.Camposq; liquentes.At aliquor liquesco producitur Oui.de ponto Sic mea ppetuis liquescũt pectora curis.Iterum liquo.as.corripitur Luca li.vii.Erepta q; tella liquauit.ab his liquidus variatur quia possit esse tã aliquo q̃ liquor eadem tamen est significatio Lucret.li.i.Lu. saxis ac spelũcis pmanat aquarum liquidus humor &c.Idem in ii.Illa quidem debent ex læuibus atq; retundis Esse magis fluido quæ corpora liquida cõstãt.Idem in.iiij.Crassaq; cõueniunt liquidis & liquida crassis.

¶Sequitur I ante R.

Iañ R Ciris

IAnte R in dissyllabis producitur vt citis cum i latino interpretatur tonsa cirin eñ græce significat tõdere:dicitur sylla Nisi filia obtonsum patris crinem in auem a laudam versa Verg.in ciri.Candida concessos ascendat cirishonores.Oui.viii.met. In auem mutata vocatur Ciris & a tonso est hoc nomen adepta capillo sic cæteri omnes.quãobrem non verebor dicere mendosum esse lo

cum hũc in ętna Vergiliana Mentitivates stigas:vndasq; canentes hi
tityon septẽ strauere in iugera fœdũ:Sollicitant magna te circum tã-
tale pœna.Sollicitãtq; cirim:minos tuaq; æace invmbris iura canunt
ijdemq; rotant ixionis orbem oẽs libri quos videre licuit habent per Scinis.
s literam sirim.Calderimus id quid sit minime declarat Est qui dicat
sirim.i.puellam de qua in ciri Vergilius loquitur Est quidam hic do
ctissimus:cui tamen cogente veritate suffragari nec queo forsan nõ
ille:sed ego fallor qui primus audeo(quantum scio) hunc locum vt
mendosum restituere pristine & syncęre lectioni itaq; puto legendũ
esse Scinim solicitantq; scinum.id est immanem illum gigantem & la
trones de quo incredibilia poetæ fabulantur:vt de tityo:tantalo ixio
ne cæterisq; gigantibus & crudelissimis latrombus:quorum hic pau
cis meminit.Ver.itaq; ausim iurare legendum esse sollicitantq; scinĩ
licet id ante me nemo dixerit quod sciam. Fuit autem scinis gigas &
Latro immanissimus a theseo tandem interfectus hic isthmum ob fi-
dens(vt in quinto refert diodorus)duas pinus flectebat ac vtriq; ho-
minis brachia aligabat deinde sursum emittens corpus discerptum
maximo cruciatu afficiebat Quod ostendit Ouidius vit.metamor.di
cens Occidit ille scinis magnis male viribꝰ vsus qui poterat curuare
trabes & agebat ab alio Ad tertiam late sparsuras corpora pinꝰ.Clau
dianus in primo lib.contra rufinum Quis prodere tanta relatu Fume
ta:quis cædes posset deflere nefandas:Quid tale imanes vnq; gessisse
feruntur Vel scinis isthmaiaca pinu:vl rupe,pfunda.Syron vl phala-
ris tauro:vel carcere syla:Syron latro etiam fuit a theseo interfectus
hic syro niasaxa & syrones petrę Ouidius in epistola phyllidis. Quũ
fuerit syron lectus toruusq; procustes Et scinis & tauri mixtaq; forma
viri Propertius li.tertio. Arboreasq; cruces scinis & nõ hospita graiis
Saxa & curuatas in sua fata trabes:nemo iã mediocriter eruditus du
bitabit(vt opinor)non ponendam esse nihili voculam sirim p s litte-
ram nec cirin per c litteram refragrante cũ sẽsu quantitate:sed(vt di-
xi)sinim per sc litteras & i latino sequente n non rvel forsan non male
(vt quidam libri habent)siti:sed quę diximus magis placent neq; id
mirum videri debet quum in opusculis. Vergilianis plusscula vulgo
reperiantur mendosa vt sirenes prima breui quum Horatius vt cęte
ri dicat vitanda est improba sirẽ desidia sic stymphalides,p stympha
li & alia quę opus hoc perlegenti occurrent. Miror

¶Miror miraculum nemo ignorat produci:Marti.barbara pyrami
dum taceat miracula mẽphis.id si cõsyderasset Nebrissẽsis nũq; dixis
set vocalẽ ante vocalem produci hinc de hinc apud Hora.in arte Co
gitat vt de hic speciosa miracula,pmat.vbi bis peccat:nã vera lectio
est.Cogitat vt specioſa dehinc miracula promat dicit idẽ in deest vo
calẽ ante vocalẽ,pduci in illo papinij.xi.theb. Deest seruitio plębes

mi.

hoc ignis egentes. verum non dubito hoc quoq; mendose legi: non ẽ mihi nũc Papinii copia ideo quo pacto legẽdũ sit nequeo hariolari.

Scyros ¶Scyros cũ sc Iris sequente y græco vna ex cycladibus Papi. i. achil. Palladi littoreę celebrabat scyros honorũ forte diẽ. hinc scyrius a ũ. scyrias adis. Verg. Armiger automedon vna oẽs scyria pubes. Sidoni⁹ ad fœlicẽ. Inde scyriadũ datus perẽti phal. est vbi de syllaba positiõe ꝓducit: nisi forte Catul ũ affectauerit imiari quẽ huic generi i pria regiõe nõnunq̃ trocheũ dedisse in positiõis regula ꝓbauim⁹: idẽ Sidoni⁹ (vt in quartũ Plinij notauit Hermola⁹. peccauit i hoc nomie dicẽs i burgo. vel scyrias vacuasse col⁹ vel scerica fila p cãnas torsisse leues.

Nireus ¶Nire⁹ viri ꝓpriũ Nebrissẽsis male credit trisyllabũ eẽ pria correpta ga disyllabum est vt orpheus & si per dięresin trisyllabũ fiat: prima ꝓducit. Hora. i epodo ad neęrã. Nec te pythagorę fallãt arcana renati. Formaq; vicas nirea. secũd⁹ vers⁹ est iambic⁹ dimeter vbi actũs nirea primam producit.

¶Exceptio.

Lyra ¶Lyra cũ y græco Oui. xi. met. Flebile nescio quid queritꝰ lyra. flebile
Lyris lingua. Murmurat exanimis: respõdẽt flebile ripę. instrumẽtuꝫ musicũ
Liris. est a lyrin. i. canere hinc forte lyris impudice mulierculę nomẽ mart. li. ii quod faciatvult scire lyris quod sobria fellat: nã liris fluuij nomẽ cũ i nostro etiã pria ꝓducit. Idem lib. x. Desyderant nec marica nec
Lira liris Scazon est sic ꝓducit tm̃ lira p i nostruꝫ & sulcũ significat hic de
Deliro liro as. i. isanio & erro: nã delirat q nõ recto sulco semẽ tegẽdo icedit
Dilirus hinc delirus a um pro insano & a recto recedẽte hic pdelirus. i. valde
Perdelir⁹ delirus: lirare est liras facere. Sũt q deliro e græco lirin. i. ineptire deriuent hinc liras ineptias & nugas dicim⁹. plautus. Nã tuę blãdicie mihi sũt (qd̃ dici solet) gerrę germanę ędepollirę Vtut ẽ nusq̃ corripiũt deliro delirus p delir⁹ neq; p y græcũ vnq̃ scribẽda sũt a lyra musico instrumento quicquid Nestor a milti alij dicant. Nam ineptissime legunt per delyrus penultima breui pro dissono & absono apud Lucretuꝫ libro. i. Quod facit hic idem perdelyrus esse videtur Nam nõ ere in masculino genere legendũ est per delyrus sed in neutro perdeliruꝫ id quod sensus facile indicat: sic enim dicere rem nullã in numero cõstare nec ignem qd̃ facit hic idem pdelirum esse videtur sẽsus hic est dicere rem nullam in numero constare nec ignem quod facit. i. dicit hic idem heraclitus id videt p delirũ. i. valde falsũ & fatuũ. si pdelyr⁹ legas ineptissimus erit sensus: nã quorsum referes dicere &c. sed qd verbis op⁹ ẽ? quuꝫ ipse lucretius paulo post id mãifestet dicẽs. Qd̃ miri quũ vanũ tũ delirũ eẽvt Horat. ad lolliũ Quicqd delirãt reges plectũt achiui. Idẽ sat. iij. li. ii. Auers⁹ mercaturis delir⁹ & amẽs. sic cęteri.

Myron ¶Myron vel myto, onis statuarij nomẽ Sta. i. syl. Quicqd & argento

primum vl in ęre myronis lusit.Auso.in epig.Bucula sūt cęlo genitoris facta miron is.Scribitur cū y gręco vt myron.i.vnguentū qđ similiter corripit Hinc myropola vnguētarius myron myri quia pro vnguēto est neutrum secundę declinationis.

¶Pyra cū y gręco lignorū cōgeries.Vergi.in numeras struxeř pyras sic pyrus pyrū arbor & fructus oia hæc a pyr.i.ignis ducunt Virg.inse re nūc melibœe pyros pone ordine vites. Pyra pyrus. pyrum

¶Quiris singulare in vsu ausus ē.l ersi9.Heu steriles veri quib9 vna quiritem vertigo facit. Quiris

¶Syrus cū y gręco & syra rectius corripitur Iu.sat.vi.q̄ quę longorū vehit ceruice syrorū Hora.satira.vi.Tu ne syri:damę aut dionysi filius audes deijcere e saxo ciues aut tradere cadmo.notū est hic primam corripi quia ne iterrogandi dictio corripit.Ideo quidē mare putarūt syrcidamas vnicā esse dictionem pria ꝓducta quū potius dicere debuissent prima correpta secundā & tertiā ꝓduci Catullus hoc misso in syriam requierāt omnibus aures.sic cęteri:solus aūt Iuuenalis in tertia sat.ꝓducit syrus dicens Iā pridē in tyberim syr9 defluxit orontes.at syria semper corripiatur nec sequat petrarcham dicentem Syria mollis porrigat ipsa manum. syrus

¶Styrax tm̄ corripit vide crementū. ¶Styrus medęsponsus teste bebellio. Styrax

¶Tyros vl tyrus insula & vrbs.Tibul.lib.i.Prima ratē ventis credere docta tyros.Oui.iij.met.A tyro ac profugos posuistis sede penates: ablatiu9 corripit ꝓpter vocalem sequentēvt sub ilio alto:tyros etiam caseus interp̄tat vñ butyrū de quo in mediis agemus. Tyros

¶Tyra.æ.cum y gręco vt p̄cedēs loci nomē Vallerius flacc9 li.vi.Liquit abruptis pelago tyra:linquit & mōs embol9 Tyra

¶Tyres cū y gręco gtō tyrę Virg.li.ęne.x.Te fugiēs fratrē q̄ tyren curuq̄ volutus Sil.vi.exanimū nasamonia tyren super ipse iacebat.viri nomen est. Tyres

¶Tyras.ę cū y gręco fluuij nomē vide halis.A ante l.Tyro quoq̄ per y gręcū scribitur s3 ꝓducit tm̄ cōtra ineptulū quēdā vt tyro us nymphę nomen vide a ante e pasiphae.& TyrociniumO ante C. Tyres

Tyras.

IAnte R in polysyllabis corripit vt Pyreneus viri propriū per eu dipthōgō nō per ę cōtra tortelliū Oui.met.v.Clausit sua tecta pyreneus.Notēř e lōgis deriuata vtvirosus a virg nā avir corripit tirynthius a tiryns viresco a vires qđverbū significatvires acquirere & fortiorem fieri Furi9 antias apđ Gelliū li.xviij.capi.xi.increscūt animi viresćit vulnere virtus:hoc a vireo corripit.Sta lib.i.syl. Exuit atq̄ alios melius reuiresćit in annos:spiritus a spiro &c. I ante R. Pyreneus

¶Exceptio.

¶Chironomō.ōtis vt leō ōtis vl chironō as.ātis vt adamas ātis teste Māci in hūc versū sat.v.Iu.Saltātē spectas & chironomōtavolāti Cultello donec peragat dictata magistri:dicitur quoq̄ cheronomos che Chironomon

ronomi. Est aũt is qui ad mensã edenda incidit certa lege manus nam chier manus est & nomos lex: ars hęc chironomia dr. chiromantia est ex manuũ inspectiõe diuinatio: cheir græce p ei diphthõgõ scribitur ideo in cõpositis ꝓducit. Marti. Chirurgus fuerat nũc ẽ vespilo diaulus sic chirocrates

Chirurgꝰ

Chirographum.

Chiragra

chirographꝰ vel ũ. Iu. sat. xiij. vana supuacui dicũt chirographa ligni. vnũ est chiragra a latinis correptũ Persiꝰ. Lapidosa chiragra Marti. li. i. Sed nil patrono portigit hęc chiragra est Philelphus secutus deriuationẽ græcã ausus est hnc nomẽ ꝓducere vt in tertia nonę dicens Num te chiragra fatigat.

Cyrios

Cyriacus.

Cyrinius.

Cyrene.

¶Cyrios cum ygręco in prima. i. ꝓpriꝰ authenticus & dns hinc cyriacus & cyrnius virorum ꝓpria & acyros improprius vñ acyrologia. cyrinius viri ꝓpriũ Marti. lib. viij. Sic tua cyrini ꝓmas epigrãmata vulgo vocatiuus est.

¶Cyrene. es & cyrenę. arũ cum y græco vrbs libyes hinc cyrenia dicta est tota libya: est alterius quoq; oppidi nomen hinc cyreneꝰ & cyrenaicus Luca. li. ix. Aphrica cyrenis etiam tũc bruma rigebat Sil. li. iiij. Necnon cyrene pelopęi stirpe nepotis: interdũ corripit. Catul. Laserpiciferis iacet cyrenis phal. est. ideo nõ male dixit Petrarcha in. iij. aphricę Plura cyrenæo cecident milia campo.

Cyrene

Ironia

¶Cyrene aristei mater producitur tantum vt ex Geor. iiii. discessi.

¶Ironia. i. simulatio vel illusio tam in prima q̃ in tertia græce per ei diphthongon scribitur.

Liriope

¶Liriope nympha Ouid. met. iij. Cęrula liriope quã quõdã flumine curuo implicuit &c. fuit narcissi mater.

myriones

¶Myriones viri nomẽ Horat. li. i. car. ode. vi. Nigrum myrionem aut ope palladis Asclep. est habet ygręcũ i pria syllaba: aliq tñ merionẽ legũt vide q̃ in hunc versũ affert Badius Miritenes vide E ante N.

pirata.

pirithous.

pirene

¶Pirata Luca. li. ii. Omnefretũ metuens pelagi pirata reliquit.

¶Pirithous viri ꝓpriũ vide matella. A. ante T.

¶Pire. es. cũ i nõ mõs & fons musis sacer. apudcorinthũ Persius in ꝓfatiõe heliconiadasq; pallidãq; pirenẽ fcazõ ẽ Stat. i. syl. Nec cõscia detur Pirene: largos ꝓtius mihi gurges in haustus.

pyrene

Pyrene cũ y græco mons hispaniæ a pyrene puella quam hercules cõ presserat quę illic aferis lacerata dicitur & sepulta: alii deriuant a pyr id est ignis propter crebra fulmina. variatur hoc nomẽ sed productio est longe frequẽtior Sil. li. xiiij. Pyrene misit populos qui nomẽ amore &c. Luca. li. i. Nubiferos colles atq; aereã pyrenenversus est spondaicus vt apud Iu. sat. x. Additur imperijshispania: Pyrenenq; trãsilit Tortellius male legit pyreneũq; quia (vt recte dixit nestor) pyrenæ penul: imam diphthongo produxit vt pyrenæi montes. Tibul. lib. i. Non sine me estibi partus honos tua bella pyrene Testis & oceani littora sãtonici, Sido. in. iii. panęg. Tyrrheni rhenicq; liquoryl lõga py

rene.sic petrarcha.iiij.aphrice Tum filiꝰ vltor & pīis & patrui nomē dedit isq; pyrenen Transgressus &c.

¶Piroma & pirula producuntur teste Sulpitio. piroma

¶Pyramus cū y græco viri & fluuij nomē Oui.iiij.meta. pyrame respōde:pro fluuio in oraculo:Tunc erit vndisonꝰ late quum pyramus olim littora profundens ciprum labetur in almā.prisciānus tamē corripuit Vide pynarius I ante N. pyramus.

¶Pyramis cū y græco a similitudine flammæ nomen accepit.Latini metam dicūt Mart.Barbara pyramidum taceat miracula memphis. pyramis

¶Pyręus athenienſium portus & promōtorium cum y græco Oui.vi.meta.portus cecropios intrat pyręaq; littora tangit. pyręus

¶Pyralis ꝓducitur teste nebrissensi cū y greco:est enim bestiola pēnata muscæ magnitudine ex igne ꝓueniens. pyralis

¶Pyrites producuntur huius nois omnes syllabæ apud:priscianum in perihegesi & est Lapillus cui plurimꝰ igniseſt sed mīta a pyr corripiuntur vt pyro is.pyropꝰ pyracmon pyretrum &c. pyrites

¶Phthiriasis morbus pedicularis a phthiron:idest pediculis cuꝫ ph & th aspirathis in eadeꝫ syllaba hinc phthirophagi homies solis piscibus victitantes a tenuitate victus quasi pediculis vescātur.scribit grece per ei dipthongon· phthiriasis

¶Pyreicus pictor in.iiij.ꝓpertii pyreicus parua vendicat arte locum cum y greco sic legit Beroaldus. pyreicus.

¶Sirius stella in ore canis cœlestis Sil.li.i.Nec puluere fessuꝫ Agminis ardenti labefecit sirius astro. Sirius

¶Stiria stiricidiū Mart.li vii. Turpis ab inuiso pendebat stiria naso Clau.astringit setas. Stiria

¶Tiresias cum i latino in prima quia|grece scribitur per ei diphthōgon teste Calepino fuit alugur thebanus properti li.iiii.magnā tiresias aspexit pallida vates dicitur etiam tiresia in noiatiuo. Tiresias

¶Tyridates armenię rex Horat.lib.i.car.ode.xxvi.Quis tyridatem terreat vnice:versus ē alcaicus.dactillicus. Tidates

IAntes produciturvt Chrysos cū ch aspirato & y greco hinc chrysostomꝰ & chryseus.a.ū.id est aureus Mart.lib.decimo Chalcea donanti chrysea quid dederas chalcea.id est ęrea chalcō.id est ęs Pisę.arum hinc pisęꝰ.a.ū.Ouidi.li.v.met. Est mediū cyanes & pisęę arethusę:errauit hic petrarcha ecloga.x. Iantes

¶Exceptio.

¶Bison.ontis animal iubaruꝫ ꝓlixitate deforme nascit in germania Marti.illi cessit atrox bubalus atq; bison.Idem Turpes essedaq; trahunt bisontes phal est. Bison.

¶Crisis.cū i nro sine aspiratione.i.iudiciuꝫ hic hypocrisis catacrisis. id est diiudicatio at cathacresis cum ch aspirato i tertia syllaba dicit Crisis.

m iiii.

abulus.hoc nestor.

Cisium ¶Cisium vehiculum Cisiarij q cisiũ regit Auso.in epistola prima vt cilio triiugi si placet insilias: Idẽ ad amicũ quẽdã. Sed cisiũ aut pigrũ cautus conscende veredũ.

Hysopus ¶Hysopus vel um.herba cũ y græco & vnico sapud Latinos ga corripit licet apud græcos ī.geminet hysophus scribit qꝫ per o magnum & ẽ hysoplus fœminini generis nec mirũ est (iquit nestor ex quo hoc sũpsimus) vnũ sa latinis abijci in hysopus quia simile in multis factuꝫ videm⁹ vt grabatus syracusę gothia lacus & nonnulla alia apud nos corripiunt primã quã apud illos positu extẽdunt: recte igit dixit Alanus li.iiij. Se cęlũt terrę cõformat cędr⁹ hysopo male aũt macer ẽ hysopũ siccũ: calidũ quoqꝫ: terti⁹ illi Est ī vtroqꝫ grad⁹: In eodẽ luto hęsitat riga ī lib.regũ dicẽs aut hysop⁹ signat humiles: cedrusqꝫ superbos

Isarea ¶Isara.ę.fluui⁹ gallię ī thodanũ fluens Luca.li.i. hi vada liquerũt isarę qui gurgite ductus.

Isaurus ¶Isaurus fluui⁹ vide metaurus E ante T.

Isaurum ¶Isaurũ oppidũ qđ pluraliter isaura.orũ amianus dixit hinc isaurícus dictus est seruilius qui isaurũ vicit: isauri & isaurę populi sũt. Oui.

Isauri aphtica victorẽ de se vocat alter isaurũ. Sido.i.i. panęg.adieci serie ꝗs nunc moderaris isauros.

Isalces ¶Isalces viri propriũ Sil.li.v. Optabat pugnam ante oculos spe laudis isalces.

Isocrates ¶Isocrates viri nomẽ. Rufinus laudamus isocratis artem

Iserus ¶Iserus teste bebelio.

Isidius ¶Isidi⁹ cõtra primij tiui naturã ab isis vide Io.in I ante o. Lysias viri nomẽ corripuit arato in secundo libro.

Lysias Miser Persi⁹ Omiser in qꝫ dies &c. hic misericors misericordia miseror misereor miseret &c.

Miser

Nisantes ¶Nisantes viri nomẽ valerius flaccus lib.i. O si mihi sanguis quant⁹ erat quũ signifero cratere nisantẽ. Non leuiore tholũ manus hæc cõ pescuit auro.

Nisi ¶Nisi cõiũctio passim legit nisus si nomẽ sine dubio ꝓducitur.

Phthisis ¶Phthisis cũ phth aspiratis in eadẽ syllaba est pulmonis exulceratio a phthino.i.tabescere: phthitici sũt qui eo morbo laborant Iu.sat.xiij. Et phthisis & vomicę putres & dimidiũ crus. Seren⁹ Si vero phthisis annoso sedet improba morbo: inepte scribit vgutio tisis teste nestore sine p & aspiratione. ¶Phthysis cũ phth.aspiratis sequẽte y græco antes est spuitio a phthyzo.i.spuo verbum est doricũ nã cõis lingua ptysis sine aspiratione dicit cum y græco in prima pro spuitione a ptyo

Physis idẽ spuo. ¶Physis cum y græco ī prima.i.natura vnde physicꝰ physiologus &c Ausoni⁹ de nũero ternario in physicis tria prima: deus mũdus: data forma: quare bene dixit alexander neq̃ corrũpit natura physin cursusqꝫ rotatoqꝫ Sidoni⁹ in græcis negligentior male ꝓduxit vt videre potes in ethos E ante T.

Pisidæ ¶Pisidę populi Claudi.in secundo libro contra Eutropiũ. Vtriqꝫ pro

pinqui Finib⁹ obliqs lydi pisside q̄ feroces Priscianus a superlorũvsu sępe defficiẽs primã & secũdã,pduxit dicẽs i perihegesi.Post hospisi dum pinguissia rura colunt.i pisidarum.

¶Pisaurus fluuius picenia quo pisaurũ oppidũ nomẽ h3 Catul.ad iu uẽcu3 Prętẽ istetu⁹ moribũda a sede pisauri hospes. pisaurus

¶Ptisana vnico ſlicet grẽci geminent teste calepino confectio q̃da3 ex succovel farina hordei vide miliũ.I ante L.hic ptisanariũvas i quo coquit vel tunditur ptisana Horat.sat.iiij.li.ii.agedu3 sume hoc ptisanarium Orize. Ptisana

¶Siser.eris herba Horat.sat.xviij.Peruellũt stõachũ siser.halec fercu la coa.Colu.li.xi.Iam siser.assyrioq3 venit quę semine radix. Siser

¶Sisymbriũ cũ y græco in secunda syllaba Ouid.iiii.fast.Cunq3 sua domię data grata sisymbria myrto Textaq3 cõposita iũceavincla rota sisymbriũ

¶Visellius viri,ppriũ Horat.sat.i.Est inter tanain quiddã socerumq3 viselli pro visellij. Visellius

¶Visurgis fluuij nomẽ apud appolinarẽ in laudibus narbonis.Adde prędictis Frisius populi germanici nomen apud baptistã mãtuanu3 i exhortatiõe cõtra ifideles & apud hermolaũ in epitaphio agricolę Visurgus Frisius

IAñ t corripit vt Scythia cõtra Sulpitium nisi mẽtiatur ne=. stor. Vergi.in buco.Pars scythiam &c.Lucan.libro.x.Non scytha non fixo qui ludit in hospite maurus sic cæteri. veru3 nescio quomodo nemo neotericorũ vetustatem inuiolata3 custodire potuerit:de doctissimis loquar nam plębem poetastrorum carpere nulla est gloria.Petrus itaq3 crinitus homo facile doctissimus vt homo interi3 lapsus est veluti li.ij.car.dicens Et calent scythæ genus effe ratum ad cypridis ignes Sap.est cum adonio.Idem cõtraveterũ vsum corripuit dacus & clio.in quibus & pauxillulis alijs p negligẽtia3 cõtra veterũ authoritatẽ aut correptis aut ,pductis imitãdus non est: q̃q̃ doctissime reliqua scripserit. Iante T. Scytha

¶Exceptio.

¶Producũt habẽtiãvel r vel v ante i vt mitis ritus vita sic exceptionẽ ponit alexãder: ego illius exceptiões raro mutaui ſz excipiẽda diligenter notaui q̃q̃ forsan nõ pauciora sunt exceptis.

¶Tollũtur igit ab hac exceptiõe pmulta vt Mitylene.es. cũ y græco i secũda vibis & insulę nomẽ Mart.lib.x.Quũ tibi nõ ephesos nec sit rhodos aut mitylene Sed dom⁹ in vico lęlia patricio. Mitylene

¶Mitilo as.cicadarũ est cãtantiuꝫ carmine de philomela.Vere calẽ te nouos cõponit acredula cãtus Matutilani tẽpore tunc mitilas. Mitilo

¶Mitra id est sol apud psas vide typhon I ante P.inversu capellę sic teste Lactantio in vltimo versu primi theb.Indignata sequi torquẽtẽ cornua mitrã.Etiam est pilei genus:vt apud eundem in primo achil. Baccheaq3 terga mitrasq3 huc tuleris.Sic prudẽtius i psycomachia vt Mitra

mitra cesarie cohibens aurata virilem Virgi. in coppada: Coppa. syris caicaput gratia redimita m mitella. hoc diminutiuū est a mitra.

Mithridates ¶ Mithridates rex vnde mithridaticus. a. um. Marti. li. v. Profecit pto mithridates sepe veneno.

Mitio ¶ Mitio pasto ris nomē in. vij. ecloga petrarchę si a mitis deriuet male corripitur.

Britānia ¶ Britānia regio britānie populi Vergi. Et penitus toto diuisos orbe Brittannos Mart. Dicit & nostros cātare britānia vers⁹ Quid prodest nescit sacculus ista meus. Lucretius et pduxit i sexto. Nā qd britannis cęlū differre putam⁹ Ergo variat ꝫ corripit sępi⁹. sic britānic⁹ ppriū & appellatiuū: Britonvero semp oppinor pduci iquo errat alexander dicēs britonisq; brito caro carnis vide crementuz.

Britomartis ¶ Britomatris nympha quā minos psequebat. Verg. i ciri Te erepta britomartis spes ē vna sepulchri Te britomarti diē potui pducerevitæ Claudi. i. iij. de laudib⁹ stilicōis Spersa comam britomartis agit.

Criticus ¶ Criticus id est iudicās siue arguēs a crino delibero ac iudicovariat Horat. vt critici dicūt Iu. sat. ij. Critice pelludes&c. vbi per e aliqui crtice legūt Mart. li. vii. Aequalis liber ē critice q malus est. Critias viri nomē Apul. i apol. oratōe pria Carmiavti critias lux hęc optata canat

Criton ¶ Criton. onis. Mart. lib. xi. Quod sanare criton non quod hygęa potest fuit medicus.

Fritillus ¶ Fritillus tabula lusoria de qua mlta leges i annotationib⁹ beroaldinis Mart. i xenijs. Hęc mihi charta nuces: hęc est mihi charta fritillus Alea nec damnū nec facit ista lucrum.

Pritanis ¶ Pritanis viri ppriū Ouidi. xiij. met. Quid. Iyni referaꝫ sarpedonis agmina ferro deuastata meo: cū multo sanguine fudi Cęranō Iphitidemq; alastoraq; chromiūq; Alcādrūq; halitūq; noemōaq; pritanicq; Pœnultimū q i versu penultio vltioq; pducitur aut cęsura aut positu more vergiliano. Rhytiū vide rhidium I ante D.

Vitium ¶ Vitiū cōtra primitiui naturā qa vito pducit Horat. Dū vitant stulti vitia i cōtraria currūt.

Vitellus ¶ Vitellus cōtra primitiui naturā quia a vita dici volūt. est enim ouipa rs ex qua viuit pullus Hora. sat. iiij. li. ij. Quatinus ima petit voluēs aliena vitellus: aliena actūs est. ne credas (vt quidaꝫ) vitellus eē fœminini generis.

Vitellius Vitelliani ¶ Vitellius virinomē Auso. de cęsaribus Nec regno dign⁹ nec morte vitellius vt vir.

Vitelliani lię virorū ad amicas Mart. in apo. Nondū legerit hos licet puella Nouit quid cupiant vitelliani phal. sunt.

Vitulus ¶ Vitulus vitula Virg. Quum faciam vitula &c.

Vitrum ¶ Vitrum vide. I ante N. Cinnamum.

Bitus ¶ Bitus virinomē vide I ante T bachius.

¶Bitonia teste sulpitio. Bitonia

¶Bithynia bithynus bithynicus cum th aspirato & y græco ī secūda Bithymia
syllaba bithynia eadem est quę bebricia mygdōia pont⁹ prima rect⁹ Bithym⁹
pducitur quā Iuuenalis corripuit etiam: petrarcha in.ij.apricę secū-
dam male corripuit mālius li.iiij.Cappadocū armenieq; iugis bithy
nia diues Claudi.li.ii.in eutrop.Thyni thraces erant quę nunc bithy
nia fertur valerius flacc⁹ li.D.iii.ant cererē lętūq; peccus nec palmite
bacchus bithyno phrygione satū.Iu.sat.x.donec bithyno libeat iugu
lare tyranno Idē sat.vij.q̄q̄ & cappadoces faciant equitesq; bithyni.
Martia. Iā terē factā bitthynice credis hŕe.bithyn⁹ itaq; primāvariat

¶Clitella Horat.sat.v.hīc mulli capuę clitellas tēpore ponūt Clitia Citella
des viri ppriū vide cliciades I ante C.

¶Clitori⁹ arcadie fons bibenti vini odium ingerens Ouid.xv.meta. Clitorius
Clitorio quicūq; sitis de fonte leuauit vina fugit gaudetq; meris abste-
mius mundis.

¶Cliton.onis archadię fluui⁹ teste lactātio Papi.iiii.theb.Et rapid⁹ Cliton
liton & qui tibi pythie ladon.

¶Clitis fluuij nomen vide E ante Q.sequana. ¶Clitumnus vmbriæ Clitis
fluui⁹ vide I ante N tinias: si etymologię perscrutatores videto tortel Clitumn⁹
lium & nestorem.

¶Dito as.& ditescere nota sūt quia fiunt adis ditis Horat.Qua ratio Dito
ne queas ditescere. ¶Dithyramb⁹ viri nomen vsi hymnos quosdam dithyram
in bacchi honorez cantatos dithyrābos dixere.verūtamē ipse bacch⁹ bus
dithyramb⁹ dicitur quia dia diothyron.id est per duas portas trāsie-
rit.nem peper vterus semeles & femur iouis.scribitur ī prima syllaba
cum i nostro in secūda vero cum th aspirato & y græco Horat.li.ij.car.
ode secunda.Seu p audaces noua dithyrābos: verba deuoluit: nume-
risq; ferē lege solutis.sapphici sūt cuz adonico.

¶Italia variat qa olm grāmaticorū cōi a stipulatu corripit & p ecta Italia
sin a poetis producit quia aliter stare nō potuit quia vero omnes poe
tę producunt nemo verear⁹ pducere. Sic italus variat Sic Italis.idis Italus
Lucret.li.i.Italię terrarū oras a finib⁹ eius Virg.italiaz fato.&c.Oui.
xv.Grata quis italicis author posuisset in oris Vergi.ii.xii.æneidos
Italides quas ipsa dec⁹ sibi dia camilla.Sil.lib.sexto.Nec tamen ad-
uersis fuerat fracta itala virtus Martia.mutauere meas irala regna cō
mas Verg.nono ænei.Cōiecto sternit iaculo: volat itala corn⁹ Idem
æneidos octauo.Hīc augustus agēs italos ī prędia cæsar.Horat.sat.vij.
At grę cus postq̄ est italo perfusus aceto.

¶Litigo vt lis litis vnde litigium litigios⁹ Mart.ah miser & demens ¶Litigo
viginti litigat annos.

Lithori⁹ fluuij nomē apd sidoniū ī tertio panęgyrico cū th aspirato. Itthorius

¶Littus putāmus nominis significatione tt geminare cū georgio valla Littus

vt oblítero.as.quicqnid grammatici plurimi dicant. Vide tñ ſi cordi eſt neſtorem vocabularium.

Nitor. ¶Nitor eris. Ouid. nitimur in vetitum. hīc obnitor enitor &c.

Nitella. ¶Nitella (teſte calderino) pulueris auri mica contra primitiui natu rā Mart. li. v. Rheniq; nodos aureamq; nitellā Scazon eſt. nec nitellā legere potes teſte calderino quia id nomē primā corripeř oſtendim⁹

Pituita ¶Pituita variatur. Catullus ad furium a te ſudor abeſt: abeſt ſaliua mucuſq; & mala pituita naſi. phal. ſūt vbi pria cum penulria manife ſte producitur vnde deprehenditur error eorum qui putarunt penul timaz ſemper corripi. Horat. ſat. xii. Stomachoq; tumultū Lēta feret pituita vides vt pallidus ois Cœna deſurgat dubia & in epiſtola pri ma pręcipue ſanus niſi quum pituita moleſta ē. fruſtra recurrūt ad p celeu maticū: in Perſio autem eſt ſynęreſis vt ſit pituita triſſyllabum Sopnia pituita qui purgatiſſima mittunt. itaq; primavariař penultia ſemper producitur: author meus neſtor ſunt tamen qui apud pſium legant Sopnia qui. eſt autem pituita morbus ex catarrho ꝓuentans

Pithenor. ¶Pithenor viri propriū cū th aſpirato Oui. xiiij. meta. hunc lyc⁹ hūc idas & cū pithenore nycteus Hunc miratur abas.

Pitheus ¶Pitheus teſte nebriſſēſi ſz video fere pitheus gemīo tt ſcribi vt phi loſophi nomē pittachus vt teſte neſtore neſtore pſittacus.

Pytiſma ¶Pytiſma cū y gręco in prima ſyllaba eſt leuis ſputi irrogatio a pyti 30. ſ. ſputo leui & crebro irroro Iu. ſat. xi. Qui lacedęmoniū pytiſma

pityliſma. the Lubricat orbem: Mancinello nō placet opinio politiani dicētis. xxxviij. capite miſcellaneoꝝ pityliſma dicendū eē nō pytiſma. pytiſin

python græcis ſpuere ſignificat.

¶Python vel pytho cum y gręco & th aſpirato vt pythagoras pythi

pythius us. a. ū. pythias pytheleō & quicquid ē a pytho. i. putredo ex qua ſer

pythias pēs python poſt deucaliōis diluuiū nat⁹ dicitur: eſt aūt pythō dubiuꝫ

pythago ras inter maſculinum fœmininūq; Ouidius. i. met. Strauimus innumeris tumidum pythona ſagittis Tibul. lib. ij vbi delphica python Horati.

pytheleū. Scyhon Qui pythia cātat. Idē ꝓducit pythias. ¶Virg. lra pythagore. ¶Ho rat. Rhodio quod pytheleonti.

¶Scythō. onis viri in fœminā verſi nomē cū ſc. & ygręco & th aſpira to Oui. iiii. met. Nec loquar vt quondā naturę iure nouato Ambigu⁹

Sithonia. fuerit modo vir modo fœmina ſcython.

¶Sithonia regio vnde ſithoni⁹. a ū. cū th aſpirato a ſithō. onis mace

Sithon donię mōte Virg. in buco. Sithoniaſq; niues hiemis ſubeam⁹ aquoſæ ¶Sithon cū i nro vt præcedēs & th aſpirato olim erat q̄ nunc thracia hinc ſithoni⁹. id eſt thracius. Oui. Et ſithonio aquiloni Seneca i vltia

Scitor. tragœdia dextera nati date ſithoniæ: verſus eſt anapæſtic⁹ dimeter. ¶Scitoraris verbum vt ſupinum ſcitum Virg. ii. ęne. Tum vero arde m⁹ ſcitari & quęrere cauſas.

¶Thita cũ th aſpirato ĩ pria ſyllaba cũ ĩ noſtro: aut meli⁹ per e vocalẽ theta greçe litterę nomẽ eſt θ:et valet th:eſt q̃ mortis ſignũ:qa pria littera in θανατος thanatos.i mors.θ.eſt.Perſi⁹.Et potis es nigrũ vitio prefigere thita.Marti.Et opere precium diſcere thita nouum. Thita.

¶Titillo as.pruritũ,puoco.Lucre.li.ii. ¶Titullare magis ſẽſus q̃ ledere poſſũt. Titillo.

¶Titan Ouid nullus:adhuc titã p̃bebat lumina ,mũdo ſic p eodẽ titan⁹ & titani⁹ a.um.et titãis idis.At loci nomen titanus corripiť.vñ adictiua titan⁹:a.um.titanę⁹ ea.um.Rufus ĩ arato Qualia deuexo nectunť ab ordie cũcta:vrgẽturq̃ viã ſimilẽ nocteſq̃ dieſq̃.Lucis ab exortu ,pcul.ĩ vada calpe titana.Nãq̃ titanęo quũ ſũt elata ,pfũdo.Rurſ⁹ ĩ occiduos mergunť ſingula fluct⁹ Titan

¶Tytir⁹ cũ y greco ĩ ſecũda ſyllaba paſtoris nomẽ:iterpretať hirc⁹.Verg.Tytire tu patulæ.&c. Tityrus

¶Titon⁹ cũ th aſpirato ĩ ſecũda ſyllaba auroręq marit⁹.Propti⁹ in.iſ. At nõ tithõi ſpernẽs aurora ſenectã:deſertũ eoa paſſa iacere domo ẽ. Horatius:Lõga tithonũ minuit ſenect⁹ ſaphic⁹ eſt. Tithon⁹

¶Zyth⁹ cũ y & th aſpirato: gen⁹ẽ potiõis ex hordeo.ĩuenio quoſdã maſculie zythus ponentes.alios vero ĩcutro zythũ cũ y:th aſpirato. Colum.li.xi.vt peluſiaci ,pritet pocula zythi. Zythus.

I ante V

¶Ante u cõſonans ,pducit:vt priuus.a.um.priuilegiũ priuernũ volſcorũ oppidum male ĩ bebelio excipiť.Sil.li.vi.Leuin⁹ ab alto Priuerno vitis l latię pręſignis honore.Priuernus viri proprium apud Vergil.ęneid.nono Liuin⁹ per i in prima multi ſcribitur:vt primũ fuerit a Liuius poſſeſſiuũ:veluti.a Plautus plautin⁹:inde alicuius cognomẽ.de hinc nomẽ vt in plæriſq̃ aliis veluti Quintilius quintilianus.Iulius Iuli anus &c. Siue autem Leuinus: ſiue liuin⁹ ſcribať:iã mãifeſte oſtẽdi.,pduci tantũ vt Liuius Horati⁹ ad Auguſtũ. Nõ equidẽ inſector delẽdaq̃ carmina liui Eſſe reor:erratigiť petrarcha in.vi.aphricæ dicẽs mateſtate de⁹ latia liui uſq̃ morãdi.Author erat reditus. Liuius Liuinus

¶Exceptio.

¶Triuic⁹ pagi.italici nomẽ.vide I ante.C.ſed.forte a tris fit:vt triuiũ qđ corripiť p generalẽ regulã:vt biuiũ Niuis a nix cremẽta idicãt Triuia diana a triuiis nomẽ habere creditur. Triuicus

¶O in primis ſyllabis.

O ante b ,pducitur vt gobius & gobio.onis.piſcis nomen Sobri⁹ a.um.Marti.in xeniis.Principiũ cœnę gobius eẽ ſolet.Iuue.ſaty.xi.Nec mullũ cupias quũ ſit tibi gobio tantum In loculis. O ante.b.

¶Exceptio.

¶Corripe habentia duas conſonantes ante o:vt probus.probrũ. globus.Verg.Lucentemq̃ globum &c.apud Lucretium lib.ii.Legendũ eſt ſcilicet eſt glomeroſa tamẽ &c.nõ globoſa.Vnicum a gaudão excl Crobian⁹

pitur crobrialus viri ꝓpriū Notanꝝ vbiq; cōpoſita a ꝓ: quę ſatis pāte
Obelus runt: ideo nō repetentur.

¶ Obelus dicit veru quo latini vtuntur metaphoricos ꝓ virgula. qua
dā inter puncta: ſic iacēte: hac vſi ſūt eccleſiaſtici iterpretes quotiens
ſignificant aliqd additū in tranſlatione: qđ in ꝓtotypis nō habet. Hic
obeliſcus magis voce q̄ redimiutiuū. Vergili. de Roſis Hęc pepit pri-
mi veſtigia celſa obeliſci. Mucronem abſoluēs purpurei capitis: ſic te
Obeliſc⁹ ſte Neſtore. Homer⁹ prīo Iliados. petrarcha i lib. iii. epiſt. ad Ardreā
poetā. Venit ariſtrachus obelis armatus acutis.

¶ Obex vairiat: ſed quidā volūt ꝓductū ſcribi ꝓ i ante e. ſic. obiex &
in obliquis eſſe geminū ii. alterū cōſonans. alterum vocale. Correptus
vero ſine i. ſcribi obex: et in obliquis vnicum i retinere: quod fieri di-
Obex ximus i obiſcio ſubiſcio. Sil. li. xiij. Tum cardie verſo obnixi torquēt
obices. Idem libro. iiij. Et fidos cerrāt obices arceſcere ſylua. Sido. in
primo panęgyrico. Cętera deſtituit reſolutis axibus obiex. Vergilius
æneid. x. Ecce maris magna claudit nos obiſce pontus. ¶ Obol⁹ cuꝫ
o in ſecūda: pōdus quodā. Priſcian⁹ de pōderib⁹. Semioboli duplus
Obolus. eſt. obol⁹ quē pōdere duplo. Grāma vocāt. Ibidem. nā nihil his obolo
veminus maiuſve talēto.

¶ Phobetor oris. ſopni filius: et interꝓtatur teſte regio terrefactor. mi-
ti iepte dederūt priæ ſyllabę œ dipthōgon. Ouidi. xi. metamor. Hūc
icelon ſuperi mortale phobetora vulgus Nominat.
phobetor ¶ Robertus viri proprium neotericis dum taxat notum: q̄ q̄ ꝓſuaſerūt
ſibi ꝓpriorū primas ſyllabas eſſe cōmunes: ideo hoc no menvariarūt
Petrarcha in fine noni aphricę. Aphrica duꝫ creſcis: dum te relegēſcꝫ
Robertus cōenſcꝫ Mulceo: magnanimū mors importuna robertum. Intēpeſti-
ue mundo ſubſtraxit egenti. Hic comens participium male corripit
Idē in prīo libro. epiſto. Progenies roberte tuas &c. ſic cæterivariant:
quos ſequeris: quia veterū authoritas nō obeſt.

¶ Sobarus a. ū. vehemēs ſi vera eſt lectio domitij calderini apud Ver
giliū in ętna ſic legentis. Tuꝫ ſigs lapidū ſummo ptabuit igni: Aſpe
rior ſubaris & quędā ſordida fax eſt. Cæterū teſte Badio ſępius ſopita
Sobarus q̄ ſobaris legit: & ſenſ⁹ bon⁹ eſt: vt ipe declarat. ¶ Soboles. Verg. Cha
ra deum ſoboles &c.

¶ O. Ante. C.

Soboles
O ante C

O Ante C corripitur: vt cocles procneſſos voco vocabulum:
at producvocula vocalio rvociferor: quia fiunt avo xvocis
Corripiunturrurſus procus. proco ꝓcas. procax reliqua a
pro ſatis patent: producuntur vt procerus: ſed acta agimus Bor-
card us viri proprium ꝓduxit Philelphus: nec miror: nā neotericis
omnibus perſuaſum eſt ꝓpria ad placitum poni: quod nō penitus im
probo in his: quæ barbaris ſumimus: dūmodo ea quæ apud veteres

reperiuntur:nõ violem⁹:aut etiã apud neotericos imitatione dignos quales sunt baptista.Politianus.Faustus.Herasmus.Marullus.Crinitus.Pluresq; in his quę ipsi nõ cõtra veterum authoritatez ponunt.nã si cõtra veterum authoritatẽ:quid effutuerint nollẽ imitari:qui si animaduertissẽt ipsi(vt mea fert sẽtentia)emendassent.

¶Cocalus viri proprium.Ouidius.viij.metamorphoseos.Iamq; fati gatum tellus ætnęa tenebat:dędalon & sumptis pro supplice cocal⁹ armis Mitis habebaț.hinc cocalidæ cocalidarum.Sil.iiij.Cocalidu3 isidijs. ¶Coceius viri proprium:sed aliq gemino cc coceius scribũt Horatius.saty.v.li.primo.Huc. ventur⁹ erat Mecœnas optimus atq; coceius &c. ¶Cocyt⁹ cũ y ifernalis fluui⁹.Vergi.vi.ęneidos.Cocyti stagna alta vides:stygiãq; paludem. Cocalus Cocceius Cocytus

¶Dochimus cum ch aspirato pes metricus ex bacchio & iãbo:vt docemini.Rufin⁹ Tulli⁹ orator ceu mẽti dochimõ ornat.Idẽ rhetoricas pulchre structuras dochimus.ornat. Dochim⁹

¶Focale a faucib⁹ dicit:au in o longũ versa:vt fit in suffoco & p̃foco apud idoneos authores nunq; correptis:iõ ridem⁹ versiculũ suffocat extinguens:suffocat guttura stringẽs.Marti.i apophoretis.Si recitatu⁹ dedero tibi forte libellum.hoc focale tuas asserat auriculas.Focale erat capitis tegmentũ ad aures ꝓmissũ:quo recitaturi oratores vtebant.delicatiores &valitudinarij.Est ẽt focale(vt Calepin⁹ declarat) ferrũ quo ignito crispant crines:corripitq; primã:qa a foco nomẽ hz. Horati⁹ sermõe.xiij.Quęro facies ne qđolim mutatus polemõ.ponas insignia morbi.Fasciolas cubitale focalia potus:vt ille &c.Ouidi⁹ i ibin.Prefocẽt animę Gnosia mella viã.Et alibi.Suffocẽt animã dira venena tuã.Lucretius lib.iij.Aut imelle situm suffocari:atq; rigere.Vergil.i ætna.Pugnates suffocãt intus:vt vnda ꝓfundo:at corripe facillo refocillo:et siquid manifesto a focus deriuetur. Focale Suffoco Præfoco

¶Iocundus Alexãder cęteriq; produci volũt:pręter bebelĩũ qui vult a ioco esse:significareq; iocosum:& ꝓinde corripi.Ego nec huic nec illis credo:quia opinor iocũdus per o male dici:et solũ per u iucundus inueniri a iuuat.id est delectat:quasi iuc̃idus:teste Gellio.pro ducitur autem:quia consonãtem primitiui mutat.Horat.Aut simules iucunda & idonea dicere vitę. Iocũdus Iucundus

¶Locusta mulieris proprium.Iuuenalis saty.prĩa.Instituitq; rudes melior locusta ꝓpinquas.Per famam& populum nigros efferre maritos.Appellatiuũ quoq; iuuẽc⁹ ꝓducit dicẽs.Mandere locustas sollit⁹ ruralib⁹ aruis.hymnographus vero ihymno Ioãnis corripuit dicens. Mella locustis vers⁹ ẽ adonic⁹.Forsitã legi similr apud poetã aliquẽ veterẽ:sz̃nõ notaui:qa regulæ nõ aduersabaț:quæ res me frequẽter decepit:ergo siquis inuenerit locusta appellatiuũ apud veterẽ a liquem poetã:ne dedigneț nostris addere Nempe ipse addidisse si occurriss Locusta

Ocyor
Ocyum
Ocyalius
Ocyroe.
Ocymuz.

¶ Ocyor ocyus ocyſſime ocyum ocyari ocyter ocyoſus. & gcq̃dē ab ocys. i. velox: vt ocymū hærba. ocyalius viri ꝓpriū: quaſi velox vt mare hals mare ē: ſic dicit Tortelli⁹. Ocyroe chironis filia. & ſcribunt oia per y græcum. Oui. i. meta. Fugit ocyor aura. Idem. Ocya ſi tollas peꝛiere cupidinis arc⁹. Idē. ii. meta. ꝓducit ocyroe. Colu. li. xi. Ocyma cō primite & grauib⁹ denſate cylindris nomē deductū a naſcēdi velocita te at per z & i nim̄ ozimū ē teſte Neſtore eduliū quoddā reddolēs ab ozo. i. redoleo. nō ab oza viri hębrei noie cōtra vgutionē: ȧ reliquos barbarieī magiſtros: ſic legit Neſtor Perſiū. Quū bñ diſcincto cātaue rit ozima vernæ: ſed hic quoq; nōnulli ocyma. legūt.

ozimum.
oceanus.
ocheus
och⁹

¶ Ocean⁹ vnde oceanis idis. & oceanitis idis. vulgo patēt: & quidā ab ocys. i. velox de ducūt apd Martialēviri ꝓpriū ē. Et q̃reris ſi te ſuſcitat ocean⁹. Oche⁹ per eu diphthongō viri nomē ch aſpir at Valeri⁹ Flacc⁹ lib. vi. Mixta perit virtus: neſcit cui debeat ocheus: at cui fata tyres: Ibidē. Impulit aduerſus p̃ceps equus ochea conto. ¶ Ochus cū ch aſpirato viri nomen. Valerius. Flaccus li. iij. Grauis inuenit ochum. Phœas & trepido pollux impingiſ hebro.

ochenius
ocha
ocyron

¶ Ocheniusviri nomē cū ch aſpitato: vt i eodē libro. Subit ilia cuſpis ocheni¡ ¶ Ocha ꝓ aucha quidā, pducūt. at latini. nec ocha nec aucha: ſed latina voce anſer vtūr. Ocyron fluuiſ nomē: teſte Tortellio cū y. opinor ꝓduci: vt ocyroe.

Phoca
phocis &
ſimilia
phocus.
phocæus.

¶ Phoca piſcis & hoisnomē. Verg. Ouidi⁹ primo Metamorphoſeos. Nunc ibi. deformes ponūt ſua corpora phocę.

¶ Phoce es. & phocea oppidū. ¶ Phocisregio. Phoces ppli: ſic phocęi phocenſes phocaic⁹ phocais phocides. Luca li. v. Maſiliæq; ſuę donatur libera phocis: Sic phocilides: vt opinor. ¶ Phocus ęaci filiꝰ. Ouid. vii. met. Excipit ęacides illos in limine phocus. ¶ Phoceus cū eu diphthōgo viri nomē. Luca. li. iii. Eximius phoceus animā ſeruare ſub vndis.

phocion.
poculum
procopi⁹.
procyon.

¶ Phocion. viri proprium apud philelphum in quita. vii. ¶ Poculū vas potoriū. vide E añ b. hebe. ſic pocillū pocillator ¶ Procopius viri nomen Sido. in primo panęgyrico. Procopio genitor emicas cui priſca ꝓpago. nota ſunt ex pro cōpoſita: quia latina ꝓducūt: vt procedo. Greca corripiunt: vt ꝓcyon ſtella eſt añ canem: vt deriuatio indicat: ſcribiſ cum y græco. vt cynos. id eſt canis. Manilius libro primo. Tum ꝓcyon veloxq; lepus: tum nobis argo. Et lib. quinto At procyon oriens. quum iam viceſima cancro eſt. Cicero in arato. Ante canem graio procion qui nomine fertur. Rufus in arato. Vltim⁹ eſt procon geminorū ſubditus aſtro. ſic Horatius cum cęteris: Baptiſta in mariana. Cœperat & claros procyon abſcondere vult⁹. Idē in eodē cōtra omniū authoritatē ꝓducit: in qua re & pauxillulis aliſs non imitabor baptiſtam dicentē. Poſt rapidum leporem: iugulas & procyon vſtū: neſcio an examuſſim accuſatiuo procyon vſus ſit: quū ab obliquis nominatiuus procyon poni conſpiciaſ.

¶Socrates ꝓducit̃ tm̃ a doctis qa greçe p ω mega inscribit̃ σωκρατης ꝫ petrarcha corripuerit: sic socratiõ onis. Catullus. Porci & socration duę sinistrę. phal. est

O ante D

Oante d indisyllabis ꝓducit̃: vt nodus & codrus apud solum Philelphum (quantum memini) correptus in sexta primæ.
Omnia codrus habet: nouit codrus omnia solus.

¶Exceptio.

¶Modus horat. Est modus in rebꝰ. Modo. Naso. Et modo qua gracíles &c.

Modus. modo.

¶Odor & odos. vnde odorus. Verg. Et odora canum vis.

odor

¶Rhodos insula & vrbs vide I ante. d. Cnidos. Est etiaꝫ nymphę nomẽ & interꝑtat̃ rosa. Ouid. iiij. met. Diligis hãc vnã nec te clymenecꝫ rhodoſ qꝫ. nec tenet ęæ genitrix pulcherrima circes.

Rhodos

O Ante d in polysyllabis corripitur: vt odium sodalis. Martia. lib. xii. Nulli te facias nimis sodalem: sic podium &c.

¶Exceptio.

Clodius.

¶Clodius viri nomẽ a claudius: vt a caurꝰ corus. a caudex codex &c. Inuenies apd̃ Iuuenalẽ sic. Clodoueus vltima dũ taxat correpta i veteri epigrãmate apud Guaguinũ i hiſtoria francorum.

Clodoueꝰ

¶Dodona sylua & oppidũ epiri. vnde dodonæꝰ & dodonius: vt ꝓbauimus. Verg. i. Georg. Deficerẽt syluę & victũ dodona negaret.

Dodona

¶Zodiacus circulus. dici põt animalis. Ausonius ad vrsulũ. Quotcꝫ super terrã sydera zodiaci. Cicero ĩ arato. Zodiacũ hũc greçi vocitãt nostricꝫ latini. Orbẽ signiferũ perhibebũt nomine vero.

Zodiacꝰ.

O ante F.

OAnte F corripit̃: vt ofella. Mar. Me meus ad subitas inuitet amicus ofellas primitiuum offa positu extendit̃. Ofellius viri proprium corripitur ab Horatio. Tophus greçum est per ph scribendũ. Profugio ꝓducitur tantum cõtra Alexãdrũ Sulpitiũcꝫ sed acta agimus: quia pro satis patuit.

o ante G.

OAnte g ꝓducitur: vt cogo. Cogisantra licet nonnulli dicant corripi quibꝰ sine testimonio mihil credo. Mart. li. vi. Sobolem fateꝝ esse se cogisantræ scaꝫon ẽ ex quo nõ possumus: quicq̃ colligere: qaquitus pes tã põt spõdęus esse: q̃ iãbus. Est autem cogisantra viri nomen. Ogyges rex thebanorũ. Hinc ogycus a. ũ. ogyris insula quędã vtrũcꝫ cum y græco in secunda syllaba.

Cogisãtra

¶Exceptio.

¶Bogus augur hãnibalis. Sil. li. iiij. Cõtra lætabogus tyrio canit oĩa regi: sic bogud a grammaticis corripitur.

Logos

¶Logos masculini generis cõtra Alexãdrũ correptio patet exꝫcõpositis. aretalogus dialogus &c. sic logica logicus.

¶Phlogis mulieris nomẽ a phlox. i. fiãma. Mar. li. xi. pulchrior ẽ chione: sꝫ phlogis hulcus hꝫ. ¶phlogius viri nomẽ. Valeriꝰ Flaccꝰ lib. v.

Phlogis. phlogius.

Aut olyeũ phlogiumq; & deuleonta secutos herculis arma viros.

Rogo. ¶Rogo. vnde interrogo arrogo &c. notũ est. Rogus. Ouid. iiij. met.

Rogus Quodq; rogis supereſt vna requieſcit in vrna.

Toga. ¶Toga. vnde togatus togatulus corripit: tantũ qcqd dixerit porphirio grãmaticus: cui sine testimonio nõ credimus. Properti⁹ li. ii. Sine togis illã fulgentẽ incedere cois. male aliqui hãc lectionẽ peruterũt: quia Tibul. Oui. cęteriq; corripuerũt tm̃: & deriuatiuũ cous ꝓduxerunt. Mart. li. x. Sic maior numerus togatulorũ phal. est.

Vogesus. ¶Vogesus mõs Luca. lib. i. deseruere ca no tentoria fixa lemãno Castraq; quæ vogesi curuã sup ardua ripã. Pugnasces pictis ꝓhibebãt lingones armis: male quidã omiserũt quæ nomẽ putãtes scdaz ꝓduci cũ pria in vogesus quod est cõtra varietatem & poetę sensum.

O ante L. Stola

O Ante l corripitur: vt stola. Contra Alexandrũ etiã si porphirio dicat variari: cui sine poeta non credimus: quia omnes hoc nomẽ corripiũt. Oui. in secũdo tristiũ. Ecqd ab hac oẽs rigidas sum mouim⁹ arte. Quas stola cõtingi: vittaq; sũpta vetat: sic cęteri quot quot sunt imitatione digni. Solariũ vectigal quod pro solo soluitur. Solan⁹ ꝓpriũ viri apud Ouidiũ in secũdo de põto. Eadẽ a sol deducta ꝓducenť. Polysyllabũ & cętera a poly. i. multũ. Exceptis duobus quę ꝓductionis gratia a gręcis per ov diphthongũ scribũtur: quã in u longũ vertimus: ergo per u diximus pulydamas pulyp⁹ teste Marino berichemo: & ita inuenio in optimis impressionibus: licet nestor velit ꝓductiõis gratia. ll. geminari pollydamas pollyppus prior. opinioviděť mihi nõ absona: qa idem fieri dicit nestor in coleus & culeus. opilio & vpilio: vtut est hęc duo iam dicta semp ꝓducemus: quoniã id ab oibus factũ videmus: ideo Nicolaũ Vallam nõ imitabor dicẽtẽ in hesiodo. Tum Polypo durum est gelidis habitare sub vndis: errauit idem sæpius emẽdaturus: si fata siuissent. Perlege illius carmina & me verũ eẽ cognosces. Ouid. iiij. meta. Vtue sub ęquorib⁹ deprensum pulypus hostez. Continet ex omni dimissis parte flagellis pisces ẽ a multitudine pedũ: dictus a poly cũ y gręco multũ & puspodis. i. pes pedis. Est ẽt nasi vitiũ. Horat. in. iij. saty. delectat veluti balbi nũ pulyp⁹ hagnę gtũs ẽ pulypi: vl̃ pulypodis: Persi⁹ Ne mihi pulydamas viri nomẽ sic cæteri. Coleus corripitur pro testiculo: alij a colendo: alij a cole ꝓ caulę: alij aliunde deducũt. Hinc coleatus: vt a muto mutoniatus. a mentula mentulatus. Gellius lib. ix. capitulo. ix. Pasce adamate mihi pulchre heus tityre capras. Et potũ adfõteis age tityre: sz coleatũ hũc aphrum rufumq; caue: ne cornua vibret: sępissime ꝓducitur: nec nisi apud hunc correptuz legi: & tum volunt per u scribi culeus: quia tũc gręci per ov diphthongũ scribũt: licet semp ferevideamus per o impressum. Mar. lib. xii. Omnes quez modo culei timebãt. Author priapęorũ Stamus Sub Ioue culeis apertis phal. sũt plu-

polydamas pulydamas. pollypus. pulypus

Coleus Culeus

Coleatus

ta videbis in u ante l. ¶Dolon onis viri nomē puto corripi tm̄: licet a Mācinello inter cōmunia reijciat: & vnicū locū (qui illi ꝑductiōis te stimonio ē finis deprauatū esse librariorū icuria in epla penelopes. Rettulit & ferro thesum dolonaq; cęsos. hariolor legēdū eē ꝑ encly- dolō
ticā geminatā. Rettulit & ferro thesumq; dolonaq; cęsos. id ideo su- spicor qa alibi sēp video corripi. Ouī.xiii.met. Cōferat his ithac⁹ the lum imbellēq; dolona. Ibidem Ausū eadem quę nos phrigia degēte doloua. Interimo. Verg. li. xii. Antiqui proles bello prędara dolonis: sic cęteri tolero ne cū ineptis tollero dicendū putes dolo onis. teli ge nus. Verg. vii. ęnei. Sæuosq; gerunt in bella dolones.

¶Exceptio.

¶Bola.ę.oppidū Italię vide l añ n. inuus. Hinc Bolanus ꝑpriuꝫ & Bola
appellatiuū. Hora. saty. ix. lib. primo. Ote bolane cerebri fœlicē aie- Bolanus
bā. hic fœlix genitiuū habet. sic Papi. in. v. syl. ¶Boletus fungi genus. Boletus
Marti. lib. primo. Boletum qualem Claudius edit. edas: hoc est vene natum: vt intereas.

colis

¶Colis idis. Insulę nomē in Oceano indico. Prisciaꝰ in perihegesi denoluēs hypanisq; trahit: rapiduſq; megarꝰ. Quoscapit e modo mis sos gangetica mōte. Tellus porrigetur quę ad terrę colidis austros: Colis quoq; pro caule ꝑducit. & capitur methaphorice ꝑ mētula. Colō
Hic coli culus. ¶Colon id est mēbrū: quia teste Calepino scribit ꝑ ω mega. Hinc dicolō: tricolō &c. Credo Calepio ꝑpter eschato colicō et coliphiū. Magis aūt ꝑpter Terencianū dicētem. Idcirco & verbo nunq̄ vno cola ligari: vt cōstet parti finis colum vtriq; suus. Nebrissē sis dicit corripi: cui nō astipulor. vt neq; quū dicit diptoton secundaꝫ corripere. At colon. id est ꝑ intestinis. vnde colica passio corripit. Se- renꝰ. Quū colō inuisum morbi genus intima carpit. Mande galeri- tam volucrem quam nomine dicunt. Colum vasculū p qđ lacvel aliꝰ liquor purgatur. & id facere dicimus colare Martia. in apo. Frigidi- or colo nō salit vnda tuo. Vergilius. colaq; prędorum fumosis deripe tectis. Manilius. Et colare vagos inductis retibus amnes. Colus quo nent & colo colis corripiunt. Colos id est oppidum Grędię ꝑducitur Colos.
a Papinio in vii. theba. Legito & diligentiam nostram ꝑbabis. ¶Co liphium panis luctatorū: quia membra fortificat. a colō. i. membrum Coliphiū
& iphi robur. teste Dño in illud. vii. Mart. Quum coliphia sedeciꝫ co medit phal. est. Iu. saty. ii. Luctāt paucę comedūt coliphia paucę. Ge orgius merula vult gemino ll. colliphia dici: vt sit diminutiuū a collix qđ panem subcinericiū significat: sed sic colliciū nō colliphiū diceret Choliābꝰ
ideo astipulor domitio nō merulę ¶Choliambus. i. scaꝫon quasi clau dus iābus: ꝑducereť si vera esset domitiana lectio apd martialē li. ii. Nec dicat mihi lu culētꝰ atys molē debilitate choliambū. falsum ē a martiale nō scribi scaꝫōtes: ideo nō choliābū hoc loco leges: sed (vt re

&te docet Merula) Gallíambũ qualẽ de cybele & aty ſcribit Catúli⁹: vt in libro quinto pulchri⁹ q̃ Merula declarabo.

Delium. ¶Doliũ. Iu. laty. ix. Nã quis plura linit victuro dolia muſto.

Folia ¶Folia æ: venefica hora. in epodo ode. v. ariminẽſe3 folia3 Iambicus

Moles. dimeter eſt ſem fo. Hic tertius pes ſpõdęus eſt.

Moly ¶Molesvñ molior deponẽs. Verg. mirat molẽ. Idẽ molíriq; arcem At mollis mollio. ll. geminãt. Moly cũ y græco & vnico l. vt cõtra Tor telliũ docet neſtor gtũs molyos et ẽ herba quædã & flos. Ouidi⁹. xiiii. metamor. Pacifer huic dederat florẽ cyllenius albũ Moly vocant ſupi nigra radice teneꝛ. &c.

Nolo ¶Nolo is. Marti. Vxorí nubere nolo meę pentametri finis ẽ. Nola cã

Nola paniæ oppidũ. vide E añ ſ. Veſeuus Sil. li. viij. Illic parthenope & pœ no nõ puia nola. Et li. xiiij. Hic ad chalcidicã tranſfert citus agmia no la3: authoritas neſtoriana ſuſpecta eſt: quia alij ora legunt: ideo plura adduxi.

Olím ¶Olim Verg. Hęc olim meminiſſe iuuabit. ¶Olearos inſulæ nomẽ

Olearos. Vide I añ. didyme. ¶Olenus vel os ætolię vrbs: et alia bœotiæ. Hinc

Olenus. olenius. a. u3. vide hædus. æ ante d. Sta. x. theb. Olenos ioniſs & fluctí bus hoſpíta portu: ſíc olen⁹ viri prop. ¶Olen⁹ víri ꝓprium. Ouid. x.

olenus. metavoluitq; videri olenus eſſe nocens. ¶Olea menſurę nomẽ. nã ꝓ arbore notũ eſt corripi. Priſcianus de põderib⁹. Oleaq; a drachma nõ

Olea re ſed noie differt.

¶Proles. Verg. Pulchra faciet te prole parentẽ. hic proleatarii q̃ ĩ plę

proles be romana pauperrimi erãt: qui ob egeſtatẽ militare nõ valẽtes, pli gi

proletarij gnendę domi vacabãt. Hinc ꝓletarius ſumit pro vili. rudi & prottito vulgariq; : vt ꝓletaría doctrína proletari⁹ grãmatiſta. ¶Prolix⁹: qa a pro & lexus. Pſole. i. ꝓputiũ. vide Calepinũ. pſoleõ, producit ĩ pria pęis.

Solus ¶Solus ſolitudo. Verg. Solushic iflexit. Solũ. i. ſubſtẽtaculũ corripit.

Solor. hic ſolid⁹. Oui. Aſtra teneat cæleſte ſolũ. ¶Solor aris. ſolamẽ ſolatiũ

Solennis conſolor. Verg. i. ęne. Solabar fatis cõtraria fata rependẽs. ¶Solẽnis

Solers. & ſolers alij aliũde deriuãt: ſuntq; q vnico l: ſunt qui gemino ſcribi ve lint: vtut eſt ſemp ꝓducunt: Certe Martian⁹ li. i. ca. de faſtigio vult ſol lers vtrãq; poſitu producere. plene de hoc ĩ orthographia, ſi chriſt⁹ vi tam dederit) ducã. Ouidi⁹. lib. ix. Huc licet ex toto ſolertia cõfluat or be verg. v. ænei. Annua vota tamẽ ſolẽneſq; ex ordine põpas. ¶Spo

Spoletitũ letiũ cũ i in tertia ſyllaba. Hinc ſpoletinus. vt ab arretiũ arretin⁹: non per a. ſpoletan⁹ oppidũ vmbrię eſt. Mart. in xenijs de ſpoletinis quę ſũt carioſa agœnis. Nunq; vidi gemio ll ſpolletũ: ideo merito excepi.

Tmolus ¶Tmolus mons ciliciæ de quo plene dixim⁹ in li. ij. cap. de poſitiõe dicitur: quoſq; timolus: vt ibi docui.

O ante m o Ante m producitur: vt tomentum: licet a tome. id eſt

Tomẽtu3 inciſio deriuari videaꝛ. Mart. indiſtichis. Tomẽtũ cõciſa

palus circense vocatur Vomery/ vomis cõtra primitiui naturaz: quia a vomendo dicitur.

¶Exceptio.

¶Bromius. i. bacchus a bremin. i. a fremen po qđ bacchãtib⁹ cõuenit Hinc bromia ancilla apđ plautũ in amphitryõe. & similiter corripit. vt Bromus viri ꝓpriũ. Oui. iiij. meta. Thuraq; dant: bacchũq; vocant bromiumq; lyęõq;: Ignigenãq; &c. Hypermetere idẽ. xii. met. Quin q; neci cęneus dederat: styphelumq; bromumq;. Bromius. Bromia Bromus

¶Coma. æ. Oui. te coma te cytharę. hinc comatus & como. as. verbũ primæ. Verg. iiij. Georg. Nec certa comantẽ narcissũ. At como. is. i. ornato tertię verbũ ꝓducitur. Oui. Ecquid si comant ait. Cometa vel cometes. ę. stella crinita. Mani li. i. Talia significãt lucẽtes sępe cometę. ¶Cometes viri ꝓpriũ. Oui. xii. met. Socium quoq; saxea moles Oppressit spacio stantẽ ꝓpiore cometen. ¶Comes itis. sic comitor aris. Coma. Como Cometa Comes

Verg. li. æne. Sit comes & lõge seruet vestigia coniunx. Comedo: qua cõ & edo. at ꝓducit comessor aris. quia gręcũ ẽ: vt vult merula i illud Mar. ad Fabianũ. Qui nec leno potes ne comessator hri. ¶Chromis. is. chromus. i. ad chromius. ii. virorum ꝓpria cũ ch arpirato. Papi. iij. theba. Et chromis & dorylas. Idẽ. iiij. theb. Cernis chromiumq; chromumq;. Sic chromiõ. vide on in crementis. comessor Chromis Chromi⁹. Chromus Chromiõ

¶Dñs dominor dominiũ dñicus nota sũt. Dom⁹. Verg. ite domum: sed doma gręcũ ꝓducitur: teste Nestore Domo. as. Verg. in vi. Os rabidũ fera corda domans domitius in pfatiõe patuit: sic Domitianus. Mart. lib. ix. Dum ianus hiemes Domitianus autũnos scazõ ẽ ¶Dromos. i. cursus & locus inquo currit. Hic dromedari⁹ & dromo dromonis: & dromas. adis. canis. Ouidi. iii. meta. & dromas & canace: sic hippodromus via lata: per quã multi equi possunt currere corripitur in. xij. lib. Martia. Dominus Domus Domo Domiti⁹. domitianus. Dromus.

¶Glomus & verbũ glomerare. Oui. i. met. magnispeciẽ glomerauit in orbis. In Lucretio male legit glomere ꝓ põdere. ¶Gomor vt Sulpit ius notat: sic gomorra. Glomus

¶Homelia: teste Nestore: sic quicqd ẽ ab homos. i. similis: vt homo glos⁹. i. similis ligurę. homœomeria partiũ similitudo. vide. I añ a· Homœosis homophonos &c. ¶Homonæa ꝓprium mulieris: vt i epitaphio apđ Calepinũ. Hoc homonea breui cõdita sũ tumulo. Homo. Oui. Natus hõ ẽ. Homerus. Horat. dormitat. homerĩ. Homolaides. dum. thebarũ septẽ porte. vñ vrbs ipsa heptapylos dicta vt docet Lactantius firmian⁹ fidissimus Papinij interpres. vide menœceus. E ante n. Homole les: thessalię mõs. Verg. vij. ęnei. Desceudunt centauri homolen othrinq; niualem. Homelia homos cũ suis homo. Homer⁹ homolaides homola

¶Nomas adis. i. numida. Sil. li. v. Erũpũt multusq; maces garamasq; nomasq;. Est quoq; fœmineũ: vt apñ eundem li. ii. Euridamas noma Nomas.

nos dextra &c. i d est hasbyte. Nomas ẽt ẽ fluuii nomẽ siliter correptũ apd Valeriũ Flaccũ li. iiii. Capit quoq; p ipa numidia. Mart. Cui dia-
Omasum dema daret marmore picta nomas. Est sagæ nomẽ simiter correptũ
Omitto. apud Propertium li. iiii.
pmethe⁹. ¶Omasum. Horat. Seu pingui tent⁹ omaso. ¶Omitto. Idẽ. Plęraq;
promul⁹: differat: et prẽsens in tempus omittat.
¶Prometheus. Oui. Inde pmethides &c. Male aũt petrarcha i. vii.
stomach⁹ aphricę. Quis feruor i illo par fuit: ex quo pmethe⁹ subduxit ab astris
Particulã. ¶Promul⁹ viri ppriũ apud Verg. in. ix. ęne. ¶Pomilopo
Tome cũ milio pomilus varianť. vide pumilus. v. ante, m.
suis. ¶Stomachus vnde stomachor. Horatius. Ieiunus stomachus &c.
Tomacu ¶Tome. i. incisio. hic quædã deriuata latini sumũt: vt tomaculũ edu
lum lium ex intestinis porci Iuue. saty. x. Exta & candiduli diuina toma-
Tomos cula porci p syncopã tomaclũ dr. Marti. lib. i. epig. Qd fumantia q to
Tomi macla raucis phal. ẽ. ¶Tomi. orum. & tomos. i. vrbs põt: vbi medea
fertur fratrẽ secuisse. hinc tomita & tomitanus. Oui. inde tomos dic⁹
loc⁹ hic: quia fertur in illo: membra soror fratris cõsecuisse sui. Sido.
in laudibus narbonis. Et te carmina p libidinosa. Notũ naso tener to
Tomus mosq; missum. Quõdã cęsareq; nimis puellę ficto noie subditũ corin
Tomyris næ phal. sũt. ¶Tomus liber imperfectus siue libri particula absciss
teste calderino. Mar. li. i. Scriptura quãti cõstet & tom⁹ vilis scazõ ẽ.
Tomyris cũ y in scda tm̃ regena massagetarũ: quę cyrũ interemit. Ti
Vomo bul. li. iiii. Nec q̃ regina vago tomyris finiuit araxe.
Vomica ¶Vomo Iu. Cõuomit hæc inter nautas & prãdet & errat. ¶Vomica
tumor excrescẽs saniẽ vomẽs siue reiciẽs corripit a Iu. vide phthisis
vomanus Iuuenalẽ libẽti⁹ imitabor: q̃ serenũ q dixit vomica qualis erit. ¶Vo-
manus fluuii nomẽ. Sil. li. viii. Statq; humectata vomano hadria.

O ante N Ante n corripitur: vt sonus: tonus bonus &c.

¶Exceptio.

¶Produc hñtia c d vl' pañ o: vt conor dono pono apd Ma
Clonius nili. lege Enconor dignos &c. sine &. Hic tollũť. Cloni⁹ viri pp. in. ix.
Conon. ęne. Chroni⁹ viri nomẽ i. vij. Mar. Chthoni⁹ viri nomẽ. xij. met. Conõ
onis. viri nomẽ. Propti⁹ li. iiii. Mecreat architę soboles babyloni⁹ ho
Donysa rops. horõ &. p auo ducta conõe. dom⁹ Donysa cũ y greco insula i ma
ri ęgæo. Verg. in cyri. Marmoreãq; parõ viridéq; allapsa donysã Ar-
Donace giuamq; simul. &c. ¶Donace es. mulieris ppriũ. Calphur. ecgloga.
ix. Quid merui curime donace formosa reliquit. Phonasc⁹ apd Sido.
Donus tu p ducito tm̃: ga græce p ω mega scribit· vide o añ n in mediis. Ne
Dõnus stor excipit don⁹ qd qdã (vt inqt nestor) volũt eẽ viri ppriũ: alii p dño
accipi apud Lucre. lib. vi. dicẽtẽ. Atquũ mẽbra donus &c. vt sit viri p
priũ. sens⁹ ẽ in eptissim⁹: ideo meli⁹ illi q volũt donũ p dño dictũ: sz nec
his assensior: ga opinor legendũ eẽ dñsp m añ n: p dñs: vt lãna p lami

naſępius legiť. Oui.in.iiii.de ponto At tibi progenies alti fortiſſima domni. Lucre.li.vi. At quũ mẽbra domnus ptexit feruida ſeruis: hic aũt corripiť: ga n iterdũ liq̃ſcit: vt ichneumõ terapnę &c. aliq libri hũt dñs: lz nõ ſtat verſ⁹. dõn⁹ aũt extraverſũ barbariſm⁹ ẽ: & iverſu raręter admittiť: quo circa ridiculi ſunt qui dẽni nõ dñi appellari volũt. Et iube dõne nõ dñe cãtant.

¶ Gonos.i.ãgulus patebit i mediįs. hĩc forte gonophi⁹ & ſiḡd ſimile Gonos

¶ Monych⁹ cẽtauri nomẽ: & auoꝝ forte vitoꝝ. Valeri⁹ Flacc⁹. li.i. ar monich⁹. go. Fert grauis inuito victorẽ neſtora tergo monych⁹: ardẽti pagit cla rus ãtora quercu: quicqd aliud eſt amonos.i.ſol⁹ corripiť tãtu ſiquis ex Sulpitio vl alio grãmatico aſſerat variari: niſi ex veterne poeta fi- monos cũ de digno ꝓbauerit: nugas egerit. Mart. in apo. Sępe duas pter ſępe ſuis monaulõ hz. Sido. li.iiij. Quã totã monach⁹ virẽte i ęuo phal.ẽ. Cur aũt monych⁹ ꝓducť: hæc ratio mihivr: quia cõtractę ſũt duę breues in vnã lõgã: dicendũ fuerat mononych⁹ a monos ſolus & onyx cuz y Nonus grẽco. i. vnguis qđ in gtõ aſpiratione capit: ga dr onychis. hinc mony- nonæ chus cum y grẽco: & ch aſpirato ſcribitur nonacriæ

¶ Nonus nonaginta &c. Nonæ. arũ. Nonacria nota ſũt hęc. nã nonę nonius eſt in primo faſt. At primo met. Inter hamadriadas celeberrima no- nacrinas. ¶ Nonius viri ꝓprium: videbis inſtruma v ante m.

¶ Thonites cũ th aſpirato apd Priſcia. in pihe. Atq; lacu medi⁹ tho- nites intrat & exit ¶ Zona Hor. Ibit eo quo vis q zonã pdidit & rem.

O Ante p corripiť: vt ſophrõ. i. caſtus. vñ ſophroni⁹ viri ꝓpriũ. ſophronĩ ꝓp. mulieris. ſophronic⁹ ſophroſynæ cõtra quoſ- O ante P dã docentes grẽce p ω mega ſcribi in prima ſyllaba. Marti. ſophroni⁹ li.xi. Tẽta tibi eſt aí ꝓbitas oriſq; ſophroni: vtũs eſt. ¶ Tropis iuenſio Tropis Idem li.xiij Fumoſę feret ipe tropin: de fęce lagœnę. Opilio. naz teſte Opilio ſeruio in illę: eclogę: xi. venit & vpilio tardi venere ſubulci. vpilio pro Vpilio pter metrum dixit grẽce: vt vnoma qui onoma nam o micron produ ctionis gratia vertiť aliquando in ov diphthongõ: quã vertimus in u lõgum. hæc verba doctiſſimi ſeruij faciũt ad opinionẽ nr̃am de poly pus & pulyp⁹. Poples naturalr ꝓduci credũt nebriſſẽſis & verulan⁹: poples. ga correptionẽ nequerũt iueniť ſerui⁹ dixit i. ix. ęnei. poples naturalr corripi: & dixit corripi a ſereno. ego iuenio idem apd lõge doctiores lucretiũ in li.iiij. dicẽtẽ. brachia palpebręq; cadũt: poplite ſq; cubanti. Nemo igiť poſthac vereať corripe poples: me authore ga eã dubita- tionẽ prim⁹ clare enodaui vt illã de febr. & alias ꝓpe inumeras. Opo balſamũ ſuccus balſami. ops opos ſucc⁹ ẽ. Notẽť geminãtia p: vt pop pyſma poppyſm⁹: q̃ i orthographia declaro oppidũ opportun⁹ oppi or. deponẽs oppian⁹ viri ꝓp. facile apd marti. repies tertiã huius noſs ſyllabã lippius inepte corripuit poplomach⁹ martialis ivili. ꝓducit ſz puto naturalr corripi. ¶ Exceptio.

¶Producq̃t hñtia cañ o:vt copia cophes scropha cophos.i.surd⁹vt videbis i ꝓpõo añ p. Tollũt hic copos i cõpositis:vt artocop⁹ sco⁹

Scopus p⁹sagittarioꝝ signũ hic scopul⁹ a scopi.i.specl'ari:hic eꝑus.scopas ę:

Scopulus cęlatoris doctissimi.nomẽ Mart.li.iiii.Sol⁹.praxitel'mães scopęqꝫ.So

Scopas l⁹phidiaci toreũa cœli.Sol⁹ mẽtoreos habes labores phal.sũt. Cophi

Cophin⁹ n⁹.i.corbis.Iuue.saty.iij.Quoruꝫ cophin⁹ fœnũqꝫ suppellex.

Dropax ¶Dropax vide psilorrũ & cremẽta.

Opis ¶Opis is.nympha.Claudianus in.ij.de laudibus stiliconis.Et foror optatũ numen venatib⁹ opis:sic apud Verg.in.iiij.gęor.&.xi ęneid.

Populus ¶Oopoclepe mnlieris ꝓpriũ phileloh⁹ i vij.prię. Aspicit opoclopẽ

Psophis. pariterqꝫ exuritur igni.

Popea: ¶Populus arbor.Vergil.Populus i syluis.Psophis vide crementum

Popeanũ ¶Propago vide cõpositа a ꝓ sipetides siliter ꝓduces. ¶Popea Neronis vxor:vnde popeanũ vnguentũ:cuius secũdã & tertiã syllabã qdã nõ docte corripuit. Iuue.saty.vi.pane tume faciet aut pinguia popea-na spirat:vers⁹ est spõdaicus.male putãt quidã popeanũ a popa dici, vide Mãcinellũ interpretẽ. Iuuenalis Seneca in octauia:iungatqꝫ nostris igne popeã thoris.hic pria noscit ꝓduci quia:est iambicus trimeter in eadẽ tragœdia popea tenet:cessat perietas. Anapęsticus dimet est vt petit amplexus popęa tuos. Quidixere popea pp gemi scribi. Idẽ debuissent dicere de popeanũ vidi aliqñ vtrũqꝫ ppqemiare.sępius vnico p scribi. Pręceptũ nundũ habeo.

Sopio ¶Sopio.is.i.dormire facio.Oui.i.vij.meta.Peruigilẽ supest hęrbis sopire draconẽ.Verg.li.i.ęnei.Hunc ego sopitũ sopno super alta cythera At semisod⁹ video semp corripi Ouid.in.ij.Amorũ. Purpureo iacui semisopita thoro:Et in epistola Ariadnes Thesea ꝓssuras semisopita man⁹:ex quo suspicamur (inqt Nebrissẽsis) primã habere idifferentẽ:itaqꝫ de industria dicit se breuiauisse quodã in loco :vbi patriã

Stlopus salutauit. dicẽs. hic fuerãt cunæ:quę mesopiere iacẽtẽ. Ego mallã ꝓducere At corripito sopor soporo as. ¶Stlop⁹ vnico pa Nebrissensi scribit quia excipit id nomẽ sonus e:qui ex iflatiõe buccarũ erũpit. persius. Nec stlopo tumidas itẽdis rumpe buccas. aliqui cũ c sclop⁹ scribũt

Tophus ¶Tophus gręcũ:teste Nestore Verg:Et ophus scaber & nigris exesa cylindris. Oui.iii.meta. Et leuibus tophis natiuũ duxerat arcũ. Lapis est asper qui facile in arenã soluit. hinc tophaceus & tophinus.

O ante Q

O Ante q corripitur:vt quoqꝫ coniunctio :loquor &c. Ablatiui drodacuntur:vt notum est:veluti quoqꝫ a quisqꝫ &c. quę vbi aduerbia scũt nominũ quãtitatẽ retinent.

O ante R

Scoria O Ante r corripit:vt scoria. Verg.in Ciri. Sordibus et scoria & patiar tabescere tali:ita legit cũ calderino Badius baptista in exhortatiõe cõtra infideles. Sub decio cędi meli⁹ fuit atqꝫ cruorẽ Fũdere q̃ scelerũ scoria tabescere tanta:qdã dixere ꝓduci: et apud Verg.eẽ mẽdũ.vellẽ ꝓductionis afferrẽt testimõiũ:et quomõ

Vergilius emendād⁹ est.edissertarēt.Corinthus.Claudianus in.ij.de raptu ꝓserpię.Crispaī gemioveſtiſcꝫ corithia ictu.Poplite fusa ten⁹

¶Exceptio.

¶Producūtur habētia l vl̄ r ante o:vt gl̄a flor⁹ rora prora:quare nō satis docte dicit arator Nois ore tui iā floriāe tenes.fit em̄a flos floris flora florus florianus. Florian⁹

¶Chroe⁹ cū eu diphthōgo ſacerdotis ꝓpriū Verg.xi.ęnei.Forte ſacer cybelæ choreus olimꝫ ſacerdos. ¶Cor⁹ ſine aſpiratione:vent⁹ q eti am caurus dicit̄:et argeſtes ę Luca.lib.vii.vict⁹ violento nauita coro dat regimē vtēis:at chor⁹ cū ch aſpirato ꝓcœtu corripit̄. ¶Corā p̄po ſitio. Verg.i ęnei.Poſtq̄ introgreſſi & corā data copia fādi. ¶Coryc⁹ cū y gręco vrbs portus & mons Cilicię.hīc coryci⁹ a.um.Verg.gęor. iiij.Nāꝫ ſub œbaliæ meminime turribusaltis.Qua niger humectat flauētia culta galeſus Coryciū vidiſſe ſenē. ¶Coryt⁹ cū y gręco & texili a græcis cū g ſcribit̄ gorytos:neꝫ a corio dr̄:vt barbari docēt phare tra eſt.Nonius vult eſſe miſſile iſagitaꝫ modū.Verg.x.ęnei.Corytiꝫ leues humeris & letifer arcus.Sil.li.ij.Coryti fratrū ex humeris calāiꝫ paterni:Pēdebāt:Sido in epitgalamio ruricij & iberię.Cui fax arc⁹ corytus pendebat:at ille &c:ita legit baptiſta pius ne ſidoni⁹ duas lōgascōtra omniū authoritatē corripuiſſe cēſeaī:ſi (vt codices habēt oēs quos baptiſta vidit) legeremus in gtō cuius:ſic Cuius fax:arc⁹:coryt⁹ pēdebat:vt ille &c. ¶Coritha ę.vl̄ corithe es.cū th aſpirato nobiliſſimæ equę nomē:vt hirpin⁹ nobiliſſimi equi nomē.Iuue.ſat.viij.Sedvę nale pecus Corithę poſteritas & Hirpini &c. ¶Coraliūvariaī:ſꝫ pductio ē acceptabilior.O ui.iiij.meta.Nūc quoꝫ coralijs eadē natura remāſit.Idē.xv.meta.Sic & coraliū quo primū cōtingit auras:ſic cęteri p ter Claudianū dicētē i nuptijs honorij.Mergit ſe ſubito:vellitꝫ coral lia clocho.Sido.i epithal.ruricij.Lactea puniceo ſumātur colla coraī lo:puto noiatiuū eē corallus:licet bebeli⁹ noluerit latie dici ꝓ lapillo Corallus populi nomē:corripit̄ tantū.Ouid.i.iiij.de ponto.Hic mea cui recitē niſi flauis ſcripta corallis. Coralia

¶Corābla æ.herba dictaꝫ oc̄los retundat:& hebetes faciat:A cora.i.pupula & amphly retuſū:a cihebes.Col.xi.Prodit & aſparagi corābla ſimillima filo:ita legit Beroald⁹ expungēs dictionē ſubditiciā corruba:vbi alij quoꝫ corruda legere:q̄ eſt Silueſtris aſparagus.Coraſmij ꝓpuli apud Priſcia.in perihe. Corābla

¶Doroni i donū vel palma⁹ ꝓducit̄:hinc dorotheus &c.ſi dorus dotias:vt opinor.At dory.i.lancea corripitur:hincdoryphor⁹ poryclus. Doron

¶Doris idis.filia occeāi & tethyos:iterꝑtaī amarirudo & ponit̄ ꝓ mari.Verg.in gallo Doris amara ſuā nō intermiſceat vndā. ¶Doriſcus a doride appellata vrbs thracię. ¶Dor⁹ neptuni filius:vñ appellati ſūt dores:teſte Seruio in ſecūdū ęneidos:hinc doricus a.uꝫ.& dori⁹ a.uꝫ. Doris Doriſcus Dorus Dores

Verg.in.ii.ænei.Pandunt portę.iuuat ire:& dorica castra Desertosq; videre locos. Auso.ad paulinū. ¶Nā glorioſū gręculꝰ nomē putat. Qđ sermo fucat dorius. ē iambicꝰ trimeter cū dimetro. Dorion: id ēm essēię oppidū. Papi.iiij.theb. Getico quos flebile vati: dorion. vide ēt phylace I ante L. Argumēta librorꝫ papinij: aut valde mendosa sunt: aut ab indocto aliquo composita: nā in argumēto sexti libri corripitur male dorion et plura.

Dorion

¶Hora. Ouid. nec quę p̄terijt hora redire pōt ¶Horoscopꝰ: Persius in sexta sat. Geminos horoscope varo ꝓducis genio: sic horologiū & verbū horoscopo as. Manil. li.iij. Iā facile est si qđ qñq; horoscopet astrū noscere. ¶Horops & horus virorū nomina: vide O añ N. conon ¶Morari ꝓ i sanire & stulte agere. apud Suetoniū i Nerone. nā ꝓ expectare vel in mora tenere: corripit. Prius dī a moros idē fatuus quo Plautus in truculēto vsus ē dicēs. Amor mores hoim moros & morosos efficit: si morosꝰ a mora repiat: corripietur. nā a moribus ꝓducitur. ¶Morio onis. fatuus qui naturali quodā stoliditate: & oris deformite oblectat. Mart. lib. viij. Morio dictꝰ erat viginti milibꝰ emi ¶Morus pro mauro & arbore: cuius fructus morū est: negamꝰ amora dici. Ouid. Ardua moruserat. Idem. pēdētia mora rubetis. ¶Moricū apd Nebrissēsē in vltima editione nusq; est. Moram ꝓmouerā sic notā norim: & siquid tale est aliud ex p̄teritorū regulis patet.

Hora
Horoscopus.
Horops
Horius
Morari
Morio
Morus.
Noricuꝫ

¶Noricum regio europę. hinc noricus ca. cum. Sido. in prio panęg. Noricus ostrogothū q cōtinet ille timetur: ficcæteri. Noris vrbs: teste Nestore.

Noricuꝫ noris

¶Ora appellatiuū. Verg. Troię qui primꝰ ab oris ꝓ dea quirini vxore: quę ante mortē hersia dicebat: corripit. Ouidiꝰ. xiiij. meta Excipit & prisci pariter cū corpore nomē Mutat oramq; vocat: quę nūc dea iūcta quirino est. ¶Oro as oratio orator Verg. Oramus ꝓhibe. ¶Oromedon viri nomē. Propt̄ius li.iij. Cœtum & phlegręis oromedonta iugis. Oricos i. vrbs ætolię. Sil. li. xv. Ille & nocturnis cōterruit oricon armis. Horat. lib. iij. car. ode. vii. Gygen? Ille notis actus ad oricum Asclepia. ¶Orata piscis quasi aurata a colore auri. Martialis. Nō omnis laudeꝫ pretiūq; orata mereť. producitur similiter pro viro a pisce sic dicto. ¶Orithos i. cū th aspirato vrbs epiri: teste Seruio hinc orithius a. um. ꝓperti. li. i. Vt te fœlici vectā per cęrula remo. Accipiat placidis orithos ęquoribus. Verg. x. ænei. Inclusaꝫ buxo aut orithia terebynthо. ¶Orion viri nomē post mortē inter astra relati: variať: sꝫ producta volunt p u vriō quidā dici: gtūs est orionis: cuius penultima similiter variať. Sta. vii. theb. Atq; auro rude fulmē habent oriōis alti hoc loco fabulā orionis enarrat pulcherrime Lactātius Luca. in. i. Armatumq; auro circūspicit oriona. versus ē spōdaicus: vt apud eundem li. ix. Teste tulit cœlo victi decus orionis. Oui. viij. meta. Aut heliceu

Oro
oromedū
oricos
orata.
orithos
orion

iubeo nitidũq; orionis ensem. Vale. Flaccus li.i. Nõ meus orion aut
sæuus pleiade taurus: sic frequẽtissime inuenies: sed nec rarẽter corri
pitur. Oui.i.i. de arte. Pallid⁹ i lyncẽ syluis errabat orion. Vergi.i. ęnei.
Quum subito assurgens fluctu nymbosus orion. Idez in.iiij. ęnei. Dũ
pelago desęuit hyems & aquosus oriõ. Horati⁹ in epodo. ode. xv. Dũ
pecori lupus & nautis infestus orion. Stat in primo syl. Noctibus hy=
bernis & sydera terret orion. Hic nõnulli dicunt auem significare: quę
sonoro cantu sydera terrere putatur. Valerius Flaccus lib. secũdo. Tã
tus orion Iam cadit: irato iam stridet in ęquore perseus. Ouidi.i. xiij.
meta. Ecce facit medijs natas ab orione thebis. neverearis hoc nomẽ
variare: vel in minimo carmine quicquid aliqui dicant. Orion dicitur
quoq; aoriõ teste Nestore. Ab aor.i. ensis: qa ensifer dr: vt in.ii. de arte
apd Ouidiũ. Ensifer oriõ aspiciẽdus erit: Catullus. Proximus hydroe
cho fulguret aoriõ. hydrocho⁹ id ẽ acturiis politian⁹ nõ putat aorion
legẽdũ eẽ: sed cũ o ante a oarion: vide miscel. ca. lxix ¶ Orithi⁹ Sido. orithius.
i epithal. ruricij. Inter cyaneas ephyręa cacumina cautes Quasup ida
lium teneat orithion i ęthrã. Exesi sale montis apex. ¶ Origanũ cal=
derin⁹ vult ꝓduci: Merula corripi: vide I añ G. Orops sed multi ho= origanus
ropes scribũt: vt visũ est: sic alij horus alij orus ¶ Orificiũ: qa fit ab os: Horops
vt orea æ. frenũ dictũ q; ori inferat. ¶ Oritæ arum. populi. Prisciañ⁹ oritæ
i pihegesi. oritas aribasq; simul liniq; arachotas. ¶ Orithyia: vide I añ orithyia
a puto in hoc errare Petrũ Crinitũ in ij. lib. car. Blandi⁹ spirãt zephy
ri: calentes: dũq; te solers orithya quęrit: Frigid⁹ pẽnis borcas niuosis:
Suscipit ignẽ. Sap. sunt cum adonio.

¶ Phora loci nomẽ: vnde britomartis nympha dr phorea. Verg. i ciri. Phora
vñ alij, fugisse ferũt: & numia phorę virginis: Assignãt. Phore⁹ per eu
diphthõgõ virí ꝓpriũ apud. Valeriũ Flaccũ i. iij. li. Legito flaccũe de
nostra diligẽtia quicq̃ dubites.

¶ Sora ę. Italię oppidũ. Sil. li. viij. ducebat simul excitos: soreq; iuuẽ Sora
tus: Fulgebat telis: Sora ẽt Arabię vrbs est: & soræ qdã mauritanię po Soracte
puli sunt. ¶ Soracte apulię mõs qui soractes tis. masculie: & sorax ali
qñ dict⁹ ẽ. Verg. eneid. xi. Sũme deũ sãcti custos soractis apollo Sil. li.
viij. Et sacrũ phœbo soracte frequẽtãt. Titubauit hic petrarcha i prio
episto. ad bñdictũ. Si dubitas nõ puus adest mõsille soractis testis &c.

¶ Sorex mus. Seren⁹. Si pręgnãs artus capitiui soricis edit

¶ Soros: id ẽ cumul⁹ gręce scribit p ω mega: hinc soritæ sũt argumẽ
tatiões cõnexę: quas vulg⁹ de primo ad vltimũ vocat. Capella li. ii. So Soritæ.
ritas cumuli accessib⁹ aggerãs. Asclepiadeũ ẽ. Idẽ Pellax soritas cũq;
sensim cõgeris Iãbic⁹ trimeter habẽs more comico i ii. loco spõdęum
vt apud Apuleiũ i pria orõne apologię. Nitelas oris ex arabico frugi=
bus: mallem extra comœdiã iambum.

¶ Toraxcũ th aspirato. Verg. in. vi. ænei. Bis sex thoraca petitum Per Torax

Toranius
Voraptus

foſſumq; locis. ¶Thoranius viri ꝓprium. Mart. lib. v. Torani potes ſurire mecũ phal. eſt. ¶Voraptus viri nomẽ. Valerius flacc⁹ lib. vi. Sãcte mihi vorapte pater tua pectora nato Suggere.

O ante S.
Proſa.

O Ante S producitur: vt proſis. id eſt caſus. hinc antiptoſis patebit in mediis. Proſa Sulpiti⁹ dicit variari: cui nõ credo: qa puto a nemine fide digno corripi Auſon de numero ternario. Proſa Aſię in cauſis numeros mutata choroꝝ. Cũ Auſonio dixit bene Gaufredus in arte poętica. Legibus arctatur metrũ ſed ꝓſa vagatur. Moſes in ſaty. xiiij. Iuue.

Coſæ.
Coſira

¶Exceptio.

¶Coſæ arum. vrbs Thuſcię. Verg. x. ęnei. Quiq; vrbẽ liquere coſas: quis tela ſagittę. Saluſtius teſte Seruilio ſingulariter dixit coſa. ¶Coſira vrbs aphricę: & inſula variat. Sil. xiiij. Et bellare tabas docilis coſiraq; parua. Oui. faſt. iij. Fertilis eſt melitę ſterili vicina coſiræ.

Doſis
Moſas
Moſa.
Moſum

¶Doſis. i. datio excipit a Nebriſſẽſi: qa ſcribit greçe p o micrõ. vt ait ¶Moſas ę. viri ꝓpriũ Sil. xv. Decidit enſe moſę: Moſa. ſę. fluuii nomẽ vide ſequana e añ q. moſella ẽt fluuij nomẽ. Auſoni⁹. Larg⁹ tranquillo plabit ãne moſella. ¶Moſini populi quidã Aſiæ Tibul. li. iiij. Quaq; hebrus tanaiſq; getas rigat atq; moſinos: nec latet me a qbuſdã legi magiuos. At Priſcian⁹ in pthe. ait: moſſyniq;: domos pbẽt: qs lignea tecta Potior eſt Tibullus.

Oſiris

¶Oſiris is. vel idis. Iouis fili⁹ ex niobe. Iu. ſaty. vi: Scilicet & tenui po

Popanuz:

pãno corrept⁹ oſiris: hic Tortellius male legit: pepono teſte Noſtore, nam popanum genus placẽtæ ẽ tenuis: vt apd greços teſtis ẽ Suidas.

Oſius.
Oſinius
Proſœdia
ꝑſeucha.

¶Oſius viri ꝓprium. Claud. in. ij. li. cõ rra eutropiũ: hic oſius ſtetit. in de leo fiducia creuit. Oſinius viri proprium ꝓpriũ: Verg. x. æne. Qua rex cluſinis aduectus oſiniusoris.

ꝑſymna

¶Poſui ꝑteritũ: Oui. Hęc ſuper ĩpoſuit ¶Poſides vide I ante d. proscorripit & ſignificat ad hic ꝓſœdia, ꝑſeucha cũ ch aſpirato: Oratio q̃ fit ad deum: & locus vbi mãdici rogãt. vt in plęriſq; locis tẽpli veſtibulum. ꝑſeucho ſignificat intendo attẽdo adhibeo. Iu. ſat. iii. Edevbi cõſiſtas in qua te q̃ro ꝓſeucha. ¶Poſymna cũ y græco vrbs argiuorum Sta. theb. iiii. Hinc armat lariſſa viros: hic celſa ꝑſymna: in hac multũ colebat Iuno. Idẽ. theb. primo. Iunonia tẽpla ꝑſymnę. ¶Proſopõ: ꝓſopopeia: video añ p in mediis. ¶Proſerpina plutonis vxor variat: ly

Proſopõ.
proſerpia

ꝓductio ſit acceptabilior. Verg. i. Geor. Nec repetit a ſequi curet ꝓſerpia matrẽ: ſic cęteri ꝑter Horatiũ ſemel tm̃ li. ii. car. Ode. xiij. q̃ pœne furuæ regna ꝑſerpiæ. Et iudicantẽ vidim⁹ ęacũver⁹ ſũt alcaici da ctylici. Et ꝑter ſenecã ſemel tm̃ in hercule furẽte. Vidiſti ſiculę regna ꝑſerpine Aſcepiadeũ ẽ. ¶Roſa Ouid. vrticę ꝓxima ſæpe roſa ẽ: hic

Roſa
Soſius.

Roſeus qđ a ros. ꝓducit: viroſid⁹. Verg. viij ęne. Qui roſea rura velint ¶Soſius bybliopolę nomẽ: fuerũt aũt ſoſij plures. Hora: invltia epi-

ſtola.li.i.Scilicet vt ꝑſtes ſoſiorũ pumice mũdus.Idẽ ĩ arte.hic meret æra liber ſoſijs &c. At ſoſia ſerui cõmici nomẽ ꝑducĩt cõtra quorũdã doctrinã:qa teſte Tortellio ſcribĩt ꝓ ω mega:idqꝫ verũ eẽ facile deꝓhẽdĩt ex Terẽtio & Plauto:vt ĩ argumẽto ãphitryõis habitu.Mercuri⁹ ei ſubſeruit ſoſię:ſic ſoſides moſchi fili⁹:qpoſtea ab auo menechmi⁹ dictus eſt.Dicitur vtrũqꝫ a ſoſo.i.cõſeruo & cuſtodio. Soſia

OAnte T corripĩt:vt quotus:quotannis:quotiens quotidie quotidian⁹:q̃duo tt ꝑductõis gĩa quãdoqꝫ admittũt vide regulam cõpoſitoꝝ de I o&.Philelph⁹ ĩ quarto.vi.Quot tidie doctis poſſunt ſermonibus vti.Notus ventus ſine aſpiratiõe:no thus cum th aſpirato : quem indocti baſtardum vocãt:Nota notę.id eſt ſignum.hinc notare cõtra primitiui naturã:ſi a noſco fiat.nam ſupinum notum per generalẽ regulaꝫ ꝑducũt:vt quę hinc fiunt notus participiũ.Noteo tes.noteſco & notifico cas.verba.Propti⁹ li.ij.Nec min⁹ hęc nr̃i noteſcet fama ſepulchri:q̃ fuerũt phthij buſia cruẽta viri out.i.i.de põto.atqꝫ modũ pœnę notificaĩ meę.ver.vii.ęne.quos dęda lacitce Suppoſitos de matre nothos furata creauit Corripe itẽ coturnix otho photin⁹ tamẽ teſte goudauo.Lucre.ĩ quarto niſi mẽda ſit ait At capris adipes & coturnicib⁹ auget otho.vide Iañ T vitelli⁹ : botr⁹ botrys botryo teſte neſtore ĩ ſulpitiũ Gothus gothia lꝫ grẽce tt gemi nent & ita poſſum⁹ (vt opinor) ꝑducere Auſoni⁹.hic poſſum victos in de referre gothos.populi nomẽ eſt cum th aſpirato. O ante t

Noteſco
Notifico

Gothus

¶Exceptio.

¶Produc habẽtia duas cõſonantes ante o vt clotho plotę ploti⁹ plotia ptoton.i.caſus contra nebriſſenſem vide o ante t in mediis Martia Caluo plotia cum melãchione phal.eſt & mulieris nomẽ Horat.ſat. quinta li.i.Plotius & varius ſinueſſę vergiliuſqꝫ.viri nomẽ eſt puto de ducĩt a plautio clodi⁹ a claudio Prote⁹ hora.Quo teneamvultus mutantem ꝑtea nodo ſic cętera ꝑter ſenecã in hecuba dicẽtem Pelion regnũ protei ſupbũ.Sap.eſt.fuit de⁹ marinus ¶Protogenes viri proprium vel appellatiuum ꝑ generis prio ꝑtotomi ꝑ caulibus qui primo ſuccidunt̃ ſic cętera a ꝑtos.i.prim⁹ contra alexãdrũ & ſulpitium qui ex rigavel alio neoterico nõ ſatis docto erroris occaſionẽ ſũpſere.Iu. Protogenes aliquis &c.Colu.li.xi.Sed iã ꝑto tomos tẽd⁹ decidẽr cau les.Mart.li.x.Et fama fabrorũ ꝑtotomiqꝫ rudes Scotus ꝑducĩt apd Claudianũ & ſidoniũ.bebelius dicit ſcotinus corripi. Proteus

protogenes

ꝑtotomi
ꝑtoplaustus.

¶Tollũtur hinc broteas viri ꝑpriũ vide E añ A.¶Crot⁹.i.vir quidã iter aſtra.relatus de quo multa dicit baptiſta pius in ſido.in epithal. polemij vbi dicĩt Falciferi croton ireſenis per ſumma poloruꝫ.Colu. li.xi.Sed trepidus ꝑfugit chelas & ſpicula phœbus:Dira negat tergo ꝓ croti feſtinat equino.¶Croton onisvrbs in ſinu tarẽtino a viro eiuſdem noĩs dicta Ouid.xv.met.Inuenit ęſarei fatalia fluminis ora Nec ꝑcul hĩc tumulũ ſub quo ſacrata crotõis O.Ia tegebat hum⁹ iuſſaqꝫ Broteas
Crotus

Croton

ibi mœnia terra Condidit & nomẽ tumulati traxit in vrbẽ. Sil. lib. xi.

Crotalus — Patefecit amicas alta crotõ portas ¶ Crotalũ. i. crepitaculũ ĩstrumẽtum musicũ quo in sacris vtebant ęgyptij teste tortellio Calderinus i martialẽ vult esse margaritas quas in auribꝰ portabant mulieres vt sonitu delectarent croton gręcis plausũ significat cronin pulsare Virgi. in coppa Crispus sub crotalo docta mouere latꝰ ĩ priapęis Cymbala cũ crotalis prurigmis arma priapo ¶ Crotopꝰ viri nomẽ vide o añ p.

crotopus — ¶ Crotiorus vide o ante r. Proteruus dictum est in cõpositis a pro=

crotiorus — teros in Mart ¶ Cotilus viri nomẽ apud martialẽ li. ij. & alibi sæpe.

ꝓteruus — ¶ Cote. es. vel cotes. is. quia scribit per ω mega teste nebrissẽsi Est au

Cotilus — tẽ mauritanię oppidũ. ¶ Iota lr̃ę gręcę nomẽ Mar in fine secũdi Vnũ

Core — de titulo tollere iota potes. potest tñ esse trissyllabũ.

Iota — ¶ Lotos arbor & ĩ eã arborẽ versa nympha dicit quoꝙ lotis idis: Sunt

Lotos — qui velint hęrbam esse notũ est lotifructũ esse suauissimũ quo victitã tes populi qdaꝫ lotophagi dicũtur Marti. li. iiij. nec plus lotos a quas littora myrtus amat Prisci. in situ orbis hospitijs gaudens gẽs degere

Lotiꝫ — lotophagorũ. ¶ Lotiũ. i. vrina a lotus cõtra primitiui naturã corripitur teste Laurentio valla lib. i. ca. ij. Catullus tamen produxit in hoc

Oium — scaꝫõtea degnatiuꝫ hoc te amplius bibisse prędicet. loti pro lotij ita legũt doctissimi & est sensus meliorꝝ legendo lotus licet ita habeant nõ nulli libri Si per t scriberemꝰ cum philelpho otium excipiendũ foret

Poto — œtos per œ dicitur diphthõgõ nõ otos cõtra quosdam.

Potilianꝰ — ¶ Poto notum hinc cõpoto &c. ¶ Potilianus viri nomẽ ĩ. vi. lib. Mar

Photis — tialis. ¶ Photis. idis teste bebelio.

Soter — ¶ Soter. eris. i. saluator per ω magnum scribit & est quandoꝙ viri ꝓ=

Soteria — priuꝫ hinc soteria ę salus soteriõ salutare: soteria oruꝫ dõa amico data quæ ipse pro salute diis vouit Mart. li. xii. Nam quoties surgis sote

Sotes — ria poscis amicos ¶ Sotes ę viri nomẽ interptat parcus A sotos vero

Sotades — ꝓdigus ẽ Marti. li. iiij. Sote filia clinici labulla deserto sequeris clytũ marito & donas & amas echis a sotos. i. es ꝓdiga phal. est Sotades viri ꝓpriũ & carminis genus qđ sotadeũ & sotadicũ dicitur Mart. li. ii. nec retro lego sotadem cinędũ phal. est Idẽ li. vj. Reũ putatis esse sotadẽ nõ est. Scaꝫõ est. Ausõius sic hexametrum inchoat: Sota dicõ.

Totus — ¶ Totus Marti. Tota quidẽ põatur anas Virgi. in. iiij. gęor. syngresi vsus est dicẽs Magnanimosqꝫ duces totiusqꝫ ex ordie gentis mores & studia & populos & prędia dicaꝫ. ita legit & declarat Badius at corripi untur toties & totidem testimõia facile occurrẽt.

Votienus — ¶ Votienus viri nomen Mart. li. viii. docti patria narbo. Votieni votũ nomen vt supinũ a voueo notum ast.

o ante V — O Ante V corripitur vt Ouisouidius Marti. libro. vij. o nullis ouidi tacende linguis phal. est prouincia producitur quia a ꝓuinco est qꝙ eam populus romanus ꝓuicit. i. añ vicitte

ste festo.ouare corripitur hinc ouatus Persius hinc illud subñt auro sacras q ouato perducis facies non accedo ijs qui ab ouum hic dedu ci volunt.

¶Exceptio.

¶Ouum Horat.sat.iiij.li.ii.longa qbus facies ouis erit illa memẽto &c.Nouara pducitur a mantuano.

¶V.In primis.

V ante B Rubrica Rubeo

¶Aante B.corripitur.vt ruber rubeo et teste nestore rubrica quia authoritas veterum non cbest.dicit hoc contra Sulpitium nec mirum si apud poetas nõdum breue legat qa rãro inuenitur & produci semper potuit Claudianꝰ lib.iij.de raptu p serpiẽ En ora fatiscũt vulneribus grandiscq rubẽt i pectore sulci.Ideo sabellicus docet corrupte legi apud papi.li.iij.syl.Qualia paliãtes declinant libia culmos.Rubentesq rosę primos.moriunt ad austros ita etiam habeť in papi.haloini nobilissimi sed mendose quia vt recte docet sabellicꝰ legẽdũ est.Rũpẽtesq rosæ.i.tũ primuz erumpentes & florere incipiẽtes rubus serenus Mãdit apta rubis gingiuis & bõa labris Rubi.orum.italię vicus vel opidulum Horat.Inde rubos fessi peruenimus hinc rubea vimina p fiscellis afferebant Virg.nunc facilis rubeat texatur fiscina virga apud Horat.qdã male habẽt in rubos &c.

Rubi

Iubar

¶Iubar Virg.de ortu solis Et clarũ emicuit sole oriente iubar.Mẽda est ibidẽ quũ dr Tithoni cõiunx roseo sub iumine iubar inficit & cęlũ luthea syderũ recte.oret solẽ phębũ aut qd simile Notat id Badiꝰ grãmaticꝰ diligẽtissimꝰ.& doctissimꝰ.Subucula Hora.Occuri rides si forte subucula pexę trita subest tunicę.

Subucula

¶Exceptio.

¶Produc b vel n ante u.vt Bubo nubo sed corripe pubulcꝰ & quę ante docuimꝰ.pnubꝰ inubꝰ Cõnubiuz vero variat virgilio & aliis Virg. i.i.ęne.Cõnubio iũgã Oui.i.met·Nec qd hymẽ qd amor.quid sint cõnubia curat.

Cõnubiũ

¶Glubo.is.verbũ tertię:i.corticẽ detraho vñ & pecus glubi dicitur quum pellis detrahitur Cato dere rustica salictũ suo tẽpore cędite glubito atq alligato:librum cõseruato hic deblubo Sueto.in tyberio boni pastoris esse tondere pecꝰ nõ deglubere Auso.metaphoricos de impudicissima mulierecula dixit deglubit: ellat.molit per vtrãq cauernam hic molitur passiuum est a molo qd aliquãdo metaphoricos capitur in venereis.

Glubo

¶Huber fixuz & mobile hurbertas ihuber huberare exhuberare hubertꝰ.i.abundans aliqñ est viri ppriñ omnia cũ aspiratõe teste gęorgio vall a Virg.binos alit hubere fœtus.

huber cũ suis

hubertus

¶Iubilũ quod ex gaudio voce nec tamẽ verbis exprimitur hic iubilo iubilas verbuz Sil.li.xiiij.Et lętus scopulis audiuit iubila cyclops

Iubilum Iubilo

Calphur. eclo. i. Nō mōtana sacros distingūt iubila versus Fausti eclo ga. iiij. Iubilat ois ager vocem q; ad sydera iactat Iubileus & pero io bileus aliunde est vt in prima eneade docet Sabellicus ideo non rep hendo petrarcham dicentē in scdo epistō. ad clementē sextū Et iubi leus erit scis quid loquor annue tandem.

Lubricus ¶Lubricus & lubrico as. testibus nestore sulpitio & nebrissensi quia correptionē nōdum inuenerūt nec corripiam donec inuenero.

Pubes. ¶Pubes pubesco pubertas vnde impubis &c. Vergilius. pube tenus virgo.

Rubigo ¶Rubigo ferri & segetis vitiū Hora. Iuppiter vt pereat positum ru bigine ferrū Vergilius primo Georgi. Exesa inuenies scabra rubigie pila Claudi. in iij. de raptu ꝓserpinę Deficiūt riui squalēt rubigie pra ta Sic rugibus qui & robigus Apud martialē nō rubigine cū nestore sꝫ ę; uginę cū sulpitio lego in secundo libro sic Veteris ore aliter nimia q; ęrugine captus Allatras nomen quod tibi cūq; datus est quāobres censeo nō imitandū nec in hoc nec in plusculis virus alioqui doctissi mum prudentiū dicentē in psyco. Condere vagina gladium ne tecta rubigo.

Suber. ¶Suber Persius vt ramale vetus vegrandi subere coctū.

Subula ¶Subula instrumentū cerdonum Martialis libro tertio. Quodq; ti

Subulo. bi tribuit subula sica rapit. ¶Subulo. onis lingua thusca significat ti bicinē. Auso. Peruersę veneris postico vulnere fossor Lucilli vatis su bulo pullo primor. subulones quoq; cerui quibus sunt cornua simpli

Tuber cia minimeq; ramosa adsubularum similitudinē.

¶Tuber neutri generis fungi species Iu. sat. v. Fumat aper post hūc radūt tubera si ver tūc erit: methaphoricos tubera dicūt tumores ro tūdi in quocūq; corpore: diminutiuū ē tuberculū hinc nomē & ver bum tubero vñ extubero. as. Tuber vero tuberis fœminini generis ar bor q̄dā ē & illius pomū Mart. in xenijs Lecta suburbanis mittūt apy rina ramis & vernę tuberes qd tibi in libycis nestor dixit masculinus esse. E go iuenio vbiq; ī fœmnino genere vernę nō verni.

V ante C ¶Ante C producitur vt Mucus lucania Lucanus apud Ho rat. & alios quare minus perite dixit petrarcha in iij. aphri cę. Fama dedit nomen simili pietate Lucanas strauit opes lucilius &c.

¶Exceptio.

Trucido ¶Corripe habētia c vel n vel c ante u vt cucul⁹ nucle⁹ trucido qd cō

Cucubo positōe notū ē. fit ei e trux trucis & cędo Lucret. li. vi. Ignem cōtinuo

Cucurio magno clamore trucidat ¶Tollunt hinc Cucubo as. qd noctuarum

Nuceria est author philomelæ Noctua lucifuga cucubat ī tenebris cucurio. is qd gallorū Idē cucurire solet gall⁹ gallina gracillat. Nuceria cāpaniæ oppidum Sil. lib. viii. Illic nuceria &c.

¶Ducarius viri ꝓpriũ forſã adux ducis Sil. lib. v. Aduolat ora ferox mẽtemq; deucarius acri &c. Duco. as. vnde educo nutrio. Catul. Nũq; ſe ex tollit nũq; mitẽ educat vuã duco tertię ꝓducit ſ3 dux ducis corripit. ¶Ducenti duceni Mart. li. xii. deinde ducẽta ſonas & ais nõ eẽ minoris ne ſcio an mẽda ſit apd Mãtuanũ quẽ certe nõ imitabor vbi ait ducentos quadraginta ſuper (niſi fallimur) annos. Ducarius Educo Ducenti

¶Fuca. æ. Colu. li. xi. Ponit & lactis guſtus q̃ cõdiat herba deiectura qdẽ fronti data ſigna fucarus. de herba lepido loquitur deijciente ſi gna & hulcera cicatricũ hęc & plurai collumellã fortunat⁹. Fuc⁹ ſine dubio ꝓducit. ¶Lucrũ Virg. Sperne lucrũ ſic lucror lucellũ. ¶Lucri nus lac⁹ cãpanie a lucro dict⁹ ꝓpter multitudinẽ piſciũ qui ibi capiẽ bãt Mart. lib. iii. Oſtrea tu ſumis ſtagno ſaturata lucrino Sugitur inci ſo mytilus ore mihi Fuca Lucrum. Lucrinus

¶Lucreti⁹ viri nomẽ Oui. in amorib⁹ Carmina ſublimis tũc ſũt peri tura lucreti Exitio terras quum dabit vna dies. ¶Lucretia mulieris nomẽ maſculini mẽſum ſeruat ideo recte dixit in. iii. aphricę petrarcha Quis fuerat celebri ſpectata lucretia phama. ¶Lucerna contra primitiui naturã qa a lucẽdo dr Mart. li. x. Seras tutior ibis ad lucernas: phal. ẽ ¶Lucretilis mõs in ſabinis Horat. i. carmi. ode. xvii. velox amœnũ ſępe lucretilẽ verſ⁹ eſt alchaic⁹ bactylic⁹. Luceres romuli mi lites variaſ. Oui. iii. faſt. Quoſq; vocãt rhãnes luceribuſq; dedit Proptius li. quarto hic tacies rhãneſq; viri lucereſq; coloni. at luceria oppidum ꝓducitur Hora. li. car. iij. ode. xv. Tõ ſę luceriã nõ cythare decẽ Aclep. eſt. ¶Lucumo vide v ante m. Lucretilis Luceres.

¶Mucro cuſpis & acumen enſis & telorum & ipſe enſis neſtor dicit corripi. Lucumo mucro

TAnte d produciturvt rudus apud colu. in. xi. Cudo contra alexandrum Verg. iiij: gęor. Excudunt cęras & mella tenacia fingunt. in eodem libro menda eſt Omnia tentãti excuderat ꝓ extuderat ab extundo vt notauit Badi⁹. ſimiliter in viij. ęne. Excuderat ſcilicet extuderat. V ante D. Cudo

¶Exceptio.

¶Pudet pudor pudẽs cõmune & ꝓpriũ pudicus pudicitia Ouid. rapuitq; pudorem. Ludouicus a neotericis variaſ. pudet. Ludouic⁹

¶Rudis mobile & fixus vt Ennius ingenio maxim⁹ arte rudis. hoc ẽ apd Ouidiũ in. ij. de triſtibus Horat. ſpectatũ ſatis & donatum iam rudę quęris. ¶Rudens Funis nautic⁹ Virg. in prio inſequit clamor q; virum ſtridorq; rudentũ. ¶Rudo. is. ſeruius vult naturaliter ꝓduci tu ꝓpter authoritatem vergilianã dicas variari. Virg. vii. ęnei. Sera ſub nocte rudentum Oui. in iij. de arte. Vt rudis a ſcabra turpis aſella mola. Perſius finditur arcadię pecuaria rudere credas. ¶Rudię arũ. ennij patria Sil. li. xii. rudiæ genuere vetuſtę Nũc rudię ſolo memora Rudis Rudens Rudo. Rudię

Rudinus. bile nomen alumno. ¶Rudinus viri ꝑprium apud auſonium.
Sudes. ¶Sudes vide ſtypes I ante p. ¶Studeo ſtudiū Horat. in arte Qui ſtu
ſtudeo. det optatam &c.
Trudes ¶Trudes is. contra primitiui naturā quia a trudēdo dicitur Virgi. v.
æne. Conſurgūt nautę & magno clamore morant. Ferrataſq; trudes
& acuta cuſpide cōtos expediūt fractoſq; legūt ingurgite remos. Per
ticę ſunt ferro munitę quibus naues detrudere ſolent vt videbis apd
Tudito vergilium badiana diligētia illuſtratū. ¶Tudito. as. lucrī gra negocy
Tuder um ago Enni⁹ Nec tuditantes rem ceſſant extrinſecus vllā. ¶Tuder
eris. oppidū vmbrię neutri generis Sil. li. vi. Vertice montis deuexus
lateri pendet tuder atq; vbi latis Dicitur etiam tudertū. i. hic adiecti
uū ſeu denoiatiuū tuders. tis. vt a tybur tyburs qd male qdā putarunt
ip̄s oppidū ſignificare tacenter de tuder Idē li. iiij. Et gradiuicolā cęl
ſo de colle tudertē. ¶Pręteritū cōtudi in generalibus patuit.

V ante F. TAnte f producitur vt bufo rufus rufinus Mart. roma magis
Rufę fuſcis veſtitur gallia rufis vbi autem neſtor legit Quicq; rhi
pas betulumq; tenent. impreſſio badiana (quam cæteris ſolem⁹ ꝑfer
re) h̄s tā in lra q̄ incōmentarijs Quicq; rufas batulūq; tenent quę lectio
an vera ſit nihil aſſero ſi vera eſt neceſſe eſt hic excipere rufe. arum.
ꝑ caſtello italiæ nec exciperetur betulum in E ante T quia hic batu
lum legitur cum A ante T.

V ante G
Rugio TAnte g ꝑducit vt rugio quod ꝑpter philomellæ authorē
corripi non decet eſt em̄ indign⁹ quem cōtra omnium ve
terū authoritatem ſequamur dicentē tygres idomitę rācāt
rugiūtq; leones Bugloſſa ꝑducit tm̄ teſte neſtore Mugilis piſcis Ca
tul. Percurrēt rhaphaniq; mugileſq; phal. ē lugeo Oui. i. met. luget vt
Fruges. amiſſā: mēdū ē in viij. aphricæ q̄ noſtrę vulnera gētis Nūc lugeo pro
Frugi: doleo. ¶Exceptio.
Iugis ¶Corripe habentia f vel i vl̄ p añ u vt fugo fugio iugus pugil pugil
lus Tollūt hīc fruges frugi frugallitas & quicquid hīc fit. Iuuena. ſaty
v. Ventre nihil noui. frugalius.
¶Iugerū iugere in heteroclitis patebit iugis Sedul. li. ii. Iugib⁹ hoc
Pugio votis hoc noctę dieq; p̄cem⁹ ſic cęteri Ideo eūdē nō ſequar hoc nomē
Pugillaris ſępe corripientē vt li. i. Sceptrum iugę gloria cōſors & li. iii. Quę do
mino miſerante iuge in eodē & quotquot tetigere iugē ſeſere ſalutes
Pugio teli genus Mart. in apo. Pugio quē curuis &c. ¶Pugillaris &
hoc pugillare vl̄ pugillar variatur qa nō ſolus prudentius corripuit vt
male dixit bebelius Iu. xi. ſat. Nec pugillares defert in balnea rauc⁹
Teſticuloshic adiectiuū ē Auſonius ad notariū bipatens pugillar ex
pedi hic corripitur quia verſus eſt iābus dimeter: prudētius Vnde pu
gillares ſoliti percurrere cęras. Iuglans teſte neſtore Sūt pugillares ta
bellæ in quibus ſcribimus.

¶Tugurius verus in buco. Pauperis & tuguri cõgestũ cespite culmẽ. tugurium

QAnte L corripitur vt Hulo as. ulula auis nomẽ. Notentur geminata vt bulla quod tamẽ gæorgius vico I scribit bula. V ante L.

¶Exceptio.

¶Produc habentia F vl g. vel m ante u vt fuligo guliocę iuglandiũ putamina mulus mula corripe fulix vel fulica auis nomẽ gula & mulier Anienus in arato & quum parua fulix trepido volat arua volatu stagna sinens Verg. in sicco ludũt fulice cętera satis nota sũt. Fulix.

¶Bulimeon fluuii nomẽ Prisci. in perihegesi Bulimeõ pariter p̃stringens littora currit. ¶Bule. id est consilium. Bulimeõ: Bule

¶Culus author priapęorũ Et quod nos culus culiõ ille vocat hic culeus est testiculus vel testiculorũ saccullus veluti apud Martia. Quus depilatos chreste culeos portas scazon est quando corripit coleus di cit vt in o ante l dixim⁹. Culeus etiã est uter in quo sceleratissimi claudebantur cũ simia serpente & gallo vt apud Iuuenalem vide simia Iam M. interpretat apud nos vagina Dicitur quoq; per o coleus & sic prima corripitur vt docet nestor per homerum in primo iliados Idẽ cõtra tortellium & gasparinũ docet vnico Iscribi & græcũ esse cõtra ineptulos qui crediderãt a claudo deriuari. Culus. Culeus

¶Dulia & quicquic est a dulos. i. seru⁹ quia græce Δουλεια per ou diphthongon scribitur teste calepino vide in mediis V ante. L. Dulia.

¶Dulichium cũ ch aspirato in maleaco mari insula hinc dulichius a. um. vide same a ante m. dicitur quoq; dulichia. ę. Propertius lib. ii. Quum tetigit chare littora dulichię. Dulichiũ

¶Iulius Verg. Iulius a magno &c. ¶Iulian⁹ & iuliana hoiꝰ ꝓpria & põta iulius esse possessiuũ iuli⁹ a. ũ. vt lex iulia & iulian⁹ a. ũ. Marti. li. iij. sittemperari balneus culpis feruẽs Faustine qđ vix iulianus intraret Scazontes duo sũt Quidã male corripuit emendabitsi sapit. Iulius. Iulianus. Pulex.

¶Pulex tm̃ ꝓducitur a doctis naz qui corripuerunt indigni sũt quos imitemur contra nestorem sulpitiũ cęteroq; neotericos Mart. i apo. defendit manus hęc scapulas mordente molesto Pulice vl siquid pulice sordidius. Pulex etiaz vermiculus est brassicis infest⁹ ac aliꝰ quo q; herbis Colu. li. xi. Paruulus aut pulex irrepens dẽte lacesset. Inquĩto manilij similiter producitur licet mendose videatur corripi nũc vi deamus qui corripuerunt annevt ignaui chœruli sint e poetarũ cœtu abigendi. sunt certe nam pulicis authorem non ouidium sed aliũ nõ poetam sed ne idoneũ quidã satis versificatorem fuisse in confesso est is male ait Parue pulex & amara lues! iimica puellis Macer de. viribus hærbarũ Non metuet pulices istoq; fugant odore Sic plures idocti quorũ ineptiis etiam doctissimi quidã decepti sũt naz Philelphus in sexta quarte pulex corripuit & faust⁹ philelpho nõ idoctio recloga qui arta. Quid breuis iste pulex: quid vilis homũcio possit.

pulypus Pulus ¶Pulyp⁹ & pulydamas vide o ante l polyp⁹ pulus pulastra teste gę orgio valla nã pullus.i.niger l geminat.

Thule ¶Thule Iu.sat xv.de cõducẽdo loquit iaz thetore.thule.ĩsula est de qua non nihil in I ante L thyle dictũ est.

Vligo ¶Vligo.inis:humor terræ Sil.viij.Et quos pestifera põtini vligie cã pi Maro.ij.gęor. At quę pinguis hum⁹ dulciq; vligine lęta Sulpiti⁹ dicit apud eũdẽ corripi cui⁹ nõ occurrit testimoniũ ne corripias nisi iuenis Bebelius dicit vlus produci.

Vante m ¶Ante M ꝓducitur vt humanus homor humeo humecto & quęcunq; hinc fiunt.

¶Exceptio.

Corripe habentia C vel n vel ti ante u vt cumul⁹ numantia licet a petrarcha in.ij.lib epi.ꝓducatur numisma Marti.Cur data sunt eqtibis qnq; numismata q̃re Male igit̃ dixit riga in Luca.Cęsareũ numisma

numisma vidẽs qđ mõstrat hebrę⁹ Grece nomisma dicit̃ a nomos.i.lex Nũm⁹ vndecũq; dicat̃ positu ꝓducit̃ tm̃ l3 qđã sineveterũ authoritate pp grã maticoz diriuatiũculas ausus est corripere: apud me ꝓfecto nihil valuerit grãmaticoz voluntas cõtra poetarũ coẽz vsũ numa inumãus tumeo tumul⁹ tumult⁹.Tollũt̃ huc Cume es vel cumę arũ.cãpanię vrbs Horat.Nõ mihi cumas ẽ iter Sta.v.sy.Collis & ausonij pridẽ laris hospita cũe. ¶Numẽ O ui.si flumina numẽ habetis Numaci⁹ Mart.li.x.

Cume Numen Numaci⁹ Struma Siplicior ptiscis numaci galle sabinis vtũs ẽ ꝓpi nois. ¶Strũa tumor & morb⁹ q a scrophis eũ frequẽter patiẽtib⁹ scrophula dr̃ hic strumos⁹ Iu.Strũosũ atq; vtero p..iter gibboq; tumẽtẽ Est ẽtviri ꝓpũ aut de vitro p op.pbriũ dictũ Catul.Sella ĩ curuli strũa noni⁹ sedet iãbic⁹ trimet̃

¶Numella viculi gen⁹ Lucr.li.vi.hęc numella videtur:est finis versꝰ.

¶Subexceptio.

num la ¶Hum⁹ humilis humer⁹ notata sũt cũ deriuatis.

pumili Humus pũlovl'io & pumil⁹ ¶Pumilo vel pũilo & pumil⁹ cui⁹ fœminiñũ pũila.i.pygme⁹ & pygmęa iuenitur quoq; hic & hæc pumilis Papi.syl.i.hic audax fubit ordo pumilonũ Ibidẽ mirant̃ pumilos ferociores phal.sũt Mart.iapo. Parma tibi scutuz pumiliõis erat Colu.Pumiles aues nisi quẽ humilitas earũ delectat non ꝓbo.dicuntur quoq; per o pomilo pomilus &c.

Rumex ¶Rumex berba Vir.i moreto fœcũdusq; rumex maluę violęq; virebãt alij habẽt iulę nõ violę Est quoq; teli gen⁹ testefesto apd̃ lucillũ. Tũ spara tũ rumices portãt̃:tragula porro.Petrarcha corripit secũdaz cũ primain rumẽtum.

V ante n ¶Ante n ꝓducitur vt munio cunæ &c.male ergo qui dixit dic patrib⁹ muniant vrbẽ dic mœnia firmẽt Idẽ male ait frater & hunc iuxta iunior:frons ipsa fatetur argutum. Gũneus funis luna &c.

¶Exceptio.

Cuneus ¶Cuneus instrumẽtuz quod ad findẽda ligna adhiberi solet huius

prima pars acutior est Virg. Nas primi cuneis scindebant fissile lignū
per translationē Cuneus est peditum multitudo in cunei formam re
dacta. hinc cuneatus. a. ū. excuneatus &c. vt cuneatum theatrum &c.
¶ Cuniculus animal notū & foramē subterraneū exquo vapor trahi Cuniculꝰ.
tur in balnearibꝰ vaporibus quod festus neutro genere cuniculum di
cit. Mar. in xenijs Gaudet in effossis habitare cuniculꝰ antris. sic cęte
ri in quouis carminis genere.
¶ Tunica notum est. Mart. & laxas scombris sępe dabis tunicas. Tunica.

QAnte p corripitur vt duplex stupruꝫ. iuppiter autem gemi V ante P.
nat pp vt supparus & si gęorgio vallæ credas stuppatu ví
deto quæ diximus in stypha I ante P.

¶ Exceptio.

¶ Produc habentia vel n vel p. vel r ante u vt nup pupus rupes. pupus
¶ Pupus est puer paruulus ac tenerior & pupa similis puella hicima pupa
gūculas puellares pupas vocamus diminutiua sunt pupulus pupula pupulus
hinc iterum pupillus pupilla pro ijs qui extra potestatem patris sub pupillus
tutoribus esse ceperunt hinc quoq; pupula & pupilla ob paruitatem pupula
dicta est oculi pticula scribuntur omnia vnico p. vt videbis ex nestore pupila
& calepino & deriuatio satis declarat. nihil aūt horum corripiť a fide
dignis licet grammatici dicant pupillavariari. vellē sulpitius. aut alꝰ
dicta sua reiectis chœrulis ex dulcissimo veterum fōte probaret. Au
sonius in cōpositis a pes & gonos atq; nōnullis alijs a doctissimis de
fecit ideo nō imitabor hūc dicentē barbara quę latias vincis alumna
pupas: Mart. Pupam se dicit gellia quū sit anus Persius Dicite pon
tifices in sacro qd facit aurū. Nępe hoc qđ veneri donatæ a virgie pu
pę. Catul. deprendi modo pupulū pueļlę phal. est. Varro māmā lactā
tis sugentē pascere pupū Hora. in pria epistola Piger annus pupillis
quos dura p̄mit custodia matrū Persius Osi sub rastro crepet argenti
mihi seria dextro hercule pupillū ve vtinam quē ꝓximꝰ hęres ipello
expūgā. sic cęteri poetę nā rigā reliquosq; latinitatis euersores nō pili
facimꝰ. Manilꝰ li. iiij. Paruula sic totū puisit pupula cęlū. Verg. incu
lice Ac senioris erat naturę pupula telo Icta leui Lucret: lib. ii. Et qm̄
plagę quoddā genꝰ excipit in se Pupula quū sentire colorem dr̄ albū
Idē li. iiii. Et quasi ꝓterget pupillas atq; ita transit. sic cęteri quotquot
sunt fide digni ergo contra. bebelium & alios dicas tm̄ ꝓduci quod si
baptista vel alꝰ iter neotericos egregius corripuerit nō imitabor qa
p grāmaticos deceptus ē aut neotericos poetastros nō veteres imita
tus siqui cōtra sętiant vincāt me veteruꝫ authoritate qui puritatē lati
nę linguę custodierūt & auxerūt nō vialauerunt id si nequeant mecū Scrupulū
sentiant necesse est ¶ Scrupulum quoq; ꝓduci tm̄ contra nestorem
docuimꝰ inscrupulū I añ p quia ꝓcorreptione citat nestor ridiculos Scrupus.
poetastros vt illic vidimꝰ Scrupus lapillus breuis q pressꝰ solicitudi- Scrupulꝰ.

nē creat vnde scrupulus ꝓ difficultate & sollicitudine capitur. hinc scrupul⁹ scrupos⁹ & scrupulosus quę oia ꝓduci tm̄ dicim⁹ licet neotericorū forsan nōnulli corripuerint quos carpēdos dicimus non imitādos Luca.li.v. Scruposisq; angusta vocāt vbi littora saxis.i .asperis

Rupilius. Virg.li.vi. Spelunca alta fuitvastoq; imanis hiatu Scrupea tuta lacu nigro.sic seneca ruf⁹ &c.vnicū corripit Rupili⁹ viri ꝓpriū Horat.sat. vii. Proscripti regis rupilipus atq; venenum ꝓ rupilij ꝓ apocopen.

Cupa. ¶Cupa vnico p teste nebrissensi olim dicebat caupa hic caupo onis

cupenni⁹. vide Cale.& interptes Lucani in hūc versū lib.iiij.Namq; rate vacuę

Stupa sustentant vndiq; cupę.Cupenni⁹ viri ꝓpriū Horat.sat.ii.Nolim laudarier iqui.Sic me mirator cunni cupenni⁹ albi. ¶Stupa vide I añ p

Vpilio ¶Vpiliovide o ante p.opilio. ¶Vpupa tm̄ corripit cōtra bebeliuz &

Vpupa plures vide E añ P. Epos.Vfens ad f pertinet quia latinum est Virg. atq; in mare condit vfens.fluuij nomē ē & viri pupugi ꝓ regulam generalem corripitur.

Vante R ¶Vante r ꝓducit vt curia curio.onis Luca.lib.i.Audax vęna li comitatur curio lingua.Furius viri nomē.Catul. furi & aureli comites catulli.Sap· est nō credo bebelio qui dixit variari nisi correptionis egregium testimonium videro naz Martiē in.vi.ait Tu si furius antedictus esses phal.est.

¶Exceptio.

¶Curius viri optimi nomē Iu.Qui cursos simulant & bachanalia vi uunt apud propertium in quibusdā libris mendose legitur curi⁹ ꝓcurtius li.iij.Curtius expletis statuit monumēta lacunis.hic curtius teste Beroaldo inter prete lacū significat qui erat in foro romano a curtio

Cures viro forti dictus.

Curetis ¶Cures sabinorū oppidū persius diues arat curibus q̄tū nō milu⁹ ob

Curetes errat hinc curretis teste beroaldo in illd Propti li.iiii. Quid tū roma fuit tubicen vicina curetis Quū quateret lento murmure saxa iouis hic grites dicti putant itaq; dic tubicen curetis.i.a curib⁹ Nō curetis iouis nā curetes ꝓ cretę pplis &iouis sacerdotib⁹ ꝓducit tm̄ Vir.iiii gęorg.Curetuz sonit⁹ crepitantiaq; ora secutæ Mar.li.ix.Curetes texere iouē crepitātib⁹ armis Sil.li.ij.Cres erat erisonis curetū aduect⁹ ab ātris Ouī.iiij.met.vult natos esse e largo imbri dicēs largoq; satos

Curulis curetas ab imbri puto singulare esse cures etis.Curetes quoq; populi sunt dalmatiæ & sic curetes corripit Luca.li.iiii.Illic bellachi confusus gēte curetū ¶Curulis Stat.iiii.syl.Exultēt leges latie gaudete curules hic fœminīnū ē ꝓsedib⁹ quibus in curru magistrat⁹ vehebantur masculine quoq; ipsi magistrat⁹ aliqū curules dicti sūt:dr̄ quoq; ineutro gñe curule Hora cuilibet hic fasces dabit eripietq; curule.hoc alii a curru extrito.alij a curib⁹ deducūt nobis satis ē recte mēsū docuisse.

Duraton. ¶Duraton onis,montis ꝓpriū Marti.lib.iiij Et scūm durationis ilice

tum phal.est. Durius

¶Durius lusitaniæ fluuius Sil.li.i. hinc certant pactole tibi duriusq; tagusq;.strabo duriã appellat multi doriã. Furo

¶Furo.is.furio.is.furio as. furor furia ę Luca.Quis furor o ciues. Muria

¶Muria genus liquami⁹ Persius Tingit holus siccũ muria vafer in calice empta:dicitur etiam muries ei. ¶Muridus murio teste Badio in sulpitiũ. Murin⁹.a.ũ.puto ꝓduci tñ vt sit possessiuũ a mus muris. Martialis tñ corrupuit cõtra primitiui naturã si vera est lectio domitiana li.x. Cãpis diues apollo tis murinis veri⁹ est phaleuciusvide domitium ga multa dicit:caute ꝓspicias priusq; imiteris:vide ãnotationes Beroaldi: policiani &c.an huic lectioni cõtradicãt:illoꝝ scripta nunc apd me nõ sũt ideo ad illos remitto studiosũ lectorẽ e plurimisverbis domitij sufficit nunc hęc subiecisse Cãpi murini dicũt cãpi apollinis sminthei:syllabaꝫ a primitiuo mutat a mure murin⁹ corripit qđ dandũ est poetę in verbo qđ Recẽs ꝓsminthęo deriuauit q̃uis plini⁹ hordeũ murinũ dixerit a muribus hęc & plura domitius q̃ diligẽs videre volet non contentus nostris id quod summe laudo. Muridus Murinus.

¶Nurus.Oui.xi.met.Ecce nurus ciconũ &c. Maffeus videtur ꝓdu xisse sed in pluribus a vetetib⁹ recessit nolito igitur imitari ga forsan mendosus est eo loco li.quem.xiii.ęne.esse voluit hęc inter matrũ innumera nurũq; caterua &c.Sed legendũ est nuruum. Nurus

¶Spuri⁹ qui in certo patre ratus est a spirin.id est seminare ga scilicet nihil aliud de patre q̃ semẽ affert gręcus est nec a spurcus deriuat vt indocti sopniarunt.hic versiculos incerti authoris spurios voca m⁹ Ausoni⁹.ad Vrsulũ grãmaticũ. Quiq; notas spurijs versib⁹ apposuit. Spurius

¶Turius viri nomen Horati⁹ satyra pria li.secundi.Grãde malum turius si quis se iudice certet. Turius.

¶Thuris is viri ꝓprium vide Maris.A.ante R. Thuris.

TAnte S ꝓducitur vt pusio musa &c.

¶Exceptio.

¶Frusino.onis italiæ oppidũ & illi⁹ ppl's Iuuenalis sat.tertia.Optima sorę aut fabraterię dom⁹ aut frusine paraꝝ Sil.xii.bellator frusino. Frusina

¶Pusillus licet pusio & pusus vnde putaꝝ deduci ꝓducatur Iu.sat.x. nec vnq; Sanguine causidici maduerunt nostra pusilli Apud horatiũ Rufam aut pusillã appellet &c.puto legendum rufaꝫ aut rufillã&c. Pusillus

¶Susanna ę.ꝓpriũ mulieris quã falso adulteri accusatam liberauit daniel Claud.ad iacobum magistrum equitum Sic tibi det vires auctа susanna suas. Susãna

¶Susurr⁹ vel ũ.vnde susurro nomẽ & verbuꝫ Horat.li.prio car. ode. ix. Lenesq; subnoctez susurri Iãbic⁹ dimeter hypercatalectic⁹ Ouidius libro septimo meta. Ꝟ roctin adit liguaq; refert audita susurra. Susurrus.

V ante T bruti.

TAnte T in dissyllabis producit. vt brutum animal ratõis expers. hinc brutus a.um. prostolido & bęluto hinc Bruti quidã italię populi quasi bruti & oscęni Persius astvocat of ficium trabe rupta brutia saxa prendit amicus inops Sic brutianus: brutus etiam propria vitorum & verbum brutescere obbrutescere Scutum tamen vndecunq; sunt scutula scutulatus corripiuntur. Iu. cęrulea ĩdutus scutulata & galbana rasa Tutor. aris vndetutela ęt ꝑ oppido quodã producit a Mart. in li. iiij. epig. Nuto as apud filliũ i primo maleponitur nutantia pro micantia quod nõ poetę sed chalco graphorum vitiũ est.

¶Exceptio.

cutis frutex.

¶Cutis persius ego te intus & incute noui petrar. Nõ venit cutis e vi tio q; ruga senilis canicieq; premat.

¶Frutex vñ frutico &c. Ouid. i. met. Dom⁹ antrã fuerunt & dẽ si fruti ces & iunctę cortice vergæ.

Lutum Luthum

¶Lutũ cœnũ vide E ante Srhesina. hinc luteus & lutosus & lutat⁹ at luthũ cũ th aspirato nomẽ grecũ coloris ꝑducit hic lutheus & lutheo l⁹ de significatiõe & deriuatiõe vide nestorẽ Virg. in buco. Croceo mu tauit vellera luthoIdẽ mollia lutheola pigit vaccinia caltha Persi⁹ Sur git tacite tibi luthea pell'. Iuuenal' aũt synaresi vs⁹ est dicẽs Gladioq; parẽte icude & lutheo vulcão ad rhetora misit. Sũt q putãt apud tibul lũ lutheũ corripi sed synaresin nõattendũt tantum ergo producamus.

Muto.

¶Muto. onis mẽbrũ virile nõ aũt (vt idocti credũt) aries & variat qa mutoniatus. i. mentulat⁹ inuenit corripi. Hora. sat. li. huic si mutonis. verbis mala tãta videnti diceret hęc aim⁹. Lucil. Mutoni lachrymas tũlęua absterfit amica Mart. li. iij. Dormis cũ pueris mutõiatis phal. ẽ sic in priapęis &c.

¶Puto verbũ puta verbũ & aduerbiũ catull⁹ ad furiũ Noli spernere nec purare parui phal. est. nota cõstructionem.

Puto. Putris

¶Putris Papi. i. theb. lacera ora putresq; Sãguineo videt ibre genas hic putres putror nomẽ &c. Idẽ. iiii. sil. deterges sterili' soli putrorẽ phal est At putor. i. fœtor ꝑducit vt in primitiuũ puteo A putreo quoq; fit

Putror Vter

putredo Oui. in prio de ponto Estur vt occulta vitiata putredie nauis ¶Vter vtra vtrũvñ aduerbiũ vtrũ ꝑ an similiter correptũ nota sũt hęc sed dubiũ est de vter substantiuo tertię declinationis. Nebrissẽsis (cui suffragor) credit corripi quia vterus hinc deductum corripitur.

¶Vti ꝑ vt aduerbium est & corripitur vti ab vtor producitur.

Vti V ante T

TAnte T in polysyllabis corripit vt ruteni populi notentur e longis quia ꝑducũtur vt vtilis ab vtor glutinum glutĩ as. a gluten. brutid⁹ a butreo & hoc a brutus hĩc brutidi⁹ secũ dę declinationis viri proprium in. x. Iu.

¶Exceptio.

¶Buteo onis auis ex accipitrū genere quā græci a nūero testiū trior chen appellāt Orchis apud grecos testicul⁹ est author philomelę At ꝙ paludiferis buteo bubit aquis. nō ē mihi alteri⁹ poetæ testimoniū. Buteo

¶Futio.is. hīc effutio & nomē futilis Horatius. Effutire leues idigna tragœdia vers⁹ Manili⁹ li.i. Nunq̄ futilib⁹ excanduit ignibus æther nota pētemimerim. Futio Futilis

¶Glutio.isvñ deglutio.i. deuoro Iu.sat.iiii. Quales tunc epulas ipsuz gluuisse putam⁹ iduperatorē ¶Guti⁹ viri ꝓpriū i.vij. quitę philelphi. Glutio. Gutius.

¶Iuturua ę turni soror Oui.i.fast. Circa iuturnę cōposuere lac⁹ Idē ij.fast. iupiter imodico iuturnę vict⁹ amore Multa tulit tāto nō patiē da deo. sic Virg. &c. ¶Mutuo aduerbiū mutuus nomē mutuo & mu tuor verba Mart. mutua qđ nobis terqnquagita dediſti. ¶Muti⁹ viri ꝓpriū. Iu.sat.i. qđ refert dictis ignoscat mutius an non. Iuturna Mutuo Mutius

¶Puteo es. fœteo ide putidus putesco putorpsius disce nec inuide as ꝙ multa fidelia putet in locuplete penu. ¶Plutarch⁹ viri ꝓpriuz philelph⁹ i sexta secūdę Plutarchi valido fœcūdū nectare pect⁹. ¶Pu te⁹ aūt corripit lz eputeo verbo fiat. ¶Rutili⁹ viri ꝓpriū variat Mar. li.v. Famę rutiliū suę relinquat phal. est Ouid in prio de pōto & gra ue magnāimi robur mirare rutili Idē. vi. fast. hāc tibi p̄posito memo rāt dixisse rutili. Struthius auis ꝓducit teste nestore qa scribit grece ꝓou dipthōgō i pria syllaba sequēte th aspirato & dicit etiā struthio. ¶Tutia tię riuul⁹ in via appia Sil. i. xiii. Tutia deducit tenuē si nomi ne riuū. ¶Tutius viri ꝓpriū Mart. li. iii. Romā petebat esuritor tuti⁹ Iābicus trimeter. Tuticanus viri ꝓpriū ꝓducit authoritate ouidii vt in p̄fatione ꝓbaui. ¶Nutrio sulpiti⁹ dicit ꝓduci tm̄ quē nestor carpit propter authoritatē Claudiani dicētis Sępe nutrit ducitq̄ simul re fo uetq̄ leonē: nestorē refellit bebellius volenis legēdū eē Spe nutrit nō sępe neutrit. vtut ē video philelpho correptionē placuisse vt i pria de cade hūc soror hūc vxor neutrit: illū filia pellex. ego libenti⁹ ꝓduxero. Puteo plutarch⁹ Plutarchi Puteo Rutilius Struthius Tutai Tutius Tutican⁹ Nutrio

Ante V ꝓpucitur si consonans nulla p̄cedat vt vua: sec⁹ cor ripitur vt Iuuo pluuia vnicū tollitur Iuuerna qđ ꝓducit & est regio inter hispaniā & britāniam Iu. sa. ii. Arma qdvltra littora iuueruę ꝓmouimus & modo captas Orchadas & minima cō tentos nocte britannos. V ante V Iuuerna

¶Mediarum syllabarumquantitas.

Media syllaba est quęcūq̄ est inter primam & vltimā Ea nos cit positu vt potestis diphthōgo vt matthę⁹: vocali añ voca lē vt pluuia accētu lōgo vel breui cremēto exēplo & regula. de generalibus regulis satis dictū de diphthōgo ante cōsonantem di cemus in E littera vt in primis fecimus: sed ne in notis morer desino prefari: rem aggredior.

A in mediis ante consonanteis.

A ante B

Ante B corripitur vt cannabis

¶Exceptio.

¶Producunt verbalia a prīa cōiugatiōe in bilis & bundus & omnia noīa in abulū vt amabil lęta būdus venabulus acetabulū &c. ĩstabilis corripit vt stabilis sic inhabilis &c.

atabulus barabbas

¶Atabulus ventus apuliæ peculiaris vide A añ P. apulia. ¶Barabbas nō satis docte qdā excipiūt quia positu ꝓducit vt nestor docet fit em a bar. i. filius & abba. i. pater vocabulū ē syrū teste Hieronymo Sedulius li. iii. Tūc coluere baal nūc elegete barabbā. Errauit igitur riga ī luca. Sed solui barabā nō christū poscit hebręus

amabo

¶Amabo nōnulli sciolivoluere corripi quādo est blā diēdi interiectio sed nugant qa siue verbū sit siue interiectio ꝓducit solū Catul. Ambo mea dulcis Ipsithilla Marti. li. viij. dic verum mihi marcedic amabo Sido ad fœlicē dic dic qđ peto magne dic amabo.

Dolabra dolabella

Dolabra puto naturaliter ꝓduci ꝓpter diminutiuū dolobella quod ī viri nomē abijt lꝫ cū o in secunda dolobella vulgo dicatur Certe secūda producitur ergo vel hic vel in O ante B excipiēdum nomen fuit quod ante me nemo fecit quod sciā Iuuenalis saty. viij. Inde dolabella est atqꝫ hinc antonius inde Sacrilegus veres Addit ald⁹ manutius vir facile doctissimus Candelabrū & volutabrū: qa e longis sūt. Sic ētventi abrū & (vt opinor) velabrum.

A ante c

ANte C corripitur vt scyllaceum ęacus dirachium

¶Exceptio.

¶Producuntur nomina in aculus a. um. tam adiectiua q substantiua vt vernaculus nouacula habitaculum Et in aceus a. um. vt hærbaceus vinaceus orum & inacius gallinacius Composita a brachys vt tribrachus dicta sunt in lib. primo vbi de pedibus loqbamur. ꝓducunt quoqꝫ deducta e barbarisvt dordracum cameracū Garlacus &c. q accentu noscuntur.

anchaces

¶Anchaces ę cum ch aspirato populi nomē est valerius flaccus li. vi. doctus & anchaces patulo vaga vincula gyro Spargere & extremas laqueis adducere turmas

Bęnacus

¶Bęnac⁹ vide larius a añ r in primis.

bonifaci⁹

¶Bonifacius viri nomē cōtra primitiui naturā Sido. ad fœlicē. Quorū vnus bonifaciū secutus.

cloca cochela

¶Cloaca Iu. piguis torrēte clocu. ¶Coclacha cū ch aspirato ī secūda syllaba veluti cochlea vñ dr est nāqꝫ lapill⁹ ex flumie rotūdus ad cochlearū similitudinē ꝓducit teste nestore fatet tamē sęnōdū exemplū

eumacus

metricū inueniisse nec ipse īueni nihilomin⁹ nestori astypulor.

Filimaci⁹

¶Eumacus viri ꝓriū in. ij. syl. pap. Filimacius & a. vide I ante L.

Iracund⁹

¶Iracūdus Horat. Impiger: iracund⁹: inexorabilis acer. siquid alid sit in acūdus ꝓducat. ¶Lumaca.

¶Laudace.es.ꝑprium mulieris in priapeis

¶Merac⁹ persius Anticyras melior sorbere meracas.hic meracior me racissim⁹.i.mer⁹ sol⁹ purus omnes,ꝑducũt Calepmus putãs ẽt corripi citat versiculũ Constitui meracas edidicięꝫ notas quẽ male credit eẽ vergilij vt Badi⁹ notat & id qdẽ minime iniuria qa opuscula plęraqꝫ vergilij eẽ dicũt nec sũt Cęterũ dictũ versũ iueni i priapęis quę Badi⁹ nõ cẽset vergiliana vbi ꝑapi verba sũt Sed rudis hic dñs toties audire legẽtẽ Cõstitui:meracas edidicięꝫ notas.Quisqs ꝑapęa cõposuit licet ipudic⁹ tñ doctissimus fuit omnino imitãdus sed priapęa tẽporũ i cu ria plerũqꝫ mẽdosa sũt&hic mẽdũ esse suspicor licet nõ statim liqueat quo pacto restituẽdũ sit.sic in eodẽ:opere Quedã senior hectoris pa rente,ꝑ annosior phal.est vt postea.Vndę tenedos ęquoriscꝫ regi.& i quatalecto Si laudẽ aspirẽ humilis sed adire firenas ergo merac⁹ solũ ꝑducito. Idẽ calepinus dicit verbũ Hippaco as mediã ꝑducere qđ le ste fasto significat celeritet ducere.

Laudace Meracus

hippaco

¶Mustacius vel um.libi gen⁹ ad cõciliandũ stomachũ a musto vel a mustare lauro(vt qdẽ volũt)nomẽ deductũ est Iu.sat.vi.Causa nec est quare cœnã& mustacea perdas Papi.i.syl.masculinũ ꝑducit Cato de re rustica.Mustaceos sic facito.

mustaci⁹

¶Mumacius vide,V ante M.

mumaci⁹

¶Opacus vñ verbum opacare Virgilius.Frigus captabis opacum

Opacus

¶Otacili⁹ nomẽ Mart.li.x.Torquat⁹ nitidas vario de marmore the mnas Extruxit cucumã facit otacilius.

Otacilius

¶Pastinaca hęrba pix& piscis trigõ acturtur Macer.Et pastiacesvi ra tus i semine tantũ.nõdũ inueni apud alium.

pastinaca

¶Pistaciũ ex nucũ genere arbor. palladi⁹ Quin & amygdaleos sub eunt pistacia rames.Pittaciũ gemino tt corripit teste nestore.at peta cius producit Rufus in arato:Grãina si carpit semesa petacius anser

pistaciu3

petacius

¶Portulaca hęrba Macer Andrachnes:gręce q̃ portula ca latie dici tur apud aliũ non legi.

portulaca

¶Pediacia viri ꝑpriũ Morat.sat.viii.Iuli⁹ & fragil'pediacia furcꝫve ranus. nõnulli pert scribũt pediatia

pedacia

¶Phæatia regio populi pheaces sũt & pheaci & phęacii sẽper cꝫ ꝑ ducit nã apud propertiu3 phęacas optimi libri habẽt vbi bebel⁹ mẽ dose offendit phęacias.

phæacia

¶Sarracũ gemino rr vehiculi gen⁹ sine aspiratiõe ḡa teste placẽtino phœnitiũ est nõ grecũ Iu.sat.v.Frigida circũagũt pigri sarraca bootę Sarraca duarũ vrbiũ nomẽ est quarũ vna est in media altera i arabia

Sarracu3

¶Sampsacũ hęrba q̃dã teste gondão cũ bebelio q dicit heracli⁹a grę cis corripi ergo nos corripere possum⁹ si opus fuerit qa nulla autho ritas obstat quum positu non natura ꝑducitur.

sampsacũ

¶Syracusæ arum:vrbs sicilię cũ y greco variatur sed ꝑductio est fre

Syracusę

uentior Sil.li.xiiij. Ipsa syracusę patulos vrbs inclyta muros Ausoni
us de syracusis & catina Quis catinā sileat aut quadruplices syracusas
Sil.lib.xiiij. Inde syracusias castris circundedit arches Verg. in Buco.
Prima syracusio dignata ē ludere versu. hic tertia cōtra primitiui natu
rā corripitur qa græce scribitur per ov diphthōgō. Sed (vt bñ dixit fe
rettꝰ) quando corripitur merito scribiť p o syracosiꝰ vt diximꝰ de puly
pus & polypns culeus & coleus vrion & orion: id diligentissime con
syderādum eē docet ferettus qa p o v diphthongꝰ sēp vertiť in a lōgus
& correptōis gra aliqñ in omicrō Ergo (vt cū feretto sentio) p uscribi/
mꝰ ,pducēdo syracusius vrion: p o tm̄ vbi correpimꝰ syracosius orion.

Valaci ¶Valaci populi apud baptistā in exortatione cōtra infideles.

A ante D carneades ¶A Ante D. corripiť vt Carneades philosophi nomē fœlix li.
quarto. Carneadesq; partem vim gerat helleboro Acade
mia opinor corripi solum vide A ante C vt troiades con
tra quosdam qui putauerūt variari Virg. At procul insola secretæ tro

Troiades iades acta Persius Ne mihi pulydamas Aut troiades labeonem Præ
tulerit. hic putāt troiades produci quia per treis syllabas legunt quus
per dięresin sit tetrasyllabū vt troia aliquando trisyllabum veluti ali
bi monstrauimus.

¶In adus ex barbaris ,ppria ,pducuntur.

¶Eceptio.

Ageladas Abaddir. ¶Ageladas. ę. egregij sculptoris nomē. Colu.li.xi. Nec polycletea vl
phragmonis aut ageladæ arte laboretur. Abaddir positu extēdiť ē la
pis quem saturnus glutisse dicitur.

Cicada ¶Cicada a cito cadendo dicta (vt volunt) nos hanc rem parui facimꝰ
Mart. in primo. Sed quandāvolo nocte nigriorem formica pice: grac
chulo: cicada phal. sunt.

Iader. Iadra. ¶Iader vnico d fluuiꝰ in hadriacū mare fluens vnde oppidū nōpcul
ab eo est iadra appellatum qđ ,pducitur tm̄ Luca.li.iiii. Et tepiduꝫ in
molles zephyros excurrit iader: hic oībonus ait Tepidū iader nō ꝓ
iader sit generis neutri sed rettulit ad flumen tepidū

A ante F. ¶A añ F si inueniať in simplicibus corripietur vt multi dicunt. Ve
nafrū tñ & venafranum tantum producta legi.

A ante G quadragi ta ¶A Ante G ,pducitur vt virago quadraginta & silia vide a in
vltimis ideo non satis ad normā poeticā corripuit bapti
sta quadraginta vide in V ante C ducenti Cuiusmodi tātū
producas vt veteres vniuersi bethphage teste bergomathe repagulū
contagio ambages quę composita sunt vt coagulum Tibul.li.secun
do Et miscere nouo docuisse coagula lacte.

Agoge ¶Exceptio.

¶Cōpositа p̄sertim græca libentiꝰ in mediis docemꝰ q̄ in primis ꝓ
horū compositio plęrosq; lateat. Composita igitur ab agoge. i. ductio

corripiuntur contra bebeliũ & plures Mataratius recte sensit ſz sine te
ſtimonio rem egit tollē igitur ego primus vt multos alios & hũc ſcru
pulum. Itaq; asseuero hæc corripiēda esse isagoge paragoge synago
ga pędagogus &c. in isagoge puto primaz pduci qa greçe est ei diph. pędago-
Mart. li. xii. Crinitę sine pędagoge turbę phal. ē vbi pęda est trochę gus
quid adhuc egemus testibus? Idē li. viij. Sub pædagogo cœporis licz
serũ est Et. lib. iij. Et pędagogo nō iubēte lasciui Parere gaudētvillici
capillati scazontes sũt sic synagoga apud seduliũ recte corripit: Au-
di qd addo Agoge vēit ab ago verbo greco ab eodē apage ergo hoc apage
quoq; corripit vt choragus choragium q ab eodē deducunt ideo pon choragus
tanus p grāmaticos (quos iā iure optimo taxaui deceptus male dixit
ante quoddam opusculũ baptistę mantuani diuorũ posita flet. maie
state chorag' siqui pduci preceperit taxādi sũt nō imitādi qa martiali
cedēdũ est donec æqualē martiali doceāt pduxisse & sic variabit q I
quum ostēdere nequeāt mecũ sentiant necesse est. hoc est iā dicta tā-
tum corripiant.

¶ Corripiunt quoq; nomina secũdę vt Lucagus vertagus pampha-
gus & quicquid est a phagin. i. cōmesse Onages meleager lanager q̃ Suffragiũ
si q̃n videant pduci mēda est p onagr' meleagr' &c. nā & sic quoq; Suffragor
dicit. suffragiuz a frango corripit a suffragor pducit Ouid. de nuce.
Quid nisi suffragium nimbos vitantibus esse pretronius atbiter ad so
nitũ strepitũq; lucri suffragia vēdũt Sic verba suffragor refragor ideo
nō pbo versiculũ Suffragor & refragor patrocinor auxiliorq; Ouidi'
in priapęis Copia ius pdittu suffragare rogatus sic nomen suffrago.
inis. pducitur: vt contagiuz. Vergili'. Nec mala vicini pecoris conta- Contagiũ
gia lędēt. Comagenus quoq; viri ppriũ pducit: apud Iuuenalez. At Cōagen'
corripiunt sine dubio naufragus: naufragiũ ideo suspicor mendā esse Naufragi
in quinto manilij dicētis. Incubuit pontus: timuit naufragia tellus. Agora.
¶ Corripiuntur oia ab agora. i. forũ: vt pythagoras anaxagoras her- Pythago-
magoras athenagoras &c. quæ sũt virorz ppria ab eodē est (vt opior) ras &c.
Mandragora hęrbę nomē Colu. li. xi. quis semi hois vesano gramine mādrago
fœta. Mandragoræ pariat flores mœstāq; Cicutā. Mart. li. vi. Iuuētus Agria
mane est mortuus andragoras &c. Corripiũtur quoq; ab agria idē do Chiragra
lor & atrocitas vt chiragra podagra. Mart. lib. ix. Tortorē metuis po- Podagra
dagra chiragraq; secat. Caius & mallet verbera mille pati acragas
¶ Acragas mons & opidũ Virg. iij. ænei. arduus inde acragas ostēdit
maxima longe mœnia. hunc libenti' sequarq̃: Priscianũ qui i pluscu-
lis puritatē romanā minus custodiuit: vt quũ dixit in perihegesi (si ta
men Prisciani' author est) hic salis acragas miracula possidet vnus. ge
nitu' est acragātis. ¶ Abdenago teste Sulpitio. Allage. i. mutatio. hīc Abdēago
hypallage &c. ¶ Astyages viri nomē. Sido. i pri. pāegiryco. astyages Astyages
cyro pellēdus forte nepoti. Ouid. v. meta. Quē rat' astyages ēt muncvi

ucre lõgo Ense ferit: scribit cũ y græco. ¶ Arpiages vni ꝓpriũ inib

cathilago ¶ Attagen attagena patẽr in a ante T.

La'age ¶ Cartilago teste Calepio & bebelio: et ẽ circa laureis cõcauitas. ¶ La

masagetę lage ges. nymphæ & mulieris nomẽ. Mart. li. ii. Define iam lalage tri

Pantagia stes ornare capillos ¶ Massagetę arũ. scythię populi. Luca lib. iii. mas

paphago sagetes quo fugit equo volucresq; geloni.

nes. ¶ Pantagia fluuij nomẽ: vide patagia i A añ T. ¶ Paphagões papha

Thysage gõia vide a antep. ¶ Thyrsagetes æ. populus scythię cũ th aspirato &

tes y græco. Fuit aũt is populus orgijs bacchi deditus. vñ nomẽ habet a

thyrsisducẽdis siue agendis: qđ satis reprobat eos: q apage pędagog⁹

et similia putarũt ꝓduci. Valeri⁹ Flacc⁹ li. vi. Non ego sanguineis ge

stãtẽ tympana bellis Thyrsagetẽ cinctũq; vagis post terga filebo Pel⁹

lib⁹ & nexas viridãtẽ florib⁹ hastas. Birrhagin⁹ viri ꝓpriũ ꝓducitur a

A ante L Philelpho in. xviii.

OA ante L corripit: vt coralũ: lz ꝓductionis gratia: & noue g⁹

dẽ Claudian⁹ ll geminauit Merdale⁹ in priapęis Italus tã

talus: vndeitalis tantalis &c.

¶ Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in alis & ale: vt animalis: Manili⁹ li. ii. Oĩã puo

litans corpusq; animale figuret: sic aqualis vñ aqualicul⁹: Persius pin

guis aqualiculus &c. Grãmaticus a. uz. meli⁹ dr: q̃ grãmaticalis. Sido

nius tñ ingt in laudib⁹ Narbonis Quicqd rhetoricę institutiõis. Quic

quid grãmaticalis aut palęstrę phal. Vitalis ꝓducitur: sic vitalianus

(vt opinor (licet corripiat Philelphus in secũda septimæ.

¶ Abesalon dictio tetrassyllaba nõ absolõ iterroga chaldęos & græ

Abesalon cos et hęb reos cũ escilicz. añ s: et m. fion n i fine: pęnultima ꝓduc

cta dicit hoc cõtra Sulpitiũ Nestor: qđ si verũ ẽ nõ recte dicit philelph⁹

aretolog⁹ i tertia secũdę. Pœnas Absalõ horrẽdas dederat: darij q; vocarũt. Id

Ascalon circo satrapas: peccat itẽ i dari⁹: vt alibi ostẽsũ ẽ. ¶ Areta log⁹. vide E

añ. T. ¶ Ascalõ: teste Sulpitto sic ascaloniũ: lz alr videat sẽtir calepin⁹

¶ Canalis vide a añ n. ¶ Caramalus viri ꝓpriũ apđ Sidoniũ in laudi

Canalis bus Narbonis. ¶ Cephalenia insula Ionij maris. hinc cephalenus a.

caramal⁹ um. Sil. xv. Saxa cephalenũ & scopulosis neritõ aruis. ¶ Focale: vide

cephalẽia o añ C. ¶ Ialysij cũ y græco i tertia syllaba populi ab ialyso rhodi vrbe

Focale. aliqui tñ scribũt pE in secũda syllaba: vt notat Tortelli⁹. Oui. vij. met:

Ialysij. Phœbęamq; rhodõ & ialysios telchinas. Noiatiuus oppidi ẽ ialysus.

¶ Magalia vide a añ g. ¶ Mapalia vide a ante p. ¶ Messala viri ꝓpri

Magalia um. vnde messalinus & mesalina possessiua: et hoim ꝓpria. Persius.

Mapalia Messalę lippa ꝓpago ¶ Omphale hercul amica. vide I añ G gyges.

Messala Omphalos appellatiuũ. corripit ab Ausonio. ¶ Pharsalos oppidi no

omphale mẽ. Pharsal⁹ viri nomẽ qui oppido nomẽ dedit. hic pharsal⁹ a. um. &

pharsalos pharsalius a. um. & pharsalia. i. thessalia oia ꝓducũtur: prẽter pharsa

lia quod variat: sed recti⁹ ꝓducit. Luca.li.vi. Emathis ęquorei regnũ pharsalos achillis. Ibidẽ. Exire e medijs potuit pharsalia cãpis sic idẽ sẽper. Ouidius.xv.metamor. Obsessæ mœnia pacẽ victa petent muti næ: pharsalia sẽtiet illũ. Catull⁹. Pharsaliã coeunt & pharsala tecta frequẽtant. Alij habẽt sine cõiunctiõe pharsalia tecta frequẽtãt. Hũc imitatus petrarcha ĩsecũdo aphricæ dicit hęc & pharsalicas mortes ephyreiaq; arma. Et Ascim⁹. Mantua da veniã fato sacrata perenni. Sit fas pharsaliã post simoenta legi.

Sãdaliuꝫ

¶Sandaliũ: id est solea & sandaliotis insula. sic ob formã dicta. Vergili⁹ (vt Domitio placet) Lactãti⁹ ĩ obitu mecœnatis. argentata tuos ẽt sãdalia talos Vinxerũt certe. nec puto bacche negas.

¶Sardanapalus vltimus assyrioꝝ rex. vide Iañ V scaphiũ. ¶Sodal' vndecũq; fiat. ¶Stymphal⁹ cũ y gręco: lac⁹ archadiæ: ĩ cui⁹ ripis erat stymphalũ oppidũ. hĩc stymphal⁹ a.um. & stymphalis idis. Mart.li.ix aeripedẽ syluis ceruũ: stymphalidas vndis abstulit. Ouid.li.ii. fasto. Te stis erit pholoe testes stymphalides vndæ. Vergilius de laboribus herculis. Deijcit horisono quito stymphalides arcu sic cæteri iõ apud eũdẽ & ausoniũ in monostichis: vbi idẽ est vers⁹ m ẽdose. sic legit Stymphalides pepulit volucres discrimie quito: legẽdũ est profecto Stymphali pepulit volucres discrimie quito: quod ante me neminẽ animad uertisse vehemẽter miror presertiꝫ quũ plæraq; ĩ Vergilij opusculis librariorũ vitio sint mendosa.

Sardana palus

Stympha lus

HAnte M corripit vt salamis. Verg.viii. æneidos Laomedon a ante M tiadem priamum salamina petentem: sic cæteri. bebelius Solannis. dicit in perihegesi contra omnium consuetudinẽ ꝓdnci in hoc versu. Fertil' ęginę tell⁹ & opia salami. id nõ imitabimur verũtamẽ diligẽter quæ siui hũc versũ: quẽ in perihegesi inuenire nequiui. Notẽ turvbiq; e barbaris syllabæ extẽsione deducta: quia (vt ĩ pfatiõe testati sum⁹) fere ꝓducunt: veluti roboã roboamus. Aminadab aminadamus. Iobicob⁹ Esrom esromus Phicol phicolus. Abesalom abesalomus. Henric heiricus &c.

¶Exceptio

¶Produc nomia ĩ amen & amẽtũ: vt examẽ: vñ examino firmamen: calceamẽ calceamẽtum: in quo & in pluribus hallucinatur: arator. diceslib.ii. Tangere nõ sum calceamenta pedum dignus: neq; soluere sũmã: quę ligat excelsas humulis corrigia plãtas. hic teste Nestore ꝓducit. male secũda in corrigia quia dicitur a corrigo is.

calceamẽ

¶Calamus philosophi nomẽ ꝓducitur. teste Calepino. at appellatiũ calcamus nẽo ignorat corripi. ¶Contamio as & ita mino: quia composita sũt ab antiquo verbo tamino: & hoc a tama. vide Calepinum Mar.li.j. primo epist. Sic interpositio vilis cõtaminat vnco.

Calamus

Cõtamio

Dictamũ

¶Dictamus vel dictamũ vtrunq; dicitur: teste Nestore vide e ante ꝛ

philamō. Thymiama. creta. ē hærba: & certæ oppidū. ¶Philamon ꝓprium viri in. xi. meta. dicitur quoꝙ per ephilemon: sed alterius nomen ¶Thymiam a teste Sulpitio scribitur cumy gręco: vt thymum: vnde fit: odor ē suauissimꝰ thymi naturam referens. hinc thimateria sunt acerrę: quia thymiama icendebaī i sacrificiis.

A ante N Balanus. ANte N corripitur: vt galbanū lachanū: & contra Alexandruꝫ Balanus Horatius li. iii. carmi. Ode xxix. Pressa tuis balanus capillis. versus est alcmanicꝰ dactylicꝰ tetrameter: genus ē nucis: vel glandis: & ab Horatio pro vnguento myrobalano capitur. Acron dixit esse hęrbam vnguentariam: Balanꝰ quoꝙ a glādis similitudine dicitur id genus alui subducendę: quod clysteris loco subditur. Balanus itēvrbs est epiri. ¶Myrobolanum dicitur quasi vnguentaria nux vel glans. nam balanus glans ē myron vnguentum Arbor est fructū glādi simílem ferens corripit oīs syllabas: ideo carminibus homeri virgiliiq minime conuenit: quod pulchre Significauit Martialis in apophoretis dicēs Quod nec Vergiliꝰ nec carmie dixit Homerus. hoc ex vnguento cōstat ex balano. ide myrobalanū. Incepta sane videī mihi calderini declaratio dicentis id Vergilium non dixisse: quia balanos græcū est. Vergilius autez latine scripsit: nec Homerū: quia vnguentū non dixit. nam gręce scripsit. Insulsa ē hęc enarratio siquidem: vt ego q̄ hęc primꝰ animaduerti (quantū sciam) sic declaro hoc nomē myrobalanū: quod propter tot breues: nec Vergiliꝰ: nec Homerus dixit Constat ex vnguento. id est componitur ex dictione quę vnguētū significat: vt ex hac dictione græca myrō: & ex balano dicituꝙ myrobalanū: Neqꝙ ei significat martialis nomē aliquod ex gręco latinoqꝙ confectū. Miror id merulā non animaduertisse: qui tam auide domitiū sugillare solet.

myrobala

Lonicerus Marcia lis in apophoretis et Calderinus eius interpretatio,

deriuatiua

¶Exceptio.

Extraneū Propria. ¶Produc deriuata in anus in anius aneus & anis: phasianus extraneus immanis inanis: & habentia vocalem ante a: vt mathiana vitellia ni. Mart. li. iii. Et impioꝝ phasiani colchoꝝ Scazō est. In priapeis aūt syneresis est vbi dicit. Nec tñ extraneuꝫ facias pecus oē priape. horti sit facias ianua clausa tui. ¶Produc etiā quarūcūqꝙ rerū ꝓpria: vt bolanꝰ nicanor vomanus numanū laletania meuania garganus mons & scipionis equus. Lecania mulieris nomen: vt theano. Cętera mulierū ꝓpria corripiunt: nisi emasculinis ꝓductis fiant. Corripit itaqꝙ sagana sic abrotanū & s qua sint alia hęrbaꝝ noia: nisi forte ex deriuatione ꝓductionem habeāt Cyane & cyaneæ liquēt ex vocali añ vocales Tollūtur ab hacexceptione quę corripiūt: hęc & forsan plura: sed difficulter tot nobis addideris: qđ nos Sulpitio Nestoriqꝙ. ¶Aristophanes epiphanes metrophanes diophanes: & similia contra Calepinū: nisi liber mēdosus sit: vide A añ n i primis. ¶Astyanax & si qđ eiusdē

sit originis. ¶ Arane. Ananias apd aratore. Alcanⁱ. apidanⁱ. Abana damascī fluuiⁱ: teste calepino. Bethania apud Seduliū. Capaneⁱ. Camne. Conchani. Cęranus viri ꝓpriū. vide pritanis I ante T. Caranus viri ꝓpriū i Ausonio. Drepanū, pmōtoriū siue oppidū sicilię a curuo situ instar falcis. drepanos em falx dicitur. Ouī. in fastis. Quiq; locus curuę nomina falcis habet. ¶ Dardanus dardania Dissimanus apud Ouid. in Ibin. viri ꝓprium ¶ Ecbatana siue egbatana pluralis numeri vrbs mediæ: & regio corripitur: teste Calepino. ¶ Eridanⁱ. Hypanis fluuius. vide A ante L halys: similiter est viri nomē. vide. E ante p: ephitus ¶ Illibanⁱ apud Ausonium Libanus. vide i ante b. simile est vbi viri ꝓpriū est. Marcomanes populⁱ: apud claudianū in laudibus: stiliconis. Manganus viri nomen in octaua sextę Philelphi. Oceanus pelicanus auis: teste Sulpitio. Multi tñ censent ꝓducendū. peccant qui gemino ll pellicanus scribunt pausanias apd Philelphū īsexta quintę Peutanei populi apud Priscianū in perihe. pytane. pytanⁱ ꝓpriū viri i Ausonio pritanis. vide i añ t. Rhodanⁱ. Stephanⁱ. Martī. li. xi. Scis q̄ sint stephani ōalnea iūcta mihi. Sequana. vide e añ q. Sardanapalⁱ. vide a añ l. Susana oppidi nomē Sil. li. iii. At nō sarmaticos attollēs susana muros Sicania at sicanⁱ variaᵗ. vide hęc i l añ C. ¶ Taprobane vl'a Tessimanⁱ. Vranius: sic vranie: vt vranes id est cœlum. Araneus ¶ Araneavl'aranⁱ. Ouī. Antiquas exercet aranea telas. ¶ Sathanas quia fit a sathan (vt alibi diximus) ꝓducitur.

A ante P.

A Ante P corripitur: vt catapulta. Sidon. in burgo. Nō quæ stridentes torquet catapulta molares.

¶ Fxceptio.

Anapus

¶ Anapus vel is. fluuius Siciliæ: vide I ante A cycane.

Cynapes. Caiaphas

¶ Cynapes cū y: fluuij nomē. vide halys a ante l. Caiaphas scd3 quosdā. nam i pse nuq̄ notaui.

Iapis

¶ Iapis idis medici nomē (vt Seruiⁱ ait) ab iapę. i. curare. Vergil. xii. ęnei. Iāq; aderat phœbo ante alios dilectⁱ iapis. scribiᵗ cū. i. latio vtrobiq;. Fuit item vir ætolⁱ: vnde iapidia apd Venetiā ea pars vbi timauus fluuius est: nūc' forū iuliū dī verg. Georg. iii. Castella in tumulis & iapidis arua timaui. ¶ Iapetides lyricē. v. met. Tu quoq; iapetide nō hos adhibendⁱ ad vsⁱ. At iapetus corripiᵗ: vt alibi patet. Iapyx cū y gręco in tertia syllaba filiⁱ Dædali: vñ iapygia calabria dicta ē. Ouī. xv. meta. Prętexit & sybarim salent inūq; niętheus: thurinosq; sinus te mesēq; & ia pygis arua ibidē. iapygyā &c. Est quoq; alicꝝ vircꝝ nomē vide helops E añ L.

Iapetides

Iapyx.

¶ Iapix igis cū i nostro i tertia syllaba ventⁱ iapis ex apulia ꝓficiscēs: qui Circius dī Luca. li. vi. Excipit auersos' zephyros & iapiga pindus.

Iapis

Mesapus

¶ Isapis fluuij nomen: teste Calepino: cui astipulatur bebelius.

¶ Mesapus vir: vnde apulia dicta est mesapia. Verg. ęnei: vii. Atmepi.

ſapus equũ domitor neptunia proles.

Neapolis ¶Neapolis:oppidi nomẽ quaſi noua vrbs:nam neos nouus eſt polis vrbs. Verg. in ætna. Nũc extincta ſuptectiſq; neapolin inter Marti. li. v. Et quas docta neapolis creauit phal. eſt. Stat. iiii. ſyl. Nec ſolum feſtas ſecreta neapolis aras Ambiat. ſic cęteri. ergo nõ recte dixit Petrarcha in ſecundo epiſt. ad Luchinũ. Neapolis ſuræ mediũ:femur occupat altum Ianua. vbi etiam ianua dicit:video doctiſſimis placere genua. prima breui:& Genuenſis dici nõ ianuą nec ianuenſis.

Priapus ¶Priapus oĩ deorum quos miſeranda gentilitas coluit fœdiſſimus

Serapis vide ſinum I ante N.

¶Serapis is vl. idis. fuit oſiris cognomẽ:q̃ primũ adis:poſtea ſerapis quaſi ſoroſapis dictus eſt. i. apidis ſepulchrum. nã ſoros dicit cumulꝰ arca:vel a ceruus in quo mortuus ponit iam ſarcophagũ oẽs vocant: q̃ ibi oſirim colere cœperũt anteq̃ tẽplũ eius extructũ eſſet. Marti. li. ix. Heu q̃ lingua ſilet non illã mille cataſtę Vincebant:nec quę turba ſerapin amat:ſic cæteri p̃ter Martianũ capellã fœlicẽ qui legẽdꝰ qdẽ totus eſt. imitandꝰ nõ totꝰ:qa male dixit achilles:& ſimilia vltimã cor ripere & quędã cõtra veterũ authoritatẽ:aut ꝓduxit:aut corripuit:vt liquet hoc opꝰ noſtrũ plegenti. Matialis itaq; ſolus ausꝰ ẽ ſerapis cor ripere dicẽs in. ii. lib. Te ſerapin nilus:memphis veneratur oſirim. Cave imiteris. Magnũ ꝓfecto negociũ exibuit mihi Neſtor nouariẽſis: qui vbi ad ꝓductionẽ citauerat:martialẽ ſubiecit hęc verba Idẽ. Iſæũ ſerapin:ninus veneraꝝ oſirim:& hoc quidẽ in a ante p. Eundem verſũ adducit in dictiõe iſęus ſiue iſęum:quod eſt fluuii nomẽ. Poſtea legi artẽ bebeliſ q recte dixit capellã p̃ter alioꝝ moreꝫ corripuiſſe ꝓpter hæc dubius relegi totum Martialẽ:quez tumbis plegeram:verũ hũc verſum nuſq̃ inueni. nempe quem martialis nunq̃ effutiuerat:nec tñ pdidi opaꝫ:qr ex Martiale. ex Domitio ex:Gęorgio mlta ſcitu digna obiter notaui:neq; vnq̃ ſine fructu quẽlibet librũ: quotieſcũq; lectuꝫ relegi. Capellã añ aliquot annos legeraꝫ:ſed ex eo parum notauerã: vt qui tum carminũ genera:nõ adeo cabellã. Itaq; capellã dorpii nſi per eloquentiſſimũ p̃ceptorẽ meũ Ioannẽ Nęuiũ huc datũ diligẽter p legi:et iterũ iterũq; relegi. non ſine maxiavtilitate et artis noſtrę oma mento:verũ nuſq̃ eſt apud Capellã Iſęum ſerapin &c. ſed Teſerapin nilus &c. Ergo nõ iniuria Neſtori obiecta ſulpitius authorũ inuerſio nẽ ſiue corruptionẽ Sirapion:ſiꝝ producit:vt ſerapis qđ quędã etiã aſpiratũ ſeraphis dicũt.

Sinapi. ¶Sinapi vel ſinapis vl ſinape is. Col. li. xi. Seq; laceſſenti flectum factura. ſinapis

A ante Q HA nte Q corrípitur:vt tanaquil. ílis. mulieris nomẽ iu. Ante t tamẽ de t tanaquil tua quando ſororẽ. Ablatiui:& hic aduerbia producuntur:vt vtraq;&c.

A Ante R corripitur: vt Catharina. apud baptistã frequens: cui magis accedo q̃ Philelpho: qui in tertia nonæ produxit. Syphartium lazarus democharis timocharis tenarius &c. Nota e lõgis cõpositis: vt apparẽt rari nãtes in gurgite vasto: ideo male aut mendose in sexto aphricẽd icit̃. Nullis oculis sol clariorẽ q̃ apparuit ꝓ illuxit: vel aliquo simili. A ante. R

¶ Exceptio.

¶ Produc deriuatiua in aris & are: vt molaris chocleare altaria pugillaria &c. Atq; in arius a. ũ. vt aquarius filataria panariũ binariꝰ denarius phalarica helciarius causarius: & similia deriuatiua: sic ducarius viri ꝓprium dux: vt opinor: Mart Hanc volo quam redimit totã de narius alter Idem tñ corripuit: mali syncopã siue synæresim eẽ qualis ẽ in vestigiis apd sedulĩ. Dicit itaq; Mart. lib. ix. denarijs tñ hãc non emobasse tribus sagittarij & aquarii ne corripi dicãt̃ per apocopẽ in Manilio & auieno ꝓferes: vt errarij i priapęis Nefariꝰ vndecũq; fiat prima breui: secundã ꝓducit: qa si a nefas sit id manifestũ ẽ. si (vt Asconiꝰ vult a farre ẽt positu ꝓducit̃ nefarrius. Catullꝰ ad fũdũ. Nec de pcor iã si nefaria scripta Scazõ ẽ. Propti ꝰ aũt li. iiii. penitus contrario modo dixit. nisi forsitã liber mendosus sit: tamẽ omnes libri ita habẽt & sic legit & interptãt̃: Beroaldus Dixit: & incerto pmisit brachia sopno. Nescia nefaris accubuisse nouis. Non ausiꝫ emendare aut restituendũ esse dicere nesciase varijs acubuisse nouis. Beroaldꝰ aũt legit ne fariis ꝓ flagitiis: nefariũ ei ẽ (inquit) qd̃ sacra polluit farre pio solita celebrare: ergo nefarii sacrilegi dicunt̃ nomẽ a farre deductũ: quo scelerati vti nõ debeant: & inde qui idigni sũt qui viuãt: nefarii dicũt̃: vt docet varro si hæc Beroaldi declaratio vera sit: nefarriꝰ correptiõis gña vnuꝫ r amisit: vt defarreꝰ & fareus alibi diximus. Solent plęriq; ea in quibꝰ hæsitani pterire: ne quicq̃ ignorare videant̃: sꝫ re facili sua persediſſe. Ego vero malo videri indoctus q̃ studiosos fallere Denarius. Nefarius.

¶ Amaracus: vnde amaracinꝰ. a. um. herba quę vulgo maiorana dicit̃: & puer cynarę in eam vertus. Colu. lib. xi. Sicvbi odoratas ptexit amaracus vmbras. ¶ Amarus amareor amaresco amaricare amaror ris. Verg. ii. Gæor. Tristia tẽtatũ sensu torq̃bit amaror. ¶ Auarꝰ auaritia Horat. Semp auarus eget. ¶ Aurarius ꝓpriũ virtvbi u cõsonãs ẽ nisi putes dicendũ araricꝰ aut auaricus. Sil. lib. v. Terga dabat leuibus diffusus auaricus armis Angario christianorũ q̃dã ꝓtraxere. amarus. Auaricus auraricus

¶ Baleares insulę Hispanię a baleo herculis comite: aut vt q̃dã volũt aballo. i. iacio extrito altero l. correptionis gratia nã fundę peritissimi sunt harum incolę. hinc adiectiuũ balearis baleare & balearicꝰ a'um. Luca lib. iii. Lygda mũs excussę balearis tortor habenę. Baleares.

¶ Caphareus per eu diphthõgõ eubœe mons altissimus versꝰ hellespontũ: apd quẽ plurima græcoꝝ classis afflicta ẽ: ꝓpter palamedisne Capharei

cochleare

cē vñ & caphareū mare dictū. Sta. ix. theb. Qui sępe caphareos arcē gtūs est ¶ Cochleare cū ch in secūda syllaba aspirato. nāfit a choclera Martia. Nunquid scis potius cur chocleare vocer.

Hilarius

¶ Hilari⁹ viri ꝓpriū: lꝫ videaꝫ eē ab hilaris ꝓducīt a Sidonio apollinari. eucstaristico. Eucherij venietis iter: redeūtis hilari. idē corripuit viri ꝓpriū. hilariō atqꝫ macharius.

lōgaren⁹

¶ Longaren⁹. Hora. saty. ij. Longarenus foret intus viri ꝓprium est.

Larualis

¶ Larua dissyllabū est vt sylua. hinc larualis trissyllabū: qđ priapęogę author tetrassyllabū fecit p mutationē u cōsonātis ivocalē: qđ iterduꝫ fieri ostēdim⁹ in sylua voluo soluo: primā tñ ꝓduxit cū naturali⁹ videa tur eē breuis: qa fit a lar laris: Ait aūt. ad me nocte soletvenire & affert Pallorē maciemqꝫ larualē. hendecassyllabi sunt.

margarita

¶ Margarita rectius corripiēdū putant. Prudētius in psycomachia. Quod mille talētis magaritarū ingensopibusqꝫ & virib⁹ arcę. Atator tñ ait ī. ij. li. In margaritas vertāt cōtagiaporci. Neuter aūt recte hzem breuē iter lōgas. sic recte dixit Heraſm⁹. Placet pudore margarita la

megarus

cteo. Versus est iābic⁹ trimeter.

Pinarius.

¶ Magar⁹ fluuij nomēvide o añ l col'.

¶ Nouata apud Mantuanū. ¶ Pinarius: viri propriū. viii. ęneidos.

Tiara.

¶ Tiara vl' tiaras æ. hoc masculinū illd fœmineū. Iuue. saty. viphrygia vestit bucca tiara. Verg. vij. ęneid. sceptrūqꝫ sacerqꝫ tiaras. Erat aūt pi leus phrigius. ¶ Zodoari iungit a Sulpitio.

ꝯodoara

a ante s

Ante S corripitur: vt lasius Damasus Sulpitius & Bebe lius pluresqꝫ dicūt hic ꝓpria communia esse: quod mihi non placet: quia correpta poetisvolo tantuꝫ corripi: vt la sion. Producta tantum produci: vt Iason &c. Namfalsa est regula pro pria ponuntur ad placitum: vt plene docui in prefatione totius ope/

gymnasiū

ris Gymnasium. Martia. lib. iii. Gymnasium: thermæstadium est hac pterecede. Errat in hoc riga ī genesi dicēs. Mitilogia cedāt et apd gy mnasia vatum: Hęc habeant primū p̄cipuum qꝫ locū Nunc vt plane dicā quantū errauerit riga hęc me a est sentētia. Malo sequi regulas q̄ rigę cōtra regulas authoritatē: dum ideꝫ apud veteres nō inueniaꝫ: si quidē toties errat riga: vt multo ꝑstet hoc semel dixisse: q̄ toties illi⁹ in

gymnasię

eptis op⁹ nostrū imbuisse: q̄q̄ ꝓpter Nestorē necesse est illius interꝫ

gelasinus

meminisse Gymnasię insulę sunt nomē est (vt opinor) eiusdē originis cum gymnasium & puto corripi: lꝫ in perihege. ꝓducaꝫ. ¶ Gelasinus corripit Mart. li. vij. Nec grata ē facies cui gelasinus ab est. i. risus & cō tracta ex risu: nō iniucūda regula hinc dentes anteriores: quos riden do ostēdimus: golasini appellant a gelao. i. rideo: & gelos otis. i. risus: Sunt quoqꝫ gelasini qui gesticulatiōe facetosa corporisqꝫ ratu ridi culo seu venustulis: & subinde oscenis verbis ꝓlectāt. hic gelasin⁹ ille plautinus risionib⁹ & falsis dicteriis & morologiis populuꝫ oblectat: & dum facit vt nemo arisu tēperet: irridetur: fitqꝫ ei⁹ ris⁹: derisus vnde

est plautinū illud.Caue ex galasino fiat catagelasin⁹.i.deridicul⁹ Ge lasini a Sidonio dicūtur.Gelasiani ꝓtracta secūda syllaba nō recte:vt opinor:qa in grecis sępe errauit.nā eadē ē vtriq; origo. Dicit aūt Si donī⁹ in laudib⁹ narbonis.Mimos schœnobatas gelasianos phal.est. gelasinūs.

¶Exceptio

¶Agaso.Persius.nō trellis agaso ¶Amasis ægyptioru; rex Luca. li. ix.Non mihi pyramidū tumulis euulsus amasis ¶Albumasar vt qui dam notauerunt ꝓducitur. Agaso. Amasis

¶Colocasia.ę.apd Plynū.Vergiliusvero & plures per multitudinis numerū.Colocasia dixere:vt in bucco.Mixtaq; ridenti colocasia fun det a cantho ¶Caprasius viri nomen.Apol.in eucha.Miserit i cœlū montes quę sancta caprasi:vita senis:pro caprasij. Colocasiā caprasius,

¶Iason ælonis fili⁹ Oui.vii:met.Ī ellemorā:tibi se sēp debebit iason ¶Naason viri nomē baptista.Erosmusq; aram genuit.Salmona naa son. ¶Omason Hora.in epist xvi.Patinas cœnabat omasi. Orbasius viri nomen apud Macrum: Iason Naason Omasum Orbasius

¶Parnasus testib⁹ Sulpitio & Nebrissensi Sedmataraci⁹ dicit gemi no ss.parnass⁹ scribi.hic musæ parnassides dicūt.Oui.primo metam. Noie parnasus &c. ¶Pascasius apd baptista in agone Luciæ. parnasus. Pascasius

¶Viridasi⁹ fidicinox dux vide I ante d fidicini. Eleazar positu pro ducit viridasius A ante T. nabathę⁹.

A Ante T corripitur:vt barathrū cyathus calathus,pragma ticus affatim:teste Gellio.Nabathęus.Oui.primo meta. Eur⁹ ad aurorā nabatheaq; regna recessit.Apollinaris cō tra veterū authoritatē:hoc vt plęraq; alia,pduxit:i qua re hūc nō imi tabimur:vt notat doctissimus vir Ioānes baptista pi⁹ bononiēsis. Ait aūt apollinaris in scūdo penęgyrico·Texta nanathęus ꝓ remosulcat hydaspē:Notenī e longis deriuata.vt aratrū optimates larinates.de aratrum satis ante dixim⁹ & opinamur rectius produci.Quidā tamē corripuerūt:quos nō sequemur:nec hos imitatū bartpolemęus colo nienſem infabula de coruo & vulpe dicētem.Terrā ꝓscindūt vomær adunco aratri. Notentur geminata haliattes viriatt⁹ &c. Aratrum.

¶Producanī deriuatiua in atus.a.um.in atius.a.um.In aticus.a.um in ator.&c.& deriuatiua aduerbia in atim vt tunicat⁹ palatīū sic pala tinus viaticū aleator paludat⁹ senat⁹ senator vicatim bouatim sic op bidi nomen callatia a collata pecunia vtvolūt sic collatinus. ¶Produ cunī quoq; in ates noia vt teutates ę.i mercuri⁹ niphates achates &c. hinc tollunī socrares xenocrates hippocrates & cętera ex cratos.i.ro bur & si qd tale sit astratos.i.exercit⁹ āt a bates.i.ābulās vt schœnoba tes ichnobates eurybates &c.Iuue.Augur schœnobates &c.Oui.iii. met.Ichnobatesq; sagax &c.Idē in epist.Eurybati data sū thaltibioq; comes:cū y greco Mar.Os hoīs mulsum me rogat hippocrates Auso

hippocra tes &alios acrates Bates.

errata ma cri

ni⁹ i monosyllabis Cincta mari quędã tell⁹ creat hippocratẽ/ co. Hora. Rẽ tibi socraticę poterũt ostendere chartę. in Guaguino male dr̃ socrates ꝓduci Macer ineptissie dixit hipocras vt vbi de aliis loquit Ipe refert hypocras educi posse secũdas. Et de elleboro albo. Inq; suis hipocras phorismis istius herbę solius meminit. Ex his solis iudicare possum⁹ hũc macrũ idoctissimũ poeticę artis fuisse diu post macrũ Ouidianũ qđ patꝫ ex ipi⁹ verbis nã Plynij testimonio psæpe vtit: vt de absynthio Plynius attollit magnis hãc laudib⁹ herbã sic alibi sępe. ¶ Sane sũt macri erratavt nihil ex eo solo ausim affirmare. Subiscia aliquot macri vers⁹ i quib⁹ manifesto dep̃ĕditur errasse & sũt hi.

Herbarum matrem dedit arthemisia nomen
Arthemis græce quę dicitur indeq; nomen
Et sic sub dio prius infrigidata bibatur
Non metuat pulices &c. sed quidam libri habent culices.
Curat epar sibi iungatur si gallica nardus
Incaustumvino quo sit macerata resolue
Pleureticos pectus pulmones adiuuat eius.
Reprimit. dicit galienus: doctiores galenus dicunt.
Hydropicis vt olus decocta comestaq; prodest
Parotidas vulnusq; recens hoc adiuuat vnguem.

Parotis ẽ hulc⁹ scdꝫ aurẽ a para ergo prima corripit̃ &ω τισ p ω mega. i. auris ergo scda ꝓducit̃ macer hoc sẽp male ponit. hoc vnguẽtũ clystero si fundit̃ intus: hoc mitridates rex põti sępe ꝓbauit. Rumpit vel spargit sic apostemata dura. Appositus digitis aut int⁹ clyestre fusus. Sũpta hac cũ tepida purgat̃ vomica dira. dr̃ hypocras medicinæ maxim⁹ author. Asclepius i scda variat qa psuasit sibi ꝓpria poni ad carminatoꝝ nutuꝫ. Ac oleo cocta fouea si febricitãtẽ Hęc decoctavires oleo camomilla repellit. Spleneticis mltũ supaddita cũ sale ꝓdest dicimus acidulã quã greq⁹ dicit oziõ. Hãc oculis strab⁹ potuq; & odore nociuã asserit. Ligua bouis greco sermõe bugloss̃a vocat̃ Idẽ corripit iugulans i qb⁹ vl̃ Macer vel Nestor hallucinat̃ vt patꝫ ex ijs quę i u añ g dixi. Et stomachi morbosq; creat tussimq; phthisinq;. Qđ psępe solet tussimq; phthissmq; creare. mali sũt vers⁹ si Prisciano credim⁹ qm̃ nec p nec t liquescit vide in Positiõis regulã. Idẽ a mãdo fecit ꝑteritũ gẽmino dimãdidi vt Qui pastinacã fert aut q mãdidit illam.

Origani vires calidę siccęq; leguntur. vide i ante g.
Origeton greci nos senecion vocitamus
Insanis melancholicis valet atq; caducis
Philo composito fertur scripsisse libello
Iusquiamum græci quam nostri caniculatã Dicunt
Hac sumpta magnus socrates fuit exanimatus
Aestiuas mire iuuat epiphoras oculoꝫ

Ante febris typum reddas a frigore tutum
Si fricentur eo cum vino mellecꝫ trito
Sunt in eodem pleraꝫ cõtra regulas nostras q̃ reprehendere non au
sim nec ꝓbare quia apud veteres non inuenio sed dubito dũtaxat &
optimum fuerit in iis græcos consulere vt in his vesibus.
Diximus vrticam quaꝫ græcus acalise dicit
Iuuabit hic dysentericos melius cibus & ciliacos
Sedat quos intus dat dysenteria morsus
Maiori queat vt veluti cauteria corpus
Arteticos ciasinꝫ iuuat frebricꝫ medetur
Medici dicunt diapiganon illud.
Piganon in græca lingua quia ruta vocatur
Vitum curat eas & condilomata soluit
Empicos tussimꝫ iuuat suspiria sedat
Omnibus antidotis memacus eã sociari præcepit
Brateos græce sauina vocat latine
Inmedicamentis iubet vrisbasius author
Et leucathemenum foliis deprenditur albis
Hulcera producit vocat exantimata græcus
Morbum (quem græci sirosin dixere) repellit.
Istud alopitijs iuuat vnguem sepe fricando
Ani fixuras quas appellant ragadias
Aristologię species tres dicimusesse
Tertia clematis græco sermone vocatur
Enula quem græcus eleuam vocat eleniumꝫ
Mire nephreticis renes inuoluere prodest
Et scotosim sic illa iuuat stomachicꝫ dolorem
Herbam quam græci dixerunt melisophilos barroacuꝫ nostri dicunt
vulgariter illam. In priore certe vitium non abest vt necꝫ indictione
aristologia.
Origeron græci nos senecion vocitamus
Emundat lepram tetauum fugat atcꝫ podagram
Et medicamento soluetur tetauus isto
Verbenam gerobotanum peristerioncꝫ. Appellãt græci Gamedreos
græce quę gemandręa latine dicitur.
Hi sup appositis sacer ignis herpeta mordax
Cum semine mixtus Miconis pariter cũ mulsa sumit illis.
Tradit anasillas si succo sepius eius
Quodcꝫ mouere solet frigus piodica febris.
Flegmonem stomachi sumptum galanga resoluit
Gariophilum dicunt calidum siccũcꝫ secũdo ¶ Vncia betonicę cum
vino sumpta tepenti. Hęc de macro quem vt indignũ præteriſſe nisi

illi nimium tribuisset Nestor id quoq; dertiga dicendi est. sed pgrm' Corripiũt quoq; alia q̃dã ppria mart. Sũ fateor: semp q; fui callistrate paup sic chęrestrat' apud Persiũ & sostrat' apd Ouidiũ iõ pisistratus impite ꝓducit apetratcha li. ij. epist. adbñdictũ lithostratũ nõ dici

antiphates — tur sp ω mega lithostrotũ vide o añ t. ¶ Antiphates ppriũ virivide

zalates pherecrates lapathes — lam' a añ m. ¶ Pelates viri ppriũ Oui. v. met. Cympheus pelates &c. Zalates viri ppriũ vide e añ p. ephebus Pherecrates viri ppriũ opinamur corripi vt hippocrates qa similiter ẽ a cratos iõ nec i hoc apollinarẽ imitabor dicẽtẽ. Necnon alcatco vel pherecratio. asclepi. ẽ Lapathes variat vide a añ p. sarmates corripitur vt sarmata.

¶ Exceptio.

Aratus — ¶ Aratus grẽci poetę nomẽ Germanic' i arato. Ab Ioue pricipiũ magno deduxit aratus.

bullatius — ¶ Bullatius viri proprium apud Horatium in epist. xi. & deductũ est

Curatus — abullatus vt.

Cerathus — ¶ Curatius a curat' viri ppriũ Marti. li. iiii. Quũ tyburtinas damnet

cicatrix — curatius auras. ¶ Cerathus vide ę añ r. ¶ Cicatrix vt alij q̃dã excipio

egates — donec correptione3 inuenero hic cicatrico verbũ penultia producta.

egnatiua — ¶ Egates vide a añ g. ¶ Egnati' viri nomẽ Catul. Egnatius q̃d candi

erymath' — dos h3 dentes. ¶ Erymath' fluuij nomẽ Oui. ij. met. Et celerismenos cũ phocaico erymatho.

fabratetia — ¶ Fabrateria oppidũ italię Iu. sat. iii. Optia sorę aut fabraterię æ domus aut frusiõe parat nisi dicas scda3 ꝓduci optebit cũ tertia quarta3 ꝓduci q̃d ñ satis placz verũ añ me nili nec de hoc nec de illo memiert

grabatus — ¶ Grabat' lectica siue lectul' cũ fulcro Vergilius in moreto mẽbra leuat sensim vili demissa grabato Marti. li. ii. Ibat tripes grabat' & bipes mẽsa: sca3on ẽ. Idẽ li. i. S3 si nec foc' nodi nec spõda grabati. sic cęteri nec vsq; ꝑ grẽio legi q̃re rideam' cacatũ grẽcismũ cũ iceptijs eidicentẽ. Pro gremio grabatũ: pro lecto dico grabatum.

hypat. Horati. — ¶ Hypates fluuius vide i añ p. sic hypate. es. vel hypata ę. oppidu3 & scribunt hęc p y grẽcũ. ¶ Horati' Oui. in. iiij. de tristib' detinuit nras merosus Horatius aures mase Alexander dicẽs. Tu tñ Oratius &c.

Leucate — ¶ Leucate es. mõtis nomẽ Claudianus de victoria stiliconis cõtra alaricũ littora leucates hic gtũs est: dicit quoq; leucates ę. vergili. Mox & leucatę nimbosa cacumina mõtis. ¶ Lupatũ frẽnũ acerrimũ Vergili. Pressisq; negabũt verbera dura pati: & duris parere lupatis s3 hoc deriuatiuum est a lupus &c.

palatus — ¶ Palatus vel palatum vide a añ r. naris. ¶ Pilatus vide i ante l.

pilatus — ¶ Palatium palatinus vide a añ l. ¶ Pediatia alii p calii p t scribũt vide a añ c pediacia.

pediatia.

Reate — ¶ Reate. is. vmbrię oppidũ ex quo Vespasianus originẽ duxit Sil li. viii. Magnęq; reate dicatũ Cælicolum matri ¶ Phabaton viri nomen

trebatius

est apud Sidonium.

Tiphata

¶Trebatius vide e añ b. Tiphata vide i añ p. sic treathᵘ tegeaticᵘ thea trũ amphiteatrũ puto ꝓduci tantũ vt ferettus veratrum.

A ante V

AAnte V. ꝓducit vt octauius Ver. culice. In fimᵘ octaui gra cilimodulãte thalia Male ãt petrarcha in viii. aphricę. du xerat octauius &c.

¶Exceptio.

Bathauia

¶Bethauia regio vñ bathenᵘ. a. ũ. variat & ꝑ thaspiratũ scrib it Luca. li. i. vãgiones bathauiq truces quos ęre recuruo stridentes acuere tu= bę Iu. sat. viii. hic petit euphratem iuuenis domitiq bathaui Mar. Et mutat latias spuma bathaua comas. volũt. a bathy. i. altũ dici

patauiu

¶Patauiũ vrbs italiæ titi liuii patria eã antenor condidit nũc padua dicitur hinc patauinus. a. um. Verg. æne. i. hic tñ ille vrbem pataui fe= desq locauit ꝓ patauij. lꝫ petrarcha patuũ trisſyllabũ ntm extulit Ca ratiagini corripit primã secundãq & tertiã quartãq producit philel= phus in sexta decimę Tetauus primam secũdaq apud Macrum va= riat.

¶E vocalis ante consonanteis i mediis.

E eute B

EAnte b corripitur vt muliebris dercebii. cerebrum fœne= bris phunebris &c. nota e longis vt ephebus. vide e ante p.

¶Exceptio.

Alebes

¶Alebes viri ꝓpriũ Ouidius in ibin. Quosq putas fidos vt lariſſęus alebes) vulnere nõ fidos experiare tuos. inepte credit ab alo legẽdũ eẽ alebas. Ibidẽ est alebᵘ alteriᵘ viri ꝓpriũ. Delebilis ꝓducit ꝑ regulã ge neralẽ quaꝫ ponam i i añ b.

Ae ante b perrhębe

Ae diphthõgus ante b. perrhębe: es vrbs theſſalię hĩc perrhebus. a. ũ. mecum est nebriſſensis Oui. xii. met. Corpore non lęso perrhębum cæneavidi propertius li. iij. Aut cur perrhębi tremuere cacũina pidi: Oe diphthongus ante b. Amœbæus in secunda syllaba cum œ diph= thongo & cum æ in tertia interpretatur mutuus & vicitudinarius a amœbomæ. i. adiuicẽ respondeo & retribuo: genᵘ est carminis i quo q canũtvtunt equali numero versuũ & ita se hꝫ ipa respõsiovt aut ma= ius aut cõtrariũ aliqd dicat vt est apud Vergiliũ Vis ergo inter nos &c. vide ibi seruiũ & post hunc Calep.

corœbus

Corœbus viri nomẽ de quo Verg. in. ii. ænei. Et lateri glomerant no= stro iuuenisq corœbᵘ Nestor vult scribi ꝑ c. exile & cũ œ diphthõgo sec ũda syllaba reprehẽdẽs Tortelliũ q dixerit ꝑ ch aspiratũ scribi si ne aliqua diphthõgo chorebus

E ante C Verecũdᵘ

EAnte C producitur vt inbecillus vide in primis verecundus & verbum verecundari Mart. libro. viii. Disce verecundo sanctius ore loqui: sic cęteri preter neotericorum nonnul=

los carpendos nō imitādosquia decepti.ſunt.Inter quos eſt ángelus Politianus dicens ad innocētium pōtificem maximū.ſponte ſublatis verecunda faſces.verſus ē ſapphicus.Sic q dixit licet in Syntaxi non animaduertit·Triſtor cum lętorqueror iraſcorverecundor Notentur e breuib⁹ deriuata vt altrinſecus extrinſec⁹ quideci hendecaſyllabū.

acerſecomes

¶Exceptio.

¶Acerſecomes ĩterp̄tat capillatus ab a.i.ſine& cero.i.tōdeo come.l. coma quaſi ſine tonſura comarū vt inqt Mācinellus in.viii.ſat Iuue. Si nemo tribunal vendit acerſecomes ſi nullū incōtuge crimē.

berecynthus

¶Berecynthos vel berecynthus cū y gręco & ph aſpirato mōs vñ cybele berecynthia dicit vide Atys a añ t.

ezechias

Ezechias ēt corripit vide i añ a

pherecles

ſicp herecles:& in.viij.met.

oeclides

Oeclides viri proprium.

rōechiuz.

¶Romachiū cū ch aſpirato Oui.xv.met.Romechiūq; legit caulona q; naritiamq;.

Seneca

¶Seneca Iu.ſaty.viii.quis taz perditus vt dubitet ſenecē p̄ferre nero ni.

Senecio

¶Senecio teſte Nebriſſēſi

Suffecius

¶Suffeci⁹ viri nomē Catul.Tito & ſuffecio ſeni recocto phal.eſt.

telecoon

¶Telecoon vide e añ l.

¶Aechius viri ꝓprium apud Sidoniū ſine diphthōgo tetraſyllabū niſi dicas triſſyllabū eſſe penultima ꝓducta ætihus vel echius.

ae ante c chamecyſſos.

Ae ante C.Chamæcyſſos genusheder æ a chamæ cum ch.aſpirato & ę diphthōgo.i.hum⁹ vel infim⁹ &cyſſos cū y gręco & gemmoſſ.i.hedera ſic Tortellius.

Gynæcia

¶Ginęcia bōa dea a noſtris dicta gyneces mulieres.Gynęciū mulierum diuerſorū hæc per y gręcū ſcribuntur.

Gynęſiuz

¶Pyręchines.

oe ante c Dioceſis

¶Oe ante c Dioceſis penultia lōga.i.gubernatio adminiſtratio diſpoſitioſiue iuriſdictioa dioeco.i.guberno tutor.Sūt añt dioceſes pōtificiū in quas adminiſtrādi officij ſut.liberā habēt poteſtatē ꝓpter qđ dioeceſani epi vocāt hæc cū Neſtore Calepi.Errāt y gotio & catholi cō cęteriq; barbarei milites·dicētes dioceſis a de &cęſio vt ſit deciſio

monœc⁹

¶Monœc⁹ port⁹ & ſtatio q̄dā ligurię a monos & cœcos q̄ſi ſola dom⁹ & dr port⁹ herculęa teſte ſeruio i.vi.ęne.illic hercules ſol⁹ habitabat aut ſol⁹ colebaṫ.

menęce⁹ Parœcia

¶Monœci vid o añ n.

¶Menęce⁹ fili⁹ creōtis·teſte Georgio valla.

¶Parœcia.i.icolat⁹ & vulgo dicunt oēs dom⁹ vniaiarū paſtori ſubiectę parœtia a para.i.iuxta & œcos dom⁹ nec recte dicit parochia cū ch aſpirato ſine aliqua diphthōgo licet vtrūq; p̄oat

Parœcus

Calepin⁹:neutrū reprobet.

¶Parœc⁹ cōturbernalis q nō longe a me habitat ſiqd ſit aliud ab œcos.i.dom⁹ iungaṫ vt ſcđz aliquos gynœciū nos opinionē Tortellij & Guarini ſecuti per ae ſcribimus.

Solœciſmus

¶Solœciſmus ſolœc⁹ ſolœciſſare.

¶Stœchō cū ch aſpirato līaz dicimus Antiſthœchon pro līa vt ſella pro ſedda dicit hoc Tortellius.

Q Ante D ꝓducitur vt diomedes lycomedes aedō ſarpedon ſiue ontis genitiuus obtineat quicquidgrammatici dicant quibus credam vbi ex latino vel ex gręco poeta fide digno dicti ſui teſtimonium attulerint.

¶Exceptio.

¶Alcimedon viri ꝓprium & q̄ in medō definūt (quātū notare potui) cętera vt in amphimedō aut o medō daomedō Eurymedō cū y grę- co viri & fluui j nomē Euthymedō cū th. aſpirato & y gręco vt Calepi nꝰ notat viri nomē idē dicit Tortel. Hippomedō viri nomē ī prio the- baido Laomedō apd Oui. & Verg. Oromedō vide o añ r. theromedō Sūt nōnulla originis eiuſdem terminatiōis diuerſę ſil̄r correptaveluti Alcimedes viri nomē alcimede es. Iaſonis mater valeriꝰ flaccꝰ li. i. vox tñ alcimedes plāctus ſup eminet oēs Vergi. in buco & nobis idē alci- medon &c. Oui. v. met. Et libys amphymedō &c. Idē iiij. met. Proti- nꝰ andromedē &c. Idē in. j. de arte tiphys & aut omedō dicar amoris ego Priſcianꝰ ī perihegeſi Eurimedō amnis radit vicina ꝓfūdo at vi ri nomē in vii. thebaidos Oui. in primo de ponto. Non tibi therome- dō cruduſq; rogabitur atreus.

¶Cathedra & gcqd ē ab hedra. i. ſedes vt exhedra ſynhedra Mari. Il licęra ſonāt at circū pulpita nīra & ſteriles cathedras baſia ſola crepāt.

¶Celedō viri nomē. v. met. ſz aliq dicūt ꝑa celadon vt apud Papi. in i. ſyl. aliį veleda alii velada legūt ¶Democedes medici nomē corripiť i. Empedocles Hora. dū cupit empedocles &c. (teſte Calepino Eſſedum vide biſon ī ante s.

¶Ficedula variať Iu. Mergere ficedulas didicit nębulōe parēte Mar. in xeniis. Cærea q̄ patulo lucet ficedula lūbo Quū tibi forte dať (ſi ſa pis) adde piper auis quædam eſt.

¶Lacedęmōvr bs dicta lacedęmōe Iouis filio ĩcolę Lacedęmonii & lacedęmōes dr̄: vt docet baptiſta piꝰ in illd Sidonij ī. ii. panęgyrico Fert indꝰ ebur: chaldæꝰ amomū: Aſſyriꝰ gēmas: ſer vellera: thura ſabe us: attis mel: phœnix palmas: Lacedęmō oliuū hic noteť vltia ſyllaba in lacedęmō. i. lacedęmoniꝰ licꝫ excuſari poſſet vt quod ſequiť Argos equos: epirꝰ equa. Itez ſardinia argētū &c. Vegetius li. iii. Atheniēſes & Lacedęmōes ac macedonas rerū potitos priſci teſtāť ānales. bñ igr in obitu regis caroli dixit feſtiuiſſimꝰ Fauſtꝰ. Quū dux occubuit La- cedęmōe foſſꝰ ab hoſte. ¶Lebedꝰ oppidi nomē Hora. epiſt. xi. Scis lebedꝰ q̄ ſit gabiisdeſertior atq; fidenisvicis. ¶Laomedon dictū eſt.

¶Macedon a macedone filio iouisvel (vt aliivolūt) macedonię regi- gna: ppťi nomē q etiā maceta dr̄ & ipſa regio macedonia Luca. li. vi. ouū tibi ſacrato macedo ſeruet ĩantro dicit nāq; macedovel macedō hic macedoniꝰ & macedonicꝰ a um cuiꝰ ſcđam ꝓpter tot breues Oui diꝰ auſus eſt ꝓducere dignꝰ certe quē ſequamur ī. xii. met. Qui clypeo

alcimedō et alia in medō

elcimede

androme da

Cathedra ephedra ſinhedra

ſeledon

democe- des

empedo- cles

eſſedum ficedula

lacedęus

Lebedus.

macedon

gladioq; macedoniaq; sariſſa nõ ſequar aũt aratorem cui nec eadem authoritas nec neceſſitas opitulat̃ i ii.li. Vir. qppe macedo. In ſopnis

melchiſedech

hęc vid'. ait mi ſeret̃ p̃camur Et i eodẽ fruct⁹ loq̃lę veſcit̃ eſuriẽs macedonia pq; ſoporis dõa &c. ¶Melchiſedech vide cremẽta ¶Orome

Peucedanum

¶Peucedanũ hærbę nomẽ Luca. li. ix. Paucedanũq; (don dictũ ẽ.

remediuz

¶Remediũ Lucre. li. vi. Nec rõ remedi'cõ (ſonans flammis &c. munis certa dabatur ꝓ remedii per acopopen.

Tenedos.

¶Tenedos inſula Verg. i ii. ęne. Eſt in cõſpectu tenedos notiſſima fama. Theromedon iam patuit.

vagedruſa.

¶Vagedruſa ſicilię flumẽ apd Sil. li. xiiii. Punicoruz. Vnedo arboris

vnedo

onmẽ corripit̃ teſte Nebriſſenſi qa (vt ait) ex vn⁹ & verbo edo. es ẽ cõponit̃. ¶Zebedeus vide e ante u vocalem.

Ae ante d

¶Ae ante D cauediũ qa fit edes Cinędus puer pathicus ακιρο. i. moueo & αἰυλια ędia. i. verẽda non aũt ακινο q ẽ canis vt vgutioſop̃niauit qa tũc cũ ygręco ſcribi oporteret ita docz cũ Tortellio Neſtor Iu. ſat. ii. Inter ſocraticos notiſſia foſſa cynædos ¶Verdę⁹ verędari⁹

Cinædus.

¶Oe ante d. Comœdia tragœdia pſalmœdia ꝓſœdia teſte Gæorg. val. ¶Hodœdoc⁹ latro & viaꝝ obſeſſor. ¶Obœdio. i. obtẽpero ſic Neſtor ex apuleio.

E ante F: Liq̃facio. Tefacio

EAnte E corripitur vt dicunt ſed difficulter inuenies exẽplu quia elephas per f male ſcribit ¶Exceptio. ¶Variant̃ infinita cũ facio & fio cõpoſita veluti liq̃facio liq̃fio patefacio ſic rarefacio expgefacio tepefacio Oui. vii. met. Thura liq̃facũt

Patefacio

indutaq; cornibus aurũ Catul. Omẽtũ in flãma pigue liquefaciens. Hora. ſer. xiii. In mũs iugulo ferrũ tepefecit accutũ catul. Alta repe-

Expergefacti

facient pmixta flumia cęde Propti⁹ nec flenti dñę patefiãt nocte feneſtrę Lucre li. vi. Cauſa patefiet &c. Idẽ lib. iiii. Atq; patefecit quas añ

rarefacio.

obſederat ater. Idẽ i eodẽ li. Expgefactiq; ſequũt̃ iania ſępe Idẽ li. vi. Et rarefecit calido miſcẽtevapore Idẽ li. ii. Iure igr̃ pereũt quũ rareſacta fluendo ſũt Calphurni⁹ ecloga prima lęta patefactis incidere car-

veneficus

mina fagis ¶Venefic⁹ venefica veneficiũ ꝓduxim⁹ qavenenũ ſcdaz extendi Oui. in prio de remedio deme veneficijs carminibuſq; fidez

E ante G

Idẽ in epiſt. barbara narrat̃ veniſſe venefica tecũ. ſic cęteri.

tiſtega

EAnte G corripit̃ vt elegia ſemp correptum vt in i ante a. pluri mis ꝓbauit notentur deriuata elongis vt collega collegium triſtega vl' triſtegũ qđ põpili⁹ voluit a tegẽdo dici corripi Calepi vero a ſtega & dicit variari. Ego hic poetaꝝ teſtimonio carẽs hęſito dicti-

Cethegus

unculę hui⁹ mẽſum vide interp̃tes plautinos in illud bacchidũ forte vt aſſediin ſtega. magis credo ꝓduci. Allego relego. primę ĩflexiõis verba. ¶Exceptio.

ſymplega

Cethe⁹ vide & ante: Calepinus dicit ẽt ꝓduci naupe⁹ ¶Symplegas. adis inſu Eæoſcpuli nomen: ſũt aũt ſymplegades pires ſic dictę

ꝙ inter se aliquādo cōcurrisse fabulis dicunt a syn. i. con & plito. i. colido. appellant quoq; cyaneę Luc li. i:. vana repercussit pontum symplegas ianē Mart. li. xi. Si cōstringant gemina symplegade culi & minyas intrent cyaneasq; nates Symplega opus in quo luctantes acoin, concertatores spectant.

ae ante g cinęgirus

Ae ante G. Cinægyrus viri nomen ¶ Panęgiris laus & solennitas hic panęgyriciversus quibus aliquid laudamus & dicitur panęgyris cū y græco in tertia syllaba quasi vndiq; cōgregatio qa pan omne significat agyrome congrego. est quoq; puellę nomē in plautina sticho.

E ante L candelabrum

EAnte L producitur vt Philomela non philomena (vt imperiti dicūt (philomelus eumelus licet a melos deduci videant tor telliꝰ iterꝫtant philomela. i. amica pomoꝝqa mela sūt mala pimele cādela cādelabrū Maet. in apo. De cādelabro magna lucrena tibi. Mala corripitur in hymno de diuo martino Cūctis candelabrū luminis extitit. Famelicꝰ in priapęis &c.

¶ Exceptio.

aristoteles

¶ Corripiūt ꝓposita a telos vt pyrgoteles praxiteles aristoteles cōtra durę ceruicis nebulōes q nulla authoritate a stultitia sua potiūt depelli. Iu. sat. ii. Si quis aristotelē similē vel pittacon emit Capella lib. iiii. Pallens afflictim versat aristoteles Author priapęoꝝ Nō me prixate les scopasue fecit phal. est. Auso. in epig. praxitelis manibꝰ viuo iterū niobe. Corripe ēt a scelos. i. crus deducta vt monoscelihomines indici singulis cruribus ¶ Periscelis idis cruris vel brachii ornamētū Horat. in sexta epistola. Nota. refert meretricis acumia sępe catellā. Naꝫ sępe periscelidē raptā sibi flentis vtimox.

praxiteles monoscelı. periscelis

¶ Ageladas. ę non agelas dicit licet id calepinꝰ ponat vide a ante d.

ageladas.

¶ Achelo⁹ viri & fluuij nomē Oui. viii. met. vincas alios acheloe dra cones ¶ Abimelech ¶ Alleluia apud sidoniū in secūdo li. epist. sꝫ recti us oratio est q̄ dictio ¶ Arelę apd ausoniū in fine operis ¶ Arelas viri nomen ¶ Angelus euāgeliū apud Iuuēcū & alios ¶ Ampelus viri nomē significāt quoq; vitē siue vineā Oui. iii. fast. Ampelon intonsuꝫ satyro nymphaq; creatum Ferē ī ismariis bacchꝰ amasse iugis ¶ Ameletis ¶ Ardelioq studio quodā omnē in rem ardet nihil pficit Mart. li. ii. vis dicā quid sis magnꝰ es ardelio.

achelous abimelech Alleluia arelæ arelas angelus ampelus ardelio ampelius

¶ Ampelius viri nomē gidos ad fœlicē Paulinuꝫ ampeliūq; symmachūq; phal. est sed ꝓducit Ampelus ꝓmontoriū vt calepinꝰ notauit. Auelis gentis nomē Auso. ad pontiū. Illibianum munidanq; aueli impartumq; vononem.

auelis:

¶ Cybele. es: vl cybeles is si nestori credimꝰ duoꝝ mater Claudianꝰ ī iii. de raptu ꝓserpię Procul irrita vēti dicta ferāt subiicit cybele nō tā ta tonanti segnittis: sic cæteri sæpissime neq; tamen raro geminato. ll. Cybelle dicunt. Idem in eodē libro penetralibus amēs Prosilit & tali

Cybele Cybelle

compellat voce cybellem Sil.xvii.Iāq; petita aderat latia portāte cy

Cybelus bellem sic cęteri modo producunt modo corripiunt

Cypselus ¶Cybelus sacerdotis nomē vnde cybelē dictā volūt similiter corripi as ¶Cypselus cum y gręco vt cybele & cybelus ixionis & iadę filius vnde corinthii cypselidę dicti sūt dicq; aūt cypselus a cypsela frum ē taria mensura in qua absconditus fuit a matre quærētibus eum corin thiis vt interficerēt vide domitiū i cirin virgilianāvbi dicit Cypselidę

Eleleus. magni florentia regna corithi Preterit.

eutrape ¶Eleleus bacchus Oui.iiii.met.Nyctiliusq; eleleusq; pater.

lus ¶Eutrapelus viri nomē interpret aī vrbanus eutrapelia vrbanitas ē Sunt quoq; eutrapeli qui supra annoꝝ rationē grādi corpore crescūt citoq; moriuntur i quo voce latina caremꝰ & gręca vtimur.Apdmar

Enchela- tialem li.vii.tonsoris nomē est Eutrapelꝰ tonsor.dū circuit ora lupci-

dus Expungitq; genas alteta barba subit ¶Enchladꝰ gigātis nomē apd

Luca.li.vi.Encheladū &c.sic apdpapi.Verg.&c.ē quoq; grāmatici no

enchliæ mē Iu.sat.vii.Quis gremio encheladi doctiq; palæmōis affert ¶Eu-

chelię Oppido nomē.Luca.li.iii.Enchelięversi testātes funera cadūt

ficelię ¶Ficeliæ locꝰ qdā romę teste calderino cui refragaī merula vide in

helyme primis.

les. ¶Hedymeles cātoris nomē vide e añ d siqd aliud māifeste fiat a me

los corripi aī nā philomelꝰ philomela torteliꝰ deducit a philos ami-

celos cus & mela.i.mala siue poma vt dictū est lz aliqui a melos deriuent.

¶Icelos sopni filius Oui.xi.met.hūc icelon superi mortale phobeto

menelaꝰ ra vulgus nominat.

meneleus ¶Menelaus Oui.i.de remedio redde pari nobis helenā menelaꝰ ha

marcelia bebit. ¶Menelęs canis nomē iterz ētviri Oui.iii.met.harpalos & me

num nelęs hirsut aq; corpore lachne ¶Marcelianū vnguētū dictū a marcel

lo vnico l correptiōs gīa extrito ita eni legit domitiꝰ illud mart.li.iii.

nephele Cuiꝰ olet toto pinguis coma marcelliano.

¶Nephele.es.helles matervñ ipa nepheleias dicit Luca.li.ix.qua pe

lago nomē nepheleias abstulit. ¶Nyctelius.i.bacchus sz qdam per i

obelus nyctilius dicūt hz in prima y gręcū vide eleleus.

¶Obelꝰ.i.veru gręce scribit p ε tenue ergo corripit hīc obeliscꝰ vide

penelope in primis o ante b.

pterelas ¶Penelope Oui.Penelope coniunx semp vlyssis ero.i papeis pene-

semele. lapea dī.Pterelas.ę.viri nomē & canis vide æ añ l.lęlaps.

stimele Semele bacchi mater & lucus qui stimele quoq; dī.Oui.iij.met limē

sepelio adit semeles Idē vi.fast.Lucus erat dubium semele stimele ne vocet.

stenelus ¶Sepelio mecœnas Nec tumulū curo sepellit natura relictos ¶Sthe

stipelus nelus viri nomē Verg.x.æne.hinc.sthenelū petit & rhœti de gente ve

sicelis iusta Anchemolum ¶Stipelus vel stiphelus centauri nomē vide bro

mus o ante M. ¶Sicelis vide d ante c.

¶Thymele es mulieris nomẽ Iu.diues&a trepido thymele ſuppoſta latino interp̃tat pulpitũ. Auſonius in epiſt.ad lectorẽ Seria cõtractis expende poemata rugis Nos thymelẽ ſequimur.hoc eſt pulpitũ& hiſtrionicã artẽ vnde thymelici ſũt hiſtriones vt.ff.de his.q notant infamia vbi ſic dr̃.Neq; thymelici neq; xyſtici ignominioſi habeant:vbi ieptiſſie legit theomelici & xeſuſtici.ſũt aũt xyſtici atheletę q p hiberna tẽpora in porticibus exercẽtur nã xyſtos p x ſequẽte y gręco port⁹ eſt.thymele aũt p th aſpiratũ & y gręcũ ſcribitur multa de his beroaldus in annotationibus. Thymele

¶Vindelici populi Mart.li.ix.Me tibi vindelicis raptum narrabat in oris ¶Xerampelinæ vide e añ.r. Vindelici xerãpelinę

Ae ante L.chamęlæa herba ¶Chamęlæon animal chamęmæla herba oia ſcribunt p ch aſpiratũ vt cõtra tortellium dicit neſtor. ¶Mãtę le.is.& mãtęlum & p i longũ mantile eſt id quo manus abſterguntur amanus & tęla vt vult neſtor lucil. Mappas mantęla merũq; Oui.iii. faſt.dixerat ad dextrã villis mantęle ſolutis Plaut⁹ nec his ſycophantiis nec phucis vllum mantęlum obuiũ eſt Mart.mantile e menſa ſuripit bermogenes. ae ante L. chãęlęa mantęle

QAnte M producitur vt diaſtema.i.ſpacium græce ſcribitur p hergo producitur teſte Ioanne pio & Calepino ideo(vt vterq; teſtatur errauit ſidonius in epithalamio polemii dicẽs Sic placidam paphien ſeruare diaſtema quintum ¶Euphemia mulieris nomẽ interp̃tatur bona fama nã eu bonũ iudicat pheme fama eſt vnde p ph aſpiratũ multi nõ irrationabiliter phama ſcribũt:apd gręcos autẽ i prima ſyllaba per ΗΦΗΜΗ pheme ſcribit hic polyphem⁹ quare errauit Sidoni⁹ in.i.panægyrico dicens Gaudeat:euphemiã ſi dus diuale parẽtis.errat ſimiliter poeta doctiſſim⁹ baptiſta Mantuan⁹ in catharinaria dicens funus anaſtaſiæ vidi euphemięq; dolores. e ante m diaſtema Euphemia

¶Eleemoſina hexa ſyllaba dictio eſt cui⁹ tertia ſyllaba ꝓducit qcqd verulan⁹ & alii qdã dicãt ſcribit nãq; tertia ſyllaba p H quã in elõgus vertim⁹ i pænultia hz y gręcũ mecũ ſẽtit doctiſſim⁹ vir hẽric⁹ bebeli⁹ iterp̃tat ãt miſericordia nã eleos miſeratio ẽ & dr̃ munus qd amore dei paupi dat ¶Erotẽa.i.i errogatio vidẽia verg.ii.gęor.floret agerſpumat plenis videmia labris ſic cęteri hic videmiator qd p ſyncopã Horati⁹ videmiator dixit ſat.vii.li.i.Videmator & inuict⁹ quũ ſæpe viator Oui.detraxita lr̃am dicens in feſtis at non effugit vindemitor hoc quoq; cauſã Sic ſeneca in Claudiũ Carpebat raras ſerus vidẽitor vuas vbicũq; correptionis aut ꝓductiõis gra aliq; fit aditio vel remotio vel mutatio tm̃ inuẽtis vtemur:inueniãda niſi perciſſime in maximo opere iã extra inuidiæ aleã poſitinũq; admittem⁹ talia ſũt ficedula marcellianũ cybelie cuticula &c. ¶Abſtemi⁹(vt in prio fabius memi nit) grãmatici deducũt ab abſtinẽtia temeti ideo quidã putãt variari eleemoſina Videmia Vindemator abſtemi⁹

vt temetū nos ꝓduci tm̄ qa correptionē nuſq̄ iuenim⁹: ade q̄ nō q̄ ab
ſurde aptemi⁹ ſcribit vt e gręco deriuet teſte calepio qd ſi verū ē cer
achade tū erit produci tm̄ Sido nius in eucharisticovix coctos capture cibos
mia abſtemi⁹ ęuū ducis ſic cęteri academia dicas produci tm̄ vide a añ c.
Eremus ¶Eremus ſine uſpiratione ꝓducitur tm̄ cōtra alexaudrum ſulpitiū
& alios plurimos ſcribitur nāq̄ gręce ꝑ н in ſecūda ſyllaba ερημοσ н
in e longum vertimus & os in us dicimuſq̄ erem⁹ vnde eremita hęc
eſt veriſſima neſtoris doctrina quam probat ꝑ dionyſiū in perihegeſi
Bebelius quoq̄ diligentiſſimus grāmaticus verſum gręcū ex quarto
lactantij hunc citat Andronchiliadas en eremo pēte coreſi pulchre
id obſcurauit diuinus poeta haptiſta mantuan⁹ dicens egloga.x. So
la qd in vaſtā nondū diſceſſit eremū. Errauit itaq̄ hic vt i aliſs cōpluſ
culis Prudēti⁹ in pſycomachia dicens Excidit ergo ais eremi ſitis &
maſſe⁹ in ātoniade Expediā primāq̄ eremū primoſq̄ receſſ⁹ & hym
nograph⁹ Prępotēs martyreremiq̄ cultor errāt ꝑterea quotquot hos
imitant. Mamotrect⁹ & vgutio pluresq̄ barbarei milites in eptiſſime
dicūt ab hęreo deriuari vel a remoueo ē em̄ gręcū fœmineum &c.

¶Exceptio.

anathena ¶Anathema teſte valla in mathęū licet prudentius vt plures aliſ di
alemania xerit dūvetitis anathema legēs anathema fauillis huic tm̄ aſtipulat: ca
anchemo lepinus in quo multa aut mendoſa aut falſa deꝑhendi. ¶Alemania
lus regiovnde alemanus Clau. in iiij. cōſulatu honori Imploratq̄ tuū ſup
archemo plex alemania nomē ¶Anchemolus cū ch aſpirato viri nomen vide
rus e ante l. ſthenelus. ¶Archemor⁹ viri nomē in. xvij. ſillij & ſępe apud
anemos papiniū cū ch aſpirato ſcribat ¶Anemos vētus teſte calepino at anę
mos cum e diphthongo dī exanguis teſte eodem ab a priuatiua pti
cula & hęma. i. ſanguis. n. euphoniæ cauſa iterpoſitū eſt extrita aſpira
tione ¶Authemi⁹ ſiue anchemius viri nomē apd ſidoniū & claudia
artemis num. ¶Artemis idis. i. diana: hinc artemiſia hærba in quibus errauit
macer vt etiam ex compoſitio arte midorus ꝓſpicere poſſum⁹ Mar.
li. vii. Quum vinceret artemidorus.

¶Themis idis. cū th aſpirato dea q̄dā & iterp̄tat fas. hic chryſothe
mis & ꝓra forſitā q̄ corripiūt Anaximenes & Autolem⁹ viri nomen.
Elcmētū. Marulus dixerat antolemo flāmas cōſultus aruſpex.

¶Elementū Oui. denſior his tellus elementaq̄ grandia traxit ¶Ge
Neopto thſemāni chriſtiani in penultīa & ante penultima corripiunt.
lemus ¶Neoptolem⁹ viri nomē interp̄tat nou⁹ miles ſic enim dictus ē pyr
Polemos. rhus achillis filius apud verg. in. ii. æne.

¶Polemos interpoſita t līa ptolemus interp̄tat miles q̄cqd hic ē cor
Polemon ripit vt neoptolem⁹ triptolem⁹ ptolęmeus polemon philopolem⁹ in
ptolemę⁹ captiuis plauti ¶Polemon igit viri nomēvide o añ c focale Luca. ix.
polemius Te ptolemęe ferā &c. regis ægyptij nomē. aliter ꝙſi carpant. Polemi⁹

viri. nomen Sido. ī polemii epithalamio hoc ī gymnasio polemi sapientia vitā excolit ꝑ polemij ꝑ apocopen. ¶Ploxemū trāspadani vocāt capsam Catullus de æmilio Gingiuas vero ploxemi h3 veteris. ¶Solemus viri nomen Oui. iiii. fast. huius erat solemus phrygia comes vnus ab ida.

polemius

ploxemū.

Solemus.

¶Telemachus viri nomē vide E ante l. ¶Telemus vide e ante l.

Telemachus

Telemus

¶Tlepolem9 vide e añ p. Triptolemus viri nomen Oui. iiij. fast. Triptolemum gremio sustulit illa suo.

Triptolemus

¶Vehemens qđ freq̄nter ꝑ synęresin ē dissyllabū Lucre. li. ii. Nā tibi vehementes noua rex mollit ad aures: sic ibidem ꝓtulit earū: vt nos cas referre eas ꝙ primordia rerum Cice. in arato Gessit iā vero clinata ē vngula vehemens vbi nota simplex clinata quo Cicero in eo opere idēudē vtit: hos imitat9 ē Horati9 in vltia epla dicēs. Vehemēs et liq dus puroq3 simillim9 amni fūdit opes. ꝓpter dictū Cicerōis versū malo synęresin eē q̄ prio loco anapęstū vt fluuiorū rex &c. & puto cuiq3 licere vhemēs sic vsurpare parce tñ ne affectare videatur

Vehemēs

¶Ae ante M Achęmenes primus persarū rex vnde persæ achemenidę & achęmenij dicunt Propti9 li. ii. Nō tot achęmenijs armāturfusa sagittis spicula ¶Achęmenides comes vlyssis teste. Tortellio ꝑ ae diphtgongō scribit in scda lyllaba nō cum i achimenides ergo in i añ m ab aliquibus male excipit Oui. xiiij met. Noscit achęmenidē &c. ¶Adræmon thoātis pater teste Tortellio. ¶Camęmellū hęrba quę male camomilla dicit vt ait Calepinus scribit aūt cū ch aspirato ¶Calodęmon cacodęmon vt dęmon ¶Diadęma. ¶Euęmō & eudęmonidas virorū ꝓpria. ¶Lacedęmon lacedęmonius. ¶Palęmon viri nomen ¶Pylęmenes cū y greco viri nomē. ¶Talęmene9 viri nomen qui troianis auxilium dedit vt dicit Tortellius.

Ae añ M

achemēes

achęmenides.

achemenidē

mcaęmellum.

¶Oe ante M. Parœmia prœmium Philopœmon viri nomen

Oe añ M

¶Ante N. producit vt galenus trisyllabuz licet cum indoctis aliter dixerit macer. euen9 agenor antenor agateni: & apud Baptistā in exhortatione cōtra infideles legēdū puto Semē agarenū trinacria nō agarenicū nisi dicat hic vt inplusculis a veteruz obseruatione defecisse dindymene. i. cybele. ¶Exceptio.

E ante N

¶Corripe cōpositā a genos. i. gen9 veluti ꝓtogenes &c. Auso. i epig. Diogenes obiit nō obijt sz abit: eadē rōne corripit origenes iō pluri morū deceptor riga male dixit i Lucas scipsit origenes qnō tenebrosa fuerūt. Idem Ecce nouū mirū diogenes cornua pdit Mart. Mātile e mēsa surripit hermogenes Ver. in buco. nō tulit antigenes Iu. aduocat archigenem. Idez Protogenes aliquis corripiūt quoq3 cōpositā a sthenos cū sth aspirato. i. robur vt demosthenes borysthenes cū y greco fluui9 insula & oppidū vñ borysthenij dę scythę & borysthenij9 a. ū & borysthenis. idi. Priscianus in perihege hic vbi descendit porrecta

Borysthenes. Plisthenes.

borysthenis vnda. Prop. li. ii. Glia adhibernos lata borysheridas. sic antisthenes calisthenes Phisthenes virorũ noia hic antisthenis calisthenis Ouí. ii. de remedio. Illã plisthenio gaudia ferreviro. Corripe itẽ cõposita a xenos id est ospes vel pegrinꝰ vt philoxenꝰ. i. hospitalis philoxena talis fœmina philoxena hospitalitas aristoxenus optimꝰ hospes nã aristos optimus est. Axenus in hospitabilis polyxena cũ y greco priami filia interptat multorũ peregrina a poly cũ y greco & xenos ita dicit Calepinus. Tortellius aũt a poly & zene admirãda hic calepino libentiꝰ accedo Ouidius. iij. meta. Placet achileos mactata polyxena manes. proxeneta vt i xeniũ E añ n dictũ est Quare idocte quidam dixit tã demens vt sis aristoxenus inepte Qui viuentẽ aiam disputat esse nihil.

Armenia Asenech. Achemenes Achemenides. Ambenꝰ. Alchamenes. ariasmenꝰ āphigēia. Alimenꝰ. berenice. carmentō celeneus. clymene clazomene diadumenus. Echeneis Eumenis eumenius eurymenæ eugenius· hebenus. Helena Helerus

¶ Armenia regio Papi. i. syl. armenia & patiẽs latij iam pontis araxes sic cæteri præter rigã & nõnullos riga indoctiores quos male imitatꝰ petrarcha dixit in secũdo aphricę vincetur iudęa tenax armenia duplex placentinus aspirat harmenia Iu. Armeniꝰ zalãtes &c. asenech. hebręuz nomẽ ¶ Achemenes vide ę diphthõgõ ante m. ¶ Achemenides vide Ibidẽ ¶ Ambenꝰ proprium viri apudvaleriũ flaccũ li. vi. ¶ Alcamenes teste calepio scultorisnomẽ ¶ Ariasmenus viri nomẽ in vi. valerii. flacci ¶ Amphigenia vide i añ a ¶ Alimenus viri nomẽ in. x. thebaidos. Abdenago teste Sulpitio.

¶ Berenice. es. nõ p o beronice qcquid dicat nestor authore ãtonio parthenio iterptẽ te catulli Iu. deinde adamas notissimus & berenices indigito factꝰ pciosior. fuit ægyti regina & alia herodis filia & qrũcũ qꝫ nomen fuerit corripiet aliqui excipiunt berenix qđ nusq̃ iueni & puto eos decipi ¶ Berenicis vide i ante c.

¶ Carmenion viri nomẽ Mar. li. x. Ne te carmenionvocem sororem phal. ẽ. ¶ Cetenꝰ viri nomẽ ¶ Clymene phaetõtis mater vide o ante. d. rhodos ¶ Clymenus viri nomen apd Ouidiũ i. v. met. V trũcꝫ per y greçum scribit ¶ Clazomenæ. arum oppidi nomẽ horatius sat. vii. Persius hic per magna negocya dines habebãt clazomenis etiã lites cũ rege molestas. in calepino male dr pęnultia produci.

¶ Diadumenꝰ viri nomẽ Mart. li. iii. hoc tua seue puer diadumene basia flagrant.

¶ Echeneis vide echinus e añ c. ¶ Eumenis furia Sil. li. ii. Eumenis in medios irrumpit turbia cœtus ¶ Eumenius viri ꝓprium i xi. eneumenes tamen ꝓducit vtquidam volunt: poeticum testimoniũ desydero quia videtur esse eiusdem deriuationis ¶ Eurimenæ. arũ cuz y gtęco val. flac. li. ii. inde salutant eurymenas. ¶ Eugenius eugenia vt amphigenia.

¶ Hebenus & hebenũ arbor Verg. i. Gęorg. Fert hebenũ: solis ẽ thu ceayirga sabęis ¶ Helenayel helene etiamdiuę augustę nomẽ licet

doctitū velint ꝓduci vide menelaus ¶Helenꝰ viri nomen Vergili. iiij.gæor.hos helenus monitus ¶Herenius teste bebelio ¶Hippomenes viri nomen apud ouidiū in.x.metamorphoseos ¶Idasmenus viri nomē vide i.añ d. ¶Idomeneus viri nomē tertio ęne. ¶Iphihenia vide I ante a sic agenius & eiusdē originis cętera. ¶Iuuenis Hora. Imberbis iuuenis. ¶Ingenium & ingenus vt ingenitus & composita aduena alienigena &c.

¶Melpomene musaꝝ vna apud Vergiliuꝫ & alios ¶Missumenos odio dignus & displicens: ſꝫ disexapothos dicit iucūdissimus & maxime optatus. Mar. in apo. Non erit inturba quisq̄ missumenos ista ſꝫ poterit quiuis esse disexapothos.

¶Miritenes lapis ꝑciosus Prisci. in perihegesi Miritenēqꝫ bonū narcissum reddat odorem.

¶Nyctimene. es puella in noctuam versa cū y græco in pria syllaba Ouid. ii. meta. Crimine nyctimene nostro succesſit honor impotes pro noctua capere.

¶Olenos & olenus vide o ante l. ¶Orchomenꝰ thessalie mons vnde orchomenon oppidon & orchomenon fluuiꝰ vnde adiectiuū orchomenius a. um. Oui. v. met. vsqꝫ sub orchomenō ¶Ormenꝰ viri nomē apud papi. in x. theb. Ormenis nympha in epistо. Deianirę.

¶Parmeno vt testaꝰ doctissimus amicus noster Badiꝰ cui. suffragatur Bbelius. Heraſmꝰ ad Guaguinū Necnō ꝓmeno vti terentianus. Phal. ē. ¶Pœmenis vide œ diphthōgon añ m pthenos th aspirato. i. virgo: vnde pthenice pthenius viri montis & fluuij nomen appellati tium vero proprie euꝫ significat q ex ea quę virgo nupsit natus est vt dicit Mancinellus in illud Iu. sat. xii. Mittere lances parthenio factas ¶Periclymenus cum y greco in tertia syllaba viri nomē est apd Ouidium in. xii. met. ¶Porsena romanorum rex Mart. li. i. Vrere quā potuit contēpto mutius igne: hāc spectare manū porsena non potuit. sic cęteri ferme Vergiliꝰ tamen metri grā p geminū nn porsenna dixit in viij. ene. Necnon tarquinium eiectū porsenna iubebat accipere Addе dictis Aristomenes viri nomen apud Marulum Stelenus & telomeneus. atqꝫ qđ Ausonius dixit Nobiscum inuenies catenētia si libet vti non penna sed greçia fide.

¶Ae ante N Balena marina bęlua ¶Celæno harpyiarūvna: & etiaꝫ pleiadū Celęnę arū oppidū phygię, dr quoqꝫ singulariter celęna teste nestore cęsęna vrbs teste tortellio ¶Dracæna draconis fœmia ¶Encænia & qcquid est a aecœnos. i. nouꝰ ¶Hyena cū y græco ¶Lacęna leæna ¶Murena ¶Nazarenꝰ. ¶Parænesis admonitio sic apęneos Proscæniū quia est a scena.

¶Oe ante N. Amœnus amœnitas &c. ¶Apœnniꝰ vt vult seruius quia a pœnis nomen habere putat nestor & alii pgeminū n sine diphthongo a penninus scribunt. ¶Buthœnus cū th aspirato. i. hercules

hyponeꝰ nes. Idasmenꝰ Idomenenb. Iphigenī. Iuuenis Nelpomene missumenos.

meritenes nyctimene

Olenos Olenus orchomenus.

ormenus. Parmeno Pœmenis parthenos periclymenus. porsena

Ae ante n

Oeante n apœninꝰ. appēninꝰ.

teste gæorgio valla camœna ¶ Calœnũ vinũ optimũ ¶ Lagœna & ge
qdẽ ab œnos vt philœn⁹ & a cœnos.i. cois vt epicœnũ & a schœnos.i.
funis vt oxyschœnos iuncus marinus quasi acutus funis oxys acutus
est cũ y græco holoschænos ẽt marin⁹ iuncus quasi tot⁹ funis nam ho
los totus est ¶ Prothẽnor.

E ante p. Æ Ante P corripitur vt telephus elephas.

¶ Exceptio.

æsepus ¶ Aesep⁹ fluuii nomẽ hinc ę sepius.a.us.valeri⁹ flaccus lib.
iii. Ampycides petit aduersis æsepia syluis flumina & æquoreas pari
ter decurrit ad vndas Ego video in prima habere æ dipthongõ. Ne
stor vero legit asepus quia putauit corripi apud Priscianum i pthege
si Atq; malos lemures qđ pellit mun⁹ a sepi. notũ ẽ apud flaccũ produ
ci & opinor nestorẽ decipi qa apđ priscianũ i oĩb⁹ libris quos vidi eti
am diuersarũ impssionũ habeť iaspi nõ a sepi sic. atq; malos lemures
qđ pellit munus. iaspi Itaq; quãtum ad diphthõgon attinet tortellio
suffragor ¶ Asclepius viri nomẽ græce habet in secũda syllaba н quã
ie lõgã vertim⁹ author ẽ nestor. Macer vt est quãtitatũ idiligentissim⁹
id nomẽ variauit Corripit qdẽ vbi de camomilla sua loquiť recte ve
ro produxit vbi de cępis loquiť dicẽs Non modicũ sanas asclepi⁹ asse
ioſephus. rit illas ¶ Ioſephus similiter græce scribiť p н quãi e lõgũ vertim⁹ testi
bus nestore & antonio nebrissensi i qno non optime sensit Sulpiti⁹ vt
i epodo anate erome, muliere scrypilo i qb⁹ tñ dicit se tritũ vsũ sequi
qđ verũ nõ est si de doctissimoꝝ vsu loquať Inepte itaq; dixit riga in
libris regũ ide refert ioseph⁹ qđ mira gerens eleazar vide finẽ primi
libri nostri.

oe ante p Oe ante p. hypæpe. arum. cum y græco lydiæ vrbs monti adiacens ab
Hypæpę hypo. i. sub & hępos cacumen & vertex hoc est sub cacumĩe Ouid. vi.
met. Orta domo pua puis hĩtabat hypæpis ¶ Prępępe p̃sępio. is & fi
qđ hic sit aliđ apđ antiquos diphthõgõ habere cõsueuit teste nestoť.

oe ante p Oe ante p. hodœporus viator ¶ Hodœpoticum. i. itineratiu3 hoc ẽ
bodœpo liber aliqđ iter describens nomẽ itinerariũ bebeli⁹ credit eẽ barbarũ
ri. licet itineror verbũ nõ satis elegãs in apuleio legať & Calepin⁹ ponat
Synaloe itinerariũ si tñ i hieronymovsq; iueniať nõ multũ dãnauero: sz hodœ
pha. poricũ Libenti⁹ dixero ¶ Synalœpha episynalœpha & siquid sit aba
lœphe aliud p œ diphthõgõ ante p scribaťestibus tortellio & nestoť
cũ gæorgio valla placentino.

E ante Q Æ Ante Q corripitur vt die quinti diequarti vel die quinte die
quarte aduerbia temporis contra primitiui natura3 corripiũ
tur teste gellio li. ix. noctiũ atticarum.

E ante R. Æ Ante R corripitur. vt magisteriũ Tibullus Quum mea ri
debunt vana magisteria. ministerium bucerus quercerus
inferus superus posterus.

¶Exceptio.

¶Propria fere producunt vt homerus saleranus cythera.orũ cythere.es.i.venus Ausoni⁹ in epigrãmatis Nec bis cincta diana placꝫ nec nuda cythere.at pro venere cytherea contra primitiui naturã corripitur verg.i.ęne.Parce metu cytherea manẽt imota tuoꝝ fata tibi in sic cythereius corripit cythera orum cũ y gręco vrbs í qua ven⁹ plurimum colebatur abdera acherasv iri nomẽ Sil.lib.iii.habytes nuper cæsę germanus acheras.Iberus iberia &c. ¶Plurima tñ corripiunt: equib⁹ multa hic subieci ¶Acheron luca.li.iii.Prępărat innumeras pupes acherontis adusti Portior.male habẽt in calepino hic nomen ę diphthongo debere annotari & esse fœminini gñis quũ sit masculini fluui⁹ ẽ ifernalis ¶Asterie asteris asteriõ & qcqdẽ ab astris.i.stella vt asteris⁹ ¶Bructer⁹ bellerophõ ¶Cerber⁹ crater⁹ Cicero cremera camer cameri⁹ casperula casperia.Eucheri⁹ eleutheri⁹ ¶Glycere glycerium ¶Hiero Hieronym⁹ hierosolyma & qcquid est ab hieros.i. sacer nisi per synęresin pro feratur manili⁹ hiera syracuses: salamisqꝫ nãqꝫ vrget athenas insulę nomen est apud Vergiliũ ẽ trisyllabũ secũda.,pducta nymphę nomẽ í.ix.ęne.Quos iouis eduxit luco syluestris hiera.Sil.li.xiiii. Hic mitis Hierõis opes hic sãctavetustas synęresis.ẽ baptista in hiericus synęresin fecit &nihilominus corripuit dicens in ecloga.x.Vnde coit rursuꝫ tandẽ hierecunte relicta.Iuuencus.hierẽmiam dixere alij ps esse prophetam. ¶Hymera ¶Laberius Martí. li.vi.Affirmas laberi quid ergo nõ vis ,plaberij phal.ẽ. ¶Mermeros viri nomen in xii.meta.Nuceria ¶Pierus. ¶Proteros loci nomen in iiij.Martialis ¶Silerus fluuius qui &filer Sil.li.viii.Nũc filer⁹ qui nutrit aquis. ¶Sigerius.Staberius apud Hora.in iii.sat.li.ii.Tyberis tyberi n⁹ tyberi⁹ Hora.iii.sat.li.ii.Te tyberi nũerare cauis abscõdere tristem extimui.vocatiuus est a tyberius ideo indoctedixit Sidonius in iii.peneęgyrico.Capreasqꝫ tyberi. ¶Tripherus viri nomen apud Iue.sat.xi. ¶Valerus viri nomen.x.ęne.Quem tamen haud expers Valerus virtutis auitę. ¶Valerius viri nomen.Hora.sat.vi.Contra leuini veleri genus vnde superbus Tarquinius regno pulsus fuitvnius assis apocope est pro.Valerii.Ergo non recte dixit petrareha í.iii.li. epist.Insigne exemplum Marcusqꝫ Valerius offert.Adde dictis nicerotes pigmentarii nomẽ vnde niecrocianum vnguentum appellatur Mar.li.x.Nimbis ebria nicerocianis phal.est & ab heros.i.amor cõsita vt.phileros otis.& ab ceros cornu vt rhynoceros . Aegoceros & quę non occurrunt plura:notentur composita quia producuntur ele gis vt enimuero. Seuerus sequens verum sed ethimologia potius q̃ compositio videtur:hinc asseuero.as Perseuero as.Papi.iiij.syl.Nãsi ludere gryppe perseueras phal.est.quamobrem errauit Ausonius nisi men dum sit vbi de castore & polluce loquitur.patribus ambiguis &

Propria Cythere Cytherea

Acheron

Hiera

Tyberius

Valerus Valerius.

nicerotes

Seuerus. Asseuero perseue.

matribus asseueratos.

¶ Arteria oruz. pluraliter Lucre. li. iiii. Preterea tadit vox fauces sæpe facitq; asperiora foris gradiēs arteria clamor. dicit quoq; arteria ę. singulariter Cicero lędunt arterię Gelli⁹ Arteria est cōceptaculuz spiritus naturalis. baptista in libello quodā non recte corripuit vt notat etiā Calepin⁹ sed ex Lucretio testimonium nostrum est nō Calepini. ¶ Austerus apud Hora. sat. ii.

Cyperus
Cratera
Cauteria.

¶ Cyperus vide i añ p. ¶ Cratera ¶ Cauteria macer producit: idem tamen male corripuit clysterium.

Dicteriuz

¶ Dicteriū breuiter acute salseq; dictū grece scōma & apophthegma dicit Mart. li. vi. Omnibus arides dicteria a dicis in oēs. Sic te cōuiuā posse placere putas.

Galerus

¶ Galerus capitis tegmē. Iuue. sat. vi. Et nigrū flauo crinē abscōdēte Galero diminutiuum est galericul⁹ hīc galerita a lauda a galeri similitudine ꝓpter plumam elatā in capite vide colono añ. l.

mysteriū.
nicerium

¶ Mysterium Ausonius a theonem Accipe cōgestas mysteria friuola nugas. sic Ouidius cęteriq; ¶ Niceteriumvide i añ c.

Poderis
Panthera

¶ Poderis vestis quędā. male dicit in calepino corripi: qa teste Nestore: cui suffraganē doctissimi viri Badi⁹ & Antoni⁹ Nebrissēsis grę

Psalteriuz

ra facile repies testimoniū. ¶ Psalteriū organū musicū hebraice nablon dicit. Verg. in citi. Nō arguta sonāt tenui psalteria chorda. Et rauit in hoc: vt in plusculis arator ad vigilium papā: ita scribēs. Metrica vis sacris nō ē incognita libris. Psalteriū lyrici cōposuere pedes

Soteria
Statera
Trieteris

¶ Soteria vide o añ T seuerus iā dictū ē. ¶ Statera. Mart. li. x. Nō ergo est manus ista: sed statera. Papi. lib. iiii. Syl Repit languidaquadrupes statera phal. sunt apud Papi. teste Domitio. significat lignū: vnde vincto fune & alligata mula trahebat currus a similitudine staterę q̄ est instrumentum quo res sine bilancibus ponderantur.

¶ Trieteris triū ānoꝝ spaciuz hinc trieterica sacra q̄ tertio quoq; anno fiunt: sic dieteris bienniū est. etos annus est. Sta. iiii. theba Ludis & atra sacrum recolet trieteris opheltem. Ver. Vbi audito stimulāt trieterica baccho. Sil. li iiii. Edonis vt pangęa sup triteride motu ¶ Trieris teste Nestore ꝓ h scribitur: & ꝓducit: nauis est triremis cui⁹ ꝑfect⁹

ae ante R

Trierarchus dicitur secunda itidem ꝓducta.

¶ Ae ante R: Arcęra currus vndiq; clausus. Arcęris securis. ęrea: qua in sacrificijs vtebant sacerdotes ¶ Aphæresis ephæresis epaphęresis

Megara.

dięresis synęresis: & quicqd est ab hęresis ¶ Chimęra ¶ Citheron cū i latio viri & montis nomē. ¶ Megęra furia: at ꝓ herculis vxore: nec per æ d p'thongon megęra: nec p scdaz vocalem megera: sz per a primī vocalē megara dicendū est: teste Domitio in illud. Mart li xi. Tu megaram credis nō habuisse nates: fuit creontis filia. ¶ Machæra cū

ch aspirato.i.gladius. ¶Neęra.Procær⁹ syncęrus:& quicqd eiusdē ē originis.

¶Oe ante R pomœtium:quasi post mœnium locus est intra extraq; muros:vbi ędificare nō licet:inepte capit ꝑ pomario.Luca.Longa ꝑ extremos pomœria iungere fines. Oe añ R.

EAnte S corripitur:vt ephesus.Notentur composita obesus adesus.Arator li.ii.lā sermōe potēs ephesi cōuerterat vrbē sic cæteri docti contra indoctos. E ante S.

¶Exceptio.

¶Producūt nūeralia q̄cunq; hnt e ante simus a.um.vt vicesim⁹ &c. Sido.in p̄fatione de laudibus narbonis.Nā qđ carmine ꝑ tuo rependo hoc centesima laudiū tuaꝝ est phal.est:vide genitiuū laudiū. Nūeri in.

¶Arcesius vlyssis auus:vide añ e.Laertes. ¶Carchesium cū ch aspirato poculū.Valeri⁹ Flacc⁹ li.i.Ipse ter æquoreo hbās carchesia patri.Sic ait Esonides.Est quoq; naualis veli pars summa eadē seruata quantitate. ¶Catachresis abusio scribit:teste Nestore græce p ʜ ita: vt anachoresis:teste Goudano. Arcesius. carchesiū Catachresis.

¶Dioecesis:quia teste Nestore (cui suffragātur Calepin⁹ & Antoni⁹ Nebrissēsis cū cęteris doctis)scribit græce cū œ diphthōgo i se cūda syllaba:& ʜ quā in e lōgū vertim⁹ in tertia syllaba ineptissime:itaq; dī dioecesis penultia breui. ¶Diaoresis dubitatio teste Calepino. Dioecesis

¶Ecclesia gręce ꝑ ʜ scribit:ideo optime dixit Baptista.Flumina & ablutox genitrix ecclesia lacte.Ecclesiastici scriptores plurimi hoc nomen corripuere:quos nec in hoc nec in pluribus imitādos credo:nec ipsum Lactantium alioqui doctissimū dicentem Ecclesię pastos:hubere:lacte:sinu.Ethesiæ vide E ante S. Ecclesia Ethesię

¶Galesus fluuij & viri nomen Papi.iii.syl.Et lacedęmonii pecuaria culta galesi pro viro,ꝑducitur in vii.ęne. ¶Genesa oppidum ē teste Goudano. ¶Halesus fluuius & mōs non longe ab ęthna.Colum.li. xi.Et quę sicanii flores legistis halesi:ꝑducitur ꝑ viro quodā in. vii. ęnei.etin.xij.meta. ¶Herbosos oppidū ꝑpe hyblam.Sil.li.xiiii.Nō herbesos iners. ¶Halesinus fons.Prisi.in perihegesi.hic & halesin⁹ fons est mitissimus vndis. Galesus Halesus Herbesos halesinus

¶Ies⁹ græce scribit ιυσουσ ꝑ ʜ ita quā litterā in e lōgū vertim⁹:re. vlam obtinet aspirationē:vide finē primi libri Prudētius licenter isus ꝑ ies⁹ dixit:id ego nollem imitari:vt bile sab obliqua p̄tiosam ꝑderit isu nō sinit positio vocali in i consonantēversa iesu dixere. ¶Lycabesos cū y græco mōs atticus:vide hegaleos e añ g. ¶Larnesus.teste Goudano:est quoddā oppidū. ¶Lyrnesus oppidū Phrigię.Ver.xii. ęne.Lyrnesi domus alta solo laurente sepulchrū:cū y græco:vt qđ gemino ll scribitur Lyrnessus thessalie oppidum. Iesus. lycabesos Lyrnesis marpesus

¶Marpesus mons pari:vt Seruius ingt.hic marpesius a.um.Vergi.

magneſia
matheſis
megaleſia
maleſus
mileſius
micaleſos
moneſus
moneſes.
myndeſos
meneſis.
muneſis
Opeſos
oneſimus
poeſis
phreneſis
ſyntereſis
ſynœceſis
ſpcheſiades.

vi. ęnei. q̃ſi dura ſilex aut ſtet marpeſia cautes. ¶ Magneſia & regio & vrbs & ꝓmõtoriũ: teſte Neſtore hic magneſij aut magnetes populi. ¶ Matheſis: qa vt Nebriſſenſis ait grẽce ꝓ ita ʜ ſcribit μαθησιν idẽ dicunt Badius: Calepin⁹: Bebeli⁹: et ſenſit baptiſta mantuan⁹ dicẽs: Sũt ſcopię ptes: eſt ingenioſa matheſis. Mataratius & Goudanus dixerũt corripi moti: forſitã authoritate apollinaris in. ij. panęgyrico dicentis Percurrt matheſin: numeris interrogat vmbras: ſed is plerũq; errauit ꝓpter ignorantiã grẽce linguæ: vt ꝓ hermolaũ ꝓbauim⁹: ideo melius puto ꝓducendum eẽ hoc nomẽ cũ baptiſta &c. ¶ Megaleſia feſta & ludi magnę deæ. Oui. iiii. faſt. Inſtiterã quã primi megaleſia ludi vrbe forẽt noſtra. ¶ Maleſ⁹ teſtibus Badio & Bebelio. ¶ Mileſius miletus poſſeſſiuũ. Verg. Gęor. iii. Milleſia vellera nymphę carpebãt. ¶ Micaleſos caleſos ꝓmõtoriũ oncheſti ciuitatis: vt ait Lactãti⁹ i. vii. theb. pa. vbi ꝓducit. ¶ Moneſus viri ꝓpriũ. Sil. li. vii. Emimus hos gladio: ſapharum gladioq; moneſum: Et morinũ. ¶ Moneſes æ. viri nomẽ i. vi. Valerij Flacci. ¶ Myndeſos cũ y grẽco: vrbs: ſyrię: vnde myndeſi⁹ a um. Oui. v. met. Occidit & celadon: myndeſius occidit aſtre⁹. ¶ Meneſis) vt vulgo apud Horatiũ legit ꝓ e in prima & inſecũda ſyllaba: aut ꝓ u in prima ſyllaba muneſis: vt eſt in Apiano: teſte Antonio Mãcinello: fuit viri potentis & clari nomẽ Horatii⁹ ode. vi. libi. iii. car. Iambis meneſis & pacori manus. verſus eſt alcaicus dactylicus

¶ Opeſos vide E ante S. meſembriacũ: oppidi nomẽ eſt. ¶ Oneſim⁹ viri nomẽ: iterꝑtat vtilis oneſis eſt iuuamẽ vtilitas: ſꝫ inuenio vulgo ꝓ ei prĩa: & æ diphthõgon in ſecunda ſyllaba eneſim⁹. Oui. viii. meta. At nõ lethiferos effugit eneſimus ictus.

¶ Poeſis. Horat. i arte. Vt pictura poeſis erit. ¶ Pleureſis qa grẽce ꝓ ʜ ſcribit: ſꝫ illi pleuritis idis. ſępius dicũt nos pleuretis a pleuras. i. lat⁹ eſt eñ laterũ dolor. hic pleuretic⁹ cui⁹ ſecũda male corripit a macro q recte dixit coſtarũ quã pleureſiꝫ vocat attica ligua ¶ Phreneſis Iuuenal. ſatꝫ. Quum furor haud dubius quũ ſit manifeſta phreneſis. i. furor et amẽtia quidã phrenetis legũt. teſte mãcinello. Mart. lib. iiii. Declamas in febre mathõ hãc eſſe phreneſin: Si neſcis nõ es ſan⁹ amice mahon. Seren⁹ licẽter corripuit dicẽs ex: Et vitio cerebri phreneſis furioſa mouet: mecũ eſt doctiſſimus Nebriſſẽſis: & ante oſtendi ſerenũ quã titatũ: interim fuiſſe indiligentẽ: ergo eũ iaꝫ nõ ſequemur.

¶ Syntereſis: teſte neſtore & ꝓ tiſecũda ſyllaba. nõ cũ d ſcribit. dici poteſt attentio ſeu cõſeruatio. Nã ſyntereo. i. cõſeruo deriuatur. Eſt animæ pars quę vitijs aduerſat: & ſeſe ſemp immaculatã cupit a peccato ſeruare. ¶ Synœceſis per œ diphthõgõ i ſecũda ſyllaba. i. cohabitatio producit: teſte neſtore cũ y grẽco in prima ſyllaba. fit eñ a ſyn. i. cõ et œcos dom⁹. ¶ Spercheſiades patronymicũ a ſperchedis ſui ꝓprio ꝓducitur in li. v. meta. Ouidij. ¶ Theumeſus oppidum regio. mons &

fluuius cum th.Sta.primo syl.Nil ibi plębęuz nusq̃ theumesanotabis theumesꝰ
Aero sed argēto fœlix ꝓpellit vnda Sic ī Prisciano de scitu orbis
¶Theoresis cum th aspitato.i.cōtēplatio ꝓducit.teste Nestore theo theoresus
mę cōtēplari. ¶Telmesis oppidū:vide i ante d.Cnidos.
¶Titaresus fluuius quē orchon etiā dicūt.Luca.li.vi.defendit titare titaresus
sos aquas.male legebat cytharœdus:vt notauit Antoniꝰ Sabellicus
¶Vogesus viri nomē in.x.filij:sz vogesus corripit.vide o ante g.mō Vogesus
tis nomē.
Ae ante S.anapęstus Ancęsa vasa cęlata:quod circu n cīdendo fiāt: Ae ante S
ipsumq; cęlare.hinc dictum est d in l verso. ¶Clytemnęsta mulieris
ꝓprium diocęsaria a Cęsare:vt neocęsarea. ¶Ephestion viri nomē.
¶Palestra palęstrita.palestia Et apd Priscianū i perihegesi.Masęsylij
populi nomē.
Oe ante S argiroessa.teste Tortellio:vrbs ęolię. oe ante S
E ante T
QAnte T producitur.vt ortygometra.i.coturnix:vl' mater or
tigum.i.coturnicū:vt tettigo metra cicadę genus:interpreta
tur cicadarum mater.tettix cicada est.meter mater qđ:p H
scribitur.teste ēt Nestore.Paraclet9 teste cū cęteris doctis philelpho a
paracleo.i hortor rogo cōsolos.vnde paraclet9 cōsolator dr.Baptista paracletis
Mantuanus in agone margaretę sumit pro angelo quodā dicēs.Cui
nomē paclet9 erat:descendere mandat.Multi iepte corripuerūt pacli
tus:qa scribit gręce p ei diphthōgū παρακλητος.nos ātvertim9 ei
diphthōgō ī e lōgū:vt κυθερεια cytherea:sic pacleitos paclie9 nōnūq̃
tamen ꝓpter euphoniā vertimus ei in i longum: thaleia talia author
Seruius ī illud Vergilij.Nostra nec erubuit syluas habitare thalia mu
sa:et gręce ait thalia·nā latīe thalea debuit dicere:sicut κυθερεια cy
therea:sz ꝓpter euphoniā cōtēpsit ius regulę:et ideo ī gręcitate pmā
sit hęc Seruius:quamobrē Tortellius ait p e paraclet9:quidē dicēduz
fuisse:maluerūt tamē nestori paraclit9:vtidē sit son9 apud nos qui fuit
apud gręcos:Et forte ꝓpter euphoniā sic agapitus dixere nō agape- paraclit9
tus.Propterea vir doctissim9 Curius Lancilot9 ait Paracletus non pa
raclit9 mera est ostētatio:vt brabiū nō brauiū.Gasparū. Hamilciarū
&c.vtut est pęnultima ꝓducet tantū:lz prudentius & alij.multi corri
puerint:nec dicitur cū y gręco a clytos i insignis paraclytus.Nam vt
ait Philelphus in.xiij.li.epist.Si hoc nomē vsq̃ inueniret:significaret
infamē:aut pręter famā.nā para aliquādo significat p̄ter& diminutio
nē rēpsentat.Clytos famā & insignē:vnde inclytus.Hoc añt dictu ab
surdum& impiū est de spiritu sancto:igitur&c.Curetes nnq̃ puto cor
ripi quic quid dicat Bebelius. ¶Pleureticus splenęticus:et similia:lz
macer corripiat hęreticus:vt opinor.licet arator dixerit i secūdo lib.
Quū tñ hęretica nigredine plen9 auerni.Notent e correptis cōposi-

ta:vt pedetentim in quinto Lucretii Impeto impetꝰ & similia quę corripiuntur. ¶Exceptio.

hereticus ¶Corripe denoiatiua i etas:vt pietas satietasvarietas: et cōpositta a metrō monometrū dimetrū &c.et a thetō cū th aspirato i prima dūtaxat syllaba.i.positū:vt syntheton a synthetō Antithetō epithetō.Figurarū noia agonotheta.i.cartaminis dispositor.latine munerariꝰ dr aleotheta aliter posita.Persius. Crimina rasis librat in antithetis:doctas posuisse figuras laudat.

Theton

Arete ¶Arete.id estvirtus penultimā corripit.vtimur i quibusdā cōpositis:

Panaretꝰ vt panaretusviri nomē. ¶Anaxerete mulieris nomē.hoc interptatur tutrix virtutis:illud vero omnē virtutē cōtinēs:quo noie dictus est liber Iesu filij.syrac.Hiero.in plogo sup parabolas Solomōis.Ferē et panaretus Iesu filij syrac liber.Mart.li.vi.Quū peteret serā media iā

Anaxarete nocte martellā:Arguto madidus pollice panaretus.Spoletia data est sed quā siccaueratipse.Oui.xiiii.meta.Viderat a veteris generosā sāguine teucri Iphis anaxareten hūili de stirpe creatus. ¶Aretalogꝰ:reste mancinello in illud Iuue.saty.xv. Risus fortasse qbusdā mouerat:

aretalogꝰ vt mendax aretalogus: in mare nemo hūc abiicit sęua dignū veraqꝫ charybdi.dicit ab arete.i.ars virtꝰ:sermo:oratio:ratio:verbū:studiuꝫ Est itaqꝫ iactans virtutē:tum:suam:tum alienā:ac fabulosus & garrulus.Nestor cōtra Domitiū negat ab arete dici:quæ est virtꝰ:sed deducit ab aretos.i.placitus Tortellius legit aretę logꝰ:vt sit oratio veluti mēdax esset sermo:qui aretę vxori alcinoi dirigebat:sꝫ nugat Tortellius:qa vt Nestor docet ex apollōio & Homero gręcis poetis. Areta

arethusa ę.vl aretę es ꝓ alcinoi vxore primā syllabā & tertiā ꝓducit. ¶Arethusa cū th aspirato nympha i fontē sui nois versa:vel in fluuium potius. Ouid.v.meta.Cursis arethusa sacer fōs. ¶Acencꝰ pędagogi nomen

Acenecus interptat.teste mācinello sine cōmunitate:ab a.i.sine:& cenetes.i.cōmunitas.ꝓpriā em spectabat vtilitatē. Iuue.saty.vij.Discipuli custos ꝑmordet acenetꝰ ipe ¶Aschetos cū ch aspirato equi nomē i.vi.theb.

Aschetos Papi. ¶Archetypꝰ a.uꝫ.cū ch aspirato & y gręco.i.exēplaris:vt sit archetypū vetꝰ exēplar:veluti qđ ipse author fecit ad similitudinē cōmur similia efficere:sic dicimꝰ archetypꝰ liber.archetypa epistola.archetypa vasa &c.ab archeos.i antiquus vetus teste mancinello:& typos

archetypꝰ forma:archeos tñ penultimam ꝓducit.alij deducūt ab archos.i.princeps:vt sit pricipalis forma Iuue.saty.ii.Et iubet archetypos pluteus seruare cleāthas. ¶Amethysthus lapis cōtra ebrietatē valēs Calepinꝰ

hmetyastꝰ vult hoc nomē scribi cū th aspirato i.iii. syllaba & y gręco:atqꝫ cū thi vltia syllaba ab a.i.sine:& mathysthis.i.ebriꝰ vel methe.i.ebrietas.neſtor dicitvltimā syllabā eē suꝰ.sine th.ab a.i.sine:& methysos.i.ebriꝰ. hinc amethysthinꝰ vel amethysinus.Nestor carpit Tortelliū qui dixerat hoc:nomē in.iij.syllaba hēre i latinuꝫ.Mar.Quū potes amethysti

nos trientes phal.est Prudēti⁹ ī pſyco.Sardōychē pingūt:amethyſthi
na pigit iaſpis. ¶Archeti⁹ viri nomē.Verg.ęne.xii.Ferit enſe grauem Archeti⁹.
thymbręus oſtium.Archetiū mneſtheus:epulonē obtrūcat achates
¶Artemcus apud macrū cui pluria ꝓpter errat nullā fidem habeo.
¶Calpetus viri nomē. Oui.iiii.faſt. Et tuus eſt idęs calepte fact⁹ au⁹ Calpetus
¶Capetus viri nomē,Oui.xiiii.meta,Clar⁹ ſubit ecce latino Epyt⁹ Capetus
exillo:poſt hūc capetuſq; capyſq;. ¶Chalet⁹ cū ch aſpirato : viri no- Chaletus
mē apud Papi.li.ix.theb. ¶Chryſendetū cū ch aſpirato:& y gręco:vt Chryſēde
chryſos.i.aurū.dicit vas aureū vel in aureo ligatū.chryſodetū vero eſt tum.
auro ligatū. Mar.ī fine.vi.libri.Ponunt ſemp chryſendeta calpetiano.
Siue foris ſeu quū cœnat ī vrbe domi. ¶Calpetian⁹ viri nomen:vide
chryſendetū. ¶Chremetaon viri ꝓpriū apd Papi.vii.theb.Phylea fal
cato chromin& chremetaōa curru. ¶Cynetes cū y gręco tertię declia Cynetes
tiōis inuſca minutiſſia lōgis crurib⁹ i capite habēs roſtrū:quo pforat
pellē hoīs naſcit ex hūore:& iuxta aqus abūdat.Corripit teſte calepi
no.mallē alid teſtimonium.
¶Darcetis fœmia ī piſcē verſa.Oui.iiij meta.Cogitat &dubia ē de te Darcetis
babilōia narret Darceti:quā verſa ſquamis velātib⁹ art⁹.Stagna palę
tini credūt coluiſſe figura:vctūs ē & corripit:ſimiliter ī.ſe prio theb.
¶Eteretes.i.cretēſes.Sil.xiiii.Mœnib⁹ eteretū non fauſta ad prœlia Eteretes
mi nos. ¶Eetion vide e ante e.
¶Feretrius Iuppiter a fero:aut feriovt docet Proptius li.iiij.vbi poſt Feretrius
multa dicit.hinc fererri dicta eſt ara ſupba Iouis opocope ē,p feretrij Feretruz
feretrū a ferēdo capul⁹ quo mortui efferunt:vel ēt in capitoliū capti
ui:perinde ac mortui.Seruj⁹ & varro dicūt pheretrū eſſe gręcū:&,pin
de per ph aſpiratū ſcribi.nā gręci pheretra vocāt aurā:argentū:gēmas
prin:ipū imagines:hoſtiū ſpolia:& cætera quæ ī pompa ferebāt.Sil.
lib.v.dona iouī portet pheretro ſuſpēſa cruento Idē añ ſyphax phere
tro reſidēs captiua premebat Lumina.Verg.ęnei.xi.Sed venit imme
dium:pheretro pallante repoſto Procubuit ſup.neutrā opinionē īpro
banda cēſeo. ¶Hicetaon viri nomē.vide ī primis a añ ſiaſi⁹:ergo in. Hicetaon
iii.Iliados Homeri recte dixit Nicola⁹ bello preſtans hicetaon.
¶Herpeta morbus apud macrū.Hipetaon viri ꝓpriū Valeri⁹ Flac- Herpeta
cus lib.vi.Et nunc magnanimos hipetaona geſſomi nūq; nūc arimē hirpetaō
nolbumq; notat.Heluetij.populi.Mātuan⁹ in exhortatiōe contra in Heluetij
fideles heluetij tibi dura acuunt venabula & enſes. ¶Iapetus viri ꝓ Iapetus
priū.Oui.in primo meta.Quā ſatus iapeto mixtaz fluuialibus vndis iapetides
&c.Iapetides.vide a ante p. ¶Lampetie es.ſolis filia.Propertius lib. lampetie
iii.Pauerat hos phœbo filia lāpetie. ¶Lucetia venetię oppiduz teſte Lucetius
Sulpitio in illud Lucani lib.ij.Tu quoq; cōmiſſę nudatū deſeris arcē macetes
Scipio.lucetię ¶Lucreti⁹ linguathuſca Iouē ſignificat:q; lucē dat:qđ Magete
nomē apd verg.ſolū legit:teſte Seruio ī illd ęne.ix.Lucretiū portę ſub

massage-
tes
meretrix.
nemeta.
obſtetrix
Oretę

eunte ignesq; ferēte: ſz hic viri nomē ē. ¶Macetes.æ.vl' maceta ę.i. macedo. Sta. in achil. Quo macetę ſua tela: ciēt: quo turbine cęſtum ¶Magetæ ſcythię ppli apd eūdē in ſecūdo achil. ¶Maſſageta ę. vl' maſſag etes ę. ſcythicus ppls. Sil. li. ii. Nec qui maſſagetē monſtrans feritate parentē ¶Meretrix notū eſt: vt meretricor ¶Nemeta fontis nomen Mart. li. i. Et nemeta q̄ vincit niues. Iamb. dimeter. hic primꝰ pes dactilic. eſt. obſtetrix ab obſtando. vide pactumeius in u. ante m. ¶Oretę ppli apud Priſcianū in perihegeſi. Poſt hos cercetij iuxta: quos axenus altis Fluctuat ęquoribus: necnō oreteq; feroces

phaeton.
phaetuſa.
penetro.
pyretrum
palpetus.
phlegetō.
peucetius
pometri

¶Phaetonvide a añ e Tortellius male credidit p œ diphthongon phœton ſcribi. ¶Phaetuſa Phaetontis ſoror Oui. ii. meta. Plangoreꝫ dederāt e quis phaetuſa ſororꝫ maxima. hoc quoq; Tortel. male p œ ſcribit phœthuſa. ¶Penetro cū ſuis notū ē. ¶Pharetra Oui. ii. met. Exuit hic humero pharetraꝫ lentoſq; tetēdit arcus. ¶Pheretrū dictū ē in feretrum. ¶Pyretrum cū y gręco: herba apd macrū. ¶Palpetus viri nomē teſte Gaudano. ¶Phlegeton fluuius infernalis ſemp ardēs Claudi. in prio de raptu, pſerpīæ ęquora gurgitibꝰ phlegetō pluſtrat āhelis. ¶Peucetius. Oui. xiiij. meta. Peucetioſq; sinꝰ meſapiaq; arua reliquit. ſed regius puteolos legit ¶Pometij oruꝫ vl' ſingulariter

Taygetus
theletuſa.
Trieteris.
triquetra.

pometia æ. Italię oppidū. vide I ante N. Inuus. ¶Suffetius alig per t ſcribūt. multi p c. vide ſuffecius E ante C. ¶Taygetus & taygete. vide a ante i ¶Temetū: opinor rectiꝰ pduci: quia apd Iuuenalē quidā duxerat: nō deduxerat legūt. ¶Theletuſa mulieris ppriū Mart. lib. viii. Si theletuſa venit pmiſſaq; gaudia portat ¶Trieteris dieteris. trietericus dietericus. vide e añ r ¶Triq̄tra ſicilia a figura. nā triquetius triangularis eſt. Sil. libro. v. Huc ętnea cohors triquetris quā miſerat oris ¶Thirſagetes vide a ante g.

Vegetus
Venetus.

¶Vegetꝰ & vegeto. as. teſtimonia facile occurrēt ¶Venetꝰ venetiæ venetia: ſic viri nomen henetꝰ: vnde hęc deriuata dicuntur: vt ab heſperus veſperus. vide e ante S rheſina: nec auſim pducere venetia cū petrarcha intertio libro epiſtolarū: dicęte altercq; venetia mundꝰ. Neſtor tamē ppter tot breues petrarchę ſuffragatur: nec multum refragandū cenſeo. ¶Vietus variatur & eſt naturalibus deſtitutus viribus

Vietus

a vieo es. Lucret. li. iii. Nec ſupra caput eiuſdē cecidiſſe vietum: Veſtē ſentimus. Hora. in epodo. Ode. xii. Quis ſudor vietus & q̄malus vndiq; membris Creſcit odor.

Ae añ T.

¶Ae ante T agrętius teſte agræcio. Cynetha cum y gręco: et th aſpirato: caprę nomē. ¶Diethus hiſtoricus cū th aſpirato. teſte eodem ¶Dięta cœnandi locꝰ eſt: & victus a diapoamę. i. viuo & cōuerſor dięta quoq; eſt iudicii locus. Nam dięteo i. iudico: vt arbiter dięterii qui dięte ſeruant. Dięterę. i. arbitri Indocti dięta putant eſſe vnius diei iter. ¶Melanchętes canis nomē. interp̄tatur nigrā iubam habēs

Chęten cum ch aspirato iubam dicimus: melaꝫ nigrā. Ouid.iii.me tamor.prima melāchętes in tergo vulnera fecit. ¶Menelętus aquilę species. ¶Nięthus cum i latino:fluuij nomē. ¶Panętius philosophꝰ ¶Philetas poeta. ¶Panętolium ætolię maximus mons tanq̄ totam cōtinens ætoliam.

Oe ante T Oeante T Damœtas virī nomē. Menœtius vñ menœtiades. ¶Orę- tes æ.sardiuꝫ prędectus. ¶Propœtides deucalion. ¶Polypetes piri- thoi filius. ¶Timœtes Priami filiꝰ. ¶Timœtas virī nomē teste Tor telio:ad quē& Gęorgiū Vallā cū Guarino & Nestore recurres:vbi dil pauteriana diligentia quicq̄ dubitabis.

E ante V EAnte V producitur:vt parasceue prędparatio a parasceuaso i.prędparo.nō vt indocti dicunt a para:& scęua primam cor- ripit tantum:ideo(vt notauit Nestor) male dixit riga in Lu- ca. Post parasceuē lux quæ sequitur phariseos:vbi secūda i phariseus male corripit:quia rectissime scribitur gemino ss phariſſęus. Beneuē tū oppidi nomen compositiōe nosci:et per cōpositionē longęuꝰ diph thongon obtinet.

¶I ante consonantes in mediis

I ante B IAnte B corripitur:vt delibutus cōtra multos vide E ante L. sensibilis corripitura Lucretio.alia in bilis a verbis quartæ. vt ipsum sensibile volunt variari. Sed melius dicit Aldus:no mina in bilis & bundus a supinis formata penultimam supini imitari vt deletum delebilis.scitum scibilis.cupitum cupibilis petitum peti- bilis:notū notibilis.volutū volubilis.solutū solubilis.stituꝫ stibūdus: quę pducunt. Cōtra corripiunt territū terribilis.moritū moribūdꝰ.sta tū stabilis:qđ prisciano cōtra primitiui naturā dicit corripi:quia statutū a sto putat produci.

¶Exceptio.

Oribasus IOribasus nomē canis.vide Lęlaps æ ante l.interptatur montes as- cēdens. Nā oros mons est bęno.i.ascēdo:& ita videt pduci cōtra re- gulam de I in compositione

I ante C IAnte c corripit:vt Epicurus:quod petrarcha in secundo li. epist.ad Guilielmuꝫ veronensem male pduxit Orichalcum in arte horatij:licet greçe per ei diphthōgon scribatur teste Politiano libro.i.epist. Aedicula. Iuue saty.viij. Siquis in ædicula de us vnicus. Notentur e longis deducta fœlicito cornicula cornicor ra dicitus.

In icus ¶Produc ex barbaris deducta noīa i icus:qualia sūt pluria gotthoꝝ vandaloꝝ:germāoꝝ & aliorū barbaroꝝ noīa.apud veteres latiosvix repta:vt Hēricꝰ vlricꝰ Alaricus Ledericus Lodouicꝰ Athanaricꝰ Ro doricus Genseric:& cętera q̄ nō minꝰ pducēda sūt:q̄ Iacobꝰ Iosphꝰ Adamus &c.licet nōnulli male ausi sūt corripe. Claudianꝰ in.vi.con-

sulatu honorij. Enalaricus ait nõ qualẽ nup ouãtẽ vidimus. Mantua. in exhortatiõe cõtra infideles Henrice fllebo: finis veri9 ẽ. philelph9 in decima secũdę. Qui finẽ in vita nullũ nec reb9 agẽdis Cõstituit Frederic9 derice sibi ratiõe carere Arbitror. Nestor scribit fœderic9 p œ diph9 fœdric9 thõgõ in pria syllaba a fœd9: et ideo dicit penultimã corripe. Bebel9 credit a fœd9 & ico dici Ego facile crediderij frederic9 dici ex barba ro frederic. Nebrissensis vult similiter theodoric9 penultia lõga dici a theodoric. ego puto etsi gotthorũ regis nomẽ fuerit a latio: vel si ma theodori= uis greco theodorus, vel theodoros deduci: vt a gall9 gallicus &c. et cus pinde penultimã corripi: Licet libr. viii. dicat Sidonius Theodorice tuæ man9 roganť phal. est vt in laudib9 Narbonis Theodoric9 amat sibiq; fidum aduersos ꝓbat añ p tumultus: inqbus synæresi vsus est. Quæ aũt e latinis aut grecis deducunť: ꝓpria in icus corripiunť. ideo male de oib9 intelligit illud alexandri. in ꝓprijs icus ꝓducitur vt fre dericus. Corripiunť itaq; hęc & lõge plura. Mylicus melius rustic9 mo nycus: ibycus. euthycus: autolicus: stoic9: vbicus. gallic9: germanic9: dñicus garricus: atticus: persicus: getulicus: põticus. &c. Testimõia facillima inuentu sunt lege si dubites Nestorẽ Mar. li. viii. Qui ꝓpter cœnã rustice cędo cocũ. hic rusticus viri ꝓpriũ ẽ: ideo pro diui Dion9 sij socio turpissime ꝓducit. at pulchre sunt differentiæ (inquet aliquis) Rusticus arua colit: rustic9 ad ęthera scandit. Est helena meretrix: cru cis inuẽtrix sit helena. Aequora sũt maria: ẽ virgo materq; maria. Cur nõ itidẽ recipitis hos versiculos? Donat9 est doctor: sed donatus dat9 extat. Vrban9 est stũs: vrban9 habeť honest9. Mobile fœlicis. fixus si bi fœlicis optat. Si has similes mille nugas effutiuisset grecism9 aligs vel alexãder ias essent barbaris tanq̃ delphica oracula. ideo tenaciter inhęrent semel male recepta. profecto hę nugę: etiã viros alioqui do ctissimos in errorẽ duxere: veluti Guaguinũ cũ quodã non idoctiore dicẽtẽ. Sic me (crede) tuiversi9 dñice leuarũt: vt solet egrotos. dũ vẽit al thessaloni ma sal9. potuisset recte dicere mãcine. ad mãcinũ em̃ scripsit. Quę tñ e longis sũt: ꝓducunť: vt a nice. i. victoria philonic9: stratonicus olym piõices polynices hipponic9 &c. q̃ sũt ferevirox ꝓpria: vt berenice & veronica mulierũ: & thessalõica oppidi cum th aspirato: vt thessal9. Polinices claud. li. ii. in rufinũ Tãgebat macedũ fines murosq; subibat Thessa lonica tuos. papi. li. x. theb. Cõmẽdat honorẽ frõtis & oblatã polyni cis munere grato Loricã fit a polyiõ in secũda ygrecũ seruat Iu. saty vi. Grãdia tollunť crystallina: maxia rursus Myrrhina deide adamas Berẽice. notissim9 & berenices In digito factus præciosior. ¶ Berenicis idis op Berenicis pidũ Sil. lib. iii. Affuit vndosa. cretus berenicide miles sic eunica &c. Amicus ¶ Amicus inimicus & q̃ hinc fiunt persius Es modicus voti: presso la amycus te. dulcis amicis. Amicio hinc nõ est corripiť vñ amict9 &c. Amycijs viri ꝓpriũ cũ y græco naturaliter corripi. Vergil. nunc amyci casum

gemit.frequens ẽ in valerio flacco.nec corripiť ad differẽtiã appellati ui amicus:eſt em̃ hoc latinũ:illud græcũ a grẽcis noſtri amicus nullã rationẽ habentib⁹ ꝓculdubio ſemp corrẽptũ vt ab homero &c.Naꝫ eiuſmodi differẽtiam ponere ſapit neſcio qd triuiale quale inter ruſti cꝰ cõmũe & ruſticꝰ ꝓpriũ barbariei primipili excogitarũt q̃ res doctiſ ſimos quoq; decepit vt frequẽter notaui.Ergo ſi quiſpiã ab amicitia nomẽ aut cognomẽ nãciſcereť is amicꝰ penultia lõga dicere tur velu ti in multis factum tam lõgis q̃ breuibus veluti ruſticus:ſeuerus:maximus:barbara:regina &c.

anticus

¶Anticus producit vt poſticus. ¶Apricus apricari ſole gaudẽs & ſo le gaudere perſius ſat.v.Cicer in gere large rixãti populo nra vt flora lia poſſint aprici meminiſſe ſenes. ¶Apicius viri ꝓpriũ Marti.li.iii. de nulloq̃reris:nulli maledicis apici. ¶Aricia hic aricinus a.ũ.vrbs italię Virg.vij.ęne.Virbius inſignẽ quẽ mater aricia miſit Horat.vlti ma epiſto.Emptoraricini quondã veientis & arui.Aequicolus vide æ diphthõgon ante q & ſine diphthongo equicolus vide ibidem.

apricus apricari apicius aricia aquicolus

¶Caicus fluuius Ouid.in.iii.de arte Quæq; bibũt vndas myſe caice tuas.pro mõte ſimiliter ꝓductũ legi & ꝓ viro apud Virgi.ęne.i.Caici quoq; pupuli ſũt germanię Luca.in.i.Et vos crinigeros bellis arcere caicos. ¶Craticula a cratis diminutiuũ Mart.i apo.Parua tibi ĩcurua craticula ſudet offella Petrarcha nõ male corripuit teſte neſtore dicẽs Craticulã & gemino fœcũdũ martyre buſtũ. ¶Canicula Perſiꝰ Sꝛ qd agis ſiccas iſana canicula meſſes Iã dudũ coquit ſic cęteri. ¶Clauicu la neſcio anvſq̃ corripiať:Producit certe a germanico in arato.Quaſ feratos ſubicit clauicula dentes.Cuticula Iu.ſat.xi.Noſtra bibat ver nũ cõtracta cuticula ſolẽ Perſius Semp & aſſiduo curata cuticula ſole.

Caicus

Craticula

Canicula clauicula

¶Caprificus qa a ficus eſt hinc caprificari caprificatio &c.Perſius ru pto iecore exierit caprificus caprifici ſunt etiã cãiculares dies. ¶Cuni culus vide Vante N. ¶Corycus certe corripiť vt pꝛ in o ante r.priſci anus tñ in perihegeſi auſus eſt ꝓducere. ¶Cuticus. ¶Cõuiciũ a vicis dictum in qbus plurimũ fit vel a vocũ multitudine(vt feſto placet)q̃ſi conuocium Marti.li.iii.Lis erit ingenti faciet conuicia voce hic cõuo ciari verbum.Ceruical extrico fœliculꝰ meretricula ex primitiuis noſ cantur ¶Embricus teſte Sulpitio.

caprificus cuniculus Corycus cõuicium ceruical Embricꝰ

¶Equicolus vide æquicolus.

equicolus

¶Febricito neſcio an veterũq̃ſq̃ corripuerit: notaui nuper ꝓductio nem apud Marti.li.xi.Febricitatẽ baſiabit & flentem Scaꝛon ẽ: qua recum macro non corripiam donec correptio ex veterũ aliquo nota fuerit.

febricito

¶Febriculoſus quoq; producit:ergo & febricula vt opior vide E an te B febris.

febriculoſus.

Formica vide A añ D cicada.

Iunices ꝓducitur per crementũ quia puto ſingulare eſſe iunix: & ſũt

iunices

iunices iuuencę ad huc tenerę ętatis quę virulę eſſe deſierũt. Perſius
Tot tibi quum in flammas iunicum omenta liqueſcant.

Labicum ¶Labicum & labicus labica vide a ante b.

Lorica, Lectica. ¶Lorica Oui.iij.met. Loricęq; mõ ſquamis defenſus & atrę duricia pellis. ¶Lectica lecticula Mar li.ix. dat tibi ſecurosvilis lecticula ſob nos Peruigil in pluma Cat⁹ ecce iacet. ſic eſt i libris quos vidi. neſtor

Lũbricus. tñ legit tegeticula. ¶Lumbric⁹ vermis terrenus a lubricitate dictus Serenus lũbrici quoq; tereſtres naſcenť oliuo: Macer. lũbricos vẽtris hãc ſæpe bibẽdo necabis. ¶Laſerpicium vide A ante S.

Marica. ¶Marica mater latini. Virg. vii. ænei. hunc fauno & nympha genitũ laurente marica Accipimus. Et etiam ęppidi nomẽ vt dicũt Lucani interpretes in illud li.ij. Per regna maricę: eſt finis verſ⁹.

matricida ¶Matricida neceſſitate quadã apud Auſoniumvt dictum eſt.

mauricus ¶Mauricus viri ꝓprium iuſtiſſimi. Mart. li.v. Probitate marcos: ęqtate mauricos ſcazon eſt.

Myrica. ¶Myrica cũ y gręco in prima humilevergultum naſcitur in italia alio nomine dicitur tamarica Virg. Non omnes arbuſta iuuant humi leſq; myricę. ¶Mendicus & verbũ mendico. as. vide tetric⁹ E añ T.

mendicus mendico. ¶Multiciũ veſtis Iu. ſat. ii. Quęro aut deceant multicia teſtẽ. nõnulli

Naſica pt multitiũ ſcribunt & dicitur a multus &c.

¶Naſica viri nomẽ Hora ſat. xv. Filia naſicę metuẽtis reddere ſoldũ Naſica etiã vrbs indię eſt ad per au diphthõgõ nauſicaa fuit alcinoi filia vide a ante a.

nouitius ¶Nouicius ſed multi per t nouitius ſcribũt Iu. ſat. iii. Tetrũq; nouicius horret Porthmea:

numicius Numicius viri & fluuij nomen rectius producitur tetra ſyllabum eſt non (vt quidam putant) triſſyllabum numicus. Oui. meta. iiij. In freta flumineis vicina numici⁹ vndis ſic recte tredecimi ęneidos author ex ouidio dixit vicina numicius vndis Virgi. ęnei. vii. tyrrhemum ad tybrim & fontis vada ſacra numici pro numicij apocope vt apud Horatium in. xix. epiſt. Brunduſium numici melior via ducat an appi. at in alia epiſtola apud eundem vocatiuus eſt Nil admirari prope res

Pædico. eſtvna numici. Nutrico as. producitur ab Heraſmo dicente. Atq; eadem tellus ſucco nutricetur eodem. ¶Pędico nomini & verbũ a pęs Pædos. i. puer in priapęis dicitur habere primam ſyllabam quę eſt i pęnelope ergo pęnelope in prima videť habere ę diphthongõ Mar.

Palicus, Pędicatur oros: fellat linus: olle quid ad te? Ide3 Conciſis natibus nõ eſt pedico maritus.

¶Palicus Ethnicus deus: fuerunt autem palici duo quorum mater thalia ex ioue grauida: metu iunonis optauit ſibi terram dehiſcere: qđ factũ eſt: ſed tempore partus rurſ⁹ ex hibiti ſũt, filij quos ob id palicos dixere de quibus pulchre macrobius in quinto li. ſat. dicũt autẽ

palici a patin.i.rursus & ikin venire author Seruius in ix.ęne.Ouid. v.met.Stagna palico rum rupta feruentia terra Sil. Et qui prędentes domitant per iura palici. Posticus.

¶Posticus persius posticę occurrere sannę pudicus.

¶Pudicus Oui.Lis est cum forma magna pudicitię phericus.

¶Phericus & prodicus vt quidam volunt. phœnico pterus

¶Phœnicopterus vide œ ante n. periculus

¶Periculum.Ouidius iiii.met.Quantaqꝫ vitarit narrare pericula gestit:pro experimento putant corripi testimoniũ desydero:&dũ id detur producere audebo in priapeis legitur inepte pudicitior ꝑ pudicior in hoc scazonte licebit ipsa sis pudicior vesta. Pedicul⁹.

¶Pediculus a multitudine pedũ vermiculus capitis:nec a pęs idest puer dicit contra multos quia prima corripitur hinc pediculosus ꝑ quo apd martialẽ ineptissime legit pediculos⁹ vt cũ nebrissensi sentio qui in nominato libro attulit hũc versum Et menti dominus pediculosi quem magno labore quęsiui :quia q̃is legeram Martialem: tamen hunc versũ nõ animaduertit:tãdẽ reppert in li.xii hic menti dominus periculosi: vbi legi debet hinc menti domin⁹ pediculosi phalẽ.Subticiam totum pœne epigramma ne quis dubitet pediculosi venuste periculosi vero insulsissime legi.

¶ De Importunis Basiatoribus.

Tantum dat tibi roma basiorum.
Post annos modo quindecim reuerso
Quantum lesbia non dedit catullo
Te vicinia tota:te pilosus
Hircoso pręmit osculo colonus
Hinc instat tibi textor.inde fullo
Hinc sutor.modo pelle basiata
Hinc menti domin⁹ pediculosi
Hinc defioculus & inde lippus
Iam tanti tibi nõ fuit redire
Pœnultimum versum pueris indignum reliqui.

¶Petricosus id est molestus a petris dictus nomen:non ausculto domitio qui a tricis dici putat.Martialis li.tertio res petricosa est cotile bellus homo. Rubrica. Redimiculum

¶Rubrica vide V ante R masurius.

¶Redimiculum & si quid aliud in iculũ est a verbis quartę Iu.Paulatim qui longa domi redimicula sumunt. Saticulus Sophopichion.

¶Saticulus campaniæ populus vide arruncí a ante r.

¶Sophopichiõ Catul.dii magni sophopichion disertũ Othonis caput oppido pusillum Phaleuci. sũt:alii legũt holopichiũ qđ iteꝝ ptat tot⁹ cubitalis nõ pichys cubitus est.alii salapentiũ atqꝫ alij aliter.

Sticula

Siticulosꝰ. ¶Sitícula sitículosus Horat. in epodo ode. iiii. Siticulosę apulię Iãbicus dimeter primꝰ pes iãbus est quia pyrrichiuꝫ nõ admittit ratio carminis in prima regione sed nec vsq̃: quia vltima cuiusq̃ est cõmunis syllaba versus manifestũ est quod dico Ex priapeis nõ sturnꝰ mihi gracculus ve raptor aut cornix anus aut aquosus anser Aut coruus

sopniculosus nocuit sitículosus Phaleuci sũt ¶Sopniculosus Mar. li. iii. Sopniculosos ille porrigit glires Scazon est.

Tegeticula ¶Tegeticula vide I añ C lectica. ¶Triuicus pagꝰ italię vide a ante p apulia. Tibicẽ patet ¶Vaicus viri nomẽ Sil. li. primo Stantem pro muro & mutantẽ mẽbra vaicũ ¶Vaticanus variat Mart. li. i. in vaticanis condita musta cadis. Iu. sat. vi. Et vaticano fragiles de mõte pa

Triuicus.

Vaicus

vaticanus tellas Hora. i. car. ode. xx. Redderet laudes tibi vaticani montis ima go sap. cũ adonico Petrarcha inepte etiã primã corripuit dicẽs ad benedictã dicens & clausttto vaticani corpꝰ humãdũ. In multis iã dictis q̃ videnꝫ p naturã corripi vt canicula cunicul⁹ craticula clauicula siticulosus pediculosus &c. mallem veterum authoritatẽ sequi q̃ grãmaticorũ p̃cepta siqs tñ hęc corripuerit tolerabitur si in cęterisvetustatẽ inuiolatam custodiuerit ¶Veronica dictũ est. ¶Vmbilicus In priapeis ne qcq̃ sibi pulset Vmbilicũ phal. est hora. in epodo ode. xiiii. Ad

Vmbilicꝰ

vmbilicũ ducere versus est iambicus dimeter. ¶Vepicꝰ qa a picꝰ est Sil. viii. vepicus quondã venerabile nomẽ ab alto saturno ¶Viticula a vitis sed fore vitecula legendũ ẽ a vites vt Badius ait. Verg. In diris

Vepicus.

Viticula dulci nãq̃ tumet nõdũ viticula bacchi ¶Vrtica vide o añ s rosa

Vensica ¶Vesica vl venśica a vento vt capro placet vide pepedi in p̃teritoꝝ geminatione. ¶Vstica mons in sabinis & insula iuxta siciliaꝫ atq̃ in

Vstica ea vrbs. Horat. li. i. car. ode. xvii. valles & vsticę cubãtis leuia personu ere saxa. duo sunt versus prior Iã. di hypcata lectícus: scds alemanius dactilycꝰ tetrameter.

Iante D. IAnte L corripit vt prędidium & composita bifidus trifidus recidiuus perfidus a fides: sed a fido infidꝰ, producitur. Notentur e longis composita: occido trucido acędo: considero desydero desyderium & ꝓprium desyderius Horat. Tuquid ego & populus mecũ desyderat audi: reliquoꝝ testimonia facille occurent. Catul. Cum desyderio meo nitẽti phal.

¶Exceptio.

¶Produc ído denominatiua qualia sunt formído libído cupído

Ido tã ꝓ cupiditate q̃ ꝓ deo amoris: myrmidon corripit ẽt si myrmido dicat quia de latinis intelligimꝰ quorum genitiuus in inis desinit.

Ides ¶Produc masculinũ in ídes ab eusvt pelídes achillídes phoronídes ꝓmethídes neoclídes dryanthídes coronídes thęsídes Tytídes &c. ab us vero pauca ꝓducũt vt lycurgídes belídes & (vt nestorvult) bac chídes. ę. ſ testimoniũ desydero, bacchídes. is, viri, ꝓpriũ corripiat

riga dicẽte Alcim⁹ hoc ſpacio rediẽs cũ bacchide pugnat. Reliq̃ patro
nymi camides nõ abe⁹ corripiũt p̃ret forſã pauciſſia. corripe itaq; pri
amides Iapetides &c. Oui. li. iiij. faſt. nulla coronidę cã doloris erat
a corone⁹ Indocte dicit bebeli⁹ hoc nomẽ aliqñ corripi vt i. ii. met. Cũ coronides
iuuene hæmonio vidiſſe coronide narrat vbi dupliciter fallitur bebe
lius homo alioquin doctiſſimus. neq; eñ corronide legendũ ẽ a coro=
nides vt ſit cũ coronide iuuene hemonio qa non ſolum pœnultia per
ſyſtolẽ corriperet ſ; ẽt vltia ide o recte legendũ eſt coronida in accuſa
tiuo a coronis Cũ iuuene hęmoniovidiſſe corronida narrat hoc ẽcor
uus dicit ſe vidiſſe coronida amicã phœbi cũ iuuene quodã hæmo=
nio noiatiuũ añ poſuit. pulchrior i tota q̃ lariſſęa coſonis non fuit hę
monia placuit tibi delphice certe. Ait idẽ bebelius qđ de p̨ductiõe
ides ab eus dr̃ intelligi debet niſi fiat ſynęreſis aliter ei corripit vt il=
lud raucit theſeide codri tollit pręterea phoronides p̨pter illud Oui
dij. ii. met. vẽdicet ãtiquã faciẽ: vultuſq; ferinos detrahat argolica qđ
in añ phoronide fecit. ivtroq; fuit indiligẽs bebeli⁹ qa hi ablatiui the
ſeide & phoronide nõ ſũt a maſculinis in des ſ; a noiatiuis in is q̃ pe=
nultimã gti ſẽp corripiũt ſiue ſynęreſis ſit ſiue nõ: ſiue ab eus fiat ſiue
aliunde vt phoronis idis. i. io de qua in verſibus iam dictis meminit
Oui. ab phoroneus vñ maſculinũ penultia lõga phoronides Theſeis
idis vt Aeneis idis poema de theſe o &c. Oui. in ibi. Vtq; lycurgidẽ ia
ctauit ab ę quore natũ Apd Ver. in. ix. Sit ſatis œnide telis impune nu
manũ Oppetuiiſſe tuis. œnides ab œneus ẽ nõ ob æneas vt ẽt memi=
nit ſeruius. verg. belidę nomẽ palamedis &c. belides plurale corripi=
tur quia eſt a belis idis.

¶Abydos vl abydus cum y gręco aſię vrbs Verg. i. gęor. Põt⁹ & oſtri Abydos
feri fauces tentatur abydi hinc abydenus a um. &c.

¶Acidia. i. ignauia inertia tędiũ qđ per e acedia rectius dici potuiſ= Acidia
ſet vide a ante C.

¶Acidal⁹ fõs i orchomenoveneri ſacer vñ ven⁹ acidalia dr̃ hic acida Acidalus
li⁹ a. ũ. i. venere⁹ Mart. li. ix. nomẽ acidalia meruit qđ atũdine pingi.

¶Alcides. i. hercules vide e ante p tlepolemus forſã ab alceus patro Alcides
nymicum eſt vt adir machides & acarnides.

¶Alybides cũ y græco in ſecũda ſyllaba populiqdã vñ priap⁹ dict⁹ Alybide
ẽ alybida Verg. in coppa. huc alybida veni. feſſ⁹ iã ſudat aſellus.

¶Calidon vel per e poti⁹ caledon ſylua britãnię vt doc; oibonus in Calidon
illud Lucani. vi. Vnde caledonios fallit turbata britãnos penultima;
genitiui corripit quã p̨ducit p y gręcũ calidõ qđ ſecundã corripit &
eſt ę ſtolorũ vrbs Virg. Qđ gen⁹ aut lapithis tantum aut calydone me
rente. ¶Chelidon. onis pęnultia genitiui correpta. i. hirũdo vnde di Chelidon
cta ẽ herba chelidõia quã oculis eẽ ſalubrẽ oſtẽdẽrdũ venenatis pul chelidõia
lorũ oculis illa mendetur macer dũ alterũ recte ponit; alterũ maculat

dicens Indeq; nomẽ habet chelidonia Nãq; chelidõ dr̃ hęc volucris gręcorũ more vocari. lõge libẽti⁹ ſequar doctiſſimũ collumelaꝫ li. xi. dicentẽ Purpureęq; chelidonię: pingueſq; mariſcę Serenũ quoq; dicẽtẽ Sępe chelidõiã cũ ſucco lapathis addes. Eſt quoq; chelidõia lapillus p̃cioſ⁹ & q̃dã regio eadẽ ſemp quãtitate retẽta. Priſcian⁹ ĩ perihegeſi Partib⁹ extremis pamphylia claudit iſtro Atq; chelidoniæ rupes cingunt eodẽ. ¶ Crepida licet a gręcis ꝓducat tã latini quos ſequemur qui latine ſcribere voluimus tm̃ corripiũtvt Perſius. &c.

Crepida

Dauides

¶ Dauides. ę i. dauid iudęorũ rex: Fortunatus: de magno manus dauides ſcripta reliquit. ¶ Euclides Sido. ĩ Laudib⁹ narbonis Euclides ſpacium ſciens olympi. phaleoti⁹ eſt mart. lib. v. ducẽta clamat cocci natus euclides Scaꝫõ eſt. ¶ Elegidiũ diminutiuũ ab elegiavt epiſtoliuꝫ ab epiſtola Perſius. Non hic eſt ilias acti ebria veratro non ſiqua elegidia crudi dictarũt ꝓceres. ¶ Euripides vtrobiq; cum i latino teſte Gęorgio placentio Sidoni⁹ ad fœlicẽ Orcheſtrã quatit alter euripidis. & ĩ laudib⁹ narbonis ceſſiſſẽt ſophocles & euripides phaleucij ſũt ſic idẽ ſẽper petrarcha tĩ & philelph⁹ auſi ſũt corripere ſꝫ hi vt ille interim aveterib⁹ deficiũt. Sidoniũ tĩ nũc imitãdum credo.

Euclides

Elegidiũ

euripides

Faſtidio

¶ Faſtidio faſtidiũ. vtrũq; ẽ in ſecũda ecloga vergilij apd quẽ (niſi codex mẽdoſus ſit vt eſſe ſuſpicor) in citi frigidul⁹ cõtra primitiui naturã ꝓducit. hinc magno generata ioui frigidula ſacra. notat hoc Badi⁹ ergo vt frigidus ita frigidul⁹ tãtum corripe. ¶ Formido as. verbũ notũde noie dictũ eſt. ¶ Godofrid⁹ aut godofred⁹ viri nomẽ. Iſidi⁹ abiſis vide Iañ O. io. ¶ Laydes p y grecũ viri nomẽ teſte calepino dicẽte heraclides corripi qd bebeli⁹ vult ꝓduci qd placet. ¶ Meridies dictũ eſt in regula cõpoſitionis de i. ¶ Neſidę populi inperihegeſi.

Faſtidio

Frigidul⁹

Formido

godofrid⁹

Iſidius

Layde

meridies

Neſidæ

poſides

poſideį

¶ Poſides ſpadonis nomẽ Iu ſat. xiiii. Vt ſpadovincebat capitolia noſtra poſides. ¶ Piſidęi populi apd priſcianũ in dionyſio. ¶ Phaſides viri nomẽ ſcio ꝓduci licet teſtimõiũ mihi exciderit ¶ Pherecydes cũ y gręco poeta græc⁹ phthiriaſi interijt Seren⁹ Sꝫ quis nõ paueat phe recydis fata tragœdi Qui nimio ſudore fluẽs anialia tetra Eduxit turpi miſerũ q̃morte tolerũt. ¶ Poſtridie vt pridie cõtra ſulpitiũ & plures q aut neſciuerunt aut dubitauerũt harũ dictionũ mẽſus Ego itaq; primꝰ hanc rẽ enucleabo ex oratore celeberrio qntiliano cui⁹ verba in li. ix. de compoſitiõe hęc ſũt Cretic⁹ eſt initijs optim⁹. Quod precatus a diſs immortalibus Et clauſulis in cõſpectu populi romani vomere poſtridie hic ſtridie eſt creticus id eſt amphimacrus pes ex breui inter duas lõgas: quod autem creticus ſit amphimacrus patet ex eodem libro vbi dicitur media inter longas breuis faciet amphimacrum: ſed frequentius eius nomẽ eſt creticus: Et ex apuleo pria apologiæ oratione vbi hic eſt iambicus trimeter Couerrito rẽ pridianę reliquięvbi reliquię ſingulare eſt.

pherecydes

poſtridie

pridie

Thucydides cũ ch aspirato &y græco in secũda syllaba Catul. Thucydides tyrannus atticę febris Scazon nescio tñ eum versũ apd catulũ reperire historici.nomen est. Thucydi des.

¶Vectidius viri nomen Persius Quæsieris:nostin vectidi prędia:cuius pro vectidij per apocopen. Vuactib⁹.

¶I ante F non inueni nisi incõpositis q̃ corripiunt vt scęnifactor licz arator produxerit.

I Ante G corripitur vt corrigia male ꝓductũ ab aratore vide a ante m calciamẽtũ.mitigo leuigo clarigo:litigo: porrigo verba qa videt eẽ oia ab ago vt mite ago clarũ ago litẽ ago porro vt ꝓcul ago &c.Notentur e lõgis cõpositа vt affligo infligo ꝓfligo etiã prie verbum infrigido refrigero ifigo depygis& philopygista vide I añ G pyga bene ꝓtecto dixit petrarcha in prio aphricę Ar captum prio ꝓfligatumq; scdo est bellũ. male autem dixit macer Et sic sub dio prius infrigidata bibatur. I ante F

I ante G.

¶Exceptio.

Igo.

¶Producunt in igo noia vt porrigo morbus & minut⁹ furfur Iuue. sat.ii.grex totus in agris vnius scabie cadit & porrigine porci Siligo inis .tñ fœminini generis vt recte docuit Badi⁹ noster cõtra sintheni um:male dicit in calepino corripi. Iu. sat.v. Sed tener & niueus molli q̃ siligine factus Idẽ tot medicaminib⁹ coctęq; siliginis offas Mart. lib.ix. Illa siligineis pinguescit adultera cũnis Fall⁹ itaq; est versicu lus Si bona sit siligo veniet bon⁹ ille siligo sic origo Iolligo vertigo vligo fulgo caligo. ¶Auriga ę.& verbũ origor aris.Oui.ii.met.hic sit⁹ ẽ phaeton currus auriga paterni. Siliho

Auriga.

¶Caligo as.obscurus sũ Virg.ii.ęne.Caligat:nubẽ eripiaz &c.ideo petratcha hallucinatur in vii.aphricę dicẽs Est mihi ꝓpositũ quoniã caligantia mũdo lumina sũt ꝓpius vestris accedere terris Caliga autem & hinc verbum caligo corripi notissimũ est. Caligo

Diapiganõ ex ruta medicamẽtũ apd macrũ de ruta Ex hac ãtido tũ nõ paucis vtile causis .Cõficit medici dicũt diapiganõ illd Piganõ in græca lingua quia ruta vocat. ¶Erigin⁹ viri nomẽ teste gondauo ¶Castigo verbũ ꝓtereũdã nõ ẽ.Iu.Tristib⁹ obscęnis castigas turpia quũ sis ¶Fastigiũ rei sũmitas Iu.sat.iij.Ex humili magna ad fastigia rerũ extollit quoties voluit fortũa iacari hinc fastigiare verbum ¶Fatigo Virg.Terga fatigamus hasta &c.in.ix.ęneidos. Diapigaon Erigynus Castigo Fastigium

Satigo

¶Lęstrygones italię ppli quõdã quorũ rex ãtiphates fuisse dicit hic læstrygonius a.ũ.Sillius libro septimo.Littora caietæ lęstrygoniosq; recessus Tibul.libro iiij.Incultos adiit læstrygones antiphatem q; Sido.yd fœlicem Et lęstrygonij famẽ tyrãni.sic cęteri ideo idem min⁹ docte dixit ad maorianũ lęstrygones nos eẽ putat monstrũq; tributũ scribitur autem per y græcum in secõda syllaba & ę diphthongon in

Lęstrygones.

prima in correptione ne si donum imiteris.

Origanũ. ¶ Origanum herba nã græce scribit p ei diphthõgõ q̃ in e lõgã vel in i longam vertitur: itaq; origanũ correptis pria & tertia secundã pducit vt ex gęcis poetis nicandro & athenęo docet gęorgius merulacõtra calderinũ qui teste ẽt nebrissensi male legit apd Mart. lib. iij. depo sui soleas: affertur ptinus ingens inter lactucas origanũq; liber. quia recta lectio est oxygarũ .i. acutum garũ vt pote ex aceto & oleo cum quo lactucę sumunt & est periphrasis pricipij cœnę Macer igit male dicit Origani vires &c.

quadrigię ¶ Quadrigę produci notum est vt bigę.

Salpiga ¶ Sapiga serpentis nomẽ Luca. li. ix. Quis calchase tuas metuat salpiga latebras.

Vectigal. ¶ Vectigal. Horat. i. sermonũ: Iurgat verbis ego vectigalia magna.

Vestigat. ¶ Vestigo as. & vestigium sic inuestigo perueſtigo Verg. in moreto vestigatq; focũ &c. Seduli⁹ infine p syncopã vestigis p vestigiis dixit nõ ausim imitari.

I ante L

Ili invocatiuis

I Ante L corripitur vt cõsilium pestilens hercilia in quilinus vergili. vigili pompili & alii a breuibus vocatiuiquos rõne accentus nunq̃ opinor nõ corripi cõtra sulpitiũ donec ex fide digno cõtra me pferant testimonia Ouidius in priapęis Si pauper mihi sit vel inquilin⁹ phal. est Mart. li. x. Pro pudor hersilię ciuis & ęgerię Horat. li. i. car ode. xxiiii. Nulli flebilior q̃ tibi vergili. & alibi adduxere sitim temporavergili. alclepiadęa sũt ideo teste ẽt nesio re non recte dixit arator publica libertas sanctissime papa vigili aduenit. nã vigili⁹ vigil dr & p inde corripitur sic basilius corripitur vt opinor veluti basilius viri pprium apud Iuuenalẽ mãtuan⁹ tñ vocatiuũ basili pduxit forsan ppter dictũ verulani ego tñ nõ ausim imitari. ¶ Notent e longis cõposita vt primipil⁹ dux quadringentor⁹ militũ in prima acie siue quiuiscenturio primę cohortis hinc primipilaris: Herasm⁹ Primipilari duce quo triumphant: Argiletum locus rome ab argi morte dict⁹ Marti. li. i. epig. Argi nẽpe soles subire lętum phal. est Cõpilo suppilo expilo oppilo a græco verbo pilco i. cõplano & ęquo pdripedere & surripere nã qui diripiũt domũ vel qd aliud vident rẽ ęquare accõplanare. nã quo pacto pulchrius domũ cõplanaueris q̃ qcquid in ea est auferẽdo? Lucreti⁹ li. vi. Fluctib⁹ aduersis oppillare ostia contra. i. occludere Oui. xiiij. meta. Expilatq; genis oculos. i. deripit spoliat: nõ aũt est hic pilos extrahere vnde expilare hæreditatẽ vl suppellectilẽ vñ est titulus de crimine expilatę hereditates Cicero Si socium spolias: errarium expilas: horat. sat. i. lã satis ẽneme crispini scrinia lippi Cõpilasse putes verbũ no ãplius addã: indocti capiũt p colligẽ. Quę a verbo pilo. i. pilos extraho fiũt corripiuntyt de pilo Mart. Cui p̃stas culũquẽ labiene pilas idẽ li. ix. Quũ de

Oppilare

Expilo

Compilo

Depilo

pilatos chreste culeos portes Scazon est: notenť geminata cordilla a gilla pompillus pompilla mnasillus &c. Ille

¶Exceptio. Ilis.

¶Ptoducunť subst̃atiua in ile & a noĩbꝰ formata in ilis vt bouile caprile: suile: quintilis: sextilis: aprilis testilis si a testa vsq̃ legať at perth aspiratum & y gręcum in secunda syllaba thestylis mulieris nomen corripiť Ver. Thestylis & rapido fessis messoribus ęstu &c. senilis virilis sic ẽt cubile sedile ancyle qđ y græcũ habet mãtille subtilis & vndi cunqꝫ ẽ exilis at corripitur Quintiliꝰ viri nomen lꝫ e quitilis videať de duci. Corripe añt q̃ in agilis desinũt fluuiatilis aquatils & a verbis vele participijs in tilis filis vel xilis vt solutilis textilis sessilis nexilis sutilis fertilis missilis sic neutrũ missile docilis vtilis sic a micabilis &c. cũ pa rilis humilis dapsilis Lucre. li.i. diuideť & noctes parileis agitare die bꝰ qđã iepte ꝓduxerũt Lu. li. vii. Spargiť inũeręˇ diuersis missile votis Asylum

¶Asylũ cũ y gręco locꝰ cõfugii scribiť teste Nestore vn ico La sylao i. spolio rapio aufero violo & a priuatiua pticula qꝫ inde auferri nemi nẽ lꝫ: asyla sũt oia dei tẽpla & ꝓpricipale priuilegiũ q̃dã loca ꝓpha na. Tortelliꝰ vult ẽt vnico l. scribi & cũ Seruio asyro. i. traho deducit r i l verso qđ i plęrisqꝫ videmꝰ vt pellex pellucidꝰ intelligo. Iu. sat. viii. Nomẽ ab ifami gẽtẽ deducis asylo Luca. li. i. Exiguũ domios cõmisit asylũ. hæc opinio placet: lꝫ nõ ignorẽ placẽtinũ gemio ll asyllum scribere ab a priuata particula & Syllo. i. rapio vñ petrosyllum hętba de ducť ¶Asilus vnico l. & .i. nño vt nestor ait quo teste qđã gemino ll. Asilas

asillus scribũt inter quos est Gęorgiꝰ valla volatile ẽ paruum dictuꝫ tabanus est œstrus vel œstrũ vide œ diphthõgõ añ s œstrus. ¶Asilas ę. cũ vnico l. & .i. nño teste Nestore viri nomẽ Verg. li. ix. Coryneũ ster nit asilas ¶Asilꝰ viri nomẽ Iu. sat. vi. ad palũ gemit vxor asili. Sũt quo qꝫ asili ppłi Sil. li. viii. Quis ęsis regnator erat: fluuioqꝫ reliqt nomen: & a sese ppłos tum dixit asilos ¶Achilꝰ qđ p e quoqꝫ recte diceretur achelus diciť sine labiis nã Χειλοσ Labiũ ẽ p ei diphthõgõ ¶Allo phylus. i. alienigena ꝓducť teste Nestore q recte dicit in hoc errauiť se rigã in aurora dicentẽ Crine qđ allophylis hostibus ille dať: Erra uit quoqꝫ añ hũc vt i idolũ paraclitꝰ & pluscułdoctissimꝰ alioq̃ poeta prudẽtius dicẽs. Allophilos segetesqꝫ cremat sic callida vulpes: sic mãtuanꝰ. In qbꝰ eato sternebat vulnerosãsõ. Allophylos: malãqꝫ manu vibrabat onagri. Cõpositio facit ne credã hos imitãdos. Fit eĩ ex allo. i. aliud & phylõ cũ y gręco. i. gẽs genꝰ natio vñ ẽt pãphilia regio nis nomẽ q̃ multũ populosa ẽ Sta. primo syl. Hũc quoqꝫ perqꝫ noueꝫ tenuit pãphilia messes: vide ẽt i añ d. chelidonia Allophyli i sacris sũt philisteĩ: nec dicitur a philos. i. amicus vt indocti sopniant· ¶Abyla cũ y gręco p metathesim quia græci eliba dicũt teste Calepio variať & est hispanię mõs. ¶Acilius viri nomẽ Iu. sat. iiii. Proximus eiusdẽ Achilus Allophyus Abyla Acilius

ꝓperabat acilius ęui. male vero petrarcha in.li.iii.epiſt. vſut apꝰ aptter aliuſue forem: vbi etiam primamale ꝓducit.

aufilenus aufilena ¶Aufilenus viri nomẽ aufilena mulieris nomẽ Catullus aufilena bõę ſemp laudãtur amicę: prius eſt apud eundez. Attilus viri nomen ſcio in Martiale corripi. Calepinus dicit pro piſce quoda m produci.

Cobylus Cõchilũ crocodilꝰ ¶Cobylũ ꝑ y greçũ vide o añ p in opꝰ. ¶Cõchiliũ vel conchyle ís. cũ y greco i ſcda ſyllaba iu. ſat iij. Horũ ego nõ fugiã cõcchylia ¶Crocodilꝰ vnico l. teſte Neſtore cõtra Gaſparinũ belua Nili: ſcribit greçe ꝑ ę diphthõgõ Iu. ſat. xv. aegyptꝰ portẽta colat: crocodilon: adoret. eſt quoq; egypti oppidũ penultia ſilr ꝓducta. ¶Cõdyloma ꝓducit apd Macrũ cũ y greco morbꝰ qdãvide (ſi celſo careas) calepinũ ait aũt Macer. Vſtũ curat eas & cõdylomata ſoluit.

Duilius ¶Duiliꝰ viri nomẽ Sil.li.vi. Exuuias marti donũq; duiliꝰ alto Añ omnes merſa pœnorũ claſſe dicabat.

Eriphyle Fœnilia Galilæa ¶Eriphyle vide e añ r. heriphile. ¶Fœnilia ę. ſilr. ꝓducit ¶Galilęa variat a iuenco de ꝓductione. inde galliçã repetens ſaluator ieſus.

Lucilius ¶Lucilꝰ vnico. l. video ſcribi & plures añ me exceperũt Perſius. Secuit Lucilꝰ vrbẽ &c. ſiqs cõtendat gẽino ll. Lucillꝰ debere ſcribi nõ mltũ repugno.

manilius Manilia Maſſylia maſylianꝰ ¶Manilius & manilia vide a añ n. ¶Maſſylia cũ y greco i ſcda ſylla ba vrbs lybię teſte Seruio hic maſſylus a um. Sil.li.iij. Quin & maſſyli fulgentia ſigna tulere. Idẽ li.ii. Hic mediꝰ iuuenũ maſſylæ gentis in agmẽ. ¶Maſſylianꝰ cũ y greco i ſecũda viri ꝓpriũ. Mar.li.iiii. Quis ímprobrior maſſyliane phal.ẽ: ſcribit hoc nomẽ vnicos. qa prima corripit vulgo tñ p errorẽ aliter ſcribit At maſſilia gẽino ſſ & p i. nrm vtrobiq; vrbs narbonẽſis gallię corripit & vulgo inepte marſilia dicit. Luca.li.iiij Maſſiliaz delere vacat.

Oileus ¶Oileus viri nomen vñ eſt patrõimicuz oilides Verg. Furias aiacis oilei. Seneca in medea fulmine & põto moriens oileꝰ ſap.ẽ. Proptiꝰ li. iiij. Victor oilidę rape nũc & diligevatẽ. Odilia mulieris ꝓpriuzapud Heraſmũ.

pãphylia ¶Pãphyliavide i añ l allophylus. ¶Pãtilius viri nomẽ Hora.li.i.ſat. vlt. Men moueat cimex pãtilius: aut crucier qvellicet abſtẽ demetrius. ¶Petilia vrbis nomẽ Sil.li.xij. Fumabat verſis icẽſa petilia tectis hic petilianꝰ tã ꝓpriũ q̃ appellatiuũ. Mart.li.xii. Petilianis delicatꝰ in regnis ſcazon eſt. ¶Phaſilis aut p e. potius phaſelis nomen oppidi Luca.li.viii. Auſus adhuc vllis te primũ parua phaſilis. ¶Palilis vide aañ l. pales notũ ẽ vt virilis gentilis &c ſic ſubtilis exilis. ¶Rutiliꝰ variat vide u ante t.

phaſilis Rutilius

Seruilius ¶Seruilius viri nomẽ vt Seruilia mulieris variat: ſed ꝓductio ẽ frequentior Sil.li.v. Interea rapidis aderat ſeruilius armis. Seruilia eſt ꝓductũ in x. ſat. Iu. Corripit ſeruilius ab Horatio i yltima ſatyra. Si mẽ

Sextilus

mini varius cū seruilio balatrone. ¶Sextilus viri nomē Mart. li. ii. Ex istis nihiles: fateor sextile quid ergo es?

¶Venilia turni mater Verg. li. x. Cui pilumnus auus cui diua veni lia mater. si alteri⁹ fœminæ nomen reperiat: ad huc produceť. ¶Ad dito longis quod martialis li. vi. dixit Caluā triephylē segmētatus vn guento Scazon est Triphylis cū y greco i sęda syllaba domiti⁹ vt iter pretat significat trium capillorū: hędile ,ducit vt ouile: & tñ (nisi ve hemēter erro) Horati⁹ corripuit li. i. car. ode. xvii. dicēs. Nec martial' hędilia lupos. vers⁹ ē alcaicus dactylic⁹ & in hędilia ,ducit vltima ra tione cęsurę. ¶Addes quoq; ,ductis antiqua verba s3 nō adeo refu giēda nicitare occilare Lucre. li. iii. Iure vt oppinor agat iure increpet iciletq; Trochilos quoq; regulus auis ,ducit teste Calepino.

Venilia

Triphylis

Hędile

I Ante M corripit vt specimen patrimus matrimus bebeli⁹ & quidā alij volunt ,duci. Ego vero. corripi donec ex vete ribus aliud constet quib⁹ nō inuitus cedere solet Politian⁹ q̄ i primę centurię capite. lviii. hęc corripit dicens Cōcelebrāto cho ros verū hęc sic patrima ,ples. Matrimaq; at nuptę genib⁹: iuriōis ad aram oranto hunc in q̄ imitabor donec alirer apd veteres inueniam.

I ante M patrimus Matrim⁹

¶Exceptio.

¶Producito a time. i. honor cōpositā vt theotimus polytimus virorū noia. Catulus (cuius carmina puto nō extare pręter paucos vers⁹ apd Gellū & crinitum). Aufugit mi anim⁹ credo vt solet ad theotimum Mart. li. xii. Festinat polytimus ad puellas theotimus & alterius viri nomen. Thimoteus vt Theodorus & Dorothe⁹ interptať dei honor polytimus a poly. cū y greco interpretať vir magni honoris vel æsti mationis. Estimo verbū vndecūq; est corripit. Producitē verbalia in men: vel mentū a verbis quartę vt lenimē rudimētū pauimētū expe rimentū cū discrimē l3 a verbo tertię discerno & (vt nōnulli notaueŕt) detrimentū Heras⁹ de fuga vitę humanæ detrimēta nocent age iā meliora sequamur. Verg. li. xi. ęne. Dura rudimēta & nulli exaudita deorū qua propter nō ausim imitari Mantuanū dicentē. Post igit tan torū operū experimēta laborū. Iu. Verre pauimentū &c. Siqd exten sione syllabæ e barbaris fiat notetur vt ioachimus. Cōsyderato elō gis deducta vt discrimino as. apprime oblimo as. illimis sublimis eli mino as. Hora. sat. ii. Bonam depdere famā: rē patris oblimare malū est vbicūq; .i. inqnare absumere &c. sic apd Claudianū in tertio de ra ptu ,pserpinæ. Luxus & humanas oblimat copia mentes. Horati⁹ ad torquatū ne fidos inter amicos sit q dicta foras eliminet. Oui. iii. met. Fōs erat illimis nitidis argente⁹ vndis. Idez in. i. met. Os hoi sublime dedit cęlumq; videre Iussit &c.

ime & tū.

Oblimo

¶Alimen⁹ viri nomē in. x. theb. papi. ¶Archimedes phūs capel. li. vi. Archimedęa astrificāte manu hic vocalis nō interimitur quod sæ

Alimen⁹ archime des

ariminu3 pius apud capellam reperio q̃ velim imitari ¶ Ariminum oppidi n o
Alimon men Luca.li.i. Vicinũq; minax inuadit ariminũ & ignes: errauit in hoc
adimãtus vt in alijs plurimis petrarcha hinc ariminensis vide o añ.l.folia
animione ¶ Alimõ viri nomẽ vide Cyce.i.ante c. Adimãt9 viri nomẽ apd Ouí.
adithima in ibin. ¶ Amimone es. fõs & mulier propti.li.ii. Testis ammioue la.
epheme= ti quũ ferret in aruis Cõpressa &c.
ris vel epi ¶ Enthymęa argumẽtatiõis species cũ th aspirato & y græco Iu.sat.
meris. vi. Torq̃at enthymema nec historia s sciat oẽs. ¶ Epithmia teste cale
pino Ephimeris vel per epoti9 in secũda syllaba ephemeris.i. diariũ
hoc est libellus ĩ quo acta quotidiana cõtinenẽ. nã ephimerosquotidi
an9 ẽ ab epi.i. de vl supra & himera dies sic amphímeros ephimerios
pperti9 li iii. et põit duras iter ephieridas Iu.sat. vi. cernis ephieridas
Opimus. ¶ Opim9. a. ũ. Verg. enei.i. Genitor tũc bes9 opimã &c ¶ Opimi9 viri
Opimius nomẽ apd Horat. iii. lt. ij. Opimarũ vinũ apud Martialem
pentieme ¶ Pẽtimemeris multi dicũt s3 in secũda syllaba recti9 secũda vocalis
tis. ponit: & ĩ tertia vocal tertia sic pẽtemimeris vt ĩ pmo lib. dixim9 Auso.
ad theonẽ Istos cõposuit phaleuc9 oliz qui pẽtemimerĩ tenẽt priorẽ.
quadrim9 ¶ Quadrim9 Mar.li.xii. Quadrima nigri nec corona pulei. Scazõ est
I ante N. I Ante N corripit vt itiner manili9 lib.i. Fecit & ignotis itiner
Itiner cõmercia terris Ergo quidã in plurali itinera imprudẽter p
duxit Claudian9 in.iiij. consulatu honorii: inquinat egregi=
os adiuncta superbia mores Iu. Quorũ cophin9 fœnũq; supelex luca.
par geminis chiron & idẽ quod carcinos ardens.i. cancer Mar.li.vii.
luscinię tumulũ si thelesina dedit. Non sequar igitur philelphũ in se=
Luscinia cunda.vii. dicẽtẽ Nec culices elephas pia nec luscinia coruos: philo=
mela est. corripe itẽ pampin9 lancinor circino falcinũ lenocino Tin
tio apud Catullũ licet titiabulũ necessitate quadam a iuuenale pdu
catur succinum dominus &c.

¶ Exceptiones quattuor sunt.

Ina ¶ Pria exceptio est. Producunt desinentia in ina vel ine vel inæ vt ra
Ine pina nerine heroine adrastie Sgaina Iu sat.iiij. Propera stomachum
Sagina. laxare saginis Properti9 lib.iiii. Qui dabit immundę vænalia farta sa
ginæ hos recte imitãtur thobias. Ventre saginato veneris suspirat ad
vsum Arator. Nam quid corporeę prosunt alimenta saginæ properti9
li iiii. Parua saginati lustrabãt cõpita porci. In hac re calphurnius ficu
lus a veteribus defecit quem hic imitũdum nõ credo ait itaq; ĩ quarta
Asina ecloga Vt quoq; turba bono plaudat saginata magistro hic decepit
diuinum poetam faustũ dicentem in ecloga contra balbũ Sola resu=
mebat pingui saginata popina

¶ Demuntur hinc.

¶ Asina. ę. vel asine es oppipũ Luca.li.viii. Quas asinę cautes & quas
chios. aspirat yndas.

¶Apinæ.arũ res viliſſimæ & apina oppidum vide i añ c tricæ. Apinæ
¶Bccina notum eſt. Buccina
¶Catina.æ.vel catine.es ſed aliqñ per a in ſecũda ſyllaba dicendum eſſe catane volũt ſiciliæ oppidum eſt Sil.xiiii. Tum atine nimiũ ardẽ tivicina typhœo. Catine.

¶Euphroſyne vl' euphroſyna ſic elęmoſyna & vtrũ cꝫ p y gręcũ ſcribit̃ prio ẽ mulieris & vnio gratiarũ nomẽ ¶Fœmina notum eſt Euphro ſin
¶Felſina puto me legiſſe in Iu. ¶Fiſcia naſſa ex iũco vímineo Colu li.xi. Perſſacꝫ flameola rũpat̃ fiſcina calta. ¶Fuſcina tridẽs Marti. Fu ſcina dente minax. nexu fuit anchora curuo. ¶Gauſapina veſtis q̃dã Mart. Mẽſevel auguſto ſumere gauſpinas. ¶Lamina notũ eſt machi na vide a añ c. ¶Mnemoſine vide e añ m. ¶Mutia æ. oppidũ vide a añ l. pharſalos. ¶Nũdinę notũ eſt. Patinain. íj. ſat. Perſij ¶Pagina in quinta eiuſdez. ¶Proſerpina vide o ante s. ¶Ruſpina vrbs aphricæ Sil. li. iii. Quęcꝫ ꝓcul cernit nõ ęquos ruſpina fluctu. ¶Rheſina varia tur vt hic rheſinatus vide e añ ſ. ¶Sophroſyna cũ y gręco mulieris ꝓ prium. ¶Sarcina p'c lr̃am vñ ſarcino as. verbũ ſatis notũ eſt. ¶Sarſi na p ſ. litterã in ſcda ſyllaba vmbrię oppidũ: Plauti patria vñ ſarſinas atis. Sil. li. viii. Vel raſtris laudandecamers his ſarſina diues lactis. Fœmina Felſina Fiſcina gauſapia Lamina Mnemo ſine Mutina Nundina Pagina Patina ꝓſerpina Ruſpina Rheſina Sophroſy na Sarcina Sarſina
¶Statina.ę. vel vel ſtatinę arũ. inſula in littore campano. Stat. circa fi nẽ li. iii. ſyl. Aenarięcꝫ lacus medicos: ſtatinaſcꝫ renatas. ¶Sibina te lũ quodã Ennius apud feſtum. Illirici reſtãt ſicis ſibiniſcꝫ fodantes. ¶Trutina ę. Trutino as. Perſius Caſtiges trutina &c ¶Xerampelinæ natura mobile eſtvt gauſapina. ¶Fœmininũ maſculini regulã ſeruat vt domina aſina fidicina. Statina Subina Trutina propria ariũ inuz alemõino arſinoe alcinous albinona nus.

¶Secunda exceptio

¶Propria fere ꝓducunt̃ vt Leuinus lupinus altinuz arpinũ virginia mulieris nomẽ in xii. li. Sil. ſic virginius Gabino Charino cõtra quen daz alioqui doctiſſimũ Marti. li. iiii. Quare nõ habeas charine puruz phal. eſt ſic carphinia cebrinia matrinia gabinia & q̃ piſciũ ſunt Cora cinus echinus & herbe nomẽ ſtaphilinus volſcini leõtini &c. gentilia
¶Tollũtur hinc quędã exprima exceptione nota vt ruſpina &c. cum bis Ariminũ vide i añ m. ¶Alemonio vt qdã notatũt Arſinoe mulie ris nomẽ apd flaccũ li. v. ¶Alcinous apud Martialẽ: Et alios. ¶Albi nouano apud Hora. ¶Cęlinus per ę diphthongõ aut vt alii habent p i Cilino viri nomẽ Sil. li. vij. Cęlino arreti tyrrhenis oritus in oris. Cy minus cũ y gręco ī prima ſyllaba a cymęnomæ. i. fluctuare & exęſtua re. Eſt lacus & mõs hetrurię Verg. li. vii. ęne. Hi ſoractis habẽt arces flauiniacꝫ arua. Et cymicij cũ monte lacũ lucoſcꝫ capenos Sil. lib. viii. Stagna tenẽt cyminiqꝫ lacũ. ¶Euxinns ꝓducit̃ tm̃ lzin perhigeſi cor ptat̃ vbi forſã axeno nõ exino legẽdũ ẽ vide e añ n xeniũ. earino vide p fationẽ totio opis vbi de. ꝓpriis loqmur. Fucinis duplex italię lacov fucinus

Fulginia.
Fuscinus
Frusino
gallicinus
Gessomi-
nus.
Hebrinus
herminiꝰ.
Licinus
Lycinius.
Lauiniuꝫ.
matinessa
Morinus
Myrinus.
pachynus
Stertineꝰ.
Statineus
Scatinia
Sardinia

Tarqnius
Titinius
Tauromi
num

Torini

Ticinus.

marsoꝝ alter volscorum Sil.li.iiij. Viridi quē fucinus ātro nutrierat. ¶Fulginia vrbis nomē i eodē libro ¶Fuscinꝰ viri nomē. lu. sat. xiiij. Plurima fuscine sūt & fama digna siniſtra sic legit Nestor. Nonnulli legūt plurima sūt fuscie & phama digna siniſtra ¶Frusino vide u añ s. ¶Gallicinus viri nomē Sido. li. viii. Sancti & gallicini manu oscula ta phal. est. ¶Gessominus viri nomē vide e añ t. hyppetaon. Hebri nus viri nomē Sil. xiiij. Troianusqꝫ hebrinꝰ stinctis q noia muris. ¶Herminius viri nomē i xi. æne. ¶Licinꝰ viri nomē cū y græco i Pri ma hora. Tonsori lycino &c. sic Licinius viri nomē. ¶Lauiniū varia tur vide a ante u ¶Matinessa loci nomē apd Mart. lib. iiij. Morinus vir & gens gallica qui vulgo morinēsis dr Sil. & morinū pugnas ęris stridore cientē Verg. æne. viii. Extremiqꝫ hoiꝫ morini rhenusqꝫ bicor nis. ¶Myrinus cū y græco in prima syllaba viri nomē Mar. in xenijs Nuper quum myrino peteret missio lęso. ¶Pachynus (lꝫ Prisc. anus corripiat) solum ꝓducesvide a ante c. Stertineꝰ viri nomē apd Hora. sic statineꝰ corripi quidā notauit ¶Scatinia recti ꝓducit vide a añ t. ¶Sardinia regio Mart. li. iiij. Nullo fata loco possis exclu dere quū mors venerit in medio tybure sardinia est ¶ Etrarcha in vi. aphrice, Sardinięqꝫ latur mediisi dscriminat vndis. Idē errore grāmatico cir ca ꝓpria imbutꝰ male idē nomē ꝓduxit in ii. aphricę dicēs Trinacriæ & crasso diues sardinia cęlo. ¶Tarquiniꝰ viri nomē Oui. ii. fast. Hoc cupiūt fratres tarquiniuſqꝫ pater: aliqñ ē trisſyllabū tarquini & tū ꝓ ducit Manilius li. v. Aut brutū atqꝫ parē tarquiniū & horatia facta. ¶Titiniꝰ cuiusdā medici nomē vt vult Bebelius. ¶Taurominum mons a sperrimꝰ in sicilia sup quē & oppidū taurominū est hinc tau rominita & tauro minitanus Luca. li. iiij. Taurominitanā vincūt fer uore charybdin: Errauit igr teste ēt Baptista pio appollinaris & id q dē in eodē noie bis dicens vel tauromínitana qđ charybdis phal. est. ¶Torini quidā ppli Valerius flaccus li. vi. Mellis honor torinis di tat sua mulctra satarchen. ¶Ticinus a doctis ꝓducit im vide i ante c. Vtinū oppidi nomē teste Nestore. vatinessa vide a añ t. ¶Asinius viri ꝓprium etiā corripit sic sine dubio plura vel deriuatiua vel pri mitiua at nō capit oēs pisces supquos funda cōiicitur.

¶Tertia exceptio.

Inus inde riuatiuis.

¶Producunt deriuatiua in inus. a um. vt bouinꝰ perusinusvenusinꝰ fescenínus a fescenio vrbe campanię vñversus fescenini q in nuptiis canebant quos alii a fascino dici putāt quia in cantamenta arcere pu tant: & sic contra primitiui naturā ꝓduceret Seneca in medea. Exute solennes digitis marcētibꝰ ignē: festa dicax fundat cōuiuia fescininꝰ versus est spōdaicus. matata. i. aurora vñ matutinus: vesp vesptinꝰ iu stus iustinus: vñ Iustinianꝰ qđ cū philelpho nollē corripere vt vulgꝰ ineptū dicēs dat gallienꝰ opes & sanctio iustiniana. Augustꝰ Augusti

nus elephantinus mustelinus formicinus ouinus mediastinus clandestinus quę duo ab astu vrbe deducuntur: in quibus Alexander: Sulpitius: Tortellius cum multis aliis hallucinantur. Est itaq; clandestinus occultus quasi clam de astu hoc est vrbe hinc verbum clandestinare Lucil. Clandestino tibi quod commissum fuerat. mediastini vident dici a medio vrbis famuli vilissimi qui in medio sunt nut⁹ omnium obseruantes vt omnibus pareant quos hodie lignarios & bacularios dicimus vide Calepinum qui multa bene de hoc dicit: Lucret li.i. Cportet naturam clandestinam cęcamq; adhibere. Idez.li.iij. Significāt clādestinos cęcosq; subesse. Manili⁹ lib.i. Et clandestinis surgentia fraudibus arma: sic cum cęteris Sillius. Horatius advillicum Tu mediastinus tacita prece rura petebas Lucil.li.xvij. Villicū Aristocratē mediastinum atq; bubulcum. clādestin⁹ mediastinus.

¶Demuntur hinc.

¶Crastinus diutinus serotinus perendinus pristinus hornotinus protinus quatinus sed hęc duo aduerbia sunt & q̄ fiunt a nominibus materiarū lapillorū vel gēmarū vnguērorū: odorū: colorūq; vt gausapinus fagin⁹ oleagin⁹ cedrin⁹ adamātinus ianthin⁹: hiacynthin⁹ a methyst hin⁹ cryſtallin⁹: amaracin⁹: amygdalin⁹ bōbicin⁹ byssinus carbasinus myrrhin⁹ murrha gēma vñ fiūt vasa murrhea vl murrhina teste Beroaldo crocin⁹ glaucin⁹ prasinus smaragdin⁹ sandicinus spadicin⁹ onychin⁹ tyrianthin⁹ cerā pelinus: corripe ītē hiccine cū chimerinos cporinos therinos earinos vide i ante m. chimerinos. Mar.li.ix. Et turbata breui questus cristallina vitro myrrhnia signauit: sepositq; decem sic idē cū cęteris freq̄nter. Ideo male dixit riga Cryſtallina fuit facta ne nestra decēs: male quoq; hunc imitat⁹ est petrarcha dicēs in iii. aphrice: hanc gorgōis ora Cryſtallin⁹ habēs clypeus tegit inq; tenebris Lucre.li.iij. Sicut amracini blandum stactęq; liquorem. idez alibi deniq; amaracinū fugitat sus & timet omne vnguentum sic in adagio: nihil cum amaricino fui: ab amaraco hęrba vnguētaria. Idē in.ii lib. in quo iā genere in primis ad amātina saxa. prima acie cōstāt ictus cōtemne resueta. proptius li.iij. Colchis flagranteis adamantina sub iuga tauros Hora: i car. ode. vi. Quis martē tunica tectū adamantina. Asclep. est. Ergo indocte dixit petrarcha li.iij. epist. ad Bernardum rutenēsez: vox adamantina est: calamus quoq; ferreus: omneis prōptus ad insulsus: dicere potuisset vox adamantęa est &c. vt Oui. vij. met. Ecce adamanteis Vulcanum naribus efflant: & sic pęnultima per æ diphthongon scribit. prudentius in psycomachia. Has inter species smaragdina gramie verno: male āt riga i libro Hester. Seq; smaragdin⁹ miscet vtriq; color: male quoq; gualterus in arte poetica dicēs Luce smaragdina vel syderis instar ocelli. Catullus Fulgebat crocina cāndidus i tunica. Mart. li.ix. pallia donauit glaucina cosmet tibi Idem lib.x. Quū cryſtallin⁹ amaricin⁹ adamantinus, smaragdina. crocinus

potes amethystinos trientos phal.est.Sidonius in propẽtico Narcissos hiacynthinosq; flores phal.est.Oui.met.x.Annua prẽlata redeũt hiacynthina pompa.persius.Hic aliquis cui circa humeros hiacinthina lẽna ẽ:aliqui legunt & iãthina læna ẽ:vt britãnic⁹ q si eo cõmento voluerit hiacynthin⁹ ꝓduci ei nõ credim⁹ sine veteꝝ testimõio:neq; ei Alexãdrũ neq̃ dignũ puto imitatiõe ĩ cõpluscul'veluti vbi dicit.pellehiacynthina cẽli color emĩetalli.iacob⁹ goudan⁹ vt diceret tm̃ ꝓduci testatus ẽ apd poetas q videñ corripere:legi debere hiacynthi⁹.a.um.Mart li.viii.Fœmineũ lucet sic p bonbycina corpus Idem li.i.vilis contaminat vnco vrbica lingonic⁹ tyrianthina bardocucullus.Idẽ Coccina famosæ donas& ianthina mœchę verg.Qm̃ tibi pocula pona fagina &c.Idẽ.ii.gẽor.Trudit̃ e sicco radix oleagĩa ligno.Serenus fert̃ amygdalinę succus micis esse bibend⁹.

Aginor

¶Quarta exceptio.

¶Aginor teste calepino verbũ p̃mę deponẽs.i.vilia negocyor.Aginator q puo p̃cio seu lucro mouet̃ ¶Acynacis cũ y gręco i scda syllaba

acynacis

gladi⁹ psic⁹ val.flacc⁹ li.vi.insignis manicis isignis acynace dextra.

archĩtriclinus

¶Architriclin⁹ magister triclinij q cœnatiõi prę est oĩa curãdo & dr̃a clie.i.lect⁹ sup quẽ discũbit̃ vñ hexaclinos & quicqd hic est ꝓducit̃ Manilius lib.v.Nunc iam luxuriæ pars& triclinia tẽplis Concertant Ideo mendum est apudvergilium in coppa Triclinia vmbrosis frigida arundinibus aut per syncopam triclina legendum est.

Triclinĩũ

Hexaclinos

¶Caminus fornax non infumabulũ vt indocti tradũt nota ẽ ꝓductio

Caminus

¶Catinũ vide.a ante g laganũ.Cyminũ vl'y gręco in v verso cuminũ

Catinum

persi⁹ Et pallẽtis grana cymini ¶Coutn⁹ curr⁹ britãnic⁹ apd mar.li.xij

Cyminum

¶Destinatus producitur necessitate q̃dã a Iuuenale i sat.iiij.dicente

Couinus

Et domini gladiis iã destinata s3 olim Prodigio par est in nobilitate

Destinat⁹

senect⁹.alii corripiũt vt destino & obstinat⁹ semp Verg.ii.ęne Et me

Destino

destinataris:Hora ii.car.ode añ pænultima.Rapacis horchi fine destinata versus est iambic⁹ trimeter catalecticus Catul.S3 obstinata mẽte perfer obdura Scazon est.

Echinus

¶Echinus vtcũq; capias vide e añ c.¶Festinus festino ¶Gelasin⁹ cat agelascinus inquinin⁹ morticinũ ¶Opinor inopinus opinio oino ¶Pastinaca Propino.popino.Puluinar puluinus.Supinare supinus sagino salinũ ¶Telchines Tintinabulũ ex dictis nota sunt.

Iante P

IAnte P corripit̃ vt anthiphus viri nomẽ:sic antiphoa dulescẽtis nomẽ apd terentiũ.Sũt q dicãt antiphos ꝓduci.Ego testimoniũ desydero.Sta.ix.theb.Sternit hyõa chromis chro

aliphæ.

in antiphus antiphon hypseus.

Caiphas

¶Exceptio.

¶Aliphę.hinc aliphanus vide a añ L.

¶Caiphas variat̃ iuuencus Pulchra'caiphę.collucẽt atria sedis Sedu

lꝭ li.v.Protinꝰ ad tristes caiphę deducit ędes ¶Coliphiũ vide o añ l ¶Enipeus vel enipheus vide E añ N.Eurípus interꝑtat irrequietꝰ mare est iter bœotiã & eubœã qđ fluit refluitqꝫ:fuit;hoc noie philosophꝰ quidã eadẽ quãtitate seruata.Luca.i.quito:Euripusqꝫ trahit cursum mutãtibꝰ vndis.Sil.li.xiiii.Euripi magis vnda fluit pontũqꝫ sonã tẽ Eticit angusto violẽtiꝰ ore ꝓpõtis Sido.in laudibꝰ narbonis Euripus sibi machinãt tetendit phal.est.

Coliphiũ
Enipeus
eurípus

¶Manipl' ꝓducit tñ teste mertiano capella quem ferettꝰ ímitatur quibus credo donec correptio liqueat lꝫ seruiꝰ author sit variari i illđ xl.æne.Tu volusę armari voscoꝫ edice manìplis Edice ꝓ edic.

Manípl'

¶Obstipꝰ.a.u.mobstipo.as cõstipo.&cętera a stipo.as.vide i primis l añ ꝑ Horat.Stes capite obstipo multũ símilis metuẽti ¶Quidã gẽi nãt ꝑ vt notat nebrissẽsis ¶Racipalis vide a añ c.

Obstípus
Racipalis

¶Seriphosvna cycladũ Seriphũ oppidũ ẽ Papi.i.i.syl.Cyclades hinc spretæ myconosqꝫ humilisqꝫ seriphos.

I añ q corripit vt antiquꝰ obliquꝰ qa ab æquꝰ est.excipit sílíqua vñvet bũ si liquare vide a añ N.ganeo aliqs aliqñ vtiqꝫ reliquꝰ reliquię vndi ꝙ deniqꝫ & sigd ab his fit corripiemꝰ.

I Ante R corripit vt anticyra Horat.Nauiget anticyrã almyrotes.i.marinꝰ Mart.li.x.Cidestare putabis almyrotẽ phal. est.Ephyre es.i.corinthꝰ scribit cũ y gręco teste nestore oui. in epist.medeę hic ephyren bimarẽ:scythia tenus ille niuosa Omne te net ponti qua plaga læua iacet.In his nõnullos erasse cõperies quisqꝫ grammatticoꝫ volumina diligẽter discuties.Notent cõposita:sufpiro nimirũ &c.

I ante R

¶Exceptio.

¶Apyrinũ cũ y gręco i secũda syllaba vide u añ b tubet.Sũt ãt a pyrina põa quędã ¶Archimagirus coquorũ prìceps:archos príceps ẽ & magirꝰ cocus Iuue.sat.ix.Finxerũt ꝓ iter librariꝰ achimagitꝰ nec dr a machęra vt vgutio sopniat.

Apyrinus
archimagirꝰ.

¶Busíris deus quidã gentilium vide a añ s thrasiꝰ .vbi ouidius produxit vt cæteri.Calepinꝰ putatvariari pro correptiõe citans Papi.i xii. theb.Non trucibus monstris busirim infãdũqꝫ dedisti.diligenter per legi papiniũ nec istud vsq̃ notaui:non dubito eẽ mendã qa ẽt prima variat Tu itaqꝫ ne corrípias nisi exploratior fuerit tibi hic locus papi nij ¶Butyrũ cũ y gręco iterꝑtatur bouis caseus nam tyros caseus est a gręcis ꝓducit teste nestore:latini variãt valgiꝰ lac niueũ butyrũqꝫ no uũ cũ melle cõedit hũc secuti sunt macer & serenꝰ.Egnatius:Mollique subacta butyro Sido.ad catullinũ ifundẽs acido comã butyro phal est ¶Bechyres in per ihegesi.

Busíus

Butyrum

¶Collyrium cũ y græco in secunda syllaba medicamentum oculorũ & apud columellam etiam ventris Horat.sat.y.hic oculis Ego nigra

Collyríus

meis collyria lippus. Illinere

Cosira. ¶Cosira vide o ante s. ¶Camyros vrbs greçe habet ei diphthongꝫ
Cyprus pductionem ostendit nestor ex homero ¶Cyprus vide i ante p.
Corcyra. ¶Corcyra cū y greço insula dalmattę adiacēs. Luca. li ii. In portꝰ cor
Cercyra cyra tuos seu lęua parat Cercyra cū e secunda vocali in pria & y greç
co in secunda. i. corinthus: pducit teste nestore

Deianira ¶Deianira mulieris no mē Oui. ix. met. Noie si qua suo tandez pue
uenit ad aures Deianira tuas quondam pulcherrima virgo.
Delirus ¶Deliro delirus perdelirus pducunt tm vide i ante r lira & lyra:
Epirus ¶Epirus epirota vide E añ R. ¶Equiria Oui. iii. fast. Altera grami
Equiria neo spectabis equiria campo.
Ilaira. ¶Ilaira leucippi filia quā polux deperijt: soror eius phœbe dicebat
quā castor amauit Proptius lib. i. Non sic leucippis succendit castora
Lairus phœbe Pollucē cultu non ilaira soror: ita legit beroaldꝰ: qđ tamē li
bri habent thelaira p th aspiratū ¶Magirus vide archimagirꝰ ¶Lai
rus viri nomen a lair ideo recte dixit riga teste nestore Mēte leui splē
det curata nata lairi Notauit hoc nestor. Ithyrei ppli dicunt etiam y
greço in v verso Ithurei vide v ante r.

papyrus ¶Papyrꝰ cū y greço hinc papyriꝰ & papyrianꝰ Iuuenalis Crescit mi
papirianꝰ ta dānosa papyro ¶Mar. li. viii. heu q̄ bene nunc papyriane Annęi
dapyrius. faceret manꝰ sereni phal. sunt Manilius. li. prio conditor vt pyrri per
bella papyriꝰ vltor ¶Petosiris astrologi nomen Iu. sat. vi. Nulla videt
podaliriꝰ: Aptior hora cibo nisi quā dederit petosiris ¶Podaliriꝰ medici nomē
apud Ouidiū in fine ii. de arte amandi ¶Phillirius vide i añ l.

Rabirius. ¶Rabirius viri nomē Mar. li. vii. Astrapolūqꝫ tua cepisti mēte rabiri.
Sapphirꝰ ¶Sapphirus lapilli vide E añ R. beryllꝰ ¶Semiramis idis nini vxor
Semira Oui. iiii. met. vbi dr altā coctylibus muris cinxisse semiramis vrbem.
mis. ¶Stantyra cū y greço orū plrale tm vrbs Oui. i. trist. Saltꝰ ab hac ter
Stātyra ra breuis est stātyra petēti sic habent plurimi libri: sed nestor legit tē
thyra cū aspiratione in secunda syllaba qđ nomē dicit variari pductio
ĩam patet de correptiõe Iu. sat. pęnultia qui vicina coluntvmbrosę tē
Tēthyra. thyra palmæ ppter dubiā lectionē malē cū Iuuenale corri pere.
Thelaira: ¶Tanthyra iam dictū ē in stantyra ¶Thelaira in ilaira.
Vechires ¶Vechires cū ch aspirato ppli Priscianus in perihegesi byseres pri
mi iuxta quos terra vechirum.

IanteS. IAnte S corripit vt acrisi viri nomen Ouid. iii. meta. An sa-
tis acrisio est: notant geminata vt phariſſęus teste. Gęorgio
valla Iuuēcus Ecce phariſſæi sadducęiqꝫ dolosi. Idem ali
bi Inde saducęi tali cinxere latratu: riga sedulius & plures male cor-
ripiūt phariſſæus.

amethysꝰ ¶Exceptio.

¶Amethysus vide e ante t. amethysthus.

¶Amphiſa vrbs phoc idis.Luca li.iii.phocaicas Amphiſa man⁹:ſco pulosq; cyrrha. ¶Amphryſos vſus fluuii nomẽ vide i ante u ſperchius ¶Amphiſus dryapes filius apud naſonem.in nono met ¶Anchiſes nomẽ ex Vergilio notiſſimũ ¶Aruiſiũ chi,pmõtoriũ vñ aruiſi⁹um.verg⁹in daphnide Vina nouũ fundam calathis aruiſia nectar.

amphiſa
ãphryſus
anchiſes

¶Amiſon vrbs ponti teſte calep.

¶Cãbyſespater darij dict⁹ nabyco donoſor Luca.lib.x.Cãbiges lõgi ppl'os puenit ad ęui ¶Caryſian⁹ viri nomẽ ergo etiã cariſi⁹ vt ego opinor quia ſe habẽt vt Iulius Iulian⁹ quintilius quintilliauus vbi poſ feſtiua tranſierunt i ,ppria mar.li.vi.Nil laſciui⁹ ẽ cariſiano phal. eſt. ¶Criniſus fluuii nomẽ verg.v.æne·Troia criuiſo cõceptũ flumĩe mĩ quẽm geuuit. ¶Cephiſus vide e ante p.Cogiſantra ſed mmlti per e cogeſantra dicunt vide o ante g.

Cãbyſes
Cariſian⁹
Cariſius
Criniſius
Cephiſus
Cogiſãtra

¶Donyſa vide o añ n. ¶Dionyſi⁹ bacch⁹ & vir vide I añ r ſyr⁹. hic dionyſęus a.um.cuius ſcdaꝫ contra aliorũ morẽ videt mihi ,pduxiſſe Sillius lib.iii. Acnebriſſa dionyſęis concita thyrſis habet y græcum in tertia ſyllaba ¶Diuiſi diuiſum diuiſio.

Donyſa.
dionyſeus
Eliſa

¶Eliſa dido vnico s teſte neſtore Oui.in epiſt.Nec cõſumpta rogis i ſcribar eliſa ſichę Claudianus cõtra oiꝫ morem corripuit:ideo ipſuꝫ non imitabor dicentẽ in prĩo li cõtra rufinũ:Inuadit muros eliſę notiſſima dudũ tecta petit:ſed forſan locus eſt mẽdoſus ¶Eliſę⁹ ,pphete nomẽ:ſidonius in euchariſtico ,pducit dicẽs Quicq; duplex quõdã veniſti inpectus eliſęi:hic ſinęreſi vſus eſt. ¶Gauiſus vt notum eſt.

Eliſæns

¶Heliſos ,p quo multi legunt iliſſos fluuius aticę regionis Papi.iiii. tbeb. Quos pigra vado langia tacenti lãbit & anfractu riparũ incuruus eliſos Idẽ xii.theb.Celauit geticos criſpis heliſos amores·

Heſilos.

¶Lariſa vnico s teſte neſtore vrbs ætolię Sta.ii.theb.Poſthabita eſt lariſa iugis.lariſſa autẽ gemĩo ſſ ẽ ;teſtalię oppidũ hinc lariſſę⁹a um. Luca.li.vi.Atq; olim lariſſa potẽs ¶Laliſio onager aohuc pu⁹ Mart. in xeniis Dũ tener eſt onager ſolaq; laliſio matre Paſcit hoc infans:ſꝫ breue nomen habet.

Lariſa
Latiſſa
Laliſio.

¶Moyſes Sedulius Clarum videre moyſen·

Moyſes

¶Ocriſia mulieris nomẽ Oni.vi.faſt·Nãq; pater tulli vulcanus:ocriſia mater

Ocriſia

¶Paradiſus etiaꝫ vrbis nomen Sido.li.viȷ.Iã.te circũſtãt paradiſi mi li a ſacri:hic maſculinũ eſt. ¶Paralyſis cũ y grẽco in tertia a paralyo i.diſſoluo nec fit a lęſio vt inepte dixit alexander prẽcedẽte para bre uiatur læſio louga.

paradiſus
paralyſus

IAnte T.corripit vt conditio Mart.lib.ix. Accipe & hoc munus conditione mala Natalitius ſaturnalitius prętoriti⁹ &c. Idem libro.vii.ad natalitias dapes vocabar phal.eſt.prochy a inſula Ammodit'es ſerpentis nomen nauitia orbita &c. Adyſi.

I anteC

tū cū y gręco lz gręci producant si calepin o credím⁹ verg. ii. ęne. is ꝙ
polymit⁹. adytis hęc tristia dicta reportat sic cæteri· ¶Polymitus a.ū.oēs syllā-
Mitos bas corripit teste nestore cōtra rigā dicentē in genesi. Quę polymita
fuit oscula dando patri: sic monomita dimita trimita. Est autē vestis
Mithos polymita varior̄ colorū: polymitari⁹ q polymitas facit hexamita sex
colorr̄ &c. Idem dicit Calepinus mitos cū i nostro sine aspiratiōe filū
Lecythus ē qđ liciū dr̄ poly cū y gręco multū mithos aūt cū th aspirato & simili
ter cū i'nro fabula dr̄ & priorē ꝓducit Capella li. ii. Nūc ergo mithos
terminať infiūt Iābic⁹ ē trimeter archilochi⁹: hoc vt plurima alia me-
um est nam ante me. cęteri oino in his & aliis vel errauerunt vel du-
bitauerunt Alphita viri proprium neophitus ꝓcelyt⁹ blanditię licz
ex blanditum deducatur lechyth⁹ cōtra alexandrū Sulpitiumq; qa
corripitur abhomero viii. odyssęæ teste nestore Funditus &c. Notē
tur ex generalibus nota vt lacessitum etiam licet quidam dicant p̄te-
ritum esse tam lacessiq̄ lacessiui.

¶Exceptio.

¶Producunť deriuatiuę formę gręca in itis & ites & ita: vt leuites le
uitis samarites samaritis idis. moabita moabitis idis. anachorita ere-
mita margarita licz quidā christianorum corripuerit palęstrita men-
phitis tauromnita & hinc tauromnitan⁹ vt samarita samaritanus to
mita tomitanus sybarita vñ sybariticus hasbita hasbytes gentile no-
Irus mē sic hasbyte es. mulieris nomen Gadites Gadita gaditis gaditan⁹
Oceanitis idis argitis andromitis &c. Producunť quoq; in itas: hmōi
Cerritus. noia e noibus formata auritus auit⁹ patritus mellit⁹ recutitus mari-
tus vñ maritare. Cerritus gemino rr. teste Nestore quasi cererit⁹. i. in-
sanus & ceteris ita vexatus Hora. sat. xiii. Cerritus fuit an cōmot⁹ cri-
mine mētis Claudianus: cōcu tit & glębas fœcundo rore maritat. ser
uit⁹ vt seruitiū corripiť. Exdictis liquet seduliū in li. iiii. Prętereinsq;
vię dñs loca samaritanę: nō recte samaritan⁹ a.ū corripuisse: nec sido
niū recte corripuisse tauromitan⁹ vide i añ n i scda exceptione sic pui
Titius dēdū ne corripiam⁹ abderites abderitan⁹ &c. ¶Producūť noia aver-
bis intitius veluti suppotiti⁹ arreptitius cōmentiti⁹ fictiti⁹ surreptiti⁹
&c. a noibus corripiť vt patrititi⁹ Mart. li. v. Hermes supposititi⁹ fibiip
si est phal. est sic i argumēto menechinoruz. Hic fuerat auitus illesur
reptitius Iambic⁹ tri. Archilo. sic in ꝓlogo eiusdez fabulę Adoptat il
lū Puerū subrectitiū similiter ē Iambic⁹ trimeter archilochi⁹: hęc & si
milia caute cōsyderāda sunt vt tanaitic⁹ a tanaitis idis. vl'a tanaites
& hoc a tanais Sido. in. ii. panęgyrico Caucasus & scythicę potor ta-
Itim naiticus vndæ. ¶Produc quoq; in itim. aduerbia a noib⁹ viritim Sil.
li. xvii. Lux atrox micat & p̄sens aftare viritim: Crediť Noia lapiduz
in ites quia deriuatiua sūt ex dictis liquet ꝓduci, veluti pyrites thoni
tes actites selenites q̄ & plura apud Prisciānū in perihęgesi legunturr
Eadē rōe ꝓducit sorita vel sorrites argumētatiōis species: vide o añ

aquitania

¶Aquitania regio gallię cuius ppli aquitani sūt. Tibul.li.i. Hūc fore aquitanas posset qui fundere gētes. Baptista mātuanus i exortatione cōtra infideles hoc vt alia cōpluscula p indiligentiā corripuit: iō eū nec in hoc nec in pluribus imitaborlicet alioqui fuerit doctissim⁹.

Aconitus

¶Aconitū herba venenifera. Oui. prio met. Lurida terribiles miscēt aconita nouercę Amphritite es. neptuni vxor pro mari ponitur vt in eodē libro Margine terrarus porrexetat amphritite ¶Architas philosoph⁹ Proptius li.iiii. Me creat architę soboles babylonius orops ideo teste baptista pio idocte dixit Sidoni⁹ in prio panęgyrico Quicqd anaximenes: euclides: archita: zenon: Archesilas: chrysippus: anaxagoraschę dederunt ¶Amithone. Sappho phaoni Vilis amithōe: vil mihi candida cidno. ¶Agapit⁹ quia græce p ΗΣΥΑΠΗΤΟΣ scribitur iō rectissime dicedū fuerat agapet⁹ testis ē Vella in Ioannē ¶Anitia mulieris nomē: ergo ēt aniti⁹ si vsq; sit. Ausoni⁹ libro prio epig. Antequater plenum consumpsit anitia: lustrum ¶Architect⁹ corripit vt opinor velut archimagirus ¶Arator tñ ausus est ꝓduxere libro scdo dicent. Qui fundamētis manet architect⁹ i illis. verū in plusculis minime imitanduse st.

aphrodite

¶Aphrodite vel a i. ven⁹ ab aphros. i. spuma ex aqua nata putabat ꝓducitur vt reliqua in ites itis & ita a noīb⁹ formata ¶Alithyia nym phę nomē a grecis producit tm̄ licet theodulus corripuerit: inepte ꝓfecto vt multa alia inter q̄ est ꝓtoplast⁹ cui⁹ primā ꝓduci liqt ex elegātissimo hymno Pangę lingua glorioſi prelium certa minis Alites. æ. ppli nomē videballonoti o añn. ¶Berytus vide E ante R.

alithyia

Berytus

Corytus.

¶Corythus vide o ante r. at corythus cū y greco similiter sz cū th aspirato oppidi nomen corripit sic nestor cōtra tortellū qa sine aliqua aspiratiōe cū i nro coritus p' oppido scribi voluit verg. ęne. vii. hic ille lum corythi tyrrhena a sede ꝓfectū ¶Coritha ę vl corithe es eq̄ nomen vide o anter. ¶Catamith⁹ cū i nro & th aspirato in vltima sylla sylla ba puer quo quis abutit a cata. i. pro & misthon p̄cium quasi pp̄cio vl mercede ideo puer meretorius dr hęc calepinus volens penultimam produci. Ego testimoniū qd ille omisit afferā Ausoni⁹ in epigrāmatis Aut iouis elisi tu catamithus eris ¶Cocytus vide o ante c.

catamith⁹

Cocytus

¶Castritius viri nomē pethrarcha ꝓducit dicēs Si dulcis ager libertas aiz marc⁹ castriti⁹ armet ¶Corbitæ teste calepino naues sūt onerarię quę in sūmo malo p signo corbes habere solebāt plaut⁹. Tardiore sq̄ corbitę sūt etiā in tranquillo mari Damasitho viri nomē apud Ouidiū in Ibin.

castritius.

Corbitę

Damasithon

¶Ebosita mel ex arūdinib⁹ vide E añ b. Eritus Sidoni⁹ adfœlicē mu sas sat venerabiles erisi phal est viri nomē est.

Ebosita

Eritus

¶Fortuit⁹ a ū variat Papi. xii. theb. Aequa & fortuito ductę quater aggere pinnę Hora. li. ii. car. ode. xv. Nec fortuitū cernere cęspitē: ver

Fortuitus

sil

Gallita
Gallerita
hermaph
ditus
Hyarbite
Halbyte
Heraclitꝰ
ilithyia
idolothy-
tus
inuitus
inuitare
itrito
lusitania.
Mephitis
Misitius
Nouicius
Niciteriũ
Nutritius
Odites.
Ophytes.
Onytes
Oritæ
Orithyia
paraclitꝰ
pãpitius.
Polites
pituita
Potitius.
polygitõ
parasitus

sus est alcaicus dactylicus tui secũdꝰ pes est iambus.
¶Gallita mulieris nomen apud Iu.sat.xii.Galerita.i.lauda vide co
lon o añ l nec mirũ.fit eñ a galerꝰ
¶Hermaphroditus mercurij ex venere filiꝰ hermes mercuriꝰ:aphro
dite venꝰ Mar.li.x. Odit amatrices hermaphroditꝰ aquas. ¶Hyarbi
ta virí nomẽ Hasbyte mulieris nomen apud fillium legunt: priꝰ hꝫ
y græcũ ĩ prima & posteriꝰ in secũda syllaba. ¶Heraclitꝰ philosopꝫ
nomẽ qa græce scribit p ei diphthõgõ ηρακλειτοσ testibꝰ hemolao
barbaro & cũ Ioanne baptista pio cęteris doctis vt calepino &c, nec
authoritate Carent Lucretiꝰ syllabarię structure obseruãtissimꝰ vt ait
baptista pius:is inq̃ ĩ prio lib.ait heraclitꝰ initiquoꝝ dux agmia pri
mus adducit pius apd sidoniũ vbi huiꝰ nois meminit.carmẽ græcũ ĩ
quo heraclitꝰ ꝓducit Sidoniꝰ ĩ primo panęgrico Quicqd pythago
ras dem ocritus heraclitꝰ:defleuit.risit:tacuit :ita legit pius quia cõ
iunctio quę(quã hermolaꝰ barbarus hic perperam offendit)est tollẽ
da quippe quum non legatur in bonis exemplaribusi& sensui supua
canea sit a synthetovenustius & modificatius de currente fefellerunt
igr̃ hermolaũ barbarũ(quem sequutꝰ est ælius nebrissensis) bonaruꝫ
litterarũ columen praua exemplaria.
¶Ilithyia vide i ante a ¶Idolothytus cum th aspirato sequẽte y grę
co dici potest idolo immolatꝰ vel sacrificatꝰ & meliꝰ ponitur ĩ neutro
genere idolathytum ꝓducit teste nestore ¶Inuitus.a.ũ.sic iuitare no
ta sunt. ¶Irrito ꝓ rito.as.verg.li.x.irritatq; virũ telis.i.lacessit& ꝓuo
cat sedirritus.i.nõ ratus corripit vt verbũ hinc factuꝫ irrito.as de quo
vulgaꝝ hic versiculus Irritat euacuat sed ꝓuocat irritat iras.
¶Lusitania hispanię regio Sil.li.iii.hos variatꝰ agit:lusitanumq; re
motis extractum lustris &c.
¶Mephitis terre putor est ex aquis sulphuratis& corruptis hic adie
ctiuũ mephiticus.a.ũ.verg.li.vii.Sęuãq; exhalat opaca mephitim.
¶Misitius virí nomen Marti.li.iij.Quũ peteret patrię misitiꝰ arua
rauẽnæ ¶Nouitiꝰ vide i añ c.qa ꝓ c aliqui scribũt quũ rectiꝰ p t exa
ret ¶Niciteriũ vide i añ te c ¶Nutritiꝰ quia a lõgo supino deriuaꝝ tõ
recte dixit architreniꝰ languida segnities veneris nutritia tractat.
¶Odites virí nomẽ vt onytes sed exciderũt testimõia. ¶Ophites qa
deriuatiuũ est ĩites ¶Oritæ vide o añ r. ¶Orithyia vide I ante A.
¶Paraclitꝰ vide e ante t paracletus Pampitius virí nomẽ in euchari
stico Sido. Polites virí nomen apud Papi.vii.theb. ¶Pituita vide in
primis i ante t. ¶Potitius virí nomẽ vergi.ęne.viii. Lætiq; miores ser
uauere diem primusq; potitius author.
Polygiton virí nomen Auso. Thermarũ in solio siquis polygitona vi
dit ¶Parasitus parasitaster & verbũ parasitor aris.iu.ad cœnã quoti
es parasitus venerit infans dicitur a para.i.ad vel iuxta Et siton.i.cy

bus vel frumentū. siteia.i. sagina nā parasiti sūt adulatores qui diuitū mensas ventris grā sequūt. ¶Paralyticus cū ygręco intertia syllaba solutis neruis homo ē & ab Aratore ꝓducit. Surgens paralytice dixit vectorē compone tuum. paralitus. paralyticꝰ

¶Scriblita vide i ante B ¶Thersites ę. viri nomē apud Iu. & alios. Scriblita. Thersites

¶Valitudo quidā sic excipiunt: sed p e rectiꝰ scribit valetudo a valeo vt dicit Georgius valla Placentinus li. xiii. ca. xij. de denoiatiuis horat. Gratia: phama: valitudo contigat abunde M. Manilius lib. i. Quęq; valetudo veniat: concordia quanta Bella facit. Valitudo Valetudo

IAnte V producitur vt saliua. cōniueo. Persius vęh. nisi cōniues. Male aūt nebrissensis per indiligentiam in p̄teritis dicit. In. xi. Prætereunt hęc frigeo conniueo. Sic deriuato ¶Duo corripiuntur vt niniuevrbis nomen: & symbriuiuꝫ y gręcū in in prima habens Flumē apud ęquicolos q̄ sunt supra tybur & adhuc retinēt nomē vt marsus ait in illud fillii li. viii. Symbriuio rastriscꝫ do mant ęquipola tura. rediuiuꝰ secundam syllabaꝫ corripit. Iante V. Niniue Symbriuium. Rediuiuus

¶O in mediis.

OAnte B corripitur vt taprobane in perihegesilice Baptista mantuanus in quodam loco produxit. O ante B

¶Exceptio.

¶Iacobꝰ Iobus. October virrobō vtrobiqꝫ & canobus vñ canobita nūc canopus & canopita dicimus teste quiti. in prio de institutione oratoria. Catul. grata canobitis incola littoribꝰ. Petarcha i iiij. aphri cę vnus vtrobiqꝫ ē. eadē mēs permanet & frōs. de virrobū testis ē goudanꝰ longobardi ꝓducit a mātuano in exhortatiōe contra infideles. Iobus ꝙa fit exiob vt iacobus exiacob: ābobus duobus satis patet. Canobus O ante C

Ante C. corripitur vt apocope quia gręce pero micron o scribit ideo errauit infiguris alexander dicēs Quod fini tollit apocopa dat paragoge sꝫ excusat infiguris. Notentur elōgis negocyū p̄foco suffoco &c. qñquidē qñcūqꝫ variant vt qñ: atqñ qꝫ tñ ꝓducā vt vbiqꝫ. Produc quoqꝫ ꝓpria in ocus e barbaris qualia sūt Iodocus guinnocus &c. quę gręca sunt corripiunt veluti Laodocus demodocꝰ &c ¶Produc quoq; deriuatiua in ociuiū qualia sūt latrocinii patrocinii tyrociniū lenociniū & siqua sūt similia cū verbis hic deriuatis aut cōtraveluti patrocinor latrocinor lenocinor &c. Horat. sat. iii. li. i. Quū dicas esse pares res furta latrocinijs & magnis pua mineris Falce recisurum simili te. Oui. ii. de arte siue latrocinii sub imagine calculus ibit. manilius li. v. Et lenociniū vitę prelēsqꝫ voluptas: Oui. i. trist Causa patrocinio nō bona maior erat Manilius lib. i. Nec tyrocinio peccet circūqꝫ feratur. O ante C Ocꝰ in ꝑnius Ocinium Ocinor latrocinist lenociniū patrocinium. tyrociniū lānocius macrobiꝰ

¶Iannociꝰ viri nomē ꝓducit aphilelpho ¶Macrobriꝰ puto corripi prelā de id cōpositiōe græca. Petrarcha tñ dixit in. ii. li. epist adcōui

triochala. ciatorē Parma æuo collapsa sui monumēta macrobi oſtētat. ¶Trio chala ꝓducit in xiiij. lib. sillii.

O ante D O Ante d corripit vt exodus.

¶Excepti o.

¶Produc dersuatiua greca ab o de. i. cāt⁹ facta: veluti geo des. i. terren⁹. capnodes fumos⁹ thiodes sulphure⁹ melodes & recti

Melodes u. fori ꝑ œ diphthōgū melœdes veluti melœdia & melodia Et ē me

Hilarod⁹ lœdes dulcia carmina canēs poeta Sido. li. ix. Procul⁹ melœdes in-

palinodia sonare pulcibus Iambic⁹ trimeter: hilarodus hilaris cantor sic pali nodia sic ꝓsodia s3 per œ diphthongon prosœdia rectius dicit vt re

Epodos. ctius psalmœdia dicitur q̄ psalmodia Philel. nona quitę liber eris la tyra: tres palinodia: meme Stesicoꝛ facies. Est cōtrari⁹ cant⁹ a pali. i. rursum hic est adagi i palinodiā canere. Epodos contra sulpitiū naz tritū ab vsū nō vsū seuit nā (vt recteait nestor) grece pω mega scribit Authoritatem a Nestore omissam ego sufficiā. Sidonius ad fœlicez Sermonumq3 sales nouunq3 epodon phal. est. Terentianus Præmis- so hexa metro dulcē subnectit epodō auso. in epi. dactylicos: elegos choriambū carmē epodos Socci & cothurni musicam carpentis im pone tuis: nā tota supellex. Vatū priorū charthea est: dī ab epi. & ode

Fxodium carminis genus est de quo videbis apd Horatij interpretes. Exodiū hic nō ē s3 ab exo. i. extra & hodos. i. via extrita aspiratiōe vt in perio dus synęresis argyripp⁹ aristipp⁹ &c. Bst em̄ odium ab exodus imni nutū & significat exitum actiōis. i. cātūv̄ ridiculū aliqd vel gestū quē histriones in fine comœdię v̄ tragœdiæ v̄ etiā scenę cuiusq3 exhibēt vt ppl'o risū moneāt: id quod quotidie fieri videm⁹ a barbaris nec ali ud videt mihi voluisse. Iuue. i vi. sat. dicēs. Vtbic⁹ oxodio risū mouet atellanę gestib⁹ autonoes &c. multi crediderūt ab ode deduci: nōnul li quibus ipse suffrgor ab exodos. Exodiis p̄cipue in attellanis vtebā tur Nestor vult etiā erogationē significare ab exodra3o. i. erogo: mul

Botrodu3 ta dicit Nestor vide si libet. nos quātitatē rite docuim⁹.

¶Botredū celtiberię oppidū Mart. li. i. epig. Et delicati dulce botro- dinem⁹ Iābic⁹ trimeter est ex quo quātitas minime liquet. Idē li. xii.

Custodio botrodum plateāq3 celtiberis phal: est.

Erodius. ¶Custodio. is. vt custos odis custodia.

Erodio ¶Erodio v̄ erodius auis pω mega scribit teste Nestore. ¶Emoda

Emoda ę. oppidi nomen Valerius flacc⁹ li. vi. Iūgit opes emoda suas: sua signa

Emodus. secuti axamatæ. ¶Emod⁹ mōtis nomē vide colis o añ l. ¶Glycero-

Herodes. des. i. melodes patet.

Laodoc⁹ ¶Herodes Persi⁹ herodis venere dies ¶Hierode sacri cātores patz: vt melodes. At herodotus corripit ¶Herodrō & herodianus vt hero

des ¶Laodoc⁹ vide a añ o.

nebrodes ¶Nebrodes mōticuli nomē ex quo nascit hymera Sil. xiiij. Nebro-

des gemini nutrit diuortia fontis.

¶Orodes viri nomẽ Verg.v.ęne.Iacet altus orodes. Orodes

¶Thermodõ cum thalpirato fluuii nomẽ est Verg.ęne.ix.Quales threicię quũ flumina thermodõtis:hic Seruius ait thermodoon & p syncopã thermodõ.Ego vero nõdũ inueni versũ in quo necessario sit tetrasyllabũ:nã p̃dict⁹ vers⁹ ẽ spõdaic⁹:ideo nũq̃ dixero scdas corripi Prisciani in perihegesi inter amazonidas thermodõ martis amnis:eo dẽ modo Ouidi⁹ vt videre potes in halys añ l.Sil.lib.ii. Thermodon tiaca munita in p̃lia pelta.Idẽ li.viii.Perstrepit & tellus & amazonius thermodon.O añ f.nõ inueni si inueniat volunt corripi. Thermodon

OAnte G corripit vt syllogism⁹ a sidonio indoctus ꝓductus dicente in.i.pangyrico.Quę vel Aristoteles ptitus membra loquẽdi Argumẽtosis dat retia syllogismis:Author hui⁹ rei est hermolaus barbar⁹ vt in p̃fatione vidim⁹ Technolog⁹ de artib⁹ oquẽs:hunc ineptũ vug⁹ artistam vocat. OAnte G Syllogysmus

¶Exceptio.

¶Produc agoge.i.ductio vñ isagoge synagoga paragoga pędagog⁹ &c.quibus adde bagog⁹ viri nomẽ teste Goudano. Octoginta facile occurret ¶Tolostobogi teste Hermolao in quintũ Plynii.ca.xxxii. Bagogus octoginta Tolostobogi

OAnte L corripitur vt neapolis:& quicquid ẽ a polis i. vrbs cõsolor aũt ꝓducitur vt simplex solor. O ante L.

¶Exceptio.

¶Producũt deducta a poleo.i.vendo qualia sũt bybliopola librorũ venditor byblios cũ y gręco in pria i.liber:pharmacopola myropola medicamẽtorũ vnguentorũq; venditor sic ichthyopola lachanopola &c.Mart.in apophoretis de Lucano Sũt quidã q me dicũt nõ eẽ poetã.Sed qui mevendit bybliopola putat:Hora.Ambubaiarũ collegia pharmocopolę Produc similiter monocolõ dicolõ tricolõ & cętera a colõ.i.membr ũvide in primis o añ l.errauit in his Nebrissensis. Bybliopola pharmacopola

¶Aetolia aetolus & quicqd hic est Oui.in.iii.amorũ.Nec tanti calidũ nec tota ętolia tanti.Verg.æne.xi.Non erit auxilio nobis ætolus & arpi.Hor.epist.xix Aetolis onerata plagis:mẽdose legit ętolijs Sil. li.xiii. Aetolos inter fuit haud ignobile nomẽ:mendose vulgo habet ętolidas Izita mars⁹ legat ꝓ appullis quibns Diomedes iperauit ętolus Sta.vi.theb.Ergo vbi luctandi iuuenes animosa cirauit gloria terrificos hũeris ętol⁹ amict⁹. Exuit de tydeo loquitur diomedis patre. Dicolon. Aetolia Aetolus

¶Aescatocolicõ vltimã paginã & libri finẽ dicimus teste Domitio Mart.li.ii. Spectas eschatocolicõ seuere ꝓ hal.ẽ scribit cũ ę diphthõgo & ch aspirato in scda syllaba:fit ꝓculdubio a colõ.i.mẽbrũ ¶Capitoliũ vñ cpitolinus tã ꝓpriũ q̃ appellatiuũ.Oui.xv.meta.Fruſtraq; erit illa minata.Seruitura suo capitolia nra canopo. ¶Taescha tocolicon Capitolium.

¶Cymolus cuius y gręcio vrbis nomẽ vnde cymolius a ũO.ui.vii.meta Cymolus

Hinc humilẽ myconon cretosaq; rura cymoli. Florẽtẽq; cythno, scyron: planãq; seriphõ hic n in cythnon liquescit.

Deolis ¶ Deolis nymphę nomẽ teste Goudano.

gęoloph⁹ ¶ Gęolophus dictũ est i regula de o i cõpositiõe: ꝓducit teste Nestore, apud theocritũ i prio edyllio & interptat terrę tumul⁹ gęa est terra lophos vero tumulus.

Idolum ¶ Idolũ ga greçe p ω scribit vt doctissimi quiq; testant & (vt Nestor ait) ꝓducit ab Homero. xxxiij iliados & (vt bebeli⁹ notauit apd Lactãtiũ) in versu sibyllę ꝓducit: id rectissime custodit diuius poeta Baptista mãtuan⁹ in panęgyrio roberti dicẽs. Verũ ẽt q vana sacris idola ꝓhanis Et fragiles coluere deos greçe hz ei dihthõgõ in prima syllaba: ideo cum Aleandro male concessit Verulanus primaz idolatra corripi: nam per syllabas quinq; idosolatra dicendũ est: multi christianorũ in his defecerunt a lingua græca Sedulius vir doctissim⁹ recte dixit li. v. Nec mirũ si iura dei gẽs impia vitet. Imperiũq; neget semp quę idola adamauit: lucos dixit: simili nã more furentes. Tũ coluere baal nunc elegere Barabbã Ita est in sedulio quem ego vidi: nõ (vt ne brisienfis offendit) Idola dilexit &c. nõ recte. autẽ prudẽti⁹ in psycõa chia. Quosq; viros nõ ita fremẽs nõ idola bello. Credere cõpulerant saltatrix ebria flectit: & Alexãder Idola dicta dei. Et riga in libris numerorũ. In terrã sctãm de⁹ iperat idola tolli. Et arator li. i. Idola tot Rome mũdo collecta subacto. ¶ Iollas viri nomẽ opior ll. gẽinar. At

Mausol⁹ iole es. mulieris nomẽ corripit: vt hyerosolymã lz petrarcha ausus sit

mausolęũ ꝓducere: nã corripit vt simplex solęmi.

Mediolanum. ¶ Mausol⁹ vir cuius sepulchrũ mausolęum dicit vide cares a ante r.

¶ Mediolanũ Ausoni⁹. Et mediolani mira oia copia rerum.

Neobele ¶ Nobole mulieris nomen: dr aũt a neos. i. nou⁹ & bolos p ω mega. i. glęba vel fundus dicit hoc mancinell⁹ in illud Hora. li. iii. ode. xii. Studiũ aufert neobole liparęi nitor hebri: vers⁹ ẽ ionicus a minori habẽs iiii ionicos a minori.

Pactolus ¶ Pactolus fluuius vide durius u ante r. ¶ Phicol⁹ viri nomẽ a phico

Prętolor linebrisiẽsi. ¶ Prętolor (vt bebeli⁹ goudonusq; cũ aliis multis volũt) author ẽ nõ satis idone⁹ riga quẽ sequar dũ doctiorẽ inuenero dicẽtẽ in vita crispini & crispiani. Nõ prętolat habitũ priuatio p quẽ: sic Sulpiti⁹ in quẽ ait Badi⁹. Et subsolan⁹ prętolor clausaq; pola: tõ nõ imitaboreũ qdicit prętolor iterdũ meditorq; exordior. atq; ordior Cal. ni si liber mendos⁹ sit voluit corripi: tu ꝓducito tm̃. ¶ Subsolan⁹ vent⁹ ꝓducit quia dicit sic nã sole oriente subnasci videt. ¶ Timolus vide

o ante m. regulã positionis.

OAñ M corripit vt ptomę⁹: a petrarcha male ꝓductũ hebdomas: riga in Deniele Septez sic annos hebdomas vna facit. idez alibi male dicit Septima lux celebris: hebdomada sep

ti ma festis.

¶Exceptio.

¶Produc noia ueutri gñis veluti amomū cinamomū;vt ps ex græco versu quē exDiōysio citat Nestor apd Mart.lj.vi.vbi qdā male habet.Qd semp casia cinamomoqꝫ:legi debet.Qd ē semper casia cinamoqꝫ ē phal .abdomē.Axioma.i.enūciatio scribit eñ græce p ω mega:tō nec i hoc neci plusculis imitabor Capellā dicētē li.iiii.Aduenit & scolicū pstruit axioma.Tolle hippomanes sodomū epitoma vt sodōa epitōe ptotomꝰ & qcqdē a tome.i.icisio.notēt cōpositae longis agnomē agnominis agnomia:& e barbaris deducta abesalomꝰ esromus &c. axioma

¶Cenomani apud iuniores tm inuenio q̄ variant Guaguinꝰ.Ah frustra obloqris conomani principis aulā ibis &c.Baptista cōtra ifideles Cenomāi acres.& nō ignobile semē.Euganei veteris:& gēs antiqua liburni.Cani & medoaci quorū cognomina seruat flumē &c. Cenomāi

¶Ithome es.cū th.aspiratoarxesseniæ vrbis teste Estore ls nōnulli libri p nithone habeant nō ithome Papi.iiij.theb.Planaqꝫ messene montanaqꝫ nutritihome. ithome

¶Ithomꝰ cū th.aspirato montis nomē quē alij ithonū alij ithymū cū y greco i scda vocāt sed optimi & correctissimi codices habēt ithomū apud Catullū in argonaut.Qd tibi si scti cōcesserit incola ithomi:ibidē:vnigenāqꝫ simul.cultric ē mōtis ithomi thomus

¶Geometra vide æ dipthongon añ o.

O ante N.

OAñ n ꝓducit vt Hieronymus:contractis duabus breuibus in vnam longā vt fit in monychus siquidē interpretatur sacrū nomē Politanus:Tertiꝰ aonijs satur ille Hieronymꝰ vndis Conci onor qa fit a cōcio onis.noie.psona licet psono verbuz corripiat:obsoniū & proinde verbū obsono vel or.cōtra Sulpi.plurescꝫ Hoira.in.s.sat.li.i.Oia cōductis coemens obsonia nummis sic iuue. Mart. O ante N

¶Antiphona cōtra idoctos qd patet ex silr cōpositis euphonia sympōhia qa phone.i.vox scribit grece p ω mega Hora i arte poetica:vtg ratas inter mēsas symphōia discors.Est aūt antiphonavox reciproca duobus choris alternatim canentibus.Ergo vt recte notauit vir doctissimꝰ anthoniꝰ Nebrissensis nō docte satis Sidonius corripuit phonascus dicēs in morte Claudiani li.iiii.epist.Psalmorū hic moderator & phonascus phal.est.Phonascus aūt is dicit q ꝓnunciatōis ē magister & vocis moderator a phoneo.i.loquor:Trigonus tetragonꝰ agonꝰ & qcqd est a gonia.i.angulꝰ:nā græce p ω scribunt.itaqꝫ recte dixit diuinꝰ poeta Faustꝰ de scda victoria neapolitana.Corpora ceu stesterint tetragōis ducta figuris.Marcꝰ manilꝰ li i.Lanigeriqꝫ notat fines clarūqꝫ trigonū.idē li.ii.Est quęcunqꝫ tñ dicunt signa trigōa sic alibi sępe hic fuit tpe Ouidii.ppertij &c.qa scripsit ad Octauium augustū tō nō imitabor Ausoniū gallū a latinis interim deficientēt vt i Obsoniū. Obsonor antiphōa phonascꝰ tetrogonꝰ trigonus

his libris manifeste declaro: vt quum de nūero ternario dicit. Per tris nas species trigonorū linea currit nec sequar capellā in.it.li. dicentes. Trigon⁹ recuruet: circulusq; torq̄at. Est iambic⁹ trimeter. iuue. antoni gladios &c. apocope est: inepte aūt petrarcha i.iii. epist. ii. de ortu maria iunioris. Cui se lux tertia marc⁹ aggregat Antoni⁹ Ibidē antonius marcusq; piū &c. Heu. quātos errores seminauit vnus de ꝓpriis error.

Hippōax Hipponax poetę nomen vñ carmē hipponactiū dr̄. Rufin⁹ vtit hipponax hoc metro sepi: author. Notent obliq nā alij ꝓducunt alij corripiunt. ꝓducunt qdē: croton onis. trigō onis. & cętera in cremētis declarata. Mart. li. iiii. Seu leutū cæroma teris trepidū ve trigona: variāt

ex obliqs correptis deriuata orion ęgęonq; añ enucleata. Corripiūtur vero plurima vt dixi veluti theuton onis. vnde theutonici Calepin⁹ pricipiū aspirat: biston onis. vnde bistonia & adiectiuū bistonius bistonia bistonium. agmon onis vnde agmonides patronymicus & viri nomen apud Ouidium i quarto fast. Cion cionis thraciæ populus. Mygdon mygdonis cū y græco vñ mygdonia regio: macedon onis. vñ macedonia regio. ausonis vñ ausōia & ausonius ꝓpriū & appellatiuū ¶ Chelidon onis. vñ chelidonia Paphagō. onis. vñ paphagonia. Thelegon onis. Mæon. onis: vñ mæonia. Pęon onis. vñ pæonia regio & herba. aemon vel hęmon vñ hæmonia vl' æmonia rectius sine aspiratione. aragon. onis vnde argonia lingon onis vñ lingonia ligonic⁹ talia sūt innumera. nō regula

pepones ſ3 authoritate verū noscenda. Papō. onis ēt corripit a philelpho i tertia nonæ: Spiritus ac crepitus peponū sicosq; recentes.

¶ Exceptio.

phonos i cōpositis: Tiphone Nebrophonos goni i cōpositis. ¶ Corripiunt e phone vel phonos qñ significat cædem vt Tisiphōe vna furiarū ab vltione mortis dicta nā tisis est vltio vel pœna Ouid. iiii. met. Tisiphōe canos vt erat turbata capillos Mouit: Nebrophōos canis nomē interptat ceruorū occisor: nebris ceruus est vide Ae ante l. Lælaps. Persephone. i. ꝓserpina &c. Corripe quoq; cōpositā a gony. i. genu vel gen⁹ & fili⁹ vel fœt⁹ vt chrysogon⁹ aure⁹ fili⁹. Antigon⁹ aduersa⁹ & cōtrarius filius: sic antigone erigone calligōe &c. Iu. sat. v. Sunt q̄ Chrysogonū cantare vetentviri nomē est.

aponus ¶ Apon⁹ venetiæ vic⁹ iuxta patauiū liuii patria: Mart. li. i. Cēsē apona huio suo tell⁹: Scaz3ō est. adiectiuū ē aponus. a. ū. Luca. li. vii. Colle sedens apon⁹ terris vbi fumiger exit.

autonoe aphrōitrū ¶ Autonoe. es. cadmi filia Oui. iii. met. Saucius ille tamē fer opē materterra dixit Autonoe ¶ Aphronitrū pregulā generalē de o in cōpositis vt pędonom⁹ Sardoniyx l3 hic breues duę i vnā coeant chiro nomos dionysius maz3onom⁹ & plura Marti. in apop. Spuma vocor nitrū dicor & aphronitrū.

apollonij ¶ Apollonius rhetoris nomē apud martialē. li. v. Ante salutabat rhetor apollonij⁹. ita habēt libri quos vidi l3 cū calderino nestor apollodorus legat: qd̄ mihi non sit verisimile: ga hoc nomē a martiale ꝓducitur

li.i.apollodoro plaudit imbrifer nil⁹.Scazō ē quare iepte dixit macer dicit apollodorus qđ pellere posset abortū.itaq; apud martialē diuersi sūt rhetores apollodor⁹ & apolloni⁹.apollodorū rhetorē vel poetā martial' laudat:apolloniū deridet &c.Aliter dixit baptista Tu quoq; cęlestes imitans apolonia nymphas.

atronius

¶Atroni⁹ viri nomē in.x.æne.vide E añ a nealces.

arsione

¶Arsione mulieris nomē apud Luca.li.x.

aconitum

¶Aconitū vide I añ t.

alcyone

¶Alcyone sine aspiratiōe teste cū merula nestore & si cū aspiratione pricipii tortelli⁹ scribi recti⁹ putet:mulier ē & auis:ēt hæc alcyō onis. dr & alcedo:multa dicit nestor. Oui.xi.met. Incubat alcyōe pēdētib⁹ ęquore nidis. Idē cęycis i ore nulla nisi alcyone est.

ballonoti

¶Ballonoti vel bellonoti populi sidoni⁹ in.ii.panęgy:Ballonot⁹.rugus:burgundio vesus:alites.sic apud Valeriū flaccū.li.vi.

Coctonū.

¶Coctonū sed pluraliter magis dr.coctona.orū & sūt fisci qđā Mart. Paruaq; cū canis venerunt coctona prunis.

¶Chiōe meretricis nomē apud Mart.frequēs.

chione a

¶Eurymōe mulieris nomē cūy greco.iiii.met ¶Epimōe figur nomē teste calepino. ¶Erichthōius interptat' lis terræ:eris lis est chthonos cū ch & th.aspiratis in vna syllaba terra dr:hinc chthonius viri nomē apud Oui.xii.met.qui in met.ij.ait.Pallas erichthoniū plez sine matre creatā.Clauserat actęo texta de vimine cista. ¶Edonis vt sidonis in crementis patet.

chiō.i.nix
eurymōę
epimone
erichthō-
us.

¶Hesiōe mulieris nomē.viii.ęne. ¶Hermione mulieris nomē mari li.iii.dic mihi qđ simile est thais & hermione:hermonia vero vrbs in mariegęo vt dicit Calderin⁹ sine dubio ꝓducit' Verg.in cirī.hīc sinus hinc stat io cōtra patet Hermiona. ¶Halcyone vide alcyone.

hesine.
hermione
halcyone
hipona

¶Hipona vide in.ii.li.regulam de re in cōpositi. ¶Hicon⁹ ¶Hylo nome es.ꝓpriū mulieris apud Oui.xii.met.abstulit hylonome &c.cū y greco. ¶Harmonia vide i añ a. ¶Harmonicus cōe & ꝓprium

hyiōome
harmōia
ihoneus

¶Ilione⁹ viri nomē apud Vergiliū freqns vt ilione mulieris nomen

ilione

¶Loniū vide i añ o. ¶Leucōia quia a leucō vt Macedōia a macedō

sonium

¶Mandonius viri nomē cuius socius cęso fuit Sil.li.iii. Mandōius populis:domitorq; insignis equorū. Imperitat cęso. Moriones vide e ante r. ¶Mycone es.vel myconos i.cū y grecovna cycladū vide i añ p seriphos. ¶Matrona fluuij nomē vide e añ q.sequana ꝓ mulierem matrita notū est ꝓduci. ¶Māmona ¶Manonyx vtrūq; pōit Verulan⁹

leuconia
Mādoni⁹
meriones
mycōe vl'
os matrōa

¶Pleiōe at lātis vxor vide i ant.a pliades. ¶Paretoniū oppidū & portus ęgipti hinc paretoni⁹ a.us.ęgyptius.Sil.li.iii.Quasq; paretonio glomerarit littore turmas ¶Peletroniū oppidū vñ peletroni⁹ cōe & ꝓpriū vide u añ p.Erygdup⁹. ¶Pānonia regio forsitan a viri nomine Pannon onis hinc pānonus pannonicus pānonis idis.Sta.v.syl.an iu

pleione
paretoniū
peletroni
um
pannonia

ga pānoniæ mutatoresq; domorum. Sauromatas quaties. I dē primo syl. Pānoniusq; ferox ¶ Phœnoe vide oe ante m.

O ante p.

OAnte p corripit vt atropos parcę nomen merope. es. insulę nomen licet in Calepio dicat ꝓduci: iope puellę nomē At ioppe portꝰ & vrbs positu ꝓducit teste Tortellio.

¶ Exceptio.

antropos. ¶ Antropos. i. homo græce p ω mega i secunda syllaba scribitur hic vtimur āthropophagi cū th aspirato i scda syllaba: hoies sūt humana carne victitantes. Apanthopos inhumanꝰ apanthropia in humanitas anthropophormitę: hęretici qui deum in sua essentia membra habere putāt: vnde anthropophormitica hæresis. ¶ Misanthropus hominum osor qui hominum congressiones fugit: miso gyneia mulierum odium. ¶ Asopus asopium vide a ante s. ¶ Aesopus. Hora. Filius aesopi. ridendꝰ est versiculus. Aespus vl' isopꝰ ē hęrba sed esopus dat bona verba ¶ Aerope sine diphthōgo tetrasyllabū nō producitur contra quendam: vide ę diphthongon ante r.

Cleophas ¶ Cleophas viri apostolici nomē ga teste Goudano græce per ω scribitur. ¶ Canopus astrum & ægypti vrbs vñ canopita. Proptius li. iii. Scs incesti meretrix regina canopiua philippęo sanguie adusta nota Capella li. viii. veterū authoritatem solus ausus est corripere: mini me in hoc & in plusculis imitandꝰ dicens. Ignoto canopes sese infert fulgidꝰ astro: nec pōt accētus gręcus iuuare: ratione cuiꝰ Sulpitius cū nōnullis aliis inepte credit syllabā natura breuē posse interdū ꝓduci vt in. verg. &c. an audebūt epiros corripere: audebūt opinor ss rē sine vetere authoritate edūt: ideo eiusmodi grāmaticis minime credo.

Canopus

Conopęū ¶ Conopæum a conops vt in cremētis dictū ē: ss hoc addēdū ē conopiū pęnultia breui etiā dici vt dędalæū & dędaliū. Proptiꝰ li. iii. Fœdaq; tarpeio conopia tradere saxo: hic beroaldꝰ ait conopeū genꝰ rectis siue tentorij ad culices arcēdos: qbꝰ plurimū vtunt ægypti Aliqui libri male habēt canopęa. Canopus aūt menelai classis gubernator fuit ꝓducit ga inde priꝰ dictū volūt

crotopus. ¶ Crotopus argiuorū rex papi theb. i. Perquirens nostri tecta haud opulenta crotopi

Europa ¶ Europa mulier & terrę ps vide a añ e. pasiphae.

Epopeus delphinū versꝰ a Baccho: Oui. iii. met. Aioꝛ hortator epopeꝰ.

Hyſopus ¶ Hyſopꝰ vl' ū. vide i ꝑmis Hydropisis hydropicꝰ vide cremēta hydrops is.

Inopus ¶ Inopꝰ fluuii nomēvaleriꝰ flaccꝰ. Tū fugit oē Cobyli latꝰ & fatis tibi tiphy negatū. Partheniū añ alios: triuię qui credit amuis fidus & inopis materna gratior vnda: vbi mēdo se legitur in opię teste Hermolao in primū caput sexti libri Plyniide naturali historia

Iopas. ¶ Iopas cytharœdi nomē Ver. i. ęne. Cythara crinitus iopas pſonat aurata: scribitur vnico p. teste Tortellio.

Leucopetra ¶ Lencopetra Prisci i perihegesi. Ad leucopetrā lōgissima rura tenē

tes loci nomen interptaꝫ alba petra. Metopō

¶Metop on rupis nomen interptaꝫ frōs.in eodē li.Pro merito graij criu dixeꝝ metopō. ¶Rhodopis nymphę nomē teste bebelio Atrho dope mōtis nomen corripiꝫ. prosopos

¶Prosopos.i.psona.,psopopæiæ psonæ fictio·Mart.li.vi.Comœdi- pyropus tres sūt:ſz amat tua paula lupce.Quattuor & cophon paula ,psopon amat.i.occultā psonā multa dicit Merula. ¶Pyropus lapis Oui.li.ii. Met. Clara micāte auro flammaſqꝫ imitante pyropo. Sinope

¶Sinope es.cū i.nostro vrbs cappadocię hinc sinopis idis.terra q̄daꝫ Sinopis rubea & sinopica rubica apd vitruuiū li.vii.Hieronymꝰ iHieremia facit laquearia cedria pingitqꝫ sinopide.iterptes qd sit nō explicāt vt in annotacionibꝰ docuit Beroaldus Valerius flaccus li.v.Assyrios cō plexa sinus stat opima sinope nympha priꝰ.Sinopeus virī nomē Oui. i.i.de ponto Nō doluit patria cynicꝰ ,pcul.esse sinopeus Legit eni ſe- Sinopeus des attica terra tuas. ¶Siope es.silentiū:hinc aposiopisis vide maria Siope in vocali añ vocalem.

¶Theophilus theophila theophorꝰ ,naturaliter corripiunt vt theo- Theophi dorus &c.aliqñ tñ ,pducunt quia h.cōsonātis vim iterim putaꝫ obtie lus re.Mart.li.vii.Hęc est illa tibi ,pmissa theophili cani·vocatiuus est a theopho- canius.idem.li.x.interſplendophorū theophorūqꝫ phal.est. rus.

O añ Q corripiꝫ si iueniaꝫ ,pducꝫ vero.si alioquī.Lucre.li.iii.incolu O ante Q mis ꝙis alioq candidus orbis:sic Horati.sat.iiii.li.i.Siqs erat dignus Alioqui describi ꝙ malus aut fur. ☞ mœchus foret aut sicarius aut alioquī famosus multa cū libertate notabant:vtroqꝫ ,pducꝫ qa abltūs est:vel ex hoc aduerbiū.p̄coquus aūt corripiꝫ vt coquo Mart.in xenijs.Vilia maternis furamus pręcoqua ramis.sic alloquor vt loquor &c.

O Ante R corripitur vt roboro as.,pmontoriū Ouid.xv.met. O ante R inde legit capreas ,pmontoriūqꝫ mineruę.

¶Exceptio.

¶Producunt deriuata a lōgis vt maioranus virī ,ppriū apud Sidomū adoreus olorinꝰ & deriuatiua in orus a um & orius a um.vt sonorus consistoriū apud Sidoniū in laude narbonis:p̄torius senatorius quia a p̄toris senatoris gtis fiūt. ¶Producunt cōpositā a dorō.i.palmus vel Doron donū cōtra idoctos interquos est macer veluti appolodorꝰ isidorꝰ casꝰ apolodo sidorꝰ heliodorꝰ:iō male dicit pantheō.Corpꝰ heliodori fodiūt abeūt rus ꝙlatenter:vbi in gtō heliodori ter peccat ineptissime.iuue.sat.vi.Tō casiodorꝰ soris damno rīm rapit heliodorus.sic eudora pādora metrodorꝰ tetra isidorus dorō pētadorō &c.iuue.sat.vii.artē scindens theodori.Clau.Nil iam heliodorꝰ theodore relictum est.Sido.in.iii.panęgyrico.Tu theodore vinis qm thedoreꝛ pietate ,ppinqui.Idē corripuit licenter theodoride in quo eum non imitabor:qa i mītis a veteribꝰ defecit ausoniꝰ i epig Languenti marco dixit ,Diodorus arurpes ad vitam nōplus sex supereſſe dies.Vergil. Dio.

iii. ęne. Nã polidor⁹ ego Mart. Artemidorus amat calliodor⁹ arat

achoreus ¶Ac hore⁹ cũ eu diphthõgo post ch. aspiratũ viri nomẽ Luca. li. viij. Pellęę coiere dom⁹ quo s inter achoreus.

anthores ¶Anthores p n. cõsonantẽ añ th. aspiratũ viri nomẽ Verg ęne. x. Hereculis anthorẽ comitẽ q missus ab argis. Heserat euandro.

¶Aurora notũ est Oui. Eurus ad aurorã &c.

aurora ¶Cytorus cũ y gręco sine aspiratione mõs asiæ minoris teste Solino

Cytorus non macedoniæ europeæ vt contra Seruium docet Beroaldus. Est et Phryxi filius vñ cytorũ oppidũ nomẽ accepit Vergili. ij. Geor. Et iuuatvndãtẽ buxo spectare cytorũ.

¶Crotiorus viri nomẽ in qnto Valerij flacci prima syllaba correpta.

Crotiorus ¶Chrysolaras apd philelphũ in quinta primæ correptis pria & secũda nõ recte si a chrysos. i. aurũ deriuet.

Cyboriuz ¶Cyboriũ cũ y gręco in pria vt cyb⁹ teste nestore a cybisis. i. pera qa cybũ pera ferim⁹ nõ a capio vt indocti putãt Horat. li. ii. car. ode. vii. Cyboria exple Funde capacib⁹. vers⁹ est alcaicus dactylic⁹ Quidã volunt ipsos cybos esse: alij poma q̃dam alexandrina.

Diores· ¶Diores viri nomẽ verg. ęne. v. Regi⁹ egregia pami de stirpe diores

Helorus Helorus fluuius e pachyno fluens inter saxa iõ clamosus dicit Sil. li. xiiii. Clamos⁹ helor⁹. Finis ẽ hexametri: helorus etiã vrbis nomẽ ẽ teste ptolemęo.

Lycoras ¶Lycoras viri nomẽ Calphur. ecloga. vii. Opiger o duro iam durior

Lycoris axe lycola cũ y gręco ¶Lycoris idis. nomẽ mulieris cũ y græco in pri-

Lycoreus ma Mar. li. viii. Ingeniũ galli pulchra lycoris erat ¶Lycoreus cũ y gręco & eu diphthõgo vñ lycorides actũs lycorea ꝓducit apd papi. i vii. theb. ¶Lycorias ẽt cũ y gręco i prima gtõ adis. ꝓducit apd verg. iiii. gęor. nymphę nomen est.

Lycorias.

Meteor⁹ ¶Meteor⁹. a. ũ. i. sublimis suspẽsus subleuat⁹ vñ meteora. orũ libri q̃ dã aristotelis vbi de reb⁹ in aere suspẽsis & accensis agit. meteorolog⁹ q de huiusmodi reb⁹ tractat scribit p ω mega teste calepĩo ¶Oporinos vide I añ m chimerinos.

oporinos ¶Pelorus mons vide a ante c pachynus ¶Pelorus viri nomẽ apãsil.

pelorus li. xvi· ¶Peloris idis. piscis Mart. li. x. Et faturã summa cœnare pelo

peloris rida mensa.

Risamori ¶Risamori celtiberię populi vt ait domitius i hunc phaleuciũ mar. li. iiii. Tutelãq; chorosq; risamorẽ Ergo syncopa est ꝓ risamorotũ nisi ntũs sit risami.

Sertori⁹ ¶Sertori⁹ viri nomẽ Luca. li. ii. quicq; feros mouit sertori⁹ exul iberos

sycomorus ¶Sycomor⁹ cũ y gręco arbor iter prę fic⁹ fatua sycos cũ y gręco fic⁹ ẽ

Trichra moros fatu⁹ vñ morio sycos aũt pmã ꝓducit ergo ẽt sycomorus & sycophanta mart. Quadringenta secat q dicit sycamerice. i. ficos diuide

¶Trichora orũ. sũt ædificia tribus pinnis surgẽtia teste domitio in

primũ syluaꝫ papinii vbi ꝓducit.

O ante S.

OAnte S ꝓducit vt metamorphosis qa teste nebrisensi p ω mega scribit: vt antiptosis teste mãcinello: Ioseph apd Iuuencũ a riga male correptum.

¶Exceptio.

ambrosia ambrosi⁹

¶Ambrosia & ambrosius interptatur imortalitas vel immortalis qd dei ꝓpriũ ẽ a.i. sine brotos mortal' i euphõiq causa iterponit. mar. Iuppiter ãbrosia sat ẽ & nectare viuit. Iu. sat. vi. Accipis vxorẽ de qua cytharœdus echion aut glaphyr⁹ fiat pater ambrosius vechoraules sic apd valeriũ flaccũ li.iii. ¶Ambrosi⁹ viri nomẽ aut cognomẽ apd faustũ ¶Cynosura huc nõ ptinet qa s i secũda syllaba seruat cũ y græco iterptat canis cauda: cynos canis est vra cauda Est aũt vrsa minor luca. li. viii. Arctophylax, ꝓpriorq mari cynosura feret.

ambrosi⁹ cynosura

Genosus

¶Ebosita vide E añ b. Elemosyna. ¶Ennosigę⁹ neptun⁹ qa terrã cõcutit Enno. i. quatio gea ẽ terra. Iu. sat. x. Ipsũ cõpedib⁹ q vinxerat en nosigeũ ¶Genos⁹ epiri fluui⁹ Luca. li. v. Aut genosũ nunc sole niues Nũc imbresolutę ꝑcipitãt.

Leucosia

¶Leucosia insulę nomẽ corripit a fillio li. viii. Oui. xv. met. leucosiaꝫ ꝙ petit ¶Mnemo syne vide E añ M.

pãdrosos potosiris sympositi

¶Pandrosos puellę nomẽ secũdę declinationis apd Ouid. in. ii. met. Pandrosos atq herse &c. ¶Petosiris vide i anter.

Sophtasyne

¶Sympositi vide o añ t sympotes ¶Sophrosyne & euphrosine quia greçe p o micron scribunt ¶Syracosius vide a añ c.

euphrosyne theodosi⁹

¶Theodosius Mantuan⁹ quodã in loco ꝓduxit Claudian⁹ corripit duab⁹ ꝑmis syllabis ꝓ synęresin in vnã longaꝫ cõtractis vt li. i. in rufinũ Quas cælo iuppiter arcet Theodosius terris en aurea nascit ætas sic idẽ alibi sp: Sic quoq sidonius i secũdo panęgyrico. Ex quo theodosius cõmũia iura fugato reddit authoris fratri ergo variat nisi claudia nũ preferas baptistæ.

o ante T. aptotũ &c

OAnte T ꝓducit vt aptotũ diptotũ monoptoton homœoptoton & cætera aptosis. i. casus cõtra verulanũ nebrissenseꝫ & tubingensem qa scribunt græce pω mega teste doctissimo viro antonio mãcinello cui mecũ astipulant doctissimi grãmatici calepinus Badiusq.

Deltoton

¶Deltotõ signum cæleste triangulũ a littera delta sic dictum M. manilius li. i. Conspicit paribus deltoton noie sidus: Cęsar in arato. hinc aries iuxta mediũ deltoton habebit male itaq bartholomę⁹ coloni ensis ad theodoricũ vlseniuꝫ ita scribens Et puer anguitenens & deltoton atq sagitta. Errauit idem pluribus veluti philosophia pulices philosophus rudimenta prester Intra procyũargo gęometria aratrũ nimiũ forẽ longus si omniũ neotericoꝝ vitia vellem persequi quisq ꝓse facile deꝑhẽdet si cognouerit hos nros libellos. ¶Lithostrotos

Litostrotos

vel lithostrothon cum i latino in prima syllaba & th aspirato in secda syllaba a lithos.i.lapis & strotos sine aspiratione vlla.i. stratus per ω mega teste nestore dicitur pauimentum lapideum nec fit ex græco lith os & latino stratum contra tortellium nec dicitur lycostratos vt in epti legunt in euangqlio quia hoc si vsq̃ reperiet significaret luporuz exercitū nam lycos p y græcum lupus est stratos exercitus scriptura itaqꝫ recta est Et sedit pro tribunali in loco qui dicit lithostrotos cōtra vgutionem mamotrectū &c. Varro Citrum autum: miniū: emblema aut lithostroton aspiciebatur.

¶Exceptio.

herodotꝰ. antidotuz sympptes. ¶Corripe composita a dotos.i.datus vt herodotꝰ eudotꝰ zenodotus q̃ sūt virorum ꝓpria. Antidotū contra venena medicamentum Auso in epi. Antidotū sumet qui sociata bibet. Sido. i laude narbonis Torrens herodotꝰ tonans homerꝰ phal. est. teudotus apud Ouidium in ibide sic theodotus.

Archipotes &c. ¶Corripe a gręco potes.i.potor vt sympotes cōpotor œnopotes hydeo potes Archipotes & qcqd est tale aliud Mart. li.i. Misom nemo ma sympotē ꝓcille phal.ē.i.odimemorē cūpotorē oꝓcille philelphꝰ Insecūda secundæ me nimis extollis: nimiū me laudibus ornas: sic simili deriuationis noia habētia o añ s vt symposiū cōuiuiū symposiarcha princeps vl̃ dñs cōuiuij Archiposia idē sympositastes cōuiuator. ¶Notenr̃ p regulā generalēde o in cōpositis nota veluti ꝓtotomus leucothoe zelotypꝰ dorotheus timotheus tymothoe idothee &c.

Acrcta abrotanū ¶Acrota viri nomē Ouid. xiiii. met. dequo renuluscꝫ ferox Acrota sūt geniti ¶Abrotanū herba luca. li. ix. Abrotanū & lōge nascentis cornua cerui ballonoti vide o añ n. ¶Coprotinus. i. stercorarius teste goudano ¶Deiotarus vide racipalis. a añ c. enronotus qa fit a notus

deiotarus vtostrogothus & vesogothꝰ a gothus. ¶Golgota apd diuū cyprianū in carmine de cruce: hippotas viri nomē teste goudano.

Oenotria Onocrotalus ¶Oenotria œnotri œnotrij œnotrꝰ ver. Oenotrij coluer viri ¶Onocrotalus auisq̃dā: mart. li. xi. Turpe rauēnatis guttur onocrotali. ¶Sibotes viri nomen Ivale. flac. li. vi. Sustulit & gladio sibotes ferit vltima teli.

¶O ante V raro inuenio p̃terq̃ in ꝓprijs apud christianos tantū inuenta vtlodouicns genouefa quæ pęuultimā solum producunt Clodoueus in epigrāmate quodā in historia francorum quā guaguinus cōposuit vltimā solum corsipit.

V ante B. ¶Ante b corripitur vt lugubris Horati. lib. ii. car. ode. i. Qui gurges ăt quę flumia lngubris alcaicus dactylicus est delubrum vt quidam volūt Sed aldus vult tm̃ ꝓduci. qđ tutius est donec correptio inuenatur.

¶Exceprio.

¶L corripitur: vt sal hannibal hiempsal mel fel tanaquil. licet Cepel. la (si bebelio credimus) produxetit. Martia. lib. viii. Illi tu dabis hæc vel occupato. Idem semel produxit dicens. non nisi vel ostro madida vi murice tincta. Dicit hoc Georgius Valla placentinus li. xxviii. c. xxxvi. Vereor. ne mendosus codice nactus fuerit: ideo vel solum corripito Producuntur sol & nil quibus Aldus addit pol. Ouidi. ii. meta. Vlterius spatium medio sol Altus habebat. Horat. ad augustum. Nil intra est oleam: nil extra est in nuce duri. ideo errauit inter neotericos poetas doctissimus dicens. Quod scit in occulta turpe nil esse domo. Nihil autem corripitur. Persius. Gignide nihilo nihil in nihilum nil posse reuerti. ¶Hebræa producuntur vt cum aliis docet Nebrissensis: veluti michael israel: in quo sidoniũerrauisse in A ante E. ostendim⁹ nicol phicol baal &c. Herasmus sal produxit dicens. Virginitas nitor argenti sapientia sal est. nolim imtiari.

¶N N

N produc. demas an in & prolem: tamen atq;:

Forsitan: & forsitã: vidẽ: huic conformia iunges.

Quod dat inis curtum est: velut on: quod tertia nescit.

Corripitur quartus: quando breuis vltima recti est. On tertię

¶N producitur: vt hymentitan delphin: & oia noia tertię in on: quia græce per ω scribuntur: nec apud veteres poetas quibus fides habenda est: illud o corripiũt: nisi dempta n littera in o desinant: vt cato leo agamẽno apollo &c. nec refert an genitiu⁹ in ontis desinat an in onis penultima longa: an breui: nec facit fidem Sidonius qui corripuit lacedęmon. vide E ante D. nec hunc secutus baptista Mãtuan⁹ dicẽs. Extulit aduersum celebres lacedęmõ athenas. Nec capella idictiõe amnon vide a ante d. adon. Nec arator lib. primo dicens. Hic fuerat simon ille magus. Et lib. secundo. Quid tunc dęmon agit. nec plures item neoterici fidem faciunt: quia hi omnes apurirate linguę latinę interim aberrarunt. Mecum in hac opinione est doctissimus vir Nicolaus Ferert⁹. Ver. prio ęnei. Sarpedon vbi tot simois correpta sub vndis. Ouidi⁹ tertio metamor. Acteon ego sũ dominũ cognoscite vestrum. Idem libro sexto. Quem sibi pandion opibusq; virisq; potẽtẽ Horatius i arte. Perfidus ixion: iovaga: tristis orestes. Ouidi⁹ i ibin Vt macedon icta est rapidis cuꝫ coniuge flammis. Sic p̃cor ętherei: vindicis igne cadas. Propriũ est mulieris: vnde macedoniã dictã putant. In his certe penultima genitiui corripitur: & tñ on nominatiui apud veteres poetas nũq; corripiť: nõ op⁹ est verbis. si quis despautetium conuincere temeritatis vel mendacii volet. id veterum poetarum testimonio faciat necessum est: secus nugas egerit. Martia. Prę

vi.

ter aquas helicon & sertalyraſq; ſoroꝛ. Manilius. At procyon oriẽs quum iamviceſima cancro eſt. Errauit in hoc noieduplíciter baptiſta Mantuanus Vide o ante c. procyon. Verg. in buco. Formoſuꝫ paſtor corydon ardebat alexim. Et alibi. Compulerantq; greges coridon& thyrſis in vnum Idem Te corydon o alexi trahit ſua quemq; voluptas. Seruius inquit donoa. anthibacchius: ſed o breuis eſt propter vocalem ſequentem: quaſi dicat Seruius donoa ex natura vocalium ẽ antibacchius. i. ille pes ex duabus longis & bteui ſꝫ quia aduerbium o. hic ꝓpter vocalem corripiť: ideo fit dactylus Quocirca errant Torellius & Calepinus in dictione tribrachus dicentes tribrachus pes ẽ ex tribus breuibus ſyllabis: vt te corydon o alexi vbi donoa tribrachus eſt: quum vocalis ante vocalem breuis fiat: dicere debuiſſent donoa dactylus eſt. Mirum eſt tantos viros tã pueriliter erraſſe: Sed obiicient forte mihi Erotion puellę nomen. Martialis lib. quinto. Pallida nec nigras horreſcat erotion vmbras· Idem lib. x. Hic feſtinata requieſcit erotion vmbra. vulgo Tituli ita habentur de herotion te puella. Epitaphium herotionis & per tertiam declinationem declinat hoc nomen Calderinus dicens martialem nomen finxiſſe a ſuauitate amoris: quia eros erotis amor eſt. Ego puto Calderinum decipi: & quotquot illi ſuffragantur. Nam opinor erotion ſine aſpiratiõe (licet aliter vulgo fiat) eſſe ſecũdę declinationis: vt ilion glyceriõ plaſion: & alia multa q̃ ſępius apud latinos in um deſinunt: vt ilium philenium glycerium: & in menęchmis Erotium Martialis autem in greçitate permãſit: quia carmini magis conueniebat erotiõ q̃ erotium in deriuatione nihil errauit calderinus. ¶ Omne igitur nomẽ in on tertię producatur. Produc etiam omnem genitiuum pluralem cuiuſcũq; declinationis fuerit: vt logon cimmerion epigrammaton. Tibullus li. quarto. Cimmerion etiã obſcuras acceſſit ad auras. Quis nunq̃ cadente dies apparuit ortu. Siue ſuper terras phœbus ſeu curreret infra. Nominatiuus eſt cimmerij: cuius genitiuus ſcdm latinaꝫ formã eſt cimmeriorũ: ſcdm greçam cimmerion. Sunt aũt cimmerti populi: quibus eſt aer caliginoſiſſimus. Hinc eſt adagiuꝫ cimmeriæ tenebrę. Lactantius quarto diuinarũ inſtitutionũ. O cęcum pectus: o mentẽ (vt aiunt) tenebris atriorem. Hieronymus contra Ioannẽ hieroſolymitanũ. Rogo quę tanta eſt cæcitas cimmeriis (ſicut inuenit) tenebris inuoluta. Indocti (vt Beroaldus notauit) cineritiis ſcripa ſunt iuditio ſane cinericio: & omni penitus ſcintillaviduato. ¶ Tolluntur a regula An in cum prole dein exin ſubin proin: tamen attamen: forſan forſitã. An vide A ante T. ater hinc an ne. Claudianus. An ne ego terrigenas &c. Reliqua facile occurrẽt. addam hoc Ouidii a Verulão citatũ. Nec tamẽ emendando labor q̃ ſcribere maior. Nota gerundiũ ¶ Viden & q̃cunq; per apocopen ne habent: vt menꝫ mene ten ſcin

Erotion

on gtĩ plu ralis

Viden & ſimilia

vin ain satin egō nemō dixin &c. Licet Sulpitius velit men & tē ꝑdu ci: nemō variari: & Seruius cum Lactantio dicat vidē naturaliter ꝑdu ci. licet Vergilius & Papinius corripiāt Seruius quidem in illud ęne idos sexto. Educet viden vt geminæ stāt vertice cristæ. Viden inquit naturaliter lōga est. breuem tamē eam posuit secutus enniū. Lactantius vero i illud Papi. x. Theb. ipsa dedi viden: vt iugulo cōsumpserit ensem. Viden (inquit) syllaba cum naturaliter lōga sit: tamē eam corripuit: secutus authoritatē Maronis: Mecum sentit Nicolaus Feretus Tibul. Si vereare precor viden vt fœlicius extis. Ego itaq; credo i omnibus naturam interrogatiui ne seruari: & oms eiusmodi dictiones corripi: donec ex veteribus poetis contrarium constet. ¶ Corripe en habēs inis i genitiuo: vt pectē crinē &c. Manilius libro. iiii. Crimen vbiq; frequēs & laudi noxia iuncta est. hoc est cōtra doctissimū quēdam credētem nusq; reperiri noxia substātiuum. Idem i eodem libro. Quietiam infœlix virtus & noxia fœlix. Et male cōsultis prętius est. ¶ Corripitur quoq; in on secūdę declinatiōis quod latini i umvertere solēt: vt erotiō iliō peliō barbiton &c. Ouidius. Ilion & tenedos: simoisq; et xāthus & ida. idem in epistolis. Pelion i tyriam trāsfert fœlicius vrbē. Lucanus. Peliō opponit radiis nascētibus vmbras. ¶ Corripitur accusatiuus cuius noiatiui vltima corripit: vt medean: maian & similia a nomiatiuo in a. menelaō orpheō priamon iacobō: & ois alius accusatiuus i on ab os vel us correpto. parin ibin ityn thetin & thetyn. licet aliqui dicāt vltimum produci tātum: quia tethys ēt legitur vltimam corripere: vt docebo in is. Papi. vii. theb. Namq; ferūt raptam patriis reginam ab vndis: Idem secundo achil. Quid si nunc aliquis patriis rapturus ab oris: deidamiā eat Ouidius in ibide. Strymoniæ matres orpheon esse ratę. Idem i episto. Tu fore tā lētū iusta menelaon in ira: Et geminos fratres tyndareumq; puta. Idem vii. metamor. Procrin habe dixit, In eodē. Tātaq; nox animi est ityn huc accersite dixit. Idē i ibide. Et fletu madidis ibin adite genis. Papi. in achil. Et thetin & comites & quos supresserat ignes. ¶ Accusatiui a lōgis nomiatiuis ꝑducūtur tātum: vt ęneam anchisen helenen & reliqui ab as es & e: de quibus oibus. nimis frigide & incerte loquūt Verulan⁹ & Nebrissēsis. Ouidius ęneam aio nocte dieq; refert. Idē respice Laertem: vt iam sua lumia cōdas. Priscianus i perihegesi. Europē asię tanais disiūgit ab oris. Oui. in. vi. metamor. Fecit & asteriē aquila luctante teneri. Idem in episto. deianirę. Mittor ad alciden e cōiuge cōscia mētis: Littera si cōiūx deianira sua est sic cęteri quotquot sunt fide digni. ideo nō recte dixit Sulpitius hęc variari. Sidonius i grœcis plęrumq; errauit vt sæpe ostendimus: & nūc erat i accusatiuo alcidē dicens in prefatiōe tertii panęgyrici. Nec quę cadmęis pariēs alcidē in oris. Suspēdit triplici nocte puerperiū. Martia Te fingēte nefas pi

En inis

On scdæ.

actūs in o

En &an actī longi

Hymen

laden odisset orestes. Cū Sulpitio titubat bebelius. Hymen ꝓducit: ꝭ vltima genitiui hymenis corripiat. Catullus hymē o hymenęe hymē ades o hymenęe.

R

R

R hreuies: produc cuius dat patrius eris:
Addito iber aer ęther. Sit celtiber anceps.
Vt cor nō longum melius producito tantum.
Cur far lar fur nar par: nec prolem breuiabo.
¶R corripitur vt mulier pater mater hector nestor: ꝭ a gręcis produ
canturπατηρ ματηρ εκτωρ &c. teste nestore: qa vidēdū est qd latinis
placuerit: nō quid gręci fecerint. siquidē velim us latine scribere. Out.
Imber xii. meta. Inferias dederat cū fratrib⁹ hector īanes. Papini⁹. x. theb. nō
ora virum nō pectora flectit Imber atrox: rectoscꝫ tenent ī mœnia vul
tus: sic Vergilius cæteriꝯ. in hoc errauit Alexander. Verg. i etna. Pur
pureaqꝫ rubēs surgat tubar aureus ostor. Mart. li. primo. Ecce vir est
nunquid paula negare potes? Et li. ii. Grandia verba vbi sunt. Si vires
ecce nega. Ouid. primo meta. de grege nunc tibi vir: & de grege nat⁹
habēd⁹: cęsurę licētia est. Verg. Hic vir hic ē &c. sic reliqui. quo circa
noliꝭ imitari Petrarchā: hoc nomen admodū sępe ꝓducētē: vt ī tertio
Crater aphricę. hęc tibi cura datur vir optie. nā tibi sermo dulcis adest. Oui.
nono meta. Et paulum blandita fer has fidissime dixit. ¶Producūt
noia in er habētia eris penultima longa ī genitiuo: vt crater caracter
clyster &c. quægręca sunt oia præter ver veris. Ouid. Ver. erat ęternū
Manilius lib. primo. Crater & duplici centaur⁹ imagine fulget. Idē
Iber li. quito. Vltima pars magnicū tollit ore leonis. Cratera auratis surgit
stella tus ab astris. vulgo mendose legit Crater & auratis &c. Propt⁹
lib. iii. ante fores templi crater antistitis auro Libatū fundēs in tua sa
cra merum. Luca. li. vi. Si tibi durus iber: aut tibi terga dedisset. Can
taber exiguis aut longis teutonus armis i. Iber. hispanus. iberes in ar
Celtiber menia sunt. Valerius Flaccus lib. v. Quos nec iber aut tuta suis auro
ra pharetris Sustineat. Celtiber variat. Nā Prisci a. li. vii. ait vnicū no
men secūdę declinationis ꝓducer er: quod est iber cū suo cōposito cel
tiber. de correptione satisfacit Martia. dicens li. x. Ducit ad auriferas
qđ me salo celtiber oras. Ideo nō male dixit alexander: Celtiber atqꝫ
Aeter lacer. dicit quoqꝫ celtiber⁹ penultima lōga. Catull⁹ ad egnatiū. Nunc
Aera celtiberus celtiberia ī terra: scazōest. ¶Celtiber penultima obliqui sē
per ꝓducit: vt in crementis recte probauimus. Vergili⁹ libro sexto. lar
gior hic campos æther & lumine vestit. Ouidius. vi. metamor. Audiat
hoc æther et si deus vllus in illo est: sic cęteri. Lucreti. lib quinto. Inde
mare inde aer inde æther ignifer ipse: vide etiam A ante E multi cre-

dunt aer a Claudiano licēter corripi in primo de raptu proserpię dicente. Lucidus vmbroso miscebit axis auerno: ꝫ vt recte docet Calpinus mendose legūt: & pulchruꝫ poetę sensum peruertūt: quia axis Cor nō aer: legendum est. Aer itaq; nusq̄ corripitur a doctis. Cor rectius corripitur: quia semel tm̄ inuenio ꝓduci. Oui. in epistō. saphus. Mole meum leuibus cor est violabile telis. Idem quito meta. Incꝫ cor hamata percussit arundie ditem. Idē quito tristiū. Strāgulat iclusus dolor: atcꝫ cor ęstuat intus ibidem. Molle cor ad timidas. sic ille habet Cur ille prēces Idem in primo de ponto. Cōfiteor misero mole cor eē mihi. Ausoniꝰ in epig. Qui reminisco putat se dicere posse latine. hic vbi cor scriptū ē: faceret cor si haberet. Nota ꝓnomē hic hic ꝓduci Mar. li. x. dotatę vxori cor arundine fixit acuta: sit cęteri. Horat. cur ego si nequeo ignoroq; poeta salutor. Oui. prio. fast. Ante deos homini qđ cōciliare valeret. Far erat & puri lucida mica salis. Idē. v. fast. Exagitāt & lar & turba diania fures Perutgilātq; canespuigilātq; lares Turbadiania. i. cane s: ga diana est venatrix. Persius. Fur est ait pedio Ver. i vii. Sulphurea nar albus aqua: fōtesq; velint. Valerius Flaccus libr. prio. Par oneri clauęq; capax. Sil. xiiii. Par oēs simꝰ ira rapit Catul. ad Lesbiā. Ille mi par esse deo videtur. sap. est. Verg. in ætna. Nā propę naturę par est violentia semper. Lucre. in prio. Hęc soliti sumꝰ vt par est euenta vocare. Idem dices de cōpositis. Horat. saty. iii. li. secundo Ludere par impar equitare in arundine lōga Idē vt matrona meretrici dispar erit atcꝫ. Sic cęteri: qui puritatē illā linguę latinę veterē obseruarunt. Quocirca nō imitabor Ausoniuꝫ gallū deternario nūero dicētē Tris primus par impar habet: mediūq; sed ipse &c. Nec auianū dicētē: dispar erat fragilli & solidi cōcordia motus. Oui. in ponto Hei mihi q̄ dispar ē locꝰ ille getis: nec sequar petrarchā i septio aphrię dicētē. Ast alium timuisse par est ab origine rerū. bebeliꝰ ait. Impar Caius Suetoniꝰ trāquillus corripit ꝑter morē. vellē versū adduxisset Tu igitur par impar dispar compar &c. semper produc. Bebelio vix credo: quia dictis verbis statim subiecit mendatiū: dicēs. Lynter yltia lōga &c. Tibullus li. ii. Exiguus pulla per vada lynter aqua.

Cur
Far
Lar.
Fur
Nar
Par cūsuis
cōpositis.

¶As. Lynter

As produc: sed addis quę dant patrio breuiantur:
Et ternę quarto: vates bonus helias inquit. As

¶As ꝓducitur vt foras. Horatius. Ne fidos inter amicos sic: q dicta foras eliminet. Bebelius dicit a Lucretio corripi. Perlegi diligenter libros Lucretii nec istđ notare valui: ideo puto bebeliū nactū fuisse mē dosos libros Vellem versum Lucretii citasset. Foras itaq; tm̄ produc as adis

¶Corripiuntur tm̄ oia nomina tertię: quoruꝫ genitiuus in adis vel ados desinit. Persius hoc natat in labris: & inydo est menas & atys. Ho

ratius in arte. Pythias emuncto lucrata simone talentum. Ouidi⁹ se-
cundo de arte. I procul hinc dixit: nõ ẽ mihi tibia tanti: vt vidit vul⁹
pallas in amne suos. Idẽ sexto meta. Pallas anum simulat. Papi. octa
uo theb. Pallas ad hunc prẽsens illũ tirynthius implet: sic cẽteri quot
Arcas. quot sunt fide digni corripiunt hoc nomen Oui. ii. meta. Arcas adest
terquinq; ferens natalibus annos Capella libro primo. Arcas in tha-
lamos venire iussus phal. est. habens in prima regione trocheum: in
qua re imitatus est Catullum id sẽpicule facientẽ: vt in primo carmi-
ne. Quare habe tibi quicquid est libelli. Qualicũq; quidẽ ora perviro
rum: sic alibi frequenter: vt ante meminimus: quæ res bebeliũ & plu
res decepit. ¶ Corripe quoq; accusatiuum pluralis numeri tertię de
As in acti clinationis. Martia. lib. ix. Phineas inuites apher. & ædipodas. papi.
uo tartię. in. xi. theb. Vota deis cẽco: nec erinyas ore rogaui: ſ3 libri fere habẽt
erinnas per syncopam: & sic producitur: vt dicit Gẽorgius Valla Pla
centin⁹ lib. xxxviij. cap. xxix. Oui. in epist. In te fingebã violentos tro
as ituros Persius phillidas hypsiphilas vatu3 & plorabile siquid. Ver
gilius Permixtos heroas & ipse videbitur illis. Idem Aonas in mon
tes vt duxerit vna sororum. Idem. x. ẽneidos. Indulgent vino vertunt
crateras anhelos. ¶ Ausonius & baptista Mantuanus corripiunt he
lias. Vide I ante A.

Es ¶ Es.

Ponitur es longum: pluralia corripe grẽca
Quę crescunt: velut es de sum: penes inquies adde
Cum neutris: & si patrio est pœnultima curta
Ternę. Tolle ceres aries paries abies pes.

¶ Es producitur: vt anchises dares &c. cõtra Martianũ Capellã qui
falsę ait: es in grẽcis corripitur: vt anchises. Vergili⁹ in quito ẽneidos
Anchises alacris palmas vtrasq; tetẽdit facile occurrẽt plura testimo
Lyristes nia in prio libro sillii mendose chremes pro chromis legit: tũ frontez
Acetes chremes intonsam &c. Tu legito: tum frontez chromis intonsam vi-
brante capillo Septus: & horrẽtes effingẽs crine galeros. In hac re er-
rauit Sidonius: teste etiã viro doctissimo Ioãne baptista pio: vt libro
octauo epistο. Aut quo tu latiũ beas horati Alcẽo potior lyristes ipo
phal. est: vt in laudibus narbonis. Siue ẽetes & inclyt⁹ iason. vltimã in
Es plrale his corripi syllabã iudicam⁹ cũ pio mensui modulo; dissentaneum
quia per η græce scribũt. ποητης ψαλτης λυριστης αιτης.
&c. poetes psaltes lyristes ẽetes &c. ¶ Corripiũt aũt oia grẽca plralis
numeri tertię declinatiõis crescẽtia in singulari: velutι dæmones va-
scones britones. & oia ab on: pæanes sirenes delphines: & quęcunq;
additionę is syllabę faciunt genitiuu3 ab n ¶ Omnia ab ex producto

vt pręsteres crateres. Omnia ab or penultia genitiui correpta: vt hectores castores. At latina sunt arbores memores ¶ Omnia ab as ātis vel adis: vt gigantes arcades. Omnia ab es etis penultima lōga p̄ter inges locuples: qa latia sūt: vt lebetes tapetes daretes magnetes cretes. Oia ab is idis vel ētis vel ios aut eos vl̄ ys yos: vt pyxidesłaspides erinnyes: sed lapis & cuspis latia sūt. Omnia ab os ois: vt eroes troes: & a ceros: vt rhinocerotes. & eros vt philerotes. ¶ Oia ab vs odis et untis: vt tripodes opūtes. Quędaꝫ ex abs ypsaps ops: vt arabes chalybes lælapes dolopes cyclopes hydropes &c. Opes autē latinū ēvt dapes ¶ Oia masculina ab ex: vt thoraces: & quęcunq; habent gis: vt leges &c: pręter rex grex remex lex cōiunx frux: sunt alia quoq; de q bus nō ē certa regula: vt cares clices &c. quoꝝ tñ nōnulla latinorum more ꝓduci cernes. id nunq̄ ꝓmisero fine authoritate: adeo rara ē ꝓductio & tam frequens correptio. papi. theb. iii. nocturnęq; gemunt Strigesstriges & feralia bubo: Damna canēs. Ver. xii. ęne. Iāvero rutuli certatim & troes & oēs. Idem. Troes agūt &c. Idē æneī. Arcades insuetos acies iferre pedestres. Luca. li. prīo Pugnasces pictis ꝓhibebēt lingones armis. Iuue. Quo nec terribiles cimbri: neq; britōes vnq̄. Idē. i xv. sat. vascones: vt fama est alimētis talibus vsi Claudianus in. iii. de raptu ꝓserpinę. Iam cœlum titanes habent. Verg. ęned. v. At ꝓcul isol secretę troades acta. Ouidi. x. meta. Vrnisq; vacarunt belides: inq; tuo sedisti sisyphe saxo. Properti⁹. Tūc me vl̄ tragicæ vexetis erinnyes & me: sic cyclopes nereides delphines & cętera quę oia puto melius corripiēda eē Nā apd Iuuenalē saty. vii. Stantib⁹ œnophorū: tripodes armaria: cistas: cęsurę: licētia videri potest. Esto tamē ꝓducat tripodes. nō facile ob id cōcessero cętera ꝓduci posse. At lōga sūt gades cyrtes charybdes: quia nō crescūt. Ver. Quid syrtes aut scylla mihi quid vasta charybdis Profuit ¶ Es a sum corripit; ab edo ꝓducit Esverbuꝫauthor Priscian⁹. Ouid. primo met. Quisq; es hoc poteris mecū considere saxo. Verg. Huc ades o formose puer. Oui. nec potes in versū tuticani more venire &c. Horat. Quē penes arbitriū ē &c. ¶ Inquies Penes inquiescōtra primitiui naturā authore Prisciano ex ꝓbo quē secut⁹ alexander dixit. Inquies est curta: tamē etis erit sibi longa. Mallem poeticū testimoniū: quia ꝓb⁹ multa dixit a nullis poetis obseruata: vt pes corripi. Et ideo Bebelius recte dixit inquies meli⁹ ꝓduci ¶ Corripiunt Es neutri generisnomia neutri generis: vt hippomanes cacoethes &c. Author ē Gęorgius valla placentin⁹ lib. xxxviij. ca. iij. sat. vij. Tenet insanabile multos scribendi cacoethes. & ægro in corde senescit: ita dixit sc i ātiquo codice lōgobardis exalato lris legisse līguę latinę columem. Angelus Polician⁹ ꝓ quo inepte legit cacethos nihil dictio: vt pote nec latia: nec græca. Mācinell⁹ Iuue. iterpres sic ait. Cacoethes neutri generis tetrasyllabū ē. cacō malum ē ηθος ꝓ η. id ē ethos ꝓ e lōgū mos cacoethes

dicitur: sed ἔθος per tenue. i. ethos per e breue consuetudo dicit. vide plura in E añ T. ¶ Corripiuntur nomina tertię in es penultia gẽi

Es breue tertię. tiui corripiẽtia: vt pote quæ itis etis: aut idis pęnultima breui obtinẽt vt miles teres deses &c. Horatius. Hęc seges ingratos tulit: & feret omnibus annis. Verg. in. vii. æneidos. Diues in accessos vbi solis filia lucos Vergilius in sexto æneidos. Obuius armato ceu quum pedes iter in hostem. Vergilius de viro bono. Securus mũdi instar. habens teres: atq; rotundus. Nõ credo teres produci: licet id testetur Ferretus interpres

Ceres corripitur: ly baptista quodã in loco videat, producere. At solũ ꝑ ducũtur ceres abies paries aries: & pes cũ suis cõpositis. Verg. Flaua ceres alto ne qcq; spectat olympo. Mart. libr. iii. Hic farta premitur angulo ceres omni. Scazon est: sic cęteri (ly Ferett⁹ putet variari) nisi forte boetius in libro tertio. ode pria. Vt noua fruge grauis ceres eat. versus est ithyphalficus cõstans dactylis tribus & pyrrhicio: sed forte s eliditur, vt in palus apud Horatiũ: & in cerneres apd Capellã. li. vi. dicentem Hic igitur furuę oculos splẽdescere noctis Cerneres ex auro vt sacra flamma micat. Ego horum nihil imitaria ausim: Pręterea nimis freqns est apud Capellam vocalis ante vocalẽ nõ interempta. Verg. i bucolicis Popul⁹ in syluis: abies i mõtib⁹ altis. Idem in opusculis. Quem fixam paries illos seruabat invs⁹. Luca. Extruitur quod nõ aries impellere possit. Verg. iii. Gęorg. pes etiã & camuris hirtę sub cornibus aures. Festus i arato. Desuper aurigę dexter pes imminet astro. Propti⁹ li. ii. Quæ nunq; supra pes inimicus eat. Hora. saty. iii. Omnia magna loquens modo sit mihi mensa tripes & concha salis pueri. Iuue. saty. xi. hinc stomachobilis nam pesargẽteus illis. Ouid. vi. meta. Nec pes ire potest: ĩtra quoq; viscera saxũ est. Luca. in primo. Prim⁹ i obliqnũ sonipes opponunt amni. Verg. Stat sonipes & frętia ferox spumãtia mãdit. Idẽ in. x. Tollit se abreptũ q̃diu pes & calcibus aura sverberat

Pes Sil. li. iiii. Et doctus virgę sonipes in castra ruebat. Verg. qualis apes æstate noua p florea rura: sic cęteri quotquot puritatẽ liguæ latię inuiolatã custodiere: ly ꝑbus voluerit pes corripi: cui quãtũuis vetusto grãmatico sine veterũ testimõtis poetarũ nihil credim⁹ & multo min⁹ alexãdro gallo: nec fidẽ facit Ausonius gall⁹. Hic em̃ ly optie mĩta dixerit: quędã tamẽ cõtra veterũ authoritatẽ nimis audacter: aut ex industria: aut per ignorãtiã dixit: vt libros nr̃os plegẽti patet. nolim ita q; Ausoniũ imitari: dicentem de numero ternario Qui bipes & quadrupes foret: & tripes omnia solus. Terruit aoniam volucris leo &c.

¶ Is

Is, Is breuio. verum plurales protraho casus:
Isq; quod in patrio mutatur in itis & inis:
Aut entis: Tethys vario, Glis vis quoq; nomen

Cum verbo longum est veluti persona secunda
Protrahit is quoties itis plurale reponit.

¶Is corripit. Marti. lib. x. donauit tamen inquis amico milia quinq
Quis bis mis tis genitiui antiqui: & teste Feretto cis p̄ posito q̄d recte
obseruauit Petrarcha. dicēs i. iiii. aphricę. Flenda cisalpinis iazgallica
rura colonis. Verg. Quisqs es hoc poteris &c. idē cōstituit mensis qui
q̄ bis esse suo. Idē hectora quisqs is ē si sū tibi cura caueto. Producito
omnem casum pluralem in is. Vergilius. Quis ante ora patrum &c.
Idem. Omnis vt tecum meritis pro talibus annos exigat. Eiusmodi
accusatiuos doctissim⁹ quisq; p ei diphthōgō oēis parteis & treis &c.
Scribit dominis poematis sardis syrtis gadispluralia: quorū meminit
Georgius Valla Placentinus li. xxxviii. ca. xxxi. Producunt noīa in is quæ penultima longa faciunt genitiuū crescentem i itis vel inis: vt lis dis samnis salamis. aut in entis: vt simois pyrois opois. ouid. Lis est cū forma magna pudicitiæ. Idez in epist. penelopes: hac ibat simois: hic est sigeia tellus. Ouidi. Interea volucres pyrois eous & æthon. videvo calem o ante i. Priscianus vult etiam produci tethys & multa similia: in quibus testimonia poetarū desydero. Naz vnicus Vergilii versus: quem solū pro confirmatione opinionis suæ Priscian⁹ habet: mihi nō satisfecit i primo Geor. Teq; sibi generū tethys emat oibus vndis. nā Vergilius simili loco cęsurę licentia aliquādo māifestovs⁹ est. Esto tamen p ducat vnicuz nomē tethys. nō continuo idē dixeris de itys atys chelys capys &c. Cōcedam⁹ itaq; nonnihil grammaticis & tethys pro oceani vxore p ducī p mittamus: nō extra cęsuram tamē alioqui corripiamus pro oceani vxore. nam aliud nomen thetis cū i latino notum est corripi tantum. Corripitur itaq; prius nomē ab Ouidio in quinto fastorū. Et latus oceano quisq̄ deus aduena iunxit. Tethys & extremo sępe recepta loco est. Festus in arato. Est chelys illa dehinc &c. Ouid. xiiii. meta. Sz capys añ fuit. ¶Producito glis & vis siue nomē siuever bū cū suis: vt sis p si vis quāuis vteruis quiuis. Ouid. Vis ea si verbi est cur nō ego veiouis ædem &c. Verg. Quāuis elysios miretur gręcia cā pos Apud Senecā de p uidētia diuina. Ardua pria via est q̄uis & inane recētes. Inepte vulgo habet: et. q̄uis &c. Horat. Cuilibet argilla qd uis imitabit vda. Idez. Nō cuius homini contingit adire corinthum.

Is singula re longū.

Tethys

Glis. Vis

¶Memphis (nequisq̄ te fallat) corripit. habet em̄ memphios i geniti uo: nō (vt male sedulius credidit qui cum baptista errauit) memphitis: sed a memphis ē mēphitis adiectiuū. Tibul. li. prio. Te canit atq; suum pubes miratur osirim barbara memphitē plāgere docta bouē. Genitiuus est memphitidis. Seduli⁹ nō recte ait. li. iiii. Tempore mo fis Carminibus vanis quidā memphitis in oris: Signa daban: Martialis libro. vii. Nec te Roma minus q̄ tua memphis amet. Idem libro.

memphis

Ais. octauo. Iaꝫ tacet eoũ barbara mẽphis opꝰ. Sic in xi. fllli. Ais corripi tur a Sidonio. in epithalamio polemii. Prienę bia pluris ais esse ma lignos. Persius hunc ais hunc &c. aliqui ain pro ais ne: apd Persiũ le gunt. ego puto corripi licet ai videatur quartã olere. ¶ Producuntur

Is secũdæ personæ secũdę personæ singulares quãdo plurale habet itis penultima lõga vt fis sis velis &c. Marti. Nescis heu nescis domię fastidia romę. Ouidius. xiii. meta. decedit & timido possis ignoscere fratri. Vergi. primo ęnei. Assis o tegeæe fauẽs. Oui. Tu quoq; fac prosis intra tua claustra iacenti. Martialis. Esse velis oro serus cõuiuà tonantis. Propertius libro secundo. Nõ audis & verba sinis mea ludite quuꝫ iam. Ouidius. Tristis abis: oculis abeuntem prosequor vdis. Idem in primo fastorũ Da mihi te placidum dederis in carmia vires. Valerius Flaccus libro quinto. Astiteris impune trabes. Tibul. lib. iiii Respueris etiam phœbo gratissima dona. Hora. ode. vii. libro. iii. Cuncta manꝰ auidas fugiunt hęredis amico: quę dederis animo. Ibidem pducitur occideris

Nescis Dorm s. hæc pręterita esse volunt: & in plurali produci dederitis &c. Secus est de futuro. Hora. Dixeris egregię. Vergi. Iuueris auxilio. nescis quidã male crediderunt corripi ab Ouidio in epistolis. Vbi in optimo sensu & in correctissimis codicibus ĩprima persona nescio legitur: sic Ne

Nutris scio an exciderint mecũ loca venimus illuc. Apud Propertiũ quoq; non dormis in secunda persona: sed in tertia dormit i bono sẽsu. legẽ

Poscis dũ est teste Feretto sic in secũdo libro. Et soror & cũ qua dormit amica. simul apud eundẽ lib. iii. nutrit in tertia persona. leges nõ nutris licet vulgo ita habeatur. Te scelꝰ accepto thracis polymnestoris auro. Nutrit in hospitio nõ polydore pio: sic quidã libri habẽt. nã & scelus accepto &c. quę lectio bebeliũ & plures decepit. Et apd Iuuenalẽ legendũ est poscis a posco: vt doctissime docꝫ Badiꝰ. Nõ possis a possiꝫ cõtra mancinellũ & plures sic saty. quinta. Tanti ne iniuria cœnæ: tã ieiunia fames: quum poscis honestius illic & tremere: & sordes farris mordere canini. Gęorgius valla li. xxxviti. vult S. perẽni: vt in palus apud Horatiũ: sꝫ ꝑdicta placẽt vide oro acutissimã Badii interꝑtatio nẽ: & videbis poscit a posco legendũ. Nõ (vt legit Mãcinellꝰ) possis a possim. Ex his liquet rigã: sedulitũ: aratorem: pluresq; grauiter errasse. Riga in Luca. dum venis in regnũ christe memento mei. arator libro sexto. Nisi diligis inquit Cernere queꝫ potes es fratrem: queꝫ cernere nõ est nescis amare deũ. Idem. Nullasq; volens contingere mensas: Esuris ad facinus. Idẽ. aduenis incluso soluere vincula gręgi. Sedul. Peruenis ad christum nõ christus peruenit ad te. Auianus fabulator nõ imitandus. Siue decus busti seu velis esse decus. Licet autẽ venis: excusare posset: quia olim veno i tertia dicebatur: tamẽ quia apd doctissimos nõ reperitur in vsu: ideo nunq; corripiã: sed imitabor vergilium dicentẽ in secundo ęneidos. Expectate venis: vt te post multa

tuorum Item. Seu dextra lęuaq; velis occurrere pugnę. Errauit cum aratore Petrarcha corripiens venis :sentis:nescis:et pluraqbus supersedeo.

OS Os.

Os produc.patruis breuis est et compos &impos.
Osq; ossis prębens: rectos breuiato secundę.
Os recti produc quoties tibi patrius o dat.
¶Os producitur.Persius .vt tuus iste nepos olim satur anseris extis Bebelius male dicit corripi:quia sidonius male corripuit. Vide pro nepos ī regula de pro in compositis.Ouidi⁹ vii .metamorpho.Auro Heros ęsonius potitur.Idē octauo doleo q; minos hostis amanti est. Verg.Tros ait ęnea &c.¶Corripitur quicūq; gtūs in os:nō solū ados ab as cōtra quosdā: nec credo gęorgio vallę placentino qui dixit eius modi gtōs variari:quia semp correptos inuenio:sīgs aliter inuenerit apī veteres poetas ostendat:& cedem⁹.p solos grāmaticos nihil pbauerit.Oui.prio met. Arcados hinc sedes & inhospita tecta tyranni. Ingredior.papi.viii.theb.Tydeos hasta tui.Oui.fast.v.Pars credidit eē Tethyos has neptes oceaniq; senis.Mart.li.ij.peleos & priami trāsit vel nestoris ętas.Idem.li.iiii.Ille magis ludit qui scribit prādia·sęui Tereos aut cœnam crude thyeste tuā. Oui.in primo de arte amādi. Quod rogat illa timet:quod nō rogat optat:vt insites.Insequere &voti postmodo compos eris.Albus cū nōnullis aliis male dixit,pduci,cō pos imposq;.necnō teresvt in es,pbaui:sed nemo tā diligēs qui nō aliquando erret. ¶Os ossis quod scim⁹ex adiectiuo hinc deducto exos. id est sine ossibus.Lucreti⁹ li.iii.Exos & exanguis tumidos pfluctuat artus:os oris,pducit.Oui.Os homini sublime dedit.corripitur omne nomen in os secundæ declinationis:vt samos synodos diphthongos lesbos lemnos logos melos cahos epos argos &c.Oui.ī epist. Leādri Soluerit in speculis oīs abydos erat.Idē.nō senis cętęregia lēnos erat Vergilius sexto ęneidos.Et cahos & phlegetō loca nocte silētia late. ¶Producunt autē nomina quę per tertiaz declinationē atticam faciunt genitiuū in o:vt androgeos athos cos apollos demoleos nicoleos Vergilius.ii.ęneid. Androgeos offert nobis socia agmina credēs.Nestor ait:si androgeo dixisset.vers⁹ nō staret.id negat mācinellus dicēs eiusmodi os longū in us longuz verti:vt apd Ouidiū. Viueret androgeus vtinam.Cęterū Sernius in illud Verg.gęorg.ii.Castaneę fagos ornusq; incanuit albo flore pyri.dicit hic os ,pduci ęolico more.nā si fagus dixisset:vers⁹ nō staret:sic in ciri ,pducit halyetos.Corripit vero halyet⁹.Eoles certe pro ω sępe ponūt o & cōtra:nos nihil eiusmodi sine veterum poetarū testimonio immutabim⁹ : sed inuētis hic libentius q̄ inueniēdis vtemur.Valerius Flaccus li.ii. Cōgeminat qua primus athos &pōtus& ingens thraca palus.Verg.æne.xii.Quantus

Os in gtō

Compos.

Os.
Exos
Osecūdę

ādrogeos

Athos

at hos aut quant⁹ eryx. Seruiꝰ vult hic athon legi: quia si athos legeret: versus stare non posset: vt ipse putat: sed fallitur teste Nestore: ga oēs codices athos habent: & optime scribit enim greçe per ω mega αθωσ: quod genitiuus facit atho. Seneca in medea. Hęmonias ille contulit pestes athos Iuue. Velificatus athos: & quicquid gręcia mē dax. Genitiuus atho inapollinio & the ocrito: vt nestor declarat. accusatiuus est athovel athon. Atho quidē apud Verg. primo Gęorg. Aut atho aut rhodope: vbi atho corripit o ꝓpter sequentem vocalem vt alibi Subillo alto: nec athon legi potest: quia producit teste Nestore Est aūt apud Ouidiū: ex quo quantitas haberi nequit. Meta. xi. Nec leuius q̄ sīqs athon pindūq; reuulsos: Dicitur quoq; athon onis. nō vt credidit Priscianꝰ athos onis. & est mons macedoniç Ci. lib. tertio de republica. Quid ergo illa sibi vult absurda exceptio: nisi quis athonem pro monumento vult penitus efficere. Paulus ad titum. cap. vltimo. ꝛenam legisperitum & apollo sollicite permitte: vt nihil illis desit. Accusatiuus est ab apollos pro apollona ab apollon. Idem ad corinthios prīo ca. primo Ego quidem sum Pauli. ego apollo. hic genitiuus est. Ibidem cap. vltimo de apollo aūt fratre notum vobis facio. Ablatiuus est ab apollos. barbarivt mamotrectus: cęteriq; putauerūt in dictis locis apollo nomen esse indeclinabile.

Vs

Vs correpta datur. monosyllaba cum genitiuis
Ternę vel quartę produc: numeriq; secundi.
In quarta primum quartum quintumq;: & in vtis
Dum ve vtis patrius vel in udis: & untis odisve:
Aut quintus fit ī u: longus tum rectus habetur.
Ergo produces venerabile nomen Iesus.

¶ Vs corripitur: vt tempus pecus intercus ¶ Producūtur vero monosyllaba: vt rus thus ius mus. Hora. saty. vii. Proscripti regis rupilli pus atq; venenñ Iuue. Plus aloes q̄ mellis habet. Produc etiā gtōs tertię: vt clius didꝰ. Verg. Fatidicę mātus & thusci filius amnis. & gtōs quartæ: & in plurali eiusdē declinatiōis noiatiuū accusatiuū & vocatiuum Ouidius Adde manus in vincula meas meruere cathenas ¶ Producitur us in ntō singulari: vbi genitiuus terminatur in utis vel udis vel uris penultima longa. Horat. Virtus est vitium fugere & sapientia summa stultitia caruisse. Ouid. primo meta. Mox etiaꝫ fruges tellꝰ inarata ferebat. Et li. ii. Alma tñ tellus: vt erat circundata ponto Vergilius Fata obstant tristiq; palus inamabilis vnda Horat. S. iteremit aut syllolen fecit: dicēs in arte. Regis opꝰ sterilisq; diu palus aptaq; remis.

Idēfecit Capella lib.vi.dicens. Interriuata marmore tellus erat. Neutrum imitabimur: qa doctissimi eos in hoc nō imitant. Simile est vbi gtūs desinit in vntis: vt cesasus opus amathꝰ sipus trapezus phicus opidorū: aut locoꝝ noīa. verg. li.x. Est amathꝰ: ē celsa mihi paphꝰ atqꝫ cythera. ¶ Greca quoqꝫ a pus, pducunt: qa p o v diphthōgō scribunt vt sciopꝰ tripus melampꝰ œdipꝰ: ideo dicit Georgiꝰ Valla Placētinꝰ lib.xxxi.ca.xxii. Oedipodes po eticū est: qa œdipꝰ ꝓpter breuē inter duas lōgas dicere nō licuit Est tñ vbi o v diphthōgꝰ i o micrō vertitur vt syracosiꝰ oriō: sic polypos, p polypoys: & a polypos corripit polypꝰ vt visū ē in o añ. I. Androgeꝰ in p̄cedēti lectione patuit. Produc quoqꝫ vbi vtūs i u desinit: qa silliter p o v diphthōgō grece scribit. verg. li. ęne (ꝫ donatꝰ penetheꝰ legerit (Panthꝰ otriades: areis phœbiqꝫ sacerdos sic qa p o v diphthōgon scribit: doctissimi, p duci testant. dulcissimum dei nostri nomen Iesus. ¶ Finis Tertii.

¶ Artis versificatoriæ Liber quartus de accentibus et punctis.

¶ Ioānes Despauteriꝰ niniuitaveneralibꝰ sacerdotibꝰ iacobn Bueno & Eustathio Scoto hasebrocanis: moribꝰ & doctrina pręclaris et Pascasio Valcrauio hōdiscotano: musico excellētissimo christi sacerdoti vitæ ꝓbitate insigni. Salu. P.D.

OE accentibus punctisqꝫ libellū vobis nūcupatū desydero amici cādidissimi: nō eo qdē aio vt sperē: p hūc vestro honori aut famę quicq̄ additū iri: sꝫ vt meū in vos nōvulgarē amorē patefaciā: et ipsi libello cōtra maleferiatos omnis politioris doctrię contēptores: cōparē vos patronos minime. ꝓletari os. Neqꝫ em̄ me latet hunc libellū mītis displiciturū. siqdē sepes valde idignant dedoceri: & cōtra suū abusū aliqd anobis dici ferunt ęgeri me. Nusq̄ vero tā īsigniter errāt: vt in accētibꝰ: veluti hoc opusculū p legētibꝰ patebit. Noliꝫ eccleſiasticū cātū īmutari: quādoqdē cōsecratis vtēdū esse Fabiꝰ recte admonuit. at ī his quæ legunt potiꝰq̄ cātantur: qualia sūt euāgelia. epistolæ. lectiōes. orationesqꝫ: qs rectū accētū seruare vetuerit: p̄terq̄ plane idoctꝰ: deridebor (īquiet aliquis) ab indoctis p̄sbyteris aut tumidis canonicis: si recte ꝓnunciare voluero. iacobꝰ Simonis. iesꝰ. Paraclytus. Maria. Rusticꝰ. Helena. &c. At istud si oēs veremur actū est de liguæ latinæ restauratiōe: quā tam ardēter cupio: vt ne pili quidē feceriꝫ ab ascellis bipedibꝰ nihil fieri: dū doctimis placere me intelligā. Valete et Ninitam vestrū alio culpante defendite. Ex bergis diui Guinnoci. Calendis Maiis. Anno salutis supra mil lesimū quingentesimū vndecimū.

ACcentus est certa lex siue regula ad eleuandaz de primendā ve syllabā vniuscuiuscp pticulę oratiōis accommodata. Accentus triptitus est: acutus. grauis circūflexus. Acutus quidē quosyllaba eleuat vtes a sū. Grauis quo syllaba deprimitur vt pęnultima & vltima in dns. Circūflexꝰ ē quo syllaba eleuata deprimit: vt dos. Hūc hoiz iscitia nō ratio aliqua i tantas tenebras depulit: vt nemo sit hodie q illū aut enūciet: aut ab aliquo enunciatū auditu pcipiat: sensucp dijudicet. Nos illū oino obseruādū esse dicimꝰ: qa a Priscião et quot quot ante Priscianū fuere: diligēter docet. Accentū aūt moderatū (quē alexander barbarici assertor intulit) doctissimi execrant: iō hunc ad goth os relegamꝰ. ¶ Accētus a gręcis pfœdia dicit. pros. i. ad: œdo cāo: latine: dī vocis nota. vocu atio. moderamētū: & fastigiū tenorcp Quot ies aūt de accentu loqmurp excellētiā. acutū circūflexūve itelligimꝰ: quē pdominantē principalēcp appellamus. Estcp i qlibet dictiōe cuiuscūcp liguæ vnicus accentus predominans. Cæteros graues dicimꝰ

¶ Accentuum regulæ quincp.

¶ Prima. regula Oīs dictio monosyllaba naturaliter breuis lz positione pducat: acuit: vt sum es est nux nix fax.

¶ Secunda. Monosyllaba dictio naturaliter producta circumflectit: vt dos ros res spes. vbi naturaliter produci non cōstiterit ad acutum confugito.

¶ Tertia dissyllaba dictio cuius prior syllaba tantū naturaliter pducit: circūflectit priorē: vt ntūs ara. alioqui priorē acuet: vt ablatiuꝰ ara. Item Hara: estis: reges &c.

¶ Quarta. Polysyllaba dictio cuius pænultia pducit vltima vero corripit: circūflectit pęnultimā: vt romanꝰ. Qd si vltia producat: acuet pęnultimā: vt sacerdosathenę. ¶ Potestis & cętera q penultimā nō naturaliter: lz positione pducūt, eandē acuūt: nō circūflectūt. nā circūflexꝰ sēper est in syllaba naturaliter longa. ¶ Polysyllaba dictio hic dī: quæ plures syllabas q duas continet.

¶ Quinta. Polysyllaba dictio cuius pænultia corripitur: ante pęnultimā acuit. vt affatim teste gellio li. vii. ca. vii. sophia philosophia mulieris scatebra volucris: & reliqua naturaliter correpta: vt i liquescētia dixim⁹ deprompte sūt hę regulę ex Capella: ex prisciano: & doctissimis interrogationio

¶ Exceptiones a dictis regulis sex.

distinctio vel differētionis

¶ Prima exceptio est. Interrogatio accentū mutat. qa: vltia interrogatia

¶ Secunda. Distinctionis gratia mutatur accentꝰ: vt vna aduerbium vltimā acuit ne videat eē nomē: sic põe põ vel aduerbiū sic eo alio illo

falſo ſedulo repente palam porro forte ea aliqua &c. vltimã acuũt dũ aduerbia ſunt: ne putẽt eſſe noia vel verba vel ꝓnomina vel participia. alias aduerbiũ vult Priſcianꝰ in vltima circũflecti differentię cauſa. Ergo pro cauſa & puta aduerbiũ eadẽ ratione vltimã acuunt: vt ſarpedon quãdo habet ſarpadõtis & pero nomẽ nymphę. ꝓ calceamẽto vero regulã ſeruat: vt ſarpedõ onis: ſic cuiꝰ noiatiuus vltimã acuit ad differẽtiã genitiui cuiꝰ: ſic circum prępoſitio: ne actũs eſſe putẽt de hoc nonnihil in ſequẽtibꝰ dicam. menas & lenas nominatiui viris ꝓprij vltimã acuunt ne putẽt accuſatiui plurales. Has differẽtias in Tortellio & priſciano inuenies. nolim ipſe nouas fingere.

¶ Tertia conciſio accentum mutat. ideo vocatiui in i ſecundæ declinationis facti per abſciſionẽ us ſyllabę penultimam acuunt: vt Vergilj Ouidj. mercurj. hęc eſt fere omniũ grammaticorũ doctria: cui tamẽ teſſragatꝰ eſt nigidius figulꝰ vir ſui ſæculi: pręter vnuꝫ Ciceronẽ omnium eruditiſſimꝰ. Is. vocãdi caſuꝫ valeri in ante pęnultima acuebat vt teſtatur aulus Gellius lib. xii. noctium atticarũ: Nonnulli tamẽ vt dicit Gellius dictuꝫ hoc nigidij irridebant: ſed forſitan imperitiores: ideo dicit vir vndecũq; doctiſſimus Antonius Nebriſſenſis. Tantũ nigidio tribuo: vt libentius veliꝫ cũ eo errare: q̃ cũ oĩbus grãmaticis verum dicere. Aſtipulatur nebriſenſi Bebelꝰ nec diſſentio. ¶ Nomina tertię in as quæ in atis olim deſinebant. vltimã circumflectũt: vt olim penultimã. In cõciſis ſemper videndũ eſt quis accentus fuit añ cõciſionem: vt aquinas arpinas toloſas larinas noſtras veſtras cuias: et ꝓprium viri antias: vt patet ex tortellio. Olim dicebãt Cuiatis &c. naꝫ cuiatis ꝓ cuias in plauto leges. ¶ Conciſa quoq; ſunt donec pro donecũ quod in Plauto legit: adhuc huc illuc iſtuc. illic iſtic hic. duc dic fac ex: proin ſubin dein pro adhucce hucce illucce &c. duce dice &c. pinde &c. Hinc diſſyllabũ ſecũdã acuit: vt hic primaꝫ. ¶ Conciſa quoq; ſũt petit ꝓpetiuit. Fumat ꝓ fumauit &c. de quo Seru. in iii. ęnei. ibi. Ceciditq; ſuperbũ iliũ. et oĩs humo fumat neptũia troia: ſic ait Poetice tẽpus pro tpe: vt i. ij. ęnei. q̃q̃ animũ meminiſſe horret. Luctuq; refugit Aut certe naturã rei exp̃ſſit. Nã ruina i breui fit: fumus vero lõgo per manet tpe. Nã qđ ait probꝰ circũflectẽdã ſyllabã: vt fit fumat ꝓfumauit. nõ ꝓcedit: qa pone tantũ verbũ in vltia hꝫ accentũ: vt ſignificet retro. hęc ille mecœnas viri nomẽ. Priſcianus in libello de accẽtibus ſimiliter dicit vltimam circunflectere: qa olim ntũs fuit mecœnatis.

¶ Quarta. Accentum tranſpoſitio mutat: veluti omnes prępoſitiones & coniunctionum q; ſyllabæ: dum pręponunt: grauant. Nã Quinctilianus in primo teſtis eſt: prępoſitionẽ ita debere caſui iũgi tvt diſſimulata dictione ſub vno accentu: cum ea enuncieꝫ: et veluti in vna dictione vna tantũ ſyllaba ſit acuta: vel circũflexa. veluti apud Vergiliũ in quarto æneidos. Quæ circũ littora circum piſcoſos ſcopulos. qdaꝫ

Conciſio vergili. &c

As ꝓ atis

Trãſpoſitio ꝓpõnum & cõiũctionũ accẽtꝰ.

tñ voluerunt in circũ vltimam acui: ne actũs videaꝫ: vt ait Fabius: cui hanc differentiam nõ placuisse: dicit nebrissensis. Prępositio autem penitus postposita prędictas accentum regulas custodit: ita vt mono syllaba acuaꝫ: dissyllaba ī priore accentũ habeat Virgili. ęnei. v. Trã stra per & remos. i dẽ vii. ęne. Decꝰ imperiunꝙ latini Te penes: Idez dicendũ quũ p̃positio ꝓ voce sumpta nomẽ est veluti. At q̃ pars. Quę sunt p̃positiones accusatiui casꝰ? Ad apud ante &c. Est tñ teste prisciano qñ p̃põ postposita grauatur omnibus syllabis vt si inter regens rectumꝙ ponaꝫ aut inter determinãs & determinatũ veluti: virtutes ꝓpter ipatoris. Te ꝓpter euntẽ. ¶ Vna ẽ p̃positio quę postposita omnino grauatur: licet sit monosyllaba & est cũ: quã nebrissensis dũ post ponitur encleticã. i. inclinatiuã vocat: ga vt hę tres cõiũctiões ancleti cę q̃ ve. ne: ipsa p̃põ. cũ. postposita grauaꝫ & p̃cedentẽ syllabã alioqui grauandã eleuat vl acuit vt mecũ tecũ secũ nobiscũ vobiscũ: in qbus nõnulli puerse cũ acuũt sic: Cęsar papaꝙ. Prope cõmũiter ve. Adeo nefuris: Quicũ tñ vltimã acuit: qa ẽ interrogatio. Vbi autẽ manifesta ẽ cõpositio encletica accentũ p̃cedẽtis syllabę nõ mutat vt deniꝙ vtiꝙ itaꝙ: vndiꝙ sine hiccine. vbiꝙ autẽ insęda accentũ seruat: ga eãdẽ ꝓducit: secꝰ est de incõpositis vt codicilli noueni deniꝙ. Aufer litteras tecũ: itaꝙ velociter. Frui vtiꝙ latino gaudẽt: licꝫ mihi hac segete frui vtiꝙ plęraꝙ vtraꝙ licet cõposita sint nominatiui etiã aut accusatiui aut vocatiui casus nihilominus accẽtum in pęnultia retinẽt non ratione aliqua sed priuilegio quodã vt ait Nicolaus ferettus.

Que Ve. Ne.

Compositorum accenteus

¶ Quinta. Cõpositio quandoꝙ accẽtũ variat vt cõpositio esse noscatur nõ oratio. itaꝙ hęc exceptio pticula ẽ scdę exceetõis. Ergo (vt gellius docet. li. ii. ca. xvii) Cicero dixit fieri non natura sed institituto quodam vt indoctus dicamus prima breui. Insanus vero prima ꝓducta sic idẽ Gellius dicit aduersuꝫ accentũ habere in pria syllaba sic teste seruio in illud Verg. li. vi. Quisꝙ suos patimur manes exinde per amplũ mittimur elisiũ. Exinde vna pars orationis est & in tertia a fine accentum habet licet penultima longa sit qđ ideo factũ est vt ostẽdere tur vna pars eẽ orationis ne p̃positio iũgereꝫ aduerbio qđ vtiosũ eẽ non dubiũ est: hęc seruius Ante quẽ Gellius dixit attẽtim ante penultimã acuere licꝫ pœnultia lõga sit. Et Post seruiũ priscianꝰ i. xv. libro vult eadẽ rõne tertiã a fine acui in subinde ex inde: deinde: ꝑinde: inde: aliqñ nequãdo: hucusꝙ a lõge: delonge: deinceps dũtaxat sinistror s: deorsuꝫ: quapropter: eñuero: qnimmo: nimirũ meminit huiꝰ rei valla li. ii. in pinde subinde &c. Gelliꝰ quoꝙ ex aduersum tertiam a fine acuere dicit teste tortellio Nicolaꝰ ferettus vir doctissimꝰ horũ sententiã approbat quã improbãdã esse non credo: quũ Cicero: Gellius: seruius: priscianus pluresꝙ huius rei sint authores & cũ videmꝰ Ciceroni placuisse. Insanus tertiam a fine acuere licꝫ pœnultia lõga

sit quid ęgre ferimus accentū quantitati interim repugnare. nā apud Ciceronē corripi est grauari: ꝓduci vero acui: veluti apd Tortelliuꝫ dicentē vnius primā corripere i hoc vergiliano: Nauibꝰ (infandum) amissis vnius ob iram: Producere vero in hoc: vniꝰ obnoxaꝫ & furias aiacis oiloi. hic obiter admonēdū vī de cōium syllabaꝝ accētibus. In liquescentia si fuerit ꝓsa. solā correptionē recipimꝰ: in vniꝰ soliꝰ illius &c. solā ꝓductionē sꝫ in alteriꝰ solā correptionē. In reliquis vulgatio rem doctorum vsū. Quę dicta sunt de subinde a longe &c. valde dis plicēt viro vndecūq; doctissimo ælio ātonio nebrissēsi & bebelio. Ba Tenus
dius in alexādrū id solū admonuit. Peritiores dare accentuꝫ i penul tima is dictionibꝰ dūtaxat apprime aliqñ &c. de apprime omnino as sentior: de reliquis iā sētiā tulimus. si tñ qs cōtrariū malit. nō aduersa bor. Cętera cōposita vt simplices dictiones regulas de accentibꝰ an tepositas custodiūt. ideo añ pęnultimā acuit interea loci teste prisciano in accētibꝰ: ne videaī esse oratio: sic hactenus quatenus aduerbia teste Seruio i illud hac celebrata tenꝰ. vbi vero oro ē: singulę ptes suum accētū seruāt vt pube tenꝰ: crure tenꝰ: hic teste Seruio tenꝰ accen tū in priore retinet cōtra indoctos q pube tenꝰ tāq; vna dictio sit inep tissime ꝓferunt: nihilominꝰ ꝓ tñ: vna dictio est & ante pęnultimam acuitvt paulominꝰ ꝓ fere quomō pro qualiter sic insup desup interea postea veruntamen &c. vt paulominus cōsummauerunt me in terra. Paulominus habitasset in inferno anima mea: hic paulominꝰ dictio. vbi vero nihilo minus paulominus orationes sunt. singulis partibus singuli accētus dātur ita vt prior in minus tūc acuaī sic capiī paulominus hic minuisti eum paulominus ab angelis. Amo te paulominꝰ q̄ fratrem/nihilo minus amo te q̄ me ipsum sic oīones sūt multo magis nullo modo &c. Nōnulla tñ sūt cōposita vbi secunda pars ꝓpriuꝫ accentum seruat vt fit in orationibus veluti teste prisciano li. viii. com posita a facio vbi a nō mutaī in i vt calefacis tepefacis & similiter in compositis a fio vt tepefis: adduntur a feretto suauerubeus vsucapio & ab aliįs bñplaceo fide iubeo vigitiduo vicecomes & plura nec mirū quia orationes potius videri possūt q̄ cōposite dictiōes. verūtamē in multis. doctorūvlꝰ omneis ratiunculas exuperat: archicoquns qđ a gaudano his additur barbarum censemus.

¶Sexta. Idioma id est linguę proprietas accentum mutat. Nā vnaquęq; lingua habet proprium atq; suum. Nam secundum latinoruꝫ regulas antropos & epiros pænultimā acuerēt quia ꝓducitur: hāc tamē apud græcos grauē habēt. Ediuerso simois quia pænultimā corripit: ante pœnultimā secundum latinorū regulas acueret quā apud gręcos grauęs habet acuta pęnultima & ita in gręcis plęrūq; quātita ti cōtrariꝰ est accētꝰ. de gręcis itaq; ab omnibus fere hęc daī regula. Si dictiones gręce cū litteratura græca semoni latio misceantur accē Gręcoruꝫ accentus

tum grecum seruant. Seruius in illud prio ęnei. vbi tot sim ois corre-
pta sub vndis &c. hoc nomẽ inqt integrum est hoc ẽ cum greca ſratu
ra ad nos transit vñ suo est accentu ꝓferendũ. Nam si esset latinus in
ante pœnultima haberet accentum quia secunda a fine breuis ẽ. Idẽ
dicit de periphas in illud. ii. ęne. Vna ingens periphas & equorum a
gitator achilles Idẽ in illud quarto ęne. Ipse deũ tibi me claro demit
tit olympo sic ait: accentꝰ sane grecus tũc potest esse si sit greca decli-
natio vt o. olympos o olympus nã latine olympi facit. Idem in illud
primi. Geor. Castorea hiliadum palmas: epiros equarũ dicit hic epi-
ros omnino grecũ esse & proinde primã acuere: licet pœnultima sit
lõga sic sarpedõ ontis: dicũt primã acuere quia græce declinat. sarpe-
dõ onis pęnultimã acuere qa latie declinatur. Nicolaus ferettꝰ dicit
noiatiuum diploma primã acuere: licet pęnultima sit lõga qa nomẽ
est penitꝰ grecũ: in genitiuo mutatur accentus propter declinationẽ
latinam: de græco accentu sępe loquitur seruius vnde. x. ęne. ait Tro
phęum declinatio latina est vnde etiã pęnultima habet accentum in
singulari. In plurali vero quia trophæa dicimꝰ vt greci nec aliud mu
tilamꝰ erit accẽtus in ante pœnultima. Similiter cyclopũ in secunda
accentũ habet quia latia declinatio ẽ: at in accusatiuo cyclopas quia
grece dicit: accentus in prima est licet secunda producat. Author est
seruius in versũ illũ. xii. ęne. Exulat ętneos vidit cyclopas vlysses. Cy
clopes aũt secundã acuit vt sit latina declinatio. Androgeo atho & si-
Paraclitꝰ. miles in o genitiui vltimã acuũt. Laurentius valla in illud ioannis Pa
raclitus aũt spũſctũs quẽ pater mittet in nomie meo. ille vos docebit
omnia sic ait Paraclitus cõtra vsũ nostrę linguę in ante pęnultima ha
bet accentum quum pęnultima eius sit longa vt sit in agapitus & elei
son quę græce cũ н scribunt ¶ Ex omnibus iam dictis puto omnem
fere in quantitatibus errorem emanauisse. Nam grece linguę parum
periti crediderũt vt apd latinos fit accẽtũ quãtitatibus ferme cõcordẽ
etiam esse apd grecos. Itaqꝫ audientes accentum a grecis locari in ha
rũ dictionum penultimis: Theologia: aristoteles: phãtasia: chirurgia
melancolia: vsia: cathegoria: prosœdia & multarũ aliarũ (in quibꝰ pœ
nultimã corripi docuimus) ob eam rem crediderunt pœnultimaꝫ ꝓ-
duci. Contra quia in antropos: paraclitꝰ idolũ: & c. greci antepœnul
timę dant accentum. Crediderunt indocti pœnultimaꝫ corripi sic de
erimus &c. in qua re miserabiliter decepti fũt quia hac ratione posse
mus corripere pęnultimã in epiros & cyclopas: eãdemqꝫ producere
in simois: Prętera vt maneat accentus grecus necesse est eandeꝫ ma
nere scripturã & quantitatẽ quę fuit apud grecos: id dicũt diomedes
& capella & seruiꝰ priscianusqꝫ. Ergo aristoteles: diogenes: origenes
idolon paraclitus lydia: asia: arethusa: creusa: & quicquid prius Ser-
uius dixit trophęa & similia grecum accentũ minime habebunt quia

vel ſcriptura mutaſ vel quantitas. Etenim Ariſtoteles in vltima ſylla
ba non e habet ſed н: nec trophæa: ę diphthõgon noſtram: ſed ai grę
cam nec paraclitus dicunt ſed paraclitos & nri in ntis primæ a corri-
piunt. illi producunt. Quę autẽ a latinis producunt pauciſſima ſunt
vt nemea: tegea &c. & hęc tamẽ latinũ accentum rectius cuſtodire p̃
cepit nicolaus ferettus: apd̃ græcos aũt vbi vltima lõga eſt ſępiſſime
accẽtꝰ i pęnultia ẽt ſi breuis fuerit locaſ: vbi vero vltia corripiſ fere ac
cẽtus ẽ in antepœnultia ꝫ pęnulria ꝓducaſ Propter dicta quoq; no-
tum eſt grę cũ accentũ nõ ſeruandum eſſe: in Iacobus ſimonis mariæ
hyſopus & plura vt male voluit regiꝰ ꝓpter hęc verba qntiliani i prio
dicẽtis: mihi aũt placet latinã rationẽ ſequi quoad patiſ decor & pau
lopoſt. Qui grę cã figurã ſeq malet nõ latie quidã ſꝫ citra reꝓhẽſioneꝫ
loqueſ: hæc Fabiꝰ vbi Raphael regius ſic loquiſ. hic vero manifeſte
colligiſ quoſdã q aliis doctiores videri volunt male ſẽtire q mariã ſo
phiã & ſillia acuta a fine tertia ꝓferũt Quicq; iacobũ hyſopũ paraclitũ
ſimonẽ & huiuſmodi ſcda a fine acuta ꝓferũt: quuꝫ ipſi maiori digni
ſũt caſtigatione vt q verã ſyncęrãcq; ꝓnunciandi greca noia morẽ rõ-
nẽcq; corrũpãt: nã grę cis noibꝰ grę ci accẽtus ſunt attribuendi ex fabiį
ſententia. hęc regius Cui ſuffragaſ bebelius in li. de abuſione linguę
latię dictiõe Maria: nobis vero hęc nõ placẽt. primo qa Fabiꝰ ait. Mi
hi aũt placꝫ latinã Rationẽ ſequi. Scdo qa nõ dicit grę cis grę cũ accẽ
tũ omnio dari debere: ſꝫ ſolũ ait poſſe iįs grę cũ accentũ dari citra re
ꝓhẽtionẽ &c. Ideo vt tãdẽ cõcludã placet mihi opinio ęlii antoniį ne
briſſẽſis ſic de hac re diſſerẽtis. Sed qm̃ accẽtꝰ grę ci nõ modo nobis
incogniti ſũt verũetiã apd̃ illos p ſingulas ꝓpe dictiões ſpargũt neq;
in vnã quandã obſeruationẽ reduci poſſũt quoties nobis accentꝰ græ
ci ratio nõ cõſtiterit: ẽt ſi litteratura grę ca ſit: latinis illum tegulis mo
derabimur: hoc etm̃ ꝑceptũ mlto cautiꝰ atq; ꝓuidẽtius ẽ & minus er-
rori obnoxiũ. ☞ ſi litteratura & grę ca ſimul & latina fuerit (qd̃ i plæ
riſq; dictionibꝰ reperiſ) accẽtu potius latio vtemur quoties grę ca la
tinis miſcemꝰ vt bucolica gæorgica teſte Seruio in procœmio bucoli-
corũ apd̃ grę cos i fine habẽt accẽtũ: apd̃ nos i tertia a fine. Nã vt i vlti
ma ſit latinitatis vitat ratio: in pœnultia nõ ſit: latinitatis effecit ratio.
lã de noibꝰ grę cis in ia termiatis q̃cũq; apd̃ illos per tota ſcribunt ne
mo ſane mẽtis accẽtu nr̃o dicet nõ eẽ ꝓferẽda añ pœnultia: ſꝫ acuta
quũ penultia ſit breuis vt theologia &c. Ecõtrario i illis q̃ pœnultiaꝫ
ꝓducere docuimꝰ: eãdẽ acuẽt vt latria &c. & ſi cũcta barbaries i nos
cõiuret impetũq; faciat: quã vnico ratõis clypeo facile depellere poſ
ſumꝰ Inuenimꝰ grę ca q̃dã cõtra latinitatis rationẽ circũflectere vlti-
mã vt in gtis pluralibꝰ in on vt epigrãmaton cimerion & in a duerbiis
in os hyperbolicos ironicos &c. & hęc tñ oia quoties latino ſermoni
miſcẽtur & præcipue ſi fiat latinis lr̃is potiꝰ latino accẽtu moderãda

sunt q̃ græco. Idē dicit Capella & iter neotericos nō pœnitēd⁹ author Georgius valla placētin⁹ li. xxxiii. ca. vltimo: nec aliter fēfisse videt mihi laurētius valla in matthęū vbi dicit a vulgo male pœnultimā acui in his. Andreas timotheus: ꝓselytus: euronotus lechytus: anathema: symphōia: sicera: idea: butyrū: Cedrim⁹: crystalin⁹: adamātin⁹: cophinus: origenes: ęneas de quo i actis apostolicis Philemonē vt palemonē: sarpedonē: canonē. Cōtra vero male pœnultimā grauari in his. Simonē: ioseph⁹: Iacob⁹ Sidonē l3 i deriuatiuo corripiat ēt: Idolū idolū idolothytū: brabiū & si media lr̃a vulgo u scribat. Ortygometra eu charistia cynomyia latria idoloatria sex syllabar̃. nō (vt plerio scribūt ꝓnūciātq̃) quiq̃: beronica: thessalonica: ātiphona: characteris. statueris. Eremus cui male apponit aspiratio: Arri⁹ sicut dari⁹: sinapi hyssopū: idumęa: iturea: Cęsarea licet de hoc dubitari potest i sagena paucī peccāt. hęc valla de quibus qd sētiamus suis locis manifestauim⁹:

Barbarorū accētus

vt aūt gręca latinis admista: latio accētu moderamur ita etiā barbara vbi ꝓprius accētus nō cōstiterit. Nā quū omnis dictio aliquo accentu regat nullū peregrinis recti⁹ dabim⁹ vt opinor q̃ latinū. de his diomedes: donatus priscian⁹ cæteriq̃ hāc regulam tradidere. In peregrinis verbis & barbaris nominib⁹ vel interiectionibus: nulli sunt certi accētus. Interiectiōes em̃ teste donato voce icognita. i. nō plane expressa ꝓferūt & ꝓ cōmoti affect⁹ q̃litate cōfūdūt: iō accētib⁹ neq̃unt certis astrīgi. Ex dictis liquet alexādri regulā lōge a veritate abhorrere Oīs barbara vox nō declinata latine Accentū sup extremā seruabit acutū vt abel baal esron &c. id certe falsū est nā cōsulamus (inquit nebrissensis) quęuis hebraicæ linguę mediocriter peritū & cōperiem⁹ tertiū qd q̃ verbū apud illos (etiā exijs quę latinā declinationē admittere non possunt) accentu acuto in penultima atq̃ etiā in ante penultima non nūq̃ pferri debere. Itaq̃ quū dicim⁹ abel accentu i fine acuto: nō græce ꝓferimus: quia apud illos in fine grauat. nō latine quia nullus nomē lātinū nisi corruptū & nisi monosyllabū in fine acuitur. Nō hebraice quia illi abel acuta prima ptoferūt. Igitur nulla harum linguarum quib⁹ ecclesia vtitur sed suo hoc est ab ignorātia nato accētu isti pronunciant quū ꝓ ferendū sit abel accentu in prima vt hęc oīa i pœnultima. abisai: abimelech: berzellai: bersabee. Carnaim. Celeth: Casseu Esau: ezel: Engadi: ephrata. Ephraim. Edrai Eleazar. Gomer: heber esabel: isboseth: iared iaphet: issai: luza: lamech madai: mathusalem: miphiboseth. Phares: ramathasale: sophtim: Thamnata: tamathai: vlai: zarā sic alia prope innumera quę si extensione syllabę formā induant latinā aut gręcam pœnultimam corripient teste nebrissensi vt eleazar: eleazar⁹: abel: abelus: Noe noe⁹: Iocabed iocabeda mulieris nomē: id sūme notandū est quia regula hęc est vna quātitatū generalis ne putes nos insufficiētes qui abelus & iocabeda. mathusalem⁹ aū

Interiectionum accentus

Hebraicorum accētus.

nō excepimus in ſpecialib⁹ regulis. In tertia quoq; a fine nōnulla accētū ſeruāt minie declata vt nabucodonoſor: ionathā: oſāna: mahahalele: gomorra togorma. ita dicit nebriſſēſis ſz quāttitati accent⁹ repugnet. id qđ in grēcis ſæpe fieri docuim⁹. poſſum⁹ tñ gomorra quū declinaſ latinū accētū dar. In fine accētū ſeruāt apd hębreos (vt idem ait) adā: abrahā: iacob: ioſeph: phicol: ſathā: michael & pira q̄ extenſiōe ſyllabę vbi latinā grēcā ve formā induūt pęnultimā ꝓducūt. vt adam⁹ & alibi ſatis declarata. Laurentiusvalla in matthæū oſtēdit ſibi nō placere alexādri de hebræis traditionē: dicēs: de hebręis nihil dicere habeo niſi hoc vnū mirari me cur plæraq; eoꝝ quū nos tū vero grēci accētu acuto in fine ꝓnūciāt? Ego ſuadeo oib⁹ hebręis vbi rō hebręa nō cōſtiterit latinū accētū ad hibere: poti⁹ q̄ ſcđm puerſā theopagitę doctrinā nec hebreę nec græce nec latine ꝓferre.

¶ De clauſularum punctis vtilis doctrina.

PVnctū eſt ſignū ſegregans intellectū: & ſpiritū recreās ꝓpla-
toris: dixit admodū pulchre id Auſoni⁹: diſtinctio ſenſū Auget: & ignauis dāt interualla vigorē. Eteñ vt inſermōis ductu neceſſe eſt fieri quaſdā ſilēti diſtinctiōes. Tum vt auditor intelligat clauſularū diuerſitatē: tum etiāvtis qui loquiť: captato ſpiritu maiori acrimonia pronunciet. Idem quoq; faciam⁹ oportet inſcripto: vt per q̄dam ſigna cōfuſionem illam diſtinguamus.

PVncta ſiue notæ quib⁹ eruditi oēz cōtext⁹ ambiguitatē diſtingunt: ſūt cōmata & cola. Nāq: quas appellant periodos: virgulas & parētheſes addiderūt: nullos habent authores: quū ecōtrario ſacrę ſcripturę libri: colo & cōmate cōtēti ſūt. id colligit ælius antoni⁹ nebriſſenſis vir acutiſſimo ingenio ex verbis diui hieronymi in eſaię ꝓlogo dicentis. Sed qđ in demoſthene & tullio ſolet fieri vt p cola ſcribāť & cōmata &c. Cōma ē qđ p duo pūcta deſignať: quoties orationis tractus puenit: vbi oīo cū verbo aut aliquo vim verbi obtinēte finiť: ſz tñ aliā quādā orationē ſibi adiūgi deſiderat. vt: Niſi dñs cuſtodierit ciuitatē: Cōma dr̄ a copto verbo græco qđ ē incido vñ latine pōt appellari inciſūqa loco ſuo incidit oratio. ſcribitur autē gemino mm comma: & apud poetas cōmata ſunt cęſurę vt pentemimeris &c: vbi aūt ſecundus pes partem oīonis terminat colon ē. Sed vt ad ꝓpoſitū ſufficit. Colon eſt cuius nota punctum eſt: & ponit vbi clauſula finiť: atq; qeſcit. vt: Niſi dñs cuſtodierit ciuitatē: fruſtra vigilat q cuſtodit eā. Ita ſūt interim duo aut tria cōmata: vnicuz colon in oratiōe perfecta: primū cōma ſolent vocare punctū ſuſpenſiuū quod volūt eē ſimplicē virgulā vt mors: & addiť quietis gratia. Qđ nos aūt cōma diximus: geminū pūctū vocant. vt: mors obituſq; vltimā oratio nis partē periodo claudūt qđ colō diximus. Afferūt alia multa nobis cū nebriſſēſi comma & colon ſufficiunt. Sūt tamē q̄dā loca: in qb⁹ ne

Comma

Colon

scias an oro q̃ sequtur a superiori dependeat vt: dixit dñs dño meo sede a dextris meis. hoc loco cõma vl colõ põt eẽ. Colõ ẽt ponim⁹ iter singulas oronis ptes: q̃ p artículũ aut dissolutũ sine cõiunctiõe adnectunt. vt Grãmatic⁹: rhetor: geometres: pictor: aliptes ¶ Cantat amat: laudat nros mea roma libellos. ¶ Effecte: grauiter: cito nequiter: euge: bea parẽthesis te. Parẽthesin plurimi nũc ponũt nec videtur mihi inutilis. Ea est sẽtẽtia interposita dab⁹ semilunulis clausa. vt: cõstitit añ domũ (neq; ei succendere tectis: fas habet) & postes extrema cuspide pulsat. Prẽter mittere vero nullo mõ possũ (inqt nebrissensis) qd video qntiliano ex actissimo harũ rerũ iudici placuisse: vt quoties dictio esset ambigua: vel significatione vl declinatõe vel mutatione in aliã ptẽ oronis: ambiguitas ilia superimposito apice tolleret. Esto exẽpli gra: occido si habet apicẽ i pria syllaba: significat in ea eẽ accẽtũ p̃dominãtẽ sequẽ tẽq; eẽ breuẽ, pferriq; scdaz accẽtu graui: valetq; tũc occido. i. pereo. ¶ si supponat apex: significat eã syllabã eẽ lõgã: i eaq; pferri accẽtũ p̃dominantẽ: & tũ interficio significat. Sic musa cũ apice sup vltimã: ablatiui tm̃ casus ẽ. Pone cũ apice sup scdam p̃positio vl aduerbium est, alio qui verbũ esse manifestũ ẽ. Notã interrogationis atq; exclamationis cũ interrogatione vbi opus fuerit: minime pteriti velim & est virgula supra pũctũ: vt qd, pdest hoi? si vniuersũ mũdũ lucret: aiæ vero suę detrimẽtũ patiat? sẽtẽtia ẽ mitissimi dñi nri iesu christi: cui⁹ gra hoc opusculũ exegim⁹: per cuius misericordiam post hoc exiliũ: vitam speramus ęternam.

¶ Libri quarti finis.

¶ Quintus liber est de variis carminũ generibus cui pręponi tur centimetrum.

¶ Ioannes despauteri⁹ niniuita. Martino dorpio naldiceno eloquẽtissimo theologię baccalaureo & oratorię & poeticæ artis doctissimo Atq; Iacobo papę sũmo insulẽsis ludi magistro poetę ditissimaveną prędito. S.P.D.

Ltimũ artis versificatorię nrę libellũ qui est devariis carminũ generib⁹ vobis idcirco dicaui dorpi & papa amici ornatissimi: vt cõtra omneis poetarũ osores: hũc tutaremini. qd nõ difficulter fo cõfido qa poeticę habemini & estis doctissimi. Tu g dẽ mi dorpi apud louanienses in libro nro post cõmunẽ p̃ceptorẽ nostrũ & amicũ ioannẽ nęuiũ elo quẽtissimũ illũ theologũ: facile prim⁹ quantuz ad elegantissimum scribẽdi modum tam psã q̃ carmen. Sunt & alii viri vndecunq; doctissimi in lilio nostro: vt Iodocus lętus & nicolaus buscoducẽsis cũ alijs multis in quorum honorẽ iam olim aliquid partu-rio. Quis cõparari ausus fuisset p̃ceptori meo ioãni raetshouen? quẽ

mors nup intercepit:dū assiduo cogito:qdnā magistro meo hūanissimo & theologo sūmo nō adeo idignū dicare potiē.heu crudelia fata O dolor dolor.Iā iubet flere:sz christ⁹ vetat.qa orare ꝑ defūctis q̄ flere salubrię ē.Ego spero p̄ceptorē meū ꝓbatissimę vitę virū iter supos iā lætari.Sz ad te redeo Iacobe papa aīcissime:quē īsulēles viri sapiētissimi añ aliquot ānos magnis p̄cibus & bonis stipēdijs ad insulensē iuuētutē moderandā aduocatū nō iniuria plurimi faciūt. & tuū iā nomē per gallią germaniāq; lōge lateq; diffusū maximę doctrię tuę copiosissimū ꝓbet argumentū.Quid verbis opus:ipsa carmia tua quātus sis liquido indicant:quę ob hanc rē potissimum laudare soleo:qꝑ dilissimaz & dulcissime fluentez ingenij tui venam prę se ferunt nec quicq̄ nisi honestū & sanctum continent.nempe diuorū laudes:& honestatis refertissima epigrāmata.Placuit tibi nimiruz aurea baptistę mantuani sententia:Tunc helicona bibes castiscq; rigabere lymphis Si ven⁹ in versu nō eritvlla tuo Agite ergo amici doctissimi despauterium vestruz:si iniuste reprehendi sensertis:defendite.Ego carmi num genera:quędam etiam a nullis grāmaticis(quorū opera extāt) hactenus recte declarata:ꝑ viribus enucleare tentabo:si prius seruij grāmaticorū principis centimetrū pręmisero :nō omissa illi⁹ epistola: nēpe multa minime spernenda cōtinet:quę declarari lati⁹ sic possūt. Carmina variis a rebus nomina sortiūt vel ab authoribus & inuento tribus:frequēter ve vtentibus.vt alcaicū ab alcęo:sapphicū a sappho. Archilochium ab alchilochohipponactium ab hipponacte.Pyndaricum a pyndaro:Anacreontiuz ab anacreonte:Asclepiadęū ab asclepiade:bacchillidium a bacchillide:stesichoriū a stesichoro:homericū ab homero.Alcmanū ab alcmane. Ibiciū ab ibico:aristophaniū ab aristophane:phaleuciū a phaleuco &c. ¶Vela materia:vt heroicū:quo heroū.i illustriū virorꝫ res gestę cū laude scribunt.Tragicum quo heroū calamitates enarrant Elegū vel elegiacū quo res flebiles canūt:quales sūt amatorū& mortuorū nęnię Bucolicū quo res pastoritię exarant Gęorgicū quo agricolarꝫ curę enodāt Lyricū qđ ad lyrā canit vt sūt ea genera quibus in odis vtitur Horat.Satyricū quo hoiz vitia taxāt sic comicum &c.de quib⁹ oib⁹ in.x.lib.grāmaticę suæ frā ciscus niger ex diomede & aliis scripsit pulcherrime. ¶Vela frequētiori pede vt anapesticum dactylicum &c.

Carminū nomina
Ab authoribus
a materia
A frequētiori pede
a pedū numero
a certo pede
a syllabarū nūero.
a versuuz numero

¶Vel a pedū numerovt senariū. ¶Vel a scansionis mēsuris vt monometrū habens vnicā mēsurā dimetrum:trimetrū:tetrametrū:pētametrū:hexametrū i iābicis & anapesticis duo pedes vnicā mensuraz cōstituunt. In reliqs singuli pedes singulas mensuras faciunt:ideo monometruz dimetrū &c.a pedū numero dici volūt ¶Vel a certo pede: vt spondaicuz cui⁹ quitus pes spōdeus est &c. ¶Vel a syllabarū numero vt hēdeca syllabuz cōtinēs sine interēptione vndecim syllabas:

A pfectione vel defectu.

vt phaleucium & sapphicũ:dyodecasyllabũ vt asclepiadeũ.Pẽtasylla bũ adonicũ:heptasyllabũ glyconicũ. ¶A numero versuũ vt monosti chon si vnicus est:distichon:tetrastichõ:hexastichõ:heptastichõ.og doastichõ:vbi octo sũt:decastichõ &c.stichos versꝰ dicit vel a pfectio ne vt acatalecticũ vbi nihil deest nihil abũdat. A defectu vt catalecti cũ cui vna deest syllaba: Brachycatalecticũ cui plures desũt syllabe: ab exũdãtia vt hypmetrũ cui supest syllaba:ꝫ q̃ a pricipio versꝰ sequẽ tis excipit hypcatalecticũ vbi supat syllaba vl syllabę ẽt nusq̃ iterẽptę

A carminis gñre.

¶Vl a carminis gñe vt monocolõ.i.vnimẽbre qđ vnico gñe cõstat vt ęneis virgiliana. Dicolõ bimẽbre duobꝰ gñribꝰ cõstãs vt sapphicũ cũ adonico. Tricolõ trimẽbre ẽ triũ gñrũ carmẽ vt ex asclepiadęo &

Ab redeũdi nũero.

phe recratio cũ glyconico &c. ¶Vel a nũero redeũdi vt distrophõ vbi post scdꝫ versũ ad primũ genꝰ redimꝰ vt i elegijs.dis.i.bis strophe.i.puersio ¶Tristrophon vbi post tres versus: Tetrastrophon vbi post quattuor versus ad primum genus redimus.

A vitio pedum

¶Ve a vitio vt acephalũ quod primum pedem illegitimũ habet vt fluuiorum rex eridanus:hoc mutilum & truncũ etiam dicitur. Procephalũ quod in primo pede vnũ tẽpꝰ plꝰ iusto habere videt.vt:Insulæ ionio i magno quas dira cęleno:sed vocalis añ vocalẽ facit vt ꝑmꝰpes videatur esse dactylus. Largarũ seu laxũ vbi i medio.i inter principiũ & finẽ pes nothus admittit:vt Congredior fer sacra pater & concipe fœdus:lꝫ cęsurę licẽtia videri possit. Truncatũ vel myurũ qđ cõtra heroici legẽ in.vi.regione iambũ cõtinet:vt mortẽ cõtẽnũt laudato vulnere getę:hęc & scazontes & ecades appellat diomedes cuiꝰ libri dili gẽter lectitãdi sunt:hypermetrũ iã dictũ est. Grauidũ qđ synęresin patitur vt.Nec quo centimanũ detecerat igne typhœa.Nũc armatur eo Inane cuius syllaba i duas per dięresin scindit vt. Accipe Põpei dedu ctũ carmẽ ab illo. ¶Spõdaicũ dictũ est:inter hęc si duę breues ꝑ lõga ponant:simphonesis dr. Colossũ seu colobũ seu solutũ qđ ꝑsa oõne ꝓcedit vt:dono ducite.doq; volẽtibꝰ cũ magnis diis. ¶Asperũ qđ horret iunctu ris vt.Nisęe spioq; thaliaq; cymodoceq;. ¶Hyporhythmũ in quo singuli pedes terminãt dictionẽ:vt carmẽ doctũ fœmina simplex cõdere nescit. Cacophonũ qđ vocaliũ assiduitate squalet vt.Infernicq; lacus ęęęcq; insula circes. Et. Aulai i medio &c.vel cõsonantiũ vt O tite tute tati &c. Aequiuocũ cuius vltimę syllabę similes sunt vt. Exiret mentes fraternas grata malis lis.hemistichium quod semiplenũ est:vt huc cursus fuit:vitia notãda magis q̃ imitanda esse frequenter admonui:siquid videbit scitu non indignũ post seruii centimetrũ v: potero paucissimis declarabo:valete amici optimi:Bergis apud diuũ Guinnocũ Nonis maijs ãno salutis christianæ.M.CCCCC.XII.

Mauri Seruij honorati grãmatici centimetrum.

¶Clarissimo viro albino Maurus Seruius grammaticus.S.

Tibi hūc libellū ꝓtextator videlicet decꝰ vrbis albine deuoui. Nā licet patris auiqꝫ (quibus maximā reuerentiā litterę debēt) quotidie vrgeris exēplo: ibiqꝫ pubescas: quo velut ad musarū sacra veniſ: nō tñ cęlo suo tm̄ numina ꝓferunſ: sed sæpe humiles vicos ac vilia pauperū tecta subierunt. Quare laboris mei velim faueas voto: indulgeas audacię: qꝫ si secus cesserit in cupiditatē deuotionis interpretabor euentū placēdi licet audacter non tñ indignāter. hunc libellū qui voluerit: cētimetrū noīabit. Tot enīꝫ metrorū genera digessi quāta potui breuitate: rationē omittēs quo quidē quod nasciſ ex gñe. qua scansionis diuersitate cędaſ. q̄ res plus cōfusionis q̄ vtilitatis habet. Sed lectori hęc generaliter sunt scienda. Finalē syllabā in oībus metris indifferenter accipi. Solutionē esse quū pro vna lōga syllaba duę breues ponunſ. Loca īpari a dici primū tertiū quintū & deinde Paria scdm quartū sextū: & deinde. Pētimimerim esse quū post duos pedes sequiſ syllaba q̄ ptē oīonis terminat. Heptemimeri vero quū post tres pedes silr sequiſ syllaba. Tertiꝰ trochaicus ē quum post duos pedes pfectos finita parte oīonis: trochęus remanet. Trochaicꝰ quartus quū definitione eadē tenet quartū locū trochęus. Catalecticū dici cui vna syllaba deest. brachycatalecticū cui duæ. hypercatalecticū cui vna syllaba supest. Acatalecticū vbi nihil plus minusve est ī versu q̄ legitimo fine claudiſ. Monometrū: dimetrū: trimetrū: tetrametrū dici versū a numero pedū. In iābicis trochaicis anapesticis metris: versus p pedes duplices computari. In cętęris metris p pedes simplices. Metra: vel a pedibus noīa accipere: vel a rebus q̄ describunſ: vel ab īuentoribꝰ: vel a frequentatoribus vel a numero pedū. Eaqꝫ octo esse principalia metra. Iambicū. trochaicū. dactylicū. anapęsticū. choriābicū. ānapęsticū. Ionicum a maiore. ionicū a minore. de quibus carptim tractabimus: eligentes ea q̄ ad palmā lyrę ducit voluptas.

Metra iambica locis imparibus quinqꝫ recipe pedes possūt iābum: tribrachū: spondeū: dactylū: anapęstū. Locis autē paribus tm̄ iābum vel tribrachū: & apud comicos frequenter anapęstū: ita tñ vt multarū breuiū iunctura vitet. Sꝫ ex pluribus metris. xiii. vsui tradenda subieci. ¶ Aristophanīs metrū cōstat monometro hypcatalectico: vt est hoc: valles p imas. ¶ Euripidium constat dimetro brachycatalectico: vt est hoc: deę decus meum. Anacreōtiū cōstat dimetro catalectico: vt est: Resolue baccha crines vel sic: dissolue bacche crines. ¶ Archilochiū cōstat dimetro acatalectico. vt ē hoc: Serena lux micat polo ¶ Alcaicū cōstat dimetro hypcatalectico. vt est hoc: Amāt venena parricidę. ¶ Alcmanium cōstat trimetro brachycatalectico. vt est hoc: Spernis decoros virgīs thoros. Iambicū.

¶Hipponactiũ cõstat trimetro catalectico.vt est hoc:mea renidet in domo lacunar.& hoc.doctis talia vatibus fauebat. ¶Archilochiũ cõstat trimetro acatalectico.vt est hoc:Martẽ fatigat ꝓdigus vitæ furor. ¶Hipponactiũ cõstat trimetro hypcatalectico.vt est hoc:Paup poeta nescit hic antra musaꝝ. ¶Anacreontiũ cõstat tetrametro hypcatalectico.vt est hoc:Amor puellę triste pectus immoderate fatigabat. ¶Aristophaniũ cõstat tetrametro brachycatalectico.vt ẽ hoc: Marcent lucernę.sol ꝓpinquat nõ tñ vacas. Aristophaniũ alterũ cõstat tetrametro acatalectico.vt est hoc: Ludos amat puella nobilis pudicos & leues. ¶Anacreontium constat tetrametro catalectico.vt est hoc: Portum petens:auram relaxa:vela solue malo.

trochaica

METra trochaica pricipaliter cõstãt trochęo:locis tñ impatribus hos recipiũt pedes.trochęuꝫ: tribrachũ & nõnunq̃ dactylum. In locis vero paribus cũ his quos supra memorauimus:spondeũ:anapęstũ:dactylũ.Sed ex pluribus. xiii. vsui tradenda subieci. ¶Pãcratiũ cõstat monometro hypcatalectico.vt est hoc: Author optimus. Ithyphallicũ constat dimetro brachycatalectico.vt est hoc:Bacche iunge tygres. ¶Euripidiũ cõstat dimetro catalectico.vt hoc:vultur altius volat. ¶Alcmaniũ cõstat dimetro acatalectico.vt ẽ hoc. Fistula canit subulcus. ¶Bacchillidiũ cõstat dimetro hypcatalectico.vt est hoc: Floribꝰ corona texit. ¶Sapphicũ cõstat trimetro brachycatalectico.vt ẽ hoc:Rex pater iuppiter & deoꝝ. ¶Archilochiũ cõstat trimetro catalectico.vt est hoc:Nox amoris.& quietis conscia. ¶Sotadicũ constat trimetro acatalectico.vt est hoc Ite poma ferte: vitã portet alter. ¶Sapphicũ cõstat trimetro hypcatalectico.vt ẽ hoc: Splẽdet aurũ:gẽma fulget:forma sed placet. ¶Sotadicũ cõstat tetrametro brachycatalectico.vt est hoc:Tracicũ nefas tenarrat cantitans hirundo. ¶Archilochiũ cõstat tetrametro catalectico.vt est hoc:Tolle thyrsos:ęra pulsans iam lyęus aduenit. ¶Hipponactiũ cõstat tetrametro catalectico.vt est hoc. Pelle tonsis terga ponti : vela tẽde : iam pergamus. ¶Anacreõtiũ cõstat tetrametro hypcatalectico.vt ẽ hoc. Parce iam camœna vati:parce iam meę vesanię.

Dactylica

METra dactylica principaliter cõstant dactylo: recipiunt tñ spõdeũ & interdũ vltimo loco trocheũ: sed ex pluribꝰ vnde viginti vsui tradẽda subieci. ¶Adoniũ rõstat trimetro catalectico.vt est hoc:Fundite fletus. ¶Hymenaicũ cõstat dimetro acatalectico.vt est hoc:tybia psonet. ¶Archiolocium cõstat dimetro hypcatalectico.vt ẽ hoc. Garrula venit auis. ¶Alcmanicũ cõstat trimetro catalectico.vt ẽ hoc. Tondite pectora palmis. ¶Simonidiũ cõstat trimetro acatalectico.vt est hoc: Indue pallia serica. ¶Alcmaniũ cõstat trimetro hypcatalectico.vt lurida brachia cur retegis. ¶Archilochiũ cõstat tetrametro catalectico.vt ẽ hoc. Virgo decens comulas

religato. ¶ Alcmanicũ alterũ cõſtat tetrametro acatalectico.vt ẽ hoc: decens comulas religa tibi. ¶ Alcmaniũ cõſtat tetrametro hypcatalectico.vt eſt hoc:vita quieta nimis caret ingenio. ¶ Steſichoriũ ¡ conſtat pẽtametro catalectico.vt ẽ hoc: Martia cede deo tua carmia phœbo. ¶ Simonidũ cõſtat pentametro acatalectico.vt eſt hoc: Partheno pęus erat puer arcadię decus. ¶ Cyrilliũ cõſtat pẽtametro hypcatalectico.vt ẽ hoc. Pulchra puella comas ambit ſibi palmitib⁹. ¶ Heroicũ cõſtat hexametro catalectico.vt eſt hoc:vulnera:bella:tubæ:numero cõdunt homeri. ¶ Bucolicũ conſtat hexametro catalectico: ita vt quartus dactylus terminet partẽ oratiõis:vt ẽ hoc:ruſtica ſilueſtri reſonat:bũ fiſtula cãtu. ¶ Ibitiũ.i.cõſtat hexametra acatalectico. vt eſt hoc: Sydera pallida diffugiũt face territa lumis. ¶ Alcmaniũ cõſtat hexametro hypcatalectico.vt ẽ hoc. Alma ven⁹ paphon igredit:roſa luceat ex adytis. ¶ Steſicoriũ cõſtat heptametro catalectico.vt ẽ hoc Aeacides iuuenis trahit Hectora plãgite pgama troes. ¶ Ibiciũ ſcd⁹ cõſtat hexametro catalectico:vt carmina docta thalia canet ꝓperãt⁹ huc ades o puer. ¶ Ibiciũ tertiũ conſtat heptametro hypcatalectico vt eſt hoc:verſiculos tibi dactylicos cecini puer optime quos facias.

Anapeſtica.

Metra anapeſtica principaliter cõſtant anapæſto: recipiunt tamẽ frequenter ſpondeum.raro proceleumaticum. apud comicos autẽ habent dactylum:ſæpiuſq; vltima quum ſupereſt ſyllaba:in duas ſoluitur breues:ſed ex pluribus.xiii.vſui tradenda ſubieci. ¶ Itimium cõſtat monometro:vt ẽ hoc. Calidũ iubar eſt. ¶ Choricum conſtat monometro hypercatalectico. vt eſt hoc: Animus male fortis. ¶ Ariſtophanũ conſtat dimetro bracycatalectico,vt eſt hoc: venit optima calliope. ¶ Pindaricũ cõſtat dimetro catalectico.vt eſt hoc:fuge mœnia iã thelamonidę. ¶ Alcmaniũ cõſtat dimetro hypercatalectico.vt eſt hoc : Tremulus mare melliflua nitet aura. ¶ Archilochiũ cõſtat dimetro acatalectico.vt eſt hoc: Adytum veneris fugevirgo ſagax:Partheniacũ cõſtat dimetro catalectico. vt ẽ hoc:adytũ veneris fuge virgo.Pyndaricũ cõſtat trimetro brachycatalectico.vt ẽ hoc : Mediũ rapido mare tybris adit fluuio. ¶ Alcmaniũ cõſtat trimetro catalectico.vt eſt hoc: date pierides mihi carmina dactylicorũ. ¶ Steſichoriu⁹ cõſtat trimetro acatalectico.vt eſt hoc: latet i thalamo tibi virgo decens veneris ſpecie. ¶ Simonidicu⁹ cõſtat trimetro hypcatalectico.vt ẽ hoc. Tuba terribili ꝓcul ęre ſonat clypeu⁹ cape miles. ¶ Alcmanicũ cõſtat tetrametro brachycatalectico.vt eſt hoc:Sua munera fert venus alma roſas iuueni nitido cynarę. ¶ Ariſtophaniũ conſtat tetrametro catalectico.vt eſt hoc:Date vina mihi: date ſerta:iuuat dare tempora tota lyęo.

Choriambica.

Etrachoriambica principaliter conſtant choriambo: verũ quo durius ſuo pede claudãtur accipiũt in fine amphibra

chum vł bacchium: sed ex multis metris hæc quattuor vsui tradenda subieci ¶ Aristophaniũ cõstat monometro & amphibracho siue bacchio. vt est hoc. Purpureus tyrannus. ¶ Sapphicum constat trimetro & amphibracho siue bacchio. vt est hoc. dulcisonę pierides versifico fauete ¶ Anacreontiũ cõstat dimetro & amphibracho siue. bacchio. vt est hoc: vergilius mantua quẽ creauit. Callimachium constat tetrametro & amphibracho siue bacchio. vt est hoc: Armipotens mars genitor romulidę da veniam p̃camur.

Antipestica.

METra antipęstica pricipaliter cõstant ãtipesto. verum sępe prima parte qua iambum tenent: spondeum libenter accipiunt. Sed ex plurib⁹ quattuor vsui tradẽda subieci ¶ Pęanicũ constat trimetro brachycatalectico. vt ẽ hoc. Fauni semideũ numẽa dest ¶ Anacreõtiũ cõstat trimetro catalecticovt ẽ hoc Curas mitigãt dona lyrę ¶ Alcmaniũ constat tetrametro acatalectico. vt est hoc Infandũ tetigit ydera carmẽ magicę vatis. ¶ Alcaicus constat tetrametro brachialectico: vt est hoc: mœcenas atauis lydia quos fert genite.

Ionica a minore.

METra ionica a minore principaliter cõstãt ionico suo ac raro alterius pedis patiunt accessũ s; ex plurib⁹ sex vsui tradenda subieci. ¶ Timocratiũ cõstat dimetro catalectico vt est hoc: Rosa veris specimẽ ¶ Anacreõtium constat dimetro acatalectico: vt est hoc: Sapientes deus audit ¶ Anacreontiũ alterum constat trimetro catalectico. vt est hoc: fuge virgo fugemun⁹ veneris. ¶ Sapphicũ cõstat trimetro acatalectico. vt est hoc: Sonat alta trabe fixus tibi nilus ¶ Phaleuciũ constat tetrametro catalectico. vt ẽ hoc: tibi veris sero donũ sola qđ dãt veneri ¶ Alcmaniũ cõstat tetrametro acatalectico. vt est hoc. Timor ois docz artes: timor auget bona mẽtis

Ionica a maiore.

METra ionica a maiore principaliter cõstãt ionico suo: verũ &diiabũ. & ditrochęũ non recusãt. Solutionẽ patienter admittũt. Sed ex pluribus tria vsui tradẽda subieci. ¶ Hipponactiũ cõstat dimetro brachycatalectico: vt est hoc: Palmã cape victor ¶ Pharaxiliũ cõstat trimetro brachycatalectico. vt est hoc: fortis iuuenis sume coronã. ¶ Sotadicũ cõstat tetrametro brachycatalecti co vt est hoc: victor cane tempus fugis intende labori.

RElIqua deiceps metra nõ ea lege qua superiora repetimus Illa enim velut cõfusa degessi: hęc velut dispsa collegi: sed explurib⁹. xxv. vsui tradenda subieci. Ithiphalicũ tetrametrũ cõstat: trib⁹ dactylis & pyrrhicio. vt est hoc. Qui serere ingenuus volet agrũ. ¶ Phereciarũ cõstat spondeo dactylo & trochęo. vt est hoc. Reges purpura mõstrat. ¶ Glyconicũ cõstat spondeo choriambo & pyrrhicio. vt est hoc Odi partheniũ nem⁹ ¶ Asclepiadęũ cõstat spõdeo: & duob⁹ choriãbis & pyrrhicio. vt est hoc: O & pśidius & dul

ce dec meũ. ¶Alcaicũ cõstat spõdeo tribꝰ choriãbis & pyrrhicio.vt ẽ hoc.Profusa ꝙcides ꝓcubuit sub partidis manũ. Elegiacũ cõstat pentemimeri prima heroica.scda dactylica.vt ẽ hoc: meret diffusis flens elegia comis. Eulogicum cõstat primo pede dissyllabo quicũqꝫ sit & quattuor dactylis.vt est hoc. Sappho cõposuit male casta poemata. ¶Myurũ cõstat ita vt heroicũ sed pyrrhicio claudit.vt est hoc: mottẽ cõtemnũt: laudato vulnere getę. Priapęum cõstat de glyconico & pherecratio.vt est hoc:hellespontiacũ tuus numẽ ꝓtegit hortus.Phaleuciũ constat spondęo dactylo & tribus trocheis.vt est hoc: Isthmos diuitibus supbit vndis. Sapphicũ cõstat trochęo spõdeo: dactylo: & trochæis duobus.vt est hoc. Faune nympharũ decus & voluptas. Saturnium cõstat dimetro iambico & ithyphallico.vt est hoc. Isis pererrat orbem cornibus ꝓfusis. ¶Archilociũ cõstat partheniaco & ithyphallico.vt est hoc:Remeat vir ab arce tyrãni vultibus cruẽtis. Aenitologiũ cõstat dactylica & iãbica pẽtemimeri.vt est hoc:carmia bella magis velim sonare. ¶Alcaicũ cõstat pentemimeri dactylica & duobus trochęis.vt est hoc.Luna rubẽs zephyros cõminaꝫ. ¶Alcaicũ alterum constat pentemimeri iãbica & duobus dactylis.vt est hoc: Carmen relaxat tædia pectoris. ¶Archilochiũ cõstat tetrametro bucolico acatalectico ithyphallico tribꝰ trochęis.vt est hoc. Linea pastor tibi cõcidit in ꝓfunda ponti. ¶Galliambicũ constat dimetro iambico acatalectico & anapęsto vel spondeo cũ duobus iãbis.vt est hoc. Tenera recrispat aura tremulo sinufreti ¶Archilochiũ cõstat pẽtemimeri dactylica & dimetro iãbico.vt est hoc:Sydera cuncta micant decore lucis aureo. ¶Archilochiũ alterum cõstat dimetro iambico & pẽtemimeri dactylica.vt est hoc:dulci lyęo dediti tympana iam quatiũt ¶Heroicũ quoties sonus vltimę syllabę similis est pręcedentis.vt est hoc:Exercet mentes fraternas grata malis lis. Quũ vero extreme syllabę metri sũt eędem ęquiuocum est. ¶Reciprocus heroicus in sotadico quoties ad finẽ scãsus sotadicũ facit.vt ẽ hoc: Ire cupis si rus mala vites sopnia quęso. Quęso sopnia vites mala rus.si cupis ire. ¶Reciprocus iãbus i elegiaco est quoties a fine scãsus elegiacũ facit.vt est hoc. Micãt nitore tecta sublimi aurea. Aurea sublimi tecta nitore micant. ¶Eurypalicus versus est quũ verba prout ꝓsequuntur syllabis crescunt.vt est hoc:Rem tibi concessi doctissime dulcis honorem.

Seruiani centimetri Finis.

Artis versificatoriæ Ioannis despauterii Niniuitæ Liber quintus.

MVlto plura sunt carminum gña q̃ in cētimetro suo dígessit Seruius qđ eũ minime latuit. Nã testat se dicturum ea tm̃ q̃ in vsu sunt. siquidem rarissime apud poetas leges proceleumatica: pęonica: molossica: Cretica: Antibacchica: bacchiaca: scoliaca: Expitrita: q̃ tm̃ si nosse libebit: legito librũ nouũ Frãcisci nigri apud quẽ hęc pulchre elucidantur. Ego nunc ea demũ prosequar quibus vsi sunt Catullus. Horatius: Martialis: Capella: Boetius & Ausonius. pluribus vti nõ ꝓhibeo: dũ in his prius se satis exercuerit adulescens.

Monocola.

ET si omne ferme carminis genus monocolon i. simplex & vnimẽbre sine alio genere esse posset: non facile tm̃ monocolis vtẽdũ cẽseo nisi apud authores idoneos iueniant Ea vero hic subiecí hoc ordine.

Heroicũ ¶ Heroicũ hexametrũ quo heroum res gestę cum laude describunt: vt a Vergilio ęneę. a flacco argonautarũ &c. ab Homero achillis & vlyssis vñ homericum dicit. Carmine ex ijsdẽ pedibus scribunt satyrę & alia plurima sꝫ nõ cũ tanto apparatu & põpa vt heroũ gesta. verũ de heroico in libro primo disputatũ est.

Elegiacũ ¶ Secundo pentametrũ elegiacũ monocolon lectũ est. Capella li. ix. sine alterius gñris admitione ponit viginti octo pẽtametros versus: & Virgi. Sic vos nõ vobis &c. descãsione satis diximus lib. i. ga fit ex primis duobus vel dactylis vel spõdeis vel alternis tertio spõdeo tm̃: de quo Eabi⁹ li. ix. de cõpositione sic ait. Est eñ in ipa diuisione verborũ latens tps vt in pẽtametri medio spondeo q̃ nisi alterius verbi fine: alterius initio constet: versum non efficit.

Adonicũ ¶ Adonicum monocolon est apud Boetiũ lib. i. Nubibus atris. Condita nullũ fundere pñt. Sydera lumẽ &c. Constat dactylo & spondeo: vel ex Seruij cẽtimetro: dactylo & trochęo: ga est dactylicũ dimetrũ catalecticũ: sed quia vltima syllaba cuiuscũq; versus est cõis iõ parus refert an vltimũ pedẽ spondeũ esse dicamus antrochęum.

Asclepiadęum ¶ Asclepiadęũ monocolon inuenit Hora. Mecœnas atauis edite regibus. Idẽ Exegi monumentũ ęreperẽnius. Iterũ: donarẽ pateras grataq; cõmodis. Cõstat spõdeo duobus choriãbis & pyrrhicio vel spondeo & dactylo cũ finali syllaba & dactylis duob⁹ vt dixi i li. i. Capella semel p̃ter oĩm cõsuetudinẽ primo loco dactylũ adhibuit in secundo libro dicẽs. Atq; reũ rabido absoluere pectore. nolito imitari.

Sapphicũ ¶ Sapphicũ hendecasyllabum cõstans trocheo spondeo dactylo: & duobus trocheis monocolon est apud Boetiũ li. ij. Nouimus quãtas dederit ruinas & alibi: bella bis qnis opatus annis: vbi tm̃ in fine toti⁹ carminis vnicũ adiecit adoniũ. Sydera donat. sic Seneca frequenter, i choris vbi solet post multos versus sapphicos mutare genus in anapę

ſticos vel iābicos. Idē ſemel in hecuba dedit ſcō'loco dactylū dicēs. An ferax varij lapidis cariſtos. forte mendū eſt non auſim imitari.

¶Glyconiū vel glyconicū cōſtat primo pede ſpōdeo aliquādo etiaꝫ trocheo vel iābo & duob⁹ dactylis vel choriambo & pyrrhicio. ſpondeus i prima regiōe apud Horatiū ſēp eſt niſi ſemel forte ode.xv. Libri primi. Ignis iliacas domos: de iāb⁹ i prima regiōe puellę & pueri integri apud Catullū quē imitatus marullus trachaniota poeta elegātiſſimus huic gñi in prima regiōe nō obhorruit paſſim dare tā iambū & trocheū q̄ ſpondeū vt de laudibus ſenę. Adde publica ciuiū. Adde tot populorū opes &c. & ad Alexandrā ſcalā. Nēpe nulla quib⁹ fora, forſā & patrū origine: & ad Ioānē laſcarū. Fatemur bone laſcares. Iugo aut multiparam ſuē. & ad ſaturnū. Simul lęta licētia: larga nectaris attici. pigebat dare ſtrēnuo. Pater ptogon⁹ dedit. Et tenax animi ſui Et ad Iouē: benigne optie iuppiter. Minas & rabiē ferā: ſic alibi ſæpius. Reperiť hoc genus monocolō apud Boetiū in carminibus quorū initia ſunt. Quū phœbi radijs graue fœlix q potuit boni. Quondam porticus attulit. Quod mund⁹ ſtabilifide. in quib⁹ primus pes ſemp ſpōdeus eſt niſi in quarto carmine libri quinti vbi niſi ſit mēda bis iābus eſt. vt: nihil motib⁹ explicat. Notis ſubdita corporū. Et ſemel trocheus: vt alterūq̄ legens iter. At in carmine. iii. li. iiij. Vela nericij ducis: prim⁹ pes ſēp eſt trocheus pręter vltimū verſiculum. Mentis vulnere ſequīūt niſi qs legendū putet: mētis hulcere ſequīūt. In hoc carmine legendū eſt hic: lupis ſupadditus non vt vulgo habetur nup. hunc verſiculuꝫ ſequiť. Flere dum parat hululat: vbi tribrachus vel anapæſtus eſt p dactylo: quod nollem imitari quia forſan mendū eſt aut metrigratia hullulat p geminum ll. dixit. Glyconicum

Archilochium dactylicum cōſtans dactylico bucolico tetrametro. i. tribus dactylis vel ſpondeis vel alternis & quarto pede tantū dactylo partē orationis finiente & tribus trocheis: eſt monocolon apud Boetium libro. v. car. Quaꝫ variis terras animalia permeant figuris Scāde Quam vari. is ter. ras ani. malia. perme. ant fi. guris. Tolle quartam a fine ſyllabā: habebis hexametrū ſic: Quā variis terras aīalia pme figuris. non tamen hoc ſemper fieret qa quarta ſyllaba ablata quinta deſinit interdū corripi: vt apud Horatiuꝫ ode tertia li. i. in hoc verſiculo: Soluiť acris hyems grata vice veris & fauoni notabis aūt pluria fuiſſe mendoſa ante badij diligentiā vt apd boetiū vbi legebať p̄ceſſiſſe legendū ē hæc preſſiſte ſolo veſtigia greſſibuſq̄ gaudēt vbi ētq̄ cōiūcto inepte fuerat ablata. Alij hoc genus vocant phaleucium. Archilochiū dactylicum

¶Alcaicum dactylicum conſtans pentemimeri iābica & duobus dactylis. i. habens primū iambum vel ſpondeum ſed ſępius ſpondeum ſecundum vero ſolū iambū hinc manet ſyllaba partez orationis finiens eſt ſequunť dactyli duo monocolon eſt apud Claudianū i epitha alcaicū dactylicum.

lamio honori & marię.vt:princeps coruſco ſydere pulchrior.de iam bo qui rar⁹ in pria regione Horati⁹. Fauete linguis carmia nō ptius ſyllaba ſuperās ſemper lōga eſt niſi rariſſime & tum ratione cęſurę p ducit:qđ cauebis vt maxime poteris:Horati⁹.anguſtā amice paupe riē pati. hoc alcaicū vocant dactylicū trimetrū ącatalecticū.

Alcaicus choriābicum

¶Alcaicum choriambicū cōſtans ſpōdeo tribus choriambis & pyr rhicio ideoq; pētametrū.monocolō eſt apud catullū.vt: Alphene im memor atq; vnanimis falſe ſodalibus.& apud Horati.ter vt Tu ne q̄ ſieris ſcirę nefas quē mihi quē tibi Nullā vare ſacra vite pri⁹ ſeueris arborem.Ocrudelis adhuc & veneris muneri⁹ potens.dicit ab alijs phaleucium hexadecaſyllabus.

Iambicus dimetrus.

¶Iambicum dimetrū archilochium acatalecticū monocolō eſt apd Auſonium ad theonē .vt: Aut aſſit interpres tuus Aenygmatū qui co gnitor fuit meorū quū tibi Cadmi nigellas filias. Melonis albā pagi nā Notaſq; furuę ſepię Gnidioſq; nodos ꝓdidit:recipit hoc gen⁹ (vt in centimetro viſum eſt) locis imparibus iambū :tribrachū: ſponde um dactylū:anapeſtū.locis aūt parib⁹ iambū & tribrachū:apd lyricos & hymnographos raro alios pedes q̄ diſſyllabos habet & in hymnis ſenſ⁹ ſemper in quattuor verſiculis perficit.Seduli⁹: Aſolis ortus car dine Aduſq; terrę limitem Chriſtū canam⁹ principē. Natū maria vir gine. Miror qua authoritate politianus hymnus ita fecerit:vt quouis loco quēuis diſſyllabū pedē locaret p̄terq̄ in finevbi ſēp iamb⁹ initius hymni ē.O virgo prudentiſſima Quā cœlo miſſ⁹ gabriel ē.&c.de pyr richio in ſcđo.Amore deū rapuit:non auſim id imitari nec illud.Tu ſtellis comā cingeris.Nec illud.Tu ſtella maris dixeris &c.

phaleucium.

¶Phaleuciū cōſtat ſpōdeo dactylo & tribus trocheis monocolō eſt frequenter apud Catullum martialēq; & apud boetium ſemel in lib. i.dicentē:Quiſqs cōpoſito ſeren⁹ æuo:ſed in hoc carmine multa ſcri ptor⁹ vitio ſūt corrupta.vt recte animaduertit doctiſſimus Badi⁹.ve luti hic fatū ſub pedib⁹ egit ſuperbū ꝓiecit vel alio ſimili.Et verſum fūditus agitātis ęſtū ꝓ actitātis vel exigētis.Et:Quid tantum miſeros ſęuos tyrānos ꝓ feros. Catullus in hoc verſu nō ſeruat ordinē.naz in pria regiōe ponit etiā iābū:qđ alii imitari noluerunt vt notauit plyni us nec abhorruit in prima regione trochæū vt alibi vidim⁹ ſed & tri brachū ſemel apud eundē legi in primo loco.vt:Cameriū mihi peſſi mę puellę.de iābo:Meas eſſe aliqd putare nugas Et acreis ſolet inci tare morſus &c.de trochęo in prio carmine:Quare habe tibi q̄cqđ ē libelli:Qualecūq; qđē ora p viro⁹. Quātū rariſſime in hac re ſequē tes imitati ſūt Catullū vt Boeti⁹ li.iii. ſemel. quis illos igit putet bea tos.& pluresvt opus noſtrū plegēti liquebit.tñ tāti catullianū poema facio.vt nō putē reꝑhēdēdū q hūc ſeq̄t. Accedit iudiciū michaelis tra chaniotę marulli cōſtantinopolitani poetę feſtiuiſſimi:quē petr⁹ cri

nitus non vulgaris doctrinę vir:immo gellius nr̃i tẽporis alter absolutũ in suo genere esse tradit:nã vt beatus rhenanus testat:vsq; adeo fuit antiquitatis ęmulus:vt priscis illis ſęculis principes latinę liguę viros non modo non adæquarit:sed longo post se interuallo reliquerit.is inq̃ marullus nihil veritus ē Catullũ in oib⁹ imitari id qđ ex singulis illius epigrãmatis cognoscere licet ideo phaleucijs in prima regione plus centies dat taꝫ trochęos q̃ iambos.verũ ne prolixitate displiceam satis fuerit pro omnibus vnũ illius epigramma ad Neæraꝫ.

Salue nequitię meęneęra.
Mi passercule :mi albe turturile.
Meum mel.mea suauitas meum cor.
Meum suauiolum. mei lepores.
Tene viuere ego queam relicta?
Tene ego sine regna?te sine aurum?
Aut messes arabum velim beatas?
Oprius peream ipse:regna:& aurum.

¶Catullũ ego cum marullo nõ verebor imitari:parce tñ Alibi.Et nisi manifesta pnegam⁹:pducit scdaꝫ i nisi:nõ male:quia dixim⁹ varia licet raro pduci.vt ego qđ iã patuit apud marullũ pduci.Idē ait de suo amore.Ipse ego iam quis simnescio autvbisim.hic o breuis nõ interimit quod rarissime imitandum esse docuimus.

anacreõtium

¶Anacreoncium dimetrum catalecticum constans anapęsto duob⁹ iambis & syllaba.monocolon est apud Boetium li.iii.Habet hoc vo luptas omnis vbi tertio loco spondeũ dedit quod alibi vix inuenies: sed semper iambum:vt Stimulis agit furentes &c.

Iambicuꝫ trimetruꝫ.

¶Iambicum trimetrum archilochium acatalecticum vt dimetrum & tetrametrum locis imparibus vt ex seruio patet recipit iambuꝫ tribrachũ spondeum dactylum vel anapęstum locis autem paribus tñ iambum vel tribrachum & apud comicos frequenter anapęstum:ita tamen vt multarum breuium iunctura vitet:de comicis plura dicerē nisi scirem carmina comica perpulchre tradita esse a prisciano cuius opusculũ plautinis comœdijs vir vndecunq; doctissim⁹ Ioannes bap tista pius ꝓpositum curauit sl̃ te comœdię cõpositio delectet cũ plauto:&terentio diligenter per legito opusculum priscianũ de metris comicis & ea quę doctissimus Badius ante terentii comœdias.collegit ꝓnotamenta In lyricis & hymnis raro alios pedes q̃ iambũ & spondeum reperies aliqñ etiã alios &c.Horati⁹ iãbico trimetro archilochio monocolo semel vs⁹ ē.Iamiã efficaci do manus scientię.

Scaꝫon vl̃

¶Scazon siue Iambicum trimetrum hipponactium hoc solũ differt iãbicum ab archilochio qꝺhoc in sexta regione sumit iãbum dũtaxat:illud vero semper spõdeũ.ideoq; scazõ dicit̃ vel choliambus .i. carmen claudũ in hoc tñ gñere obseruandum est ne quintus pes alius sit q̃ iamb⁹

hipponactium

doceat hoc Terētian⁹ vt apud Aldū eſtvidere. Frequētiſſime monoco lon eſt. vt in p̄fatione pſiana: Nec fōte libra, plui caballino. Martialis Apolinarē cōueni meū ſcazō Boetius: hęc quū ſuperba verterit vices dextra. nō reformidat ſcazon locis imparibus anapæſtū dactylū ſpon deum tribrachū nec locis paribus tribrachū. Catullus & martialis ſę pe hoc genere vtuntur Horatius autem nunq̄. & comici raro.

Iābicū ſeptenariuz

¶ Iambicū ſeptenariū addens iambico tribracho acatalectico āphi brachū monocolō ē apud. Catullū. Cinęde thalle mollior cuniculi ca pillo.

Sapphicū choriābicum.

¶ Sapphicū choriambicū cōſtat choriambico trimetro & amphibra cho ſiue bacchio. vt: dulciſō æ pierides verſifico fauete. Inuenies tale monocolō in ſcdo libro martiani capellę. Choriābicū aliud cōſtat tri bus choriambis & duob⁹ trochęis. vt Celſ⁹ equo phœnicea veſte ni tens ibat arcas. Choriambicū huic affine conſtat duobus choriambis & trib⁹ trochęis & ſyllaba: & ē monocolō apdc apellā. lector honoris meritis aſtra virgo cōcipis. Archilochiū aclepiadeū conſtat ſpōdeo & tribus choriābis vt: Annū cardo rotat dū ferimur ſolliciti.

Choriābi ca plura.

anapeſti cumarchi lochium.

¶ Anapęſticū archilochium dimetrum acatalecticū cōſtat quattuor pedibus qui optime ſunt anapeſti p̄t tñ etiam eſſe dactyli vel ſpon dei iquocūq̄ loco ita etiā vt aliqñ nulli ſint anapęſti & nihilomin⁹ ver ſus anapęſticus dicitur nunq̄ tñ inuenies oēs dactylos aut omnes ſpō deos neq̄. bonū; fuerit multos verſus ſine anapęſto cōtinuare. vtiſ hoc monocolo valde ſæpe intragœdiis ſeneca: ſed fere vbi chorus loquit cui etiā dat ſapphica vel aſclepiadęa. reliquis iābica dat trimetra aca talectica archilochia rato triſſyllabos pedes admittētia. de anapeſti co apud ſenecam in hercule furente ſit hoc exemplum. Turbine ma gno ſpes ſollicitę. hic ſtati ſequit Et congeſto pauperin auro vbi nul lus eſt anapęſtus. qđ in hoc genere apud ſeneca3 & frequētiſſimum qui interi annectit anapæſticū monometrū ex ſpōdeo & anapęſto vl dactylo. vt. Tutoq̄ tegat. Ex dictis ſequit boetiū recte vſum hoc ge nere in carminib⁹ quoꝝ initia ſūt. Oſtelliferi cōditor orbis Quātas re rū flectat habenas: Si vis cęlſi iura tonātis: Quæ nā diſcors fœdera re rū. boetius prio carmini vnicū adonicū admiſcuit. Crimē iniqui. vt in fine. iii. car lib. v. Addere partes Meminiſſe vbiq̄ decet vltimā verſus eſſe cōmunē. ideo quart⁹ pes dactyl⁹ eſt nō āphimacr⁹ hic: hoies qua timur fortunę ſalo. Nec vſq̄ in hoc genere apd boetiū troche⁹ admit titur Nā illud: Totis fratris obuia flāmis mēdoſū ē pro Totis fratris & obuia flāmis: nā cōiūctionē illam & ſenſus & verſus exigit.

anapęſtū. ptemiacuz

¶ Anapęſticū partheniacum dimetrū catalecticū conſtat tribus anapęſtis & ſyllaba. & eſt monocolō apud Capellam li. ii. Caput artibus inclyta virgo. boetius Seruato ſemper intertio regione anapæſto lo cat in primo & ſecūdo loco anapęſtos vel hos ſpondeos vt volumus

mixtos:vt v.car.li.ii.Fœlix nimium prior ętas.& v.car.lib.iij.Qui se volet esse potentē.Notabis autē in anapęsticis catalecticum dici versum vbi vna vel duę syllabę desūt brachicatalecticū vbi pes integer abest.Exemplum primi: hic est dimeter acatalecticus.Fuge mœnia tā thelamonidę ab est vnica syllaba·similiter hic:adytū veneris fuge virgo absūt duę syllabe a dimetri perfectione .brachicatalectici exēplū est:venit optima calio ope hic intergei anapęstus abest a dimetri pfectione hic speciale est in anapęsticis ideo bene notandū ē .ferett⁹ dicit anapęsticū optimū q singulos pedes habet partē oīonis finientes qđ in reliquis esset vitiosū:ied id authores raro obseruant.

Dactylicū archilochiū

¶Dactylicū archilochiū tetrametrū catalecticū cōstat quattuor dactylis syllaba minus.vt:virgo decens comulas religato.sed tertio sem per dactylo prim⁹ & scds possunt etiā esse spondei.monocolō est hoc genus semel tantū apud boetium vt car.secundo libri quīti.Puro clarum lumine phœbū melliflui canitoris homerus &c.hoc gen⁹ inter anapęsticos vers⁹ habet anapęsticū vt ī anapęstico archilochio dictū ē Ideo perott⁹ nō recte dicit boetius sępi⁹ hoc genere vsum:veluti car.vi.li.iiij.Si vis celsa iura tonātis & car.tertio li.v.Quę nax discors fœdera rerū.nā anapęsticos esse versus ex sequentibus liquet veterē seruant sydera pacē.Non sol iuuilo cōcitus igne &c.Cauta resoluit quis tanta deus veris statuit bella duob⁹ &c.

Ionicum a minore.

¶Ionicū a minori phaleuciū tetrametrum acatalectycū cōstās quatuor ionicis a miore monocolō ē apd Capellā li.iiii venerādos mihi fat⁹ reuerēdosqs secuta.Referā iussa pedē atqs ilicet exorsa silebunt.

Ithyphalicū dactylicū

¶Ithiphalicū dactylicū tetrametrū acatalecticū cōstat trib⁹ dactylis & pyrrhicio:monocolō ē apd boetiū li.v.qui serere igeniū volet agrū. liberet arua prius fruticibus.vbi indocte legit fructicibus.in priore su re persynalœphā absumit:ideo male dixerunt quidā primum versum esse hypercata lecticum.

alcmaniū dactylicū

¶Alcmaniū dactylicū tetrametrū hypercatalecticū cōstat pentemimeri dactylica.i.duob⁹ dactylis vel spōdeis aut alterit⁹ & syllaba inde sequit necessario dactylus & sponde⁹ monocolō est apud Boetiū li.i.Heu q̄ pręcipiti mersa profundo:Et apud hymnographum. O q̄ glorifica luce choruscās.

angelicus steſichori um.

¶Angelicū stesichoriū heptametrū nūcii celeritate sic dictū cōstat duob⁹ trochęis:duob⁹ iābis trochęo dactylo trochęo.recipit tñ prio loco etiā spondęum.Tale est monocolō apud Catullū.O colonia quę capis pōte lędere lōgo.meminēris semper vltimā versus eē cōmunē. de spōdeo in pria regione ibidē.Insulsissimus ē homo:nec sapit pueri instar hic homo secundā producit qa pyrrhicius hic nō recipitur.

galliābicū

¶Galliambicū metrū ex duobus galliambis quorum pri⁹ habet pyrrhichiū:& duos trocheos cū spōdeo.vt est hoc.Stimulat⁹ vt furenti:

alterũ cõſtat pyrrhicio trocheo & duobus pyrrhiciſs.vt eſt hoc: rabie vagus animus. Interdũ tñ primo loco ſpondeum inuenies: & in ſcdo tãbũ atq; tribracũ. Tali mononcolo vſus eſt Catullus de berecynthia & aty.vt:Sup alta vectus atys celeri rate maria.in verſu autem: deo luit iſte acuto ſibi pũdera ſilice:vertiť primũ u cõſonans verbi deuoluit ĩ vocalem.& ĩ bonis libris iſte legiť nõ lactes licet Antoni⁹ parthenius ita offenderit:aliqñ etiã ĩ primo loco trochęũ inuenies vt: Tympanũ tubam cybelle tua mater initia:vbi initia manifeſto primã corripit.legito diligenter ipm Catullũ & plura reperies.

Trochaicũ archilochium.

¶Trochaicũ archilochiũ tetrametrũ catalecticũ conſtat octo pedib⁹ minus vna ſyllaba hȝ locis imparib⁹ trochęũ:reliquis etiã ſpondeum Tali monocolo vſus eſt hymnographus elegãtiſſimus in laudẽ ſaluti ferę crucis.Pãge lingua glorioſi pręliũ certaminis. In verſiculo autẽ Agn⁹ ĩ cruce leuať imolãd⁹ ſtipite.mẽdũ eſt ab ignaris poeticę cõmiſ ſuȝ multis flagris piãdũ qa ratio carminis & ſẽſus exigit vt legať ĩ gtõ: Agn⁹ in crucis leuať imolãd⁹ ſtipite.ĩ agn⁹ immolãdus leuať in ſtipite crucis.notauit id añ me Antoni⁹ nebriſſenſis:nolo furtiuis plumis nobilitari. Hymn⁹ de venerabili ſacramẽto: de diuo Nicolao. de Catherina virgine.de tẽpli declinatiõe & plurib⁹ aliȝs diuis:ad huiⁿ carminis imaginẽ facti miníme carmina ſũt poeta mediocri digna.Sunt eñ a poeticę idoctis facti licet a lioq & doctiſſimis & ſãctiſſimis qualẽ diuũ Thomã aquinatẽ fuiſſe nemo inficiať. Terẽtianus grammaticus teſte Priſciano ĩ declinationibus libro ſexto.Seſcuplos vel vnam vincet alterius ſingulus.hic alterius penultimã producit qa ſext⁹ pes hic iambus eſſe nequit teſte Priſciano ſed debet eſſe ſpõde⁹ vel trochæus vt patet apud martianũ capellã lib.ii.Scãde cęli tẽpla virgo digna tãto fœdere:Te ſocer ſubire celſa poſcit aſtra iuppiter.vtiť hoc gñe nõ ponens niſi hos duos verſiculos Capella ĩter calariter poſt varia ſẽper carminũ genera valde delectabiliter vt apud eum videre licet.

Iambicuȝ anacreontium

¶Iambicũ anacreontium dimetrum catalecticũ conſtat primo pede ambovel ſpondeo dactylo tribracho vel anapęſto ſecundo iambo vel tribracho. tertio vt primo & vnica ſyllaba. ſed triſſyllabi pedes huiꝰ gñi perraro admiſcẽdi ſunt.vt diſſolue bacche crines vtiť hoc monocolo. Capella li.ii.legito capellam & diligentiã noſtrã laudabis.hymnus baccho dict⁹ a marullo: Agedũ canite patrẽ theſpiades mihi bromium:eſt carmẽ anapæſticuȝ acatalecticũ recipiens ſecundo & tertio loco etiam iambum & reliquos pedes quos anapęſticis tribuit ſeruiⁿ in centimetro cũ tribracho At finẽ facio qa monocola quibus vſi ſunt linguę latinę principes iam ſatis enucleaui.

¶Dicola diſtropha.

Dicola ſũt ex duob⁹ gñib⁹ mixta carmina diſtropha vbi poſt duos verſus fit ad ꝑmũ genus reuerſio.poſſunt ſine dubio

excogitari vel eē reperiri plures carminū mixtiones q̄ hic collegim⁹: ſz nos eas dū taxat diligēter conquiſiuim⁹ quas placuiſſe vidim⁹ Catullo Horatio martiali boetio cęteriſq; linguę latinę delicijs. Carminū itaq; monocoloꝝ diſtrophoꝝ ſubiecimus hic mixtiones .xxvii.

¶Heroicū pręponitur pētametro elegiaco. Marulus: Nec teterrue rit peregrini nomē inane. Crede mihi nulla ē terra aliena viro.

¶Heroicum alamanio vel (vt alij volūt) archilochio dactylico tetrametro catalectyco p̄ponit. Horati. laudabūt alii clarā rhodon aut mitylenen Aut epheſum bimariſve corinthi. Cōſtat ſecund⁹ verſ⁹ trib⁹ dactylis & trochęo nā ſi hēret adhuc ſyllabā eſſet tetrameter acatalectꝫcus nec moueat te vltia in corithi: qa vltia verſ⁹ ē cōis lz autē quēuis ex trib⁹ primis pedib⁹ eſſe ſpōdeū dū nō ſpōdei oēs. vt videbis ex odis horatii quaꝝ ſūt initia. laudabūt alii &c. Te maris & terræ &c. Quid tibi vis mulier &c. vt tñ benedixit ferett⁹ tres primi pedes rariſſime ſunt alii q̄ dactyli. verū nō mētiti ſum⁹ vt liquet ex his verſibus Inſignes aut theſſala tempe. Triſtiāvitæq; labores &c. Atq; qđ rarius eſt. Menſorē cohibent archita Cęterū qđ rarū ē raro decet imitari.

dactylicū dimetrum hypercat.

¶Heroicū p̄ponit archilochio dactylico dimetro hypercatalectico cōſtante dnobus dactylis & ſyllaba Horat. diffugere niues redeunt iam gramina campis. Arboribuſq; comę.

¶Heroicū p̄ponit iambico archilochio dimetro acatalectico cum dactylica pentimemeri. Horatius. horrida tempeſtas cęlū contraxit & imbres. Niueſq; deducunt iouem nunc mare nunc ſyluę iambicus dimetrū ē niueſq; deducūt iouē vbi prim⁹ & ſcđs pedes poſſūt eſſe iābi. vel ſpondei: ſecund⁹ & quartus tm̄ iambi. Pentemimeris dactylica eſt duo dactyli & ſyllaba. veluti nunc mare nunc ſyluę. ubi ſyluæ teſte etiā priſciano verſus gra triſyllabū fit Cęterū miror grammaticos ſeruiū: diomedā & quotquot hacten⁹ fuerit hoc genus inter dicola locaſſe. Naz videtur mihi optime poſſe poni inter tricola triſtropha ſic,

Horrida tempeſtas cælum contraxit & imbres
Niueſq; deducunt iouem
Nunc mare nunc ſyluę.

Ratio qua moueor eſt quia optime queūt ſeparari iābicū dimetrum archilochiū acatalecticū & pentemimeris dactylica ſiue dactylicum archilochiū dimetrū hypercatalectycū: & qđ magis eſt quaſi iambicū hic p ſe ſit integer & ſolus verſus vltimā breuē habet qđ in aliis nō notaui vbi qđ nō p ſe verſ⁹. ſed verſ⁹ ps eſt: id patet in his verſib⁹ apđ Horatiū: Leuare diris pectora ſollicitudinibus. Findunt ſcamandri flumia: lubricus & ſimois. Pręterea opinionē meā vī iuuare doctiſſimus poeta deſyderius Heraſm⁹ roterodam⁹ quia carmē qđ ſeruius dixit eē cōpoſitū ex pētimimeri dactylica & iābico dimetro. vt ē hoc Sydera cūcta micāt decoreo lucis aureo. heraſm⁹ diuidit vt ſit dicolō

distrophon.vt in epithaphio ioānis okegi musici sūmi ciuus initiū ē.
Ergo non conticuit
Vox illa quondam nobilis
Aurea voxokegi?
Sic musicę extinctum decus?
Dic age dic fidibus
Tristes apollo nænias &c.

¶Desinit autem totum carmen heraſmi in primum genus sic: Numina cur violas? Certe carmē horatii nihil ab hoc differt nisi ordine: quia hic pentemimeris dactylica pręponitur.apud Horatium postponit. ideo videtur idē de vtroq; dicendū.Si quid obest id solū ē qđ epodi natura hęc videtur vt sit exduobus tantum generibus ita vt secundum sit breuius priore.tamen vltima oda est monocolos.

¶Heroicum non inuenuste Heraſmus roterodamus prępoſuit iambico dimetro catalectico quod anacreontiū est vt in monocolis dixi.
Carmen ad gullielmum copum.
Vnica nobilium medicorum gloria cope
Seu quis requirat artem.

Heroicus iābico dimetro acatalectico achilolochio p̄ponit: horat.
Mollis in ertia quum tantam diffuderit imis
Obliuiomem sensibus Idem
Nox erat & cælo fulgebat luna sereno.

Inter minora sydera.iambicum dimetrum vide in monocolis.

¶Heroicum iambico trimetro acatalectico archilochio(cuius compositio in monocolis patet)præponitur Horat.
Altera iam bellis teritur ciuilibus ætas.
Suis & ipsa roma viribus ruit. Si velis Horatium imitari iābicū hoc ex solis iābis conficies.nec tñ inepte fecerit q alios pedes dederit secūdū doctrinā a nobis in monocolis datā:Nā heraſmū imitari nō in decorū cēseo p̄sertim vbi contra veterus institutiones nihil peccat is. de britānia hoc genere pulcherrimū carmen scripsit cuius initiū est.
Si iactare licet magnorum munera diuum:
Sibiq; veris fas placere dotibus.

¶Heroicum dactylico alcmanio tetrametro acatalectico præponitur.Boetius.
Tunc me discussa liquerunt nocte tenebre
Luminibusq; prior rediit vigor.

Dactylicū alcmaniū tetrametrū acatalectricū constat.iiii.dactylis p̄nt tñ tres esse spondei dū quartus semper sit dactyl⁹:sed raro sūt tres cō

Atinui spondei immo apud Boetium id nunq̄ fit
Sclepiadeus pherecratio pręponitur boetius. Si quantas
rapidis flatib⁹ icit⁹ P̄ot⁹ versat arenas.Pherecratium con

fiat spondeo dactylo pondeo.vt:Pontus versat arenas.Boetius videtur semel principio anapęstus dedidisse.vt.Sitis ardescit habendi: ꝯ doctissimus vir Badius suspicatur ita emendandum vir ardescit habendi cuiuꝭ suffragor.

¶Asclepiadęum iambico dimetro:archilochio acatalectico pręponitur iambicum dimetrum vide monocolis boetiꝰ hoc genere semel vlꝰ est. Heucheuq̄ miseros tramite deuio
Abducit ignorantia.

SApphicum hendecassyllabum glyconico pręponitur vtrū qꝫ vide in monocolis.Boetius.
Quum polo phœbus roseis quadrigis.
Lucem spargere cœperit.

GLyconicum asclepiadęo preponitur: vtrumqꝫ in monocolis habetur horat.
Sic te diua potens cypri
Sic fratres helene lucida sydera vtiꝫ hocgenere duodecies odarum initia sūt Sic te diua potens cypri.Mater sęua cupidinū.donec gratꝰ erā tibi Quātū distat ab iacho. Fesso qd potiꝰ die. intermissaven ꝰ diu. Quum tu lydia telephi.Et thure & fidibꝰ iuuat. vxor pauperis ibici Intactis opulentior.Quome bacche rapis tui.Quē tu melpomene semel Marullꝰ hoc gñe vlꝰ dedit primę regioni interdū iābū vl trochę um imitatꝰ (vt diximꝰ) Catullūvt ī pricipio.iiij.libri p̄pe dux patareus chori Ianevaris amor tui. l p̄a robora hñt genas. l p̄a fibila frōdiū.
Idem in hymno cuius initium est Saturni celebres dies.
Adsūt & resonant cuncta mero simul:ibi hi sunt versiculi: Larga nectaris attici pigebat dare strenuo. Pater protogonꝰ dedit.Quis& pauperien pati sic alibi sępius.Protulit ibidem per synęresim ablatiuus eodem in his versibus.Eodem magnanimo patre iouis rheę. Eodes coniuge maxio.Quanuis aūt Catulli authoritas minime sit spernenda:tñ in pria regione glyconicis rarissime dabis iambum vel trochæū si apud latinos lyricorū principes Horatiū imitari volueris.

archilochius dactyli cum tetrametrum.

ARchilochiū dactylicū tetrametrū cuiꝰ cōpositio liq̄t in monocolis p̄ponit archilochio altero constante pētemimeri iābica.i.duobꝰ pedibꝰ quoꝝ prior ē iambus vel spondeus secundꝰ iābus tm̄ hic supest syllaba longa partem.orationis finiens quā in eodē versu tres trochęi sequūt:dū memineris vltimaꝫ versus esse cōem vt:Trahūt.q̄ sic cas.machi.nę ca ri.nas.Horat.
Soluitur acris hyems grata vice veris & fauoni.
Trahuntq; siccas machinę carinas.

choriāhicū aristophanium monometrum:

QHoriambicum Aristophanium monometrum constās choriambo & bacchio siue amphibracho veluti. Purpureus tyrannus præponitur alcaico vt diomedes vel vt alii vo-

Iunt ſapphico conſtanti Epitrito ſcdo duob⁹ choriābis & bacchio. vt Te deos oro ſybarim. cur ꝓperas. amando. ferettus dicit prius genus aliquando anapęſtu3 pro bacchio habere quod ex Horatio probari nequit qui vnicam oden hoc genere ſcripſit.
Lidia dic per omnes. Ac deos oro ſybarim cur ꝓperas amando.

Archilochiū acatalecticū.

ARchilochiū acatalecticum conſtans amphimacro & duobus iābis: vt nō ebur: nequau: reū ꝓponit iambico hipponactio trimetro catalectico cōſtanti quinq; iambis & ſyllaba recipiente tñ locis imparib⁹ ſpōdeū & tribrachum in paribus etiā tribrachum vnicū in vnico verſu: vt mea. reni. det in domo. lacu. nar. ſcripſit Horatius hoc genere vnicam oden.
Non ebur neq; aureum
Mea renidet in domo lacunar.

Iambicu3 trimetru3 archilochium.

IAmbicum trimetrū archilochium preponitur iambico dimetro archilochio: vtrūq; eſt acatalecticu3 vide monocola. ſcripſit Hora. hoc genere primā odē epodi: & que ſequunt per ordinem nouem prima eſt hęc.
Ibis liburnis inter alta nauium.
Amice propugnacula. Sic martialis
Vir celtiberis non tacende gentibus
Noſtręq; laus hiſpaniæ.
¶Iambicum trimetrū archilochiū acatalecticū præponitur archilochio alteri vl' (vt quidā volūt) ſapphico cōſtāti pētemimeri dactylica i. duob⁹ dactylis & ſyllaba lōga quā ſequit' iambicū dimetrū archilochiū acatalecticū de quo ī monocolis dictū eſt. veluti: Scribere. verſicu. los. amo. re per. cuſſum. graui. Horat. vſus eſt hoc genere ſemel.
Pecti nichil me ſicut antea iuuat
Scribere verſiculos amore percuſſum graui.
Syllaba ſuperans ratione cęſurę poteſt (licet natura breuis) ꝓduci: vt liquet ex his verſiculis. Inachia furere. ſyluis honorē decutit. Arguit & latere petit⁹ imo ſpūs. Libera cōſilia nec cōtumelię graues: ſ3 forte non inepte quis dixerit hoc genus eſſe tricolon eadē ratione qua āte vſi ſumus in illo: horrida tempeſtas &c. & tum ordinarem ſic.
Pecti nichil me ſicut antea iuuat
Scribere verſiculos
Amore percuſſum graui.
¶Iambicum Tri. ar. acat. de quo ſatis dictū eſt præponitur elegiaco pentametro. Boetius.
q̄is fluente dines auri gurgite
Non expleturas cogat auarus opes.
¶Scaron ſiue iambicum trimetrum hipponactiū acatalecticum præponitur iambico dimetro archilochio acatalectico. patet vtrunq; in

monocolis.Martialis libro primo.

Verona docti syllabas amat vatis
Marone fœlix mantua est.

ANacreontiũ dimetrũ catalecticũ iãbicũ cõstans trib⁹ pedibus & syllaba. quorũ prim⁹ est spõde⁹ iãbus anapest⁹ nec male(vt opinor)dactyl⁹ vel tribrach⁹.secũdus iambus nec inepte(vt opinor)tribrachus tertí⁹ autẽ vt prim⁹ l3 rectius dissyllabos pedes iãbũ sc3 vl spõdeũ admiseris.hinc supest syllaba sic.Quisqs volet.perẽ.nem pręponit id gen⁹ pherecratio ex spõdeo dactylo & spõ

Quisquis volet perennem (deo. Boetius.
Cautus ponere sedem.

DActylicum archilochiũ dimetrũ hypcatalecticu3 constans duobus dactylis & syllaba preponit iãbico dimetro archilochio acatalectico.Herasmus.

Ergo ne conticuit
Vox illa quondam nobilis.

DHaleucium hẽdeca syllabũ qđ in monocolis patet preponitur Alcmanio vel(vt alij volũt) archilochio tetrametro acatalectico constanti dactylis duobus & duobus trocheis.vsus est eo genere.Boetius semel.

quis se tyrio superbus ostro.

Comeret & niueis lapillis Perottus hic pro dactylo reperiri. trochęũ id ex Boetio colligi nequit:nec puto verum.

¶Phaleucium dictum sapphico pręponitur Boetius id fieri ostendit in decimo carmine li.iij.vbi in principio tribus phaleuciis vnicũ subiecit sapphicum sic

Huc omnes pariter venite capti.
Quos falla x ligat iprobus cathenis
Terrenas habitans libido mentes
Hic erit vobis requies laborum.

Post hęc incohaț genus de quo loquuti sumus:nã phaleucio subijcit alternę sapphicum.

Hic portus placida manens quiete
Hoc patens vnum miseris asylum.

Perott⁹ male credidit esse monocolõ:vt Quisqs cõposito serenus ęuo

Docuit istud rectissime doctissimus Badius.

Phaleuciũ dictu3 pẽtametro elegiaco preponitur.Boetius li.iiij.

Quid tantos iuuat excitare motus
Et propria fatum sollicitare manu?

ALcmaniũ dactylicũ trimetrũ hypcatalecticu3 constans tribus pedibus heroici versus & syllaba:ita tñ vt aliqs sit dactylus:p̄ponitur pherecratio ex spõdęo:dactylo:spondeo

nõnũq̃ in prima regione anapęstum admittenti. Boetius lib. iii.

Omne hominũ genus in terris.
Simili surgit ab ortu.
Vnus enim rerum pater est
Vnus cũcta ministrat &c. nõ aũt vnus q̃ cuncta ministrat: leguntur in hoc genere plures mẽdę vitio iperitorũ quarũ nõnullas disertissimus Badius sua diligentia pepulit.

ALcmaniũ dactylicũ tetrametrũ acatalectícum constans. iiij pedibus quorũ quartus tm̃ dactylus est dũ memineris vltimã versus esse cõem. reliqui sunt dactyli vel spondei vel hi vt volumus mixti pręponitur id genus iãbico dimetro archilocio acatalectico de quo in monocolis diximus. Boetius.

Sunt etenim pẽnę volucres mihi.
Quæ celsa conscendant poli.

TRochaicum alcmanium dimetrũ acatalectícum constans quattuor trochęis recipiens etiã apud Boetiuꝫ in secundo loco spõdęũ preponit pherecratio ex spõdeo vl anapæsto & dactylo & spõdeo: vt cernas ferre tyrãnos. Anapęstum aũt Boetius noue dedit vt solii culmine reges &c. vnde Boetiꝰ eo gñe semel tm̃.

Quos vides sedere cęlso
Solii culmine reges.

¶Dicolon tristrophon.

IColon tristrophon est carmẽ ex duobꝰ diuersis generibꝰ vbi post tertium quẽqꝫ versũ fit ad primũ genus reuersio Tale carmẽ vnicũ apud Horatiũ repto lꝫ inter monocola ponat a Diomedę & Perotto pluribusqꝫ: mecũ ẽ Badiꝰ in oden hãc Horatij quod exemplum huius rei vnicum est.

Miserarum est neqꝫ amori dare ludum
Neqꝫ dulci mala vino lauere aut ex
Animari metuentes patruę verbera linguę.

¶Duo primi versus sũt ionici a minori trimetri sapphici acatalectici cõstãtes ex tribꝰ ionicis a minore: tertiꝰ quisqꝫ versꝰ ẽ ionicꝰ a minore alcmaniꝰ acatalecticꝰ cõstans. iiii. ionicis a minore. vt animari &c. Si qs hoc monocolõ vocãdũ cõtẽderit: ille idẽ dicere cogeť de iãbico trimetro cũ dimetro & de multis aliis q̃ ob oĩbꝰ inter dicola iure locanť.

¶Diuidunť i hoc carmine ab Horatio cõplusculę dictiones vt exanimari lauit bellero pñõte iõ teste Acrone rectiꝰ dici numerꝰ videť q̃ metrũ Acrõ quoqꝫ id sotadicũ appellat: qđ (vt ait Fabiꝰ) nõ pedũ lꝫ sẽsus fine cõcludiť. Fortiꝰ eñ aliqd icõpositũ põt esse q̃ iũctũ & bñ collocatũ: vt sotadęorũ & callimachiorũ: vt quorũdã i oꝛone silii pœne licẽtia lasciuiẽtiũ. Iccirco admonẽdũ cẽsuit: vt ad firmius ętatis robur huiusmodi versus reseruarenť: nã hac cõpositione semel vsus est Horatiꝰ

¶ Dicolon tetrastrophon.

Dicolon tetrastrophō carmē est ex duobus gñibus vbi post quartum quēq; versū fit ad primum genus regressio. Talia genera subieci hic quattuor.

Asclpiadei tres glyconico vni pręponuntur: vtrunq; genus in monocolis patet. Horatius li.i.car.ode.vi.

Scriberis vario fortis & hostium
Victor mœonii carminis alite
Quā rem cunq; ferox nauibus aut equis miles te duce gesserit. Scripsit eius gñis odas nouē q̄ diligentibus facile patebunt.

Sapphici tres adonico pręponunt Hora.li.i.car.ad Augustum. Iā satis terris niuis atq; dirę. Grandinis misit pr̄ & rubenti dextera sacras iaculatus arces: Terruit vrbem. scripsit hoc genere sex & viginti odas: quas facile iternosces. ¶ Possem⁹ quoq; (vt prius notaui ex dictis Boetij) tribus phaleuciis vnicū sapphicū subiicere veluti: huc oēs pariter venite capti. &c.

Glyconici tres cōstātes i primo loco tā iambo vel trochęo q̄ spōdęo & duob⁹ dactylis vel choriābo & pyrrhicio p̄ponūtur vni pherecratio ex prio pede iābo vel trochęo vl spondęo secūdo aūt dactylo & tertio spōdęo. Tale ē Catulli ęDianę sumus in fide. (culare carmen ad dianā.

Puellę & pueri integri. Dianę pueri integri.
Puellaq; canamus
Olatonia maximi
Mala ꝓgenies iouis
Quā mater prope deliam
Deposuit oliuam.

Hic antique a depono deposui prāteritū fecit p iui pænultima lōga & post sonantum trisyllabum fecit nō sonantiū. Præterea hypermetros duos fecit vt: Saltuumq; recōditoꝝ. hic: rum syllaba exundat: sz a principio sequētis versus absumitur: qui est. Amniūq; sonātū. Alter vers⁹ est: Sācta nomine. romuliq; hic q̄ superat: sz a principio sequētis versus absumit. Antiquā vt solita es bona. hic notabis i hypermetris vltimā syllabā versus esse eam q̄ statim p̄cedit syllabā supfluā & ideo eā esse cōmunē ac si nulla syllaba suparet. id liquido patet ex versib⁹ iā dictis. Antoni⁹ parthenius dicit hic nullā carminis obseruari rationē qđ certe falsū est siquidē hoc genus suauissimū est legitimā carminis rationē pulcherrime custodiens. id tñ ego nō ex grāmaticis: sz multa diligentia per me christo duce tādem intellexi. vsus est hoc gñe semel marulus in hymno ad iouem.

Iuppiter pie iupiter
Benigne: optime iuppiter

Qui tuo nitidum ęthera
Ambis igne beato
Ponit in prima regiõe trochęum iambu3 vel spondeum eodẽ modo vt catullus. vt fertili dare dextra ¶ Glębas seminib⁹ rudes. ¶ Laudes & bñfacta &c.

ANacreontii dimetri catalectici tres constantes anapæsto duobus iambis & syllaba. veluti age cun.ta .nu:ptia. li.p̃ ponũt vni choriambico tetrametro sapphico constãti tribus choriãbis & bacchio. vel ãphibracho. vt: Omne nem⁹cũ fluuiis: oẽ canat: profundũ: vs⁹ est hoc genere claudian⁹ in epithalamio honorii augusti & mariæ.

Age cuncta nuptiali
Redimita vere tellus
Celebra thoro s herilis

Oẽ nem⁹ cũ fluuiis oẽ canat ꝑfundum. hoc dicolon vt qđ statim p̃cessit & qđ mox sequet ipse per diligentiam meã prim⁹ inter grammaticos quos noui. elucidaui vt facile cognoscet siquis aliorũ scripta relegerit. Epithalamiũ ẽ nuptiale carmẽ in quo Claudian⁹ diuersis generibus vtit. Prio quidẽ alcaico monocolo: cui⁹ initiũ ẽ. Princeps corusco sydere pulchrior. Secũdo anacreontio cũ sapphico choriambico. cuius initium ẽ. Age cuncta nuptiali quo genere etiã Sidoni⁹ vs⁹ est Tertio Anapæstico dimetro monocolo Cuius initium est Solitas galea fulgere comas Quarto. Asclepiadęo monocolo cuius initiu3 ẽ. Attallẽs thalamis idaliũ iubar. S3 oim venustissimũ ẽ Catulli epithalamiũ a nullo hactenꝰ qđ sciã elucidatũ nostro marte nũc primũ enodandum de ratiõe carminis loquor. Nã reliqua pulchre declarat par thenius initium carminis de quo loquor. est. Collis o heliconii.

¶ Dicolon Pentastrophon

GLyconici quattuor constantes in prima regione trochęo & rarissime spondeo in scda vero coriambo i tertia. pyrrhicio vel alter in secunda & tertia regione dactylis duobus sic Collis o heliconii vel sic collis oheli. Coniũ. præponunt vni pherecratio cui⁹ primus pes est trochęus & rarissime spondeus secundus dactylus tertius aũt spondeus sic: Ohy.men hyme.nęe. de spondeo in prima regione pherecratii tria inuenio exempla hęc: hymen o hymenęe. Nõ abscõdis amorem. Exercete iuuentam. Cæteri pherecratii apd Catullum in epithalamio sumũt primũ pedẽ trochęũ. Glyconici in hoc epithalamio solũ. xiii. legunt habentes prio loco spondeum cęteri trochęũ primo loco habent: hi tredecim sunt. Pro qua turpia persequẽs. Cõplexum s3 abit dies: Fescenina locutio. desertu3 domini audiẽs. Iusisti nucib⁹ libet iã seruire thalassio. vnguentate labris marite. Pretexta te puellulę. Vos vnis senibus bonæ subducat numerum prius Qui ve-

ſtri numerare vult. Torquatus volo paruulus Sordebam tibi villice ꝫ verſꝰ ille: Vnguentate labris marite: hypermeter eſt qa ſic ſcāditur: vngnē.tate la.bris mari.hinc ſuper eſt ſyllaba te in vocalē deſinēs quā ſequentis verſus initiū perimit vt: vnguentate glabris marite. Abſtinere: ſed abſtine. ſic paulopoſt. Sola cognita: ſed marito. Iſta non eadem licent. & ante: Flammeum video venite: Ite concinite in modū. Epithalamij initium hoc eſt.

Collis o heliconij
Cultor vraniægenus
Qui rapis teneram ad virum
Virginem o hymenæe hymen
¶ hymen o hymenęe.

Hinc adprius genus ſit regreſſio &c. ne vnꝙ negligas vltimaꝝ cuiuſqꝫ verſus eſſe cōmunem atqꝫ in hypermetris vltimam dici eam inqua p fecta ſcanſio finitur. Notabis autem quaſdam mendas fuiſſe in hoc epithalamio. Nam quidaꝝ libri ita habēt. O cubile quot omine. Cādi do lacteo pede &c. Alij vero ſic. O cubile quot oībus. Candido pede lectis. Ego lectulis legerē. Aut Candido pede lacteo. aliter eīm nō ſtat verſꝰ. Pręterea vbi habeť. Ille puluis erithręi lego erithrei vel erithrij ſine diphthongo vt ſtet verſus (niſi quis dixerit i gręcis diphthōgō ante vocalē interdum corripi) vt eīm phaetontius conopius & plura dicuntur aliquando pro phaetontęus &c. vt alibi late vidimus: ita puto poſſe defendi hic erithriꝰ pœnultima breui pro erithręus pænultima longa. Item nonnulli libri habent. multa milia luſuum: alii vero lude re vt vicem nominis ſuppleat. Ego autem lego: multa milia luſum vt ſit per ſyncopam luſum diſſyllabum pro luſuum triſſyllabo. Pluſculi in hoc epithalamio ſunt verſus intercalares. i. melioris auſpicii cauſa repetiti. vt hi ſunt: hymē o hymenæe. Cōpararier auſit. Prodeas noua nupta. Concubine nuces da O hymē hymenæe. Carmen hoc eſt lōge pulcherrimū ſi quis tale ſcribere velit ediſcat dictū Catulli epithalamiū vſus eſt hoc genere. Marullus i laudibus ſenæ. Mater nobilium nurū. Autiqui ſoboles remi. Sena delicię italæ. Seu libet poſitū loci. Iambicū. Conualleſqꝫ beatas. Verum longe ſepius dat primo loco ſpondęum q̄ Catullus. & certe opinor in prima regiōe tā glyconici q̄ pherecratii poſſe locari tā ſpondęum q̄ trochęum.

¶ Angeli policiani monodia in laurentiū medicē ſcripta ē in genere dicolo pentaſtropho. Nam tres primi verſiculi ſunt iābici dimetri archilochii ex ſolis diſſyllabis pedibus quorum primus eſt iambus ſpōdęus vel trochæus/ſecundus eſt trochæus iambus vel pyrrhiciꝰ. tertiꝰ vt primus quartus tm̄ iambus. quartus verſus cū quinto eſt iambicus monometer hypcatalectycus habens primo loco ſpondęuꝫ trochęū vel iambum ſecundo vero iambum trochæum vel pyrrhiciuꝫ: hīc ſu

per est syllaba mallẽ tñ versus esse secũdũ legẽ prĩ datã ga politianus in hymnis suis id solũ obseruauit vt sint .iiii. pedes dissyllabi ita vt tres sint indifferenter qcũq; dissyllabi dũ quartus sit iãbus vt patet in hymno cuius initiũ est o virgo prudentissima. Idẽ factitasse videt mihi in hac monodia suauissima.

Quis dabit capiti meo
Aquã? quis oculis meis
Fontem lachrymarũ dabit
Vt nocte fleam
Vt luce fleam.
Sic turtur viduus solet
Sic cygnus moriens solet
Sic luscinia conqueri
Heu miser miser
O dolor dolor
Laurus impetu fulminis.
Illa illa iacet subito
Laurus omniũ celebris
Musarum choris
Nympharum choris
Sub cuius patula coma
Et phœbi lyra blandius
Et vox dulcius insonat
Nunc muta omnia
Nunc surda omnia.

Post hæc reperit principiũ Quis dabit capiti meo vsq; laurus impetu fulminis. Est aũt monodia lugubris cãtus quẽ cæteris flentib⁹ sola prefica canere solebat in defunctorum funeribus.

monodia

Tricola tetrastropha.

TRicola tetrastropha sunt carmina ex tribus diuersis generibus vbi post quartũ quẽq; versũ ad primũ genus reuertimur. huius generis carmina inuenio duo.

ASclepiadæi duo preponuntur vni pherecratio cum glyconico dequorum pedibus satis dictum est Horat.

Quis multa gracili te puer in rosa
perfusus liquidis vrget odoribus
Grato pyrrha sub antro?
Cui flauam relegas

Huius generis odæ apud Horatium sunt adhuc sex quarũ initia sũt.

Dianam tenere dicite virgines.
O fons blandusiæ splendidior vitro.
Quid fles asterie quem tibi candidi.
O nauis referent in mare te noui.
Vitas inuleo me similis chloe
Audiuere lyce dij mea vota dij

ALcaici duo constantes in prima regione spondęo & nonnunq̃ iambo in secunda iãbo tñ & syllaba partem orationis finiẽte quã sequunt dactyli duo: preponunt vniversui ambico dimetro archilochio hypercatalectico cõstanti i primo loco iambo vel spondęo in secundo iambo tantũ: in tertio spondęo: i quarto tantum iambo hinc supereſt syllaba & sequit quartus versus qui est

alcmanius dactylicus tetrameter acatalecticus conſtans duobus dactylis & duobus trocheis. Apud Horatiũ nõ inueni alios pedes i his verſibus quicquid aliqui dixerint memineris vbiq; vltimã verſus eſſe cõmunem. Exemplũ apud Horatium eſt frequens. ſiquidem hoc genere ſcripſit odas. xxxvii. quæ ſtudioſis facile patebunt. Nobis vnicæ initium exempli gratia ſubieciſſe ſufficit.

Odi prophanum vulgus & arceo
Fauete linguis carmina non prius
Audita muſarum ſacerdos
Virginibus puerisq; canto.

¶ Ars verſificatoria deſpauterii ſupremam manum accepit & finita eſt ſexto idus Nouembris. anno ſalutis chriſtianę milleſimo quingẽteſimo duodecimo laus & honor inęternum mitiſſimo domino deo noſtro Ieſu Chriſto cum patre & ſpiritu ſancto ſẽper regnante. Amẽ. Impreſſa eſt eodem ãno ab Nicolao de pratis ipenſis Iohãnis parui & Franciſci regnault bibliopolarũ Vniuerſitatis Pariſienſis.

BIBLIOTEKA PAŃSTWOWA W POZNANIU